

உ
கணபதினை.
திருச்சிற்றம்பலம்.

ம து ரா பு ரே ச ர்

திருவிளையாடற்புராணம்

ம து ரா க் கா ண் ட ம்.

ப ர ஞ் சோ தி தே சிக ர்

மொழிபெயர்த்தருளியது.

திருக்கைலாசபரம்பரைத்திருவாவடுதறை ஆதினத்து

மகாசந்ரிதானமாகிய

ஸ்ரீ ஸ்ரீ

அம்பலவாண தேசிகசுவாமிக்ள்

கட்டளையிட்டருளியபடி

மதுராபுரிவாசியாகிய

இ. இராமசுவாமிப்பிள்ளை என்று

வழங்குகின்ற

ஞானசம்பந்தப்பிள்வன்.

செய்த உரையுடன்.

இராமநாதபுர சம்ஸ்தான இராஜாசேதுபதி ஸ்ரீமதுஹிரணியக

யாஜிரவிகுல முத்தவீஜயரகுநாத இராஜா மஹாராஜாஜஸ்ரீ

மு. பாஸ்கரஸேதுபதியவர்களுடன்

பாலவனத்த ஜமீந்தாரவர்களாகிய ம-ரா-ரா-ஸ்ரீ

பாண்டித்துரைத்தேவரவர்களும்

விரும்பியவண்ணம்

இந்நூதியலகஜிகல்யந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

நந்தனவாச மகாமதி.

செவஞாடி ரெட்காபிறயிடம்

இதன்மூலம் ரீபா-டி.

மதுரைக்காண்டப்படலகுசிகை.

பக்கம்	படலம்.	செய்யுள்
க	பாபு.	க
கஉ	பாயிரம்.	கஉ
உஅ	திருநாட்டுப்படலம்.	கூ
ருஎ	திருநகரப்படலம்.	கூக
ருக	திருக்கைலாசபுகழ்ச்சிப்படலம்.	எ
கூரு	புராணவரலாற்றுப்படலம்.	உரு
எக	தலவிசேடப்படலம்.	உக
எக	தீர்த்தவிசேடப்படலம்.	கூக
எக	மூர்த்திவிசேடப்படலம்.	கூஎ
அஅ	பதிகப்படலம்.	கூ
கூக	இந்திரன்பழிதீர்த்தப்படலம்.	கூஎ
ககக	வெள்ளையனைச்சாபந்தீர்த்தப்படலம்.	கூ
கஉ	திருநகரங்கண்டப்படலம்.	சஎ
ககக	தடாதடைப்பிராட்டியார் திருவவதாரப்படலம்.	அக
கருக	திருமணப்படலம்.	ககக
ககக	வெள்ளியம்பலத்திருக்கூத்தாடியப்படலம்.	உஅ
உருக	குண்டோதரனுக்கு அன்னமிட்டப்படலம்.	உஉ
உருஅ	அன்னக்குழியும்வைகையும்ழைத்தப்படலம்.	உஎ
உகரு	எழுகடலழைத்தப்படலம்.	கரு
உகக	மலயத்துவசனையழைத்தப்படலம்.	கூ
உஉக	உக்கிரபாண்டியரது திருவவதாரப்படலம்.	சரு
உகக	உக்கிரபாண்டியருக்கு வேல்வளை ரெண்டு கொடுத்தப்படலம்.	கூக
உருக	கடல்சுவறவேல்விட்டப்படலம்.	உ
உகரு	இந்திரன் முடிமேல்வளையெறித்தப்படலம்.	ருக
உஎக	மேருவைச்செண்டாலடித்தப்படலம்.	சக
உஅ	வேதத்துக்குப்பொருளருளிச்செய்தப்படலம்.	சஉ
கூ	நவமணிவிற்படலம்.	கூஎ
கூஉ	வருணன்விட்டகடலைவற்றச்செய்தப்படலம்.	கூக

ஆகச் செய்யுள்.

ககக

மதுரைக்காண்ட முற்றியது.

மெய்கண்டதேவர் திருவடிவாழ்க்.

வெளையோகிகள் திருவடிவாழ்க்.

ச ரி த் திர ச் ச ரு க் க ம்.

இந்நூலாசிரியராகிய பரஞ்சோதியார், சற்றேறக்குறைய இருநூற்
தைம்பது வருஷத்திற்குமுன், செய்வப்பொன்னித் திருநதி சூழ்ந்த சோழ-
நாட்டிலே, திருமறைக்காட்டிலே, பாற்பபாச் சைவர்களாகிய அபிஷித்த
பண்டாரங்கள் மரபிலே, மீனாட்சிநாதேசிகரிடத்தே அவதரித்து, ஒழுக்-
கம் அன்பு அருள்முதலிய நற்குணங்களோடு வளருவாராயினார்.

பின்பு தக்க பிராயத்திலே, வித்தியாரம்பஞ் செய்விக்கப்பெற்றுச், சிறிது
கல்வி கற்றவளவிலே, பிதாவின்மாட்டுச் சமயதிகையையும் விசேஷதிகையையும்
பெற்றுப், பல இலக்கணங்களும், இலக்கியங்களும், வடமொழியும் கற்-
றுணர்ந்தனர்.

பின்னர் கிருவாணதிகைப் பெற்றுச், சிவாக்மங்களையும், தேவாரம் திரு-
வாசகம் திருவிசைப்பா திருப்பல்லாண்டு பெரியபுராணம் என்னும் அருட்-
பாக்கள் ஐந்தனையும், சிவஞானநூல்களாகிய மெய்கண்டாஸ்திரங்கனையும்
மற்றைய நூல்களையும் ஒதியுணர்ந்து, அபிஷேகம் பெற்று, அருட்சத்தியாகிய
ஸ்ரீ மீனாகுதிதேவியாரிடத்தே தம்முடைய பிதாவைப்போலப் பெரிதும் அன்-
புடையராய் அமர்ந்தனர்.

பின்பு பரஞ்சோததேசிகர், வேதபுருடனார் பூசிக்கப் பெற்ற வேதார-
ணிய சேஷத்திரத்திலே அமர்ந்திருக்கும் பொழுது, அவ்வேதாரணிய புரண-
த்தை மொழிபெயர்த்துப் பாடியருளினார்.

பின்னர் ஆசிரியர் பரஞ்சோதியார் சிவசேஷத்திரயாத்திரா செய்யத்தொ-
டங்கி, விராட்புருஷனுக்கு மூலாதார ஸ்தானமாகிய திருவாரூரையும், சுவாதி-
ஷ்டான ஸ்தானமாகிய திருவானைக்காவையும், மணிப்பூர ஸ்தானமாகிய திரு-
வண்ணமலையையும், அநாகத ஸ்தானமாகிய ஸ்ரீ சிதம்பரத்தையும், விசுத்தி
ஸ்தானமாகிய திருக்காளத்தியையும் மற்றுமுள்ள சிவசேஷத்திரங்களையும்
தரிசித்துக்கொண்டு, செந்தமிழ்ப்பாண்டிலுள்ளாட்டிலே அவ்விராட்புரு-
னுக்குத்துவாதசாந்த ஸ்தானமாய், எத்தலங்களையும் 'புடையக்கு முன்னர்
முதலிலே விளையாடற் பொருட்டுச் சிவபிரானுலே படைக்கப் பட்டதாய்,
மேருமலை கைலாசமலை மந்தாரமலை கேதாரம் காசிமுதலிய 'சேஷத்திரங்-
களிலே சிவலிங்கப்பெருமான்கள் முனைத்தருளுதற்கு முன்னமே மூலலிங்க
மூர்த்தி முனைத்தருளியிருப்பது கோக்கி, ஸ்ரீ ஹங்கேசுவரமூர்த்தி திருவாய் மலர்ந்

பரஞ்சோதிதேசிகர்சரித்திரச்சுருக்கம்.

சுருளிய “முனைத்தானை யெல்லார்க்கு முன்னேதோன்றி” என்னுந் திரமிட சுருதியையுடையதாய், உமாதேவியார், சிவபிரான், இவர்களுடைய சீமார ராகிய உக்கிரபாண்டியர் என்னு மூவராலே ஆளப் பெற்றீதாய், எல்லாத்தீர்த் தங்கட்கு முநிலே சிவபிரானுலே உண்டாக்கப்பெற்றதும் மேல் உண்டாக் குந் தீர்த்தங்கட்கு மேலானது மாகிய பொற்றாமரைத் தீர்த்தத்தையுடைய தாய் விளங்கும் மதுரையம்பதिसார்ந்து வதிந்தபொழுது, அப்பதி, வசிப்போர் ஈர்க்கு இம்மையிலே ஜீவன்முத்தியும் இறுதியிலே பரமுத்தியும் தரத்தக்கதா யிருத்தலையும், “அங்கே வீற்றிருந்தருளுஞ் சோமசுந்தரக் கடவுள் “உருத்திர ரன் விசுவத்திற்கு அநநியாமி” என்னுஞ் சுருதிப்பிரமாணத்தை வலியுறுத் தற் பொருட்டும், தந்திருவருவில் அரிமர்த்தனபாண்டிய ரீஜன் பிரம்பினுலே அடிக்கப்பெற்ற அடித்தழுமடி உயிரைத் தோறும் படச்செய்ததையும் பற்பல முறை உற்று நோக்கி ஆனந்த வெள்ளத்தில் அமிழ்ந்திக், காலந்தோறும் ஸ்ரீ மீநாகுதி சுந்தகோகலரரைத்தரிசுநஞ் செய்து கொண்டு சரசுவதிபண்டாரம் என்னும ஓர் விற்பன்னர் வீட்டில் அருட்செவவராய அமர்ந்திருந்தார்.

அங்ஙனம் அமருந்தேகுகர்மாட்டு வேப்பத்தூராராற் செய்யப்பட்ட திருவிளையாடற்புராணம் வடமொழிக்கு விரோதமாயும் பத்திரச ஞானரசங் களின்றிப போலியாயும் இருத்தலால், மற்றொன்று வடமொழிக்கு இணங்கக் காவியலக்ஷணத்தோடு செய்தருளவேண்டு மென்று அபபதியில் வதியுந் பெரியோர் பிரார்த்தித்தனர்; அந்னைச் சிந்தித்துக்கொண்டு பரஞ்சோதிதே சிகர் நிதினாசெய்யும்போது, ஸ்ரீ மீநாகுதிதேவியார் சிறுபருவப் பிராமணப் பெண்போல எழுந்தருளி, “எம்பெருமான்நிருவிளையாடலைப்பாடு” என்று அருளிச்செய்து மறைந்தருளினார்; உடனே ஆசிரியர் பரஞ்சோதியார் எழுந்து ஆச்சரிய மடைந்து திருவருளைச் சிந்தித்துத் துதித்து நமஸ்கரித்து, “சத்பு” எனனும் மங்கலமொழியை முதலிலேவைத்துக் காப்பு முதலிய செய்யுட் ன் செய்தருளினார்.

மற்றைத்தினமுதலாகச் சில தினங்களிலே, காட்டுப்படல நகரப்படலங் களைப்பாடி, வடமொழி ஆலாசிய மானமியத்தை மொழிபெயர்த்துக்கொ ண்டு, கர்பாகங்களைச் சாரமாகவும் சாதுரியமாகவும் கற்பனைகளோடு பத் திரச ஞானரசங்கள் பெரிதும் விரவியவாகவும் மற்றவிஷயங்களை விடாமலும் விசேடமாகவும் அழைத்து அதிமதூர கதலீபாகச் செய்யுட்களாகப் பாடியரு ளினார்; முற்றிய பின்னர் வடமொழியோடுமே இரண்டாமுறை ஒப்புநோக்கிச் செப்பஞ் செய்துகொண்டு, சோமவார சுதினத்திலே, சொக்கலிங்கப் பெரு மான் சந்நிதியிலே, அங்காற் பீடத்திலே அப்பதி யாசனமும் பட்டர்கள் முத லாகிய பெரியோர்களுந் திருத்தொண்டர்களும் சம்ஸ்கிருத பண்டிதர்களும் தமிழ்ப்பண்டிதர்கள் முதலாயினருஞ் சூழ்ந்த மகாசபையிலே அமர்ந்து மதராபுசோச் திருவிளையாடற் புராணத்தைச் சரசுவதிபண்டாரம் படிக்கப் பரஞ்சோதிதேசிகர் பிரசங்கித்துச் சிலமாசங்களிலே சமாப்தி செய்தனர். . . .

பின்பு அறுபத்து நான்கு திருவிளையாடற் போற்றிக்கவிவெண்பா மதுரைப் பதிற்றுப்பத்தத்தாதி முதலிய பிரபந்தங்களுள் இயற்றியருளினார்.

இங்ஙனம் லோகோபகாரமாகப் பலநூல்கள் இயற்றிப் பலருக்குக் கம்பித்துத் தமிழ்மொழியை அபிவிருத்திசெய்து, சிவப்பேற்றிற்குக் காரணமாகிய சிவத்தியானத்தில் வதிந்த பரஞ்சோதிதேசிகர் மதுரையம்பதியிலே சிவபரிபூரணதசை யடைந்தனர்.

இத்திருவிளையாடற் புராணம் பிற்காலத்தே பலபிழையுற்றிருத்தலே நோக்கி, மதுரைப்பதிமுதலியவற்றிலேயுள்ள முற்காலத்து ஏட்டுப்பிரதிகளையும், வித்துவச் சிரோமணி ஆறுமுக நாவலரவர்கள் ஒரு முறைபரிசோதித்த பிரதியையும், மதுரை ஸ்ரீராமசம்பந்ததேசிகசுவாமிகள் ஆதினத்து வீற்றிருக்கின்ற ஸ்ரீலக்ஷ்மி மகாசந்நிதானஞ் செய்தருளிய வடமொழி ஆலாசிய மான்மிய பிரதிபதவியாக்கியானத்தையும் வைத்து ஒப்புநோக்கி, முதலிலே மூலபாடத்தைச் செப்பஞ் செய்துகொண்டு, அதற்கு இணங்க என் புல்லறிவுக்குப் புலப்பட்டமட்டும் ஒருநாசெய்து அச்சிடுவித்தேன்; இன்னும் நல்லறிவுடையோர், பொருத்தமில்லாதவைகளைத் திருத்தியருளினால், அவைகளையுந்தழுவி இரண்டாமுறை அச்சிடுவிப்பேன்.

பழைய ஏட்டுப் பிரதிகளின் சிலவற்றிலே, தலவிசேடப்படலத்திலே, அறுஞ் செய்யுளிலே,

“திருவால வாயென்று கேட்டவரே யறம்பெறுவர் செல்வ மோங்குந்
திருவால வாயென்று நினைத்தவரே பொருளடைவர் தேவ தேவன்
திருவால வாயதனைக் கண்டவரே யின்பநலஞ் சேர்வ ரென்றுந்
திருவால வாயிடத்து வதிந்தவரே பரவிடு சேர்வா ரன்றே.”

என்றிருத்தலே வடமொழிக்கும் யுத்திக்கும் பொருத்தமாயிருக்கிறது.

மற்றும் பல ஏட்டுப்பிரதிகளிலும், பலரால் அச்சிடப்பட்ட மூலப் பிரதிகளிலும், உரைப்பிரதிகளிலும்,

“திருவால வாயென்று கேட்டவரே யறம்பெறுவர் செல்வ மோங்குந்
திருவால வாயென்று நினைத்தவரே பொருளடைவர் தேவதே (வைத்)
திருவாலவா (யிடத்து) க்கண்டவரே யின்பநலஞ் சேர்வ ரென்றுந்
திருவாலவா யிடத்து வதிந்தவரே (விட்டுநெறி) சேர்வா ரன்றே.”

என்று பொருத்தமில்லா திருப்பதுபோலச் சிலவிடங்களிலிருப்பவைகளைப் பழைய சுத்தப் பிரதிகளுக்கும் வடமொழிக்கும் இணங்கச் செப்பஞ் செய்திருத்தலைப் பண்டித சிரோமணிகள் கண்டு கொள்ளக் கடவர்கள்.

இங்ஙனம்,

இராமகிருஷ்ணமிப்பிள்ளை.

உ
கணபதினை,
திருச்சிற்றம்பலம்.
மதுராபுரேசர்

திருவிளையாடற்புராணம்

மூலமும் உரையும்.

மதுரைக்காண்டம்.

விநாயகர்காப்பு.

கவிவிருத்தம்.

சுத்தியாயச்சிவமாகித் தனிப்பர
முத்தியானமுதலைத் துதிசெயச்
சுத்தியாகிய சொற்பொருணல்குவ
சித்தியானைதன் செய்யபொற்பாதமே.

இதன்பொருள். (உயிர்கள் போகங்களை நுகர்ந்து பரிபக்குவம் அடைதற் பொருட்செ) சத்தியாகியும் சிவமாகியும் (பரிபக்குவம் உற்றபின் மீளாத வீடுபேறடை தற்பொருட்டு) ஒப்பில்லாத பரமுத்திஸ்தானமுமான முதற்கடவுளை (இடையூறின்றி யான் இனிது) புகழும் வண்ணம் யானைமுகததையுடைய சித்திவிநாயகமூர்த்தியின் சிவந்த பொன்போலும் திருவடிகள் தூய்மையாகிய சொற்களையுந் பொருள்களையும் அருளிச்செய்வன என்றவாறு. உயிர்கள் போகம் நுகர்த்தற்குச் சத்தியோடு சிவம் கூடுதல் கூறுமுகத்தாற் சத்திப்பிரதானஸ்தலம் என்பது தோன்றச் சத்தியைமுதலில்வைத்து ஒடுங்குமுறையாக ஒதினார். சத்தி - அருள்.

பாயிரம்.

வாழ்த்து.

அறசேரடியாகியவிருத்தம்.

மல்குக வேத வேள்வி வழங்குக சுரந்து வானம்
பல்குக வளங்க னெங்கும் பரவுக வறங்க ளின்பீ
நல்குக வுயிர்கட் கெல்லா நான்மறைச் சைவ் மோங்கிப்
புல்குக வுலக மெல்லாம் புரவலன் செங்கோல் வாழ்கு

இ - ள். வேதவிதிப்படி செய்யும் யாகங்கள் விழுந்தியுடைசு. (பருவகாலங்க ளில்) மேகங்கள் நீர்சுரந்து பொழிக. உல்கமெங்குந் (பலவகையாகிய) செல்வங்கள் பெருகுக. தருமங்கள் பரம்புக. உயிர்களுக்கெல்லாம் இன்பம் கொடுக்கப்படுக. நான்கு வேதங்களின் சம்பந்தமான வைதிசைவம் (முற்றைய சமயங்களைக்கீழ்ப்படுத்தித்) தழைத் தீரீங்கி எவ்வுலகங்களினும் நிலபெறுக. (இவைகளைக், காக்கின்ற) அரசனது செங் கோல் வடிகு. — எ - று.

நல்கப்புகே என்றபாலது நல்கு க எனப் படுசொல் தொகது. வேதத்திற்கு
றும் வேள்விமுதலியவற்றைக் காரணகாரியமுறையாக வாழ்த்தி, இவையனைத்தும்
அரசன் செங்கோல் இல்லாதவழி நடவா என்னும் தலைமேதோன்றப் புரவலன் செங்
கோல்வாழ்க என இறுதியிற் கூறினார். (க)

புராணங்கேட்பவர்பெறும்பேறு.

என்றேடியாகிரியவிருத்தம்.

நிங்களணி திருவால வாயெம் மண்ண நிருவிளையாட் டுவையன்பு செயது
கேட்போர், சங்கிதி பதுமகிழ்ச செல்வ மோங்கித் தகைமைதரு மதப்பெறு
வர் பகையை வெல்வர், மங்கலன் மணம்பெறுவர் பிணிவர் தெய்தார் வாழ்
நாநீ நனிபெறுவர் வானு டெய்திப், புங்கவராயங்குள்ள போக முழுகிப் புண்
ணியராய்ச் சிவனடிக்கீழ் நணணி வாழ்வாரா.

இ - ள். சந்திரனை அணிந்த (சடைமுடியுடைய) திருவாலவாயில் எழுந்த
ருளியிருத்தின்ற எம்மிறைவராகிய சோமசுந்தரக்கடவுள் செய்தருளிய திருவிளையாடல்
களை உள்ளம் உருதிக்கேட்பவா, (வறியராய்ப் புத்திரப்பேறில்லாதவராயிருப்பின்) சங்கி
தி பதுமகிதிகளைப்போலச் செல்வத்தையுடையராய் உயர்ந்து நல்லொழுக்கமுடைய
புத்திரரைப் பெறுவர். (பகையை வெல்லக்கூடாதவராயிருப்பின்) பகையை வெல்வர்.
(விவாகமில்லாதவராயிருப்பின்) மிக மங்களமாகிப் விவாகத்தைப் பெறுவர். (நோயு
டையராயிருப்பின் நோய் நீங்கி மீட்டும்) நோயானது வந்தடையப்பெறார். (குறைந்த
ஆயுளுடையராயிருப்பின்) நிறைந்த ஆயுளையும் பெறுவர். (இங்ஙனம் இம்மைப்பயன்
களை அறுபவித்தபின்) விண்ணுலகிற்சென்று தேவராய் அங்குள்ள போகங்களை மிகது
கர்ந்து பதிபுண்ணியமுடையராய்ச் (சிவலோகத்திலே) சிவபிரான்நிருவடிநிழலிலே
தங்கிப் (பேரின்பத்துகர்ந்து) வாழ்வார்.—ஏ.று. இவை-பகுதிப்பொருள் விசுதி. (உ)

கடவுள் வாழ்த்து.

சிவம்

அறுசேடியாகிரியவிருத்தம்.

வென்றுளே புலன்க ளைந்தார் மெய்யுண ருள்ளந் தோறுஞ்
சென்றுளே யமிழ்த மூற்றுந் திருவருள் போற்றி யேற்றுக்
குன்றுளே யிருநது காட்சி கொடுத்தருள் கோலம் போற்றி
மன்றுளே மாறியரடு மறைச்சிலம் புகுள் போற்றி.

இ - ள். அகத்தின்கண்ணே காமமுதலிய உட்புலன்கள் ஆறினையும்வென்று
களைந்தவரது தத்துவப்பொருளை உணரும் இருதயங்கள்தோறும் சென்று அவ்விடங்க
ளிலே பேரின்பமாகிய அமிழ்தத்தைப் பொழிகின்ற திருவருள்காக்க, வெள்ளிமலை
போன்ற இடபத்தின்மீது தோன்றித் தரிசனம் தந்துருளுகின்ற திருக்கோலம் காக்க.
வெள்ளியம்பலத்திலே மாறிந்டஞ்செய்தருளும் வேதங்களாகிய சிலம்புகளை அணிந்த
திருவடிகள் காக்க.—ஏ.று. காமமுதலியன்காமம், குரோதம், உலோபம், மோகம், மதம்
மாற்சரியம். (ங)

பாபிரம்.

சத்தி.—வேறு.

சுரும்புமூரல் கடிமலர்ப்பூங் குழல்போற்றி யுத்தரியத் தொடித்தோள் போற்
கரும்புருவீச் சிலைபோற்றி கௌணியர்க்குப் பால்சுரந்த கலசம் பேரூற்றி [ரி
யிரும்புமனங் குழைத்தென்னை யெடுத்தாண்ட வங்கயற்க னெம்பி ராட்டி
சுரும்புமிள நகைபோற்றி யாரணநூ புரஞ்சிலம்பு மடிகள் போற்றி:

இ - ன். இரும்பினை யொத்த வலியு உளத்தை உருகச்செய்து (பிறவிக்கட
லில் அழுந்திய) என்னை (அக்கடலினின்றும் கருணைக்கையால்) எடுத்து அடிமை பூண்
டருளிய எம்பிராட்டியாராகிய மீனாக்ஷியம்மையாருடைய வண்டிகள் இசைபாடப்பெ
ற்ற மணந்தங்கிய மலர்களை அணிந்த அழகிய அளகம காக்க. உத்தரியத்தையும் தொழ
வையும் புனைந்த தோள்கள் காக்க. தறுசுபோலும் வளைந்த கரியபுருவங்கள் காக்க. திரு
ஞானசம்பந்தமூர்த்திகளையானோருக்கு ஞானப்பால்சுரந்தருளிய பொற்கலசம்போலும் தன
ங்கள் காக்க. விளங்குகின்ற இளநகை காக்க. வேதங்களாகிய நூபுரங்கள் ஒலிக்கின்ற
பாடங்கள் காக்க—எ-று.

(ச)

பரசீவம்.

கலிநிலைத்துறை.

பூவண்ணம் பூவின் மணம்போல மெய்போத மின்ப
மாவண்ண மெய்கொண் டவன்றன் வலியானை தாங்கி
மூவண்ண நன்சந் நிதிமுத் தொழில்செய்ய வாளா
மேவண்ண லன்னான் விளையாட்டின் விளையை வெல்வாம்.

இ - ன். (பூவும்) அதனிறமும் அதன் லீசமும் (அத்துவிதமாய்நின்றல்) போலச்
சச்சிதானந்தங்களே திருவுருவாகக்கொண்டருளியவரும் தம்முடைய சத்தியின் ஏவலை
ஏற்றுப் பிரமா விஷ்ணு உருத்திராகிய முத்தேவரும் தம்முடைய சந்நிதியிலே படை
த்தல் காத்தல் அழித்தலாகிய முத்தொழில்களையும் செய்யாநிற்க அசைவற்றிருக்கும்
இறைவருமாகிய உயர்ந்தபாசுவனது திருவிளையாடல் (களைக்கற்றல் கேட்டல்) களால்
(யாம்) கண்மபாசத்தைக் களைவாம்.—எ-று.

(இ)

சிறீசத்தி.

அண்டங்க ளெல்லா மணுவாக வணுக்க ளெல்லா
மண்டங்க ளாகப் பெரிதாய்ச் சிறிதாயி னானு
மண்டங்க ளுள்ளும் புறம்புந் கரியாயி னானு
மண்டங்க ளீன்றா டெனையென்ப ரறிந்த நல்லோர்

இ - ன். (தம்மளவை நோக்கும் வழி) அண்டங்கள் அனைத்தும் அனுபரிமா
ணமாக மகத்தாயினவரும் அணுக்கள் அனைத்தும் அண்டங்களாக அனுவாயினவரும்
அண்டங்கள் உள்ளும் புறமும் சான்றாயினவருமாகிய பாமசிவனை (வேதசிவாகமங்
களை) உணர்ந்த பெரியோர் அவ்வண்டங்களைப்பெற்று உமாத்தேவியாருக்குத் துணையாக
நிற்பவனென்று கூறுவர்.—எ-று.

(ஈ)

திருவிளையாடற்புராணம்.

சொக்கலிங்கழர்த்தி.

செவியருத்தம்.

பூமி னாயகன் பூமக னாயகன்
காவி னாயக னுதிக்கடவுளர்க்
காவி நாயக னங்கயற் கண்ணிமா
தேவி நாயகன் சேவடி யேத்துவாம்.

இ - ள். தாமதமலரில் இருக்குந் தலைவனாகிய பிரமன், இலக்குமிநாயகனாகிய விஷ்ணு, கற்பகச்சோலைபையுடைய விண்ணுலகநாயகனாகிய இந்திரன் முதலிய தேவர்களுக்கு உயிர்போன்ற தலைவரும் பெருமைபெற்ற மீனாக்ஷிதேவியாருக்குக்கணவருமாகிய சொக்கலிங்கக்கடவுளின் சிவந்த திருவடிகளை (யாம்) துதிப்பாம்.—எ-று. கீரையுடைய விண்ணுலகைக்காவென உபசரித்தார்.

(௭)

மீனாக்ஷியம்மையார்

அறுசேடியாகிரிய விருத்தம்.

பங்கயற்கண் ணரியபரம் பரனுருவே தனக்குரிய படிவ மாக்கி
யிங்கயற்க ண்ணலக மெண்ணிறந்த சராசரங்க ளீன்றுந் தாழாக்க [ட
கொங்கயற்கண் மலர்க்கூந்தற குமரிபாண் டியன்மகள் போற கோலங் கொண்
வங்கயற்க ணமமையிரு பாதப்போ தெப்போது மகத்துள் வைப்பாம்.

இ - ள். (ஏனைய தேவர்க்கேயன்றிப்) பிரமனுக்குங் கிட்டெற்கரிய சிவமிரா ணுடைய திருவுருவமே தமக்குரிய திருவுருவமாக்கி இரண்டறத்தழவி) இவ்வுலகத் தும் அயலாகிய இடமகன்ற மற்றையவுலகத்தும் உள்ள அளவுகடந்த சர அசர வுயிர்க ளைப்பெற்றுந் தளராத தனங்களையும் தேன்பொருத்திய மலையாணிந்த இருள்போன்ற அளகத்தையுமுடைய குமரியாகிய மலயத்துவஜ பாண்டியராஜன் புத்திரியானைப் போலத் திருக்கோலங்கொண்டருளிய மீனாக்ஷிதேவியாருடைய செந்தாமராமலர்போ லும் இரண்டு திருவடிகளையும் எஞ்ஞான்றும் உள்ளத்திலவைத்து (யாம்) சித்திப்பாம்.— எ-று. பங்கயற்குமேனும் இறந்ததுதழீஇய எச்சவும்மை விகாரத்தாற் றெருக்கது. கொங்கை கொங்கய் எனப் போலியாயிற்று.

(௮)

சபாநாயகர்.

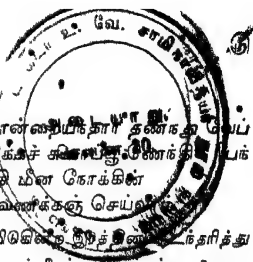
உண்மையறி வானந்த வுருவாகி யெவ்வுயிர்க்கு முயிராய் நீரின்
றண்மையனல் வெம்மையெனத் தனையகலா திருந்துசரா சரங்க ளீன்ற
பெண்மையுரு வாகியதன் னானந்தக் கொழிமகிழ்ச்சி பெருக யார்க்கு
முண்மையதா யம்பலத்து ளாடியருள் பேரொளியை யகத்துள் வைப்பாம்.

இ - ள். சச்சிதானந்தமே திருமேனியாகக்கொண்டு உயிர்கள் எல்லாவற் றிற்கும் உயிராய் துண்பொருளாகியும் நீரிலே தட்பமும் நேருப்பிலே வெப்பமும் நீங் காலம்போலத் தம்மை நீங்காதுதழவிச் சராசரவுயிர்களைப் பெற்றருளிய பெண்ணுரு வாகிய சிவகாமவல்லியம்மையாருக்கு மகிழ்ச்சியும்கூட அனைவருக்கும் அணிமையா கிக் கண்களையிலே திருநிருத்தஞ் செய்கருளும் மிக்க ஒளிரியமாகிய திருநடராஜரை எமது சித்தத்தில் வைத்துச்சித்திப்பாம்.—எ-று. உயிராயும் என்னும் உயிர்வுகிறப்பிறக்கை விகாரத்தாற்றெருக்கது. தன்-சிவம். ஆனந்தம்-காமம். கொடி-வல்லி.

(௯)

பாயிரம்.

சுந்தரபாண்டியர்.

சுடைமறைத்துக் கதிராமகுடந் தரித்துநறுங் கொன்றையிந்தார் தணந்து போப் தொடைமுடித்து விடநாகக் கலனகற்றி மாணிக்கச் சிவசப்துணைந்திப் பந் விடைநிறுத்திக் கயலெடுத்து வழிதிரரு மகனாகி மீன நோக்கின் மடவரலே மணந்துலக முழுதாண்ட சுந்தரனை வணக்கஞ் செய்வது.

இ - ள். சுடைமுடியை மறைத்து ஒளிவிடுகின்ற நூத்தினம் தரித்து அழகிய நன்மணத்தையுடைய கொன்றைப் பூமாலையைக்களைந்து வேட்பப்பூமாலையை வேய்ந்து விடத்தினையுடைய சர்ப்பாபரணத்தை விலகிப் பிரகாசமுள்ள மாணிக்கமு தலிய இரத்தினபரணங்களைப் புனைந்து இடபக்கொடியைவிட்டு மீனக்கொடியைத் தாங்கிக் கயல்போலும் கண்களையுடைய தடாசகைப்பிராட்டியாராத் திருமணஞ்செய்து மலயத்துவஜபாண்டியராஜனுடைய மருகராகி உலகமுழுவதுஞ் செங்கோல்செல்லத்தி ஆட்சிசெய்தருளிய சுந்தரபாண்டியராஜராகிய கடவுளை (யாம்) வணங்குவாம்.—எ-று. மாணிக்கம்-உபலக்கணம். விடையும் கயலும் ஆகுபெயர்கள். (க0)

தடாதகைப்பிராட்டியார்-

செழியர்பிரான் நிருமகளாய்க் கலைபயின்று முடிபுனைந்து செங்கோ லோச்சி முழுதுலகுஞ் சயங்கொண்டு நிறைகொண்டு நகதிகுண முனைப்போர்சாய்த்து தொழுகணவற கணிமணமா லிகைகூட்டித் தன்மகுடஞ் சூட்டிச் செல்வந [த் தழைவுறுதன் னரசளித்த பெண்ணரசி யடிக்கமுலர் தலைமேல்வைப்பாம்.

இ - ள். பாண்டியர்குலத் தலைவனாகிய மலயத்துவஜபாண்டியராஜனுடைய புத்திரியாராய்த் திருவுருக்கொண்டு வேதசிவாகமமுதலிய கலைகளை ஒதாதுணர்ந்து முடிமுடிச் செங்கோல்செல்லத்தி உலகமுழுவதுந் தம்மடிக்கீழ்ப்படுத்தி (அயலரசர் அள க்குந்) திறையையேற்றுத் (திருக்கைலாசமலைக்குச் சென்றபோது) எதிர்த்த திருந் திதேவாமுதலிய சிவகணர்களைப் புறங்கண்டு (அரிபிரமேந்திராதிதேவரும்) வழிபடப் பெற்ற தம்முடைய கணவராகிய சிவபிரானுக்கு அழகிய திருமணமாலையுனைந்து தம்மு டைய மகுடத்தைச் சூட்டிச் செல்வமிக்க தம்மரசியுலயுந் கொடுத்த மங்கையர்க்கரசி யாராகிய தடாதகைப்பிராட்டியாரது திருவடித்தாமரைகளை முடித்து (யாம்) சூடுவாம். (1)-

வேள்ளியம்பலவாணர்.

பொருமாநிற் கிளர்தடந்தோ ளொருமாறன் மனங்கிடந்த புழுக்க மாற வருமாநிற் கண்ணருவி மாறாது களிப்படைய மண்ணும் விண்ணு முருமாநிப் பவக்கடல்வீழ்ந் தூசலெனத் தடுமாநி யுழலு மாக்கன் கருமாநிக் கதியடையக் கான்மாநி நடித்தவரைக் கருத்துள் வைப்பாம்.

இ - ள். போர்புரியுந் துறையில் எழுச்சியுறம் பெரியபுயங்கையுடைய ஒப் பில்லாத இராஜசேகரபாண்டியராஜனது மனத்தின்கண்ணாகிய வருத்தம் ஒழியவும், வராதின் ஐந்துநீர்போல அவ்வரசன்கண்களினின்றும் ஆனந்தபாஷ்பம் இடையறு துபெருகி மகிழவும், (நீலங்ஈழும் போவதும் வருவதுமாகிய) ஊசல்போல மேலுலகிற் செல்வதுந் கீழுலகில் வருவதுமாகிய அச்சமாநிப் பிறவிக்கீடலில் வீழ்ந்துமனந்தடுமா னிச் சுழலுமாறுடர் அப்பிறவிக்கடலினின்றும் முத்தியாகிய கையை அடையவும் (வே ள்ளியம்பலத்திலே) திருவடிமாநி நடித்தருளிய திருநடராசனாகச் சித்தத்திலவைத்து (யாம்) சிங்கிப்பாம்.—எ-று. பொருமாநிற் வருமாநிற் ளெனற்பாலன எதுகைகொக்கிப் பொருமாவில் வருமாநிலென நகரவெழுத்துக்கள் தொக்குறின்றன. (கஉ.)

திருவிளையாடற்புராணம்.

தகழிழைத்தி.

‘கல்லாசின் புட்டையமர்ந்துகான்மறையா றங்கமுதற் கற்ற கேள்வி வல்லார்க ணுல்வருக்கும் வாக்கிறந்த பூரணமாய் மறைக்கப் பாலா யெல்லாமா யல்லதுமா யிருத்தனை யிருத்தபடி யிருந்து காட்டிச் சொல்லாமற் சொன்னவரை நினையாம னினைந்துபவத்தொடக்கைவெல்வாம்

இ - ன். (அருள்வடிவாகிய) கல்லாலமா நிழலிலே எழுந்தருளியிருந்து நான் குவேதங்கள் ஆற்றங்கங்களுதலிய எல்லாதுக்களையுங்கற்றணர்ந்த கேள்வியில் வல்லு காராகிய சககர் சநந்தனர் சநாதனர் சநற்குமாரர் என்னும் நான்கு முனிவருக்கும் (மன) வாக்குக்களுக்கு எட்டாத நிறைவாய் வேதங்களுக்கு அப்பாலாய் வல்லாமாய் அல்லது மாய் உள்ள தம்முண்மைவடிவை (அசைவற) இருந்த வண்ணம் இருந்துவிளக்கி உப தேசிக்குமுறையினால் உபதேசித்ருளிய தகழிழைமூர்த்தியைச் சிந்திக்கு முறையிற் சிந்தித்துப் பிறவிக்கட்டினை(யாம்) ஒழிப்பாம் —எ-று. கல்லால்-ஆகுபெயர். நான்குவே தங்கள்-இருக்கு, யசர், சாமம், அதர்வம் என்பனவாம். ஆற்றங்கங்கள்-சிட்சை, கற்ப ரூத்திரம், வியாக்ஷணம், நிருத்தம், சத்தோவிசிதி, சோதிடம் என்பனவாம். இனம் பற்றி மனம் வருவிக்கப்பட்டது. (கக)

சீத்திவிநாயகக்கடவுள்.

உள்ளமெனும் கூடத்தி ஹக்கமெனும் தறிநிறுவி யறுதி யாகத் தள்ளரிய வன்பென்னும் தொடாபூட்டி யிடைப்படு தித் தறுகட் பாசக் கள்ளவினைப் பசுபோகக் கவளமிடக் களித்துண்டு கருணை யென்னும் வெள்ளமதம் பொழிசித்தி வேழத்தை நினைந்துவரு வினைக டாப்பாம்.

இ - ன். ‘உள்ளமாகிய கூடத்தில் மனவறுதியாகிய கட்டுத்தறியை நாட்டி (ஒருவராலும்) பேதிக்கப்படாத அன்பாகிய சங்கிலியை வலிடைபெறப்பூட்டி அத்தறி யிடத்தேகட்டிக் கொடிய மலசம்பந்தமான கள்ளவினையையுடைய சீவபோதமாகிய கவளத்தைக்கொடுக்க (அதனை) மீகிழ்ச்சியொடும் உண்டு திருவருளாகிய மதப்பெருக் கை (அன்பார்க்குப்) பொழிசின்ற யானையாகிய சீத்திவிநாயகக்கடவுளை (யாம்) சிந்தித்து (ப்) பிறவிதொழற் தொடர்ந்து வராரின்ற கன்மபாசத்தைக்களைவாம். —எ-று. உள்ளத் தின் மனவெழுச்சியோடு பேரன்புற்று விநாயகமூர்த்தியைத் தியானிப்பவர்க்குப் பசு போதத்தைக்கொடுத்துச் சீவபோதத்தைக் கொடுத்தருளுவொன்பது கருந்து. (கச)

முருகக்கடவுள்.

கறங்குதிரைக் கருங்கீ-லும் காரவுணப் பெருங்கடலும் கலங்கக் கார்வந் தறங்குசிகைப் பொருப்புகுஞ் ரூர்ப்பொருப்பும் பிளப்பமறை யுணர்ந்தோ மறங்குலவு மகத்தமுலு மவுணமடவார்வயிற்றி னுமலுமூள [ரார்து மறங்குலவு வேடுடுதே டுமரவேள் சேவடிகள் வணக்கஞ் செய்வாம்.

இ - ன். ஒலிக்கின்ற அலைகளையுடைய கரியகடலும் கருமைபெற்ற அசுர ளாகிய பெரியகடலும் கலங்கவும், மேகங்கள்வந்து துயிலுஞ் சிவங்களையுடைய கிரவு ன்சம்பலையும் சூரனது மார்பமாகிய மலையும் பிளவுபடவும், வேதங்களையுணர்ந்த அகித் தாசெய்யும் விளக்காரின்ற அறவடிவாகிய வேள்வித்தீயும் அசுரமகளிர்வயிற்றிவ்(அச்

சுத்தால்) உண்டாந்தீயும் வீருத்தியடையவும் வீரம்விளங்கும் வேற்படையை எந்தி யருளிய முருகக்கடவுளது சிவந்த திருவடிகளை (யாம்) வணங்குவாம்.—எ-று. (கௌ)

சரசுவதிதேவி.

பழுதகன்ற நால்வகைச்சொன் மலரெடுத்துப் பத்திபடப் பரப்பித் திக்கு முழுதகன்று மணந்துசுவை யொழுகியணி பெறமுக்கண் மூர்த்தி தாளிற் றொழுதகன்ற வன்பெனுநரா தொடுத்தலங்கல சூட்டவரிச் சுரும்புகதேனுங் கொழுதகன்றவெண்டோட்டுமுண்டகத்தாளாடிமுடிமேற்கொண்லொழ்வாம்.

இ - ள். குற்றம் நீக்கிய பெயர் வினை இடை உரியென்னும் நால்வகைச் சொற்களாகிய மலர்களை எடுத்து வரிசைபெறவைத்து எண்கிசைகளினுஞ் சென்று (புகழ்) மணங்கமழ்ந்து (வீரமுதலிய என்வித்) மதுரம் ஒழுகி அலங்காரம் அமையப் பேரன்பாகிய நாரினாற் பாமாயியாக இயற்றிச் சிவபெருமானுடைய திருவடிகளில் வணங்கி அணியும்படி வரிபொருந்திய ஆண்வண்டும் பெண்வண்டும் குடைதலால் விரிந்த இதழ்களையுடைய வெண்டாமரைமலரில் இருக்குஞ் சரசுவதிதேவியின் திரு வடிகளைச் சிரமீது சூடி (யாம்) வாழ்வாம்.—எ-று. என்விதமதூரம், வீரம், அச்சம், இழி ப்பு, வியப்பு, காமம், அவலம், உருத்திரம், நகை

(கௌ)

திருநந்திதேவர்.—வேறு.

வந்திறை யடியிற் றுழும் வானவர் மகுட சிகாடி
பந்தியின் மணிகள் சிந்த வேக்திரப் படையாற் றுக்கி
யந்தியும் பகலுந் தொண்ட ரலகிடுங் குப்பை யாக்கு
நந்தியெம் பெருமான் பாத நக்கமலர் முடிமேல் வைப்பாம்.

இ - ள். (திரு+கைலாசமலையிலு) வந்து சிவபெருமான்திருவடிகளில் வணங்கும் அரிபிரமேந்திராதி தேவர்கள் (நெருக்கமுறவண்ணம்) அவர்கள் முடியுறுப்பு வரிசைகளினின்று இரத்தினங்கள் சிதறும்படி பிரப்பங்கோலால் அடித்துப் பகற்பொழுதினும் இரப்பொழுதினும் அடியார்கள் திருவலீகிடுகின்ற குப்பையாகச்செய்யும் எம்பெருமானாகிய திருநந்திதேவரது விளங்காநின்ற திருவடித்தாமரைகளை (யாம்)சிரத்திலே தரிப்பாம்.—எ-று

(கௌ)

ஸ்ரீஞானசம்பந்தமுனித்தி.

கடியவழி கடுக்கை வேணித் தாதைபோற் கனற்கண் மீனக்
கொடியனை வேவ நோக்கிக் குறையிரந் தனையான் கற்பிற்
பிடியன நடையாள் வேண்டப் பின்னுயி ரளித்துக் காத்த
முடியணி மாடக் காழி முரிவனை வணக்கஞ் செய்வாம்.

இ - ள். வாசனையிடுக கொன்றைப்பூமாலையணிந்த சடைமுடியையுடைய தம்முடைய பிதாவாகிய சிவபிரான் (மீனக்கொடியனாகிய மனமத்தை எளியும்வண்ணம் அக்கினிக்கண்ணினிலே பார்த்துப் பின்பு அவன் மனைவியாகிய இரதி குறைகூறி வேண்டிதல்செய்ய அம்மனமதனுக்கு உயிரைக்கொடுத்துக் காத்தருளியது) போல (த்தாம் எழுந்தருளியிருந்த மூடலயத்திலே சமணர்கள் இட்டதையைப் "பையுவேசென்றுபா னையுயற்கை" எனத் திருப்பதிகம் ஒதி வலி அவ்) வக்கினியாகிய வெப்புநேயின்கண் மீனக்கொடியனாகிய கூன்பாண்டியனை வருந்தச்செய்து பின்பு அவன் மனைவியான

செய்தற்பினையும் பெண்யானையின் கடைபோலும் கடையினையும் உடைய மங்கைய
ரிக்காயொர் குறைகூறி வேண்டிதல் செய்ய (த் திருநீற்றுப்பதிகம் ஒதி விபூகியணி
ந்து அவ்வெப்புநோமை நீக்கி அவனுயினைக்கொடுத்துக் காத்தருளிய சுகரங்கன் பொ
ருத்திய மாடங்கன்றெருங்கிய சீர்காழியின்கண் அவதரித்தருளிய திருஞானசம்பந்த
மூர்த்திராயனாரா (யாம்) வணங்குவாம்.—எ-று. கடுக்கை-ஆகுபெயர். (கஅ)

ஸ்ரீவாகீசமூர்த்தி.

அறப்பெருஞ் செல்வி பாகத் தண்ணலஞ் செழுத்தா லஞ்சா
மறப்பெருஞ் செய்கை மாறா வஞ்சக ரிட்ட லீல
நிறப்பெருங் கடலும் யார்க்கு நீந்துதற் கரிய வேழு
நிறப்பெறுங் கடலு நீத்த பிரானடி வணக்கஞ் செய்வாம்.

இ - ள். (மூப்பத்திரண்டு) அறங்கனையும் (வளர்த்த) பெருஞ்செல்வியாரா
செய உமாதேவியாரைப் பாதித்திருமேனியில் வைத்தருளிய சிவபெருமானுடைய திரு
நாமமாகிய ஸ்ரீபஞ்சாக்கரமென்னும்புணையினாலே (பழிக்கு) அஞ்சாத பெரும்பாவச்செ
ய்கைகளினின்றூநீங்காத கபடர்களாகிய கூபணர்கள் (கல்லோடு பணித்துப்) போடு
வித்த கரிய நிறத்தையுடைய பெரியகடலையும் (தேவர்முதலிய) யாவர்க்குங் கடத்
தற்கரிய எழுவகைத்தேற்றமாகிய (பிறவிக்) கடலையும் (எளிதிற்) கடந்த திருநாவக்
கரசநாயனாரா திருவடிகளை (யாம்) வணங்குவாம்.—எ-று ஏகதேசவுருவகம் (கங)

ஸ்ரீமத்சூர்தாமூர்த்தி

அரவக லல்கு லாபா லாசைநீத் தவர்க்கே வீடு
தருவமென் றளவில வேதஞ் சாற்றிய தலைவன் றன்னைப்
பரவைதன் டுலவி தீர்ப்பான் கழுதுகண் படுக்கும் பாண
ளிரவினிற் றாது கொண்டோ னினையடி முடிமேல் வைப்பாம்.

இ - ள். பாம்பின் படம்போலும் அகன்ற வல்குலையுடைய மடவாரிடத்து
- இஞ்சையை ஒழித்தவர்க்கே மூத்தியின்பத்தைக் கொடுப்போமென்று அளவிடப்படாத
வேதங்களிற் கூறியருளிய உதிப்பொருளாகிய சிவபெருமானையே பரவையாருடைய
உடலை ஒழிக்கும்பொருட்டுப் பேயுமுறங்கும் அர்த்தராத் திரி காலத்திலே (தோழமை
யினாலே) ஊதாகச்செல்லுத்திய (பேரன்பினையுடைய) சுந்தரமூர்த்திராயனாரா இரண்டு
திருவடிகளையும் (யாம்) சிரமீது தரிப்பாம் —எ-று. அரவு-ஆகுபெயர். தலைவன் றன்னையே
என்னும் பிரிநிலை ஏகாரம் தொக்கு நின்றது. கழுதுமென்னும் உயர்வு சிறப்பும்மை
விகாரத்தாற்றொக்கது. (உ௦)

ஸ்ரீமந்மாணிக்கவாசகமூர்த்தி.

எழுதரு மறைக டேறா விறைவனை யெல்லிற் கங்குற்
பொழுதறு காலக் கென்றும் பூசனை விடாது செய்து
தொழுதகை தலைவீ தேறநீ துளம்புகண் ணீருண் மூழ்கி
யழுதடி யடைந்த வன்ப னடியவர்க் கடிசைம் செய்வாம்.

இ - ள். எழுதுதற்கரிய வேதங்களிலுந் தெளியப்பெருத சிவபிரானைப் பசுந்.
பொழுதினும் இரப்பொழுதினும் உள்ள ஆறுகாலங்களினும் எங்காளும் இடைவிடாது

ஞானஞ்செய்து ருவித்த திருக்கைகள் முடிமேலேற (ச்சிவபோத வாழ்நையுங்களை
ந்து போன்பினல்) அழுது (சிவானந்தமேலிட்டாலே) பெருகாநின்ற ஆனந்தக்கண்ணீ
ரிலே (திருமேனி) முழுதித் திருவடி (வியாபகத்தில் வியாபியமரீய் இரண்டறக்) கல
ந்தமாணிக்கவாசகசுவாமிகளுடைய திருத்தொண்டர்களுக்கு (யாம்) அடிமையாகிவழி
படுவாம்.—எ - று மறைகளும் என்னும் உம்மை தொகை. ஆறுகூலங்கள் காலே, உச்சி,
ஏற்பாடு, மாலே, யாமம், வைகறை. (உக)

சண்டேசுரநாயனார்முதலியநாயன்மாள்.—வேறு.

தந்தைதா ளொடும்பிறவித் தாளெறிந்து நிருத்தநீரு தானேச் சேர்ந்த
ஸுமந்தர்தாள் வேதநெறி சைவநெறி பத்தினெறி வழாது வாய்மெய்
சிந்தைதா னரனடிக்கே செலுத்தினராய்ச் சிவாநுபவச் செல்வ ராகிப்
பந்தமாந் தொடக்கறுத்த திருத்தொண்டர் தாள்பரவிப் பணிதல் செய்வாம்

இ - ள், தம்முடைய பிதாவினது பாதத்தோடு பிறவிவேளையுஞ்சேதித்துச் சிவ
பெருமானது திருவடிகளை அடைந்த சிவருமாறாகிய சண்டேசுரநாயனாது திருவடி
களையும் வைதிக மார்க்கத்தினும் சைவமார்க்கத்தினும் பத்திமார்க்கத்தினும் வழுவாது
மனவாக்குக் காயங்களாகிய முக்கரணங்களையும் சிவபிரான்றிருவடிக்கே செலுத்தினரா
யும்சிவாநுபூகிப் பெருவாழ்விரையாயும் பாசமாகிய தொடர்வினைக்கெடுத்த ஏனையநாயன்
மார் திருவடிகளையும் (யாம்)துதித்து வணங்குவாம்.—எ - று வைதிகமார்க்கம் - வேள்
விமுதலிய செய்தல். சைவமார்க்கம் - சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம். பத்தி மாந்
தம் - பொதுவாக விபூதிமுதலியனவற்றில் வீசுவதித்து வழிபடுதல். (உஉ)

கடவுள்வாழ்த்துமுற்றியது.

மொழிபெயர்கீழறைகூறல்.—வேறு.

அண்ணல்பாற் றெளிந்த நந்தி யடிகள்பாற் சநற்கு மாந்
னுண்ணிறை யன்பி னாய்நது வியாதனுக் குணாத் தவந்தப்
புண்ணிய முனிவன் சூதற் கோதிய புராண மூவா
றெண்ணிய விவற்றுட் காந்தத் தீசசங் கிதையின் மாதோ.

அறைந்திடப் பட்ட தாகு மாலவாய்ப் புகழ்மை யூதச்
சிறந்திடம் வடநா றன்னைத் தென்சொலாற் செந்தி யென்றின்
குறைந்திடம் பெரிதோர் கூறக் கடைபிடித் துறுதி யிந்தப்
பிறந்திடம் பிறப்பி லெய்தப் பெறுதுமென் றுள்ளத்தேறு.

திருநகர் தீர்த்த மூர்த்திச்சிறப்புமூன் றந்த மூர்த்தி
யருள்வினை யாட லெட்டெட் டருச்சுனை வினையொன் றாக்
வரன்முறை யறுபத் தெட்டா ழுற்றவைபுடல மாக
விரீமுறை விருத்தச் செய்யுள் வகைமையால் விளம்ப லுற்றேன்.

இ-ள். சிவபிரான்மாட்டுக் கேட்டுத்தெளிந்த திருநந்திதேவரிடத்தேட்சுநற்கு மாமுநிவர் அகத்தின்கண்ணே நிறைந்த அன்பினால் (வழிபட்டு) ஆராய்ந்து வியாசமு நிவருக்கு உணர்த்தி அவ்விறவடிவனராகிய வியாசமுநிவர் சூதமுநிவருக்குச் சொல்லிய ருளிய புராணங்கள்பதினெட்டாம். மதிக்கத்தக்க அவற்றுள் (ஒன்றாகிய) கந்தபுராணத் திலே சங்கரசங்கிகையிலே திருவாலவாயாகிய திருப்பதியின் புகழ்ச்சி சொல்லப்பட்ட தாகும். சிறந்த அந்த வடமொழி ஆலாசியமான்மியத்தைத் தமிழ்மொழியாற் செம் வாய் என்று இம்மதுரைப்பதியிலே வதிந்தருளும் பெரியராயினர் ஆஞ்ஞாபிக்க, அவ் வாஞ்ஞானையு மறவாது (சிரமேற்) கொண்டு அடைந்த இப்பிறவியிற்றானே ஆன்ம லாபத்தை அடைவோமென்று உளந்தெளிந்து, தலவிசேடம் தீர்த்தவிசேடம் மூர்த்தி விசேடம் ஆகிய மூன்றும் அம்மூர்த்தியானவர் தமது திருவருளினிலே செய்தருளிய திருவினையாடல்கள் அறுபத்துநான்கும், அர்ச்சனைச் செய்கை ஒன்றும் ஆக அறுபத் தெட்டாகிய அவைகளை வைத்த முறைப்படி படலங்களாக அமைத்து விரித்து விருத் தமாகிய செய்யுள்வரிசையால் (யான்) கூறத்தொடங்கினேன்.—எ-று. (உரு)

அவையடக்கம்.

நாயகன் கவிக்குங் குற்ற நாட்டிய கழக மாந்தா
மேயவத் தலத்தி னோர்க்கென் வெள்ளறி வுராயிற் குற்ற
மாயுமா ரறிதன் றிறனு நீர்பிரித் தன்ன முண்ணுந்
தூயதீம பாலபோற் கொள்க கூதரன் சரித் தன்னை

இ-ள். சோமசுந்தரக்கடவுள் (தருமிபொருட்டுத்) திருவாய்மலர்ந்தருளிய திரு ப்பாசுரத்துக்கும் குற்றங்கூறிய (நக்கீரர்மூதலாகிய) சங்கப்புலவர்கள் தங்கிய உயர்ந்த மதுரைப்பதியினராகிய புலவர்க்கு மந்தமதியாற்கூறிய என்னுடைய சொற்களிலே குற் றம் ஆராய்கின்றதன்மை எளிதாயினும் நீரோடு (கலந்த நாவுக்கு) இனிய தூயபாலப்பி ரித்து அன்னப்பறவை அருந்துதல்போல (க் குற்றச்சொற்களாற்பொதியப்பெற்ற) சுந் தோசருடைய (செவிக்கினியுநிருமலமான) திருவினையாடலை (ப்பிரித்து அப்புலவர்) அங்கீகரிக்கக்கடவர்.—எ-று. கவிக்கும் உம்மைசிறப்பு. அகரக்கட்டு உயர்வின்மேலது. அவையடக்கம் என்பது அவையை அடக்கல் என்றும் பொருள்கொண்டு அதற்கு இசைய வெள்ளறிவுஎன்பது தூய அறிவு என்றும், குற்றம்மாயுமாறு அறிதன்று என்ப்பிரி த்து, குற்றம் ஒழிந்ததன்மைஎளிது என்றும், ஏனுநீர்பிரித்து என்பதை அன்னத்திற்கு அடையுக்கி, அன்னம் உண்ணும் பாலபோற்கொள்க என்றும் கொள்ளலாம். (உசு)

கவிநிலைத்தறை.

கவைக்கொர் மூந்தழ னைச்சுவை கண்டவூ னிமையோர்
கவைக்க விண்ணமிழ் தாயின துளக்கமில் சான்றோ
ரவைக்க ளம்புகுந் தினியவா யாலவா யுடையா
செவிக்க ளம்புகுந் தேறுவ சிறியனேன் பனுவல்.

இ-ள். சுவர்ப்பட்டுச் சுவரலிக்கின்ற அக்கினிதேவன் நாவினாற் சுவைபார்த்த ஊன்கள் (சுத்தமாய்த்) தேவர்கள் உண்ணு இனிய ஆயிர்தம்போலாயின (அதுபோலக்கல் வியறிவிற்) சிறியேன்கூறிய செய்யுட்கள் கலக்கமில்லாத (அறிவிற்) பெரியோர் அவை க்கனத்திற்சென்று (குற்றம் நீங்கி) மதுமுடையனவாய்த் திருவாலவாயுடைய சிவ பிரான் திருச்செவியிற் சென்றேற்றுவனவாம்.—எ-று. பனுவல் - ஆகுபெயர். (உஎ)

பாய வாரியுண் ளொர்கெடுத் துலகெலாம் பருகத்
தூய வரக்கிய காரெனச் சொற்பொரு டெளிந்தோர்
ராய கேள்வியர் துகளறுத் தாலவா யுடைய
நாய னார்க்கினி தாக்குப ளலமிலேன் புன்சொல்.

அடையர்
சென்ன-20.

இ-ள். மேகங்கள், பரந்தகடல்நீர்களையுண்டு (அந்நீரினுள்ள) உவந்தெடுத்து உயிர்களுள்ளும் உண்ணும்வண்ணம் பரிசுத்த முடையன்வாக்குதல்போலச்செல்லியலையும் பொருளியலையும் (முற்றும்) உணர்ந்தவரும் சிறந்த கேள்வியில் வல்லுநருமாகிய பெரியோர் (அக்கேள்வி) நல (ஞ்சிறிது) மில்லாத எளியேனுடைய புல்லிய சொல்லின்கணுள்ள குற்றங்களைப்போக்கித் திருவாலவாயென்னுந் திருப்பதியையுடைய சிவபெருமானுக்கு இனியதாகச் செய்வார்.—எ-று. (உஅ)

அல்லே யீதல்லே யீதென மறைநரு மனமைச்
சொல்லி னொறுதித் தினைக்குமிச் சுந்தர னாடர்
கெலலை யாகுமோ வென்னுரை யெனசெய்கோ விதனைச்
சொல்லு வேனெனு மாகையென சொலவழி கேளா.

இ-ள். (இத்தன்மையானைச் சுட்டிக்கூறுமுடியாது) இதுவும் அல்லே இதுவும் அல்லே என்று வேதங்களும் அன்மைமொழியினாற்புகழ்ந்து (வருந்தி) மெலிதற்குக்காரணமாயுள்ள உயர்ந்த சுந்தரேசருடைய திருவினையாட (லைக்கூறுத)ற்கு என்மொழி அளவுபடுமோ (படாது என்னும் கருத்தினால் யான் வானாவதிந்தாலும்) இதனையான் கூறுவேனென்று உளத்தில எழும் விருப்பம் நான் கூறுகின்ற வழியைக் கைக்கொள்ளாது (ஆதலால் யான் என்செய்வேன்).—எ-று. இகரச்சுட்டு உயர்வின்மேலது. கேளா, துன்னுந்துவ்விது தொகை. (உக)

பாயிரமுற்றியது.

சிறப்புப்பாயிரம்.

அறுசேடியாகியவருதம்.

அறுகாற்பீ டத்துயாமா லாழிகடைந் தமிழ்தையரங்.கேற்று மாபோ
லறுகாற்பே டிசைபாடுங் கூடன்மான மியக்கையருங் தமிழர் பாடி
யறுகாற்பீ டெர்முடியார சொக்கேசா சநிதியி லமரா ருமு
மறுகாற்பீ டத்திருந்து பரஞ்சோதி முனிவனரங் கேற்றி னானே

இ-ள். காவலியாகிய ஆதிசேடன் என்னஞ்சயனத்தில் (ரித்திபுரியும்) உயர்ந்த விஷ்ணு திருப்பாற்கடலைக்கடைந்து (அதினுண்டாகிய) அமிர்தத்தைத்தேவர் கூட்டங்களுக்குப் பருத்துக்கொடுத்த முறைபோல அறுகாற்பீடைய பெண்வண்டு கள் கீதம்பாடப்பெற்ற சேலைகள்கூழ்ந்த ஆலாசிய மான்மியமாகிய வடமொழியை அரிய செந்தமிழினால் மொழிபெயர்த்துப்பாடி (அடியார் அர்ச்சனைசெய்து) அறுகினாலே மகிமைபெற்ற சடைமுடியையுடைய சொக்கலிங்கக்கடவுள் சூனியிலே தேவர்களைக் க்கூழ்ந்த ஆறுகால்களையுடைய மண்டபத்திருந்து பரஞ்சோதித்தெனிகர் அரங்கேற்றினார்.—எ-று. முதலடியில் அறுகால் அற்றகால், அது அன்மொழித்தொகை. (உஓ)

ஆகச்செய்யுள் - ௩௩.

பாண்டித்திருநாட்டுப்படலம்.

விநிலத்தறை.

கறைநிறுத்திய கந்தர சுந்தரக் கடவு
ஞறைநிறுத்திய வாளினற் பகையிரு ளொதுக்கி
மறைநிறுத்திய வழியினுல வழுதியாய்ச் செங்கோன்
முறைநிறுத்திய பாண்டிநாட் டணியது மொழிவாம்.

இ - ள். விடத்தினைவைத்த மிடற்றினையுடைய சுந்தரேசர் பாண்டியராஜராகி உறையிட்ட வாட்படையாகிய ஒளியினற் பகைவராகிய இருளினைப் போக்கி (ததாம்) வேதங்களிற்கூறிய (நீதி) முறைமையாற் செங்கோலை முறையாகச்செலுத்தி அரசாட்சிசெய்த பாண்டிநாட்டின் சுறப்பினை (யாம்)கடறுவாம்.—எ-று. இரட்டுறமொழிதலால் வாள் ஒளியுமாம். சிவபிரான் அரசாட்சிசெய்யும்போது தம்மகிமைபற்றிப் பகைவர் அடங்கி வழிபுட்டமையாற் போரிண்மையின் உறைநிறுத்திய வாளினற் பகையிரு ளொதுக்கி என்றார். அது பகுதிப்பொருள் விருதி. (ச)

தெய்வ நாயக னீரணி மேனிபோற் சென்று
பௌவ மேய்ந்துமை மேனிபோற் பசுநதுபல லுயிர்க்கு
மெவ்வ மாற்றுவாள் சுரந்திடு மின்னரு ளென்னக்
கௌவை நீர்சுரந தெழுந்தன கனைகுரன் மேகம்.

இ - ள். ஒலிக்கின்ற ஒலியையுடைய மேகங்கள், தேவர்களுக்குத் தலைவராகிய சிவபெருமானுடைய விபூதியணிந்த திருமேனிபோல் (வெள்ளிய நிறமாகச்) சென்று கடல் நீரையுண்டு உமாதேவியார் திருமேனிபோற் பசியநிறமாகிப் பலவுயிர்களுக்கும் (பிறவித்) துன்பத்தை ஒழிப்பவராகிய அதேதேவியார் இனிய திருவருள்சுரக்குந்தன்மை போல முழக்கமுடைய நீர்சுரந்து (மேல்) எழுந்தன.—எ - று. (உ)

இடித்து வாய்திறந் தொல்லென வெல்லொளி மழுங்கத்
தடித்து வாள்புடை விதிர்த்துநின் நிந்திர சாபம்
பிடித்து நீளம்பு கோடைமேற் பெய்துவெம் பெரும்போர்
முடித்து நாமென வருதல்போன் மொய்த்தன கொணமூ.

இ - ள். ஒல்லென்று வாய்திறந்து முழங்கிச் சூரியன் ஒளியும் மழுங்கும்படி மின்னலாகிய வாட்படையை (சாற்) புறத்தும் அசைத்து நின்று இந்திரதனுசை ஏந்தி நீண்ட நீர் (ஆகிய அம்பினைக்) கோடை (யாகிய பகைவன்) மீது சொரிந்து வெவ்விய பெரியபோரினை யாம் முற்றவிப்பேசுமென்றுவருவதுபோல மேகங்கள்நெருங்கின.—எ - று. ஒளியும் என்னும் நிறப்புண்மை தொகை. ஏகதேசவுருவகம். (ங)

முடித னீள்வரை யுச்சிமேன் முழங்கிவா னிவந்து
தநித நீர்மழை பொழிவன தடஞ்சிலை யிராமன்
கணித னீர்மையா லாவ்வாய்க் கண்ணுதன் முடிமேற்
புனித நீர்த்திரு மஞ்சன் மாட்டுவான் போலும்.

இ - ன். மேகங்கள் அகஸ்தியமகாமுநிவருடைய உயர்ந்த பொதியமலையின் முடிமேல் (ஏறிச்சூல்முதிர்ந்து) குமுறி ஆகாயத்தில் உயர்ந்து (சுளசுளவெண்ணும்) ஒலியோடு நீரிணைப்பொழிவன (வாகிய செய்கை) பெரிய கோதண்டத்தை யுடைய இராமர் கணிந்த தமது அன்போடு நெற்றிககண்ணையுடைய திருவாலவாயுடையாங் திருமுடியின் கண்ணே பரிசுத்தமுடைய திருமஞ்சனமாகிய தீர்த்தத்தை அபிடேகித்தல்போலும்.—எ - று. (சு)

சுந்த ரன்நிரு முடிமிசைத் தூயநீ ராட்டு
மிந்தி ரனறனை யொத்தகா ரொழிவிதென் மலைமேல்
வந்து பெய்வவத் தனிமுதன் மௌஸிமேல் வலாரி
சிந்து கின்றகைப் போதெனப் பன்மணி தெறிப்ப.

இ - ன். மலயாசலத்தின்மீது போந்து (மழை) பொழிவனவாகிய கரியமேகங் கள சுந்தரோசரது திருமுடிமீது பரிசுத்தமுள்ள தீர்த்தத்தினால் அபிடேகஞ்செய்யும் இங்கிரினைப் போனறன. (அம்மேகங்களினின்றும்) சிதறுகின்றனவாகிய பலஇரத்தினங்கள் ஒப்பில்லாத அம்முதல்வரது திருமுடிமேல் (அவ்) விர்திரன் கைகளினால் அர்ச்சிக்கின்ற (பலநிற) மலாகளை நிகர்த்தன.—எ - று. மேகத்தில் மணிகள் கடல்நீர் உண் ணும்போது கலந்தன. (சு)

உடுத்த தென்கடன் மேகலை யுடையபார் மகட
னிடத்து திததபல் லுயிராக்கெலா மிரங்கித்தன் கொங்கைத்
தடத்து நின்றிழி பாலெனத் தடவரை முகடு
தொடுத்து வீழ்வன விழுமெனத் தூங்குவெள் ளருவி.

இ - ன். சூழ்ந்த தெள்ளிய (நீரையுடைய) கடலாகிய ஆடையினையுடைய பூமி தேவி தன்மாட்டுத் தோன்றிய சர அசர உயிர்களுக் கெல்லாம் இரக்கமுற்றுத் தனது தன்மாகிய உயர்ந்த விடத்தினின்றும் பாலப் பொழிதல்போலப் பெரிய பொதியமலையின் முடிதொடங்கி அசைகின்ற வெள்ளிய அருவிகள் இழுமென்னும் ஒலியோடும் வீழ்வன.—எ - று. (சு)

அறுசேடியாகிரியவிருத்தம்.

கருநிற மேக மென்னும் கச்சணி சிகரக் கொங்கை
யருவியாந தீம்பால சோர வகன்சுனை யென்னும் கொப்பூழ்ப
பொருவிலவே யென்னு மென்றோட பொதியமாஞ் சைலப் பாவை
பெருகுதன் பொருரை யென்னும் பெண்மகப் பெற்றா ளன்றே.

இ - ன். கறுத்த நிறத்தினையுடைய மேகமாகிய கச்சணையணிந்த சிகரமாகிய தனத்தினின்றும் அருவியாகிய இனியபால் ஒழுகும்படி அகன்றகையாகிய ஈபியும் ஒப்பில்லாத மூங்கிலாகிய மெல்லியதோளுருடைய பொதியமலையாகிய பெண்ணைவள் பெருகாரின்ற குளிர்த தாமிரப்ணியாகிய பெண்குழந்தையைப்பெற்றாள்.—எ - று அன்றே அசை. (எ)

கல்லெனக் கரைந்து வீழுவ் கடும்புனற் சூழவி காணத்
தொல்லெனத் தவழ்ந்து தீம்பா லுண்டொரீஇத் திண்டோண் மள்ளர்
செல்லெனத் தெழிக்கும் பம்பைத் தீவிரால் செவிவாய்த் தேக்கி
மெல்லெனக் காலிற் போகிப் பண்தொறும் விளையாட் டெய்தி.

அரம்பைமென் குறங்கா மாவி னவிர்தளிர் நிறமாத் தெங்கின்
குரும்பைவெம் முலையா வஞ்சிக் கொடியிது நுகர்ப்பாக் கூந்தல்
சுரும்பவிழ் குழலாக் கஞ்சஞ் சுடர்மதி முகமாக் கொண்டு
நிரம்பிநீள் கைதை வேலி நெய்தல்குழ் காவில் வைகி.

பன்மனர் மாலே வேய்ந்து பானுரைப் போர்வை போர்த்துத்
தென்மலைத் தேய்ந்த சாந்த மான்மதச் சேறுபூசிப்
பொன்மணி யாரந் தாங்கிப் பொருநையாங் கன்னி முந்நீர்த்
தன்மகிழ் கிழவ னாகத் தழீஇக்கொடு கலந்த தன்றே.

இ - ள். கல் என்று ஒலித்துக் கொண்டு (பொதியமலையினின்று) வேகமாகவரு
கின்ற நீரினையுடைய தாமிரபரணியென்னும்பெண்குழந்தை முல்லையிலத்தில் ஒல் என்
னும் ஒலியோடு தவழ்ந்து இனியபாலையுண்டு (அவ்விடத்தினின்று) நீங்கி வலியதோள்
களையுடைய பள்ளர்கள் மேகம்போல முழக்கும் பம்பையினது இனியவோசையைக்
காதிலே நிரப்பி மெல்லக் காலினாற் சென்று வயல்கள்தோறும் விளையாடுதலைப் பொரு
ந்தி வாழ்மரமானது மெல்லிய தொடையாகவும் மாமரத்தினது விளங்காநின்ற தளி
ரானது நிறமாகவும் தென்னங்குரும்பையானது விருப்பந்தநுந் தனமாகவும் வஞ்சிக்
கொடியானது முறிகின்ற இடையாகவும் கூந்தற்பனையின் பாணையானது வண்டுகள்
பரந்த அளமாகவும் செந்தாமரை மலரானது விளங்குகின்ற மதிகத்தக்க முகமாகவும்
கொண்டு (மங்கைப்பருவம்) நிரம்பி நீண்ட தாழைகளை வேலியாகவுடைய நெய்தனில்
த்தைச் சூழ்ந்த சோலையிலே தங்கி, பலவித மலர் மால்களை அணிந்து வெள்ளிய துறா
யாகிய போர்வையைப் போர்த்து மிருகமதத் தோடு (கலந்த) பொதியமலையில் அறாப
ட்ட சந்தனச் சூழம்பைப் பூசிப் பொன னூததையும் முததாரத்தையும் பூண்டு தன்னி
டத்தே மகிழ்கின்ற கணவனாகிய சமுத்திரராஜனது மார்பத்தைத் தழுவிக்கொண்டு
கலந்தது. — ஏ.று. வீழ்ந் கடும்புனற் பொருநை யாங்கன்னிக் குழவி என அந்நுவயங்
செய்க. பாலுண்டு என்பது புறங்குடங்களைத் தள்ளி என்றும், செவிவாய்ததேக்கி என்
பது அழகைத் தன்னிடத்து நிரப்பி என்றும், காலிற்போகி என்பது கால்வாய்வழியே
போய் என்றும், பணைதோறும் விளையாட்டெய்தி என்பது வயல்களிற்பாய்ந்து ஏன்
றும் நதியிற் பரமாகக் கொள்ளுக. இப்பொருட்டுச்செவ்வி செவி எனநின்று அழகா
யிற்று. கூந்தல், கஞ்சம் ஆகுபெயர்கள். அன்றே - அசை. (க0)

வல்லைதா யிருபால வைகுஞ் சிவாலய மருங்கு மீண்டி.
முல்லையா னைநதூந் தேனுந் திரைக்கையான் முகநது வீசி
ல்லமான் மஞ்சார் தப்பி நறுவினா மலாதாய் நீத்தஞ்
செல்லலாற் பூச்சத் தொண்டின் சிசயல்வினை மாக்கள் போலும்.

இ - ள். தாமிரபரணி நதியானது வினாவாகச்சென்று தனது இரண்டுபக்கத்தும்
தங்கிய சிவாலயங்களிடத்தே சேர்ந்து முல்லையிலத்தில் உள்ள பஞ்சகவ்வியங்களையும்
தேனையும் அலையாகிய கையினாலேமொண்டு வீசியும் நல்லகஸ்தூரி சந்தனங்களை அப்பி
யும் நன்மணங்கமழும் பூக்களைத் தனவியும் செல்லுதலால், சிவபூசையாகிய தொண்டினைப்
பெரித்துஞ்செய்யும் திருத்தொண்டரை ஒக்கும். — ஏ.று. மருங்கும் உம்மை - அசை. டஞ்
சகவ்விழும் - பால், தயிர், நெய், கோஜலும், கோமயம். (கக)

அரும்பவி மூங்க வாளி யலைதர வாகம் பொன் பேரீர்த்
திரங்கிவா லந் மேந்தி யிருகையுஞ் சங்கஞ் சிந்தி
மருங்கு சூழ் கீரஞ்சி தள்ளி வரம்பிற வொழுஞ்மீ வாரி
பரம்பரற் கையம் பெய்யும் பாப்பன மகளிர போலும்.

இ - ள். அரும்புகளையும் விரிந்தமன்மதபாணமாகிய மலர்க்களையும் அலைகள் ஒதுக்
கத் தன்னுடல (முற்று)ம் பொன்மணலையுடையதாய் ஒலித்து வெள்ளிய அன்னப்பற
வைகளைத் தாங்கி இரண்டு கரைகளிலும் சங்குக்களைவிசிப் பக்கங்களிற்கூழ்ந்த காஞ்சிவிரு
ட்சங்களைத் தள்ளி எல்லெகெடப் பெருககெடுத்துச் செல்லும் தாமிரபர்ணிநதியானது
(அரும்புகள் மலர்ந்த ஓர்பாணங்கள் வருத்தத் தம்மேனி முழுவதும் பொற் பிதிர் போ
ன்ற தேம்பூத்து மனம் வருந்தி வெள்ளிய சோற்றினை ஏந்தி இரண்டுகைகளிலும்
உள்ள சங்குவளையங்கள் கழன்று இடையில் அணிந்த காஞ்சியாகிய இருகோவையாபர
ணஞ் சோர்ந்த தமதுகற்புநிலகெடப் பிஷாடனமூர்த்தியாய் எழுந்தருளிவந்த) சிவ
பெருமானுக்குப் பிட்சையிடம் தேவதாருவனத்து முனிவர்பத்தினிகளை ஒக்கும்.—எ-று.
பொன் ஆகுபெயர்.

(கஉ)

வரைபடு மணியும் பொன்னும் வைரமும் குழையும் பூட்டி
யரைபடு மகிலுஞ் சாந்து மப்பியின் நமுத மூட்டிக்
கரைபடு மருத மென்னுங் கங்கியைப் பருவ னோக்கித்
திரைபடு பொருரை நீத்தஞ் செவிவிபோல் வளர்க்கு மாதோ.

இ - ள். அலையுள்ள தாமிரபாணிநதி மலையினுள்ள மணி பொன் வயிரம் குழை
களைப் பூட்டி அரைபட்ட அகிலச்சந்தனத்தை அப்பி இனிய அமிர்தை பூட்டி வரம்பு
ள்ள மருத நிலப்பெண்ணைப் பருவத்தினை ஆளாந்து செவிவித்தாய்போல வளர்க்கும்—
எ - று. குழை - தளிர். அமுதம் - பால், நீர். செவிவி-வளர்ப்பவன்.

(கஉ)

மறைமுதற் கலைக ளெல்லா மணிமிடற் றவனே யெங்கு
நிறைபர மென்றும் பூதி சாதந நெறிவீ டென்று
மறைகுல தறிந்துந் தேரு ரறிவெனக் கலங்கி யந்த
முறையின்வி ணொந்தோர் போலத் தெளிந்தது மூரி லெள்ளம்.

இ - ள். நீலகண்டளோ எங்கும்வியாபித்த பரமபதி என்றும் திருநீறு கண்டுகைக
ளையணிந்து திருவைந்தெழுத்தை யுச்சரித்தலாகிய சித்தார்த்தசைவவழி ஒழுகுதலே
வீடுபெற்றிற்கு ஏதுவென்றும் வேதமுதலியதூல்கள் ஒதுதலை உணர்ந்தும் தெளியாத
வர் உணர்வுபோல வலியவெள்ளம் கலங்கி அச்சைவநெறிடேய் நின்று நிட்டைகூடி
வீட்டினையுணர்ந்த மெய்யன்பர் திருவுள்ளம்போலத் தெளிந்தது.—எ - று. வீட்டிற்கு
ஏதுவை வீடென உபசரித்தார்.

(கஉ)

மறைவழி கிளைத்த வெண்ணென் கலைகன்போல வருநர் வெள்ளன்
துறைவழி யொழுகும் பலிகால் சோலைதண் பழனஞ் செய்தே
னுறைவழி யோடை யெங்கு மோழமங் றுடையார்க் கன்பர்
நிறைவழி யாத வுள்ளத் தன்புபோ னிரம்பிற் றன்றே.

இ - ன். வேதத்தின்வழியேகிளைத்த அறுபத்துநான்கு கலைகள்போல வஞ்சிந் தாமிரபர்ணி நீர்த்துறையினின்று கிளைத்துச் செல்லும் பல்கால்களால், சோலை தண்ணி யமருதநிலம் செய்தேன்றுளிரிந்தும் ஒடை மற்றும் இடம் ஆகிய இவைகளிற்சென்று சிவபிரான் அடியார் உளத்து நிறைதல் நீங்காத அன்புபோல நிறைந்தது.—எ - று. அன்றே அசை. (கரு)

கவிநிலைத் தறை.

இழிந்த மாந்தர்கைப் பொருள்களு மிகபரத் தாசை
கழிந்த யோகியர் கைப்படிற் றாயவாய்க் களங்க
மொழிந்த வாறுபேர் லுவரியுண வெர்கெடுத்தெழிவி
பொழிந்த நீரமிழ் தாயின புவிக்குமவா னவாக்கும்.

இ - ன். (பழிபாவச்செய்கைளாற்) 'கீழான மாதாட்கையாற் கொடுக்கும் பெரு ளர்களும் பூ போகத்தும் சுவர்க்கபோகத்தும் விருப்பம் ஒழிந்த சிவயோகிகளதுகை யிற் சேர்ந்தவனவிலே பரிசுத்த முடையனவாய்க் குற்றங்களினின்று நீங்குமுறைமை போல மேகம், கடல்நீரைப் பருகி (அதிலுள்ள) உவரினைப் போக்கிப் பொழிந்த நீர்கள் உலகத்துள்ள வ்யிர்களுக்கும் தேவர்கட்கும் அமிர்ச்சம் போலாயின.—எ - று. பொருள்க ளும் உம்மை இழிவுசிறப்பு. ஒழியுமென்னும் தெளிவுபற்றி ஒழிந்தவென்றார். இக பரங் கள் ஆகுபெயர்கள். பிறப்பு இடையறாமையால் எப்பொழுதும் உயிர்கள் உடம்பொடு காணப்பட்டு வருதற்கும், தேவர்களுடைய நித்தியபூஜை உற்சவங்களுக்கும் ஏதுவா யிருத்தலின், அமிழ்தாயின வென்றார். (கரு)

ஈழி லாதவ ளொருத்தியே ணயந்தொழி வியற்ற
வேறு வேறுபேர் பெற்றென வேலை நீ ரொன்றே
யாறு கால்குளங் கூவல்குண் டகழ்கிடங் கெனப்போ
மாறி யீறில்வான் பயிலொலாம வளாப்பது மாதோ.

இ - ன். நித்தியமாகிய சிற்சத்தி ஒருத்தியே சிருட்டியாதி பஞ்சகிருத்தியங் கள்செய்ய (ஐகநியாகியாக) வெவ்வேறு திருநாமங்கள்பெற்றாற்போலக் கடல்நீர் ஒன் றே நதி, கால், குளம், கிணறு, நீர்நிலை தோண்டிய கிடங்குகளாகநாமம் மாறி அளவில் லாத உயர்ந்த பயிர்களை வளர்ப்பதாம்.—எ - று. மாதோ அசை. (கரு)

அறுநீரடியாகிரியவருத்தம்.

களமர்கள் பொன்னோ பூட்டித் தாயர்வாய்க் கனிந்த பாடற்
குளமகிழ் சிறுரி னேறு மொருத்தலு முவகை தூங்க
வளமலி மருதமீ பாடி மனவலி கடந்தோர் வென்ற
வளமரு பொறிபோ லேவ லாற்றவார் வினையின் மூண்டார்.

இ - ன். உழவர் பொன்னைப்பூட்டித் தாயர்வாய்க் கனிந்த பாடலுக்கு மனமகிழும் சிறுவனுப்போல, எருதுகளும் எருமைக்கடாக்களும் மகி ழ்ச்சிமிக வளப்பமிக்க மருதப்பண்பாடி, மனவலியைக்கடந்த மகான்கள் வென்ற சுழல்கின்ற ஐம்பொறிகள் (அவர்கள் எவல்வழி நின்றல்) போல் (அவ்வேறும் ஒருத்த லும் தம் எவல்வழிநிற்பப் பயிர்செய்யுந்) தொழிற் கண்ணே தலைப்பட்டனர்.—எ - று. லளவொற்றுமைபற்றி அளமரு அளமரு வெனநின்றது. (கரு)

பலநிற மணிகோத் தென்னப் பன்னிற வேறு பூட்டி
யலமுக விரும்பு தேய வாள்வினைக் கருங்காண் மள்ளர்
நிலமக ஞடலங் கீண்ட சால்வழி நிமிர்ந்த சோரிச்
சலமென நிவந்த செங்கேழ்த் தழன்மணி யிமைக்கு மன்கோ.

இ - ன். பலநிற இரத்தினங்களைக் கோவைசெய்ததுபோலப் பலநிற எருதுகளைப் பூட்டிக் கலப்பைமுகத்துள்ள கொழுத்தேய உழுதொழில்புரிவும் வலியகாலையுடைய மருதநிலமாக்கள் பூமிதேவியின் உடலுக்கிழித்த படைச்சால்வழியே எழுந்த உதிரவெள்ளம்போல மேலோங்கிய சிவந்தநிறமுடைய நெருப்புப்போன்ற மாணிக்கங்கள் விளங்கும்.—எ - று. மன்கோ அசை. (கக)

உறுசெய் படைவாய் தேய வுழுநரு நீரகால் யாத்துச்
சேறுசெய் குருநரு தெய்வந் தொழுதுதிஞ் செந்நெல் வீசி
நாறுசெய் குருநம் பேர்த்து நடவுசெய் குருந் தெய்வின்
மாறுசெய் களைகட் டோம்பி வளம்படுக் குருந மாறா.

இ - ன். (பூமியைக்) கிழிக்கின்ற கலப்பைமுகத் தேயும்படி உழுகின்றவரும் நீரைக் கால்வழியாகக் கட்டிச் சேறுசெய்கின்றவரும் இந்நிரனைவணங்கி இனிய செந்நெல் முளைகளை விதைத்து நாறுசெய்கின்றவரும் (அவைகளைப்) பெயர்த்து நடுகின்றவரும் பகைவரைப்போல (ப்பயிரோடு) மாறுபட்டோங்கும் களைகளைக் களைந்து வளஞ்செய்கின்றவரும் (ஆகஅவ்வழவர்) ஆயினார்.—எ - று. செந்நெல் - ஆகுபெயர். (உ௦)

பழிபடு நறவந் தானே கடைசியர் பருகிச் செவ்வாய்
மொழிதடு மாற வேர்வை முகத்தெழ முறுவ றேன்ற
விழிசிவந் துழலக் கூந்தன் மென்றுகில் சோர வுள்ளக்
கழிபெருங் களிப்பு நல்கிக் கலந்தவ ரொத்த தன்றே.

இ - ன். பழிக்கப்பட்ட மது, பள்ளமகளிராற் பருகப்பெற்று(அவரது) சிவந்த வாயிலே (எழுகின்ற) மொழிகள் முறைபிறழவும் முகத்திலே (குறு) வியர்வை தோன்றவும் (காரணமின்றிப்பெரு) நகை உண்டாகவும் விழிகள் சிவந்து சுழலவும் அளகமும் மெல்லிய ஆடையும் நழுவவும் மனத்தின் மிக்கபெருங் களிப்பைக் கொடுத்துப் புணர்ந்த புருடரைப் போன்றது—எ - று. அன்றே - அசை. (உ௧)

பட்பகை யாகுந் தீஞ்சொற் கடைசியர் பவளச் செவ்வாய்க்
குட்பகை யாம்ப லென்று மொண்ணறுங் குவளை நீலங்
கட்பகை யாகு மென்றுங் கமலமென் முகத்துக் கென்றுந்
திட்பகை யாகு மென்றுஞ் செறுதல்போற் களைதல் செய்வார்.

இ - ன். பண்ணுக்குப் பகையாகிய இனியமொழிகளையுடைய பள்ளப்பெண்கள் பவளம்போலும் (தங்கள்) சிவந்தவாய்களுக்குச் செவ்வல்லி மலர்கள் உட்பகை (யாம்) என்றும் கண்களுக்கு ஒள்ளிய நன்மணச் செங்குவளை மலர்களும் கருங்குவளை மலர்களும் பகையாம் என்றும் மெல்லிய முகங்களுக்குச் செந்தாமரை மலர்கள் எந்நாளும் திண்ணியபகையாம் என்றும் சேதித்தல்போல் (அவைகளை)ப்பறித் தெறிவராயினார்.—எ - று. ஆம்பல்முதலியனஆகுபெயர்கள். (உ௨)

கடைசியர் முகமுங் காலுங் கைகளுங் கமல மென்றார்
படைவிழி சூவளை யென்றார் பவளவாய் குமுத மென்றார்
ரண்டியவுங் களைந்தார் மள்ளர் பகைஞராய் தெத்த வெவ்வே
யுடையவ னுனை யாற்றா லொதுப்பவாக் குறவுண் டாமோ.

இ - ன். உழத்தியருடைய முகம் கால் கைகள் செங்கமலமலரையும் வேற்படை, போன்ற கண்கள் நீலமலரையும் பவளம் போன்ற வாய்கள் குமுதமலரையும் ஒப்பன வென்று (உறவாகக்) கருதாமல் (அம்மலர்கள்) அனைத்தையும் (பயிர்க்குப்பகையாக நெருங்கினவென்று தலைவன் எவ்வால்) உழவர் களைந்தனர். (உறவினர்) பகைவராய் நெருங்கிய காலத்திலே தலைவன் ஆணைவழியே தண்டிப்பவர்க்கு நாண்பை எண்ணுதல் கூடுமோ (கூடாது). — எ - று. என்னார் என்பன முற்றெச்சங்கள். (உரு)

புரையற வுணர்ந்தோர் தூவின் பொருளினு ளடங்கியநூல்,
வரையறை கருத்து மான வளர்கருப் புறம்பு தோன்றிக்
கரையமை கலவி சாலாக் கவிஞரோபோ லிறுமாந தந்நூ
லுரையென விரிந்து கற்பின் மகளிரோபோ லொசிந்த தன்றே.

இ - ன். வளர்கின்ற கரு, (ஐயந்திரிபாகிய) குற்றமறக் கற்றுணர்ந்தோர் (இயற்றிய) தூவின்கண்ணே (அடங்கியிருக்கும்) பொருள்போல உள்ளே அடங்கியிருந்து அந்தூவின் (பொருளுக்கு) அமைந்த கருத்துணர்வின் தோற்றம்) போல வெளிப்பட்டு (இலக்கண) வரம்பு பெற்ற கல்வி நிரம்பாத புன்கவிஞர் (இறுமாத்தல்) போலத் தலைநிமிர்ந்து அந்தூவின் பொருள் (விரிதல்) போல விரிந்து கற்புடையகளிர் (தந்தானே நோக்குதல்) போலத் தானேநோக்கித் தலை வளைந்தது. — எ - று. கரு - ஈண்டுக்கதிர். அன்றே அசை. (உசு)

அன்புறு பத்தி வித்தி யார்வநீர் பாய்ச்சுந் தொண்டர்க்
கின்புரு வான வீச னின்னருள் விளையு மாபோல்
வன்புறு கருங்கான் மள்ளர் வைகலுஞ் செவ்வி நோக்கி
கன்புல முழுன்று காக்க விளைந்தன நறுந்தண் சாவி.

இ - ன். அன்பு மிக்க பத்தியாகிய விதையை விதைத்து ஆசையாகிய நீரைப்பாய்ச்சுகின்ற அடியார்களுக்கு ஆனந்தமே திருவுருவாக்கொண்ட சிவபிரானது இனிய திருவருட் (பயன்விளைவு) விளையுமாறுபோல வலிமைமிகக் கரியகாலையுடைய பள்ளர்கள் தினந்தோறும் பருவம்பார்த்து நல்லகழனினை (எருவிடல்முதலிய) முயற்சிகள் செய்து பாதுகாக்க நன்மணமுந் தன்மையுமுள்ள நெற்பயிர்கள் விளைந்தன. — எ - று.

அகனில வேறு பாட்டி னியல்செவ்வி யறிந்து மள்ளர்
தகவினை முயற்சி செய்யக் காமதூல் சாற்று நான்கு
வகைநலார் பண்பு செவ்வி யறிந்துசேர் மைந்தர்க் கின்ப
மிகவிளை போகம் போன்று விளைந்தன பைங்குழெல்லாம்.

இ - ன். உழவர், அஃன்ற நிலவேற்றுமைத்தன்மையும் (அந்நிலத்தேபயிரிடும்) பருவமும் உணர்ந்து (அவற்றிற்குத்) தக்க தொழின்றுமுயற்சிகள் செய்யப் பசிய பயிர்கள் அனைத்தும், காமதூலிற்சுறிய நால்வகைமகளிர் தன்மையும் பருவமும் உணர்ந்து புணரும் புருடருக்கு மிகவிளையும் பூனந்தபோகம் போலவிளைந்தன. — எ - று. நால்வர் பதுமினி, சித்தினி, சங்கினி, அத்தினி. (உசு)

கொடும்பிறை வடிவிற செய்த கூனிரும் பங்கை வாங்கி
முடங்குகால் வரிவண் டார்ப்ப முள்ளைக் கமல நீல
மடங்கவெண் சாவி செந்நெல் வேறுவே றிரித்தீ டீர்க்கி
நெடுங்களத் தம்பொற் குன்ற நிராயெனப் பெரும்போர் செய்தார்.

இ - ள். வளைந்த பிறைவடிவுபோற் செய்த அரிவாளை (ஐழ்வார்) கைக்கொண்டு முடங்கிய கால்களும் வரிகளும் உள்ள வண்டுகள் (மேலெழுந்து) ஒலிக்கும்படி முள்ளை நானத்திவ்வுடைய தாமரை மலர்களும் நீலமலர்களும் அடங்க வெண்ணெல் செந்நெல் விளைவுகளை வெவ்வேறாக அரிந்து கற்றைகளாக்கி நெடிய களத்திலே அழகிய பொன்மலைவரிசைகள்போலப் பெரியபோர்கள் செய்தனர்.—எ - று. (உஎ)

கற்றைவை களைந்து தூற்றிக் கூப்பியூர்க் காணித் தெய்வ
மற்றவர்க் கற்ற வாறிக் தளவைகண் டாறி லொன்று
கொற்றவர் கடமை கொள்ளப் பண்டியிற் கொடுபோய்த் தென்னா
நெற்றவா சுற்றந் தெய்வம் விருந்தினர்க் கூட்டி யுண்பார்.

இ - ள். திரளாகிய வைக்கோல்களைப்போக்கி (நெற்களை) தூற்றி(ப்பொலிகளாக) க்ருவித்துக் கிராமதேவதைகளுக்கும் வறியர்களுக்கும் வயாறுத்தமுறைப்படி கொடுத்து அளவுசெய்து ஆறில் ஒன்று அரசர் தம் இறைப்பொருளாக ஏற்றுக்கொள்ள (எஞ்சியவைகளை) ப்பண்டியிற் கொண்டு சென்று பிதிர ரிதி நால்வர்க்கும் உண்பித்து த்தாழும் (அந்நிலத்தலைவர்) உண்பார்.—எ - று. தம்மோடுள்ளபட ஐவராதலால் மற்றொருகூறு அரசர்க்குச் செலுத்துவாராயினர். (உஅ)

சாறடு கடடி யெள்ளு சாமைகொள் ளிறுங்கு தோரை
யாறிடு மதமால் யானைப் பழுக்குலை யவரை யேனல்
வேறுபல் பயறே டின்ன புன்னில விளைவு மற்று
மேறொடு பண்டி யேற்றி யிருநிலங் கிழியு வுய்ப்பார்.

இ - ள். (கருப்பன்) சாற்றலாகிய வெல்லம் எள்ளு சாமையரிசி கொள்ளு சோளம் மலைநெல் பெருகுகின்ற மிக்கமதமுடைய யானைமீகம்பேதற் பழுக்கத்தக்க (வானைழக்) குலை அவரை தினையரிசி பலவகைப்பயறு மற்றுமுள்ளனவாகிய இப்புன்னிலப் பொருள்களை எருதுகள் மீதும் பண்டிகள் மீதும் ஏற்றிப் பெரிய பூமி கிழிய (உழவர்) செலுத்திப் போவார்.—எ - று. யானை - ஆகுபெயர். இதனை “கருங்கதலிப் பெருங்குலைகள்களிறுக்கைமுகங்காட்டி” எனப் பெரியபுராணத்திற் கூறியதனாலும் ஆண்க. (உக)

துறவின ரீசனேசத் தொண்டினர் பசிக்கு நல்லுண்
முறவினைப் பிணிக்குத் தீர்க்கு மருத்துடற் பணிப்புக் காடை
யுறைவிடம் பிழிது நல்கி யவரவ ரொழுகிச் செய்யு
மறவினை யிடுக்க ணீக்கி யருங்கதி யுய்க்க வல்லார்.

இ - ள். துறவிகள் சிவனேசத் தொண்டர்கள் என்பவரது பசிக்கு நல்லுண்வும் (பூழ்) விளைவகையாலாகிய நோயைப் போக்கு மருத்தும் உடலை நடுக்குங் குளிருக்கு வஸ்திரமும் வசிக்கும் இடமும் வினைய பெருகும் (அந்நாட்டார்) கொடுத்து அவ்விரு

திறத்தாரும் தத்தம் நிலைகளில் (வழுவாது) ஓழுகும் அறத் தொழில்களின் இஷ்டபூறு களைப்போக்கி (அவரை) அரியவீட்டுநெறியிற் செலுத்தவல்லவராவார்.—எ - று. பிணிக் கு உருபுமயக்கம். கதிரெநீரையைக் கதியென உபசரித்தார். (௩௦)

நிச்சலு மீசு னன்பர் நெறிப்படிந் சிறார்மேல் வைத்த
பொச்சமி லுன்பு மன்னா புதலவரைக் கண்டா லன்ன
வச்சமுங் கொண்டு கூசி யடிபணிந் தினிய கூறி
யிச்சையா றொழுகி யுள்ளக் குறிப்பறிந் தேவல் செய்வார்.

இ - ன். தினந்தோறும் சிவபிரான் அடியார் வழியிலே எதிர்ப்பட்டால், (தம்) புத்திரமீதுள்ள மெய்யன்பும் அரசருடைய புதல்வரைக் கண்டாற் போன்ற அச்ச முங் கொண்டு (சிவமாய்வீனங்கும் அவருயர்வும் தம்மிறிவும் நோக்கிக்) கூசிப் பாதங்க ளிலே பணிந்து இனிய மொழிகள் சொல்லி (அவரது) விருப்பவழி நடந்து திருவுளக் குறிப்பினை உணர்ந்து (அந்நாட்டார்) பணிவிடை செய்வார்.—எ - று. பொச்சம்—பொ ய். நிததல் - நிச்சலெனமரிஇயிற்று. (௩௧)

நறைபடு கனிதேன் பெய்த பாலொடு நறுநெய் வெள்ள
நிறைபடு செம்பொன் வண்ணப் புழுக்கலா னிமிர்ந்த சோறு
குறைவற வுண்டு வேண்டும் பொருள்களுங் கொண்டி னென்ன
மறைமுத லடியார் தம்மை வழிமறித் தருத்து வார்கள்.

இ - ன். சிவபெருமான் நிருத்தொண்டரை (நோபட்டால்) வழியிலேதடுத்துத் தேன்பொருந்திய கனியும் தேன்கலந்தபாலும் நன்மண நெய்ப்பெருக்குநிறைந்த வெந் தசெம்பொன்னிறப் (பருப்) பால் ஒங்கிய அன்னமும் குறைவில்லாது திருவமுதுசெ ய்து வேண்டிய (ஆடைமுதலிய) பொருள்களும் ஏற்றுக்கொள்ளுவீர் என்று (அந்நாட் டார்தம்வீட்டிற்கு அழைத்துவந்து) உண்பிப்பார்.—எ - று. (௩௨)

பின்னென னுரைப்ப தந்தப் பெருநதமிழ் நாடாங் கன்னி
தன்னிடை யூர்க ளென்னு மவயவந் தாங்கச் செய்த
பொன்'னியற் கலனே கோயின் மடமறப் புறநீர்ச் சாலை
யின்னமிழ் தருத்து சாலை யெனவுருத் திரிந்த தம்மா.

இ - ன். அச்சிறப்புடைய (செந்) தமிழ்ப்பெரு நாடாகிய கன்னி யிடத்துள்ள மற்றையூர்க ளென்னும் உறுப்புகள் தாங்கிய பொன்னால் இயன்ற அணிகளே திருக் கோயில் மடாலயம் தருமசத்திரம் தண்ணீர்ப்பந்தர் இனியஅன்னம் உண்பிக்குஞ்சாலை என்னுமியைகளாக வடிவம் வேறுபட்டனவென்று கூறுவதன்றி வேறேயாதசொ ல்தத்தக்கது.—எ - று. அம்மா அசுசு. (௩௩)

நீணம்மயக்கம்.—கலிநிலைத்துறை.

இன்ற டம்புனல் வேலிரு ழிந்நில வரைப்பிற்
குன்ற முல்லைதண் பனைநெய்தல் குலத்தினை நான்கு
மன்ற வுள்ளமற் றவைநிற்க முயங்கிய மாபி
நென்றொ டொன்றுபோய் மடிங்கிய திணைவகை யுரைப்பாழ்.

இ - ன். இனியநீருள்ள தடாகங்கள் வேலியாகச் சூழ்ந்த இப்பாண்டிநாட்டெல்லையுள்ளே குறிஞ்சி மூல்லை தண்ணியமருதம் நெய்தல் எனச்சிறப்புடைய நாற்றிணைகளும் பிரசித்தமாகத் தனித்தனியுள்ளன அவைநிற்க. மயங்கிய முறை யுடையதாசு ஒருதிணைப் பொருளொடு பிற்தொரு திணைப்பொருள் சென்று கலந்த திணையக்கப் புகுதியை (யாம்இனி) க்கூறுவாம்.—எ - று. (௩௪)

கொல்லை யானினா மேய்ப்பவர் கோழிணாக் குருந்தி
நெல்லை தாயதிற் படர்கழிக் கருந்துணை ருகுப்ப
மூல்லை சோறெனத் தேன்விராய் முத்திலைழ சிற்றி
லெல்லை யாய்மோ டாடுப வெயின்சிறு மகளிர்.

இ - ன். மூல்லைநிலப் பசுக்கூட்டத்தை மேய்க்கும் ஆயர் கொழுவிய பூங்கொத்தையுடைய குருந்தமரத்தில் விநைந்து ஏறி அதிலே (குறிஞ்சிநிலத்தினின்று) படர்ந்த மிளகுக் கொடியினுள்ள கரிய கொத்துக்களை உதிர்ப்பார். பாலை நில வேடச்சிறுமியர் (நெய்தனிலத்துள்ள) முத்தார் கொலிய சிறுவீட்டினுள்ளே (மூல்லைநில) மூல்லையரும்பி சோறாக (அதனோடு) தேன்கலந்து பெண்கள் கூட்டத்தோடு விளையாடுவர்.—எ - று. கறி, மூல்லை - ஆகுபெயர்கள். ஓரிடத்தே மூல்லைகுறிஞ்சிகளும், ஓரிடத்தே பாலை, நெய்தல், மூல்லைகளும் கலந்துள்ளன; இப்படியே வருவனவுங் கொள்க. (௩௫)

கன்றொடுங்களி வண்டுவாய் நக்கவீர்ங் கரும்பு
மென்று பொன்சொரி வேங்கைவா யுறங்குவ மேதி
குன்றி ளந்தினை மேய்ந்துபூங் கொழுநிழன் மருதஞ்
சென்று நங்குவ சேவக மெனமுறச் செவிமா.

இ - ன். (மருதநில) எருமைகள் (தங்) கன்றுகளும் மதர்த்த வண்டுகளும் (தங்) கடைவாயை நக்கும்படி குளிர்த்த கரும்புகளைத் தின்று (குறிஞ்சிநிலத்திலே) பொன் போலும் பூக்களைச் சொரிகின்ற வேங்கை மரநிழலில் உறங்குவன. *குறிஞ்சிநிலத்து முறம்போன்ற செவிகளையுடைய யானைகள் முதிராத திணைக்கதிர்களை மேய்த்து (மருதநிலத்திலே) பூங்கொத்துக்களையுடைய மருதமரத்தின் கொழுவிய நிழலிலே சென்று (தங்) துயிலுமிடமாகக் கொண்டு துயிலுவன.—எ - று. பொன், வேங்கை, தினை, ஆகுபெயர்கள். (௩௬)

எற்று தெண்டினா யெறிவளை யெயிற்றிய ரிழைத்த
சிற்றில் வாய்நுழைந் தமிழ்ப்பவச் சிறுமியர் வெகுண்டி
பற்றி லாரொனச் சிதறிய மனவணி பரதர்
முற்றி லாமுலைச் சிறுமியர் முத்தொடுங் கோப்ப.

இ - ன். (நெய்தனிலத்திலே களையோடு) மோதும்¹ தெள்ளிய (கடலின்) திணைகள் வீசும் சங்குளை (க்குறிஞ்சிநில)க் குறச்சிறுமியர் கொலிய சிற்றிலின் கண்ணே புகுத்து (அதன்வழிவ) அழிக்க, அப்பெண்கள் சினந்து பற்றற்றவாடுபால (க்கழற்றியவிய அக்குமணி யாபரணத்தை (நெய்தனில)ப் பரதரினலத்து முதினத்தனமுடைய சிறுமியர் முத்துகளோடு கோவை செய்வார்.—எ - று. (௩௭)

மூல்லை வண்டுபோய் மூல்லையாழ் முளரிவாய் மருதம்
வல்ல வண்டினைப் பயிற்றிப்பின் பயில்வன மருதங்
கொல்ல யான்மடி யெறிந்திளங் குழவியென் நிரங்கி
*யொல்லை யூற்றுபால் வெள்ளத்து ளுகழ்வன வாளை.

இ - ள். மூல்லிலத்து வண்டுகள் (மருதநிலத்திற்) சென்று (தம்) மூல்லைப் பண்ணைத் தாமமாமலரில் இருக்கும் மருதப்பண் பாடவல்ல வண்டுகளுக்குக் கற்பித்துப் பின்பு மருதப்பண்ணைக் கற்றுக்கொள்வன. (மருதநிலத்து) வாளைமீன்கள் மூல்லை நிலப் பசுமடியின் மோத (அதனை அப்பசுதன்) இளங்கன்று (மூட்டிய) தென்று மனங் கணிந்து வினாந்து சொரியும் பால்வெள்ளத்திலே புள்வன. — எ - று. யாழ் - ஆகு பெயர். வண்டினைஉருபுமயக்கம். எறிந்து செயவெனெசுசத்திரிபு. (௬௮)

கரும்பொற் கோட்டினம் புன்னைவாய்க் கள்ளுண்டு காலோச்
சுரும்பு செவ்வழிப பாண்டையக் கொன்றைபொன் சொரிவ
(வருந்த டங்கடல் வளையெடுத்த தாழியான் கையி
விரூந்த சங்கென விறைகொளப பூவைமே லெறிவ.

இ - ள். ஆண்வண்டுகள் (நெய்தனிலத்து) இரும்புபோலும் கருங்கொம்புகளை யுடைய முதிராத புன்னைமலரின் தேனைப்பருகி (அந்நில)ச் செவ்வழிப் பண்ணைப் பாட அதற்காக (மூல்லிலத்துக்) கொன்றை மரங்கள் (கொடையுடையோர் போல) மலராகிய பொன்னைப் பொழிவன. மிகப்பெரியகடல் (இளையாகிய கையினாலேதன்னிடத்து ள்ள)சங்கினை எடுத்து விஷ்ணுவின்கையில் இருந்த பாஞ்சசந்நியம்போலத்தங்கும்படி (மூல்லிலக்) காசாஞ்செடி. மீது எறிவன. — எ - று. (௬௯)

கழிந்த தெங்கினென் பழம்பரீஇ முட்பலாக் கனிகின்
டழிந்த தேனுவர்க் கேணிபாய்ந் தகற்றுவ வுவனா
வழிந்த தேன்மடற் கேதகை மலர்நிழல் குருகென்
றொழிந்த தர்மரைப் போதுபுக் கொளிப்பன கெண்டை.

இ - ள். (மருதநிலத்தே குலையினின்று) நீங்கிய ஒள்ளிய தேங்காய்கள் வீழ்தலாலே (குறிஞ்சி நிலத்தே) முள்ளுள்ள பலாப்பழங்கள் கிழிபட்டுச் சிந்தியதேன்கள் (நெய்தனிலத்து) உவர்க்கேணியிற் பாய்ந்து (அவ்) வுவரைப்போக்குவன (நெய்தனிலத்தே) தேன்சிந்திய இதழ்களுடைய தாழைமலரினிழலை (மருதநிலக்) கொக்கென்று (அஞ்சி அப்பறவை) நீங்கிய தாமரை மலரில் (அந்நிலக்) கெண்டைமீன் கள் புகுந்து மறைந்தீ கொள்வன. — எ - று. (௭௦)

ஆறு சூழ்கழிப் புலால்பொரு தசைந்துகூன் கைதை
சோறு கால்வன வாம்பல்வாய் திறப்பன துணிந்து
கூறு வாரொனக் குவளைகண் காட்டிடக் கூடித்
தூறு வாரொனச் சிரித்தலர் தூற்றுவ மூல்லை.

இ - ள். (நெய்தனிலத்தே) கூனிய தாழைகள் ஆறுகக்குழந்த (உப்பல்) கழியின் புலால் நாற்றத்தைச் சுகியாமல் (உடல்) நடுங்கி (மலரினின்று) மகரத்தமாதிரியே சோற்றைக்கக்க, அதற்கு நேரில் மருதநிலக் ஆம்பல்மலர்கள் (அச்சோற்றை உண்ணும்

குறிப்பாக வாயைத் திறப்பன. (அத்திச்செய்கையை அந்நிலக்) குவளைகள் (கண்டு) மனந்துணிந்து (ஒருவன்குற்றத்தை) வெளி யீடுவார் போலு (விரிந்தமலராகிய) கண்ணாற் காட்டி, (அதனைநோக்கி முல்லையில) முல்லைச்செடிகள் (ஒருவன் நூற்றத்தைக் கண்டு தம்முட்) கூடி (நகைத்து) த் தூற்றுவார்போல (மலர்தலாகிய) நகைத்தல் செய்து (பழம்பூக்களைத்) தூற்றதல் செய்யும்.—எ - று. கால்வன - ஓற்றெச்சம். (சக)

தூள்ளு சேல்விழி துளைச்சிபர் சுறவொடு மருந்தக்

கள்ளு மாறவுங் கூனலங் காய்தினை யவரை

கொள்ளு மாறவுங் கிழங்குதேன் கொழுஞ்சுவைக் கன்ன

வெள்ளு மாறவு மளப்பன விடைக்கிடை முத்தம்.

இ - ள். தாவுகின்ற சேல்மீன் பிறழ்ச்சிபோலும் பிறழ்ச்சியுள்ள கண்களையுடைய நெய்தனிலப் பெண்கள் (அந்நிலச்) சுறமீனோடும் உண்ண (மருதநிலக்) கள்ளு கொழுவிய மதாமுளள கரும்பு இவைகட்கும் (குறிஞ்சி நிலப்) புளியங்காய் தினையரிசி தேன் கிழங்கு இவைகட்கும் (முல்லையில) அவரை கெடான்ற எள்ளு இவைகட்கும் மாறுதலாக (அப்பொருள்களின்) அளவுக்களவு அளப்பன முத்துகளாம்.—எ - று. செய்யுளாகலின் இங்ஙன முறைபிறழ வைத்தமையும் தினைமயக்கத் தைக் காட்டுகின்றது. (சஉ)

அவமி கும்புலப் பகைகடந் துயிராக்கெலா மன்பா

நவமி குங்குடை நிழற்றிமெய்ச் செய்யகோ னடாத்திச்

சிவமி கும்பர ஞானமெய்த் திருவொடும் பொலிந்து

தவமி ருந்தர சாள்வது தண்டமிழ்ப் பொதியும்.

இ - ள். கேடுமிக்க விடயப் பகையை வென்று ஆன்மாக்கள் அனைத்திற்கும் அருளாகிய புதுமை மிக்க குடைநிழலைச் செய்து வாய்மையாகிய செங்கோலைச் செலுத்தி மங்கலமிக்க பரஞானமாகிய நித்திய ஐசுவரியத்தொடு விளங்கிச் சிவயோக மிருந்து அரசாட்சி செய்வதற்கு இடமாகியது (தண்ணிய செந்) தமிழ்ப் பொதிய மலையாம்.—எ - று. அன்பின் காரியத்தை அன்பென உபசரித்தார். (சக)

வான யாறுதோய்ந் துயரிய மலயமே முக்கண

ஞான நாயக நமமலை போர்த்தகார நாலவா

யானை யீருரி யம்மழைய யசுமபதன் புண்ணீர்

கூனல் வான்சிலை குருதிதேய் கோடுபோன் நன்றே.

இ - ள். ஆகாயகங்கையை அளவி யுயர்ந்தபொதியுலலை (கங்கைதாங்கி மேம்பட்ட) சிவபெருமான் (போலாம்) அம்மலையைச் சூழ்ந்த மேகம் நான்ற வாயினை யுடைய பாலை(யினின்றும்) உரி(த்தூப்போர்)த்தே தோல் (போலாம்) அம்(மேகத்தின்) மழைத்துளி தீ(த்தோலின்றி)நிற்கும் உதிரம்(போலாம்) (அத்தனிற்காணப்படுமி), வளைந்ததீர்திரதனுச் உதிரம்பொருந்திய (அவ்யானைக்) கொம்பினைப் போன்றதாம்.—எ - று. ஞானம்-திருமேனி, வகாங்கன்-அஞ்சு. (சச)

சுனைய கன்கரைச் சூழல்வாய்ச் சுரும்புகூழ் கிடப்ப
நனைய விழ்ந்திசுங் காந்தன்மே னாகிள வேங்கைச்
சுனைய விழ்ந்தவி கிடப்பபொன் றோய்கலத் தெண்ணீ
*ரனைய பொன்குடு நெருப்பொடு கரியிருந் தனைய.

இ - ள். (அம்மலையிலே) சுனையும் (அதன்) பரந்த கரையிடத்தே வண்டிகள்* சூழ்ந்து கிடப்பனவும் அரும்பு விரிந்த செங்காந்தன்மலரும் அதன்மேல் மிக்கஇனமையாகிய வேங்கையின் அரும்புவிரிந்த மலர்கள் கிடப்பனவும் (முறையேகாய்ச்சும்) பொன்னைத் தோய்க்கின்ற தெள்ளிய நீருடைய பாத்திரமும் கரியும் சுடுகின்ற நெருப்பும் (அதன்மீது) உயர்ந்த பொன்னும் இருந்தால் ஒப்பனவாம்.—எ - று. செங்காந்தன் ஆகுபெயர், சுட்டு - உயர்வின் மேலது. (சடு)

குண்டு நீர்ப்படு குவளைவாய்க் கொழுஞ்சுனை மரவம்
வண்டு கூப்பிடச் செம்மறாய்ப் புதுமது வார்ப்ப
வண்டர் வாய்ப்பட மறைவழி பொரிசொரிந் தானெய்
மொண்டு வாக்கிமுத் தீவினை முடிப்பவ ரனைய.

இ - ள். (அம்மலையிலே) ஆழிய (சுனை) நீரினுள்ள செங்குவளை மலரிலே கொழுவிய கொம்புகளையுடைய குங்குமமரங்கள் வண்டிகள் ஒலிக்கப் பழம்பூக்களைத் தூவிப் புதியதேன்களை ஒழுக்குவன. (அவை) தேவர்கள் திருவாயிற்சேரும்படி வேதமுழக்கத்தின்வழியே நெற்பொரியைத் தூவிப் பசுநெய்யைச் சுருக்கு சுருவங்களால் மொண்டுவார்த்து ஆகவநீயம் தக்ஷிணைக்கிரி காருகபத்தியமாகியமூவகை அக்கினிகாரியத்தை முடிக்கும் முநிவர்களை ஒப்பனவாம்.—எ - று. (சடு)

அகிலு மாரமுந் தழன்மடுத் தகழ்ந்தெறிந் தழல்கா
றுகிரு மாரமுந் தொட்டெறிந் தைவனந் தூயிப
புகரின் மாலகரி முருப்பினால் வேலிகள் போக்கி
யிகலில் வான்பயி ரோம்புவ வெயினர்தஞ் சீதூர்.

இ - ள். (அம்மலையிலே) குறவர்களது சிற்றூரினுள்ளார் அகில் சந்தனம் இவைகளில் நெருப்பிட்டு (அவ்வோர்களை)க் கல்லியெறிந்து நெருப்புப்போலச் செவ்வொளி வீசும் பவனம் மூத்து இவைகளைத் தோண்டியெறிந்து மலநெல்லைவிதைத்துக் குற்றமற்ற பெரியயானைக் கொம்புகளால் வேலிகள் கோலி (விலங்குமுதலிய) இடையூறின்றி ஒங்கியபயிர்களைப் பாதுகாப்பார்.—எ - று. சீதூர் - ஆகுபெயர். (சுஎ)

அண்ட னாணருக் கின்னமிழ் தருத்துவோர் வேள்வித்
குண்ட வாரழிந் கொழும்புகை கோலுமக் குன்றிற்
புண்ட வாதவே லிறவுளர் புனத்தெரி மடுப்பு
வுண்ட கர்சுகிந் தாமமு மொக்கவே மயங்கும்

இ - ள். தேவர்களுக்கு இனிய அவிகை உண்பிக்குமுநிவர் (செய்கின்ற) யாக குண்டத்தில் மிக்க தீயினது கொழுவிய புகை சூழும் அம்மலையிலே புலால் நீங்காத வேற்படையுடைய குறவர்கள் துக்கெசுல்லகளிலே நெருப்பை இட (அஃது) உணனும் கரிய அகிலின்புகையும் (அவ்வேள்விப்புகையோடு) கூடக்கலக்கும். (சுஅ)

குருவி வாள்சொரி மணிகளுங் கழைசொரி மணியு
மருவி கான்றபன் மணிகளு மகன்றலை நாகுத்
திரவி கான்றசெம் மணிகளும் புனங்கவ ரினமான்
குருவி விழந்திடக் கொடிச்சியர் கோத்தெறி கவண்கல்.

இ - ள். கூட்டமாகிய மேகங்களும் மூங்கில்களும் சொரிகின்ற முத்துகளும் அருவிகளும் பாம்புகளின் விரிந்த படங்களும் உமிழ்கின்ற சூரியன்போலும் சிவந்த பல மாணிக்கங்களும் (அம்மலைப்) புனங்களிலே (கதிர்முதலியவைகளைக்) கவரவருகின்ற கூட்டமாகிய மான்களும் குருவிகளும் வீழும்படி குறப்பெண்கள் கவணிந்கோத் துவீசங் கற்களாம்.—எ - று. (௯௧)

மாய வன்வடி வாயது வையமா லுந்திச்
சேய பங்கய மாயது தென்னனா டலாமேற்
போய மென்பொகுட் டாயது பொதியமப் பொகுட்டின்
மேய நான்முக னகத்திபன் முத்தமிழ் வேதம்.

இ - ள். பூலோகம் விஷ்ணுவடிவம்போன்றது. பாண்டிநாடு (அவ்)விஷ்ணுவின் சிவந்தவுந்தியங்கமலம்போன்றது. பொதியமலை (அக்)மலமலரின்மேற்பரந்தமெல்லிய பொகுட்டுப்போன்றது. அகத்தியமகாமுனிவர் அப்பொகுட்டில் இருக்கும் பிரமாவோன் றனர். (அம்முனிவர் வளர்க்கும்) இயல் இசை நாடகமாகிய முத்தமிழ்கள் (பிரமாவள ர்க்கும்) நான்குவேதம்போன்றன.—எ - று. (௯௦)

ஏக மர்கிய மேருவும் பொதியமே விரும்பொ
னாகு மேருவைச் சூழ்ந்தசாம பூநத யாறு
நாக ராடுதண பொருளையே நாவலா றுடுத்த
போக பூமியும் பொருளைசூழ பூமியே போலும்.

இ - ள். ஒப்பில்லாத மேருமலை-பொதியமலையையும், பெரிய பொன்மேருவை வளைந்த நாவற்கனிச்சாறுகிய நதி - தேவர்கள் மூழ்கப்பெற்ற தாமிரபர்ணியையும், நாவலந்திருமுந்த போகபூமி - தாமிரபர்ணிசூழ்ந்த பூமியையும் ஒப்பாகும்.—எ-று. (௯௧)

சிறந்த தண்டமி ழாலவாய் சிவனுல காணற்
புறந்த யங்கிய நகரொலாம புரந்தரன் பிரமன்
மறந்த யங்கிய நேமியோ னாதிய வாறே
ரறந்த யங்கிய வுலகுரு வானதே யாரும்.

இ - ள். சிவலோகம் (போன்றது) சிறந்த தண்ணீரிய (செந்)தமிழ்ச்சங்கம்வீற் றிருந்ததிருவாலவாயாம். (அங்ஙனம்)ஆயின் வீழ்விளங்கிய சக்கரப்படையுடைய விஷ் ணு பிரமா இந்திரன் ஆதி தேவர்களது விளங்கிய ஆறவடிவான பதவிகள் (போன்றன அஃகாலவாயின்) புறஞ்சூழ்ந்து விளங்கிய நகரங்கள் அனைத்தாமாம்.—எ - று. (௯௨)

விளைந்த நுண்ணிடை மடந்தையர் வனமுலை மெழுகிக்
களைந்த சூங்குமுந் கலவையுங் காசறைச் சாந்து
மனைந்த தெண்டினைப் பொருளையோ வந்ததி ஞாங்கர்
விளைந்த செந்நெலுங் கன்னலும் விசுமல் வாசம்.

இ - ள். (நீராடும்) மடவார் அழகிய தனங்களிற் பூசிக் களைந்த சூங்குப்பூ
அளைந்த கலவையும் கஸ்தூரிகலந்த சந்தனமும் சேர்தலால் தாமிரபர்ணி மாத்திரமா,
அதன்புறத்தேவிளைந்த செந்நெற்களிலும் கரும்புகளிலும் அம்மணம் கமழும்.—எ - று.

பொதியி லேவிளை கின்றன சந்தனம் பொதியி
னதியி லேவிளை கின்றன முத்தமந் நதிசூழ்
பதியி லேவிளை கின்றன தருமமப் பதியோர்
மதியி லேவிளை கின்றன மறைமுதல் பத்தி.

இ - ள். சந்தனமரங்கள் பொதியமலையினும் முத்துகள் அம்மலையினின்று
வரும் தர்மிரபர்ணியினும் அறங்கள் அந்நதிசூழ்ந்த நகரங்களினும் சிவபத்திகள் அந்நக
ரவாசிகள் அறிவினும் உண்டாகின்றன.—எ - று. (இசு)

கடுக்க வின்பெறு கண்டனுந் தென்றிசை நோக்கி
யடுக்க வந்துவந் தாமொ னாடலி னிளைப்பு
விடுக்க வாரமென் காறிரு முகத்திடை வீசி
மடுக்க வுந்தமிழ் திருச்செவி மாந்தவு மன்றோ.

இ - ள். அழகிய நீலகண்டபரமசிவனும் தென்றிசைநோக்கித் திருக்கைலாசம்
திருப்பேரூர் (திருவாலங்காடு ஸ்ரீசிதம்பரம் இவைகளிலன்றிப் பாண்டிநாட்டை)ப்
பொருந்தவந்து திருவுளமகிழ்ந்து (வெள்ளியம்பலத்திலே) திருநடஞ்செய்தல் (எதன்
பொருட்டெனின் அத்) திருநடத்தாலாகும் தளர்ச்சியை ஒழிக்கும்படி (பொதியமலைச்)
சந்தனச்சோலையிற் படிந்துவரு மந்தமாருதம் வீசித் தந் திருமுகத்திலே பொருந்தவும்
(செந்)தமிழை (வடமொழிமுதலியவற்றினும் இனிதாய்)த் திருச்செவியேர்த்தி யருள
வும் அல்லவா—எ - று. கண்டனும் உம்மை உயர்வுசிறப்பு, திருக்கைலாசத்திலே
விஷபானஞ் செய்தபோதும், திருப்பேரூரிலே காலவமுநிவர்முதலியோர்பொருட்டும்,
திருவாலங்காட்டிலே காளிபொருட்டும், ஸ்ரீசிதம்பரத்திலே பதஞ்சலி வியாக்கிரபாதர்
பொருட்டும் திருநடஞ்செய்ததாம். (இசு)

விடையு கைத்தவன் பாணிரிக் கிலக்கண மேனார்
வடமொ ழுத்துரைத் தாங்கியன் மலயமா முறிக்குத்
திடமு றுத்தியம் மொழிக்கெதி டூக்கிய தென்சொன்
மடம கட்கரங் கென்பது வழுநிநா டன்றோ.

இ - ள். சிவபிரான் பாணிரி முநிவருக்கு வியாகரணஞ்ச் சிரத்தை முந்நாளி
லே சம்ஸ்கிருத பாஷைக்கு அருளிச்செய்ததுபோலப் பொதியமலை அகஸ்தியமகாமுநி
வருக்கு இலக்கணஞ்ச் சிரத்தை நன்குணர்த்தி அவ்வடமொழிக்கு எதிர்மொழியாகச்
செய்த தென்மொழியாகிய பெண்ணுக்கு நாடகசாலையென்பது பாண்டிநாடல்லவா—
எ - று. உகைத்தல் - செலுத்தல். (இசு)

கண்ணு தற்பெருங் கடவுளுங் கழகமோ டமர்ந்து
பண்ணு றுத்தெரிந் தாயந்தவிப பசுதமிழ்மேனை
*மண்ணிடைச்சில விலக்கண வரம்பிலா மொழிபோ
லெண்ணி டைப்படட் கிடந்ததா வெண்ணவும் படுமோ.

இ - ள். சிவபெருமானும் சங்கபுலவாகளோடு (சீநாயகமாக) எழுந்தருளி
விருந்து செவ்விதாகவுணர்ந்து ஆராய்ந்த இப்பசிய (செந்)தமிழை மற்றைப்பதினேழு
நிலங்களில் இலக்கணவரம்பிலாத சிலநிலம் மொழிகள்போலச் (சாமானியமாக) எண்
ணிக்கையின்கண் அமைந்ததாக மதிக்கவும் கூடுமோ (கூடாது) —எ- று, பதினேழு
நிலத்தையும் “சில்களஞ்சோனஞ்சாவகஞ்சினந்துருக்குடகங்-கொங்கணங்கன்னடங்
கொல்லந்தெலுங்கல்கலிங்கம்வகங்க-கங்கமகதங்கடாரங்கவுடங்கெடுங்குசலந். தங்கும்
புகழ்த்தமிழ்குப்பதினேழ்புவீதாயிவையே.” என்னுங்கவியாலறிக. (இள)

தொண்டர் நாநனைத் தூதிடை விடுத்தது முதலை
யுண்ட பாலனை யழைத்தது மெலும்புபெண் ணுருவாக்
கண்ட தும்மறைக குதவினைத் திறந்ததுங் கண்ணித
தண்ட மிழ்ச்சொலோ மறுபுலச சொற்களோ சாற்றீர்

இ - ள். திருத்தொண்டர்களிலே (சந்தரமூர்த்திநாயனாது திருவாயினின்றும்
தோன்றித் திருவாரூரிலே பரவைபாரிடத்தே) தூதின்தேற (செல்லச்) சிவபிரானை
ஏவியதும், (திருப்புகளொளியூரிலே) முதலையுண்ட (பிராமணப்) பிள்ளையை (ச்செ
னற ஆயுளோடு இயமன் முகமாக) வருவித்ததும், (திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனா
ரது திருவாயினின்றுத்தோன்றித் திருமயிலையிலே சிவநேசச்செட்டியாரூடைய புத்தி
ரியாரது) ஏழம்பைப் (பழைய) பெணவடிவாக ஆக்கியதும், (திருநாவுக்கரசநாயனா
ரது திருவாயினின்றுத்தோன்றித் திருமறைக்காட்டிலே) வேதபுருடனிலே (பூசித்துத்
திருக்காப்பிடப்பெற்ற) திருக்கத்தைத் திறப்பித்ததும் கெடாத தண்ணிய (செந்) தமிழ்
மொழிகளாலாகிய திருப்பாசரங்களோ ஏனையநாட்டு மொழிகளாலாகிய பாசரங்களோ
(புலவர்களே) புகலக்கடவீர்.—எ- று. (இள)

வெம்மை யால்வினை வஃகினும் வேந்தர்கோல் கேட்பச்
செமமை மாறினும் வறுமைநோய் சிதைப்பினுஞ் சிவன்பாற்
பொய்ம்மை மாறிய பத்தியும் பொலிவுங்குன் றுவாத்
தம்மை மாறியும் புரிவது தருமமந் நாடு.

இ - ள். அப்பாண்டி நாட்டார் (மழையில்லாது) வெப்பத்தினால் வினைவுகன்றி
னாலும் அரசர்கள் செங்கோல் கொடுங்கோலாகி நடுவுநிலைமை தவறினாலும் கல்குரவா
கிய கோய் வருத்தினாலும் சிவபிரான்மேட்டு மெய்ப்பத்தியும் (சைவ) விளக்கமும் குறை
வுபடாதனவாகத் தங்களைவிறுதியினும் புண்ணிகங்களைச் செய்பவராவார்.—எ- று, சை
வவிளக்கம் - திருநீறும், கீண்டுகையும், திருவைந்தெழுத்துந். - (இள)

உலகம் யாவையு மீன்றவ னும்பரு ஞாயந்த
திலக நாயகி பாஞ்சுடர் சேயென மூன்று
தலைவ ரான்முறை செய்தநா டிஃதன்றிச் சகிதி
சூலவு பாரினுண் டாகுமோ துறக்கத்து மஃதே.

இ - ள். சர்வலோக மாதாவும் சரசுவதிமுதலிய சத்திமாகளுள் மேம்பட்ட நிலைம்போன்ற தலைவியுமாகிய உமாதேவி சிவபரஞ்சடர் (இவர்கன் புத்திரராகிய) உக் கிரபாண்டியர் என்னுமுதலைவராலே செங்கோல் செலுத்தப்பெற்ற நாடு இப்பாண்டி நாடன்றிக் கடல்கூழ்ந்த நிலவுலகிலே பிறிதுநாடுளதோ (இலலை) சுவாககலோகத்தும் அப்படியேயாம்.—எ - று. உம்பர் ஆகுபெயர் (சு0)

திருநாட்டுப்படலமுற்றியது.

ஆகச்செய்யுள் - கூக.

மதுரைத்திருநகரப்படலம்.

மங்க லம்புனை பாண்டிநாடாகிய மகட்குச
சங்க லம்புகை தோளினை தடமுலை யாதி
யங்க மாமபுறம் தழுவிய நகரெலா மனைய
நங்கை மாமுக மாகிய நகாவளம் பகர்வாம்.

இ - ள். நன்மைபுண்ட பாண்டிநாடென்னும் பெண்ணுக்குப் புறத்துள்ள (திரு வேடகமுதலிய) நகரம் அனைத்தும் வளையொலிகருங்கைகள் தோள்கள் பெரிய தனக்க ள்முதலிய அவயவங்களாம் அத்தன்மைபுடைய பெண்ணின் நிருமுகமாகிய மதுரைப் பதியின்சிறப்பை (யாம்) கூறுவாம்.—எ - று.

தொல்கை யேபரங் குன்றமுங் கொடுங்குன்றுங், கொப்பூ
ழங்க மேதிருச் சுழிய,லல் வயிறுகுற் றுலஞ்,
செங்கை யேடக, மேனியே பூவணந், திரடோள்
பொங்கர் வேய்வனந், திருமுக மதுரையாம் புரமே.

இ - ள். வெளிப்படை. அப்பெண்ணுக்கு என்பதுவருவிக்க. கொடுங்குளறும்- பிரான்மலை. பொங்கர் - சோலை. வேய்வனம் - திருநெல்வேலி. வேய் - மூங்கில், நெல், மலை, சுழி, ஆலிஷு, தாமரை, மலர், மூங்கில் சந்திரன் இவற்றோடு முறையே தன்ம், உந்தி, வயிறு, கை, மேனி, தோள், 'முகம் இவைகளை உவமிக்கப்படுதலால் இவ்வாறு கூறினார். சந்திரன் அமிர்தசம்பந்தத்தால் மதுரையாகியது திருநகரங்கண்ட படலம் நாகமெய்தபடலங்களிற் காண்க. (2)

. வடுவின் மாகில மடந்தைமார் பிடைக்கிடநினைக்கப்
படுவி லாரமே பாண்டிநாடாரமேற் பக்கத்
திடுவின் மாமணி யதன்புற நகரெலா மிவற்று
ணடுவினாய் மாமணி மதுரைமா நகரம்.

இ - ள். குற்றமற்ற பெருமையாகிய பூதேவி மார்பிலே தங்கிவிளங்கும் ஒளியுள்ள பெரும்பக்கம் பாண்டிநாடாம். (அப்)பக்க நாற்புறத்தும் பதித்த ஒளியுடைய பெரிய இரத்தினங்கள் அந்நாட்டின் புறஞ்கூழ்ந்த நகரங்கள் அனைத்தும். அவ்விரத் தினங்களுள் ஒளிவிடும் நடுநாயகமாகிய பெரிய இரத்தினம் மதுரைப்பெரும் பதியாம்

திரும கட்கொரு தாமரைக் கூடமே திருமான்
மரும கட்டுவெண் டாமரை மாடமே ஞானம்
தரும கட்கியோ கத்தனிப் பீடமே தரையாம்
பெரும கட்கணி திலகமே யானதிப் பேருர்.

இ - ள். வெளிப்படை. இப்பெரிய மதுரை கூடம், மாடம், பீடம், திலகம் ஆனதெனத் தனித்தனிமுடிக்க. இது செல்வம், கல்வி, ஞானங்களாம் சிறந்ததென்பது கருத்து. (ச)

திக்கும் வானமும் புறையிரு டினறுவெண் சோதி
கக்கு மாளிகை நிவப்புறு காட்சியந் நகருண்
மிக்க வாவிதழ்த் தாமரை வெண்மக ளிருககை
யொக்கு மல்லது புகழ்மக ளிருககையு மொக்கும்.

இ - ள். அஷ்டதிசை ஆகாயம் இவைகளைமூடிய இருளைப்போக்கி வெள்ளொளிவீசும் மாளிகைகள் உயர்ந்துள்ள தோற்றம், அம்மதுரைப்பதியிலே சரசுவதியின் மிக்க இத்தகளுடைய வெண்கமலவீடுபோலும். அன்றிப் புகழாகிய பெண்ணின் இல்லம்போலும்.—எ - று. (ரு)

புடைநகர்.

நெற்க நும்பெனக் கரும்பெலா நெடுங்கழு கென்ன
வர்க்க வான்கழு கொலிகவித் தெங்கென் வளர்ந்த
பொற்க வினகுலைத் தெங்குகார்ப் பந்தரைப் பொறுத்து
நிறக நாட்டிய காலென நிவந்திதண் பீணையே.

இ - ள். குளிர்ந்த மருதநிலத்திலே நெற்பயிர்கள் கரும்புகளும் கரும்புகள் நெடிய கழுஞ்சுளும் வரிசை (வரிசையாக) மேம்பட்ட கழுஞ்சுள் (ஒலைகள் அசைதலால்) ஒலிக்கும் ஒலியுடைய தென்னைகளும் என்று (கண்டோர் மயங்கும்படி) வளர்ந்திருக்கின்றன. பொன்போலும் அழகிய குலைகளுடைய தென்னைகள் மேகமாகிய பந்தரைத் தாவி நிிற்கும்படி நாட்டிய ஸ்தம்பங்களென்று சொல்லும்வண்ணம் உயர்ந்துள்ளன. (1)

சிவந்த வாய்க்கருங் கயற்கணுள் வலாரியைச் சீறிக்க
கவாந்த வான்தருக் குலங்களே கடிமணம் வீசி
யுயரது வேறுபல் பலங்களும் வேண்டினாக் குதவி
நிவந்த காட்சியே போன்றது நிழன்மலர்ச் சூசாலை.

இ - ள். நிழலுத்தரும் மலர்களுடைய மரங்கள் நெருங்கிய சூசாலை, சிவந்த வாயும் கரிய கயல்போன்ற கண்களுமுடைய தடாதனைப்பிளாட்டியார் இந்நிரனைக் கோபித்துக் கைக்கொண்ட மேம்பட்ட பஞ்சதருக்கூட்டத்தனே நன்மணங் கமழ்ந்து மகிழ்ந்து புவேறு கணிகளும் விரும்பினவர்க்குக் கொடுத்து உயர்ந்த தோற்றத்தை ஒத்தது.—எ - று. பஞ்சதரு-சந்தானம், அரிச்சந்தனம், மூத்தாரம், பாரிசீதம், கற்பம். (2)

ஒல்லொ விக்கதிர்ச் சாவிசன் புறந்தழீஇ யோங்க
மெல்லி லைப்பசுந் கொடியினில் வீக்குறு பூக
மல்லெ னுங்களத் தண்ணற னணிளிழாத் தருப்ப்புப்
புல்லொ மெப்பணிப் புண்டபொற் கொடிமரம் போலும்.

இ - ள். ஒல்லெனும் ஒலியுள்ள கதிருடைய நெற்பயிர்கள் புறம்பேபொருத்தி உயர்ந்துதோன்ற மெல்லிய இலையுள்ள பசிய கொடியினில் (அப்பயிரோடு) கட்டுண்ட கழுகு, இருளாகிய (நீல)கண்ட பரமசிவனது அழகிய திருவிழாவிலே தருப்பைப்புல் லோடு (புறம்பே) கட்டுண்ட பொன்னாலாகிய துஜஸ்தம்பத்தை ஒக்கும்.—எ - று. (அ)

சீத வேரியுண் டளிமுரல் கமலமேற் செருந்தி
போத வேரியு மலர்களுஞ் சொரிவன புத்தேள்
வேத வேதியர் செங்கரம் விரித்துவாய் மதுக்க
ளோத வேமமு முதகமு முதவுவா ரணைய.

இ - ள். குளிர்ந்த தேனையுண்டு வண்டுகள் இசைபாடும் தாமரைமலர்மீது செருந்திகள்பொருந்த மதுவையும் மலாகளையும் சொரிவன, தெய்வத்தன்மையான வேதங் களையுணர்ந்த பிராமணர் சிவந்த கையைவிரித்து வாயினால் மந்திரங்களை உச்சரிக்க (அவர் கையிலே) திரவியத்தையும் (அதனைத் தத்தஞ்செய்ய) நீரையும் கொடுப்பவர் போன்றன.—எ - று. (க)

வினாசெய் பங்கயச் சேக்கைமேற் பெடையொடு விரவி
யரச வன்னநன் மண்ணுசெய ழம்புயப் பொய்கை
தினாலு ளைக்கையா னுண்ணி செறிந்தபா சடையா
மரக தக்கலத் தாளநீ ராசனம் வளைப்ப.

இ - ள். சிறந்த அன்னப்பறவை வாசனைவீசும் தாமரைப்படுக்கையிடத்தே பேட்டோடுபொருந்தி நல்ல வினாகஞ்செய்யாநிற்க, தாமரைத்தடாகங்க(ளாகிய மகளிர்) கள் அலைகளாகிய (சங்கு) வளையுள்ள கைகளால் துண்ணிய நீர்த்துளியென்னு முத்து கள்நெருங்கிய பசிய இலையென்னு மரகத்தட்டைக்கொண்டு ஆலத்தி சுற்றுகின்றன. —எ - று. ஏகதேசவுருவகம். (க௦)

இரும்பி னன்னதோள் வினைஞரார்த் தெறிந்துவாய் மடுக்குங்
கரும்பு தின்றிடி யேற்றொலி காட்டியின் சாறு
சுரும்பு சூழ்நிடந் தாற்றிடச் சொரிந்துவெஞ் சினத்தீ
யரும்பு கடக்கீரி றொத்தன வாலையெந் திரங்கள்.

இ - ள். கரும்பாலிகள், இரும்பினையொத்த (வலிய) புயங்களையுடைய மள்ளர் கள் முழங்கித் தறித்துத் தட்டிடத்திற் கொடுக்கும் கரும்புகளைத்தின்று மிக்க இடி. போல் ஒலித்து வண்டுகள் சூழ்ந்தொலிக்க இனிய சாற்றினைப்பொழிந்து வெவ்விய கோபாக்கினிதோன்றும் கண்களையுடைய யானைகளை ஒத்தன.—எ - று. யானையின் பரமாயின், வினைஞர்-பாகர். வாய்-வாயினிடத்து. (க௧)

பள்ள நீர்க்குடைந் தஞ்சிறைப் பாசிபேர்த் தெழுந்த .
வெள்ளை யுன்னத்தைக் காரண மெனப்பெடை வீழ்ந்த
வீள்ள மீட்டல மரச்சிற குதறியுள் ளன்பு
கொள்ள வாசையிற் றழிஇக்கொடு குடம்பைசென் றணையும்.

இ - ள். வெள்ளிய சேவலன்னம் குளநீரில் முழுக்கீ அழகிய சிறையிற் பாசியாற் பொதியப்பட்டு எழுந்ததை (நோக்கிப் பிறிதொரு) கரிய அன்னமெனக் கருதிப் பேடானது விரும்பிய மனத்தைத்திருப்பி வீருந்த (அதனையுணர்ந்த சேவல்) சிறகினை உதறி மனத்திலே காதுகூரப்(பேட்டின) ஆசையினாலே தழுவிக்கொண்டு கூட்டிற் போய்ச்சேரும்.—எ - று.

(கஉ)

இரவி யாழியொன் றுடையதே ரீத்தெழு மிமையாப்
புரவி நானிமிர்த் தயில்வன பொங்கர்வாய்த் தளிர்கள்
கரவி லார்மகத் தெழுபுகை கற்பக நாட்டிற்
பரவி வாட்டுவ பனியெனப் பங்கயப் பொய்கை.

இ - ள். சூரியனது ஒருருளத்தேரை இழுத்துச்செல்லும் இமையா(நாட்ட)க் குதிரைகள் நாவை நீட்டிச் சோலுகளிடத்தே தளிர்களைக் கறிப்பன. சிரத்தையுள்ள பிராமணர்செய்யும் யாக(குண்ட)த் தெழும்புகை தேவருலகிற் பரம்பிப் பணிபோலத் தாமரைத்தடாகத்தை வாட்டுவன.—எ - று.

(கக)

பிறங்கு மாலவா யகத்துளெழ் பிரானரு ளால்வந்
தறங்கொ டீர்த்தமா யெழுகட லமர்ந்தவா நோக்கிக்
கறங்கு தெண்டிளைப் பெரும்புறக் கடலும்வந் திவ்வூர்ப்
புறங்கி டந்ததே போன்றது புரிசைசூழ் கிடங்கு.

இ - ள். அரணைச்சூழ்ந்த அகழி, விளங்குகின்ற மதுரைப்புகியிலே எம்பெருமானது கருணையினாலே சப்தசாகரமும்வந்து புண்ணிய தீர்த்தமாகப் பொருந்திய வண்ணத்தை எண்ணி ஒலிக்கும் தெள்ளிய அலையுள்ள (சக்கிரவாளிகிரியைச்சூழ்ந்த) பெரும் புறக்கடலும்போந்து (தானும் புண்ணியதீர்த்தமாகுமபடி) இந்நகர்ப்புறத்தே அமர்ந்ததை ஒத்தது.—எ - று.

(கச)

எறியும் வானையு மடிக்கடி யெழுந்துடல பரப்பிப்
பறியு மாமையும் வானொடு கேடகம் பற்றிச்
செறியு நாண்மல ரகழியுஞ் சேண்டொடு புரிசைப்
பொறியு மேயன்றி யுடன்றுபோர் புரிவது போலும்.

இ - ள். (அடிக்கடிமேலெழுந்து நீரை) வெட்டும் வானினும் அங்ஙனம் எழுந்து உறுப்புக்களைப் பரப்பி (உள்ளே) பதுங்கும் ஆமையும் (அதழியிலே திரிதல்) ஆகாயத்தையளாவிய அரணிலுள்ள யந்திரங்கள்மாதிரிமேயன்றிப் புதியமலர்கள் நெருங்கிய (அந்த) அகழியும் வாட்படையும் கேடகமுந் (கைக்)கொண்டு (பகைவனொடு) கோபித் தீர்ப்போர்செய்தலை ஒக்கும்.—எ - று.

(கரு)

கண்ணி லாதவெங் கூற்றெனக் கராங்கிடந் தலைப்ப
மண்ணி னோவ மீனும் மவிடை வீழ்ந்தோர்,
தெண்ணி லாமதி மிலைந்தவர்க் கொப்பெனச் சிலரை
யெண்ணி னிரிநு னரகநீத் தேறினு மேறார்.

இ - ள். இவ்வகழியினிடத்தே விழுந்தவர் நிலவுலகிலுள்ளவர் யாவராயினும் (அவர்) இரக்கமில்லாத கொடிய யமனைப்போல முதலைவருத்தும்படி கிடந்து தெள்ளிய நிலவைவீசும் சந்திரனைச்சூடிய சிவபிரானுக்குச் சமமாக (விஷ்ணுமுதலிய) சில தேவரை மதித்தவர் இருண்ட நிரயத்தினின்றும் கரையேறினாலும் கரையேறாது (வருந்துவர்).—எ - று. கராம் - மெலித்தல் விகாரம். ஏறார் - முற்றெஞ்சம். (கௌ)

குமிழ் லாந்தசெந் தாமரைக் கொடி முகிழ் கோங்கி
னுமிழ்த நும்பா ஞானமுண் டெழிந்தவாய் வேதத்
தமிழ் மிந்துவை திகமுடன் சைவமு நிறுந்து
ம்மிழ்த வெண்டினா வைகையு மொருபுறத் தகழாம்.

இ - ள். (நாசியாகிய) குமிழும்பூமலர்ந்த (திருமேனியாகிய) செந்தாமரைக்கொடியிலே அரும்பிய (தனமாகிய) கோங்கரும்பினின்று (உமாதேவியார்) பொழிந்த (பாலாகிய) பரஞானத்தைத் (திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார்) பருகி (மீட்டும் உலகத் தார்க்கு அப்பரஞானம் விளங்குதற்கு ஏதுவாக)த் திருவாயினால் வெளியிட்டருளியு (அபரஞானமாகிய) தமிழ்வேதச்சுவையை உணர்ந்து வேதநெறியையும் சைவநெறியையும் நிலைபெறச்செய்த அமிர்தம்போன்ற வெள்ளிய திரையுடைய வைகைநதியும் (அம்மதிவின்) ஓர்புறத்துள்ள அகழியாம்.—எ - று. சமணரை வெல்லும்பொருட்டுத் திருவாய்மலர்ந்தருளிய “வாழ்கவந்தணி” என்னும் திருப்பாசரம்வரைந்த திருவேட்டை எதிர்த்துசெல்லுமபடி செலுத்தினமையால் வைகைநதி தமிழ்வேதச்சுவையுணர்ந்ததாயிற்று. (கௌ)

பிள்ளை யும்பெடை யன்னமுஞ் சேவலும் பிரியாக்
கள்ள முண்டகச் செவ்வியாற் கண்டவா கண்ணு
முள்ள முந்திரும் பாவகை சிறைப்படுதே தோங்கும்
புள்ள லம்புதண் கிடங்கிது புரிசையைப் புகல்வாம்.

இ - ள். குஞ்சும் அன்னப்பேடும் சேவலும் நீங்காத தேனையுடைய தாமரை மலர்களின் பொலிவால்கோக்கினவர் விழியும் உளமுந்திரும்பாவண்ணம் வசப்படுத்தி மேம்பட்ட பறவைகள் ஒலிக்கின்ற தண்ணிய அகழி இச்சிறப்புள்ளதாம். (இனி) மதிவின் சிறப்பைக் கூறுவாம்.—எ - று. (கௌ)

மார்க முந்தியு கழிமதிந் மதுரைநா யகர்கைக்
நாக மென்பதே தேற்றமந் நகர்மதில் விழுங்கி
மேடு நின்றசை கின்றதவ் வெஞ்சினப் பணித
னாக் மொன்றுதோ லுரிபட நெளிவதே யாகும்

இ - ன், விண்ணுலகை யூருவிய காவலாகிய மதில் மதுராபுரேசரது திருக் கையில் அணிந்த பாம்பென்பது நிச்சயமே. (ஆதலால்) அந்நகரின் அறணு மூடிநின்ற மேகம் அழைத்தல் அகிகொடுங்கோப்பாம்பு தன்னுடவிற் பொருந்திய தோல் உரியும் படி நெளிதலேயாம்.—எ - று. தமது சர்ப்பகங்கணத்தால் மதுரைப்பதி எல்லையைக் காட்டினமைபற்றி மதில் மதுரைநாயகர் கைந்நாகமென்றார். (௧௯)

புரங்க டந்தபொற் குன்றுகோ புரமெனச் சுருதிச்
சிரங்க டந்தவர் தென்னரா யிருந்தனர் திருந்தா
ருரங்க டந்திட வேண்டினு முதவிசெய்த வரால்
வரங்க டந்திடப் பெறவெதிர் நிற்பது மானும்.

இ - ன். (அம்மதில்வாயிலிற்) கோபுரம் (இருத்தல்) வேதமுடிவுக்கெட்டாத - பரிசான் (மதுரைப்பதியிலே) பாண்டியராஜராம் வீற்றிருக்கின்றார் (ஒருபொழுது) பகைவர்வலியை அடக்க (வில்) வேண்டினும் உதவிசெய்து அவ்விறைவரால் வரங் களை அருளப்பெறும்படி (முன்பு முப்) புரங்களைவென்ற (வில்லாகிய) மேருமலையென்று சொல்ல எதிர்த்து நின்றலை ஒக்கும்.—எ - று. (௨௦)

சண்ட பாறுவுந் திங்களுந் தடைபடத் திசையு
மண்ட கோளமும் பரந்துநீண் டகன்றகோ புரங்கள்
விண்ட வாயிலால வழங்குவ விடவரா வங்காந்
துண்ட போலபவு முமிழ்வன போல்பவு முழலா.

இ - ன். விரைந்து செல்லுஞ் சூரிய சந்திரர் (செலவு) தடைபடும்படி எண்டி சைகளினும் அண்டகோளகைக்கு மேலும் (முறையே) அகன்று நீண்டிள்ள பெரிய கோபுரங்களின் துவாரவழியால் உழன்று (அவ்விருவர்) சஞ்சரிப்பனவாகிய செய்கை, நஞ்சுபொருந்திய இராகு கேதுக்களாகிய பாம்புகள் வாய்திறந்து (அச்சூரியசந்திரரை) உண்டு உமிழ்த்தனபோலாம்.—எ - று. (௨௧)

மகர வேலையென் நியானைபோன் மழையருந்தகழி
சிகர மாலைசூழ மமமதி நிரைக்கரந் துழாவி
யகழ வோங்குநீர் வைகையா லல்லது வேற்றுப்
பகைவர் சேனையாற் பொரப்படும பாலதோ வன்றே.

இ - ன். மேகங்கள் சுரமினுள்ள கடலெனக்கருதி யானைபோல் (நீரை) உண் ணும் அகழிக்குழ்த் தசிகரவரிசைகளுடைய அம்மதில் அலையாகிய கையினாலே துழாவிக் கல்லும்படி மிக்க நீர்(பெருகும்) வைகைநதியாலன்றி மறுநிலப்பகைவர் சேனையாற் போர்புரியப்படுந் தன்மையுதோ அல்ல.—எ - று. (௨௨)

எல்லை தேர்வழித் தடைசெயு மீம்மதிற் புறஞ்சூழந்
தொல்லை மேவலர் வளைத்துழி யுடன்றுபோ ராற்றி
வெல்ல மள்ளாரும் வேண்டுமோ பொறிகளே வெல்ல
வல்ல வம்மதிற் பொறிசெயுந் புறஞ்சிவீ துரைப்பாம்.

இ - ள். சூரியனது தேர்வழியாகிய வாணத்தெடுக்கின்ற இம்மதிலின் புறத்தே விரைந்து வளைந்து பகைவர் நெருங்கியவிடத்துக் கோபித்துப் போர்செய்து வெல்ல விரும்பும் வேண்டுகோள் (வேண்டுவதில்லை) அம்மதிலின் யந்திரங்களே (போர்புரிந்து) வெல்லும் வல்லமையுடையன. (ஆதலால் இனி அப்பொறிகள் செய்யும் வீரத்தைச் சிறிது (யாம்) கூறுவாம்.—எ - று. ஐயைவழியொடுகூட்டுக. எல்லே தேர்வழித் தடை செய்யும் என்பதற்கு எல்லையை ஆராயும்வழி (அறிவை)த் தடைசெய்யும் என்று பொருள் கொள்ளலும் ஒன்று. (௨௩)

எழுசேடியாகிரியவிருத்தம்.

மழுக்கள் வீசுவன நஞ்சு பூசுமுனை வாள்கள் வீசுவன முத்தலைக் கழுக்கள் வீசுவன சூந்த நேமியெரி கால வீசுவன காலனே கொழுக்கள் வீசுவன கப்ப ணங்கள்விட மென்ன வீசுவன வன்னெடுங் கொழுக்கள் வீசுவன கற்க வண்கயிறு கோத்து வீசுவன வார்த்தரோ.

இ - ள். (மறுபுலப்பகைவர் மீது சிலபொறிகள்) முழங்கி மழுப்படைகளை வீசுவன. விடம்பூசிய துனியுள்ள வாட்படைகளால் வெட்டுவன. முத்தலைச் சூலம் கைவேல் சக்கரம் இப்படைகளைத் தீயுமிழ ஏறிவன. இயமன்போல வளைதடிகளையும் எஃகாலாகிய நெருஞ்சின்மூவாடிவடிப்படைகளையும் விடமென்று சொல்ல ஏறிவன. வலிய நெடியகாறுகளை வீசுவன. கவண்களிற் கற்களைவைத்துக் கயிற்றால் வீசுவன — எ - று. அரோ அசை. (௨௪)

நஞ்சு பிங்குதொளை வாளெ யிற்றாவு நாகி மிர்க்தெழிபு மலையரா வெஞ்சி னங்கொண்முழை வாய்தி றந்துபொரு வாரை விக்கிட விழுங்குமாற் குஞ்சு ரங்கொடிய முசலம் வீசியெறா குறுகு வார்தலைகள் சிதறுமா லஞ்சு வெம்பொறி விசைப்பி னுங்கடுகி யடுபு லிப்பொறி யமுக்குமால்.

இ - ள். நஞ்சு சிந்துத் துவாரமுள்ள வான்போற்கூரிய பற்களையுடைய பாம்பு (ப்பொறி)கள் நாவைநீட்டி (ப்பல்லாற் கடித்துப் பகைவரை)க் கொல்லும் மலைப்பாம்பு (ப்பொறி)கள் கொடுங்கோபமுற்று மலைக்குகைபோலும் வாயைத்திறந்து போர்செய் வோரை விக்கும்படி விழுங்கும். யானை (ப்பொறி)கள் கொடிய இருப்புலக்கைகளை வீசி (த்தம்) மெதிர் நெருங்குவோர் தலைகளைச் சிந்தும். கொடிய ஐம்பொறிவேகத்தினும் விரைந்து கொல்லுகின்ற புலிப்பொறிகள் (பகைவரை) அமுக்கும்.—எ - று. ஆல்நீள் அசை. (௨௫)

எள்ளி யேறுநரை யீவுளி மார்பிற வெறிந்து குண்டகழி யிடைவிழத் தள்ளி மீதுமுருள் கலவி ருப்புமுளை தந்து வீசியுடல சிந்துமாற் கொள்ளி வாயலகை வாய்தி றந்துகனல் கொப்ப னிப்பவுடல் குப்புறத் துள்ளி யாடுவன கைகள் கொட்டுவன தோள்பு டைப்பசில கூளியே.

இ - ள். குதிரை (ப்பொறி) கள் (எளிதென) இகழ்ந்து ஏறுகின்ற பகைவரை மாப்பெலும்பு முறியவுதைத்து ஆழிபுவகழியில் விழும்படி தள்ளித்திரும்பும். (சிலபொறிகள்) உருள்சல் இருப்புமுளை அளிகயிறு இவைகளை எறிந்து (பகைவர்) உடலைச் சித

றும். கொள்ளிவாய்ப் பிசாசு(ப்பொறி)கள் வாயைத்திறந்து தீயைஉமிழ்வுன, சிலபேய் (ப்பொறி)கள் உடலங் குப்புறத்துள்ளியாடுவன. கைகளைக் கொட்டுவன. புயங்களைத் தட்டுவன.—எ - று. மாப்பெலுன்பை மாப்பென உபசரித்தார். (௨௬)

துவக்கு சங்கிலி யெறிந்தி முக்குமரி தொடர்பி டித்தகையறுக்கவிட் டெக்கு மொன்னவாக டலைக ளைத்திருகி யுடனெ ருக்குமர நிலைகளாற் கவைக்கொ முத்தழல் கொளுத்தி விசுமெதிர் கல்லு ருட்டியுடுமொல்லெனக் குவைக்க பெங்கன்மழை பெய்யு மட்டமணல் கொட்டி மேவலர்கள் கிட்டவே.

இ - ன். (சிலபொறிகள்) பகைவர் அணுகும்போது பந்திக்கின்ற சங்கிலிகளை வீசி இழுக்கும். பற்றிய கையை அறுக்கும்படி அரிசங்கிலிகளை வீசி மகிழும். மரநிலை ளினினாலே பகைவரது தலைகளைத்திருகி உடல்களை நெருக்கும். பிரிவாகிய சிணையை யுடைய தீயைக் கொளுத்திவிடும். எதிரே கல்லுகளை யுருட்டிக் கொல்லும். ஒல்லென் னும் ஒலியோடு கூட்டமாகக் கொடிய கல்மழையைப்பொழியும். வறுத்த மணலை (யா ரி)க் கொட்டும்.—எ - று. (௨௭)

உருக்கி யீயமழை பெய்யுமாலய வுருக்கு வட்டுருகு செம்பினீர் பெருக்கி விசுமவீடு படையெ லாமெதிர் பிடித்து விட்டவர் தமைத்தெறச் செருக்கி விசுநடை கற்ற மாடமொடு சென்று சென்றுதுடி முரசொடும் பெருக்கி மீளுநடை வைய மேனடவி யெய்யும் வாளிமழை பெய்யுமால்.

இ - ன். (சிலபொறிகள் பகைவர்மீது) ஈயத்தை உருக்கி மழைபோலப் பொழி யும். (நெருப்பில்) உருகிய இரும்பாலாகிய உருக்குவட்டுகளோடு செம்பினீரையும் பெ ருக்கி வீசும். விடுகின்ற படைகள் அனைத்தையும் எதிரே பற்றி விட்ட பகைவரைக் கொல்ல அகங்கரித்து வீசும். சஞ்சரிக்கின்ற மாடங்களோடு (பலவிடங்களிலே) போ ய்ப்போய் உடுக்கை பேரிகை இவைகளின் ஒலியைப் பெருக்கித் தீரும்பும். நடைத் தேர்களை மேலே செலுத்தி எய்கின்ற அம்பு மழையைப் பொழியும்.—எ - று. ஆல்கள் அகை. (௨௮)

வெறிக்கொ ளைம்பொறியை வெல்லி னும்பொருது வெல்லு தற்கரிய காலனை முறிய வெல்லினும் வெலற்கருங் கொடிய முரணவா யமர ரரணொலா மறிவி னுனிறுவு கம்மி யன்செயவு மரியவா யவனர் புரியுமிப் பொறிகள் செய்யும்வினை யின்ன பொன்னணி புரத்து விதிக ளுரைத்துமால்

இ - ன். (விடயங்களிலே) மயக்கம்பூண்ட பஞ்சப்பொறிகளை வென்றாலும், போர்செய்து வெல்லக்கூடாத இயமனை முறித்தோட வென்றாலும், வெல்லுதற்கரிய கொடிய வலிமையுடையனவாய்த் தேவர் நகரரண்முதலியவற்றை உணர்வீனா ல் நிய மிக்குத் தேவுதச்சன் செய்தற்கும் அரியனவாய்ப் பூதம்மியாராற் செய்யப்பெற்ற இவ் வியந்திரங்கள் செய்யும் தொழில்கள் இத்தனும்புலாம். (இனிப்) பொன்னால் அலங் கரித்த (மதுரை அக)நகர் வீதிகளை (யாம்) சொல்லுவாம்.—எ - று. (௨௯)

அகநகரீ.

கவிநிலைத்துறை.

கீழையுந் தாமமுஞ் சுண்ணமு மணிநிழற் கலனுங்
குழையுந் தூபமுந் தீபமுங் கும்பமுந் தாங்கித்
தழையுங் கீதலர் வரவுபார்த் தன்பகந ததுமபி
விழையுங் கற்பினு ரொத்தன விழாவறா வீதி.

இ - ன். திருவிழாக்கள் எந்நாளும் நிகழும் திருவிதிகள், கரும்புகள் பூமாலைகள் வாசனைப்பொடிகள் விளக்கமுள்ள அழகிய (இரத்தினக்) கோவைகள் (மாந்)தளர்கள் னுபங்கள் தீபங்கள் (பூரண) குமபங்கள் இவைகளால் அலங்கரிக்கப்பெற்று (க்) காரன் கருப்பு வில் எழுகிய தொய்யில் பூமாலை வாசனைப்பொடி அழகிய பிரகாசமுள்ள இரத் தினுபரணம் குண்டலம் இவைகளை அணிந்து தூபதிப்கும்பங்களைக் கையிலேதாங்கிப் பிரிந்துபோன ஆசையிக்க கணவர் (நல்) வரவுநோக்கி உள்ளதின அன்பு நிறைந்து விரும்பும் கற்புடைமடவார் போன்றன —எ - று. (௩௦)

ஆல நின்றமா மணிமிடற் றண்ணலா னந்தக்
கோல நின்றசே ஷடிநிழல குறுகினார் குணம்போல்
வேலை நின்றெழு மதியெதிர வெண்ணிலாத் தெண்ணீர்
கால நின்றன சந்திர காந்தமா ளிகையே.

இ - ன். விடந்தங்கிய அழகிய நீலகண்டபரசிவனது நித்தியானந்த வடிவச்சிவ ந்த திருவடியாகிய நீழலை (ப்பிறவி வெப்பந்தாக்காமல்) அடைந்தவர் (உருகி ஆனந்தக் கண்ணீரை ஓங்குஞ்) தன்மைபோலக் தடவினின்று தோன்றுஞ் சந்திரன் சந்திரியிலே சந்திரகாந்தக் கல்லாலாகிய வீடுகள் வெள்ளிய ஒளியுள்ள தெள்ளிய நீரை உமிழ்நின்றன.—எ - று. (௩௧)

குன்ற நோப்ளிக் குபரிகை நிராதொறுங் குழமி
நின்றபல்சரர் சரமுமந் நீழலவாய் வெள்ளி
மன்ற கம்பொலிந் தாடிய மலரடி நிழல்புக்
கொன்றி யொன்றற்க் கலந்த பல்லுயிர நிலையனைய.

இ - ன். மலைபோன்ற பளிங்காலாகிய உபரிகைகளின் வரிசைதோறும் (அருகே) கூடிநின்ற பல ஈர அசரங்கள் அவ்வீடுகளின் நிழலிலே (அவ்வீடுமோகாமல் வேறு மாகாமற் பிரதிபலித்திருக்குந் தன்மைகள்) வெள்ளியம்பலத்திலே விளக்கமாக ஆடியருளிய சிவபிரான் திருவடிக்கமலமலர் நிழலீற் புகுந்து பொருந்தியும் பொருந்தாமல் (அத்துவிதமாய்க்) கலந்த பலவுயிர்களின் தன்மைகளை ஒப்பின.—எ - று. (௩௨)

கழித் தருந்துபுந் குவைகழிதிக் காற்றொடர் பரியத்
தெறித் தகன்றயன் மரகத சித்திரத் தெற்றி
யெறித்த பைங்கதிரக் கொழுந்தையு மெட்டிநர் வளைத்துப்
பறித்து மென்றுவா புசைப்பன பசலையான் கன்று.

இ - ன். பசுவின் மிக்க இனங்கன்றுகள் கறித்துக்குட்டும் (பசிய) புற்குவிய லைக் கழித்துக் காலிந்தட்டியகயிறு அறத் துள்ளிப்போய் அயலூட்டே மரகத்தாற் செய்த சிந்திரங்களுடைய வேதிகைகள் வீசிய பசிய கிரணங்களின் கோழுத்துகளை (நல்ல புல்லென்று) நாவனைத்து எட்டிப்பறித்து மென்று வாயால் அசைபேடுவன.—
எ - று. உம் - அசை. (௩௬)

சிறுகு கண்ணவாயக் காற்றெறி செவியவாயப் பாச
மிறுகு காலவாயக் கோட்டுமா ன்நினம்வழங் காறுங்
குமுகு துணமருங் கிறுத்தெழு கோட்டுமா னினமபோ
மறுகும் வண்டுருழந் திறைகொள மாண்மத நாமும்.

இ - ன். சிறிய கண் காற்றவீசும் செவி சங்கிலி இறுக்கட்டிய கால கொம்பு இவைகளையுடைய யானைகள்செல்லும் வீதிகளிலே மிக்க மதீநரும், மிகுதுண்ணிய இடைஒடியவெழுந்த மலைசசிரம் போன்றதனங்களையுடைய மடவார் குழாங்காசெல்லும் வீதிகளிலே கஸ்தூரியும் வண்டிகள் மொய்த்துப் படையும்படி மணக்கும்.—எ - று
இறுத்து - செய்வெனச்சத்திரிபு. (௩௭)

மாட மாலையு மேடையு மாளிகை விரையு
மாட ரங்கமு மன்றிவே என்னவர் முடியு
மேட விழ்ந்ததா ரதலமு மிணைத்தடந் தோளுஞ்
சூடு மாதரார் சீறடிப பஞ்சுதோய் சுவடு.

இ - ன். (சஞ்சரித்தலால்) மாடவரிசை மேடைவரிசை மாளிகைவரிசை நாடக சாலவரிசை இவைகளும் (இரவில் ஊடியபோது வணங்குதலால்) கீர்மிணைப்போன்ற (ஆடிய) ஆடவர்குடி இதழ்விரிந்த மலர்மாலையுள்ள மார்பம் உயர்ந்தவயபயங்கள் இவைகளும் மகளிர் சிற்றடிகளில் ஊட்டிய செம்பஞ்சிக்குழம்பின் குறிகளைச் சூடா கிற்கும்.—எ - று. பஞ்சு - ஆகுபெயர். (௩௮)

மருமச் செம்புன லாறிட மாறடு கோட்டுப்
பருமச் செங்கண்மால் யானையின் பனைக்கையு மறைநூ
லருமைச் செம்பொரு ளாய்ந்தவாக் கரும்பொரு ளீவோர்
தருமச் செங்கையு மொழுகுவ தானரீ ராறு.

இ - ன். மாப்பிலே உதிரரீர் பெருகப் பகைவரைக்கொல்லும் கொம்பு கவசம் சிவந்தகண் மதமயக்கம் இவைகளையுடைய யானையின் பனைபோன்ற துதிக்கையிலே மதரீர்ப்பெருக்கும், வேதனாவின் அரிய வண்ணம்பொருளை ஆராய்ந்த அந்தணர்க்குப் பெரும்பொருளையும் கொடியாளரது அறச்செய்கையுள்ள சிவந்த கையிலே தானஞ் செய்யும் ரீர்ப்பெருக்கும் ஒழுகுவனவாம்.—எ - று. மாறு-ஆகுபெயர். (௩௯)

பரிய மாமணி பத்தியிற் பதித்திருட் படலம்
பொரிய வில்லிடக் குயிற்றிய பெருன்னர மியமூந்
தெரிய மாமுர சொன்கெழு செம்பொரு டரங்கு
மரிய மின்பயோ தரஞ்சுமந் தாடுவ கொடிகள்.

இ - ள். பருத்த அழகிய மாணிக்கங்களை வரிசையாக அழுத்தி இருளின்றிரள் கெடுப்படி விளக்கச்செய்த ‘பொன்னலாகிய நிலாமூற்றத்திலே ஸ்வஜங்கள் பசிய மின்னலுள்ள மேகங்களைச் சமந்தாவன. விளக்கமாகப் பெரிய மதசளவொலிபொருந்திய செம்பொன்னலாகிய நாடகசாலையிலே பூங்கொடிபோன்ற மடவார்குழாங்கன அரிய மின்னல்போன்ற இனிட தனம் இவைகளைச்சமந்து நிருத்தஞ்செய்வன.—எ-று. மின்ன, கொடி, ஆகுபெயர். (௩௭)

வலம்பு மெம்புத் தாடவா மார்பமேற் புலவிக்
கலமப டர்ந்த பூண் முலையினா காலெடுத் தோச்சச்
சிலமப லம்பிசை மழுங்கமுன் நெழுமவர் தேந்தார்ப்
புலமபு வண்டுநொந் தரற்றிய பொங்குபே ரொவியே.

இ - ள். வெற்றிபெற்ற புலங்கனையுடைய தததங் கணவரமார்பிலே ஊடலரிசிய அணிபணிந்த பூண்முலையினா காலெடுத்து உதைக்க (அவா) சிலமபுகள் ஒலிக்கின்ற ஒலிகுன்றுபடி அக்கணவர் (மார்பிற்பூண்ட) மணந்தங்கிய பூமாலையில் இசைபாடும் வண்டிகள் வருந்தி ஒலித்த மிக்க பேரொலி முற்பட்டுத்தோன்றும்.—எ-று.

தைய லார்மதி முகங்களுந் தடங்களுந் குழைய
மைய ளாவிய விழிகளு மாடமுங் கொடிய
கையு நாணமலர்ப் பொதும்பருந் கறங்கிசை வண்ட
நெய்ய வோதியும் வீதியு நீளற நெறிய.

இ - ள். பெண்களின் சந்திரன்போலு முகங்கள் குண்டலங்களையும் தடாகங்கள் தளிர்களையும் மைபூசிய கண்கள் கொடுகொழிலையும் மேகமண்டலத்தைப்பொருந்திய மாடங்கள் துவஜங்களையும் கைகள் ஒலிக்கின்ற ஒலியுள்ள வளைகளையும் புதிய பூக்களுடைய சோலைகள் ஒலிக்கின்ற இசையுடைய வண்டிகளையும் நெய்ப்பசையுள்ள அளகங்கள் நீண்ட தருமணல்போலும் கெறிப்பினையும் வீதிகள் மிக்க தருமநெறிகளையும் உடையன.—எ - று. (௩௯)

மலருந் திங்கிடோய் மாடமுஞ் செய்வன மணங்க
ளலருந் தன்னறை யுங்குடைந் தாடுவ தும்பி
சலவுஞ் சோலையு மாதீருந் தூற்றுவ வலர்கள்
குலவும் பொய்கையு மனைகளுந் குறைபடா வன்னம்.

இ - ள். மலாநீர் வாசனையை வீசுவன, சந்திரமண்டலத்தை அளாவிய மாடங்களில் விவாகங்கள் செய்யப்படுவன. பூக்களிலே வண்டிகள் கிண்டியாவன. தண்ணீர்த்துறைகளிலே யானைகள் முழுகிவிளையாடுவன. சூழ்ந்தசோலைகள் மலர்களைச் சொரிவன. பரதீயுதர்முதலியகுழாங்கன் பழிமொழிகளைத்தூற்றுவன, விளங்கும் பொய்கைகளிலே அன்னப்பதநகைகள் நிறைந்துள்ளன. இலலங்களிலே அமுதுகள் குறையாதுள்ளன.—எ - று. (௪௦)

ஊடி னூரெறி கலன்களு நும்மனை யீடன்பர்
தாடி னூர்பரி யிரமு முடியினாற் சிற்றில்
சாடி னூரொடு வெகுண்டுகண்டி-தும்புமுத் துறைப்ப
வாடி னூர்பரி நித்தில மாலையுந் குப்பை.

இ - ன். (தத்தங்கணவருடன்) ஊழினமகளிர் (வெறுத்து) எறிந்த அணிகளும் அம்மனையொடு பந்தாடிய பெண்கள் (பாரம்சகிபாது அறுதது) எறிந்த அணிகளும் கால்களாற் சிறுவீடுகளைக்குலத்த சிறுவரொடு கோபித்துக் கண்கள்ததும்புகின்ற முத் துப்போலும் நீர்துளிக்கும்படி மெலியுஞ் சிறுமியர் (அறுதது) எறிந்த முததுமால்களும் (அநகர்வீதியிற்) குப்பைகளாம்.—எ - று. (சக)

ஐய வென்னுரை வரம்பின வாதுமோ வடிய
ருய்ய மாமணி வரிவளை விறகுவிற் றுழன்றோன்
பொய்யில் வேதமுஞ் சுமந்திடப் பொறுதகன் றரற்றுஞ்
செய்ய தாண்மலா சுமந்திடத் தவஞ்செய்த தெருக்கள்.

இ - ன் அடியவர் உய்யும்வண்ணம் அழகிப் இரத்தினம் வரிபொருந்திய வளை யில் விறகு இவைகளை விற்புத்திரிந்த சிவபிரானது, மெய்யான வேதங்களும் (அணுகித்) தாங்கப்பெறாமல் நீங்கி முறையிடப்பெற்ற, சிவந்த திருவடிக்கமலங்களைத் தாங்கும்படி தவம்புரிந்த (அநகரத்) திருவீதிகளின் பெருமைகள் (எளிய) என்மொழிகளுஞ் சூல்வையுடையன வாருமோ ஆகா (அந்நனமாகவும் யான் கூறப்புகுந்தமை) ஆச்சரிதாம்.—எ - று. தெருக்களின் பெருமைபைத் தெருக்களென உபசரித்தார். (சஉ)

அறுதேடியாகிரிய விருத்தம்.

தோரண நிராமென் காஞ்சி சூழ்நிலை நெடுந்தே ரலகுற்
பூரண கும்பக் கொங்கைப் பொருவினமங் கலமா மங்கை
தாரணிற் தாரந் தூக்கிச் சந்தகி நிமிர்ந்து பாலிச்
சீரணி முளைவெண மூரல் செய்துவீற் றிருக்கு மன்றோ.

இ - ன். தோரணவரிசையாகிய மெத்தென்னுந் தொழில்படச்செய்த எண்கோவைமணிசூழ்ந்த நெடிய நிலைத்தோகிய அல்குலையும் பூரணகும்பங்களாகிய தனக்களையுமுடைய ஒப்பில்லாத மங்கலமாகிய மங்கையானவன் (மலர்) மாலைகள் அணிந்து முத் துமால்கள் தொங்கவிட்டுச் சந்தனக்குழம்பு அகிற்குழம்புகளைப்பூசிப் பாலிகைகளிலுள்ள பொலிவுமிக்க முளையாகிய வெள்ளிய புன்னகைகளைத் தோற்றி (அநகர்வீதிகளில்) வீற்றிருப்பான் —எ - று. (சங)

தூங்களைச் சுண்ணஞ் செய்துச் சேறுசெய் தூட்டி யன்ன
பொங்குவெண் மாட பரந்த புண்ணியம் பூசுந் தொண்டர்
தங்கண்மெய் வேடந் தண்ணைத் தரித்தன சாலக் கண்கொண்
டங்கணன் விழவு காணபா னடைந்தென மிடைந்த வன்றே.

இ - ன். சந்திரனை நீருக்கி (அதனைத் தேவாமிர்தம் விட்டுக் குழைத்துப் பூசியதை)யொப்ப விளங்காநின்ற வெள்ளிய மாடவரிசைகள் திருநீறுதீரித்த திருத்தொண்டர்களுடைய உண்மை வேடத்தைத் தாங்கியவைகளாய்ப் பெரிதுங் கண்களினால் அருணைக்கமுடைய சிவபிரான் நிருவிழாவைத் தரிசிக்கும்பொருட்டு வந்தடைந்தன போல (வீதிகள்தோறும்) நெருங்கி யுள்ளன.—எ - று. தேவாமிர்தம் என்பது எஞ்சி நின்றது தரித்தன முற்றெச்சம். சாலககண்வீட்டிஷ்டபரம் பஸகணி. அன்றே அசை. (1)

தேரோலி கலினப் பாய்மான் சிரிப்பொலி புரவி பூண்ட
தாரோலி கருவி யைந்துத் தழங்கொலி முழங்கு ணைக்கமான்
பேரோலி யெல்லா மொன்றிப் பெருகொலி யன்றி யென்றுங்
காரோலி செவிம டாது கடிமணி மாடக் கூடல.

இ - ன். தேர், கடிவாளம்பூண்ட பாய்கின்ற குதிரைகளைத்தல், அக்குதிரை யணிந்த கிண்கிணி, தோல் தொளை நரம்பு கஞ்சம் மிட்டு ஆகிய ஐங்கருவி முழங்கல், முழங்குகின்ற யானை இவைகளின் ஒலிகளெல்லாம் திரண்டு மிக்க ஒலி (கேட்டலே) யன்றி விளக்கமாகிய நவமணிகள் அழுத்திய மாடங்கள் (நெருங்கிய) கூடலம்பதியில் எந்நாளும் மேகமுழக்கம் செவியிற் கேட்டலில்லை.—எ - று, தேர்கருவி - பேரிகை முதலியன. தொளைக்கருவி - வேயங்குழல் முதலியன. நரப்புக்கருவி - யாழ்முதலியன. கஞ்சக்கருவி - தாளமுதலியன. மிட்டுறுக்கருவி - கண்டத்தினாலே தொனியுண்டாகிப் பாடுதல். (சுரு)

பரத்தையர் விதி.

இழிப்ப நுயர்ந்தோர் மூத்தோ ரினையவர் கழியா நோயாற்
கழிபவர் யாவ ரேனுங் கண்வலைப் பட்டு நெஞ்ச
மழிபவர் பொருள்கொண் டெள்ளுக் கெண்ணெய்போ லளந்துகாட்டிப்
பழிபடு போகம விற்பா ராவணப பண்பு சொல்வாம்.

இ - ன். இழிகுலத்தார் உயர்குலத்தார் வயோதிகர் இனையோர் நீங்காநோயினால் மெலிவோர் ஆகிய இவர்களுள் யாவராயினும் (தங்) கண்களாகிய வலைகளில் அகப் பட்டு மனவலி கெடுவோரது பொருளை அபகரித்து எள்ளுகுத்தக்க எண்ணெய் (அளந்துகொடுப்பது) போலப் (பொருளுக்குத் தக்கதாக) அளந்துகாட்டிப் (பெரியோர்) இகழும் போகத்தை விற்கின்ற வரைவின் மகளிரது வீதிகளின் மண்மையை (யாம்) கூறு வாம்.—எ-று. ஏகதேசவுருவகம், அகப்படுவோர் பகுத்தறிவில்லாத பறவைகளாதலின்.

மெய்ப்படு மன்பி னார்போல் விரும்பினார்க் கருத்துத் தங்கள்
பொய்ப்பீடு மின்பம யார்க்கும் புலப்படத் தேற்று வார்போல்
மைபடு சணனூ காமன் மறைப்பொருள் விளங்கத் தீட்டிக்
கைபடச் சுவராய்த் தோன்றச் சித்திரங் காணச் செய்வார்.

இ - ன். மையெழுதிய கண்களையுடைய பரத்தையர் மெய்யன்புடையார்போ ல(த் தம்மை) விருப்பிய ஆடவர்க்கு ஊட்டித் தம்பொய்யின்பக் கலவிகளை (த் தம்மாட், டெரும்) அனைவர்க்கும், (முதலிலே ஆராய்ச்சியின்றி) விளங்கத் தெளிவிப்பவர்போலக் 'காமதூற் பொருளாகிய லீலாபேதங்களை (மெய்ப்போல) விளங்க எழுதித் கைபரிசித்தாற் சுவரென்று' தோன்றும்வண்ணம் சித்திரங்கள் புலப்படச் செய்வாராயினார்.—எ - று. (1)

திருவிற் காண் மணிப்பூ ணகம் பலகையாத தெணமுத் தார
வருவிக்கால் வரைமென் தொங்கைச் சூதொட்டி யாடி வென்று
மருவிக்கா முகனாத் தங்கள் வடிக்கணவேன் மார்பந் தைப்பக்
கருவிச்சூ தாடி வென்றுங் கைப்பொருள் கவாதல் செய்வார்.

இ - ன் (அகத்தே) காமுகரைக்கலந்து அழகிய ஒளிவீசும் ஸ்ரீதந்திரபரணம்
கையுடைய (அவா) மார்பம் பலகையாக (அதிலே) செள்ளிய முத்தாரமாகிய வருவி
யைப் புலப்படுத்துகின்ற மலர்களாகிய மெல்லிய தனங்களென்னும் வட்டுகளை ஒற்றி
யாடி வென்றும், (புறத்தே) தமது மாவடுவின் பிளவுபோன்ற கண்களாகிய வேற்படை
கள் (அக்காமுகர்) மார்பிலே தைக்கும்படி சுருவியாகிய சூதினையாடி வென்றும் (அவர்)
கைப்போருள்முற்றும் (பரத்தையர்) அபகரிப்பாராயினார்.—எ - று (சஅ)

தண்பனி நீரிற் றேய்த்த மல்லிகைத் தாம நாமறி
விண்படு மழ்பந தீண்டும் வெண்ணிலா முற்றத் திட்ட
கண்படை யணைமேற் கொண்டு காமணுங் கீழற் றெய்தப
பண்பல பாடி மைந்த ராவியைப் பரிசில கொள்வா.

இ - ன். குளிர்ந்த பனிநீரிற்றேய்த்த மல்லிகைமலர்மாலையைத் தொங்கவிட்டு
ஆகாயத்திற் பொருந்திய சந்திரனை அளாவும் வெள்ளிய நிலாமுற்றத்தில் இடுவித்த
கூங்கு மஞ்சத்திலே தங்கிக் காமணும் விரும்பிவரப் பலபண்களைப்பாடி ஆடவா ஆவி
ழைய (பரத்தையர்) பரிசிலாகக்கொள்வாராயினார்—எ - று. (சக)

சூருமபைவெ முலையிற் சிந்து சாந்தமும் குழவிற் சிந்து
மருமபவிற் மாலைய தாது மனிநுகாந தெச்சி லாகிப
பொருமபரிக் காவிற் றாளாய்ப் போயர மாதா மெய்யு
மிருபகுழற் காடுஞ் சூழ்போ யியனமணம் விழுங்கு மன்னே,

இ - ன். தென்னங் சூருமபைபோன்று விருப்பந்தரும் (பரத்தையர்) தனத்தினி
ன்று சிந்துகின்ற சந்தனமும் அளகத்தினின்று சிந்துகின்ற அரும்புவிந்த பூமாலையின்
மகரத்தங்களும் (சேருகி) வண்டுகளால் உண்ணப்பட்டு உச்சிட்டமாய் (விதியிற் செல்
கின்ற) போர்புரியுங் குதிரைகளின் காலகளாற் றாளாகி (மேலே) சென்று தேவமகளிர்
சரீரத்தும் கூந்தலின் பெரியவனத்தும் சூழ்ந்துகொண்டு (அவற்றின்) இயற்கை வாச
னையை மறைக்கும்.—எ - று. மன்னே - அசை. (இர)

• ஆலவா யுடையா எனன்று மங்கயற் கண்ணி யென்றுஞ்
சோலைவாழ் குயிலி னலலரா சொல்லியாங் கொருங்கு சொல்லும
பாலவாங் கிளிகள் பூவை பன்முறை குரண னேனுது
ஹாலவாப்ச சூதை கூட்டி நுவல்மறைச் சிறுரை யொதத.

• இ - ன். ஆலவாயுடையார்முதலிய திருநாமங்களைச் சோலையில்வாழும் குயில்
• மெழுகிபோல் இனிய மொழியுடைய பரத்தையர் (பலமுறை) ஒதுவித்தபடி ஒருசேர
ஒதுகின்ற பாலவிரும்பிப் பருகங் கிளிகளும் நாகணவாய்ப்புடிகளும் பலமுறைஆகிரி
யன் ஒதுவிக்கும் வேதத்தை விரும்பிச் சந்தைகூட்டி ஒதும் பிராமணப்பிள்ளைகளைப்
போன்றன —எ - று. பரத்தையரும் திருநாம மறவாரென்பது கருத்து. (இக)

ஒளவிய மதாவேற் கணனா ரத்தளிர் விரன டாத்தாந
திவ்விய நரமபுஞ் செவ்வாய்த் தித்திக்கு மெழுவூன் தம்மிற்
கொவிய நீர வாகிக் கானையர் செவிக்கா லோடி
வெவ்விய காமப் பைங்கூழ் வினேந்த வளங்கு மன்றே.

இ - ள். பொருமையும் மதர்த்தவேற்படைபோலும் கண்களுமுடைய பரத்தையர் அழகிய தளிர்போன்று மெல்லிய விரலால் வாசிக்கும் திவ்விய யாழ்நரம்போசையும் சிவந்த வாயினின்று முண்டாகி இனிக்கின்ற மிடற்றோசையும் (ஆகிய நீர்கள்) தம்முள் ஒன்றுபட்ட தன்மையுடையவாகி இளைஞர் செவியாகிய கால்வழியே ஓடி (அவ்வாடவர் உள்ளமாகிய விளைநிலத்தில் அங்குரித்த) கொடிய காமப்பயிர் விளையும், படிவளர்க்கும்.—எ - று. அன்றே - அசை. (ருஉ)

கட்புல னாதி யைநது முவர்ப்பறக் கணிந்த காமம
விடபுலத் தவரே யன்றி வீடுபெற் நவரும வீழ்ந்து
பெட்பமுற் றமிழ்துங் கைப்பப் பெருங்குலக் கற்பி னாபோ
னட்பிடைப படுத்தி விறகு நலவ வரிருக்கை யீதால்.

இ - ள் கண்முதலிய ஐம்பொறிகளும் வெறுப்பு நீங்க [பெரிதுமகிழ் என்ற படி] முதிர்ந்த காமதுகர்ச்சியைத் தேவரேயன்றித் துறவினரும்விருமபி ஆசைகொண்டு (முறையே) அமிர்த்தத்தையும் முததியின்பத்தையும் உவர்க்கும்படி உயர்குலத்துதிசை கற்புடைமகனிர்போலத் (தமது) நண்பில அகப்படுத்தி (அவ்விருதிறத்தாக்கும்) விற்கின்ற பரத்தையர்வீதி இத்தன்மையதாம்.—எ - று. காமதுகர்ச்சியை விற்குமெனக் காமம், அமிழ்து, உபசாரவழக்கு. அமிழ்து இரட்டுறமொழிதலால் முததியுமாம். (ருக)

வேளாளர் வீதி

வழக்கறு வாய்மை மாண்புங் கங்கைதாள் மரபின் வந்த
விழக்குழப் பிறப்பு மூவ ரேவிய விளைகேட டாற்று
மொழுக்குமு மமைச்சாய் வேந்தர்க் குறுந்குழ் விளையுங் குன்று
விழக்கறு மேழிச் செலவா வளமறு கியமப ஹற்றாம்.

இ - ள். குற்றமற்ற மெய்மொழிதலின் மாட்சிமை, கங்காகுலத்தில் உதித்த மேம்பட்ட குடிப்பிறப்பு, பிரம கூத்திரிய வைசியரென்னு மூன்று வருணத்தாரும் எவிய தொழில்களைக் கேட்டுமுடிக்கும் ஒழுக்கம், அரசர்க்கு மந்திரித்தொழில்பூண்டு நன்மைதருஞ் செயல்களை ஆராய்நது முடிக்குஞ்செய்கை இவைகளிற் குறைவுபடாமல் உயர்ந்த மேழிப்பெருஞ் செல்வமுடைய நான்காம்வருணத்தராகிய வேளாளர்வசிக் கும் வீதியின் மகிமையை (யாம்) கூறுகின்றாம்.—எ - று. (ருச)

வருவிறுந் தெதிர்கொண் டேற்று நயனுரை வழங்கு மோசை
யருகிருந் தடிசி லூட்டி முகமனன் கறையு மோசை
யுரைபெறு தமிழ்பா ராட்டு மோசைகேட் டுவகை துள்ள
விருவிதி யளிக்கு மோசை யெழுகட லடக்கு மோசை.

இ - ள். (தம்மைநோக்கி) வருகின்ற விருந்தினரை (இன்முகத்தொடும்) எதிரா சென்று அழைத்துவந்து இனியமொழிகளைச் சொல்லுதல் (அவர்) அருகேயிருந்து உணவுகளை உண்பித்து உபசாரவசனங்களை எண்ணுகவுரைத்தல் புகழ்மெனத் தமிழ்ச் செய்யுட்களைப் பிரசங்கிக்கும் ஓசைகேட்டு மகிழ்ச்சிமிகப் (புலவர் குழாங்கட்டுப்) பெரும்பொருளை யீதல் ஆகிய ஓசைகள் (நிரண்டு) சப்தசாகர ஓசையைக் கீழ்ப்பாடச் செய்யும் ஓசைகளாம்—எ - று. (ருரு)

அருந்தின ரருந்திச் செலல வருந்துகின றுரு மாங்கே
யிருந்தினி தருந்தா நிற்க விண்ணமு தட்டுப பின்னும்
விருந்தினர வரவு நோக்கி வித்தெலாம் வயவில் வீசி
வருந்தவிண் ணைக்கு மோரே ருழவாபோல் வாடி நிறபார.

இ - ன். வெளிப்படை ஆங்கே - முன உண்டவர்போல் இனிது - மகிழ்ச்சி
யாக அட்டு - சமைத்து பின்னும் விருந்தினர் வரவு நோக்கி - மேலும் (வரு) விருந்தி
னரோடு (தாம் இருந்து அருந்த அவர்) வருகைநோக்கி. விண் - மழை. (௫௬)

வானமுந் திசையும் பொங்கும் புகழ்மையும் வானம் பேணு
ஞானமும் பொறைபுங் குன்ற நன்றியு முக்கப பாடு
தானமும் கொடையு மனபும வரிசையுந் தகைசா னன்பு
மானமுந் தவஞ்செய தீன்ற மகவுபோல் வளாக்க வல்லார்.

இ - ன். வெளிப்படை. வானம்பேணும் - தேவரும் விரும்பும். தானம் - அந்த
ணர்க்கு உதகததோடு பொருளீதல். வரிசை - நிலையினின்று தவருமை. தகைசால் -
பெருமைமிக்க மானம் - தந்திலையிற ருழாமையும் ஊழிற்றவறுவந்தவழி உயிரைவிடுத
லுமை. (௫௭)

வணிகர் வீதி.

புலவியோ பண்டங் கொள்வார வினவினப் பொருடம் பக்க
மில்லெனி னினமர யுள்ள பொருளுரைத் தெதிரம் றுதது
மலலதப் பொருளுரை டென்னின விலைகடடியறுத்து நோந்துஞ்
சொல்லினு மிலாபங் கொள்வார தொன்மர பிருக்கை செலுவாம்.

இ - ன். (தம்மிடத்து) வந்து ஒருபொருள் கொள்வோர் (பச்சைப்பயறு உண்
டோ வணிகர் என்று) கேட்டால் அப்பொருள் தம்மிடத்து இல்லையாயின் அதற்கு இன
மாயுள்ள உழுந்து முதலியன வுண்டென்று சொல்லி (அச்சொல்லால் முன்வினவியது)
இல்லையென்றும் அன்றி அப்பயறே யுளதாயின் விலை யில்வளவென்று வரையறுத்துக்
கொடுத்தும் (பொருளாலன்றிச்) சொல்லாலும் ஊதியம் தேடும் பழைய வைசியர் மரபு
களின் வீதியை (யாம்) கூறுகின்றும் - எ - று. (௫௮)

கவிநிகைத்துறை.

நீல வேதுமேற பளிங்கினு னிழறசுவா நிறீஇமின்
கால வாலிய வைரவாட் காரனிரைத் துமபாக்
கோல வானிலாச் சொரிமணி குயிற்றிவெண மாட
மாலை போலவகுத் தியற்றின பிழகை மறுகு.

இ - ன். கடைவீதிகள், நீலமணியாலாகிய திண்ணையிடு ஒளியுள்ள பளிங்கி
னாற் சுவர்கள் நிறுத்திப் பிரகாசம்வீச வெள்ளிய வைரத்தால் ஆகிய ஒளியுடைய தூண்
களை வரிசைப்படுத்தி மேலே அழகிய வெண்ணிலைவுப்பொழியும் சந்திரகாந்தங்
களைப் பதித்து மலர்மாலையோல வெண்ணிறமாடங்கள் (வரிசைப்பட) வகுத்துக்கட்
டப்பட்டுள்ளன. - எ - று. (௫௯)

திரைய எரிப்பவுங் திரைபடு தீமபுனல வேலிக்
கரைய எரிப்பவுங் கரையிலா னிரைபடு கானத்
திரைய எரிப்பவுந் தனாகிழித் தூன்றிவின டாங்கும்
வரைய எரிப்பவும வாங்கவாய் மடுபபன மாடம.

இ - ள். கட்டல், அலைபொருந்திய இனிய நீர்க்குழப்பெற்ற மருதம், அளவில்லாத பசுக்கள்பொருந்திய முல்லை, பூமியைக் கிழித்துநன்றி ஆகாயத்தைத்தாங்கும் மலை இங் நாவ்வகை நிலங்களுந்தரும் பொருள்களை (வணிகரது) பண்டசாலைகள், வாங்கித் தம் மிடத்து நிறைப்பன.—எ - று. கட்டல்படுபொருள் - உப்பு, முத்து, பவளம், சங்கு, ஒக்கோலை. மருதநிலம்படுபொருள் - செவ்வெல், சிறுபயறு, கருமடி, வாழை, செவ் விளநீர். முல்லைநிலம்படுபொருள் - தேனாடை, தேன, அரக்கு, மயிற்பீலி, நாவி. மலை படுபொருள் - மிளகு, கோட்டம், அகில், சக்கோலம், இலவங்கம். (சுடு)

கரிய கம்பலக் கிடுகென்மேற கதிர்விடு பவளம்
தெரியல் பொன்னரி மாணிகை சென்னிலாச் சொரியும்
பரிப் நித்தில மணிவட மரகதப பகந்தா
விரிய விட்டன விந்திர விண்ணிரை யனைய.

இ - ள். (மாடங்களிலே) கரியகம்பளத்தைப் பாப்பியசட்டத்தின்மீது ஒளிவிசும் பவள மாலை, பொன்னாலரித்து செய்த மாலை, சென்னியநிலவொழியும் பெரிய முத்து மாலை, பசியமரகத் மாலை, இவைகளை (ஒளி) பரவவிரிசையாகத் தொங்கவிட்டிருப்பவை, (மேகத்திலே தோன்றிய) இந்திரவில் வரிசைகளை ஒப்பனவாம் —எ - று. (சுடு)

நாங்க ஞங்குளிர் திங்களு ஞாயிறு மேனாக
கோளக ஞங்குளிர் விகமபொரீஇக் குடிபுகுந தாங்கு
வாங்கி டந்திராப் பகலொளி மருக்கலால் வணிக
ராங்கு லமங்கா பீடிகை துறக்கா டனைய.

இ - ள். நஷத்திரங்கள் குளிர்த் தந்திரன் குரியன் மற்றைய கோள்கள் ஆகிய செவ்வாய் புதன் வியாழம் வெள்ளி சனி இவை, குளிராத ஆகாயத்தைவிட்டு (ஐங்கே) குடிபுகுந்தாற்போல (ஆபரணங்கள்) ஒளிவீசி இராப்பகல் (வேறுபாடின்றிச் சந்திரகுரியா) ஒளிகளைக் கீழ்ப்படுத்த (திப் பிரகாசமயமாகச்செய்) தலால் (அனைவரும்) பூனும் (அவ்) வாபரணங்களைவிறகும் வணிகர் வீதிகள், (ஒளிமயமான) சுவாககலோகத்தை ஒப்பன. —எ - று. சாயாகிடுக இராகு கேதுக்கள் கொள்ளத் பாலனவல்ல. (சுஉ).

பன்னி நத்தபல பெருவிலைப பட்டெலா மவண
வன்ன பட்டின்மேம் பிடுவிலைப பருத்தியு மவண
வெநநி லத்தரும் பொருள்பதி நெழுபுல வணிகா
மன்னி ருக்கையு மருமபெறல லவ்வுனெலா மவண.

இ - ள். பலநிறமுடைய மிக்க பெருவிலைப் பட்டாடைவகைகள், அவற்றின் மேம்பட்ட விலையுடைய பருத்தினூலாடைகள், எந்நாட்டும் கிடைத்தற்கரிய (ஐம்பொறுதூர்ச்சிக்குரிய) பொருள்கள், (சமீபத்திற்) புதினெழு நிலவணிகர் நிலபெற்ற

உறைவிடங்கள், (மற்றும்) பெறுதற்கரிய (இரத்தினகரமுதலிய) செல்வங்கள் ஆகிய அனைத்தும் அக்கடைவீதியிடத்துள்ளன.—எ - று. பருத்தி-ஆகுபெயர். (சு.க)

மரக தத்தினு லமயிகள் வைரவா ளுலக்கை

புரல்கள் வெள்ளியா லடுப்பில் ஹிருலை பனிரீ

ரரிசி முத்தமுல செமமணி யடுகலன் பிறவு

மெரிபொ னுவிழைத் தாடுப விவாசிது மகவிரா.

இ - ள். இவ்வணிகளுடைய சிறுபெண்கள், மரகத்தால் அழ்மி (குழவி) கள், ஒளியுள்ள வயிரத்தால் உலககை யுல்கள், வெள்ளியால் அடுப்புகள், அகிறட்டைவிற குள்ள, பனிரீ உலோரீ, முத்த அரிசி, மாணிக்கம் நெருப்பு, விளங்கும் சவரணத்தாற் றமையற் பாததிரமுதலியவாக அமைத்து விளையாடுவார்கள்.—எ - று. (சு.ச)

செயிரி நிரந்தசெம பொன்னினு நின்னிலைக் கதவம

வயிரத் தா முடைத் தவாகடை வாயிலு மென்ற

லயிரிற் பித்தபே ரறிஞரு மணையர்தரு செல்வத்

திரவிற னுமென வளையறுத் திரைப்பதை யெவனே.

இ - ள். அவ்வணிகர் வீடுகளின் கடைவாயில்களிலும் குற்றத்தினின்றும் நீங்கிய உயர்ந்த பொன்றாச் செயல்பட்ட திண்ணிய நிலையோடுகூடிய கதவுகள் வயிரத்தாற் செய்யப்பட்ட தாழக்கோல்களை யுடையனவாமென்று கூறப்படுமானால் ஐயத்தினின்று நீங்கிப் பேரறிவினை யுடையவரும் அவ்வணிகரது செல்வத்தளவு இவ்வளவினதென்று வளையறுத்துச் சொல்வது எட்டடி [முடியாது என்றபடி].—எ - று. உட்கைகளில் முன்னது இறந்தது தழீஇயதுகு சிறட்டும், பின்னது உயர்வுகிரட்டும். ஐ-சார்யை.

எரிக்கு றுமபொநி யணையசெம மணிகட ரொறிபொன்

வரிச்ச ருமபுனோ மரந்த முத்துவாள் வைரங்

தெரிபப ருதுகிர் சிற்தின செல்லுநா ளொனறுக்

கரிபா கையகப படுவன வாயிரத் திரட்டி.

இ - ள் (வணிகாவீதியிலே) சிறுக்கிடக்கும் பொருள்கள் சிறிய தீப்பொறி போன்ற மாணிக்கங்களும் ஒளிவீசும் பொறக்கட்டிகளும் வரியுள்ள வண்டுகள் போன்ற மரகதங்களும் முத்துகளும் ஒளிரிய வைரங்களும் (விலை) தெரிதற்கரிய பவளங்களும். அரிப்பாளா (அரிசுருவிபால அரிக்கச்) செல்லுநாள்களுள் ஒவ்வொருநாளுக்கு அவர் கையில் அகப்படும் பொருள்கள் (ஒவ்வொருவகையிலும்) இரண்டாயிரங்களாம்.—எ-று. பொன் - ஆகுபெயர். சிந்தின, படுவன, வினையாலையும் பெயர். (சு.ச)

பரிய தொன்மரப் பறவைபோற் பயன்கொள்வான் பதினெண்

டேய மாந்தருங் கிளந்தசொற் தீரட்சிதான் றுய

மாயை காரிய வொலியன்றி வான்முதற் கருவி

யை காரிய வோசை யாய்க்கிடந தன்றே.

இ - ள். பரந்த ஆலமரத்தின் பழங்களைக் கொள்ளுதற்குக் கூடிய பறவைகள் போலக் (கடைவீதியிற்) பயனைக் கொள்ளக் கூடிய பதினெண்ணிலத்து மனிதரும் (தம்முட) பேசுகின்ற சொல்லோசைக் கூட்டம், சுத்தமாயாகாரியரூபமான (பொருள்

• பயக்கும் அக்கூர் ஓசையன்றி ஆகாயமாகிய முதற்காரணத்தில் உண்டாகிய காரியருட
மான (பொருள்படவாத) ஒசையேயாய்க் கிடந்தது.—எ - று தொன்மரம் - சொல்
ஆகுபெயர். (௬௭)

ஒழிவில வேறுபல் பொருளுமே முலோகமும் பிறவும
வழுவிவ வேறுபல் கலைகளு மாபுளி வகுத்துத்
தழுவி வேண்டினா தாங்கொளத் தக்கவா பகரா
வழிவி லாமறை போன்றன வாவண னீதி.

இ - ன். (வணிகா) கடைவீதிதான், நீங்காத வேறுபட்ட பல பண்டங்கள், பொ
ன் வெள்ளி முதலிய எழுவகை யுலோகங்கள், பித்தளைமுதலியுள், சூற்றில்லாதவே
றுபட்ட பல ஆடைகள் இவைகளை வரிசையாற் பரப்பி விரும்பிவந்து கொள்ளுவோ
கொள்ளத்தக்கபடி விலை கூறலால் (ஒழிதலில்லாத அறமுதலாக நால்வேறுவகை உற்
திப்பொருள்கள், எழுவகை உலகங்கள், மற்றும் அண்டங்கள், குற்ற மற்ற அறுபத்து
நாவ்வகைக் கலைகள் இவற்றின் இப்பல்களை முறையால் வகுத்து விரும்பிவந்தடைந்த
வர் கைக்கொள்ளி (ப்பரிபக்குவங்களுக்கு) ததக்கபடி கூறி) நித்தியமாகிய வேதங்களை
ப்போன்றன —எ - று. (௬௮)

திக்கெ லாமபுகழ் மதுரைபை சிவபுர மாக்கி
முகக னாபக னரச்செய முறையினுக் கேற்பத்
தக்க தோழனோ டளகைமா நகருறை தயங்க
மொக்கு மநகர வாணிக ருறைபுள்ளூர் நிகமம

இ - ன். சிவபிரான் தசதிசையினுள்ளாரும் புகழ்கின்ற மதுரைப்பதியைச் சிவ
புரமாக்கி (ச்சுந்தரபாண்டியராஜராகி) அரசாட்சிசெய்த முறைமைக்கேற்ப (அவருக்கு)
த்தக்க தோழனாகிய சூழேரனோடி (அத்திருக்கைலாசத்தின் அருகிலுள்ள) அளகைமாந
கரம் (அம்மதுராபுரியின் அருகில்வந்து) இருக்குந காட்சியை அம்மதுரைநகர் வணிகரு
றைவிடத்தைச் சூழ்ந்த கடைவீதிகள் ஒத்துத்தோன்றும்.—எ - று. சூழ்நியம பெண்
றும் பாடம். (௬௯)

மன்னவர் வீதி

ஒற்றை யாழியா னுலகிரு ளொதுக்குமா போல
செற்ற வேழியாற் கலியிரு டினறுகோ லோசகி
மற்ற டம்புய வலியினுன் மாறடி சீற்றக்
கொற்ற மன்னவர் விழுக்குடிக் கோமறு குடைபபாம.

இ - ன். ஒற்றைச்சுட்டரத் சூரியன் உலகின் புறவிருளை ஒட்டுமாறுபோலக்(கொ
டியவனாக்) கோபித்தலுடைய ஆஞ்ஞாசக்கரமாகிய ஒளியினாலே பாவமாகிய இருளைப்
போக்கிச் செங்கோல் செலுத்தி மற்போர் புரியும் பெரிய புயவலியினுற் பகைவனாக்
கொல்லும் கோபமும் வெற்றியும்பெற்ற சுடித்திரியரின் மேம்பட்ட குடியினர் தங்கூழ்
இராசவீதியின் பெருமையை (யாம்) கூறுகின்றும்.—எ - று. (௭௦)

தரங்க வேலைக டம்மையே தாளுறப பிணித்துத்
தூங்க மாவெனத் தொகுததம்ந் துரைபல வுருவி
பீரங்கு மோரறி வுயிர்வரை யாவையும் பெயர்த்துத்
மரங்கொல் யானைபோற் பிணித்தகூ டம்பல மன்னே.

இ-ள். அலையுடைய கடல்களையே கால்களிற் கொருந்தக் (கயிற்றூற்) கட்டித் தூங்கமாகிய குதிகைகளிப்போல (க்குழங் குழாமாக)த் தொகுத்த இலையங்கள் பலவும், அருவி முழங்கும் ஒரறிவுயிரகளாகிய மலைகள் அனை ததையுமே டெயர்த்துக் கட்டித்தறி பைக் கொல்லும் யானைகள்போல (சசங்கிலிகளாற்) கட்டிய யானைக்கூடங்கள் பலவும் (உள்ளன).—எ - று. (எக)

மழுக்கள வசகிய காரமுக்கம் வாளிமுங் குடுநிங்
கழுக்கள் சககர முடயடிடி கபபன நகுதி
லெழுக்க ணுதகம் பலகைதண் டுவைமுதற் படையின
குழுக்க ளோடிகுல விரதைவாழ் கூடமும பலவால.

இ-ள். மழு வசகிரம் வில் பாணம் முத்தலைச்சுலம் சக்கரம் கைவேல் இருப்பு நெருஞ்சின்முன் கலப்பை வளைதடி வாள் கேடகம் தண்டு இவைமுதலிய படைகளின கூட்டத்தோடு போர்புரியும் தூர்க்கை வாழும் ஆயுதசாலைகள் பலவும் (உள்ளன).—எ - று.

தொளைய கல்லைமா லெனக்கொண்டு சுழற்றியுஞ் செவ்வா
ளளையும் யானைபோற் பாயநதுமல லாற்றியு மாறநல
விளைய வாளொடு கேடகம் வீசியும் வென்றி
யினைய ராடமா பயிலவன வெண்ணிலாக கூடம்

இ - ள். தொளையுடைய கல்லை(க்கையில்) எந்தி விவ்ணு (சக்கரஞ்சுழற்றினாற்) போலச் சுழற்றியும் செந்தாளில் அனைந்த யானைகள் போலச் (செந்நிலத்திற்) பாயநது மற்போர் செய்தும் வலிமை மேற்பட வாள கேடகங் களை (ஒருவாமேல் ஒருவா) வீசியும் வென்றிபெற்ற இளைஞர் போர் பழகுதற்குரிய இடங்களாக அளவிலாக கூடங்கள் (உள்ளன).—எ - று. (எங)

அறுபடியாளிரியவிருந்தத.

தேசவிர நீல மாடஞ் செமமணிச் செனனி மாடநு
காசறு கனக மாடஞ் சந்திர காந்த மாட
மாசற விளங்கு மின்ன மாடநீண மாலை கூடற்
பாசிழை மடந்தை பூண்ட பன்மணிக் கோவை யன்ன.

இ-ள் ஒளிவிளங்கும் நீலம் மாணிக்கம் குற்றமற்ற, பொன் சந்திர காந்தம் இவைகளாலாகிய மாடங்கள் சிகரங்களோடு நூற்ற மின்றி விளங்கும். இம்மாடங்களின நீண்டவரிசைகள் மதுரை நகரமாகிய பசும்பொன்னணியுடைய பெண் பூண்ட பலவி ரத்தின்க்கோவை போல்வன.—எ - று. (எச)

வினாயகல் கதுபி னலலா வீங்கிங் கொங்கை போழ்த
வனாயகன் மாப முன்றி வடுப்படா தமக்கன் பிலலா
ருநாய்கன் மான வாற்றா லொழுதுவா பலகை யொள்வாட்
கனாயகல் விஞ்சை வீரா கணமபயில காட்சித் தெங்கும்.

இ - ன். அவ்வரசர்வீதி யெங்கும் வாசனைமிக்க அளக முடைய மடவாறு 'பரு
த்த இளந் தனங்கள் பிளந்த மலைபோற் பரந்த மார்பத்திலன்றி (முற்றையுறுப்புகளிலே
படை) வடுப் புடாதவரும் தம்முயிரிடத்தே அன்பில்லாதவரும் புகழ்மிக்க மானவழி
யால் ஒழுதுவோருமாகிய ஒள்ளியவாள் கேடகங்களை (பற்றிவீசும்) வித்தையில் (வல்ல)
அளவில்லாத வீரர் குழாங்கள் பழகும் காட்சியை யுடையது.—எ - று. (எடு)

மின்னைவா னென்ன விசி வீங்குகார் தமமிற் போரமுண
டென்னவான் மருப்பு நீட்டி யெதிரொதிர புதையக் குத்தி
யன்னவா னென்ன வாய்விட் டதுவெனச் செநீர் சோரப
பொன்னவா மகன்ற மார்பா பொருகளி றாட்டு வார்கள்.

இ - ன். சூல் முதிர்ந்த மேகங்கள் மின்னலை வாட்டடைபோல வீசித் தம்முட்
போர் செய்தாற் போலப் போர்புரியும் யானைகள் வெள்ளிய தந்தங்களை எதிரொதிநீ
நீட்டி (உடம்பிற்) புதைபடக்குத்தி அம்மேகங்கள் முழங்குவதுபோல முழங்கி அவை
கள் பொழியுந் தானைகள்போல உதிரத்தானைகள் பொழியத் திருமகள் விரும்பும் பரந்த
மார்புடைய வீரர்கள் (அவ்யானைகளைப்) போர் புரிவிப்பார்கள்.—எ - று. (எசு)

தூண்டுவா ருளமுந் தங்கள் பின்னிடத் துவக்குண டுர்த்துத்
தாண்டொ னொற்றை யாழித் தேரின்னுந் தள்ளித் துள்ளப்
பாண்டிலவாய்ப் பசும்பொன் றேயப் பார்மகண் முதுகு கீணடு
சேண்டிசைபோய்ம டங்கச் செலவத்தேர் நடாத்து வார்கள்.

இ - ன். செலுத்துப்பாகர் மனமும் தமக்குப் பிற்படக் கட்டுப்பட்டு இழுத்துத்
தாவுகின்ற குதிரைகள் (சூரியனது) ஒருருளைத் தேரிற்பூட்டிய குதிரையினும் வீணா
ந்து துள்ளவும் உருளிற் பொருந்திய பொற்கட்டித் தேயவும் பூதேவி முதுகைக்கிழித்து
ஆகாயத்தினும் திக்குகளினும் போய் மீளும்படி சிறப்புள்ள இரதங்களை (வீரர்கள்) செ
லுத்துவார்கள் —எ - று. ஆழிதேர் - விடாத ஆகுபெயர். பொன்-ஆகுபெயர். (எள)

மைநதத்தர் ஸ்ருக்கிற் சிறது கலவையு மகளிரா கொங்கைச்
சந்தமுங் கூடநல் சோராத தாமமுஞ் சிவிறி வீசு
சிறதுரபு பொடியு நாறத் தேடுனாடு மெழுந்த செந்தூ
ளந்தர வயிறு தூர்ப்பு வடுபரி நடாத்து வார்கள்.

இ - ன். ஆடவர் ஸ்ருக்கிற் சிறதிய கூட்டுவுர்க்கம் பெண்கள் தனத்தினின்று
(புலர்ந்து சிறதிய) சந்தனம் அளகத்தினின்று விழுந்த பூவாலை துருத்தியாடல் வீசும் சிந்
துரப்பொடி இவைகள் மணிகத்தேடுனாடுமெழுந்த செந்தூள் ஆகாயத்தின் வயிற்றைத்
தூரக்கும்படி (பகைவரை) கொல்லுங் குதிரைகளை (இளைஞர்) செலுத்துவார்.—எ - று.

தமமுயிர்க் கிரங்கா ராகித் தருக்கொடு மான மீர்ப்பத்
தெமமுனை யெதிர்த்தா ராற்றுஞ் செருவெனக் குருதிச் செங்கேழ்க்
கொய்யம்மலாக் குடுமிச் சேவல் கோழினந் தகர்போர் ஸூட்டி,
வெமமுனை நோக்கி நிற்பா வேறவற் றாறு நோக்கார.

இ - ள். தமமுயிராகு இரங்காதவராய் (வீர)ச் செருக்குப் மானமும் இழக்கப் பணைப்போரில் எதிர்த்த வீரர் செய்யும் போரா போல (நடுவிற)் கொய்த உதிரம் போற் செந்நிறப் பூங்கொத்துப் போன்ற சூட்டையுடைய சேவல்களையும் கொழுமை இனமை களுடைய ஆட்டுக்கடாககளையும் (தம்மினங்களோடு) போர்பொருத்தி (அப்போரால்) அவற்றின் உறுப்பிலிவு இறத்தல்களை நோக்காது கொடிய போர்த்தொழிலையே (இளைஞர்) நோக்கி நிற்பா. — ஏ - று இரங்காமை தருக்கு மானம் இவைகளைச் சேவல்களர் சூட்டுங் கூட்டுக. (எக)

பெண்முதத மனைய பேதைச் சிறுமியர் பெருநீர் வைகை
வெண்முதத மிழைத்த சிற்றில சிதைபட வெருண்டு நோக்கிக்
கண்முததஞ் சிதறச் சிந்துங் கதாமுதத மாலே தடபத்
தெண்முததி னகைத்துச் செல்வச் சிறுநாகடே ருருட்டு வார்கள்.

இ - ள். கன்னிகளில் முததுப்போலும் சிறந்த பேதைப்பருவ (அரச)ச் சிறுமியர் பெரியவைகையிலே (தோன்றிய) வெள்ளியதளங்களாற் கோலிய சிறுவீடுகளை அழித்தலால் (அவர்) கோபித்துப் பார்த்துக் கண்கள் முத்துப்போல (நீர்த்துளி) சிந்த (அறுத்து) வீசும் ஒளியுள்ள முத்துமால்கள் (வீழ்ந்து இடையே சிறுதோச்செலவைத்) தடைசெய்ய (ப்பெருஞ்) செல்வ அரசச்சிறுவா (அதனைநோக்கித்) தெள்ளியதளம் போல (ச் சிறு) நகை செய்து (அச்) சிறுதேனைச் செலுத்துவர். — ஏ - று. (அடு)

கொடிமுகி றுழாவு மிஞ்சிக் கோநகா வடகீழ் ஞாங்கர்
முடிமிசை வேம்பு நாற முருகவி ழாரும் பேரந்து
மடிமிசை நாறத் தெனனா வழிவழி யரசு செய்யு
மிடிமுர சுறங்கா வாயி லெழுநிலை மாடக் கோயில்.

இ - ள். மேகமண்டலத்தை அளவும் கொடித்துடைய மதில்கூழ்ந்த இராஜநகரமாகிய மதுரையின் ஈசானதிக்கிலே வேப்பம்பூமாலே மகுடத்தின்மேலும் (சேரசோழர் கள் முடியிலணிந்த) வாசனைவிநிந்த பனம்பூமாலே ஆத்திப்பூமால்கள் அடிகளின்மேலும் கமழும்படி பாண்டியர்கள் பரம்பரையாக அரசாட்சிபுரிதற் கிடமாகிய இடியொலிபோல் முரசொலி நீங்காதவாயிலையுடைய எழுநிலைமாடக்கோயில் (உள்ளது) — ஏ - று. கோயில் இராஜகிருகம். (அக)

மறைய வர் வீதி.

ஆததிக ருண்டென் றோது மறமுதற் பொருள்க ணுன்கு
நாத்திகம் பேசும் வஞ்சா னீவரி கருவி யாக
வாத்தன லுரைத்த வேத வளவுகண் ணெள்ளத் தேறித்
தீர்த்தராய் முத்தி வேட்குஞ் செல்வர்தம் மிருக்கை கொல்வாம்.

இ - ன். ஆத்திகர் உண்டென்று கூறும் அறமுதலிய நான்கு பொருள்களும்இல் லையென்று சொல்லும் வஞ்சகரது நாக்களைச் சேதிக்கின்ற கருவிகளாகப்பரமாப்தராகிய சிவபிரானால் அருளிச் செய்யப்பட்ட வேதங்களின் எல்லையை உணர்ந்து மனந்தெளிந் து பரிசுத்தராய் ஆகவநீயமுதலிய மூவகை அக்கினிகாரியஞ் செய்யும் செல்வர்களாகிய அந்தணர்களின் கிருகமகிமையை (இனியாம்) கூறுவாம்.—ஏ - று. ஆத்திகர் - மறுபிற ப்பும், இருவினைப்பயனும், கடவுளும் உண்டென்பவர். (அஉ)

முஞ்சிநான் மருங்கின் மின்னப் பொன்செய்த முளரி வேய்ந்த
குஞ்சிநான் ரதையத் தானைச் சொருக்குமுன் கொய்து தூங்கப்
பஞ்சினுண் கலைத்தோன் மார்பும் பலாசக் கோல கையுந் தாங்கி
யெஞ்சினுண் மறைநூல் கற்போர கிடைகளே யில்ல மெல்லாம்

இ - ன். முஞ்சிப்புல்லாலாகிய நாண் அனாயில் விளங்கவும் பொன்னாற்செய்த கமலமலர் சூடிய சிகை தொங்கி அசையவும் வஸ்திரச் சொருக்குமுன்னே கொய்சுகமா கத் தொங்கவும் கலைத்தோல் (கட்டிய) பஞ்சினுலாகிய பூணூல் மார்பிலும் பலாசக்கோல் கையிலும் கொண்டு குறைவில்லாத நான்கு வேதநூல்களையும் ஒதும்பிரமசாரியர்பாட சாலைகளே (பிராமணர்) கிருகங்கள் அனைத்திலும் (உள்ளன).—ஏ - று. (அங)

தீவினை யந்த னாளர் சிறுர்பயி ரெய்வ வேத
நாவுரு வேற்றக் கேட்டுக் கிளிகளோ நவிலும வேற்றுப
பூவையும் பயின்று புத்தே ஞலகுறை புதுமந் தாரக்
காவுறை கிளிகட் கெல்லாங் கசடறப் பபிறறு மனனோ.

இ - ன். அக்கினிகாரியஞ் செய்யும் பிராமணச் சிறுவர் ஒதுகின்ற திவ்விய வே தங்களை (த்தமது) நாவினால் உருவேற்றுதலைக் கேட்டுக் கிளிகளும் நாகணவாய்ப்புட்க ளும் கற்றுத் தேவலோகத்தில் உள்ள புதியமந்தாரமுதலிய பஞ்சதருசசோலையில் வா ழும் கிளிகள் அனைத்திற்கும் குற்றமற ஒதுவிக்கும் —ஏ - று. மந்தாரம்-உபலக்கணம். மன்னோ-அசை. (அச)

வேதமு மங்க மாறு மிருதியும் புராண நூலின்
பேதமுந் தெரிந்தோ ராலும் பிறர்மதங் களைய வல்ல
வாதமு மதமேற் கொண்டு மறுத்தலு நிறுத்த வல்ல
போதமு முடையோ ராலும் பொலிந்தன கழக மெல்லாம்.

இ - ன். பாடசாலைகள் அனைத்தும் நான்குவேதங்கள் ஆறு அங்கங்கள் பதினெ ண்மிருதிகள் பதினெண்புராணநூற் பேதங்கள் இவைகளை உணர்ந்தோராலும் பிறர் கொள்கையைப் போக்கவல்ல வாதம் பிறர் கொள்கைக்கு உடன்பட்டுப் பின்பு மறுத் தல் (தங்கொள்கையைத்) தாபிக்கவல்ல உணர்வு இவைகளை உடையோராலும் விளக்கம் பெற்றுள்ளன.—ஏ - று. (அக)

உறிபொதி கரூகக் கைய ரொளிவிடு செங்கற் றேயத்த
வறுவைய ருயிராக்கூ நஞ்சு ணடையின் ரவிச்சை மூரள
வெறிகுடர் மழுவா ளென்னக் கோலணம் யாத்த கோலர்
மறைமுடி வன்றித் தேழு மாதவா மடங்க ளெங்கும்.

இ - ள். உறியிற் பொதிந்த கமண்டலத் தாங்கிய கையும் ஒளிவீசும் காஷாய வஸ்திரமும் (பூமியில்ஊரும் ஏறும்புமுதலிய) உயிர்களின்கொலைக்கு அஞ்சி (ஒதுங்கி) நடக்கும் நடைபுயம் அஞ்ஞான (விருட்ச) ன் கெடும்படி சேதிக்கும் விளக்கமுடைய மழுப்படைபோலக் கோவணங் (கொய்து) கட்டிய தண்டமும் கொண்ட (ஞானகாண்டமாகிய) உபநிடதங்களுையே (கேட்டுச்சிந்தித்துத்) தெளிந்த பெரியதவமுடைய சந்நியாசிகளும் மடாலயங்கள் (அந்தணர் வீதிகள்) எங்கும் (உள்ளன). — ௭ - று. பதிவாக்காகிய வுபநிடதங்களைப் பரமப் பிரமாணமாகக் கொள்ளுதல் உயிர்க்கொலைகளுக்கு ஒழுக்குதல் அஞ்ஞானநீக்கம்நாடல் ஆகிய எதுக்களாற் பதிபசுபாச திரிபதார்த்த நிச்சய முடையா ரென்பது கருத்து.

(அ௬)

அட்டில வாய்ப் புகையு மாடத் தகிலபடு புகையும் வேள்வி
விட்டெழு புகையு மொனறி விரிசுடர் விழுங்கக் கங்குல்
பட்டது பலருந் தத்தம் பயிலவினை யிழக்க நங்கை
மட்டவிழ் கடுக்கை யானகண் புதைத்தநாண மாணு மன்றே.

இ - ள். மடைப்பள்ளியிலும் (மடவரா அளகம்புலர) மாடத்து (இடுகின்ற) அகிற் தட்டையிலும் யாகசாலையிலும் தோன்றி எழுகின்ற புகைகள்திரண்டு விரிந்த வெய்யிலை மறைத்தலால் அனைவரும் பழகும் தத்தம் தொழில்களை ஒழிக்கும்படி இருள் உண்டா கிய தினம் (அனைத்தும்) மணங்கமழும் கொன்றைமலரணிந்த சிவபெருமான் நிருக்க ண்களை (நிருக்கைகலாசத்தில் உமாதேவியார் திருக்கைகளால்) மூடிய தினத்தை ஒக் கும். — ௭ - று மன்றே - அசை.

(அ௭)

ஆநிசைலுர் வீதி.

கலைநிலைதறை.

தெய்வ நீறுமைந் தெழுத்துமே திதைக்கல னாக
வெவ்வ மாசிரு வினையுடம பெடுத்துழல் பிறவிப்
பௌவ மேழையுந் கடந்தரன் பதமலர்க் கரைசேர்
சைவ மாதவ ருறைமடத் தனிமறு குரூப்பாம்.*

இ - ள். தெய்வத் திருநீறும் திருவைந்தெழுத்துமே பாய்மரமுடைய மரக்கல மாகக்கொண்டு துன்பந்தரும் குற்றமாகிய நல்வினை தீவினைகளால் உடல்களை எடுத்துச் சுழல்கின்ற எழுவகைத்தோற்றமாகிய பிறவிகேடலையும் கடந்தீ சிவபிரான்நிரு வடித்தாமரையாகிய கரையை அடையும் பெருமையாகிய சைவதபோதனர் அமரும் மடாலயங்களுையுடைய ஒப்பற்ற (ஆதிசைவவேதியர்) வீதிகளின் மகிமையை (யாம் இஃது) க்குறுவாம். — ௭ - று. அணிதலோடு ஜபித்தற்குங் கருவியாகிய உருத்திராக்ஷ முங்கொள்க நல்வினை தீவினைகள் முறையே பொன்விலங்கும் இருப்புவிவிலங்கும் போல்வனவாகவின் இரண்டும் துன்பந்தருவனவாம் எழுவகைத்தோற்றம் - தேவர், மக்கள், விலங்கு, புன், ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, தாவரம்.

(அ௮)

எங்கு மீசனைப் பூசைசெய் திகபர மடைவா
ரெங்கு மன்புரைப் பூசைசெய் தெழுபிறப் புறுப்பா
ரெங்கு மாகமஞ் செவிமடுத் தெதிர்வினை தடுப்பா
ரெங்கு நாயகன் வடிவுணர்ந் திருண்மலங் களைவார்.

இ - ன். (சமயநிகைப்பெற்றுச்) சிவபத்தரை (ச் சிவமாகக்கருதி) அருச்சித்து எழுவகைத் தோற்றமாகியு, பிறவியை அறுப்பவர் (விசேட நிகைப்பெற்றுப் புறத்திலே) சிவபூசைசெய்து இம்மைமறுமைப்பயன்களை அடைபவர் (அகத்திலே) சிவபெருமான் நிருவருவைத் தியானித்து மலவிருளை அகற்றுவோர் (நிருவாணநிகைப்பெற்றுச்) சிவாகமங்களில் (ஞானபாதங்களைக் குருமுகமாகக்) கேட்ட (ல் சிந்தித்தல்) ளாகிய ஞானபூசைசெய்து ஏதுகின்ற ஆகாமியவினையைத் தடுப்பவர் ஆகிய இவர் (ஆயிசைவர் வீதிகள்) எங்கும் உள்ளார்.—எ - று இகபாம ஆகுபெயர். இனம்பற்றிச் சிந்தித்தல் வருவிக்கப்பட்டது. (அக)

அழிவி லானுரை யாகம மிலக்கமாய்ந தவற்றுள்
விழுமி தாகிய விதியினும விலக்கினு மடியை, ௩ '
தழுவு தொண்டர்கண் மைநதங்கள் சாதகா பாசங்
கழுவி வீடருள் போதகக கீடாயிப் பலரால

இ - ன். நித்தியராகிய சிவபிரான் அருளிச்செய்த (காமிகாதி) ஆகமங்களில் இலட்சஞ்சுலோகம் ஆராய்ந்து அவைகளுள் மேம்பட்ட விதிவிலக்குகளில் (வழு வாமல்) தந்திருவடியை அடைகின்ற (சமயநிகைப்பெற்ற) சமயிகள் புத்திரர் சாதகர் மூவர்க்கும் பாசத்தைப்போடுகி முத்தியை அருளும் (மெய) யுணர்வுடைய உத்தம சாரியர் பலர் (அவ்வாறாகிசைவர் விதியின் உள்ளார்).—எ - று. வழுவாமல பாசத்தைப் போக்கி என்க. இலட்சங்கிரந்தம் ஆராய்ந்தவர் உத்தமரெனவும் ஐம்பதினாயிரங்கிரந்தம் ஆராய்ந்தவர் மத்திரெனவும் இருபத்தையாயிரங்கிரந்தம் ஆராய்ந்தவர் அதமரெனவுள்ளோள்க. விதி - செய்யத்தக்கது விலக்கு - ஒழிக்கத்தக்கது காட்சி - அறிவு ()

மறைக ளாகமம் பொதுச்சிறப பெண்சிவன் வகுத்த
முறையு மோதியவ் விதிவில்லக் குறாகுளு முடிவி
லறையும் வீடுமொன் டிரண்டெனும் பிணக்கற வமைந்த
குறைகி லாச்சிவ யோகியா குழாங்களும் பலவால.

இ - ன். (சிவபிரான்) வேதங்களைப் பொதுவாகவும் ஆகமங்களைச் சிறப்பாகவும் வகுத்தருளிய முறையும் அவற்றுட் கூறியருளிய விதிவிலக்கு வாககியங்களும் ஒதி யுணர்ந்து (அஃதன்றி அவைகளின்) முடிவிலேகூறும் முத்திரினிலும் (சிவமுந்தாமும்) ஒன்றென்பதும் இரண்டென்பதுமாகிய பிணக்கு நீங்க (வியாபக வியாப்பியமாக இரண்டற) க் கலந்த குறை பாடில்லாத ஞானநிட்டை யுடையார் குழாங்கள் பலவும் (அவ்வீதிகளில்) உள்ளன —எ - று. உலகத்தா உய்தற்பொருட்டும் சத்திரிபாதமுடையார் உய்தற்பொருட்டும் திருவுளத்திற்கருதிப், பொருள் பலபடத்தோன்றுஞ் சூத்திரமும் அதனை அவ்வாறாகவொட்டாது தெளிவுபடக்கூறும் பாடியுமும்போல முறையே வேதம் பொதுவாகவும் ஆகமஞ்சிறப்பாகவும் அருளிச்செய்யப்பட்டன. (கக)

திருக்கோயில்.

குழலுந் தும்புரு நாரதா பாடலுங் குனித்துச்
சுழலுங் கொம்பு ராடலு மூவர்வாய்த் துதியும
விழுவின் செல்வமுஞ் சருதியுந் திசையெலாம் விழங்கு
, முழவுங் கணமெயி லீதது முன்னவன் கோயில்.

இ - ள். வேய்ங்குழல் தும்புருநாரதரின இசைப்பாட்டு பெண்கள் வளைந்து சமுன்னுடும் நடனம் மூவாச்சுவாமிகள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய தேவாரம் திருவிழாச் சிறப்பு வேதங்கள் திக்குகளை விழுங்கும் ஒசையுடைய முழவு இவைகளின் ஒலி நீங்காமைக்கு இடமானது (ஆதிகைவர் வீதிகள்முழப்பெற்ற) அபாதிசைவராகிய சுந்தரேசர் எழுந்தருளியிருக்கும் திருக்கோயிலாம்.—எ - று. (௧௨)

மடங்க லின்றிவிண் பிளந்துமேல வளர்நதுவெள் ளேற்று
விடங்கர் வெள்ளிமன் றிமைத்தெழு வெண்கடர் நீட்ட
முடங்கல வெண்பிறைக் கண்ணிபாண் கழிலேழு வுலகு
மொடுங்கு கின்றநா ளோங்கிய வோக்கமே யொக்கும்.

இ - ள் வெள்ளிய இடபத்தை நடர்த்தம் சுந்தரேசர் (திருநிருத்தஞ்செய்யும்) வெள்ளியம்பலத்தில் விளங்கி மடங்காமல் ஆகாயமுகட்டைப் பிளந்து மேலும் ஒங்கி யெழுந்த வெண்கிரணநீட்சி, வளைந்த வெள்ளிய பிறை யருமபுகடிய அச்சிவபிரானது திருக்கைலாசமலை சுவாங்க மத்திய பாதலமென்னு மூவுலகங்களும் ஒடுங்குங்கால் ஒங்கிய உயாச்சியை ஒத்துத்தோன்றும்.—எ - று. (௧௩)

சுரந்து தேன்றுளித் தலாகளுஞ் சொரிந்துவண்டரற்ற
நிரந்து சுந்தரற் கொருசிறை நின்றபூங் கடம்பு
பரந்து சுட்டின லுகப்பல மலர்கயேப் பழிச்சி
யிரந்து நின்றருச் சனைசெயு மிந்திர னிகரும.

இ - ள் தேன் ஊற்றெடுத்தது துளித்தும் புககள் சொரித்தும் வண்டிகள் இசைபாடவும் தழைந்து சுந்தரேசருக்கு ஒருபால்நின்ற பொலிவாகிய கடப்பவிருட்சம், (முறையே) கண்களினின்று பரவி ஆனந்தபாஷ்பம் சிந்தப் பலமலர்களைத் தூவித் துதித்துத் (தன்) குறைகூறி (ஒருபால்)நின்று புகித்த தேவேந்திரனை ஒத்திருக்கும்.()

உழலசெய் தீவினை யுருபபற வுயிர்க்கெலர் மடிபி
னிழல்செய் வார்க்குரீ ணிழல்செயா நின்றபூங் கடம்பின்
குழல்செய் வண்டுகற் பகமதுக கொணர்ந்துவர் தூட்டித்
தழலசெய் காமமென் பேடையி னூடனோப் தணிக்கும்.

இ - ள் (பிறப்பிறப்புக்களிற்) சமூல்விககுங் கொடிய கண்மென்மைகெட உயிர்கள் அனைத்திற்கும் (தந்) திருவடி நிழலைச்செய்தருளும் சுந்தரேசருக்குப் பெருநிழலைச் செய்கின்ற பூக்களையுடைய கடப்பவிருட்சத்தினுள்ள வேய்ங்குழல்போல இசைபாடும் ஆண்வண்டுகள் (தேவலோக) கற்பத்தருவின் மலாததேனைக்கொண்டு உண்பித்து மகிழ்ந்து (தம்மோடியை) வெப்பந்தருங் காமமும் சென்மையுமுடைய பெட்டைவண்டுகளின் ஊடலாகிய நோயை ஒழிக்கும்.—எ - று. (௧௪)

ஆரு நீர்க்கட லன்றது வெனநிறை யகழ்கா
ருரு மாழியன் றதுவென வோங்குகயி லெட்டாய்ச்
சாரு நேமியன் றதுவெனச் சமைந்தகோ புரம்பொன்
மேரு வன்றது வெனக்கடா விசும்பிழி விமானம்.

இ - ள் (மதுரைப்பதியில்) நீர்நிறைந்த கடல் அதுவல்ல (இதுவே) என்று சொல்லும்படி (நீர்) நிறைந்த அகழியும் மேகந்தவழும் சக்கரவாள்கிரி அதுவல்ல (இதுவே) என்று சொல்லும்படி உயர்ந்த மதிலும் எட்டென்னுந் தொகையுட்பட்ட குலபருவதம் அதுவல்ல (இதுவே) என்று சொல்லும்படி (அம்மதில்வாயிலின்) அமைந்த கோபுரமும் சுவர்ணமயமாகிய மேருமலை அதுவல்ல (இதுவே) என்று சொல்லும்படி (அப்பதியின் மத்தியிலுள்ள) திருக்கோயிலின் மத்தியிலே கடப்பமர நிழலிலே) விளங்குநின்ற விண்ணுலகினின்றும் இறங்கிய (சுவர்ண) விமானமும் (உள்ளன).—எ - று (1)

வேத வந்தமும் துளக்கற மெய்ப்பொருள் விளங்கு
நாத வந்தமும் கடந்ததோ நடுநிலைப் பொருளின்
பாத வந்தனைப் பத்தியின் பாலராய்ப் பயில் வேரார்
மாத வந்தரு பயனெனத் தழைத்தபல வளனும்.

இ - ள். (அவ்விமானத்தின்) மத்தியிலே (எழுந்தருளியிருக்கின்ற சொற்பீரப்ஞ்சமென்னும்) வேதமுடிவையும் சுலக்கமற மெய்ப்பொருள் விளங்குதற்கு ஏதுவாகிய (பொருட்பிரபஞ்சமென்னும்) நாததத்துவமுடிவையும் கடந்த ஒப்பற்ற சுயம்புமூர்த்தியாகிய சுந்தரேசுரதுதிருவடியை வழிபடுதலாகிய பத்தியின் பகுதியை யுடையவராய்ப் பயில்வோர்க்கு (அப்) பெரும்புண்ணியந்தரும்பயன் என்று யாவருங்கூற (மதுரைப்பதியிலே) செல்வங்கள் பலவுந் தழைத்தோங்கின —எ - று மெய்ப்பொருள் விளங்குதற்குக் கருவியாகப் பிருதிவியாதி நாதமீராகிய தத்துவங்கள் தத்துவாதிதராத கூட்டப்பட்ட தாகலின் மெய்ப்பொருள் விளங்கும் நாதவந்தமென்றார். பெத்தா முத்தர்கள் பொருட்டு முறையே ஊனநடன ஞான நடனங்கள்செய்யும் நடுவுநிலைமைப் பொருளென்பதந்தோன்ற, நடுநிலைப்பொருளெனச் சிலேடையாகக் கூறினார். (கூஎ)

பொறிக னோதனுக் கூட்டுபல் போகமு யிதப்பச
செறிகொ ணீரவா லுவாபபவத் திருநகா மாகக
ணெறிகொள் செஞ்சடைப் பிறைமுடி நிருமலக் கொழுநதின்
வெறிகொ ஞாண்மல ரடிதழீஇ வீடுபெற் றார்போல.

இ - ள். நெறிநத சிவந்த சடையிற் பிறையை அணிந்த உயர்ந்த நிருமல பர சிவனது மணங்கமழும் புதிய (கமல) மலாபோலுந் திருவடியைச்சிந்தித்து வீட்டின் பம் அடைந்த அன்பரைப்போல உயர்ந்த மதுரைப்பதியின் உள்ளார் வெறுக்கும்படி [பெருமகிழ்ச்சியடைய என்றபடி] ஐம்பொறிகளுக்கும் உண்பிக்கும் பலபோகங்களுக் குரிய பொருள் மும்மும் (அவ்விடத்தே) பெரிதும்நிறைந்த தன்மையுடையன —எ - று. போகம் - ஆகுபெயர். ஆல் - அசை. (கூஅ)

முன்ன வன்னர சிருக்கையா லங்கநர் முளரிப்
பொன்னை யீன்றதா லதுபல பொருணிறை செல்வந்
தன்னை யீன்றதா லதுபல தருமமென் றுணர்க்கு
மின்னை யீன்றதா ல் தீன்றதால் விழுத்தகு புகழே.

இ - ள். சிவபிரான் (சீந்தரபாண்டியராக) அரசாட்சி செய்கிருந்ததால் அம் மதுரைப்பதி இலக்குமியையும் ஆழ்விலக்குமி தேவதை செல்வத்தையும் அச்செல்வம் புண்ணியமாகிய பெண்ணையும் அப்புண்ணியம் சிறந்த கீர்த்தியையும் பெற்றதாம். (1)

எழுக்க டந்ததோ ஞருத்திர வுலகமென் றியாரும
வழுத்த நின்றவிர நகர்வயி னுமபரின் மாணா
வீழுத்த குமபல செல்வமும வியந்துபாற் றுள்ளத்
தழுக்க ருமையா வின்னமு மமராகண னுறங்கரா.

இ - ள் னுணைவென்ற தோனையுடைய சிவபிரானது உலகமென்று அனைவரும்
புகழ் நிலைபெற்ற இம்மதுரைப்பதியின் மிகச்சிறந்த பலசெல்வங்கள் (தமது) தேவ
லோக செல்வத்தினுஞ் (சிறந்திருத்தலை) அநிசயித்தது கோக்கி மனத்துட்கொண்ட
பொருமையால் தேவர்கள் இன்னமும் நித்திரையின்றி விழித்திருக்கின்றார்கள்.—
எ - று அமரர் கண்ணுறங்காமை இயல்பாகவும் பொருமையாலெனக்கூறுதல் தற்
குறிப்பேற்றவணி (க00)

வியாய விழ்த்தரா மீனவர் வாகைவேல விடுததுத்
திராயை வென்றது முடிதகாத் திருதிரன் செருநூக
கராய வென்றதுங் கராதனை யிட்டதுங் கனக
வராயை வென்றுது மிநகர் வலியினு லன்றோ.

இ - ள் வரசனைவிரிந்த மாலையணிந்த உக்கிரகுமாரபாண்டியர் வெற்றிமாலை
பூண்ட வேற்படை விடுததுக் கடலையும் (வளையெறிந்து) முகுடந்தகர்த்துத் தருக்குக்
குலையுமபடி இந்திரனையும் விலங்குபூட்டி மேகங்களையும் (செண்டாலடித்து) மேரு
மலையையும் வென்றது இம்மதுரைப்பதியின் (அமாந்த) வலிமையினுலல்லவா.-எ-று ()

எங்கு நாவுமா யெங்கனுங் கண்ணுமா யெங்குந
தங்கு பெரொளி யலலதித் தனிசகாச் செல்வஞ்
செங்க னுமிர நாவின்ன செப்பவு மெதிர்கண
டங்க னுமிர முடையவ னளக்கவும் படுமோ.

இ - ள். இம்மதுரைப்பதியின் ஒப்பிலாச்செல்வத்தை எங்கும் நாவும் கண்ணு
முடைத்தாய் வியாபித்துள்ள பெருஞ்சோதிப்பிரானுன்றி (வகதேசமாகச்) சிவந்த
கண்களோடு ஆயிரநாக்களுடைய ஆதிசேடன் (வரையறுத்துச்சொல்லவும்) அழகிய ஆயி
ரங்கண்களுடையஇந்திரன் எதிர்நோக்கி அளக்கவும் கூடுமோ [கூடாதுஎன்றபடி].-எ-று.

புண்ணி யம்புரி பூமியா ரதில்வரு போக
நண்ணி யின்புறு பூமிவா னாடென்ப நாளும்
புண்ணி யம்புரி பூமியு மதில்வரு போக
நண்ணி யின்புறு பூமியு மதுமைமா நகரம்.

இ - ள். தருமஞ்செய்யும் கருமபூமியில் உள்ளார் அத்தருமத்தால் வருகின்ற
(பெண், ஆடை, அணிகலம், போசணம், தாம்பூலம், பரிமளம், பாட்டு, பூவமளி என்னும்
எண்வகைப்) போகங்களை அடைந்து இன்பதுகரும் உலகம் விண்ணுலகென்று கூறு
வர். எள்ளளும் தருமஞ்செய்யும் கருமபூமியும் அதனுற் போகவின்பதுகரும் உலகமும்
மதுரைப்பெரும்பதியாம்.—எ - று. (க0௩)

அறுசீரடியாகியவருத்தம்.

பண்களிடத்தினைய சொல்லார் நரப்பிசைப் பாணிதேவ
ருண்களியமிழ்துங் கைப்பச் செவிதொனைத் தூட்ட வுண்மீம்
பெண்களியிமிழ்த மன்னார் பெருமித நடன முணணக்
கண்களை வீழித்துங் காலங் கழிப்பவ ரளவி லாதார்.

இ - ள். இசை பழுத்தாற்போலும் (இனிய) மொழியுடைய மடவார் (வாசிச்
சும்) யாழின் இசையொலி, தேவர் உண்ணுஞ்(சுவை) கணிந்த அமிர்தமும் உவர்க்கும்
படி செவியைத் தொளைத்து (இன்பத்தை) உண்பிக்க வுண்மீம் அமிர்தம்போலச்சிறந்த
பெண்கள் (நடிக்கும்) பெருமித நடனத்தை துகரும்படி நேரிக்கங்களைச் செலுத்தியும்
காலம்போக்கும் (விநோத) புருடர் (அம்மதுரை நகரில்) அநேகர்.—எ - று (௧௦௪)

கலவிவித் தாக வுடிக் கட்டினல ருளிக்கு நலலார்
புலவிதீர் செவ்வி நோக்கிப் புணர்முலைப் போகந் துயதது
நிலைநிலை யாமை நோக்கி நெறிப்படு தரும தானங்
கலைஞர்கைப் பெய்துங் காலங் கழிப்பவ றெண்ணி லாதார்.

இ - ள் புணர்ச்சிபின்பங் காரணமாகச் சிறுபிணக்குற்றுக் கண்ணீரின் மூழ்
சும் (சும்) மனைவியரது ஊடல் ஒழியும் சமயம்பார்த்து நெருங்கிய தனபோகவின்பம்
அதுபவித்தும் நித்திய மாகிய முததியியல்பையும் அநித்தியமாகிய வலகவியல்பையும்
ஆராய்ந்து முறைமையாகத் தருமதான (தீரவிய) ங்களை தூலுணர்ந்த பெரியோர்கையிற்
கொடுத்தும் காலம் போக்கும் (புண்ணிய) புருடர் (அம்மதுரைநகரில்) அநேகர் —
எ - று. (௧௦௫)

சுநதித்து மீன நோக்கி தலைவனை மூன்று போதும
வந்தித்து மீசன் பூசை மரபுளி முடித்தும் வேத
மந்தித்து மறியான் செய்த திருவிளையாடல் கேட்டுஞ்
செநதித்து மனபர் பூசை செயதுநாள் கழிப்பா பல்லோர்.

இ - ள் மீனாகிய தேவியார்க்குத் தலைவராகிய சுந்தரேசனாக் காலே உச்சி மால்
என்னு முப்பொழுதும் அடைந்து வழிபட்டும் (ஆன்மார்த்த) சிவபூசையை (ஆகம)
விதிப்படி செய்தும் வேதங்கள் சமீபித்தும் உணராத (அச்) சோமசுந்தரக்கடவுள் செ
ய்தருளிய திருவிளையாடல்களைச் சிவன மனனங்கள்செய்தும் சிவபத்தர்களைப் பூசித்
தும் காலம்போக்கும் அடியார்கள் (அம்மதுண்ப்பதியில்) அநேகர்.—எ - று. உபலக்
ணத்தால் மீனாகிய தேவியாரை வழிபட்டும் எனக்கொள்க. (௧௦௬)

கற்பனை கற்றுங் கேட்டுங் கேட்டவை கருத்து னூறச்
சொற்பொரு ணினைநதுங் கேட்போர்க் குணாத்தியுட் டொளக்கந தீர்த்து
மெற்பக விரவு நீங்கு மிடித்துமெய் யறிவா னந்த
வற்புத வெள்ளத் தாழாக்காழ்த்துநாள் கழிப்பர் சில்லோர்.

இ - ள். (தீசையின் கண் அத்துவசத்தி செய்யப்பெற்றுக்) கற்கத்தக்க ஞான தூல்களை ஒதல் (ஒதுவித்தல் நற்பொருளைக் கேட்பித்தல் களி) னின்றும் (ஞானசாரியரை அடைந்து துண்பொருள்களைக்) கேட்டும் கேட்ட சொற் பொருள்களைக் கருத்துள் அழுந்தச் சிந்தித்தும் (ஒருசாலை மாணக்கராய்) வினவுவோர்க்கு உணர்த்தி (அவரது) மனமயக்கை ஒழித்து (த் தெளிந்து) ம் சகலகேவலங்கள் நீங்கிய (சுத்தாவத்தை) யிடந்தே உண்மையறிவானந்த அதிசயப்பெருக்கில் முழுமுறையின் முழுகியங்காலம் போக்கும் ஞானிகள் (அம்மதுணாப்பதியிலே) சிலர்.—எ-று. கற்றும் என்பது உபலக் கணம். எல்-ஒளி. (க0௭)

தின்னிக நயர்ச்சி யில்லான் காப்பியத் தலைவ னாக
முன்னவா மொழிந்த தேனோர் தமக்கெலா முகம னன்றோ
வன்னது தனதே யாகு மண்ணலே பாண்டி வேந்தா
யிந்கரக் கரச னாவா னிக்கவிக்கிறைவ னாவான்.

இ - ள். தனக்கு ஒப்பும் உயர்வும் இல்லாதவன் காப்பியத்திற்குத் தலைவனெனப் பண்டைப்புலவர் கூறியது எனையோர்க்கு உபசாரமேயாம். அவ்வொப்புயர் வில்லாமை தம்முடையதாகவே கொண்டருளிய சிவபிரானே பாண்டியராஜராய் இம்மதுணாப்பதிக்குத் தலைவராவார் (ஆதலால் அவரே) இக்காப்பியத்திற்கும் தலைவராவார் (இது உண்மையாம்)—எ-று. (க0௮)

என்னென வுரைப்பே னந்த விறைமகன் பண்பை யேனை
மன்னவா வானோர் போல மதித்துரை விரிக்கற் பாற்றோ
வன்னவ னானே யாற்றா னடப்பதெவ் வுலகு மாணன்
முன்னவன் செய்த வாடல் வரவினை முறையிற் சொலவேன்.

இ - ள் எவ்வுலகமும் ஒப்புயரவில்லாத அச்சிவபெருமான் திருவானை வழியால் ஒழுகுமானால், அவ்விறைவரது இயல்பை எத்தன்மையதெனக் கூறுவேன் எனைய அரசர் தேவர்களாகிய பசுக்கள் இயல்புபோல் அப்பதி இயல்பை அளவிட்டு விரித்துரைக்கற் பாலதோ (அன்று ஆதலால் அஃதொழிதது அம்) முதல்வராகிய சோமசுந்தரக் கடவுள் செய்தருளிய திருவினையாடல்களை (வடதுவிற்கூறிய) முறைப்படி (யான்) கூறுகின்றேன்.—எ-று. (க0௯)

திருநகரப்படலமுற்றியது.

ஆகச்செய்யுள் 200.

திருக்கைலாசப்புக்ஞ்ச்சிப்படலம்.

கலிநிதைதிறை.

வரங்க டந்தரு னெனமுது ஞானவா முநிவோர்
கரங்க டந்தலை முகிழ்த்திடக் கருணைசெய் தவிச்சை
யுரங்க டந்துரை யுணர்வெலாங் கடந்தரு மறையின்
கிரங்க டந்தவ னிருப்பது திருக்கயி லாயம்.

இ - ள். வரங்களைக் கொடுத்தருளுமென்று பெரிய விஷ்ணுவாதிதேவரும் முநிவரும் கைகளைத் தந்தலைகள்மேற் குவித்து வேண்ட (அவ்வாறு) திருவருள்புரிந்து அஞ்ஞானவலி வாசகு மனங்கள் அரிய வேத சிரசு இவைகளைக்கடந்த சிவபிரான் எழுந்த

தருளியிருப்பதற்கு இடமானது திருக்கைலாசமலையாம்.—எ-று. வடமொழி ஆலாசிய
மான்மியத்தன்றி மதங்காமத்தும் பூமியின் ஈசான திக்கிலே பூகைலாசம் இருப்பதா-
கக் கூறி யிருக்கின்றது. (க)

புரந்த ராதிவா னவர்பதம் போதுறை புத்தேள்
பரந்த வரன்பதஞ் சக்கரப் படையுடைப் பகவன்
வரந்த வர்துவாழ் பதமெலா நிலைகெட வருநா
ஞரந்த வாதுநின் றாழிதோ ரோங்குமல் வோங்கல.

இ - ன். இத்திராதிதேவர் பிரமா விஷ்ணு இவரது பதவிதளி னிலைமை அழியும்
படி வரும் பேருழிக்காலத்தும் அத்திருக்கைலாசமலை (தன்) வலிமை கெடாது நின்று
(அக்) காலத் தோறும் வளரும். எ-று.—வான் - பெரிய. வரம் - மேன்மை. (உ)

அரம்பை மாதரா ராடலி னரவமும் பாட
னரம்பி னேசையு முழுவதிர் சும்மையு நால்வாய்
வரம்பி லோதையு மருவினி மொல்புமா ருது
நிரம்பி வானமுந் திசைகளு நியிர்வன மாதோ.

இ - ன். (அத்திருமலையிலே) தேவமகளிர் ஆடல் பாடல் யாழ் அதிருந் தன்
னுமை அளவில்லாத யானைகள் விழுகின்ற அருவிகள் இவற்றின் ஒலி நீங்காது அட்ட
திக்கு ஆகாயம் இவைகளில் நிறைந்து பரமபுட்.—எ-று. நரம்பு—ஆகுபெயர். நால்
வாய் - அன்மொழித்தொகை. (ங)

வெந்த நீற்றொளி வெண்ணையும் விமலனை யகங்கொண்
டந்த மின்னியே யசைவற விருககையு மருவி
வந்த கண்களுந் கொண்டவ ணிருக்குமா தவாக்குத்
தந்த தாலரன் கயிலையுந் தனதுசா ருபம்.

இ - ன். சிவபிரான் (அன்றி அத்) திருக்கைலாசமலையும் (விதிப்படி) வெந்த
விபூதியின் ஒளிபோன்ற வெண்ணிறமும் (அந்) நிருமலனை (த்தன்) இடங்கொண்டு
அழியாது அசைவற்றிருத்தலும் அருவிகள் வரும் இடங்களும் பெற்றுத் திருமேனியில்
அணிந்த விபூதிப்பிரகாச வெண்மையும் விமலனை மனத்தழுத்தி முடிவில்லாது சலன
மறையோகத்துறைதலும் (ஆனந்தபூஷ்ப) அருவி வருங்கண்களும் அடைந்து அங்கே
தங்கும் பெருந்தவாக்குத் தனது சமவடிவத்தைக் கொடுத்தது. எ-று.—ஆல் - அசை.
கயிலையும் என்னும் உம்மை இறந்தது தழீஇயது— (ச)

ஆங்கு வெண்கெில் விரித்தெனக் கல்லென வாத்து
வீங்கு காலரு வித்திரள் வெள்ளமே யன்றி
யோங்கு நான்மறைக் குடுமியி னுள்ளொளி நோக்கித்
தூங்கு மாதவர் கண்களுந் சொரிவன வெள்ளம்.

இ - ன். அத்திருமலையில் வெள்ளிய ஆடை விரித்தாற்போலக் கல்லென்று
ஒலித்துப் பருத்து (வீழும்) ஈகையுடைய திரண்ட அருவிகள் வெள்ளங்கள் (சொரிவன)
அன்றி உயர்ந்த நால்வகைவேத சிகைகளின் (விளங்கும்) பரசிவனை அகமுமாகத் உண
ர்ந்து அழுந்திய பெரியதவமுடையார் கண்களும் வெள்ளங்கள் சொரிவனவாம்.—எ-று.

கோட்டு மாமலர், நிலமலர், குண்டு நீ றெடுத்துக்
காட்டு மாமலர், கொழமலர் கொண்டு, முட்குரைந்த
பாட்டு மாமலர், கொண்டு, நம் பரஞ்சுட ரடியிற்
சூட்டு மாதவர் தொகுதியுஞ் சூழ்வன வொருபால்.

இ - ள். (அத்திருமலையின்) ஒருபுறத்தே கோட்டுப்பூமுதலிய நால்வகை மலர்க்
(நைக்கை க) ளாலும் மனங்களைத் தேதுவாகிய திருப்பாடல் என்னு மலர்க் (நைவாக்
க) ளாலும் நஞ் சிவபிரான் நிருவடிக்களிற் சூட்டும் பெருந்தவமுடையார் தொகுதியுஞ்
சூழ்ந்துள்ளன. எ-று. (சு)

கைய நாகமுங் காய்சின வழுவையுங் கவிராய்ப்
பைய நாகமுந் தங்கினை பரவிய முக்க
ணைய னாகமெய் யருந்தவா தமையடைந் தன்பு
செய்ய நாகமும் வையமும புகழ்வதச் சிலம்பு.

இ - ள். துதிக்கையுடைய யானையும் பெருங்கோபமுடைய புலியும் நஞ்சும்
பொருந்தலுடைய படமுள்ளபாம்பும் தஞ்சுற்றங்கள் வழிபட்ட சிவபிரானாக (மதித்து)
அரியமெய்த்தவ முடையானா அடைந்து வழிபாடு செய்தலால், தேவுலகத்தாராலும்
பூவுலகத்தாராலும் அத்திருமலை புகழப்படுவதாம்.—எ-று. யானை - திருவானைக்காவிலும்,
புலிபெரும்பற்றப் புலியூராகிய சிதம்பரத்திலும், பாம்பு - திருக்காளத்திலும் வழி
பட்டமை அவ்வப்புராணங்களிற் காண்க. (எ)

திருக்கைலாசபுகழ்ச்சிப்படல முற்றியது.

ஆகச்செய்யுள் ௨௦௭.

புராணவரலாற்றுப்படலம்.

கவிவிருத்தம்.

அளந்தி டற்கரி தாயவக் குன்றின்மேற்
களங்க றுத்துவிண் காத்தவன் கோயின்முன்
விளம்ப ருஞ்சிவ தீர்த்தத்தின் மிக்கதாய்
வளம்பெ ருஞ்சிவ தீர்த்தத்தின் மாடது.

திண்ட ருங்கதிர்ச் சந்திர காந்தத்திற்
பண்ட யங்க நவமணி பத்திசெய்
தண்டர் தச்சு னநேக துவஞ்செய்து
கண்ட தாயிரக் கான்மண் டபமரோ.

ஆன பான்மையி னுலந்த மண்டப
ஞான நாயக னுண்மலர்த் தாடொழ
வான மீனெடு வந்து பதங்குறித்
துன மின்மதி வைஞுவ தோத்ததே.

அன்ன மண்டபத் தன்னு ளருந்தவ
மென்ன வேங்ஹக யதண்மே விருந்தனன்
புன்னு கேள்விப் பதினெண் புராணமுஞ்
சொன்ன மாதவச் சூத முறிவனே.

இ - ன்- அனத்தற்கு அரிய (மகிமையான) அத்திருமலையின் (மத்தியிலுள்ள) ஒளிப்பிழம்பாகிய சிகரத்தின்கண்ணதான செம்பொற்) நிருக்கோயிலின் (நடுவிலே) சுயம்புவாய்ப் பராசத்தி வடிவாய்த் தேன்றிய ஸ்ரீகண்டபரமேசுவர லிங்கமூர்த்தியை அறிவித்தது எழுந்தருளியிருக்கின்ற விடத்தை உண்டு) கண்டங் கறுத்துத் தேவனாக்காத்த சிவபெருமானது சந்நிதியிலே சொல்லுதற்கரிய சிவதீர்த்தங்களின் மேம்பட்ட தூய்ச் சிறந்துள்ள சிவதீர்த்தக்களையின் அருகிலே தேவதர்சன பலமுறை தவஞ்செய்தமையால், குளிர்ச்சிபெற்ற. கிரணங்களுள்ள சந்திரகார்த்தத்தில் துணையதொழில்பு ளங்க ஒன்பதுவகை மணிகளை வரிசையாகப் பதித்து நிருமித்த தாகிய ஆயிரக்கான்மண்டபம் (ஒன்றுண்டு), அம்மண்டபம் (அங்கனம்) ஆகிய தன்மையால், அவ்விறைவரது புதியகமலமலர்போலும் திருவடியை வழிபட நகைத்திரங்களோடு சூற்றமற்ற சந்திரன் வந்து சமயம் நோக்கித் தங்கியது போன்றது, சிறந்த அம்மண்டபத்திலே வியரீக் கிராசினத்தின்மீது பெருந்தவந்திருவுருகொண் டிருந்ததுபோலச் சொல்லுகின்ற (வியாசமுநிவர் மாட்டுக்)கேட்டமையால் பதினெண்வகைப்புராணங்களை(விரித) துரைத்த பெரியதவமுடைய சூதமுநிவர் வீற்றிருந்தார்.—எ - று. சிவதீர்த்தம் என்பது மங்களத்தைக் கொடுப்பதாலும் பரிசுத்தத் தன்மையாலும்வந்த காரணப்பெயர். மாடதுஎன் பதில் அது பகுதிப்பொருள்விகுதி. சந்திரகார்த்தம் - சந்திரனாகும், நவமணிகள் - நகைத்திரங்களுக்கும் உவமை. (மத்தியில—யிருக்கின்ற) வடதூலின் உள்ளன். (சு)

அந்த வேலையி லச்சிவ தீர்த்தத்தின்
வந்து மூழ்கியம மண்டபத் தேறியே
சந்தி யாதி தவமுடித் தீறிலா
விநது சேகரன் றுணினேந் தேத்தியே.

சம்பு புத்தன், சதானந்த, னுத்தம
னம்பு யத்த னனைய மகோதர.
னும்ப ரஞ்சிய லுக்கிர வீரிய,
னம்பு கேள்விப் பிரசண்ட நற்றவன்.

ஆதி மாதவர் யாவரு மன்பும
பாதி யாய்முற்று மாகும் பராபரச்
சோதி டால்வைத்த சூதனைத் தோத்திர
மோதி யஞ்சலித் தொன்று வினாவினா.

இ - ன். அப்பொழுது அச்சிவதீர்த்தத்தில் வந்து ஸ்நானஞ்செய்து அவ்வாயிரக் கான்மண்டபத்தில் ஏறிச் சந்திமுதலிய நித்தியகன்மங்களை நிறைவேற்றிப் பிறைமுடிப்பெருமான் திருவடிகளைச் சிந்தித்துத் துதித்துச் சம்புபத்தரது முநிவர் அனைவரும், அர்த்தநாரிபாகராயும் அகண்டாகார நித்திய வியாபகரான சிவபிரான் மாட்டு அன்புவைத்த சூதமுநிவரை வணங்கித்துதித்து ஒன்று வினாவத்தொடங்கினார்.—எ-று. (எ)

கவிநிலைத்துறை

வேத வாசகம் புராணமே மிருதியே முதலா”

வோது நூல்களின றுணிபொரு ளுலகெலாம் பயநத

பேதை பாகனே பரமெனத் தோநதுணா பெரிய

போத மாதவ வுனக்குயாம் புகல்வதொன் றுளதீரல்.

இ - ள். ஒதுகின்ற வேதசிவாகமாத் தூல்களின் நிச்சயப் பொருளாகிய பரம் சிவனே பரம் பொருளென்று (சிந்தித்துத்) தெளிந்து (அதுபூதியில்) உணர்ந்த பேருணர்வுடைய (சூத்) மாதவனோ தேவரீர்க்கு அடியேங்கள் சொல்லத்தக்க விண்ணப்பம் ஒன்றுண்டு (கேட்டருளும).—எ-று. வேதமே. ஆகமமே எனஎண்ணேகாரம் விரிக்க.(அ)

மேரு மந்தரங் கயிலைபாப் பதமுதல விடைமே

வாரு மந்தர நாடவ னுறைபதி யநநத

மாரு மந்தமில் போகமங் டடைவதென் றவற்றின்

காரணங்களோடு மறைத்தனை கருத்தினும் கிசைய.

ஐய மாத்முக் குறறமு மகலநீ யருளிச்

செய்ய வுந்தெளிந நிலங்களயாளு சிற்றறி வுடையே

மைய னெஞ்சினே மாகையான மயக்கற வின்ன

முய்யு மாறருள் செய்தியென் றுரைத்தனா ழன்னே

இ - ள். விடைமேல் (ஏறி) நடாத்துகு சிவலோகநாதர் அமர்ந்த மேரு முதலிய திருப்பதிகள் அகந்தமும் கெடாத புத்தி முத்திகளை அனைவரும் அடைதற்குரியன வென்று அவைகளின் ஏதுக்களோடு கருத்துக்கு இணங்க நீர் உரைத்தீர், யாவர்கள் சிற்றறிவும் மனமயக்கமும் உடையேம் ஆதலால், தெளிந்திலேம் மயக்கம் அற இன்னும் பிழைக்கும்படி (எங்கட்கு) அருளுவீரென்று சொன்னார்.—எ-று. ஐய - செய்யவும் என்பது அதுவாதம். முக்குற்றம் - ஐயம், திரிவு, அறியாமை. (க0)

தலங்க டம்மின்மிக் குள்ளதாத் தகுதிசா நீர்த்தக்
குலங்க டம்மின்மிக் குள்ளதாத் குறையிரந் தோராக் கு
நலங்க டந்தருண் மூர்த்தியா நாதவே தாநதப்
புலங்க டந்தபே ரொளியுறை தலனென்று புகலாய்.

என்ற போதெதிர் முகமலாந திருண்மல வலியை
வென்ற சூதனுந் தலங்களின விசேடமாய்ந் தமபொற்
குன்ற வாசிலை யானிடங் கொண்டுறை பதியு
ளொன்று கேட்கவீ டளிப்பதா யுளதுமற் றதனை.

இ - ள். (அங்ஙனம் பொதுவகையில் அன்றித்) தலங்களில் மேம்பட்ட (தலம்) ஆகவும் தீர்த்தங்களில் மேம்பட்ட (தீர்த்தம்) ஆகவும் (மூர்த்திகளில் மேம்பட்ட) மூர்த்தியாகவும் (அம்மூர்த்தியை அறிவழித்து) நாத தத்துவ முடிவுறிய பாசஞானத்தையும் வேதமுடிவாகிய கலைஞானத்தையுங் கடந்த சிவபிரான் அமர்ந்த தலம் ஒன்று உரைத்தருளும் என்று (அம்முனிவர் சிறப்புவுகையாற்) கேட்டபொழுது (அதற்குச்) சூத முனிவர் (ஸ்ரீதக்ஷிண மூர்த்தியைத் தியானஞ்செய்து) தலங்களில் விசேட (தல)த்தை ஆரீய்ந்து மேருமலையை நீண்டவில்லாக வுண்டயார் கோயிலாகக் கொண்டு அமர்ந்த

தலங்களில் ஒன்று கேட்டவனவில் முத்தியைத் தருவதாயுள்ளது.—எ-று. மற்று-அசை. அதனை என்பது வருஞ்செய்யுளிற் கூட்டிப் பொருள் உணர்க்கப்படும். (௪௨)
(அந்நினை.)

முற்ற வோதிய புராணமு வாறனுட் கார்தம்
பெற்ற தாறுசங் கிதையவை யாறுநதம் பெயராற்
சொற்ற பீர்சநற் குமரமா முரிவரன் சூதன்
கற்றை வார்சடைச் சங்கரன் மாலயன் கதிரோன்.

இன்ன வாறனுட் சங்கர சங்கிதை யென்று
சொன்ன றாலினை புணர்ந்தினன் சங்கரன் றுணைவிக்க
கன்ன போதவன் மடியினி லிருந்துகேட் டதனை
மின்னு வேல்பணி கொண்டவேள் வெளிப்பட வுணர்ந்தான்.

சூன்றெ றிந்தவேள் வழிபடு குறுமுநிக் குரைத்தா
னன்று தொட்டஃ தகத்திய சங்கிதை யாகி
நின்ற தன்னது கேட்பவாக் கரனடி நீழ
லொன்று மின்பவீ டளிப்பதா வொருதல னுரைக்கும்.

இ - ள். அதனை, (உபநிடதங்களில் இரகசியமா யுள்ளனவற்றை) முடிவுபெறக் கூறிய பதினெண் புராணங்கு (எனிலுங் கூறப்பட்டிருப்பினும் அப்புராணங்கு) ஞள்ளே கந்தபுராணம் ஆறுசங்கிதைகளே யுடையது அவை ஆறும் தம்பெயர்களாற் கூறியவர் சநற்குமார முரிவர் முதலியோராம். அவ்வாறு சங்கிதைகளிற் சங்கர சங்கிதையைச் சிவபிரான் உமாதேவியாருக்கு அருளிச்செய்தார். அப்பொழுது அத்தேவியார் மடியில் இருந்து அச்சங்கிதையைக்கேட்டு விளங்கும் வேற்படையை ஏவல் கொண்ட முருகக் கடவுள் செவ்விதாக உணர்ந்தார் (பின்பு) கிரவுஞ்ச மலையைப் பிளந்த அக்கடவுள் அகத்திய மகாமுரிவருக்கு உரைத்தருளினார். அது அந்நான் முதல் அகத்திய சங்கிதையாய் நிலைபெற்றது அச்சங்கிதை கேட்பவர்க்குச் சிவபிரான் நிருவடிநிழலை அடைதலாகிய இன்ப வீட்டைக் கொடுப்பதாகவும் ஒப்பற்ற தலமாகவும் (விரிவாகக்) கூறும்.—எ-று. அதனைக் கூறும் என்க. (௧௫)

அதிக வப்பதி யாதெனி னாலவாய் கேட்கக்
கதிய ளிப்பதென் றோதிய சூதனைக் கதியின்
மதியை வைத்தவ ரனனதைப் பகரென வந்த
விதியி னிறபுகல் கின்றான் விபாதன்மா ணக்கன்.

இ - ள். உயர் வுள்ள அந்த ஸ்தலம் யாதெனின், கேட்டவனவில் முத்தியைக் கொடுப்பதாகிய திருவாலவாய்ப் பதியாமென்று கூறிய சூதமுரிவரை முத்தியின் கண்ணே புத்தியை வைத்த மற்ற முரிவர் அதன்மகிமையைச் சொல்லும்படி வினவ, சூத முரிவர் (புராணத்தில் வழங்கி) வந்த முறையினால் சொல்லுகின்றார்.—எ-று. (௧௬)

புதிய தாமரை மேவிய பழமறைப் புத்தேன்
விதிபி னாற்கடு தடைப்பரி மகஞ்செய்வான் வேண்டிக்
கதியை மாபந்தவாக குதவுதண் டிறைகெழு காசிப்
பதியின் மைந்தரோ டெய்தினான் பள்ளடொரு வைகல்.

இ - ள். புதிய கமல்மலரில் இருக்கும் பழைய வேத்வுணர்ச்சியுடைய பிரமா (வேத) விதிப்படி வேகநடையுள்ள அசுவ்.மேதவேன்வி செய்யும் பொருட்டு விரும்பி

இறந்தவர்க்கு முச்சியைக்கொடுக்கும் தண்ணியதுறைகள் பொருந்திய பூரீகாசிகேஷத் திரத்தில முன்னெருநாளிற் புத்திரரோடு அடைந்தார்.—எ.று. (௧௭)

எழுசேடியாசிரியவிரும்பம்.

அகத்தியன் வியாத னூதன் சநக னுதிநான் முநிவர்கோ தமனூற சிகைத்தெளி வுணர்ந்த பராசரன் வாழ தேவனவான் மீகியே வசிட்டன் சகத்தியல கடந்த சுகனமுதன முநிவா தம்மொடும் பத்துவெம் பரிமா மகத்தொழின் முடித்து மறறவாக ஞுள்ள மகிழ்வுற வழங்குந் வழங்கா.

சத்திய வலகிற் சரோருகக் கிழவன் சாரந்தபின் புலப்படை சாயத்த வத்திரு முநிவ ரனைவருங் காசியடிகளை யடைந்தனர் பணிநது முத்திமண்டபத்தினர்முதனான்கு மொழிநதருண் மூத்திசந் நிதியிற் பத்தியா யிருந்து நாரத முநியைப் பாராதொரு வினவுரை பகர்வார்.

இ - ன். அகத்தியமகாமுநிவர் முதலிய முநிவரோடு பததுப்பரிமேத வேள்வி முடித்து அம்முநிவர்க்குக் கொடுக்கின்ற தக்ஷிணைகளை மனமகிழ்க் கொடுத்துச் சத்திய லோகத்தைப் பிரமா அடைந்தபின் விடயமாகிய பகையை வென்ற அமுநிவா அனை வரும் பூரீகாசி விசுவேசரை அடைந்து வணங்கி முத்திமண்டபத்திலே அறமுதலிய நான்கையும் (சகாகதி முநிவாக்கு) உபதேசித்தருளிய தக்ஷிணமூர்த்தி சநகியிலே பத்தியோடு வரிசையாக விரும்பு நாரதமுநிவரைநோக்கி ஒரு வினாசெய்வாராயினார். எ.று. னூற்சிகைத்தெளிவு - அதாவசிகையின் கணனதாசிய சிவம். அடைந்தனர் - முற் றெச்சம். பத்தி - இரட்டிற்மொழிதல (௧௯)

தலமுதன் மூன்றுஞ் சிறந்ததோர் சைவ தலமுரை யென்னநா ரதன்றான் கலைமுழு துணர்ந்த சநற்குமா ரனபாற கற்றவன் வியாதன மவனபா னலமுதக கேண்மி னெனவவன் கதிராவே னமபிபான மறைமுத லீனைத்து மலைவற வுணர்ந்தோன் குறுமுநி யாகு மவனரிடைக் கேணமென விடுத்தான்.

இ - ன் தலம் தீர்த்தம் மூர்த்தி இம்மூன்றினையுஞ் சிறந்ததாசிய ஒரு சிவசேஷ த்திராரு சொல்லுமென்று கேட்க, அதற்கு நாரதமுநிவா நூல்கள்முற்றும் உணர்ந்த சநற்குமாரமுநிவாமாட்டிக் கற்றுணர்ந்தவா வியாசமுநிவராவார் அவரிடத்தே நனமை பெறக்கேளுங்களென்று சொல்ல, அவ்வியாசமுநிவா கிரணத்தையுடைய வேற்படை யை ஏந்திய முருகக்கடவுள்மாட்டு வேதமுதலிய னல்லா நூல்களையும் எளிதாக வுணர்ந்தவா அகத்தியமகாமுநிவராவார் அவரிடத்தே கேளுங்களென்று ஏவினார்.—எ.று.()

மலயமா தவனை யடைந்ததுகை தொழுது வாழ்த்திவா தாவியில் வலனைக் கொலைபுரி தரும மூர்த்தியே விர்தக் ஞுன்றடக் கியதவக் ஞுன்றே யலைகடல் குடித்த வருடபெருங் கடலே யருந்தமிழ்க் கொண்டலே தென்பார் துலைபெற நிறுத்த கலைகணை யென்று சுருதியா யிரமெனத் துதித்தார்.

இ - ன் (அம்முநிவர்கள்) அகத்தியமகாமுநிவரை அடைந்து ஐக்களாலே அஞ் சலித்து வாழ்க்கி, தருமமூர்த்தியே தவக்ஞன்றே போருட்டலே தமிழ்க்கொண்டலே பற்றுக்கோடேயென்று அளவில்லாத வேதங்கள்வோலத் துதிசெய்தார்கள். எ.று.

11. அசமுகி ~~வந்த~~ வலிந்து கலந்து பெற்ற லிஷ்வலன் வாதாவி என்னும் அசுரர் இருவர் பிரமா கொடுத்த வரத்தினால் வனத்திலே தவசிகள்போல உசித்து, வருமுநி

வரை உபசரித்துத் தம்பியாகிய வாதாவியை ஆடாககிச் சமைத்து உண்பித்தபின் தம்பியை அழைக்குங்கால் அவன் அம்முரிவாவியிறைக் கிழித்துக்கொண்டுவர இருவரும் முரிவரைக்கொண்டு கின்ற காலங்கழிகும்வழி, அகத்தியமகாமுரிவா வர அவருக்கும் விருந்துசெய்து தம்பியை அழைத்தவழி வாதாவி வடிவங்கொண்டு வயிற்றில் முழங்குங்கால் அதனை யோக்ககாட்சியால் உணர்ந்து வயிறறை முரிவா தடவியபோது அவன் ஜீரணமாய் மீரணமாயினான், அசனையுணர்ந்த விலவலன் எதிர்த்தபோது அவனை யுங் கொன்று உலகத்துக்கு நன்மை செய்தமையால், வாதாவி வில்வலனைக் கொலைபுரி தருமமூத்தியே எனவும்,

மேருமலையோடு மாறுபட்டு அண்டங்களை அடைத்துநின்ற விந்தகிரியின் சாரலையடைந்து விந்தமே சிறிதுவழிவிடுவாய் என்று கேட்டபோது, சூரிய சந்திராக்கும் வழிவிடாது நிறகின்றனம் குறுமுரியாகிய வுலகு அஞ்சி வழிவிடோம் என்றநீழித்தவமகிமையார் குறியகையை நெடிதாக நீட்டி அவவிந்தமலையின் உச்சியில் அழுததாமலை செருக்கழிந்து பாதலத்திற் புகுந்தமையால், விந்தக்குறைடக்கிய தவக்குன்றே எனவும்,

இந்திரன் வேண்டக் கடல்நீரை ஆசமித்தமையால், அலைகடல்குடித்தவருட்பெருங்கடலே எனவும்,

சிவபிரான்மாட்டு மூலஞ்ஞாந்தைக் கேட்டுத் தமிழ்நாட்டாருடைய இலக்கியத்துக்கு நாத்ததின உற்பத்தியையும் எழுதது சொல் பொருளாய்ப்பு அலங்காரமென்னும் ஐந்திலக்கணங்களையும் உலகோபகாரமாகச் செய்தமையால், அருந்தமிழ்க் கொண்டலே எனவும்,

திருக்கலைசாமலையில் அரிபிரமேந்திராதிதேவர்கள் அட்டகிக்குப்பலர் முதலியோர் அனைவரும் நெருங்கினமைபற்றி வடதிசை தாழ்த்து தென்றிசை உயர்ந்தபோது தென்பூமியிலுள்ள பொதியமலையில் அகத்தியமகாமுரிவரை இருத்தியபொழுது துவாக்கோவ்போலப் பூமி சமநிலையானபடியால், தென்பா துலைபெற நிறுத்த களைகளை எனவும் கூறினான். மூலஞ்சுந்திரங்கேட்டதும், திருக்கலைசத்தில் அனைவரும் நெருங்கினதும் வடதுவல் ஆலாசியமீனிய முதலத்தியாயத்திறகண்டன. (உக)

மூவகைச் சிறப்பு முள்ளதோர தான மொழிகென முகமலர்ந் தருள்கூர் தியாவையுமுணர்ந்தோனமுததமண்டபத்தினீரிருதொகையின்வந் திறக்குஞ் சேவலகடமையு மைங்கரன றனையுரு சேவலங் கொடியுடை வடிவேற் காவலன றனையும் வடநிழ லமாராத கண்ணுதற் பரனையும் பணியா.

அங்கயற் கண்ணி தனனையு மெந்தை யாலவா யானையு மிதய பங்கயத் திருத்திச் சமாநியி லிருந்து பரவச மடைந்துபாரப் பதிக்குச் சங்கர னருளிச் செய்தீரங் கிதையைத் தாரக னுடலிரண் டாகச் செங்கைவேல விடுத்த சேவக னனைக்குத் தெருட்டினனையசங்கிதையில்.

இ.- ள். மும்மைச் சிறப்புள்ளதாகிய ஒருசைவஸ்தலம் சொல்லவேண்டுமென்று வினவ முகமலர்ந்து (அகத்தில்) அருள்மிஞ்ந்து முறறம் உணர்ந்த அகஸ்தியமகாமுரி வாழுத்திமண்டபத்தில் வந்திறந்த நான்கு கோழிகளையும்விநாபகக்கடவுளையும் முருகக் கடவுளையும் சக்திஸ்ரீமாத்ருதியையும் வணங்கி, அங்கயற்கண்ணியும்ஹையாரையும் சுந்த ரேசரையும் இருதயகமலத்திலே தியானித்து நிந்தைகூடிப் பராதீனமாகி, உமாதேவி

யார்க்குச் சங்கரமூர்த்தி அருளிய சங்கரசங்கிதையை முருகக்கடவுள் எனக்குத் தெளிவித்தார்.—எ-று. அநையசங்கிதையில் என்பது வருஞ் செய்யுளிற்சேர்க்க. "சேவல்கள்-மாகனத்தனைய மறையலுனும் அவன் மனைவியும் மக்களிருவரும் மூன்றும்புகத்திற் பாவத்தாற் கோழிகளாய்ப்பிறந்து முத்திமண்டபத்தில் வந்து முத்தியடைந்ததாகக் கரசிகண்டத்திற் கூறிய அக்கோழிகளாம். (௨௯)

(அநையசங்கிதையில்.)

பெற்றகருந் தவஞ்செய்தகந்தெளிந் தரிதிற்பெறுங்கதி கேட்பவர்க்கெளிதாயுறப்படுந் தலநீர் வினாயமுச் சிறப்பு முள்ளதெத் தலத்தினுங் கழிந்த சிறப்பினுங் கெண்ணெண் டிருவினையாடல் செய்தருள் வடிவெடுத்தென்று மறைப்பொருள் விளங்கு மாலவாயதனை மண்ணின்மேற் சிவனுல கென்னும்.

இ - ன். உயர்ந்த சங்கரசங்கிதையிலே, நீர்வினவிய மும்மைச் சிறப்பும் உள்ளது, பெறுதற்கரிய தவஞ்செய்து மனதெளிந்து வருததத்தினுற் பெறுமுத்தியைக் கேட்பவர்க்கு எளிதாக அடைதற்குரிய தலமாகிய எந்தச்சைவதலங்களினும் மிக்கசிறப்புடைய வேதப்பொருளாகிய சுந்தரேசா அருள்வடிவெடுத்துத் திருவினையாடல் செய்து என்றும் விளங்கப்பெற்ற திருவாலவாய்ப்பதியாகும். அதனைப் பூலோகத்திற் சிவலோகமென்று சொல்லப்படும்.—எ-று. ஆங்கு - அசை. (௨௯)

அத்தலத் தனைய மூவகைச் சிறப்பு மளவிலா வுயிர்க்கெலாங் கருணை வைத்தவன் செய்த திருவினையாட்டும் வரையுரங் கிழியவே லெடுத்த வித்தக னெனக்கு விளம்பிய வாறே விளம்பு வனுமக்கென வந்த வுத்தம முனிவர் யாவருங் கேட்க வுணர்த்துவான் கடலெலா முண்டான்.

இ - ன். அப்பதியில் அப்படிப்பட்ட மும்மைச் சிறப்புகளையும் உயிர்களிடத்தே கருணையுடைய சிவபிரான்செய்த திருவினையாடல்களையும் கிரவுஞ்சமலையின் மாற்பங்கிய வேற்படைதொடுத்த முருகக்கடவுள் எனக்குச் சொல்லியருளியபடியே உமக்கு சொல்லுவன் என்று அம்முனிவர் அனைவருங் கேட்கக் கடல்நீர் முழுவதும் ஆசமித்த அகத்தியமகாமுனிவர் அறிவிப்பாராயினார்.—எ-று. (௨௯)

புராணவரலாற்றுப்பாடலமுற்றியது.

ஆகச்செய்யுள் - ௨௯

த ல வி சே ட ப் ப ட ல ம்.

அறுசேடியாகிரியவருத்தம்.

நாட்டமொரு மூன்றுடைய நாயகனுக் கன்புடையீர் நயந்து நீவிர் கேட்டதல மீண்னொத்த திருவால வாயதனுட் கிளைத்துப் பொன்னத் தோட்டலாதா மரைமுனைத்த தொருதமுஞ் சுந்தரச்செஞ் சோதி ஞான விட்டமென முனைத்தசிவ லிங்கமுமொன் துளவின்னு மிசைப்பக் கேண்மின்.

இ - ன். முத்தண்ணுடைய சிவபிரான்பொருட்டு அன்புடையமுனிவர்களே நீவிர் வீரூம்பிக்கேட்டபதி இவ்விடத்தே சொல்லிய திருவாலவாய்ப்பதியாம். அதிலேநிறை

ந்து சுவர்ணமயமாகிய இத்தங்களுடைய விரிந்தபூக்களையுடைய தாமரை முனைக்கப்பெற்ற ஒருதடாகமும் அழகிய சிவந்த சோதிமயமாகிய ஞானத்திரனென்று சொல்லும்படிதோன்றியருளிய ஒருசிவலிங்கமும் உள்ளன இன்னமுஞ்சொல்லக்கேளுங்கள்—எ-று. (க)

திருவால வாய்க்கிணையா மொருதலமுந் தெய்வமணஞ் செய்யப் பூத்த மருவார்பொற் கலநிகர் தீர்த்தமுமத் தீர்த்தத்தின் மருங்கின் ஞான வருவாகி யுறைசோம சுந்தரன்போ லிகபரத்த் துவலா வீடு தருவானு முப்புவனத் தினுமில்லையுண்மையிது சாற்றின் மன்னே.

இ-ள். சொல்லும்வழி திருவாலவாய்ப்பதிக்குச் சமமான ஒருபதியும் திவ்விய முணங்கமமும்படி பூத்தவாசனைபொருந்திய பொற்றாமரைத் தீர்த்தத்துக்குச் சமமான (ஒரு) தீர்த்தமும் அததீர்த்தத்தின் பக்கத்தில் ஞானவடிவாய் அமர்கின்ற சொக்கலிங்கப் பெருமான்போல் இகபரபோகங்களும் நித்தியமுததியும் அருளும் (ஒரு) சிவலிங்கப்பெருமானும் மூவுலகத்தும் இல்லை இதுசத்தியமே.—எ-று. (உ)

அவ்வகைய மூன்றின்முதற் தலப்பெருமை தனைச்சுருக்கி யறையக் கேண்மி னெவ்வகைய வுலகத்துந் தருமதல மதிகமவற் றீறி லாத சைவதல மதிகமவற் றறுபத்தெட் டதிகமவை தமிழீ ரொட்டுத் தெய்வதல மதிகமவற் றதிகதல நான்கவற்றைச் செப்பக் கேண்மின.

இ-ள் அம்மூன்றுள் முதலிலே தலமகிமையைச் சுருக்கிச் சொல்லக்கேளுங்கள். எவ்வுலகங்களிலும் புண்ணியஸ்தலங்களும், அவற்றுள் அழியாதசிவஸ்தலங்களும், அவற்றுள் அறுபத்தெட்டு ஸ்தலங்களும், அவற்றுள் பதினாறு ஸ்தலங்களும் அவற்றுள் நான்கு ஸ்தலங்களும் மேம்பட்டன. அவற்றைக் கூறக்கேளுங்கள்.—எ-று. (ங)

அன்னமலி வயற்புலியூர் காசிகரர் காளத்தி யால வாயா மின்னவளம் பதிரான்கிற் திருவால வாயதிக மெவ்வா ரென்னின் மின்னவிரம் பல்ங்கரணக் காசிகரா வதிந்திறக்க வியன்கா ளத்திப் பொன்னகரம் பத்திரினுல வழிபாடு செயவளிகுமும் போகம் வீடு.

இ-ள். அன்னப்பறவை நிறைந்த கழனிசூழப்பெற்ற தில்லைநகர் காசிகரர்களாத் திரகர் ஆலவாடிகர்களாம் இப்படிப்பட்டவளம்பதிகள் நான்கில், திருவாலவாயநகர் எவ்வாறு மேம்பட்டதெனில், ஒளிவிளங்கும் சிதம்பரம் தரிசிக்கவும், காசிவசித்து மரிக்கவும், மேம்பட்டகாளத்தி வழிபடவும் புத்திமுத்திகளைக் கொடுக்கும்.—எ-று. (ச)

அறந்தழையுந் திருவால வாய்கேட்ட வுடன்போக மளிக்கு மீண்டு பிறந்திறவாப் பேரின்பக் கதியளிகு மினுவன் மிப் பிறழா தெங்கு நிறைந்தபர னெத்தலமும் படைப்பானித் தலததைமுத னிருமித் திங் னுறைந்தருளி ஞனன்றி யின்னமுள திதன்பெருகை யுணர்ப்பக் கேண்மின்.

இ-ள். தருமம் ஒங்கும் திருவாலவாய் (தன்பெயர்) கேட்டவளவிற்போகமும் பேராந்தமுததியும் கொடுக்கும் அன் லிச்சிவபிரான் எத்தலங்களும்படைக்கக்கருதி இவ்வாலவாயை (விளையாடற்பொருட்டு) முதலிற்படைத்து இவ்வில அமர்த்தார். இன்னமும் இதன்மகிமைகூறக்கேளுங்கள்.—எ-று. (ரு)

திருவால் வாயென்று கேட்டவரோ யறம்பெறுவர் செல்வ மோங்குந்
திருவால் வாயென்று நினைத்தவரோ பொருளடைவர் தேவ தேவன்
நிருவால்வாயதனைக் கண்டவரோ யின்பநலஞ் சோவ ரென்றுந்
திருவால் வாயிடத்து வதிந்தவரோ பரவிடு சேர்வா ரன்றே.

இ - ள். திருவால்வாய் என்றுகேட்டவர் அறமும், நினைத்தவர் பொருளும் அடை
வர். மகாதேவரது திருவால்வாயைத் தரிசித்தவர் இன்பமும், அதில்வசித்தவாபரமுத்தி
யும் அடைவர். —எ-று. ஏகாரம் - பிரிநிலை. உபலக்கணத்தால் அதிலேதங்கும் ஏனைய
உயிர்களும் கதியடையும் எனக்கொள்க. இது வடநூலிற்கண்டது. (௬)

சுரத்திசுழ் காசிமுதற் பதிமறுமைக் கதியளிக்குந் தூநீர் வைகை
வரத்திசுழ் திருவால் வாய்சிவன முத்திதரும் வதிவோர்க் கீது
தீரனதிகம் பரகதியும் பின்கொடுக்கு மாதலினிச் சிவன் முத்தி
புரனதிக மென்பதெவ னதற்கதுவே யொப்பாமெப் புவனத் துள்ளும்.

இ - ள். கங்கைசுழந்தகாசி முதலிய பதிகள் மறுமையில் முத்திகொடுக்கும். திரு
வால்வாயானது (தன்னிடத்தே) வசிப்போர்க்கு ஜீவன்முத்தியைக்கொடுக்கும். இதுமிக
நிச்சயம் - பின்பு புரமுத்தியையுங் கொடுக்கும் - ஆதலின் எவ்வுலகத்துப் பதிகளிலும்
இப்பதி மேம்பட்ட தென்பதாகக் கூறவேண்டிவதென்னே அதற்கு அதுவே ஒப்பா
ரும். —எ-று. (௭)

ஆதலினிப் பதிவிட்டுப் பிறபதியிற் போய்நோற்போ ரங்கை கொண்ட
சீதளவா னமிழ்தேய்ப்பத் தித்திக்கத் தேமபெய்து செய்த தீமபா
லோதனத்தைக் கைவிட்டு முழங்கையை நக்குவா ரொப்பா ரிரத
மாதலத்தின் பெருமைதனை யாவரோ யள்விட்டு வழுத்தற் பாலார்.

இ - ள். ஆதலால் இம்மதுரைப்பதியிலே தவஞ்செய்தல் ஒழிந்து வேறுபதிகளிற்
போய்த் தவஞ்செய்பவர், உள்ளங்கையிற் பெற்ற சீதனதேவாமிர்த்தம்போல இனிக்கும்
படி தேன்கலந்து செய்த இனியபால் அன்னத்தை ஒழுகவிட்டு முழங்கையை நக்குப
வர் ஒப்பார். இம்மகா ஸ்தலமகிமையை எவர் அளந்து புகழ்தற் பகுதி யுடையார். —
எ-று. (௮)

ஐ வேறு.

ற்றைய தலங்க டம்மிற் பரிமகம வாச பேய
மற்றமில் சோட சாக மக்கினிட் டோமம் யார்க்கு
முற்றரு மிராச சூய முதன்மக முடித்த பேறுஞ்
செற்றமி றரிசபூர்ண முதலிட்டி செய்த பேறும.

இ - ள். வெளி. முடித்த - முடித்ததனால்வரும். செய்த-செய்ததனால் வரும். பரி
மகம் - அசுவமேதம். அற்றம் - குற்றம். முற்றரும் - முடித்தற்கரிய. முதல்மகம் என்றத
னால் அத்தியக்கினிட்டோமம், பிரகஸ்பதிகவநீர், அதிராத்திரம், சோமம், துவாதசா
கம், விசுவதித்து, சருவதித்து என்னும் யாகங்களும் வடநூற்படி கொள்க. செற்றம்
இவகேவருத்தம். தரிச இஷ்டி - பூர்ணமாக இஷ்டி. என்க வடநூற்படி. (௯)

எள்ளிமு தன்னங் கன்னி யிவுளிதே ரியானே யில்லம்
வெள்ளியான் பொன்பூ னுடை வினேவொடு பழன முன்னாத்
தள்ளாரு மடிமை யாதி தானங்கள் செய்தபேறும்
வள்ளறன் காசி யாதிப் பதிகளில் வதிந்த பேறும்.

இ - ள். எள்ளு - அடிமைமுதலியவற்றைத் தானஞ் செய்தலாலும் சிவபிரானது
காசிமுதலிய பதிகளில்வசித்தலாலும் வரும்பயனும்.—எ-று. இழுது - நெய். அன்னம்
என்றதால் ஜலமுங்கொள்க. இவுளி - சூகிரை. ஆன் - கபிலமுதலியபசுக்கள். பழனம் -
வயல். முன்னாத் என்றும்-நினைத்து நீக்கக்கூடாத. அடிமை-நாசி தாசர்கள். ஆதி என்ற
தால், இரத்தினம் - தானியம் முதலியவுங் கொள்க. (க0)

கங்கைகா ளிந்தி வாணி காவிரி கண்ண வேணி
துங்கபத் திரிதீம் பாவி தூயதண் பொருளை முன்னாச்
சங்கையி னதிகண் முற்று மாடிய தவத்தின் பேறு
மங்கல மதுரை தன்னில் வைகலும் வதிவோர்க் கெய்தும்.

இ - ள். வெளி. வாணி - சரசுவதிநதி. கண்ணவேணி - கிருஷ்ணாநதி. பொரு
ளை - தாமிரபர்ணிநதி. சங்கையில் - அளவிலலாத வைகலும் - நாள்தோறும். முன்னாவெ
ன்றதால்-யமுனை, நிருமதை- கோதாவரி, கோமதி, சரயு, தமசை, வேகவதி, வேத்திர
வதி நதி முதலியவுங்கொள்க வடநூற்படி. (கக)

அன்னிய தலங்க டம்மி லாற்றிய பிரம கத்தி
பொன்னினைக் களவு செய்தல கன்னுண்டல் புனித வாசான்
பன்னியைப் புணர்த வின்ன பாதக மனைத்து மென்றுந்
தன்னிக ரால வாயில் வதிபவர் தமைவிட் டேகும்.

இ - ள். வெளி. பன்னி - மனைவி. இன்னவென்றதால் - தாயைக் கொல்லல்,
தகப்பனைக் கொல்லல், குருவைக் கொலவல், கருவையழித்தல், பெண்ணைக் கொல்லல்,
சகோதரனைக் கொல்லல், இதாரைக் கொல்லல் முதலிய பாவங்களுங் கொள்க வட
நூற்படி. (கஉ)

மற்றைய தலத்திற் சாந்தி ராயண மதியந் தோறு
முற்றபே நிற்குக் கங்கு லுண்டியா லடைபே ருரு
மற்றைய தலத்தின் மாதப் படடினிப் பலத்தினபேறிங்
குடொருரு வைக லுண்டி யொழிந்தவர் பெறும்பே ருருகும்.

இ - ள். பிறதலங்களில் மாசந்தோறும் சாந்திராயண விரதம் அதுட்டித்தலால்
வரும் பயன் மதுரைப்பதியில் இரவில் உண்ணுதலாலும், பிறதலங்களில் மாச உபவாச
த்தால் வரும்பயன் மதுரைப்பதியில் ஒருதின உபவாசத்தாலும் அடையும்பயனும்—
எ-று. சாந்திராயணம் - சந்திரன் கலை உயரும்போது ஒவ்வொருகவளம் உயாதலும்
குறையும்போது ஒவ்வொரு கவளம் குறைதலுமாகக் கொள்ளும் விரதம். (கங)

அயனக ரடைந்து நான்கு திங்களைன் பாற்றும் பேறிவ்
வியனக ரடைந்து நேற்று டிட்டமி விரத நலகு
மயனக ரொய்தியேறு திங்களைன் பாற்றும் பேறிவ்
வியனகர்ச் சோம வார விரதமேயளிக்கு மன்றே.

இ-ள். பிறபதிகளிற் சாதுர் மாச உபவாசவிரதத்தரும் பயனை மதுரைப்பதியில் அட்டமி உபவாசவிரதமும், பிறபதிகளிற் ஆறுமாச உபவாசவிரதத்தரும் பயனை மதுரைப்பதியிற் சோமவார உபவாசவிரதமுத்தரும்.—எ-று. வீயன் • பெருமை. (௧௪)

வீனைய தலத்தி லோராண் னெனவொழிந் தியற்று நோன்பா
லானபே றிங்கு நோற்குஞ் சிவனிரா வளிக்கு மிங்கே.
ஆனவைம் பொறியும் வென்றோன் முப்பொழு துண்டு வைகித்
தானமர்ந் தாலுங் காலுண் டியற்றுமா தவத்தோ னாகும்.

இ-ள். பிறபதிகளில் ஒருவருஷ உபவாச விரதத்தால் வரும்பயனை மதுரைப் பதியிற் சிவராத்திரி யுபவாசவிரத கொடுக்கும். குற்றமுடைய ஐம்பொறியும்வென்றவ ன் மதுரைப்பதியில் மூன்றுகாலமும் புசித்திருப்பினும் வாயுபசுண்ணு் செய்து தவம் புரியும் பெரிய தவத்தினனாவான்.—எ-று. (௧௫)

இந்தநான் மாட மோங்கு மாலவா யிடத்தியா ரேனு
மந்தனர் தமக்கோர் முட்டி யருந்தவர் தமக்கோர் பிச்சை
தந்தவர் புறம்பு செய்த சோடச தானந தம்மால்
வந்தபே றடைவர் பல்வே றுடாப்பதென் மதியான் மிக்கீர்.

இ-ள். மதுரைப்பதியில் யாவராயினும் அந்தணர்க்கு ஒருபிடி யரிசியாவது பெருந் தவத்தினர்க்கு ஒருபிடி அமுதாவது கொடுத்தவர், பிறபதிகளிற் செய்த சோ டசதானங்களால் வரும்பயனை அடைவர். அறிவான்மிக்முநிவரே பலவிதமாகக் கூற வேண்டவ தென்கை.—எ-று. (௧௬)

பல்வகைத் தலங்க ளெல்லாம் வைகிய பயனு மென்றும்
பல்வகைத் தீர்த்த மெல்லா மாடிய பயனு மென்றும்
பல்வகைத் தான மெல்லா நல்கிய ப்பனு மென்றும்
பலவகைத் தான பூசை பண்ணிய தவத்தின் பேறும்.

இ-ள். என்றும் பலபதிகளிலே தங்கியதனலும், தீர்த்தங்களிலே மூழ்கியதன லும், தானப்பொருள்களைக் கொடுத்ததனலும், பூசைபண்ணிய தவத்தினலும் உரும்பய ன்களையும்.—எ-று. (௧௭)

பல்வகைத் தவங்க ளெல்லா முற்றிய பயனுந் தூய
பலவகை மந்திரத்தி லெய்திய பயனு னூலின்
பல்வகைக் கேள்வி யெல்லா மாய்நதுணர் பயனும் யோகம்
பல்வகை ஞான மெல்லாம் பயின்றுணர்ந் தடங்கும ப்பேறும்.

இ-ள். பலதவங்களை முடித்ததனலும், மந்திரங்களைஐபித்ததனலும், னூல்களின் கேள்விகளை ஆராய்ந்தறித்ததனலும், யோகஞானங்களைப்பழகி யுணர்ந்து (தற்போதம்) அடங்குதலாலும் பெறும்பயன்களையும்.—எ-று. (௧௮)

அனையதொல் பதியி லென்றும் வைகுவோ ரடைவு ரென்றா
வினையதொல் பதிக்கு நேர்வே றில்லைபிப் பதியின் மேன்மை
தனையறி பலராசீச னன்றியே யாத லாடே.
வினையவெல் பவரங் கெய்தி வதிவதே வேண்டு மாதோ.

இ - ன். அப்படிப்பட்ட பழையமதுரைப்பதியில் எந்நாளும் தங்குவோர் அடைவராயின் இதற்குச்சமம் பிறிதில்லை. இதன்மேம்பாட்டைச் சிவபிரானன்றி உணர்பவர் எவர். ஆதலின் வினையைக் களைவோர் அப்பதியை அடைந்து வசிக்கவே வேண்டும்.—எ-று. (கக)

ஷெ வேறு.

கைத்தலநான் கிரண்டெடைய மலர்க்கடவுண் மேலொருநாட் கயிலையாதி யெத்தலமு மொருதுலையிட் டித்தலமு மொருதுலையிட் டிரண்டும் தூக்க வுத்தமமார் திருவால வாயமிகவுங் கனத்ததுகண் டெகின் மேலா னவத்ததல மிதுவென்றா லீசன்பெருமை யாவரே வழுத்தற் பாலார்.

இ - ன். பிரமா, முன்னொருதினம் தராசின் ஒருதட்டில் எல்லாத்தலங்களையும் மற்றொரு தட்டில் மதுரைத்தலத்தையும் வைத்து நிறுத்தவழி (ச்சருவசித்தி களையும் கோடுக்கும்) உத்தமமாகிய மதுரைப்பதி கனத்தது நோக்கி உலகத்தில் மேம்பட்டதாகவைத்தது இதுவானால் இதன் மகிமையை எவர்துதித்தற் பகுதியுடையார்.—எ-று. துலை - ஆகுபெயர். இதனை வடமொழி எட்டா மத்தியாயத்திற் காண்க. (உ௦)

அத்திருமா நகரின்பேர் சிவநகரோத் தமங்கடம்ப வடவி சீவன் முத்திபுரங் கந்ரிபுரங் திருவால வாய்மதுரை முடியா ஞானம் புத்திதரும் பூவுலகிற் சிவலோகஞ் சமட்டிவிச்சா புரந்தென் கூடல் பத்திதரு துவாதசாந தத்தலமென் றேதுவினாற் பகர்வர் நல்லோர்.

இ - ன். வெளி. புத்தி - போகம். சிவசேஷத்திற்குநான் உத்தமமாயிருத்தலின் - சிவநகரேந்தம் மென்றும், கடப்பமரங்கள் நெருங்கியிருத்தலின் - கடம்பாடவி யென்றும், வசிப்போர்க்குத் தேகத்தோடு கூடியிருக்கும்போது முத்தியைக் கொடுத்தலின் - சீவன்முத்திபுரமென்றும், தடாதகைப்பிராட்டி கன்னிகையாயிருந்து அரசாட்சி செய்யுதலையின்-கந்ரிபுரமென்றும், விடத்தை வாயிலுடையபாம்பினால் எல்லு குறிக்கப்பட்டமையின் - ஆலவாயென்றும், சிவபிரான் சடைக்கணுள்ள சந்திரனது மதுரமாகிய அமிர்தவொருக்கால் நனைக்கப்பட்டமையின் - மதுரையென்றும், பூலோகத்தி (ன்கண்ணதாகிய மதுரையி) லே சிவலோகத்தை வருவித்தமையின் - பூலோக சிவலோகமென்றும், எல்லா வீத்தைகளுஞ் சோந்திருத்தலின்-சமட்டி விச்சாபுரமென்றும், சிவபிரான் சடையிலுள்ள நான்கு மேகங்களும் மாடம்போற்கூடி மழையைத்தடுத்தலின் - நான்மாடக்கூட லென்றும், விராட்புருடனது சிரசுக்கு மேலுள்ள துவாதசாந்தல்தானமாகக் கொள்ளப்படுதலின் - துவாதசாந்தமென்றுங் காரணக்குறி கண்டுகொள்க. கடம்பவடவி - தமிழ்முடிவு. கூடல் - நிலக் குறை. (உ௧)

என்றுதலுச் சிறப்புரைத்த குறுமுனிவ னெதிரறவோ ரிறும்பூ தெய்தி நன்றுதலப் பெருமைபுருள் செய்தனைகேட் டிடெடுத்த நயப்பா டெல்லா மின்றடைந்தே மிளிர்ச்சுவண புண்டரிகசுச் சிறப்பதனை யிசைத்தி யென்னக் குன்றமடக் கியகருணைக் குன்றனையான் வான்முறைபாற் கூறு கின்றான்.

இ - ன். என்றுதலவிசேடங் கூறிய அகஸ்திய மகாமுனிவர்முன்பு முனிவர்கள் ஆச்சரியம் அடைந்து தலமகிமையை நன்றாக அருளினீர் (அதனைக்) கேட்டுச்சீரம்

தீர்த்தவிசேடப்படலம்.

௪௧

பெற்றதனால்கிய நன்மைகளெல்லாம் இன்றடைந்தோம் இனிப்பொற்றாமரைத் தீர்த்த விசேடத்தை அருளுமென்று கேட்க, (அதற்கு) அகஸ்தியமகாமுனிவர், முறையால் அருளுகின்றார்.—எ-று. (௨௨)

ஹே வேது.

விரதமா தவத்தீர் காணின் வெவ்வினை யெல்லாம் வீட்டிச்
சுரதமாப் போக நல்குந் தபதிய முளரி வந்த
வரவுமக் கனக கஞ்சப் பெருமையும் வளனு நன்கா
வுரைசெய்துங் கேண்மி நென்னு முனிவர னுரைக்கு மன்தோ.

இ - ன் - விரதங்களைப் பெரியதவமாகக்கொண்ட முனிவர்களே, தரிசித்தாற் கொடிய வினைகளைப்போக்கி உண்மையாகப் போகத்தைக் கொடுக்கும் பொற்றாமரைத் தீர்த்த வரலாறும் அதனமகிமையும் வளப்படும் நன்றாகக்கூறுதுங் கேளுங்களென்று அகஸ்தியமகாமுனிவர் அருளுவார் ஆயினார்.—எ-று. (௨௩)

தலவிசேடப்படலமுற்றியது.

ஆகச்செய்யுள் உருநு.

தீர்த்தவிசேடப்பட்டலம்.

அறுசேடியாகிரியவீருத்தம்.

கண்ணகன் குடுமி மாடக் கடிபொழி லால வாயி
னண்ணலம பெருமை யாரே யளப்பவ ரவிந்த முத்த
வெண்ணகை யுமையா என்பு விளைமுகச் செவ்வி போலத்
தண்ணுங் கமலம பூத்த தடப்பெருந தகைமை சொல்வாம்.

இ - ன் - இடம்அகன்ற சிகரங்கனையுடைய மாடங்களாலும் வாசனையுள்ள சோலைகளாலுஞ் (சூழப்பெற்ற) மதுரைப்பதியினது மிக்கமகிமையை எவர் அளவிடுபவர். விளங்கிய முததுப்போலும் வெள்ளியநகையுடைய உமாதேவியாரது. அருள் சுரக்கப் பெற்ற. திருமுகத்தின் அழகுபோலத் தண்ணிய பொற்றாமாமலாந்த தீர்த்தபெருமை யாம் (யாம்) கூறுவாம்.—எ-று. அன்பின்காரியத்தை அனபென்றார். (௧)

யாற்றினுக் கரசாங் கங்கை காவிரி யாதி யாறும்
வேற்றுரு வாய முநரீர் வேலையும் பிறவுங் காரூர்
தோற்றுமுன் நன்னை யாட்டச் சுந்தர மூர்த்தி செங்க
ணேற்றினன் கண்ட தீர்த்த மாகுமீ தெவ்வா றென்னின்.

இ - ன் - நதிகளுக்கரசாகிய கங்கை காவிரிமுதலியநதிகளும் வேற்றுருவமாகிய முத்தொழிற்சூழமுடையகடலும் எனையவும் மேகமும் உண்டாதற்குமுன் தம்மூலவிநகத்துக்கு அபிடேகஞ்செய்யச் சிவபிரான் இத்தீர்த்தம் உண்டாக்கியதாம். (அஃது) எவ்வாறெனின்—எ-று. (௨)

அகளமாயுலகமெல்லா மொடுக்கியநெறியேயார்க்கு
நிகளீமாய் விருத்திதோன்ற நினைவற நினைந்து நிற்குந்
துகளிலாவிவா'னந்த சுந்தரச் சோதிமேனாட் *
சகளமா முருவங் கொண்டு தானொரு விளையாட்டாலே.

முக்கணநீரவப் பூணதூலினன் முகிழ்வெண் டிங்கட்
செக்கராஞ் சடையான் சூலகபாலத்தன செங்கணேற்றன்
மைக்கருங் கயலுண் கணணிவாமத்தன் முன்னும் பின்னும்
பக்கமுந்நி யாதி கண்திபர் பரவிச் சூழ.

இ - ள். நிட்களமாய் உலகம் அனைத்தையும் ஒடுக்கி அம்முறையே அனைவர்க்கும் விருத்தியானது பந்தமாய்தோன்றும்படி கருதுமுறையிற் கருதிநிற்கும் ஞானானந்தரூப சிவபிரான் முற்காலத்தே சகனவடிவங்கொண்டு தாமொரு திருவிளையாட்டினால் நாற்புறத்தும் திருநந்திதேவர் முதலிய சிவகணத்தலைவர்கள் துதித்துச் சூழ்ந்துவரும் படி. —எ-று. சோதிக்குப்பின் முக்கணர்முதலிய நாமங்களைக் கூட்டுக. (சு)

சென்றுதன் மேனித் தேசாற் நிசையெலாம் விளங்கச் செங்கண்
வென்றிகொ ஞரகவேநத னகரமும் விபுதர் வேந்தன்
பொன்றிகழ் நகரும் வேதன் புரமுமால புரமு மேலைத்
தன்றிரு நகருஞ் சென்று சஞ்சரித் தாடி மீள்வான்.

இ - ள். எழுந்தருளித் தந்திருமேனி ஒளியினாலே திருக்கள்விளங்கச் சிவந்த கண்களும் வெற்றியும்பெற்ற ஆதிசேடன் உலகத்தும் விளங்குகின்ற தேவேந்திரனது பொன்னுலகத்தும் சந்தியலோகத்தும் வைகுண்டலோகத்தும் மேலாகிய சிவலோகத்துஞ்சென்று உலாவி விளையாடித் திரும்புவார். —எ-று. (சு)

அன்னபோ தயனுந் தேவர்க் கரசனு மாழி வேந்து
முன்னர்வந் திறைஞ்சி யேத்த முனிவரும் பேறு நலகித்
தன்னகரடைந்து நீங்காத் தனிப்பெருங் கணத்தி னொரை
யின்னருள் சுரநது நோக்கி யிவங்கத்திற் புகுது மெல்லே.

இ - ள். அப்பொழுது விஷ்ணுவாதி தேவர்வந்து சந்திதியில் வணங்கித் துதிக்க அவருக்கு மகிழும்படி வரங்களைக்கொடுத்து மதுரைப்பதியை அடைந்து திருவருள்சுரந்து சிவகண்திபர்களைநோக்கி மூலவிங்கத்துப் புகும்போது. —எ-று. (சு)

வேத்திரப் பட்டையோ னாகி கண்திபர் வீழ்ந்துபால
நேத்திர வன்பர்க் கன்ப நிரஞ்சன நிருத்தா னநத
சாத்திர முடிவுந் தேறாத் தனிமுத லொருவ ஷென்னத்
தோத்திர வஸகய லேத்தித் தொழுதொன்று வினாவல் செய்வார்

இ - ள். திருநந்தி தேவராதி கண்திபர் நமஸ்கரித்து நெற்றிக்கண்ணோ-நூல்களின் முடிவுந்தெளியப்பெருத ஒப்பில்லாத ஒரு முதல்வரோ என்று சொல்லித் துதிவகைகளாலே புகழ்ந்து வணங்கி ஒருசெய்தி வினவுவார் ஆயினார். —எ-று. (சு)

ஐயவிய் விவிங்க மூர்த்திக் காட்டவு மடியே மூழ்கி
யுய்யவுங் கங்கை யாதி நதிகளு முலகத் துள்ளோர்
மைபுறு தடாக நீரு மற்றிலை யிருமைப் பேறுஞ்
செய்யவோர் தீர்த்த மிங்குண் டாக்கெனச் செப்ப லோடும்.

இ - ன். ஐயோ இம்மூலவிங்மூர்த்திக்கு அபிஷேகிக்கவும் அடியெங்கள் ஸ்நா
நஞ்செய்து கடத்தேறவும் உலகத்திலே கங்கைமுதலிய நதிரீரும் குற்றமற்ற ஓர் தடாக
நீரும் இல்லை (ஆதலால்) இம்மை மறுமைப்பயன்களைத்தரும்படி ஒருதீர்த்தம் உண்டாக்கு
மெனச்சொல்ல.—எ-று. (அ)

அத்தகை யிலிங்க மூர்த்திக் கடுத்ததென் கீழ்சா ராக
முத்தலை வேலை வாங்கி நாட்டினுன் முதுபா கீண்டு
பைத்தலைப் பாந்தள் வேந்தன் பாதலங் கீண்டு போயெண்
கைத்தலப் பிரம னண்ட கடாகமுங் கீண்ட தவ்வேல்.

இ - ன். (அதற்குச்சிவபிரான்) அச்சொக்கலிங்க மூர்த்திக்கு அக்கிலி திக்கிலே
சூலப்படையை எடுத்துக்குத்தினார் அது பூமி ஆதிசேடனது பாதலம் இவைகளைக்கிழி
த்துப்போய்ப் பிரமன் அண்டகடாகத்தின் (கீழிட) த்தையுங் கிழித்தது.—எ-று. (ஆ)

அவ்வழிப் புறம்பு சூழ்ந்து கிடந்தபே ராழி யூழிப்
பெளவநீ றென்ன வோங்கப் பாணியா லமைத்து வேணித்
தெய்வநன் னீரைத் தூவிக கலந்துமா தீர்த்த மாக்கிக்
கைவரை கபாலி நந்தி கணத்தினை நோக்கிக் கூறும்.

இ - ன். அவ்வழியால் (அவ்வண்டகடாகத்தின்) புறத்தேசூழ்ந்து கிடந்த பெரு
ம்புறக்கடல் ஊழிக்கடல்போல மேலெழ (அதனைத்) திருக்கரத்தினால் அடக்கிச் சடை
யிலுள்ள கங்காஜலத்தைப் புரோஷித்துக்கலந்து மகாதீர்த்தமாக்கிக் கபாலத்தைத் திரு
க்கையிற்கொண்ட சிவபிரான் திருநந்தி தேவராதி கணத்தினை நோக்கிச் சொல்லுகின்
றார்.—எ-று. (க0)

இன்னமா தீர்த்தத் தன்னை யெனைப்பல தீர்த்தங் கட்டு
முன்னமயா மிங்குக் கண்ட முதன்மையா லாதி தீர்த்த
மென்னலா மினியுண் டாக்குந் தீர்த்தங்கி ளெவைக்கு மேலாய்
மன்னலாற் பரம தீர்த்த மெனப்பெயர் வழங்க லாகும்.

இ - ன். இம்மகாதீர்த்தத்தை மற்றப்பல தீர்த்தங்கட்கு முன்யாம் இங்கே உண்
டாக்கிய தலைமையால் ஆதிதீர்த்த மென்றும் இனியுண்டாக்குந் தீர்த்தங்கட்கு மேலாக
இருத்தலாற் பரமதீர்த்தமென்றும் (இதற்குப்) பெயர் சொல்லலாம்.—எ-று. (க1)

மருட்கெட மூழ்கி னோர்நன் மங்கலம் பெறலா னும
மருட்சிவ தீர்த்த மாகும் புன்னெறி யகற்றி யுள்ளத்
திருட்கெடப் பரம முத்திக் கேதுவா ஞானத் தன்னைத்
தெருட்படத் தரீலான் ஞான தீர்த்தமென் றிதற்கு நாமம்.

இ - ன். (இதில்) மூழ்கி னோர்மங்கலம் பெறலாற் சிவதீர்த்தமென்றும் (மூழ்கி னோ
ர்க்கு) ஞானத்தைத்தரலால் ஞானதீர்த்தமென்றும் இத்தீர்த்தத்துக்குப் பெயராம்.—எ-று.

மருள் இருள் தெருள் எதுகைகளேர்க்கித்திரிந்தன. தீர்த்தங்களிற்பொழிதாதலால் மகாதீர்த்தம் எனவும், தரிசித்தவளவிற்பாவங்களைப்போக்கலால் பாவநாசனம் எனவும், பரிசித்தவளவிற்பரிமேதபலனைத்தரலால் மகாபுண்ணியப்பிரதம் எனவும், நீண்ட ஆயுளைத்தரலால் தீர்க்காயுஷ்கரம் எனவும், நம்மாலேதோண்டப்பட்டதால் தேவகாதம் எனவும், சூலத்தினாலே தோண்டப்பட்டதால் சூலகாதம் எனவும், சுத்தமாயைக்கடலிலுண்டான அமிர்த்ததன்மையால் மகா மாயார்ணவாமிர்தம் எனவும், புகழையுண்டாக்குதலால் யஜ்ஞகரம் எனவும், செழிப்பை யுண்டாக்கலால் புஷ்டிகரம் எனவும், காந்தியை யுண்டாக்கலால் ஸ்ரீகரம் எனவும், சிவத்துவத்தைத் தரலால் சிவத்துவதம் எனவும், பயத்தைப்போக்கலால் பயபாகம் எனவும், தீர்த்தங்களுக்கு அரசாயிருத்தலால் தீர்த்தராஜம் எனவும், சர்வதீர்த்தபலத்தையுள் தரலால் சர்வதீர்த்தபலப்பிரதம் எனவும், எல்லாப்பகைவரையும் அழித்தலால் சர்வசுத்தாருகரம் எனவும், எல்லா ஆபத்துக்களையும் ஒழித்தலால் சர்வாபத்தரம் எனவும், எல்லாநோய்களையும் ஒழித்தலால் சர்வரோககரம் எனவும், பிறவிநோயை ஒழித்தலால் பவரோககரம் எனவும், எல்லாக்குற்றங்களையும் போக்குதலால் சர்வதோஷகரம் எனவும், மலட்டுத்தன்மையைப் போக்குதலால் வந்தியத்துவகரம் எனவும், எல்லாத்துன்பங்களையும் போக்குதலால் சர்வதுக்ககரம் எனவும், எல்லா விற்பங்களுக்கும் எதுவாதலால் சமஸ்தக்காரணம் எனவும் வடதுவிற்பு கூறியபெயர்களுந் கொள்க. (௧௨)

குடைந்துதர்ப் பணமுஞ் செய்து தானமுங் கொடுத்தம் மாடே யடைந்தெழுத் தைந்து மெண்ணி யுச்சரித் தன்பா லெம்மைத் தொடர்ந்துவந் திறைஞ்சிச் சூழ்ந்து துதித்தெமை யுவப்பச் செய்தோ ருடம்பெடுத்ததனா லெந்த வுறுதியுண் டதனைச் சேர்வார்.

இ - ன். மூழ்கித் தர்ப்பண தானங்கள்செய்து அத்தீர்த்தத்தின் களையைச்சேர்ந்து திருணவந்தெழுத்தை ஜப்பித்து அன்பினால் நம்மைப்பற்றிவந்து சூழ்ந்து வணங்கித் துதித்து மகிழ்ச்சியுடையோர் உடலெடுத்ததனால் எவ்வுறுதியுண்டோ அதனையடைவார்.—எ-று. (௧௩)

இந்தரீ ஓம்ஸும யாட்டி னேழிர ண்லெகின் மிக்க வந்தமி றீர்த்த மெல்லா மாட்டிய பயன்வந் தெய்தும் வந்திதின் மூழ்கி யிங்கு வைகுநங் குறியை யுங்கள் சிந்தையி லாவாம் பொங்கப் பூசனை செய்யி னென்னு.

இ - ன். இத்தீர்த்தத்தினால் நம்மூலவிக்கத்தை அபிடேகித்தால் சிறந்தீர்த்தங்கள் எல்லாவற்றையும் அபிடேகஞ்செய்ததனால் வரும்பயன் சித்திக்கும் (ஆதலால்) வந்து இதில் மூழ்கி இங்குள்ள நம் அருட்குறியை உளத்தில் அன்புமிகப் பூசைபுரியுங்கள் என்று கூறி.—எ-று. (௧௪)

விண்ணவர் தம்மின் மேலரம் வேதிய னுகி நின்ற பண்ணவன் றுணம் நீரிற் படிந்துதன் னதுச்சையாலே யண்ணலங் கணத்தி னோரை மூழ்குவித் தநாதியாய புண்ணிய விலிங்கந் தன்னுட் புருந்திளி திருந்தான் மன்றே.

இ - ன். தேவர்களுள் மேம்பட்ட பிராமணராய் நின்ற மகாதேவர் அத்தீர்த்தத்தின்மூழ்கித் தம் அநாமதியாலே சிறந்தகீழ்த்துபபாயு மூழ்குவித்துச் சுத்தசுயம்புலிய தம் மூலவிங்கத்தில்மறைந்து இனிதாக அமர்ந்தருளினார்.—எ-று. (௧௫)

அந்தமா நீரா னந்தி யாதியோர் விதியாற் சோம
சுந்தரன் முடிமே லாட்டித் துகளறப் பூசை யாற்றிச்
சிந்தையில் விழைந்த வெல்லா மடைந்தனர் செம்பொற் கஞ்சம்
வந்தவா நிதுவத் தீர்த்த மகிமையு முரைப்பக் கேண்மின்.

இ - ள். திருநந்திதேவர் முதலாயினர் அம்மகாதீர்த்தஜலத்தினாலே விதிப்
படி சொக்கலிங்கப்பெருமான் நிருமுடிமீது அபிடேசித்து நன்றாகப்பூசித்து மனத்தில்
விரும்பிய வனைத்தும்பெற்றனர். பொற்றாமரைத்தீர்த்தவரலாறு இதுவாம் (இனி)
அதன்பெருமை சொல்லக்கேளுங்கள்.—எ-று. (௧௬)

வளையெறி தரங்க ஞான வாவியை நோக்கிற் பாவத்
தனையறு மூழ்கின் வேண்டுங் காமிய மெல்லாஞ் சாரு
முளமுற மூழ்கு மெல்லே முழுக்கொன்றற் குலகத் துள்ள
வளவறு தீர்த்த மெல்லா மாடிய பயன்வந் தெய்தும்.

இ - ள். சங்கிணைவீசம் அலையுடைய அந்தஞானவாவியைத் தரிசித்தால் பாவ
பந்தம் ஒழியும் மூழ்கினால் விருப்பப்பொருள்கள்சேரும். மனம்பொருந்தமூழ்கும்வழி
ஒருமுழுக்குக்கு எல்லாதீர்த்தத்திலுமூழ்கிய பயன் அடையும்.—எ-று. (௧௭)

மெய்யைமண்ணாதி கொண்டு விதிவழி சுத்தி செய்து
மையறு வருண சூத்த மந்திர நவின்னு மூழ்கிற்
றுய்யமா தீர்த்த மெல்லார் தோய்ந்துநான் மறையு மாயந்தோர்
கையிலெப் பொருளு மீந்த காசறு பேறு நல்கும்.

இ - ள். உடலை ஒன்பதுவகை மண்ணும் எழுவகைத்தளிரும் பஞ்சகவ்வியமும்
கொண்டு விதிப்படி சுத்திபண்ணிக் குற்றமற்ற வருணசூத்தமந்திரம் உச்சுரித்து மூழ்கி
னால் (அது) சுத்தமகாதீர்த்தங்கள் ஆடி வேதியர்களையில் எவ்வகைப்பொருளுந் தானஞ்
செய்த பயனைக்கொடுக்கும்.—எ-று. சூத்தம் நன்றாகச்சொல்லப்பட்டது. ஒன்பதுவகை
மண் வில்லம், துளசி, அரசு, புளி, ஆல், நாவல் இவற்றடியினும், பசு, யானை, குதிரை
இவைநிற்குமிடத்தினும் உள்ளமண். எழுவகைத்தளிர் வில்லம், துளசி, அரசு, ஆல்,
புளி, நாவல், அறுகு இவற்றின்தளிர். (௧௮)

*தெய்வவித் தீர்த்தத் தன்னை நினைவின்றித் தீண்டி னாலு
மவ்விய வினையி னீர்தி யரும்பெறல் வீடு சேர்வ
ரிவ்வுரை மெய்யே யாகு மென்னெனின் மனத்தா றன்றி
வெவ்வழி றீண்டி னாலுஞ் சுடுமன்றி விடுமோ வம்மா.

இ - ள். இத்திவ்வியதீர்த்தத்தை நினையாது தொழுநீர் பொருமைமுதலிய
ந்ருலாகிய பாவக்கடவினின்றி நீந்திப்பெறுதற்கரிய பதமுத்திக்களையை அடைவார்.
இதுசத்தியமே. எப்படியெனின் நினைப்பின்றி நெருப்பைத்தொட்டாற் சுடுதல்போல
—எ-று. உம், அம்மா, அகைச. (௧௯)

ஆருமக் நீரி வென்று மாடினார் சீவன் முத்தி
சேருவ ராநீ ராடுஞ் சிறப்புறு பயனுக் கொவ்வா
வாருண மாக்கி நேய மந்திர மிலைமுன் னான
பேருணர் வளிக்கு நானஞ் செய்தவர் பெறும்பே ரெல்லாம்.

இ - ன். நிறைந்த அத்தீர்த்தத்தில் எப்பொழுதும்மூழ்கினவர் சீவன்முத்தி பெறுவர். வாருணஸ்நானமுதலிய செய்தவர்பெறும்பயன்கள் அத்தீர்த்தம் ஆடும்பயனுக்கு ஒப்புமாகா.—எ-று. முன்னனவென் நதனால் மாகேந்திரம், மாருதம், மாஞ்சமுதலிய வங்கொள்க, வாருணம் - ஜலசம்பந்தஸ்நானம். ஆக்கிரேயம் - அக்கிரிசம்பந்தமானபஸ்மஸ்நானம். மந்திரம் - சத்தியோஜாதாதிமந்திரங்களை யுச்சரித்துச்செய்யும்ஸ்நானம். மாகேந்திரம் - இந்திரனென்னும் பர்ஜநிய ரூரியன்கிரணத்துடன் தோற்றியமழையிற்செய்யும்ஸ்நானம். மாருதம் - காற்றிற்கலந்தபசுவின் பாததூளியிற்செய்யும் ஸ்நானம். மாஞ்சம் - பிரணவோச்சாரதியாந்தார்தாற்செய்யும் ஸ்நானம். இவை காமிகாகம ஸ்நானவிதிப்படல வியாக்கியாந்திற்கண்டன. (உ௦)

அன்னநீர் தனிலு மாடி யாலவா யுடைய நாதன்
நன்னையும் பணிலோன் மேலைப் பரகடு தன்னைச் சாரு
மென்னநன் னூலிற் சொன்ன பவித்திர மெவைக்கு மேலாய்ப்
பன்னரும் புனித தீர்த்தம் பவித்திர மாகி நிற்கும்.

இ - ன். அத்தீர்த்தத்திலுமூழ்கித் திருவாலவாய்ச்சொயும்பணிலோன் முத்தியை அடைவான். எப்படிப்பட்ட நல்லதூல்களினுங் கூறப்பட்ட சுத்தமான எல்லாத்தீர்த்தங்களுக்குமேலாய்ச், சொல்லுதற்கரிய சுத்தமான (அப்) டொற்றாமாததீர்த்தம் பரிசுத்தமாய் நிலபெறும்.—எ-று. (உ௧)

ஆதர விலனாய்நீ ராடினோன் சுவர்க்கஞ் சேரு
மாதர வுளனாய் மூழ்கி வானவ ராதி யானோர்க்
காதர வரிசி யெள்ளுத் தருப்பண மமையச் செய்தோ
னாதர் வேன்வி முற்று மாற்றிய பயனைச் சேரும்.

இ - ன். சிரத்தையின்றி அத்தீர்த்தத்திலுமூழ்கினவன் சுவர்க்கத்தை அடைவான் சிரத்தையோமூழ்கித் தேவர் முரிவர் பிதிரர்களுக்குத் (தருப்பை) அட்சதை என்னுகளாலே தருப்பணத்தை விதிப்படிசெய்தவன் (பிறப்பியில்) யாகங்களுல்லாஞ்செய்தலால் வரும்பயன்களை அடைவான்.—எ-று. (உ௨)

வனைமா தலங்க டம்மி லிருநதுசெய் விரதம் பூசை
தானமா தரும மோமந் தவஞ்செபந தியானந் தம்மா
லானமா பயனிற் கோடி யதிகமா மடைநது மூழ்கி
ஞானமா தீர்த்த ஞாங்க ரிருந்தவை நயந்து செய்யின்.

இ - ன். வனையதலங்களிலிருந்துசெய்யும் விரதாதிசுளால் ஆகும் பெரும்பயனிலும் அந்தஞானதீர்த்தத்தை அடைந்து மூழ்கிக் களாயிலிருந்து அவ்விரதாதிசுளாவிரும்பிச்செய்தால் (விரும்புபயன்) கோடிமடங்கு அதிகமாகி.—எ-று. (உ௩)

பிறந்தநா ள்நீரா மூழ்கின் மேலைவெம். பிறவிப் பரவ
மறிந்திடு மறிதேள் சும்ப மதிகளின் மூழ்கித் தென்பா
லுறைந்தவர் பொருட்டுப் பிண்ட முதலினு லவர்தா மாழ்ந்து
நிறைந்திடு பிறவிப் பெள்வ நின்னுமே லெழுவ ரன்றே.

இ - ன். ஜன்மஸூத்திரத்திலே அத்தீர்த்தத்தின் மூழ்கினால் முன்னைக்கொடிய பிறவிப்பாவக்கடல் வற்றும். சித்திரை கார்த்திகை மாசிமாதங்களில்மூழ்கிப் பிதிரர் பொருட்டும் பிண்டங்கொடுத்தால் (அவர்) பிறவிக்கடலினின்று மேலெழுவார்.—எ-று.

அத்தட மருங்கின் யாவர் தென்புல் மடைந்தோர் தங்கள்
சித்தமா சகற்ற வேண்டிச் செய்கடன் முடிக்க வன்னோர்க்
கெத்தனை யெண்ணோர் தாலு மெள்ளுக்கா யிரமாண் டாக
வத்தனை யாண்டு மட்டு மவரைவிண் ணுள வைப்பார்.

இ - ன். அத்தடாகக்கரையில் பிதிராகுற்றத்தை நிச்சயமாகக்கெடுக்க விரும்பிச் சிராத்தா திகளைமுடிக்க அவர்பொருட்டு எத்தனைஎன்று எவர் ஈந்தாலும் ஒரு எள்ளுக்கு ஆயிரம்வருடங்களாக அவ்வளவுவருடங்கள்வரை அப்பிதிரைவிண்ணுலகாளும்படி (தேவ) வைப்பார்.—எ-று. (௨௫)

மூவகை யுலகி லுள்ள தீர்த்தமு முறையா லென்றுஞ்
சேவகஞ் செய்யு மிந்தத் தீர்த்தமென நானு முழ்கி
யேவரந் நீரா லென்று மீசனைப் பூசை செய்வோ
ராவரிப் பிறவி தன்னி லவாகதிக் கரச ராவா.

இ - ன். மூவுலகதீர்த்தங்களும் முறையே என்றும் வழிபடப்பெற்ற இத்தீர்த்தத்தில் என்றுமூழ்கி எவர் சிவபிரானை அர்ச்சிப்பவராவரோ அவர் இப்பிறவியின் முத்திக்கு த்தலைவராவார் —எ-று. (௨௬)

விடுத்திட லரிய நிக்த வேள்விமா கிரதம் வேதந்
தடுத்திட லரிய தானந் தவமிவை தருமபே ரெலலா
மடுத்ததன் கரையில் வைகி யீசனை யருச்சிப் போக்குக்
கொடுத்திடு புண்ணி யத்திற் கோடியி லொன்றுக் கொவ்வா.

இ - ன். விடக்கடாத அக்கிரிட்டோமம் வேதமோதல் விரதம் தானம் தவம் இவைதரும் பயனெல்லாம் அத்தீர்த்தக்கரையிலேதங்கிச் சிவபூஜைசெய்வோர்க்குக் கொடுக்கப்படும் புண்ணியத்தில் கோடியில் ஒருபாகத்துக்கு ஒப்பாகா.—எ-று. (௨௭)

உம்மையிற் பிறவி தோறு நியமநல் லொழுக்கம் பூண்டு
பொய்ம்மையில் விரதந் தானந் தவஞ்செய்து புனித ராகிச்
செம்மைநன் னெறியி னின்ற சித்தருக் கலதித் தீர்த்த
மம்மையி லடைந்து நிக்த மாடுதற் கெய்தா தன்றே.

இ - ன். முன்னைப்பிறவிகளில் நியமமாக நல்லொழுக்கம்பூண்டு விரதாதி செய்து சுத்தராய் உயர்ந்த நல்வழியில்நின்ற மனமுடையார்க்கன்றி இப்பிறப்பிலே இத்தீர்த்தத்தை அணுகி நாடோறு மூழ்க்க்கிடையாது.—எ-று. (௨௮)

ஷே வேறு.

மதிகதிரோ னிடத்தொடுங்கு தினந்திங்கட் பிறப்பரவம் வாயங் காந்து
கதிர்கடமை விழுங்குதினம் விதிபாத மிந்நாளிற் கருதி மூழ்கித்
துதிக்கடருப் பணந்தானம் புரிதன்மது வேர்துதலத் தொகையொன் றற்கொன்
றதிகபல னம்முறைநா முயிரநா முயிரமோ ரந்த மாறும்.

இ - ன். அமாவாசியை முதலியவற்றில் இத்தீர்த்தத்தின் மூழ்கித் துதி தருப்பண தானங்கள்செய்தல் மந்திரம்ஜபித்தல் (நடத்துவோர்க்கு) இத்தொகை ஒன்றனுக்கொன்று அதிகபலனாகும் (ஈப்படியினில்) நித்தியம் நடத்துவதிலும் அம்முறைபோல அமாவாசியைக்கு னுறுமடங்கும் மாசப்பிறப்புக்கு ஆயிரமடங்கும் கிரகணத்துக்கு னுறாயிர மடங்கும் விதிபாத்தியோகத்துக்கு அநந்தமுமாகும்.—எ-று. (௨௯)

பொருவரிய தகர்த்திங்க லொத்திங்க ளிவையுதிக்கும் போது மூழ்கி னொருபதின யிரமடங்காஞ் சுறவுகவைத் தாளலவ னுதிப்பின் மூழ்கி னிருபதின யிரமடங்கா மிகதிரவி யிடத்தொடுங்கு மிந்து வாரம் வருவதறிந் தாடிமறு வேர்தன்முதல் செயினகந்த மடங்குண் டாகும்.

இ - ன். ஒப்பில்லாத சித்திகா ஐப்பசி மாசப்பிறப்புகளின் மூழ்கினுற் பதினாயிர மடங்கும் தை ஆடி மாசப்பிறப்புகளின் மூழ்கினால் இருபதினாயிரமடங்கும் அமாவாசியை சம்பந்த சோமவாரத்தின்மூழ்கி மந்திரஜபமுதலியசெய்தால் அநந்தமடங்கும் (பலன்) ஆம்.—எ-று. (௩௦)

பிரயாகை தனிந்மகர மதிநாண்முப் பதுங்குடைந்து பெறும்பே ரிந்தத் தினாயார்பைத் தடத்தொருநாண் மூழ்குவோன் பெறும்விரத சிலம் பூண்டு வரையாம லொருவருடம் படிந்துமையை யமராசிகா மணியாம் வேத வுரையானை வழிபடுமேன் மலடிக்கு நன்மகப்பே றுண்டா மன்றோ.

இ - ன். பிரயாகையில் தைமாசமுற்றுமூழ்கிப் பெறும்பயனை இத்தீர்த்தத்தில் ஒருதினமூழ்குமவன் அடைவான், விரத ஒழுக்கங்கொண்டு இடைவிடாது ஒருவருட மூழ்கி மீநாக்ஷிதேவியானாயும் சுந்தரேசனாயும் வழிபட்டால் மலடிக்கும் சற்புத்திர பாக்கியம் உண்டாம்.—எ-று. (௩௧)

எண்டிசைய நதிவாவி வடிவான மாதீர்த்த மெல்லா மிப்பொற் புண்டரிக தடத்திலொரு கோடியிலோர் கூறுநிகர் போதா வீது கண்டதன லறந்தீண்டப் பெற்றதன னற்பொருளங் கையா லள்ளிக் கொண்டதன லின்பநலங் குடைந்ததன ன்பேரின்பங் கொடுக்கு மன்றே.

இ - ன். நதி (நத) வாவிதீர்த்தங்களால்வரும்பயன் அனைத்தும் இப்பொற்றாமரைத் தடத்தினால்வரும் பயன்களிற் கோடியில் ஒருபாகத்துக்கு ஒப்பாகா (ஆதலால்) இத்தீர்த்தம் தரிசித்தலால் அறமும் பரிசித்தலாற்பொருளும் உட்கொண்டதனால் இன்பமும் மூழ்கியதால் முத்தியுங்கொடுக்கும்.—எ-று. (௩௨)

ஷெ வேறு.

முன்னவ னருளிச் செய்த காரண முறையா லன்றி யின்னமிப் புரித வாலிக் கேதுவா லெய்து நாம மின்னவிரச் சடையான் சென்னி மேவிய கங்கை நீரிற் பின்னது கலந்த நீராற் பெறுஞ்சிவ கங்கை யென்றும்.

*இ - ன். சிவபிரான் அருளிப்பாரணமுறையினாலன்றி இன்னமும் இத்தடாகத் துக்குக் காணத்தால்வரும்பெயர் பருசிவன்றிருமுடியின் கங்காஜலத்தோடு கலந்த தன்மையாற் சிங்கங்கை எனவும்பெறும்.—எ-று. (௩௩)

அலகிலாத் தீர்த்தம் தம்மு ளதிகவுத் தமமாய்த் தோன்றி
யிலகலா விதனைத் தீர்த்த வுத்தம மென்ப ராயந்தோர்,
பலவீதழ் விரித்துச் செம்பொற் பங்குப் பலர்ந்த நீரா
வலகவர் யாரும் பொற்றா மனாபென வுணாப்ப ரன்றே.

இ - ன். தீர்த்தங்கள் அனைத்தினும் உத்தமமாயிருத்தலால் இதனைத் தீர்த்தோத்த
மம் எனவும் பொற்றாமனாமலர்ந்த தன்மையாற் பொற்றாமனாவாவி எனவும் கூறு
வர்.—எ-று. (௧௪)

தீருமமுன் னாகு நான்குத் தருதலாம் தரும தீர்த்த
மருமைசா லருந்த தீர்த்த மரும்பெறற் காம தீர்த்த
மிருமைசேர் முத்தி தீர்த்த மென்பதா மிணைய தீர்த்தம்
வெருவரு பாவ மென்னும் விறகினுக் கெரியா மன்றே.

இ - ன். வெளி. இருமை - பெருமை, வெருவரு - அச்சந்தரும. (௧௫)

இவ்வருத் தலத்தி னுன்ற பெருமையு மெரிகால் செம்பொற்
றெய்வத் பதும் தீர்த்தப் பெருமையுஞ் செப்பக் கேட்டோ
ரெவ்வயில் போகம் வீடு பெறுவரென் றிசைத்தான முந்நீர்ப்
பெளவமுண் டமரர் வேந்தன் பரிபவ விழுமந் தீர்த்தோன்.

இ - ன். இவ்வரிய (மதுரைப்) பதியின் மிக்கமகிமையும் ஒளிவீசும் தெய்வப்
பொற்றாமரைத்தீர்த்த மகிமையும் கேட்டவர் குற்றமற்ற புத்திமுத்திகளை அடைவ
ரென்று அகத்தியமகாமுநிவர் கூறினார்.—எ-று, பரிபவவிழுமம் - அவமானத்தாலாகுந்
துன்பம். (௧௬)

தீர்த்தவிசேடப்படல முற்றியது.

ஆகச்செய்யுள் - உகக.

மூர்த்திவிசேடப்படலம்.

அறுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

ஆலவா யலர்ந்த செம்பொ னம்புயப் பெருநதீர்த் தத்தின்
மேலவாம் பெருமை தன்னை விளம்புவா ரெவனோ யங்க
ணீலமா மிடற்று முக்க ணிராமய னறிவா னந்த
மூலமா விலிங்க மேன்மை முறையினு லறைய ஆற்றும்.

இ - ன். திருவாலவாம்ப்பதியிலுள்ள செம்பொற்றாமரைமலர்ந்த மகாதீர்த்தத்
தின் விசேடமுகமையையாவர் புகழ்ந்தனாப்பவர். (இனி) அவ்விடத்தே எழுந்தருளி
யிருக்கின்ற நீலகண்டமு முக்கண்ணமுடைய சிவபிரானது ஞானானந்தரூப மூல மகா
விநாயகமூர்த்தி விசேடத்தை (யாம்) முறையாகச் சொல்லுவாம்.—எ-று, நிராமயம் -
நோயில்லாமை. (௧)

பொன்னெடு மேரு வெள்ளிப் பொருப்புமந் தரங்கே தாரம்
வன்னெடுப் புரிஃச சூழ்ந்த வாரண வாசி யாதிப்,
பன்னருந் தலங்க டம்மிற் பராபர விவிங்கந் தோன்று
முன்னரிக் கடம்பின் மாடே முளைத்ததிச் சைவ லிங்கம்.

இ - ள். மேருமலை கைலாசமலை மந்தரமலை கேதாரம் காசி முதலிய கேடத்திரங்க ளிலே சிவலிங்கப்பெருமான்கள் முளைத்தருளுதற்கு முன்னமே இக்கடம்பவனத்திலே இச்சிவலிங்கப்பெருமான் முளைத்தருளினார்.—எ-று. இக்கருத்துநோக்கியன்றே “முளை த்தானையெல்லார்க்கு முன்னேதோன்றி ” எனத் திருநாவுக்கரசநாயனார் திருவாய் , மலர்ந்தருளினார். (உ)

அப்பதி யிலிங்க மெல்லா மருட்ருதி யிதனிற் பின்பு
கப்புவிட் டெழுந்த விருதக் காரண மிரண்டி னாலு
மொப்பரி தான ஞான வொளிதிரண டன்ன விர்தத்
திப்பிய விவிங்க மூல விவிங்கமாய்ச் சிறக்கு மன்றே.

இ - ள். மேருமலை முதலிய பதிகளிலுள்ள சிவலிங்கங்கள் இம்மதுரைப்பதியில் முளைத்தருளிய மூலலிங்கத்தினின்று பிற்காலத்தே கப்புவிட்டுத் தோன்றினவாம். இவ் விரண்டு காரணத்தாலும் ஒப்பில்லாத ஞானவொளி திரண்டாற்போன்ற இத்திவ்விய லிங்கம் மூலலிங்கமென்னுந் திருநாமம்பெற்றுச் சிறந்து விளங்கும்.—எ-று. (ங)

இந்தமா விலிங்கத் தெண்ணுன் னிலக்கண விச்சை மேனி
யந்த்மி லழகன் பாகத் துமையொடு மழகு செய்து
சுந்ததம் விளக்கஞ் செய்யுந் தகைமையை நோக்கிச் சோம
சுந்தர னென்று நாமஞ் சாத்தினார் துறக்க வாரணர்.

இ - ள். இம்மகாலிங்க மூர்த்தியிடத்து முப்பத்திரண்டு இலக்கணமுள்ள ஞான மே திருமேனியாக்கொண்ட பேரழகியுடைய சிவபெருமான் தம் இடப்பாக்த்தில் உமாதேவியாரோடு அழகுசெய்து எந்நாளும் பிரகாசிக்குந் தன்மையை நோக்கித் தே வர்கள் (அச்சிவபிரானுக்குச்) சோமசுந்தரரென்று திருநாமம் இட்டார்கள்.—எ-று.(ச)

திறப்படு மூலக மெங்கும் வியாபியாய்ச் சிறந்தநிற்பு
மறப்பெருங் கடவுள் சோம சுந்தர னதனு லன்றோ
கறைக்கதிர் வடிவேந் றென்னன் னகையிற்பொற் பிரமபு பட்ட
புறத்தடித் தழும்பு முன்று புவனமும் பட்ட தன்றே.

இ - ள். கூறுப்பட்ட எவ்வுலகத்தும் வியாபியாய்ச் சிறந்து விளங்கும் பேரறமடிவ (முதற்) கடவுள் சேர்மசுந்தரோசராம். அதனாலல்லவா உதிமுடைத்தாய் விளங்கும் அழகிய வேற்படையுடைய அரிமர்த்தன பாண்டியராஜன் கையிலுள்ள பொற்பிரம் பிலே (தாக்கப்) பட்ட (அச்சுந்தரோசரது) முதுகடித்தழும்பு எப்புவனத்துள்ள எவ் வுயிர்களும் பட்டது.—எ-று. மூன்றுபுவனம்-உபலக்கணம். அன்றே-அஞ்ச. (ரு)

சொற்றவிச் சமட்டி யான சோமசுந் தரனைக் காணப்
பெற்றவர் வியட்டி யான பிறபதி யிவிங்கங் காண்
ஹற்றவ ராவ னென்னென் றுணைக்கின்வே ஞாட்டி நீர்போய்
மற்றைய சினைக ளெல்லாந் தழைவிக்கு மரத்தின் மாதோ.

இ - ன். சொல்லிய இந்தச் சமட்டிருபமாகிய சொக்கவிங்கமூர்த்தியைத் தரிசிக்
கப்பெற்றவர் பிறபதிகளிலுள்ள வியட்டிருபமான சிவவிங்கமூர்த்திகளைத் தரிசிக்கப்
பெற்றவராவார். (அஃது) எப்படியென்று வினவினால் மரத்தின் வேரில்விடும் நீர்போய்
எனைய கிளைகளைத் தழைவிக்கும் (அதுபோல் எனவுண்க.)—எ-று. (சு)

எத்தலத் தியாஃ னெண்ணெண் டிருவினோ யாடல் செய்தா
னதலத் தவனுக கொப்பு மதிககாஞ் சிறப்பும் பெற்ற
வுத்தம னென்று மெந்த வுலகிலு மிலலை யாத
வித்தக னதிகத் தன்மை யெனைத்தெனின் விளம்பக் கேண்மின்.

இ - ன். எந்த மதுரைப்பதியில் எந்தச் சுந்தரேசர் அறுபத்தாநான்கு திருவினோ
யாடல் செய்தாரோ அந்தமதுரைப்பதியில் வந்திருந்தும் சுந்தரேசருக்குச்சமமும்
அதிகமுமாகிய சிறப்புப்பெற்ற உத்தமமூர்த்தி எந்தாளும் எவ்வுலகினும் இல்லை (ஆத
லால்) அம்மூர்த்திவிசேடத்தன்மை எவ்வியல்பிற்றெனின் கூறக்கேளுங்கள்.—எ-று. (1)

பொருப்பினுட் டலைமை யெய்தும் பொன்னெடுங் குடுமி மேரு
தருக்களிற் றலைமை சாருந் தண்ணறந் தெய்வ தாரு
விருப்புறு வேள்வி தம்முண மேம்படும் புரவி மேத
மருட்படு தானந் தம்முள் விழுமிதா மன்ன தானம்.

இ - ன். மலைகளில் மேருமலையும் தருக்களில் கற்பத்தருவும் வேள்விகளில் அசு
வமேத வேள்வியும் அருணையுண்டாக்குந் தானங்களுள் அந்ததானமும் மேம்பட்டன
வாம்.—எ-று. (அ)

மனிதரி லுயர்ந்தோ ராதி மறையவர் தேவா தம்மிற்
பனிதரு திங்கள் வேணிப் பகவனே யுயர்ந்தோன் வேட்டோர்க்
கினிதருள் விரதந் தமமு ளதிகமா மிதது வாரம்
புனிதமந் திரங்க டமமுட் போதவைந் தெழுத்து மேலாம்.

இ - ன். மாதாடரில் முதலவருணத்து வேதியரும் (அரிபிரமேந்திராதி) தேவர்
களில் அதுகுணநிறைந்த சிவபிரானும் உயர்ந்தோராவார். விரும்பியவர்க்கு நன்மை
தரும் விசயங்களுள் சோமவரவிரதமும் பரிசுத்தமந்திரங்களுள் ஞானத்திற்கு ஏதுவா
கிய திருவைந்தெழுத்தும் உயர்ந்தனவாம்.—எ-று. அதுகுணம் - ஐசுவரியும், வீரியம்,
புகழ், திரு, ஞானம், வைராகியம். (க)

மின்மைசான் முணியிற் சிந்தா மணிவரம் விழுப்ப னல்குந்
தன்னிமசா லறங்க டமமின் மிகுஞ்சிவ தருந் மென்ப
வின்மைசா னெறிகின் றோருக் தேற்குந் கலன்க டம்மி
னன்மைசான் றவனோ முக்க ணுதனுக் கன்பு பூண்டோர்.

இ - ள். விளக்கமிக்க மணிகளில் சிந்தாமணி சிறந்ததாம். சிறந்தபயனைத் தருங் தன்மைமிக்க தருமங்களில் சிவதருமஞ் சிறந்ததென்பார். நல்ல இல்லறநெறியில் நின்ற வர் (சதியனிடம்) பொருட்டு ஏற்குஞ் சுற்பாத்திரங்களில் சிவபிராண்பொருட்டு அன் புடையவரே நன்மைமிக்கவராவார்.—எ-று. (க0)

தீயவாஞ் சுலூப்பா லாவிற் றேவரா வதிகம் பல்வே
ருயமா தீர்த்தந் தம்மு ளதிகமாஞ் சுவண கஞ்ச
மாயமா சறுக்க வெல்லாத் தலத்திலும் வதிந்து மன்னுந்
துயவா னவரிற் சோடி சுந்தரன் சிறந்தோ னாகும்.

இ - ள். விருமபு ம இனியசுவையுடைய பாற்பசுக்களில் காமதேனுவும் தீர்த்த ங்களுள் பொற்றாமரைத் தீர்த்தமுஞ் சிறந்தன. (அப்படியே) பந்தகாரணமாகிய குற்றத் தைக்கெடுக்க எல்லாத்தலத்தினும் வதிந்தருளுஞ் (சுயம்புவாகிய) சிவலிங்கப்பெருமான் களுள் சோமசுந்தரலிங்கப்பெருமான் சிறந்தவராவார்.—எ-று. (கக)

* அந்தமு முதலு மில்லா வகண்டபூ ரணமா யார்க்கும்
பந்தமும் வீடு நல்கும் பராபரச் சோதி தானே
வந்தனை புரிவோர்க் கிம்மை மறுமைவீ டளிப்பா னிந்தச்
சுந்தர விலிங்கத் தென்றும் விளங்குவான் சுருதி யேத்த.

இ - ள். முடிவு முதலு மில்லாமல் அகண்டாகாரித்த வியாபகமாகி யாவர்க் கும் பெத்தமுத்திகளைக் கொடுக்குஞ் சிவபெருமான் வழிபடுவோர்க்கு இகபரபோகங் களும் முத்தியின்பமும் அருளும்பொருட்டு இந்தச் சொக்கலிங்கமூர்த்தியிடத்து வேதங் கன்புகழும்படி எந்நாளும் பிரகாசிப்பார்.—எ-று. (கஉ)

இத்தகு சயம்பு தன்னை யேனைய சயம்பு வெல்லா
நித்தமுந் தரிசித் தேகு நிருமல வொளியா மிந்த
வுத்தம விலிங்கங் கண்டோ ருளாயுணர் வொடுங்க வுள்ளே
சித்தமா சொழியத் தோன்றுஞ் சிவபரஞ் சுடனாக் கண்டோர்.

இ - ள் இந்தச் சுயம்புமூர்த்தியை மற்றச் சுயம்புமூர்த்திகள் நாடோறும் தரிசி த்துச்செல்லும். இந்த நிருமல ஒளிபிழம்பாகிய உத்தம மூலலிங்கமூர்த்தியைத் தரிசித் தவர், நாதமுடிவான பாசஞானமும் பசுஞானமும் ஒடுங்கவும் நிச்சயமாக (மல) க்குற் றம் ஒழியவும் அகத்தே தோன்றுஞ் சிவபிரானைத் தரிசித்தோராவார்.—எ-று. (கங)

இத்தனிச் சுட்டினா நேர்கண் டிறைஞ்சினோர் பாவ மெல்லாங்
கொத்திழ் பொறிவாய்ப் பட்ட பஞ்சபோற் கோப மூள
மெய்த்தவஞ் சிதையு மாபோன் மருந்தினல் வியு நோய்போ
லுத்தம குணங்க ளெல்லா முலோபத்தா லழியுமாபோல்.

கலிகட விரவி தோன்றக் கருகிரு னாடையு மாபோ
லொளிகெழு பெருங்கா றள்ளி வுடைபடு மேகம் போல
வளிகெழு மடங்கல சிறமூயுமடல் யானை போலக்
குவிசவல் லேறு தாக்கப்பொடிபடு குன்றம் போல.

மருட்சிசெய் காம னோயான் மதிகெடு மாறு போல
வருட்சிவ ஞான கோக்கால் வலிகெடு மவிச்சை போலத்
தருக்குறு முவணஞ் சேரத் தழலரா. விளியு மாபோற்
செருக்குறு வழியுங் கற்ற கல்விபோற் சிதையு மன்றே.

இ - ள். இந்த ஒப்பில்லாத சோதிவடிவாகிய சொக்கலிங்கமூர்த்தியை வழிபட்டவர் பாவங்கள், அக்கினிப்பொறியிட்ட பஞ்சுபோலவும் கோபமிகத்தவம்போலவும் மருந்தினால் நோய்போலவும் உலோபத்தால் உத்தமகுணங்கள்போலவும் சூரியன் உதிக்க இருன்போலவும் பெருங்காற்றுத்தள்ள மெகம்போலவும் சிங்கங்கோபிக்க யானைபோலவும் வச்சிரப்படையாகிய இடியேறுதாக்க மலைகள்போலவும் காமநோயினால் அறிவு பேரிலவும் சிவஞானப்பார்வையால் அஞ்ஞானம்போலவும் கருடன் கோபிக்கப் பாம்புபோலவும் கருவன்கொள்ளக் கல்விபோலவும் கெடும்.—எ-று. வழிபட்டவர் பாவங் கெடும் என்க.

(௪௬)

புலரியிற் சீவன் முத்தி புசேனைக் காணப் பெற்று
லலைகட னாங்குட் பட்ட வவனிமா தானஞ் செய்த
பலனுறுங் கதிர்கா லுச்சி வைகலிற் பணியப் பெற்றார்
கலைஞர்பா னூற்றுப் பத்துக் கபிலைமா தானப் பேறும்.

இ - ள். அந்தச் சொக்கலிங்கமூர்த்தியை உதயகாலையிலே தரிசித்தார் கடல்குழந்த பூமியைத்தானஞ்செய்த பயனும் உச்சிக்காலையிலே வணங்கினால் ஆயிரங்கபிலைப் பசுதானஞ்செய்தபலனும்.—எ-று.

(௪௭)

விண்ணிடைப் பரிதிப் புத்தேண் மேலைநீர் குளிக்கு மெல்லை
யண்ணலை வணங்கிற் கோடி யானினத் தானப் பேறும்
பண்ணவர் பரவும் பாநி யிருள்வயிற் பணியப் பெற்றால்
வண்ணவெம்புரவி மேத மகம்புரி பெரும்பே ரெய்தும்.

இ - ள். அம்மகாலிங்கத்தைச் சாயங்காலையிலே வழிபட்டார் கோடிபசுதானஞ் செய்தபயனும் அர்த்தயாமத்திலே வணங்கினால் அசுவமேதவாக்குசெய்த பெரும்பயனும்.—எ-று.

(௪௮)

இன்னன வதிக மாம்பே றறிந்துபோ யேத்தே வர்க்கு
முன்னவன் சமட்டி விச்சா புரமுறை முதல்வன் நன்னைச்
சொன்னவிக் காலந் தோறு மிறைஞ்சியுந் தொழுதுஞ் சூழ்ந்தும்
பொன்னடி கன்ப ராகி வழிபடும் புனித சீலர்.

உம்மையில் வினைக ளென்னும் பிணிபுவிழ்ந் தொருவித் தூய
செம்மைய ராகி யூனாத் திருவொடு செல்வ மோங்க
வெம்மையில் போக மூழ்கி மலவிருள் விக்க நீந்தி*
மைம்மலி கண்டீத் தெங்கோன் மலாடி நீழல் வாழ்வார்.

இ - ள். இவைபோன்ற உயர்த்த பயன்களை யுணர்ந்து சென்று சமட்டி வித்தியாபுரேசனை அவர் திருவடிகன்பராகிக்காலங்கள்தோறும் நமஸ்கரித்து அஞ்சலிசெய்து

திருவிளையாடற் புராணம்.

வலம்வந்து வழிபடும் கல்லொழுக்கமுடையார் பூருவகன்மபாசக் கட்டவிழ்ந்து மிகப்பரி
சத்தராகி நீங்காப்பொருட்டெல்லவழங் கல்விச்செல்வமும் ஒங்கும்படி கல்லபோகம் துச
ர்ந்து மலவிறுப்பெருக்கி வீர்திச் சிவபிரான்நிருவடி நீழலில் வாழ்வார். (உ௮)

ஷெ. வேறு.

அறவுருவ னூலவர யானாமஞ் செவிமடுத்தா லடைந்த பத்துப்
பிறவிவினை யறுநினைந்தா னூறுபெரும் பவபாவப் பிணிபோங் கூட [ஹாறு
லிறைவனையின் நிறைஞ்சுதுமென் றெழுந்துமனைப் புறம்போந்தா லீனாஞ்
மறமுறுவெம் பவத்திழைத்த பாதகவல் வினையனைத்து மாயு மன்றோ.

இ-ள். திருவாலையுடையார் திருநாமத்தைக்கேட்டாற் பத்துப்பிறப்பில் அடை
ந்தவினைகெடும். நினைத்தால் ஹாறுபிறப்பின் பாவநோய்கெடும். அவ்விறைவரை வண
ங்குவோமென்று (கருகி) எழுந்து மனைப்புறஞ்சென்றால் மிக்கொடிய ஆயிரம்பிறப்
பிற்செய்தவினை கெடும்.—எ-று. (உ௯)

புழைக்கைவரை தொலைத்தானைத் தரிசித்தோ ராயிரவாம் புரவி வே
ள்வி, தழைத்தபெரும் பயன்பெறுவ ருத்திரசூத்தர்துதிக டம்மி னொன்
றும், நெழற்குரியான் நனைத்துதித்தோ ரென்றுமா யிராசசூயயாக, மிழை
த்தபெரும் பயன்பெறுவர் சமட்டிவடி வாகியவவ் விவிங்கத் தன்னை.

இ-ள். அப்பெருமானைத்தரிசித்தோர் ஆயிரம் அசுவமேதஞ்செய்த பயன்பெ
றுவர். உருத்திர சூத்தத்தினாலாவது துதிகளினாலாவது புகழ்ந்தோர் என்றும் ஆயிரம்
இராஜசூயாகஞ்செய்த பயன்பெறுவர். (பின்னும்) சமட்டிருப அச்சிவலிங்கமூர்த்
தியை.—எ-று. (௨௨)

அங்கையள வாகியநன் னீராட்டிப் பூசித்தோ ரளவி லேனைத்
துங்கதலத் துறையிலிங்க மூர்த்திகளைச் சிவாகமநூல் சொன்ன வாற்றான்
மங்கலமா கியமுகம னீரெட்டும் வருவாது வாசந் தோய்ந்த
செங்கனக மணிகலகப் புனீலாட்டி மாபூசை செய்தோ ராவார்.

இ-ள். உள்ளங்கையளவுதீர்த்தம் அபிடேகித்துப்பூசித்தவர் வீனைச் சிவலிங்க
மூர்த்திகளை விதிப்படி சோடச வபசாரத்துடன் இரத்திர கலசதீர்த்தம் அபிடேகித்து
மகாபூஜை செய்தவராவார்.—எ-று. சோடசவபசாரம் - ஆசனம், சுவாகதம், அர்க்கியம்,
பாத்தியம், ஆசனம், மதுபர்க்கம், ஆசமனம், ஸ்நாநம், வஸ்திரம், ஆபரணம், கந்தம்,
புஷ்பம், தூபம், தீபம், நைவேத்தியம், மாலை, சந்தனலேபநம், நமஸ்காரம், விசர்ச்சநம்.
இவற்றுள் ஆசனம், மாலை, சந்தனலேபநம் இரட்டித்து வருதலால் அம்மூன்று நீக்கிக்
கொள்க. இவை பதார்த்த தரிசம் - ஞானமாலையளிற் கண்டன. (௨௩)

அவ்வண்ணஞ் சந்தரனை யைந்தமுத மனுவதுவு மைந்து தீந்தேன்
செவ்வண்ணக் கனிசாந்தச் சேறுமுதன் மட்டித்துத் தேவர் தேறு
மெய்வவண்ணங் குளிரவிறாப் புனலாட்டி மாபூசை விதியாற் செய்தோ
மைவ்வண்ண வினைநீந்தி யறமுதனாற் பொருளுடைந்து முன்னி வாழ்வார்.

இ-ள். அங்ஙனம் மொக்கலிவீகப்பெருமானைப் பஞ்சகவ்வியம், பஞ்சாயிர்தம்,
தேன், கனிச்சாறுமுதலிய அபிடேகித்தும் சந்தனக்குழம்புமுதலிய சாத்தியும் வீசனை
புண்ணீரீர்த்தம் அபிடேகித்தும் விதிப்படி பூசைசெய்தவர் வினையைக்கடந்து, அறஞ்

விய நாற்பயனை அடைவர்.—எ.று. பஞ்சகவ்வியம் - பால் - தயிர் - நெய் - கோசலம் -
[கோமயம், பஞ்சாமிர்தம் - பால் - தயிர் - நெய் - தேன் - சர்க்கரை, (உச)

நல்லவகை முகமனீ ரெட்டுள்ளும் வடித்தவினா நன்னீ ராட்ட
வல்லவா தூ றுயிரமா மேதமகப் பயன்பெறுவர் வாச நான
மெல்லவிற்குங் குமஞ்சாந்த மிவைபலவு மட்டித்தோ ரெழிலார் தெய்வ
முல்லைகை யாரோடும் வினாக்கலவை குளித்தின்ப மூழ்கி வாழ்வார்.

இ - ன். சோடசவுபசாரத்தில் வாசனையுடையதீர்த்தத்தை (அம்மூர்த்திக்கு) அபி
டேகிக்கவல்லவர் தூறுயிரம் அசுவமேதஞ்செய்த பயன்பெறுவர் - கஸ்தூரி (புழுது பச்
சைக்கீர்ப்பூம் கோரோசீன) குங்குமப்பூ சந்தனம் இவை பலவுஞ்சாத்துவோர் சுவைக்
கத்திலே தேவமகளிரோடு கலவைசசாரதின மூழ்கி வாழ்வார்.—எ.று. (உடு)

நன்மலரொன் றுலவா யான்முடிமேற் சாத்தினு னயந்து தூறு
பொன்மலர்கொண் டயற்பதியிற் பூசித்த பயனெயதும் புனித போகத்
தன்மைதரு சுந்தரற்குத் தூபமொரு காற்கொடுப்போர் தமக்குத் தாங்கள்
சொன்மனமெய் யுற்செய்த குழறமா யிரம்பொறுப்பன் சுருதி நாதன்.

இ - ன். நறுமலர் ஒன்று மூலவிங்கமுடிமீது சாத்தினால் ஏனைச் சிவலிங்கத்து
க்கு தூறு சுவர்ணபூஷபத்தால் அர்ச்சித்தபயன்பெறுவா. அம்மூர்த்திக்குத் தூபம் ஒரு
காற் கொடுத்தால் மனவாக்குக் காயங்களாற் செய்யப்பட்ட ஆயிரங்குற்றத்தைப் பொ
றுத்தருளுவர் அப்பெருமான் (சுருணமூர்த்தியாதலால்).—எ.று. (உச)

திருவமுது நிவேதிப்போ ரவிழொன்றற் சுகமொன்றாச் சிவலோ கத்தின்
மருவிநிறை போகமுடன் வைகுவர் தாம் பூலமுக வாச மீந்தோர்
பொருவரிய கடவுளரான் டொருதூறு கோடிசிலு புரத்து வடிவா
ரொருபளித விளக்கிடுவோர் வெண்ணிறமுது கண்ணுதலு முடைய ராவார்.

இ - ன். (அம்மகாலிங்கத்துக்குத்) திருவமுது நிவேதிப்பவர் ஒருபருக்கைக்கு
யுகமொன்றாகச் சிவலோகத்திற் போகம் அதுபவிப்பார். தாம்பூல முகவாசங்கள் கொடுத்
தவர் தூறுகோடி தேவவருடம் சிவலோகத்திலவாழ்வார். ஒரு காப்பூர்த்திய இடுவோர்
சிவசாரூப்பியம் பெறுவர்.—எ.று. முகவாசம் - தக்கோலம்- ஏலம் - இலவங்கம் - பச்சை
க்கீர்ப்பூம் - சாதிக்காய். (உஎ)

ந்றுத்திருமஞ் சனமெடுக்கக் குடமாட்ட மணிகலச நல்ல வாசம்
பெறுந்தகைய தூபக்கா றிபக்கான் மணியின்ன பிறவுங் கங்குற்
நெறுங்கதீர்கான் மணிமாட மதுரைநா யகற்கீர்தோர் செய்த பாவம் பூவார்.
வெறுந்துகள்செய் தைம்பொறிக்கும் விருந்தாட்டும் பெருங்கர்ம வெள்ளத்தா

இ - ன். திருமஞ்சனம் எடுக்கக்குடமும் அபிடேகிக்க இரத்தினகலசமும் தூபக்
காலும் திபக்காலும் மணியும் பிறவும் அம்மூர்த்திக்குக் கொடுத்தவர் பாவங்களை நீக்கிப்
பெரும்போகம் அதுபவிப்பார்.—எ.று. தெனும் - கெடுக்கும். கால - உயிழ்கின்ற. (உஅ)

கயலிசையங் கண்ணுமைகோன் திருமுன்னர்ப் பல்விழுந் கல்லென் றூர்ப்பு, வியலிசைய பாடலிலே டாடலிவை செய்விப்போ ரிறுமாப் பெய் திப், புயலிசைய வியங்கலிப் பூவுலகுந் தொழுவாசாய்ப் பொலங்கொம் பா டெ, செயலிசைய வணங்கனையா ராடரங்கு கண்டின்பச் செல்வத் தாழ்வார்.

இ - ன். சொக்கலிங்கப்பெருமான் சந்நிதியிலே பலவாத்தியங்கள் ஒலிக்க இல க்கணமுடைய பாடலோடு (மகளிர்) ஆடல்செய்விப்பவர், இறுமாந்து அரசராகி மூவுல குந் தொழுவம் வாத்தியம் ஒலிக்கவும் தேவமகளிர் போன்றவர் ஆடுகின்றசபையைநோ க்கி ஆனந்தமுடைய செல்வத்தே மூழ்குவார்.—எ-று. இசையவென்னு மற்றமூன்றும் உவமவுருபு. (உக)

ஒருகாலட் டாங்கமுடன் பஞ்சாங்க முடனாத லொண்செங் கால்வெண் குருகாலு மலர்த்தடஞ்சூழ் கூடலு யகற்பணிவோர் கோலொன் றோச்சிப் பொருகாலின் வருபரித்தேர் மன்னவரா யாவருந்தம் புடைவந் தெய்தி யிருகாலுந் தலைவருட வெக்காலுந் தமைவணங்க விருப்ப ரன்றே.

இ - ன். ஒருமுறை அட்டாங்க முதலியவற்றாலே சுந்தரோசனா வணங்குவோர் செக்கோல்செலுத்தும் பெருமன்னராகித் தம்மடியை அனைவரும் முடிவருடி வணங்கு ம்படி வீற்றிருப்பர்.—எ-று. அட்டாங்கம் - தலை, கையிரண்டு, செவியிரண்டு, மோவாய், புயங்களிரண்டு, பஞ்சாங்கம் - தலை, கையிரண்டு, முழந்தாளிரண்டு. குருகு ஆலம்- பறவை ஒலிக்கின்ற. பொருகாலின் - மோதுகின்ற காற்றுப்போல. (கஉ)

இத்தகைய திருவால வாயுடையான் திருமுன்ன ரியற்று மோம மெய்த்தவமந் திரந்தான மின்னவணு வளவெனினு மேரு வாரு முத்தமமா மிவ்விவிங்கப் பெருமையெலாம் யாவரளந் துரைப்பர் வேத வித்தகரோ சிறிதறிந்த வாறுணாத் தே மினிப்பலகால் விளம்பு மாறென்.

இ - ன். இத்திருவாலவாய்சர் சந்நிதியிலே செய்யும் ஓமமுதலியவை அணுவன வாயினும் மேருமலைபோலாம். இம்மூலலிங்கமூர்த்திமகிமை அனைத்தும் எவர் அளந்து சொல்ல வல்லவர் முறிவர்களே சிறிதறிந்தபடி கூறினோம், இனிப்பவமுறை சொல்லு மாறென்னை.—எ-று. (கக)

இத்தலத்துக் கொரீப்பாக வொருதலமும் பொற்கமல மென்னு மிந்த வுத்தமமா தீர்த்தத்துக் கொப்பதொரு தீர்த்தமுமெய் யுணர்வா னந்த வித்தனைய விவிங்கமிதற் கொப்பாவோ ரிவிங்கமும்பார் விண்மே லென்னு முத்தலத்து மிலையுந் மூர்த்திதிரு நாமங்கண் மொழியக் கேண்மின்.

இ - ன். இம்மதுணஸ்தலத்துக்கொப்பாக் ஒரு ஸ்தலமும், பொற்றாமரைத் தீர்த் தத்துக்கொப்பாக ஒருதீர்த்தமும், (அண்பர்க்கு) உண்மையறிவாந் (ந்கனை வினைக்கும்) உயர்ந்தவித்தாகிய மூலலிங்கமூர்த்திக்கொப்பாக ஒருமூர்த்தியும் மூவுலகத்துமில்லை, அம்மூர்த்தி திருநாமங்களைக் கூறக்கேளுங்கள்.—எ-று. (கங)

கருங்குழற் கற்றை தொட்டுச் செம்மலர்க் காவி னெல்லே
மருங்குனல் கூர்ந்த கன்னி வடிவெல்லும வாக்கின் செல்வ
நெருங்குதா லுணர்வாற். நெள்ளி யிம்பரினீ றுமட்டத் தேத்து
மிரங்குமிக் குயிலன் னுண்மெய் யிலக்கண மரிய தென்றான்.

இ - ள். கேசாதி பாதாந்தம (மேற்கூறியவாதே அவ்மந்த) இடை சிறுத்த காந்தி
மதி தேவியார் அவயவங்களைத் தேவருரு சாமுத்திரிகைது லுணர்ச்சியால் முற்றும்
ஆராய்ந்து, கூவுவ குயிலமொழிபோலும்* மொழியுடைய இத்தேவியார் அவயவ விலக்
கணம் பூவுலகத்தும் தேவுலகத்தும் இல்லையெனறா. —எ-று. (சுங்)

அங்குது கேட்டோர் யாரு மகங்களி துளுமப விப்பாற்
கொங்கலா நறுந்தார்க் குஞ்சி யுககிர வழுந் போந்து
மங்கல வரிசை மாண மத்தமான சுமந், வைகைச்
சங்நெறி துறைநீ ராடித் தகுங்கடி வனப்புக் கொள்வான்.

இ - ள். சுந்தரபாண்டியர் சந்நிதியிலே அததேவருரு மொழியைக் கேட்டவர்
அனைவரும் மனமகிழ்ச்சி மிகுந்திருக்க, பின்பு உக்கிரபாண்டியர் (அவ்விடத்தினின்றும்)
எழுந்து அவ்ஊடமங்கல வரிசைசிறக்க யானை சுமந்துவந்த வைகைநதியின தீர்த்தத்திலே
ஸ்நானஞ்செய்து சிறந்த திருமணக்கோலங்கொள்ளத் தொடங்கினார். —எ-று. (சுசு)

கட்டவிழ் கணணி வேய்த்து மாண்மதக் கலவைச் சாந்த
மட்டனஞ் செய்து முத்தான் மாண்கலன் முழுதுந் தாங்கி
விட்டவிர கலைவான றிங்கள் வெண்கதிர்த் செலவன் போல்வந்
திட்டபூந் தவிசின் மேற்கொண் டிருந்தனன் சங்க மேங்க.

இ - ள். (தொடங்கி) முறுக்கவிழ்ந்த மலர்மாலே சூழக் கஸ்தூரிகலந்த சந்தனக்
குழம்பை அப்பி முத்துகளாலாகிய மாட்சிமைப்பட்ட அணிகளைத் திருமேனிமுற்றும்
பூண்டுவிட்டு (விட்டு) விளங்கும கிரணவக்ஷையுடைய ஆகாசவாசியாகிய பூரணசந்தி
ரணபோல (அலங்கார மண்டபத்தினின்று) வந்து சங்கமுதலிய, வாத்தியங்கள் முழங்
கும்படி (திருக்கலியாண மண்டபத்தில்) இட்ட அழகிய ஆசனத்தின்மேல் வீற்றிருந்
தார். —எ-று. சங்கம் - உபலக்கணம் (சுடி)

அந்நிலை மணநீ ராட்டி யருங்கலப் போரவை போர்த்த
கனனியைக் கொணர்ந்து நமசி வலவயிற கவின வைத்தார்
பன்னியோ டெழுந்து சோம சேகரன் பூரணம் பங்கின
மன்னிய வுமையு மூக மதித்துநீர்ச் சீரகத் தாங்கி.

இ - ள். அப்பொழுது வாசனாதீர்த்தத்தில் மூழ்குவித்துச் சிறந்த ஆபரணங்க
ளாகிய போரவையிற் போரக்கப்பெற்ற கார்திமதிதேவியாரைக் கொண்டுவந்து உக்
கிரபாண்டியாது வலப்பாகத்திலே அழகுபெற வைத்தனா, (பின்பு அவ்விருவரையும்)
சோமசேகராஜன் தன்பத்தினியோடு எழுந்து புகழ்சிவனும் அவரது பாகத்தில் நிலை
பெற்ற பார்ப்புதிதேவியாருமாகப் பாவித்து நீர்நிறைந்த கரகத்தைக் கையிலே தா
ங்கி. —எ-று. (சுசு)

இடைமயிர் நரம்பற் நிருபதோ டொருநான் கெழில்விர லளவொடு வட்ட வடிவதாய்ச் சிறுகி மெனவது நிடம்ப மத்தகம் யாமையின் புறமபோற படிவகே ரொத்த னன்றிரு குறங்கும் படுமயி ரென்பகன் நியானைத் தடவுடைக் கையுங் கரபமுங் கதலத் தண்டுமொத் திருக்கின்ன் றென்பு.

இ-ள். மருங்குல், டீயிர் நரம்புகளின்னி இருபத்துநான்கருகல் வளவொடு வட்டமாய்ச் சிறுத்துத் தளாவ (தாயின நன்மை) யாம். நிடம்பங்கள், யானையின் மத்தகமும் யாமையின் முதுகும்போல வடிவங்கள் நேரே சமமாயிருத்தல் நன்றும். இரண்டு தொடையும், உரோமம் எனும்புகள் ஒழிந்து யானைத்துதிககையும் கையடியும் வாழைத்தண்டும் போன்றிருந்தால் நன்மையென்று கூறுவர்.—எ-று. நிடம்பம் - பின்புறச்சகனம். ()

அங்கமுண் மறைந்து வட்டமாயத் தசைவ தணிமுழற் தாண்மயிர் நரமபு தங்கிடா தடைவே யுருட்சியாய்ச் சிறுத்துச் சமவடி வாயழ கடைநத [கு சங்கையாஞ் சிறையென் பறத்தசைந தியாமை முதுகெனத் திரண்டுயாந் தழ மங்கலம் பொலிந்த புறவடி மடந்தை மன்னவன் பன்னியா மவ்வே.

இ - ன். அழகிய முழங்கால், எனும்பு தோன்றாமல் வட்டமாய்த் தசைந்திருந்தால் (நன்றும்.) கணக்கால்கள், மயிர் நரம்புகளினித திரண்டு முறையே சிறுத்துச் சமவடிவாய் அழகியன(வாயிருந்தால் நன்மை)யாம். நரம்பும் எனும்பும் ஒழியத் தசைந்து யாமைமுதுகுபோலத் திரண்டு உயர்ந்து அழகு பொலிவுகளால் விளங்கிய புறவடியுள்ள பெண் அரசன் மனைவியாவன்.—எ-று. பரிகள் மறைந்து நரம்பின்றியிருந்தாற் சுபம் என்று வடமொழியிற் கூறியிருத்தலை இந்துலார் புறவடியில் அடக்கிக் கூறினார்.

அல்லியங் கமலக் கால்விர னுயர்ந்து தூயவா யழகவாய்க் கழுநீர் மெல்லிதழ் நிறைத்தாங் கொழுங்குறத் திரண்டு வாலுகிர் வெண்மதிப பிளவு புல்லிய போன்று மெல்லிய லாகிப் புகரறத் தசைந்தன வகத்தான சொல்லிய தசைவு மூண்மையுஞ் சமமுந் துகளிலா வழகுமே யன்றி.

இ - ன். கால்விரல்கள், உயர்ந்து தூய்மையினவாய் அழகினவாய்ச் செங்கழுநீர் மலரின் மெல்லிய விழ்களை வரிசையாக வைத்தாற்போல ஒழுங்குபெறத் திரண்டு, வெள்ளிய நகங்கள், வெள்ளிய பாதிமதிகள் (அவ்விரல்களைப்) பறறியனபோன்று மென்மையுடையனவாய்ச் சூற்றமறத் தசையுடையன(வாயின் நன்மையாம்.) உள்ளங்கால், தூலிற் கூறிய தசைதல் மிருது பள்ளமின்மை அழகு இவைகளல்லாமல்.—எ-று. (சஉ)

உண்ணமுஞ் சிவப்பு முள்ளதாய் வேர்வை யொழிந்ததேற் செவ்வமா மாகம் வண்ணமார் பொன்போ ளன்னிறம் வாயதல வண்மணம் பாடலக குவளை தண்ணற முளரி மல்லிகை நறுந்தண் சம்பகம் போலவது நன்றும் பண்ணவாந் கிளவி குயில்களி யாழிற் படினவரும் பாக்கிய மென்னு.

இ-ள். உஷ்ணப் செம்மையுடன் உள்ளதாய் வியர்வை யில்லதாயின் ஐசவரியமுண்டாம். சீரம், நிறம்பொருத்தியு பொன்போல நல்லநிறடி அடைத்தலும் பாதிரிமுதலிய மலர்கள்போல நறுமணங் கமழ்தலும், நன்மையாம். இசையும் விரும்புகின்ற மோழி, குயில் கிளிகளின் குரலும் யாழின் இசையும் போலவதாயிற் செவ்வமுண்டாமென்று சொல்லி.—எ-று. பண்ணுமென்னுஞ் சிறப்பும்மை தொகை. (சஉ)

● ப தி க ப் ப ட ல ம்.

வட்டங்கொள் சடைபுடைய சித்தர்வினை யாடியதோர் வனப்புங் கையிற்
கூட்டங்கற் தரித்தபிரான் கல்லாளை கரும்பருந்தக் காட்டு மரறு
முட்டங்கு வஞ்சனையா லமணர்விடு வாரணத்தை யொழித்த வாறு
மிட்டங்கொள் கௌரிமுனம் விருத்தனினே யோன்குழனி யான வாறும்.

• கட்வாங்கம் - கட்டங்கமென நின்றது; அதுயோகதண்டம். விரான் - அச்சித்தர்.

செய்யதான் மாறிநட மாடியதும் பழிபஞ்ச திறனுந் தாயை
மையலாற் புணர்ந்தமகன் பாதகத்தை மீற்றியது மழிபா தாசான்
றையலா டனைவிரும்பு மாணவனை வாளமரிற் றடிந்த வாறும்
பையுரா வெய்ததுவும படிற்றமணர் விடுத்தபசுப் படுத்த வாறும்.

மாணவனைவான் - சீடனாகிய சித்தனைவாளினால். தடிதல் - வெட்டல். படிறு -
வஞ்சம். படுத்தல் - கொல்லல். (சு)

அறவேற்றுப் பரியுகைத்து மெய்க்காட்டுக் கொடுத்தவினை யாட்டுங் காட்டுச்
சூறவேற்றுக் கொடியரசன் றனக்குலவாக் கிழிகொடுத்த தொடர்பு நாய்கர்
நறவேற்ற மலர்க்குழலார் மனங்கவாநது வளைபகாந்த நலனு மாறு
மறவேற்கண் மாதாராக் கட்டமா சித்திபெற வகுத்த வாறும்.

அறஏற்றுப்பரி - தருமவிடையாகிய குதினா. ஏற்றுச்சுறவுகாட்டு கொடி அர
சன் - ஆண்குறமீன்காட்டுகின்ற கொடியை யுடைய குலீபூடணபாண்டியன். நாய்
கர் - வைசியர். மறவேல் - கொலவேல். ஆறு மாதாரக்கு என்க. (ஏ)

சென்னிபொருட் டெயில்வாயி றிறந்தடைத்து விடைபொறித்த செய
லுஞ் சென்னி, மன்னிகவிட் டமர்வினைப்ப மீனவற்கு நீர்ப்பந்தர் வைத்த
வாறும், பொன்னையாள் பொருட்டிரத வாதவினை முடித்ததுவும் புகார்க்கு
வேந்தன், றன்னையகன் குழிவிட்டித் தென்னவற்கு மறவாகை தந்த வாறும்.

சென்னி - சோழன். எயில் - கோட்டை விடை - இடபமூத்தினா; ஆகுபெயர்.
மன் இகல் - பொருந்திய பகை. மீனவன் - இராஜபுரந்தர பாண்டியன். புகார் - காவிரிப்
பூம்பட்டினம். வேந்தன் - சோழன். அகன்குழி - விரிந்தமடு. வீட்டி - வீழ்த்தி. மறவா
கை - வலியவெற்றிமலை. (அ)

மனக்கவலை கெடவுலவாக் கோட்டையடி யாற்களித்த வகையு மாம
னெனக்கருணை வடிவாகி வழக்குரைத்துப் பொருள்வனிகற் கீந்த வாறுஞ்
சினக்கதிர்வேல் வரகுணற்குச் சிவலோகங் காட்டியதுந் திவவுக் கோலான்
றனக்கடிமை யெனவிறகு திருமுடிமேற சுமந்துபகை தணித்த வாறும்.

திவவுக்கோலான் - (நரம்புக்) கட்டுள்ள யாழ்ப்பாணர். பகை - எமநாதன். (க)

அப்பாணன் கிருநிதியுஞ் சேரனிடைத் திருமுகமீந் தளித்த வாறு
மப்பாணன் பாடமழை யராயிரவிற்பொற்பலகை யளித்த வாறு
மப்பாணன் மனைவியிசைப் பகைவெல்ல வண்ணவைய யடைந்த வாறு
மப்பாணன் னொள்ளோன் முலையருக்திப் பன்னியுயி ரளித்த வாறும்.

பகை - சமநாட்டுப் பாடினி.

(க0)

வயவேனக் குருளைதனை மந்திரிக ளாக்கியதும் வலியுண் டாகக் கயவாய்க்குக் குருமொழியைத் தருளியது நாளைக்குக் கருனை நாட்டங் தயவால்வைத் தருண்முத்தி லங்கியதுங் கூடனாக் தன்னைச் சித்தர் புயநாகம் போய்வளைந்து திருவால வாயாக்கிப் போந்த வாறும்.

வய எனக் குருளை - வலியபன்றிக்குட்டி - கயவாய் - கரிக்குருவி குருமொழி வைத்தருளியது - குருமூர்த்தியாகி உபதேசஞ் செய்தருளியது. தயை - தயவு என மரீ இயிற்று. (கக)

சுந்தரனென் றெழுதியகூ ரம்பெய்து செம்பியன்போர் தொலைத்த வாறுஞ் சேந்தமிழோர்க் கியற்பலகை யருளியதுத் தருமிக்குச் செம்பொன் பாடித் தந்ததுவு மாறுபடு கீரற்குக் களையேற்றத் தந்த வாறும் விந்தமடக் கியமுநியாற் கீரனியற் றமிழ்தெளிய விடுத்த வாறும்.

செம்பியன் - சோழன். செந்தமிழோர் - பொய்யடிமை யில்லாச் சங்கப்புலவர். இயற்பலகை - சங்கப்பலகை. பாடி - ("கோங்குதேரீ வாழ்க்கை" என்னுந் திருப்பாசரம்) பாடி. பொன் தந்ததுவுமென்க. கீரற்கு - நக்கீரதேவரை. உருபுமயக்கம். முநி - அகஸ்திய மகாமுநிவர். (கஉ)

ஊமனாற் புலவரிக லகற்றியது மிடைக்காட னுடன்போய்க் கொன்றைத் தாமனாற் வடவால வாயுமர்ந்த பரிசும்வலை சலதி வீசிப் பூமனாய் சூழலியைவேட் டருளியதும் வாதவூர்ப் புனிதர்க் கேறத் தேமனான் மலரடிகண் முடிசூட்டி யுபதேசஞ் செய்த வாறும்.

ஊமன் - முருகக்கடவுளது அவ்தாரமாய் வைசியர்மரபில் உதித்த மூங்கைப்பி ள்ளையாராகிய உருத்திரசன்மர். புலவர் - சங்கப் புலவர். பூமன் ஆய்சூழலி - மலர்கள் பொருந்திய ஆய்ந்துவகிரந்த அளகமுடைய உமாதேவியார். வேட்டல் - திருமணஞ் செய்தல். தேமன் - தேன்பொருந்திய. நாள்மலர் - புதியமலர்போலும். (கங)

நரிகள்பரி யாக்கியதும் பரிகணரி யாக்கியது நாகம் பூண்டோ னரியதிரு மேனியின்மே லடிசுமந்து மணசுமந்த வருநாந் தென்ன னெரியடுவெஞ் சுரந்தணித்த வாறுமம ணனைக்கழவி லிட்ட வாறுங் கரியதென வன்னிகிண றிலிங்கங்கூய் வணிகமகட் காத்த வாறும்.

தென்னன் - கூடன்பாண்டியன். எரி அடு - அக்கிரிபோல வருத்தும். கரி - சா ட்டி. அது - பருதிப்பொருள் விருதி. (கச)

எனத்தொகையா லறுபத்து நான்கிவற்றை நிறுத்தமுறை யீறி லாத [ருன் விளைத்தொகையா றகன்றீரெக் காலமெவர் பொருட்டெனநீர் வினா வாம் மனத்தளவி லன்புகூட்ட யுடைந்தொழுதத் திருவாலவாயான் றானே நினைத்தளவி லான்றதம் பெருக்கிரித் துணைப்பலென நெறியாற் கூறும்.

நிறுத்தமுறை - வைத்தமுறையே. தொகை ஆறு - தொகுதியாகியவழி. மன த்து நினைத்து என்க. உரைப்பிள் - உரைப்பன். கிரோதாயுக்கதிலே பதினாறு திருவிளை

யாடல்களும், திரேதாயுகத்திலே பதினாறு திருவிளையாடல்களும், துவாபரயுகத்திலே பதினாறு திருவிளையாடல்களும், கலியுகத்திலே பதினாறு திருவிளையாடல்களும் நிகழ் தனவாக வட்டாலிற் கூறியிருக்கின்றன. (கடு)

பதிகப்படல முற்றியது.

ஆகச்செய்யுள் ஈசக.

முதலாவது

இந்திரன்பழிதீர்த்தபடலம்.

அறுசேடியாசிரியவிருத்தம்.

மின்பயில் குவிசப் புத்தேன் விருத்திரா சுரணைக் கொன்ற
வன்பழி விடாது பற்றக் கடம்பமா வனத்தி லெய்தி
யென்பர வாரம பூண்ட விறைவனை யருச்சித் தேத்திப்
பின்பது கழிந்து பெற்ற பேற்றினை யெடுத்துச் சொல்வாம்.

இ - ள். ஒளிதங்கிய வச்சிரப்படையுடைய இந்திரன் விருத்திராசுரனைக் கொன்றதனாலாகிய வலியபாவம் நீங்காது பற்ற அது நீங்கும்படி. *பெரிய கடம்பவனத்தில் வந்து ஏலும்பு பாம்புகளைப் பதக்கமாகப் பூண்ட சொக்கலிங்கப் பெருமானைப் பூசித் துப புகழ்ந்து பின்பு அப்பாவம் ஒழிந்து பெற்ற நன்மையாகிய திருவிளையாடலை (யாழ்) எடுத்துக் கூறுவாம்.—எ-று. (க)

முன்னதா முகத்தில் வண்டு முசுமந் தார நீழற்
பொன்னவிர் சுணங்குண் கொங்கைப் புலோமசை மணளன் பொற்பூண்
மின்னவிர்த் திமைப்பச் சிங்கஞ் சுமந்தமெல் லணைமேன் மேவி
யன்னமென் னடையா ராடு மாடன்மே லாவம் வைத்தான்.

*இ - ள். கிரேதாயுகத்திலே வண்டுகள் மொய்க்கு மந்தார *நிழலிலே சிங்கங்கள் சுமந்த மேல்லிய ஆசனத்திலே பொற்பிதிர்போல விளங்குந் தேமல் படர்ந்த தனங்க ளையுடைய இந்திராணி தலைவன் பொன்னணி ஒளிவீசிலிளங்க இருந்து அன்னம்போலு நடையுடைய மடவார் ஆடும் ஆடலின் விருப்பங்கொண்டு (நோக்கி)னான்.—எ-று. (உ)

மூவகை மலரும் பூத்து வண்டுளே முழங்கத் தெய்வப்
*பூவலர் கொடிபோற் தன்ன பொன்னரை கூத்து மன்றார்
நாவல ரமிழ்த மன்ன பாடலு டாக நாடு
காவலன் கண்டு கேட்டுக் களிமதுக் கடலி லாழ்ந்தான்.

இ - ள். நீர் நிலம் கோடு இவற்றிலுண்டான மூவகை மலரும் விரிந்து அவற்றில் வண்டுகள் இசைபாட மலர்விரிந்த சிறந்தகொடி ஆடினாற்போல, இலக்குமிபோன்ற (கமல முகமும் குவளைக்கண்ணும்) குமுதவாயும் தாமரைத்தாளும் குமிழ்முகக்கும் கோங்கந்தன மும் காந்தடிகையும் முல்லைப் பல்லுமுடைய) அரம்பையர் ஆடலையும் அவர் நாவிற்கோன் றிய அமிர்தம்போலும் இனிய பாடலையும் இந்திரன் கண்டும் கேட்டும் களிப்பாகிய மதுக்கடலில் மூழ்கினான்.—எ-று. (கூ)

பையரா வணிந்த வேணிப் பகவனே யனைய தங்க
னையனும் லியாழி புத்தே ளாயிடை யடைந்தா னாகச்
செய்யதாள் வழிபா டின்றித் தேவர்கோ னிருந்தா னந்தோ
தையலார் மயலிற் பட்டோர் தமக்கொரு மதியுண் டாமோ.

இ-ள். அத்தேவரையிலே சிவபிரானோடொத்த பிருகஸ்பதியாகிய தேவரூ
வரவா (அப்பொழுது அவனாமதித்து) வழிபாடுசெய்யாமல் இந் திரன் (உபேட்சையாக)
இருந்தான். ஐயோ தையலார் மையலிலே தாழ்ந்து வீழ்ந்தவர்க்கு நல்லறிவு இல்லையல்
லவா.—எ-று. (ச)

ஒல்லெனக் குரவ னேக ஆம்பாகோன் நிருவி னாகம்
புல்லெனச் சிறிது குன்றப் புரங்கா னறிந்திக கேடு
நல்லதொல் குரவற பேணு நவையினால் வினோந்த தென்னு
வல்லவா றறிவன் றன்னைத் தேவோ னாயி னனே.

இ-ள். (அதனையுணர்ந்த) ஆசாரியா (உடனே அச்சபையினிங்கி) வினாந்து
செல்ல இந் திரனது (காந்தி வலிமை வித்தையாகிய) பெருஞ்செல்வம் (நாடோறும)
பொலிவழிந்து சிறிது (சிறிது) குறைபடுதலால் (அதனை) அவ்விந்திரன் அறிந்து இக்
கேடு நம்மாசிரியரை அவமதித்த அபராதத்தினால் ஆவதென்று வருந்தி அவரைத்தேடத்
தொடங்கினான்.—எ-று. (ரு)

அங்கவ னிருக்கை புக்கான் கண்டில னவித்த பாசப்
புங்கவ ருல்கு மேனோர் பதவியும் புவன மூன்றி
லெங்கனுந் துருவிக் காணு னெங்குற்றான் குரவ னென்னுஞ்
சுங்கைகொண் மனத்த னுகிச் சதூர்முக னிருக்கை சார்ந்தான்.

இ-ள். (இந்திரன்) அகரூவார் இருப்பிடம் பாசமோசநஞ் செய்த முரிவரமுத
லாயினார் பதவிக்கீழ் மற்றவுலகங்கள் ஆகிய எவ்விடத்தும் ஆராய்ந்து காணாமல் நம்மாசி
ரியர் எங்குற்றொன்னும் ஐயங்கொண்ட மனத்தனாகிப் பிரமலோகத்தை அடைந்
தான்.—எ-று. (சு)

துருவினா னங்குங் காணுந் திசைமுகற் றொழுது தாழ்த்து
பரவிமூன் பட்ட வெல்லாம் பகாந்தனன் பகரக கேட்டுக்
குரவனை மிகழ்ந்த பாவங் கொழுநதுபட் டருந்துஞ் செவவி
வருவது னோக்கிச் சூழ்ந்து மலாமக னிதனைச் சொல்வான்.

இ-ள். அங்குந் தேடிக்காணாமல் (இந்திரன்) பிரமாவை வழிபட்டு முன்னே
நிகழ்ந்தவைகளைச் சொல்லக் கேட்டுக் குரவனை அவமதித்ததனாலாகியபாவம் ஒங்கி துக்
ர்ச்சுரியபருவம்வருதலினோக்கி ஆராய்ந்துபிரமா இதனைச் சொல்வாராயினார்.—எ-று.

அனையதொல் குரவற் காணு மளவுநீ துவட்டநீ வீன்ற
தனையன்முச் சென்னீ யுள்ளான் றுனவா குலத்தில் வந்தும்
வினையினு லறிவான் மேலான் விசகவ வருவ னென்னு
மினையனைக் குருவாக் டீகாடி பென்றலு மதற்கு நோந்தான்.

இ - ன். அஞ்ஞாவனைக் காணும்வரை (இந்திரனை) நீ துவட்டாபெற்ற புத்திரானாகிய மூன்று சிரமூள்ள விச்சவருபன் (ஒருவன்) உளன். (அவன்) அசுரனுயினும் செய்கையாலும் அறிவாலும் மேம்பட்டவனாதலால் அவனை ஆசிரியனாகக் கொள்ளுவாய் என்றலும் அதற்கு (இந்திரன்) உடன்பட்டவனாகி. —எ-று. (அ)

அழலவிர்த் தனைய செங்கே முடிக்கிதழ் முளரி வாழ்க்கைத் தொழுதகு செம்ம நன்னைத் தொழுதுமீண் டகன்று நீங்கா விழைதகு காதல் கூர விச்சவ வருவன் நன்னை வழிபடு குருவாக் கொண்டான் மலர்மகன் சூழ்ச்சி தேறான்.

இ - ன். பிரமாவைத் திரும்பவும் வணங்கி நீங்கி அவர் ஆலோசனையை ஆராயாது வீருப்பமிக விச்சவருபனைக் குரவனாகக் கொண்டு சிவகவச வுபதேசம் பெற்று, கந்தி வலிமைவித்தைகளை முன்போலடைந்தான். —எ-று. உபதேசமுதலியன வட னுலிற்கண்டன. (க)

கைதவக் குரவன் மாயம் கருதிலன் வேள்வி யொன்று செய்திட லடிசு ளென்னத் தேவாகட் காக்கங் கூறி வெய்தழல் வளர்ப்பா னுள்ளம் வேறுபட் டவுணர்க் கெல்லா முய்திற னினைந்து வேட்டான் நனக்குமே லுறுவ தோரான்.

இ - ன். வஞ்சகக்குரவனது தியகருத்தை எண்ணாமல் (அவனைநோக்கிச்) சுவாமீ ஒரு யாகஞ்செய்க வென்று (இந்திரன்) வேண்ட (அதற்கு விச்சவருபன்) தேவர் பொருட்டிச் செல்வம் உண்டாகவென (வாக்கினால்) வாழ்த்தி வேள்வியெய்வனாகித் தனக்குமேல் வினைவதை ஆராயாமல் அகம வேறுபட்டு அசுரர்க்கு ஆக்கங்கருதி வேள்வி செய்தான். —எ-று. (க0)

வாக்கினான் மனத்தால் வேறாய மகஞ்செய்வான் செயலை யாக்கை நோக்கினு னேதி தன்னு னோக்கினான் குவிச வேலாற் றாக்கினான் றலைகண் மூன்றுந தனித்தனி பற்றை யாகப் போக்கினு னலகை வாயிற் புகட்டினான் புலவுச் சோரி

இ - ன். வாக்குமனங்கள் ஒற்றுமையின்றி வேள்வியெய்யும் விச்சவருபன் செயலை உடலிற் கண்ணுடைய இந்திரன் ஞானக்கண்ணைப் பாதது விச்சிரப்படையால் அவனைக் கொன்று (தவமுள்ள அவ்வசுரனது சோமபானஞ்செய்ய முகமுடைய) தலையைக் காயாகவும் (சுரபானஞ்செய்ய முகமுடைய) தலையை ஊர்க்குருவியாகவும் (அந்நபானஞ்செய்ய முகமுடைய) தலையைச் சிச்சிலியாகவும் டோக்கி ஊனின் உதிரத்தைப்பேயினது வாயிற் புகவிட்டான். —எ-று. பறவைவகை வட னுலிற்கண்டன. (க௧)

தெற்றெனப் பிரம பாவஞ் சீறிவந தமரர் வேரதைப் பற்றலு மதனைத் தீர்ப்பான பண்ணவர் மரமேன் முண்டிற் பொற்றொடி யரர்மே னீர்டிமல் வேண்டினர் புகுத்த லோடு மற்றவ் ரிஃதியார் தீர்க்கும் வண்ணம்பா தென்ன விண்ணோர்.

இ - ன். விரைவாக அப்பிரமக் கொலைப்பாவம் கோபித்துவந்து இந்திரனைப் பற்றி ஒருவீருடம் அலைக் கப்பின்பு அப்பாவத்ததைப் போக்கும்பொருட்டுத் தேவர்

திருவிளையாடற்புராணம்.

(ஆலோசித்து) மரம் மண் பெண் நீர் இவரிற் (பிரித்துப்) புருவித்தவனவில் அவர் இப் பாவத்தை யாம்போக்குமுறை எங்ஙனமென்று கேட்க (அதற்குத்) தேவர்.—எ-று. திணை விரவியுஞ் சிறப்புப்பற்றி உயர்திணையாகக் கூறினார். (கஉ)

அப்பிடை துளையாய் மண்ணி லருவருப் புவராயம்பொற்
செப்பினங் கொங்கை யார்பார் மீண்டுதற் கரிய பூப்பாய்க்
கப்பிணர் மரத்திற் காலும் பயினதாய்க் கழிக வென்றா
ரிப்பழி சுமந்த வெங்கட் கென்னல மென்றார் பின்னும்.

இ-ள். மரத்தில் ஒருதும் பிசினும் மண்ணில் உவரும் பெண்ணிற் பூப்பும் நீரில் துளையாய் (அப்பாவும்) கழிகவென்றார். (அங்ஙனமாயின்) இப்பாவஞ் சுமந்த எங் களுக்கு என்பயனெனது (அவர்) பின்னும் வினவினார்.—எ-று. இணர்-பூங்கொத்து. (கஉ)

மேலேறு.

கருவின் மாதர் கருவுயிர்க்கு மளவு முறையார் கணவர்தோண்
மருவி வாழ்க மண்ணகழ்ந்த குழியு மதனால் வடுவொழிக
பொருவி நீரு மிறைத்தோறு முறிப் பொலிக மாங்குறைபட்
டொருவி னாலுத் தழைகவென வொழியா நலனு முதலினார்.

இ-ள். மரம்பெட்டினாலுத் தழைகவென்றும் மண்தோண்டினாலும் அக்குழி (ஒருவருடத்தில்) மேவுகவென்றும் கருப்பமகளிர் பிரசவிக்கும்வரை கணவரைக் கூடி வாழ்க வென்றும் நீர் இறைக்குந்தோறும் ஊறுகவென்றும் நீங்காப்பயனை அவருக்குத் (தேவர்) கொடுத்தார்.—எ-று. (கசு)

மாசிற் கழிந்த மணியேபோல் வந்த பழிதீர் திர்திரனுந்
தேசிற் நிகழத் துவட்டாத்கன செல்வன் றன்னைத் தேவர் பிரான்
வீசிக் குவிசத் துயிருண்ட விழுமங் கேட்டு வெகுண்டெயிர்த்துக்
கூசிப் பழிகோள் கருதியொரு கொடிய வேள்வி கடிதடைத்தான்.

இ-ள். குற்றத்தினீங்கிய இரத்தினம்போலப் பற்றிய பாவநீங்கி இரத்தினம் ஒளியி னால் விளங்க, துவட்டா தன்மகன இரத்தினால் இறந்த துன்பத்தைக் கேட்டுக் கோபித் துப் பெருமூச்செறிந்து நாணிப் பழிக்குப் பழிவாங்கக் கருதி விரைவீற் கொடிய வே ள்வி செய்தான்.—எ-று. (கடு)

அந்தக் குண்டத் தெரிசிகைபோ லழலுங் குஞ்சியண்டமுக
டுந்தக்கொடியி னாமம்போ லுயிர்த்துச் செங்கண் கிளச்செந்தீச்
சிந்தப் பிறைவா ளெயிறுதுக்கித் திசைவான் செவிடு படநகைத்து
வந்தக் கொடியி டிடம்போல வெழுந்தா னொருவான் மறவீரன்.

இ-ள் அந்தையாக்குண்டத்திலே தீச்சிகைபோல (ச்சிவந்து) விளங்குஞ் சிகை அண்டமுகட்டிற் றுக்கக் கொடிய புகைபோலப் பெருமூச்செறிந்து கண்கள் கோபாக் கிரியைச் சிதறப் பிறைபோன்ற வக்கிரதந்தத்தை அதுக்கித் திசைகளினும் ஆகாய த்தினுமுள்ளார் செவிடுபடப் பேருருகைசெய்து (கடலிற்) றேன்றிய ஆலாகல விடம் போல வரலேந்திய ஒரு பெருவீரன் உதித்தான்.—எ-று. வந்தவென்னும் அகரவீறு தொகை. (கசு)

கவிவிருத்தம்.

ஈங்குவன் விருத்திர னென்ப வாரமுந் :
தூங்குவன் கணைவிடு தூர. நீண்டுநீண்
டோங்குவ னேங்குதற் கொப்ப வைகளும்
வீங்குவ னறணிவார் வினையி னென்பவே.

இ - ன். இவ்விடத்தே உதித்தவனை விருத்திராசுரன் என்பர். நிறைந்த கோபாக்கிரி தங்கிய வலிய அம்புவிடுந் தூரம்வரை நாடோறும் நீண்டு நீண்டு உயருவான். நீளுதற்கு ஒப்பப் பாவிகள் தீச்செய்கைபோலப் பருப்பன் என்பர்.—எ-று. (௧௭)

வீங்குடல் விருத்திரன் நன்னை விண்ணவ
கோங்குற வருதுவட் டாவெ னுமபெயரத்
திங்குறு மனத்தினேன் நேவா கோனுயிர்
வாங்குதி பொருதென வரவிட் டானரோ.

இ - ன். தீயமனமுடைய துவட்டாவெனும் பெயரோன். தேவர்வருந்தும்படி வந்த விருத்திராசுரனை (கோக்கி) ப்போர்செய்து இத்திரன் உயிரை வாங்குவாய் என்று எவ்வினன்.—எ-று. (௧௮)

மதித்துணி யெயிற்றினேன் வடவை போற் சினை இக்
கொதித்தெதிரா குறுகினான் கொண்ட லூர்நியு
மெதிர்த்தனன் களிற்றின்மே லிமயத் துச்சிமே
லுதித்ததோர் கருங்கதி ரொக்கு மென்னவே.

இ - ன். பிறைமதிபோன்ற தந்தமுள்ள விருத்திரன் வடவா முகாக்கிரிபோலக் கோபித்துப் பொங்கி (ப்போர்செய்ய) எதிர்த்தான். இத்திரனும் பனிமலையுச்சியில் உதித்த கருஞாயிறுபோல வெள்ளையானே மேற்கொண்டு எதிர்த்தான்.—எ-று. (௧௯)

அறத்தொடு பாவநேர்ந் தென்ன வார்த்திரு
நிறத்தரு மூண்டமர் செய்யக் கற்கிறை
குறைத்தவன் றருவன்மேற் குனிச வேலெடுத்
துறைத்திட வீசினு னுடன்று சின்வனும்.

இ - ன். பாவமும் புண்ணியமும் எதிர்த்தாற்போல அசுரனுந் தேவனும் ஒலித் துச்சி (கோபம்) கொண்டு போர்செய்ய (அவருள்) மலையிறுகிரித்தேவன் அசுரன்மேல் வச்சிரப்படையை ஒங்கி உறைக்கும்படி வீசினான். அசுரனுந் கோபித்தது.—எ-று. (௨௦)

இடித்தனன் கையிலோ ரிருப்பு லக்கையைப்
பிடித்தனன் வரையெனப் பெயர்ந்து தீயெனத்
துடித்தனன் சசிமுலைச் சுவடு தோய்ப்புய்த்
தடித்தன னிந்திர னவச மாயினான்.

இ - ன். ஆரவாரித்துக்கையில் ஓர் இருப்புலக்கைகொண்டு மலைபேரடி நடந்து தீபோலத்துள்ளி இத்திராணி தனத்தமும்புள்ள புய்த்திலே அடித்தான் (உடனே) இத் திரன் மூர்ச்சித்தான்.—எ-று. (௨௧)

திருவினியாடற்புராணம்.

அண்டரே றனையவ னவச மாறிப்பின்
கண்டகங் கைதவ நினைந்திக் கள்வனோர்
மண்டம ராற்றுவான். வலியி லோமெனப்
புண்டரீ கத்தவ னுலகிற் போயினான்.

இ - ள். தேவர்களில் மிகச்சிறந்தவன் மூர்த்தசைநீங்கிப் பின்பு அசுரனது மாயத்
தைண்ணி இவனுக்கு நேர்நின்று நெருங்கிப் போர்புரிய (யாம்) வலிமையில்லோமெ
ன்று கருதிப் பிரமலோகத்தை அடைந்தான்.—எ-று. (உஉ)

தாழ்ந்துதான் படுதுயர் விளம்பத் தாமரை
வாழ்ந்தவன் வலாரியோ டணைநது மாமதன்
விழ்ந்தமார் பினனடி விழ்ந்து செப்பமால்
சூழ்ந்துவா னுடனே நோக்கிச் சொல்லுவான்—

இ - ள். (அடைந்து பிரமாவை) வணங்கித் தானபடுத் துன்பத்தைச்சொல்லப்
பிரமா இந்திரனோடு (வைகுண்டஞ்) சார்ந்து இலக்குமிவிரும்பிய மார்புடையார் பாத
த்தில் வணங்கி விஞ்ஞாபிக்க அவ்விஷ்ணு ஆலோசித்து இந்திரனோடுநோக்கிக் கூறுவா
ராயினார்.—எ-று. (உ௩)

ஆற்றவும் பழையதுன் னங்கை வச்சிர
மாற்றவ ருயிருண வலியின் றுதலால்
வேற்றொரு புதியது வேண்டு மாவினிச்
சாற்றுது மதுபெறுந் தகைமை கேட்டியால்.

இ - ள். (வலாகுரன் எலும்பாலாகிய) உனது கைவச்சிரப்படை மிகப்பழைபதா
கையால் புகைவகைக்கொல்ல வலிமையில்லை (அதனால்) இனிப்புதியதொரு படைக்க
லம் வேண்டும் அது பெறுந்தன்மையைக் கூறுவோம் கேட்பாய்.—எ-று. வேறொரு
என்பது ஒன்றுவிரிந்தது. (உ௪)

தொடையகன் யார்பநாந் துய பாற்கடல்
தடைபுநா ளசுரருஞ் சுரருங் கையில்வெம்
படையொடு மடையன்மின் பழுதென் றப்படை
படையவுந் ததீசிலா லடைவித் தாமரோ.

இ - ள். மாலையணிந்த விரிந்தமார்பனே வெள்ளியபாற்கடல் கடையத்தொட
ங்குட்போது தேவரும் அசுரருமாகிய நீங்கள் ஆயுதங்களோடு அடையாதே யுங்கள் (அங்
ஙனம் அடைதல்) சூற்றமென்று அப்படைகளையெல்லாம் ததீசிமுனிவரிடத்தே யாம்வை
க்கச் செய்தோம்.—எ-று. (உ௫)

சேட்படு நாணலி செல்லத் தேவரார்
வாட்படை யவுணரா வந்து கேட்டிலர்
ஞாட்படை படையெலா ஞான நோக்கினால்
வேட்படை வென்றவன் விழுங்கி னானரோ.

இ - ள். (பின்பு) மிகநெடுங்கீலஞ் செல்லத் தேவராதல் அசுரராதல் வந்து கே
ட்டிலர் (அதனால்) காமபாணத்தையென்ற அம்முனிவர் ஞானநோக்கினால் வலிமையுப
ற்ற அப்படைகளை விழுங்கினார்.—எ-று. தல்லீறுதொகை. (உ௬)

விழுங்கிய படையெலாம் வேற நத்திரண்
டொழுங்கிய தான்முது கத்தண் டொன்றியே
யெழுங்கதிர்க் குலிசமா மதனை யெய்துமுன்
வழங்குவன் கருணையோர் வடிவ மாயினன்.

இ - ன். விழுங்கியபடை முழுவதும் ஒன்றுபடத் திரண்டு அவரது முதுகத்தண் டெலும்போடு பொருந்தி ஒழுங்குபட்டுள்ளது (அது) ஒளிவீசும் வச்சிரப்படையாம். அதனை (நீ) சென்று (கேட்டற்கு) முன்னே கொடுப்பார்; கருணையே ஒரு வடிவாகவு டையவ ராதலால்.—எ-று. ஆல் - அசை.

(௨௭)

ஹே வேறு.

என்று மாதவ னியமப வும்பர்கோ
னொன்றும் வானவர் தமமொ டொல்லெனச்
சென்று மாயையின் செயலை நோன்பினால்
வென்ற மாதவ னிருக்கை மேவினான்.

இ - ன். என்று இலக்குமி நாயகர் சொல்ல இந்திரன் (தன்னைச்) சூழ்த்த தேவர் களோடு விளைந்துபோய் மாயையின் செயல்களை ஐம்பொறியடக்கலாகிய நோன்பி னால் வென்ற அம் மகாமுநிவரது ஆச்சிரமத்தை அடைந்தான்.—எ-று.

(௨௮)

ஹே வேறு

அகமலார் தருந்தவ னமராக் கன்புகூர்
முகமலாக தின்னுரை முகமன் கூறிநீர்
மிகமெலிந் தெய்தினீர் விளைந்த தியாதது
தகமொழிந் திடலென வலாரி சாற்றுவான்.

இ - ன் (அப்பொழுது) அப்பெருந்தவர் அகமகிழ்ந்து அருள்மிருந்து முகமலர்ந் து தேவர்கள்பொருட்டு இனிய உபசாரவசனங்கள் சொல்லி நீங்கள் மிகமெலிந்து (இங் கே) வந்தீர்கள்போலும் மிகழ்ந்தது யாது அதனை மெய்யாகச் சொல்லக் கூடவீர்களே ன்று கேட்ட, இந்திரன் கூறுவானாயினான் —எ-று அன்பின் காரியத்தை அன்பென வுப சரித்தார்.

(௨௯)

அழகணீர் மறாததொன் றதனை வேண்டியும்
முடிக்கொள்வா வைரொடு முந்தி னேனது
செடிகொள்கா ரிருளுட லவுணர்த் தேய்த்தெமர்
குடியெலாம் புரப்பதோர் கொள்கைத் தாயது.

இ - ன். சுவாமீ நீர் தடைசொல்லாமல் அருளும்பொருளோன்று (உம்மிடத் தே உளது) அச்சைவிரும்பி இத்தேவரோடு (அடியேன இங்கே) வந்தேன். அது அசரர் களைக்கெடுத்து எங்குடிகளைக் காப்பதாகிய ஓர் கொள்கையை புடைத்தாயது.—எ-று. செடி-குற்றம்.

(௩௦)

பாதென னினை யதுன் யாக்கை யுள்ளதென.
'றோதலும் யாவையு முணர்ந்த மாதவ,
னாதவர் கண்டதா மமாயி னுணன்ப்
போதலர்ந் தின்னன புகழ்வ தாயினன்.

ய - ன். இத்தன்மையுடையது யாதெனின் உமது திருமேனியிலுள்ளப்தன்று கூறவும் முற்றுமுணர்ந்த அம்மகாமுனிவர் ஆதித்தனைக்கண்ட அரவிந்தம்போல முகம் மலர்ந்து இம்படிப்பட்டவைகளைக் கூறத்தொடங்கினார்.—எ-று. (௧௧)

நாய்நம தெனநரி நமதெ னப்பிதா
சூர்நம தெனநமன் நனதெ னப்பிணி
பேய்நம தெனமன மதிக்கும் பெற்றிபோ
லாய்நம தெனப்படும் யாக்கை யாரதே.

இ - ன். நாயும் நரியும் விதாவும் மாதாவும் நமதெனவும் இயமன் தனதெனவும் சூர் யும் பேயும் நமதெனவும் மனத்தால் மதிக்கப்படுந் தன்மைபோன்று நாமும் நமதெனப் படும் உடல் யாருடையது (ஒருவருக்கும் உரியதல்ல).—எ-று. (௧௨)

விடம்பயி லெயிற்றர வுரியும் வீறுழை
குடம்பையுந் தானெனுங் கொள்கைத் தேகொலா
நடம்பயில கூத்தரி னடிக்கு மைவாவா
முடம்பையும் யானென வுரைக்கற் பாலதோ.

இ - ன். பாம்பு தன்றோலையும் பறவை துழைகின்ற தன் கூட்டையும் தானெ ன்று கொள்ளாமைபோல; நாடகர் போன்று நடிக்கும் பஞ்சப்பொறிகளவாமும் உடம் பை நானெனக் கொள்ளற்பால தன்று.—எ-று. பயில் - தங்கிய, செய்கின்ற. (௧௩)

நடுத்தயா விலார்தமை நவியத் துன்பநோ
யடுத்தயா வருநதிரு வடைய யாக்கையைக்
கொடுத்தயா வறம்புகழ் கொள்வ னேயெயினி
னெடுத்தயாக் கையின்பய னிதனின் யாவதே.

இ - ன். இத்தினே ! நடுவு நிலைமையும் தயையும் இல்லாதவசரர், தங்களை வரு த்த (அதனோடு) துன்பநோயடைந்த அனைவரும் (இனபச்) செல்வம் அடையும்படி உ டலைக்கொடுத்துப் புண்ணியமும் புகழும் பெறுவனையானால் இதனினும் எடுத்த வுடம் பிலுலாகிய பங்ன் யாதுளது.—எ-று. அய்யா - இடைக்குறையாய்ற்று. (௧௪)

அறுசேடியாகிரியவிரூத்தம்.

என்றன்னன் காரண மொன்றி யெழுகருத் தறிவை யீர்ப்ப
நின்றன்னன் பிரம நாடி நெறிநொடு கபாலங் கீண்டு
சென்றன்னன் விமான மேறிச் சேர்ந்தன னுலகை நோன்பால்
வென்றவன் றறக்கம் புக்கு வீற்றினி திருந்தா னம்மா.

இ - ன். என்றுகூறி உலகைத் தவத்தால்வென்ற ததிமுருகிவர் அந்தக்காரணங் க் ஒன்றுபட்டெழுகின்ற சிவபோதத்தைச் சிவபோதம் தன்வசப்படுத்த (அந்தமயமாய்) நிட்டைகூடிச் சமூமுனாடி வழிக்கொண்டு கபாலங் கிழித்துச்சென்று (சிவசுருப்பிய ம் பெற்று) விமானமேற்கொண்டபோய்ச் சிவலோகத்தில் வீற்றிருந்தார்.—எ-று. (௧௫)

அம்முனி வள்ள லீகத வடுபடை முதுகந் தணடைத்
தெம்முனை யடுபோர சாய்க்குந் திறலகெழு குலிசஞ் செய்து
கம்மியப் புலவ னாக்கங் கணாந்துகைக் கொடுப்ப வாங்கி
மைம்முகி லுராதி யேந்தி மின்விடு மழைபோ னின்றான்.

இ - ன். (பெருங்) கொடையினராகிய அம்முநிவர் கொடுத்த கொல்லும்படை
கள் (திரண்ட) முதுகந்தண்டெல்லும்பைப் பகைவா முனைகின்ற போரினைச் சாய்க்கும்
வலிமைபெற்ற வச்சிரப்படையாக்கித் தேவதச்சன் வெற்றிதரக் கடவதென்றுவாழ்த்திக்
கொடுக்க வாங்கி இந்திரன் கையிலேந்தி மின்னிலைவீசு மேகமபோல நின்றான்.—எ-று. (1)

மறுத்தவா வஞ்சப போரால வஞ்சித்து வென்று போன
கறுத்தவா ளவுணற் கொலவான் கடும்பரி நெடுந்தோ நீழல்
வெறுத்தமால் யானை மள்ளர் வேலைபுக கெழுநது குன்ற
மறுத்தவா னவாகோ னநத வவுணர்கோ மகனைச் சூழ்ந்தான்.

இ - ன். குற்றமுடைய கபடப்போரால் வென்று சென்ற விருத்திரனைக் கொ
ல்ல மலையிறகரிந்த தேவர்தலைவன் இரதகஜ தூரகபதாதி சேனைக்கடல் நடுவேதோன்றி
அசுரர் தலைவனைச் சூழ்ந்தான்.—எ-று. கறுத்த - கோபித்த. நீழல்வெறுத்த - நிழலக்
கோபித்த. (௧௭)

வானவர் சேனை முண்டு வளைத்தலும் வடவைச் செந்தி
யானது வராயி னோங்கி யழன்றுருத் தெழுந்தா லென்னத்
தானவர் கோனு மானந தலைக்கொள வெழுந்து பொங்கிச்
சேனையுந் தானு முண்டு சிறிநின் றடுபோரா செய்வான்.

இ - ன். தேவர்சேனை கோபங்கொண்டு வளைக்க, வடவைத்தீ மலைபோலோங்
கிக் கொதித்துக் கோபங்கொண் டெழுந்தாற்போல மானமேலிட அசுரன் எழுந்து சே
னையுந் தானும் பெருங்கோபமுண்டு போர்செய்தான்.—எ-று. (௧௮)

அடுத்தன ரிடியே நென்ன வாரத்தன ராக்கங் கூறி
யெடுத்தனா கையிற் சாப மெறிந்தனர் சிறுநா னோசை
தொடுத்தனர் மீளி வாளி தூரத்தனர் குந்த நேமி
விடுத்தனா வாறோ சேனை வீரர்மே லவுணவீரர்.

இ - ன். (அப்பொழுது) அசுரவீரர் தேவவீரர்மேல் நெருங்கி ஆர்த்துவென்றி
கூறிக் கையில் வில்லேந்திச் சிறிய நானொலிசெய்து வலிய அடிபுகளைத் தொடுத்து
விடுத்தனர் (அவருட்) சிலா வேல சக்கரமுதலிய படைகளை எறிந்தனர்.—எ-று. (௧௯)

கிட்டினர் கடகக் கையாற் கிளர்வரை யனைய திண்டோள்
கொட்டினர் சாரி மாறிக் குதித்தனர் பலகை நீட்டி
முட்டின ரண்டம் விள்ள முழங்கினா வடிவா ளொச்சி
வெட்டின ரவுணச் சேனை வீரரை வான வீரர்.

இ - ன். தேவவீரர் அசுரவீரரை நெருங்கிக் கைகளிற் றோள்களைக் கொட்டினர்.
(அவருட்) சிலர் வலசாரி இடசாரியாகத் துள்ளினர். (அசுரர் கேட்கங்களோடு) கேட

கங்கை மோதினர். அண்டம் வெடிபட முழங்கினர். வரம்படைகளை ஒங்கி வெட்டினர்.—எ-று. (சு8)

வீழ்ந்தனர் தோளூர் தானும் விண்டனர் சோரி வெள்ளத்
தாழ்ந்தனர் போளூர் தாரு மகன்றன ரகன்ற மார்பம்
போழ்ந்தனர் கிரங்க ளெங்கும் புரண்டனா கூற்றூர் புக்கு
வாழ்ந்தன ரடுபோ ராற்றி வஞ்சகன சேனை மள்ளர்.

இ - ள். விருத்திரனது சேனைவீரர் போர்செய்து தோள்களுந் தாள்களும் அந்
து வீழ்ந்தவரும் உகிரப்பெருக்கின் மூழ்கினவரும் நும்பைமாலையும் யுத்தஞ்செய்தவரீ
க்கினவரும் பரந்தமார்பு பிளக்கப்பட்டவரும் தலைகள் புரளப்பட்டவரும் இயமனுலகிற்
சென்று வாழப்பட்டவரு மாயினார்.—எ-று. (சுக)

தாளொடு கழலு மற்றார் தலையொடு முடியு மற்றார்
தோளொடு வீர மற்றா தும்பையோ டமரு மற்றார்
வாளொடு கரமு மற்றார் மாற்பொடு கவச மற்றா
கோளொடு மாண்மை யற்றார் குறைபடக் குறையா மெய்யா.

இ - ள். (இந்திரனதுசேனைவீர) அமரர் வீரகண்டையொடு தாள்களும்மகுடத்
தொடு முடிகளும் வீரத்தொடு தோள்களும் போளொடு தும்பைமாலையும் வாளொடு
கைகளும் கவசத்தொடு மார்புகளும் (உடல்) வலியொடு மனவலிகளும் அற்றனர்.
—எ-று. (சுக)

தொக்கன கழுகு சேனஞ் சொரிசூடா பிடுங்கி யீர்ப்ப
வுக்கன குருதி மாந்தி யொட்டல்வாய நெட்டைப் பேய்க
ணக்கன பாடல் செய்ய ஞாட்பினுட் கவந்த மாடப்
புக்கன பிணத்தின் குன்றம் புதைத்தபார சிதைத்த தண்டம்.

இ - ள். போர்க்களத்திலே கழுகளும் பருந்துகளுந் கூடிக் குடனாயிழுக்கவும்
பேய்கள் ஓழுகும் உதிரத்தையுண்டு நகைத்துப்பாடவும் தலையற்றவுடல்கள் ஆடத்தொ
டங்கின. பூமியைமூடிய பிணமலை ஆகாயத்தைச் சிதைத்தது.—எ-று. (சுக)

இவ்வகை மயங்கிப் போர்செய் திறந்தவ ரொழியப் பின்னுந்
கைவ்வகை யடுபோ ராற்றிக் கனையிறந் தார்கண் மாண்டா
ரவ்வகை யறிந்து வானத் தரசனு மவுணர் வேந்தர்
தெய்வத்து படைகள் வீசிச் சிறிநின் றடுபோர் செய்வார.

இ - ள். இப்படிக்கலந்து போர்புரிந்து மரித்தவரொழியப் பின்பும் ஓழுகாக்கிய
படைவருப்பிலே போர்செய்து அனலில்லாதவர் இறந்தனர் அதனையுணர்ந்து தேவர்தலை
வனும் அசுரர்தலைவனுந் திவ்வியாஸ்திரங்களாலே போராடியுய்த்தொடங்கினர்.—எ-று.

அனற்படை விடுத்தான் விண்ணோ ராண்டகை யதனைக் கள்வன்
புனற்படை விடுத்துச் சிற்றந் தணித்தனன் புனரீதன் காற்றின்
மூளைப்படை விடுத்தான் வெய்யோன் முழங்குகால் விழுங்கு நரகச்
சினப்படை தொடுத்தான் விசி விஸ்க்கினான் நேவ ரஞ்ச.

இ - ன். இந்திரன் ஆக்கினேயாஸ்திரம்விட அசுரன் வாருளுஸ்திரம் விட்டு அதனை கோபத்தைத் தணித்தான். இந்திரன் கூரிய வாயவியாஸ்திரம் விட (அதனைத்) தேவரஞ்ச அசுரன் நாகாஸ்திரம் விட்டு விலக்கினான்.—எ-று. ஆண்டகை - ஆலோமையன். கால - காற்று. (சடு)

நாகமாப் படைவிட டார்த்தா னாகாகோ னுவணச் செலவன்
வேகமாப் படையை விசி விலக்கினான் நகுவர் வேந்தன்
மோகமாப் படையைத் தொட்டு முடிக்கினான் முனைவ னன்ன
தேகமாப் படிநன ஞானப் படைவிழித் திருள்போ னின்றான்.

இ - ன். இந்திரன் நாகாஸ்திரம் விட (அதனை) அசுரன் காருடாஸ்திரம் விட்டு விலக்கினான் இக்திரன் மோகாஸ்திரம் தொடுக்க அது ஒழிப்படி பெரிய வஞ்சகனாகிய அசுரன் ஞானாஸ்திரம் தொடுத்தது (விலக்கி) டி னான்.—எ-று. (சுக)

மட்டிடி தாரான் விட்ட வரலாவப் படைக்கு மாறு
விட்டுடன் விலக்கி வேறும விடுத்திடக் கனன்று வஞ்சன்
முட்டிட மான வெங்கான் மூட்டிடக் கோபச் செந்திச
சுட்டிடப் பொருது பொங்கிச் சராதிப னிதனைச் செய்வான்.

இ - ன். இந்திரன் விட்ட படைகட்கு உடனே வேறுபடைகள் விட்டு விலக்கி மற்றும் படைகள் விட்டு அசுரன் நெருங்க (அதுகண்டு) கோபித்து இந்திரன் இதனைச் செய்வான் ஆயினான்.—எ-று. (சுஎ)

வீங்கிரு னொதுங்க மேக மிவ்விதிர்த் தென்னக் கையி
லோங்கிருங் குலிச வேலை யொலலென விதிர்த்த லோடு
திங்குளம் போன்றி ருண்ட திணியுடற் களவ னஞ்சி
வாங்கிருந் கடலில் வீழ்ந்தான் மறைந்தமை நாக மொத்தான்.

இ - ன். பேரிருள் விலகும்படி மேக மின்னல் வீசல்போலக் கையிலேந்திய பெரிய வச்சிரப்படையை இந்திரன் அசைக்க அசுரன் (அதற்கு)ப் பயந்து வீளர்த்த கடலில் விழுந்து மைநாகமலைபோல மறைந்தான்.—எ-று. (சுஅ)

ஒக்கவிந் திரனும் வீழ்ந்தா னுடல்சின வுருமே றன்னாள்
புக்கிடந் தேடிக்க காணான் புண்ணிய முளரி யண்ணல்
பக்கம்வந் தனைய செய்தி பகர்ந்தனன் பதகன் மாளத்
தக்கதோர் சூழ்ச்சி முன்னிச் சராசர மீன்ற தானை.

இ - ன். அவ்விருந்திரனோடு இந்திரனும் வீழ்ந்து மிகுந்த கோபமுள்ள இடி போன்ற அவன் புருந்த இடத்தைத் தேடியுங் காணாது பிரமாவிடத்தே வந்து அதனைக் கூற உவர்களைப் பெற்ற பிரமா அப்பாதகன் இறக்கத்தக்க ஆலோசனையைக் கருதி.—எ-று. புக்கவியும் - புக்கிடமென அகர்த்தொகை. (சுக)

விந்தவெற் படக்கி னாற்கீ துரையென விடுப்ப மீண்டு
சந்தவெந் படைந்தான் வாநோர் தலைவனை முகமன் கூறிப்
பந்தவெற் பறுத்தான் வந்த தெவனெனப் பறைக் ளெல்லாஞ்
சிந்தவெற் பறுத்தான் வந்த செயலெலா முறையாற் செப்பி.

இ - ள், விந்தமலையை அடக்கிய அகத்தியமகாமுரிவற்கு இதனைச் சொல்லுவா
யென்று அனுப்பத் திரும்பிப் பொதியமலையை அடைந்தான். பந்தமலையைக்கெடுத்த
அம்முரிவர் இத்திரனை யுபசரித்து வந்தகாரியம் யாதென்றுவினவ அவன் வந்தசெய்தி
களைச் சொல்லி —எ-று. (இ௦)

யாவையு முணர்ந்த வெநதைக் கியானெடுத் துணர்த்து கின்ற
தாவதென் னமருக் காற்றா தாழிபுக் கொளித்தா னாவி
ஈவது மவலை வந்த விழுமனோ யெல்லா மின்று
போவதுங் கருதி தும்பாற புகுந்தன மடிக ளென்றான்.

இ - ள், முற்றுமுணர்ந்த தேவரிர்க்கு யான் அறிவிக்கின்றதென்னை போருக்குப்
பயந்து கடலின் மறைந்த விருத்திரனது உயிர் (உடலினின்று) நீங்குவதும் அவரால்
வந்ததுன்பம் இப்போதே ஒழிவதுங்கருதிச் சுவாமி! உம்மிடத்து யாங்கள் வந்தோமெ
ன்றான். —எ-று. (இ௧)

என்றவ னிடுக்கண் டர்ப்பா னிகல்புரி புலன்க ளீந்தும்
வென்றவ னெடியோன் றன்னை விடையவன் வடிவ மாக்கி
நின்றவ னறிவா னந்த மெய்மையாய் நிறைந்த வெள்ளி
மன்றவ னூழிச் செந்தீ வடிவினை மனத்துட் கொண்டான்.

இ - ள், என்று கூறிய இத்திரனது துன்பந்தீர்க்கும் பொருட்டுப் பகைக்கின்ற
ஐம்பொறிகளை வென்றவரும் (திருக்குற்றாலத்திலே) விஷ்ணு வடிவைச் சிவலிங்கவடி
வாக்கியவருமீகிய அம்மதா முரிவா உண்மையறிவானந்த மயமாய் (எங்கு) நிறைந்த
வெள்ளியம்பல வாணரது சிவந்த ஆழிக்காலத்திபோன்ற திருவுருவை இருதயத்திலே
கியானித்து. —எ-று. (இ௨)

தைதவன் கரந்து வைகுங் கடலைவெற் படக்குங் கையிற்
பெய்துமுந் தெல்லைத் தாக்கிப் பருகினுன் பிறைசேர் சென்னி
யையன தருளைப் பெற்றாாக் கதிசய மிதென்கொன் மூன்று
வையமுந் தொழிலுஞ் செய்ய வல்லவ ரவனோ யன்றோ.

இ - ள், அஃவஞ்சகன் மறைந்துறையுங் கடல்நீரை விந்தமலையடக்கிய (நீண்
ட) திருக்கரத்திற் கொண்டு உழுந்தமிருமனவினதாகி ஆசமனஞ் செய்தார். சிவபிரான்
நிருவருளைப் பெற்றவர்க்கு ஈதோதிசயத் தொழிலென்னை அவனோ எல்லாவுலகங்களை
யும் மூத்தொழிச் செய்ய வல்லவரல்லவா. —எ-று. மூன்றுவையம்-உபலக்கணம். (இ௩)

அறந்துறந் தீட்டு வார்த மரும்பெறற் செல்வடி போல
வறந்தன படுநீர்ப்பெளவம் வடவைகட் புலப்பூட் டாங்கு
நிறைந்தசெம் மணியு முத்தி நீண்டெரி சிகைபோ னீண்டு
சிறந்தெழு பவளக்காடுந் திணியிருள் விழுங்கிற் றம்மா.

இ - ன். பாவவழியிலே தேவொரது செல்வம்போலக் கடலினுள்ள நீர்கள்
வீறந்தன, வடவைத்தி வெளிப்பட்டாற்போல மாணிக்கங்களும் அத்திச்சிகைபோலப்
பவளக்கொடிக்காடும் இருளைப் போக்கியது.—எ-று. பெறலரும் என். (௫௪)

பணிகளின் மகுட கோடிப் பரப்பென விளங்கிப் பலகா
சணிகலப பேழை பேழ்வாய் திறந்தனைத் தாகி யொன்பான
மணிகிடந் திமைக்கு நீரான் மகபதி வேள்விக் காவாய்த்
தினியுட லவுணன் பட்ட செங்கள மனைய தன்றே.

இ - ன். (அக்கடல்) பாம்புகளின் மகுடவரிசைகள் போலவும் பலவிரத்திபா
ணப் பெட்டியினது பிளந்த வாயைத்திறந்து வைத்தாற்போலவும் விளங்கியதாகி நவ
மணிகளுந்தங்கிப் பிரகாசிக்குந் தனமையால் இந்திரனது வேள்விக்குப் பசுவாய் வந்த
வலாசுரன் இறந்த போர்க்களம் போன்றது.—எ-று. (௫௫)

வறந்தரீ தன்னின் மினனு வாள்விதூத் தென்னப் பன்மீ
னெறிந்தன நெளிந்த நாக மிமைத்தன வளையு முததுஞ்
செறிந்தன கரந்த யாமை சோந்தபல் பண்டஞ் சிந்தி
முறிந்தன வங்கம் கங்க முககின சிறுமீ நெல்லாம்.

இ - ன். வறந்த (அக்கடல்) நீரில், விளங்கும் வாட்படைபை அசைத்தாற்போல
மீன்கள் துள்ளின. பாம்புகள் நெளிந்தன. சங்குகளும்முத்துகளும் விளங்கின. நெருங்
கினவாய் ஆமைகள் மறைந்தன. பொருந்திய பலபண்டங்கள் சிந்தி மரக்கலங்கள் முறி
ந்தன. பருந்துகள் சிறுமீன்களை விழுங்கின.—எ-று. (௫௬)

செருவினி லுடைநது போன செங்கண்வா ளவுண னங்கோ
ரருவரை முதுகிற் கார்போ லடைநதுவா னாடா செய்த
வுருகெழு பாவந்தானே ருருவெடுத்திருநது நோற்கும்
பரிசென நோற்றா னின்னம பரிபவ வினையு பாரான்.

இ - ன். போரிலே தோல்வியுற்றுச்சென்ற விருத்திரன் மேல்வருந்துன்பத்தை
ஆராயாது அக்கடல்நடுவிலே ஒரு பெரியமலைச் சிகரத்திலே மேதம்போலடைந்து தே
வர்கள்செய்த அஞ்சத்தக்கபாவம் ஒருருக்கொண்டு நோற்குந்தனமைபோல (ப்பத்மாச
னத்திலிருந்து கலைப்போல அசைவினறி இந்திரியங்களை மனசிலும் முனையைப் பரப்பி
ரமத்திலும் சோத்து) யோகத்தியானத்திற் கருத்துடையனாகி யிருந்தான்.—எ-று. (௫௭)

கைதவ் நோன்பு நோற்கும் கள்வனைக் கண்டு வானோ
செய்தவ மனையான் யாணர் வச்சிரஞ் சிரிப பான்போற்
பெய்தவன் றலையைக் கொய்தான் புணரிவாய் நிறையச் சோரி
பெய்தது வலாரி தன்னைப் பிடித்தது பிரமச் சாயை.

இ - ன். இந்திரன் தேவர்களுடத்தே அருளினறிக் கட்டமாகத் தவஞ்செய்யும்
அவ்விருத்திரனைக் கண்டு புதிய வச்சிரப்படையைப் பரிகரிப்பவன்போல அவன் முடி
யைத்தடிந்தான் (உடனே அவ்வுடலினின்றும் வறந்த) கடலிடம் நிறைய வுதிர்ந்தொழுகி
யது. (போரிலுடைந்து தவம்புரிந்த) அப்பிரமக்கொலைப் பாவம் இந்திரனைப் பற்றி
யது.—எ-று. (௫௮)

உம்மெனு மார்பைத் தட்டு முருத்தெழு மதிர்க்கும் போர்க்கு
வம்மெனும் வாய்ப்பு டிக்கும் வாளையி தறுக்கும் வீழும்
கொம்மென் வோடு மீளங் கொதித்தழுஞ் சிரிக்குஞ் சேறு
மிம்மெனு மளவு நீங்கா தென்செய்வா னஞ்சி னானே.

இ - ன். (அபீபிரமகத்தி மை மலைபோன்றதும் இயமன்போல் வடிவெடுத்ததும் பயஞ்செய்வதும் உலக்கையைக் கைக்கொண்டதுமாகி) உம்மென்னும் மார்பைத் தட்டும் கோபித்தெழும் ஆரவாரிக்கும் போர்க்குலா வென்னும் வாயையடிக்கும் ஒள்ளிய பற்க ளைக்கடிக்கும் விழும் வினாந்தோடும் திரும்பும் கொதிப்போடும் நகைக்கும் சேறும் க ணமும் விலகாது (இங்ஙனமிருத்தலால் இதற்கு) யாது செய்வது (என்று) இந்நிரன் அஞ்சினான்.—எ-று. (ருக)

வினாந்தான் நிசையோர் வாவி வீழ்ந்தொரு கமல நூலுட்
கரந்தனன் மகவா னிப்பாற் கற்பக நாடு புலவென்
நிருந்ததா லிருக்கு மெல்லே யிம்பரி னகுட னென்போ
னரும்பரி மேத வேள்வி யாற்றின னாற்று மெல்லே.

இ - ன். (நீரிற்பேய் சோதாதலால்) வினாந்துபோய் ஈசானதிசையில் (உருத்தி ஈலோகத்தில் உள்ள) ஓர்வாவியில் இந்நிரன் வீழ்ந்து ஒரு தாமரை நாளநூலில் மறைந் தான். பின்பு சவாக்கலோகம் பொலிவழிந்திருந்தது. (அங்ஙனம்) இருக்கும்போது இ வ்வுலகில் நகுஷனென்னும் அரசன் அரியபரிமேத வேள்வியெய்தான். (அப்படிச்) செ ய்யும்பொழுது.—எ-று. (கூ0)

அடிசிலா வறுமை நோக்கி யவனைவா னாடா யாரும்
வினாசெய்தார் மகுடஞ் சூட்டி வேந்தனாக் கொண்டார் வேந்தாய்
வருபவன் சசியை யீண்டுத் தருகென மருவகு ளாபோய்த்
திரைசெய்நீ ரமுத ண்டீஞ்சச் செபபவக் கற்பின் மிக்காள்.

இ - ன். தேவர்கள், (தப்புகளுக்கு) அரசனில்லாவறுமை கருதி அந்நகுடனை முடிசூட்டி அரசனாக் கொண்டாங்கூர் அவன் இந்நிராணியை இங்கே அழைக்கக் கட வீளென்று கூற அருகிலுள்ளார் போய்க் கடலமிழ்த்ததோடொத்த இந்நிராணிக்குச்சொ ல்ல அக்கற்பினமேயப்பட்டவன்.—எ-று. (கூக)

பொன்னுயிர்த் தனைய காட்சிப புண்ணிய குரவன் முன்போய்
மின்னுயிர்த் திணையா னின்று விளம்புவா ளிதென்கொல் கெட்டே
னென்னுயிர்த் துணைவ னாங்கே யிருக்கமற் றொருவ னென்னேத்
தன்னுயிர்த் துணையாக் கொள்கை தருமமோ வடிக ளென்றாள்.

இ - ன். தேவிகுரபீர் திருமுன்சென்று மின் வடிவங்கொண்டது போன்றவ னாய் நின்று விண்ணப்பிஞ்செய்யத் தொடங்கி, சீவாமி சதென்ன ஆச்சரியம். என்னு டைய பிரண்ணநாயகர் அங்கேயிருக்கவும் பரிதொருவன் என்னேத் தன் மனைவியாகக் கொள்ளுதல் நீதியாமோ வென்றாள்.—எ-று. காட்சி - தோற்றம். (கூஉ)

மாதவ ரொழுவர் தாங்க மாமணிச் சிவிகை மீது
போதரி னவனே வாணோர் புரந்தர னவனே யுன்றன
காதல் னாடு, மெய்ஞ்ஞன் கைதொழு ததற்கு நேர்ந்தம்
மேதகு சிறப்பா லிங்கு வருகென விடுத்தா னோ.

இ - ன். சப்தமூரிகருத் தாங்கிவரச் சிவிகைமேற்கொண்டு (ஒருவன்) வந்தால் அவனே தேவராஜனும் உன்னுடைய நாயகனுமாவனென்று குரவர் கூறினர். அதற்கு டம்பட்டுத் தொழுதுசென்று அழகிய மிக்கசிறப்போடு (நகுடன்) இங்கேவருகவே ன்று இந்திராணி தூதுப்பினன்.—எ-று. சப்தமூரிகர் - அகத்தியர், ஆங்கீரசர், கோத மர், காகியபர், புலத்தியர், மார்க்கண்டர், வசிட்டர். (கூக)

மனிதரின் மகவா னாகி வருபவன் சிவிகை தாங்கும்
புனிதமா தவரை யெண்ணான் புன்களேனுப் வினைவும் பாரான்
கனிதரு காமம் துய்க்கும் காதலால விரையச் செல்வா
னினிதயி ராணி பாற்கொண் டேருமின் சாப்ப வென்றான்.

இ - ன். (தூதுவந்தவுடன்) மாதுடரில் இத்திரானிகிவரு நகுடன் சிவிகைதாங்கும் பெருந்தவத்தினராகிய பரிசுத்தமூரிகரது மகிமையைச் (சிறிது) கருதாமலும் (இனித்) துன்பநோய் உண்டாதலை ஆராயாமலும் கனித்தகாமத்தை துகரும் பேராசையாலே கண த்தில் அடையநினைந்து செவ்விதாக இத்திராணியிடத்தே ஒட்டமாய்க் கொண்டு செல் லுங்கொன்று கூறினான்.—எ-று. எண்ணன்பாரான் முற்றெச்சங்கள். (கூச)

சர்ப்பமா கெனமுற் கொம்பு தாங்கிமுன் னடக்குந் தென்றல்
வெறபனா முனிவன் சாபம் விளைத்தனன் விளைத்த லோடும்
பொற்பமா சுணமே யாகிப் போயினு னறிவி லாத
வற்பரா னவர்க்குச் செல்வ மல்லது பகைவே றுண்டோ

இ - ன். (சிவிகையின்) முற்கொம்புதாங்கி முன்சென்ற பொதியமலை மூரிக னாகிய யான் (நகுடனே) நீ சர்ப்பமாகக்கடவாயென்று சாபங்கொடுத்தேன் உடனே (அ வன்) போலிவுபெறப் பெரும்பாம்பாகிப்போனான். சிற்றறிவினர்க்குச் செல்வமன்றிப் பிறிதொருபகையில்லை (அல்லவா) — எ-று. வடமொழியிலும் யான் சபித்தேனென அகத்தியமகாமூரிகர் கூறியிருக்கின்றனர். (கூடு)

பின்னர்த்தங் குரவ னான பிரானடி பணிந்து வாணோர்.
பொன்னகர் வேந்த னின்றிப் புலம்படை கின்ற கைதய
வென்னலுங் குரவன் போயவ் விலஞ்சியு ளொளித்தாற் கூவித்
தன்னுரை யறிந்து போந்த சதமகற் கொண்டு மீண்டான்.

இ - ன். பின்பு தேவர்கள் தம்மாசாரியரை வணங்கி ஐயமே தேவலோகம் அரச னின்றி வருத்தம் அடைகின்றதென்று விண்ணப்பஞ்செய்தவனவ்வ் ஆசாரியர்சென்று, ஈசானாகியவன் உருத்திரலோகத்துள்ள தடாகத்தில் ஒளித்த இத்திரானை அழைக்க, அவ ருருண்மொழியை யுணர்ந்து வெளியில்வந்தஇத்திரானைக்கொண்டு திரும்பினார்.—எ-று.

கொடும்பழி கோட்பட்ட டான்றன் குரவனை வணங்கி யென்னைச்
சுமேப்பழி கழிவ தெவ்வன் சொல்லெனத் தொலைவ தோர்ந்தா
னடும்பழி மண்மே லன்றி யறாதுநீ வேட்டைக் கென்னப்
படும்பழி யிதனைத் தீர்ப்பான் பார்க்கை வருதி யென்றான்.

இ - ன். சொடும்பாவத்தாற் பீடிக்கப்பட்ட இந்திரன் தன்னுடைய ஆசாரியரை
வணங்கி அடியேனைவருத்தும் பாவங்கழிவதெப்படி கூறியருளுமென வினவ (அதற்கு
ஆசாரியர் பாவம்) ஒழியும் வழியை ஆராய்ந்து (இங்கிரானே) கொலைப்பாவம் பூமியிலன்
றி ஒழியாது (ஆதலால்) நீ வேட்டடமாடும் வியாசத்தால் இப்பாவத்தை ஒழிக்கப் பூமியில்
வரக்கடவாயென்று கூறினார்.—எ-று. ஒர்த்தான் முற்றெச்சம். (சுஎ)

நசனாக் கிழைத்த குற்றங் தேசிக நெண்ணித் தீர்க்குந்
தேசிகந் கிழைத்த குற்றங் குரவனை தீர்ப்ப தன்றிப்
பேசுவ தெவனே தன்பாற் பிழைத்தகா ரணத்தால் வந்த
வாசவன் பழியைத் தீர்ப்பான் குரவனை வழியுங் கூற.

இ - ன். சிவபிரானுக்குச் செய்த அபராதத்தை ஆசாரியர் ஆராய்ந்து தீர்ப்பர்.
ஆசாரியருக்குச்செய்த அபராதத்தை அவனோ தீர்ப்பதன்றி வேறுகூறுதல்யாது (ஆதலி
ன்) தம்மாட்டுத்தவறிய காரணத்தால் வந்த இந்திரனதுபாவத்தைப்போக்க ஆசாரியயோ
(சிவலிங்கபூஜையாகிய) வழியும் அருள்.—எ-று. (சுஅ)

வாம்பரி யுகைத்துத் தன்னால் வழிபடு குரவன் வாறோ
தாம்பரி வோடுஞ் சூழத் தாராதலத் திழிந்து செம்பொற்
காம்பரி தோளி பங்கன் கயிலைமால் வரையைத் தாழ்த்து
தேம்பரி யலங்கன் மாரபன் றென்றிசை நோக்கிச் செல்வான்.

இ - ன். இந்திரன் (உடனே அமராவதிகரஞ்சார்ந்து) வாவும் குதிராமேற்
கொண்டு ஆசாரியரும் தேவரும் அன்பொடுசூழ்ந்துவரப் பூமியில் இறங்கிச் சிவபிரான
து திருக்கைலாசமலையை வணங்கித் தென்றிசைநோக்கிச் செல்வானாயினான்.—எ-று.
காம்பு அரி - மூங்கிற்றுண்டம்போலும். தேம்பரி - தேனைத்தாங்கிய. (சுசு)

ஐவ வேறு.

கங்கைமுத லளவிறநத தீர்த்தமெல்லாம போய்ப்படிந்து காசி காஞ்சி
யங்கநக கேதார முதற்புறிகள் பலபணிந்து மவுணற் கொன்ற
பொங்குபழி விடாதழிங்கி யராவுண்ண மாசண்டு பொலிவு மாழ்க்குந்
திங்களனை யான்கடம்ப வனத்தெலலை யணித்தாகச் செல்லு மேல்வை.

இ - ன். (பின்பு) தங்கைமுதலாகிய தீர்த்தங்களில் மூழ்கிக் காசி காஞ்சி நிருமல
மான கேதாரமுதலிய திருப்புகள் பலவற்றை வணங்கியும் புகாரனைக்கொன்ற மிக்க
பாவம் விலகாமையால் வருந்திப் பாம்பு விழுங்குதலாற் குற்றம்பொறித்தி ஒளியிழ
ந்த சந்திரன்போன்ற இந்திரன் கடம்பாடவி எல்லைக்குச் சமீபமாகச் செல்லும் பொழு
து.—எ-று. அங்கு - அசை. (சூடி)

தொடுத்தபழி வேறுகி விடுத்தகன்ற திந்திரன்றான் சுமந்த பாரம்
விடுத்தவனெனத் தளவிறந்த மகிழ்வெய்தித் தேசிகன்பால் விளம்பப் பாசங்
கெடுத்தவன்மா தலம்புனித தீர்த்தமுள விவணமக்குக் கிடைத்தல் வேண்டு
மடுத்தறிக வெனச்சிலரை விடுத்தவ்வே ஞானிலைநின் நப்பாற் செல்வான்.

இ - ன். தொடர்ந்தபாவம் வேறுபட்டு விலக இந்திரன் சுமந்தபாரத்தை இறக்கி
னவன் போலப் பெரிதமகிழ்ந்து ஆசாரியரிடத்து விஞ்ஞாபிக்க (அதற்கு) அவர் மகாஸ்
தலமும் பரிசுத்ததீர்த்தமும் இவ்விடத்தே யுள்ளனவாம் (அவை) நமக்குக் கிடைத்தல்
வேண்டும் அடுத்தறியக்கடவாயென்று கூற (இந்திரன் ஆராயுமடி) சிலரை அனுப்பிய
ப்பழிவேறுபட்ட இடத்தினின்று அப்புறஞ்செல்வானாயினான்.—எ-று. (எக)

அருவிபடிந் தருவியெழி மணியெடுத்துப் பாறையிவிட் டருவி நீர்தூய்க்
கநீவிரல்கொய் தலர்கூட்டிக் கனியூட்டி வழிபடுவ கல்லா மந்தி
யொருதுறையில் யாளிகரி புழைக்கைமுகந் தொன்றற்கொன்றுட்டி யூட்டிப்
பருகுவன புலிமுலைப்பால் புலவாய்க்கன நருநதியிடும பசினோய் தீர.

இ - ன். அறிவில்லாத குரங்குகள் மலைஅருவிகளின் மூழ்கி அவ்வருவிகள் வீசு
மாணிக்கங்களை எடுத்துப் பாறையில்வைத்து (ச்சிவலிங்கமாகப்பாவித்து) அருவி நீரை
அபிஷேகித்துக் கரியவிரல்களால் மலர்களைக்கொய்து சூட்டிக் கனிகளை நிவேதித்த வ
ழிபடுவன. ஒருதுறையிலே யாளிகளும் யானைகளும் துதிக்கைகளால் (நீரை) மொண்டு
ஒன்றினுக்கொன்று உண்பித்து உண்பன. புலிகளின் முலைப்பால் மான்கன்றுகள் பசி
நோய்தீரும்படி உண்ணும்.—எ-று. (எஉ)

நெளியராக் குருநோவெயில் வெள்ளிடையிற் கிடந்துயங்கி நெளியப்புள்ளே
ரெளியரூச் சிறைவிரித்து நிழல்பரப்ப பறவைநோ யுற்ற தேகொ.
லளியவா யச்சோவென் றேறதியயன் மடமந்தி யருவி யூற்றுந்
துளியநீர் வளைத்தகம்பின் முகத்தெடுத்துக் கருங்கையிறற் செழுவ மாத்தோர்.

இ - ன். பாம்புக்குட்டிகள் வெய்யில்விரிந்த வெளியிடத்திறங்கி மயங்கினெளி
ய, (அத்தனைநோக்கி) க்கருடன்கள் சிறகுகளைவிரித்து நிழலைச்செய்ய, அப்பறவைகள்
நோயடைந்தனபோலுமென்று கருதி அருகிலுள்ள மந்திகள் இரக்கமுடையனவாய்
ஐயோவெனச்சொல்லி அருவிநீரைச் சங்கெண்ணுங் குடங்களின்மொண்டு கைகளால் (அ
வைமேற்) சொரியன.—எ-று. (எக)

பட்வரவ மணியீன்று நொச்சிப்பா சிலையன்ன பைந்தாண் முஞ்ஞை
பெட்டைதழுவி மணஞ்செய்ய மணவறையில் விளக்கிலெ பெருந்தண் கானத்
தடர்சிறைமென் குயிலோமென் றார்ப்பமடக்கிள்ளையெழுத்தைந்துமோசைத்
தொடர்புபெற வுச்சரிப்பக் குருமொழிகேட் டாங்குவப்ப தொடிக்கிட் பூவை

இ - ன். தண்ணியுபிரியவனத்திலே மயில்கள் பேடுகளைத்தழுவி விவாகஞ்செய்
ய, (அதுகண்டு)சர்ப்பங்கள் மாணிக்கங்களை உமிழ்ந்து அம்மணவறையிலே தீபமாகவை
ப்பன, குயில்கள் ஓமென்று ஒலிக்க, கிளிகள் ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத்தை விதிப்படி யுச்சரிக்க
(அவைகளைக்) குருபதேசமாகக் கேட்டு நாகனவாய்ப்பட்டிகள் மகிழ்வனவாம்.—எ - று.
தொடி - வைவனை. (எச)

இன்னலில் கொடுபுள்ளின் செயற்கரிய செயலுக்கி யிறும்பு தெய்திப், பென்னகரான் புளகமுடல் புதைப்பகிறை மகிழ்ச்சியும் புதைப்பிப் போவார்; னன்னபொழு தொற்றுவர்மீண் டடிவணங்கி யின்கவைப்பா லருநது வான்முன், பின்னறிய தேன்சொரிந்தாங் குவகைமேற் பேருவகை பெருகச் சொல்வார்.

இ - ன். விலங்கு பறவை இவைகளின் இப்படிப்பட்டசெயற்கரிய செயல்களை இந்நிரன்கண்டு ஆச்சரியமடைந்து புளகாங்கிதனும் மகிழ்ந்து செல்வானாயினான். அப்பொழுது (முன்போன) தாதர் திரும்பி (வந்து) வணங்கிப் பால்பருகுவான்முன் பின்சேன் வார்த்தாற்போல் மகிழ்ச்சிமேல் மகிழ்ச்சியிகச் சொல்லத் தொடங்கினார்.—எ-று.

எப்புவனத் திலுமென்றுங் கண்டறியா வதிகையமு மெண்ணுக் கெய்தாத், துப்பியமு மிக்கடம்ப வனத்தின்று கண்டுவகை தீராததே மங்கண், லைப்பனைய வொருபுனித வாவிரும் கொருகடம்ப வனத்தி னீழ, லொப்பிலொளி யாய்முளைத்த சிவலிங்க மொன்றுளதென் றுரைப்பக் கேட்டான்.

இ - ன். எவ்வுகத்தும் எப்பொழுதுங் கண்டறியாத அற்புதமும் அளவைக்கெட்டாத சிறப்பும் இக்கடம்பாடவியிலே இன்று கண்டு மகிழ்ச்சியின் மூழ்கினேன் (என்னை யெனில்) அங்கே சேமநிதிபோன்ற ஒரு நிருமலதடாகக்கணாயின் அருகே ஒருகடம்பமா நிழலின்கண் ஒப்பில்லாத ஒளிப்பிழம்பாய் முளைத்தருளிய சிவலிங்கம் ஒன்று எழுந்தருளியிருக்கின்றதென்று சொல்லக்கேட்டான்.—எ-று. (எசு)

செவித்தொளையி லமிழ்தொழுக்கு முழையரொடும் வழிக்கொண்டு சென்னிமேற்கை, குவித்துளமெய் மொழிகரணங் குணமுன்று மொன்றித்தன் கொடிய பாவ, மவித்துளயர் வொழிக்கமுளைத் தருள்குறிமே லன்பிர்ப்ப வடைவான் கானங், கவித்துளபூந் தடம்படிந்து கடம்பவனத் துழைதுழைத் தான் கவலைதீர்வான்.

இ - ன். (அங்கனம்) செவித்தொளையில் அமிழ்தம்வார்க்கும் ஒற்றரோடு வழிக் கொண்டு சிரமேற் கரங்குப்பி முக்கரணங்களு முக்குணங்களும் ஒற்றுமைபட்டுத் தனது கொடும்பாவத்தைக்கெடுத்து மனத்துன்பம் ஒழிக்கமுனைத்தருளிய சிவலிங்கமீது அன்பானது இழுக்கச் செல்கின்ற இந்நிரன் காடுமூடிய அத்தடாகநீரிலே ஸ்நானஞ்செய்து அக்கடம்பாடவியில் துழைந்து கவலைதீர்வான் ஆயினான்.—எ-று. (எசு)

அருவாகி யுருவாகி யருவுருவங் கடந்துண்மை யறிவா னந்த வுருவாகி யளவிறந்த வுயிராகி யவ்வுயிர்க்கோ ருணர்வாய்ப் பூவின் மருவாகிச் சராசரங்க ளகிலமுந்தன் னிடையுதித்து மடங்க நின்ற கருவாகி முளைத்தசிவக் கொழுந்தையா யிரங்கண்ணங் களிப்பக் கண்டான்.

இ - ன். சிவஞ்சுந்தி நாதமவ்வித்து என்னும் அருவமும் மகேசுரன் உருத்திரன் விஷ்ணு பிரமர் என்னும் உருவமும் சதாசிவனென்னும் அருவுருவமும் இவைகளைக்கடந்துள்ள சச்சிதநந்த ரூபமும் எல்லாவுயிரும் அவ்வுயிர்க்கோரறிவும் பூவில்மணம் அடங்கிவெளிபட்டுதல்போலச் சராசரவுயிர்கள் முற்றும் அடங்கி யுதித்தற்கு மூலமுமாகி முளைத்தருளிய முதன்மைபெற்ற சிவலிங்கப்பெருமானைக் கண்களிப்ப இந்நிரன் தரிசித்தான்.—எ-று. (எசு)

கண்ணெழுந்தெழுந்துவிழி துளிப்பவெழு களிப்பென்னுங் கட்டுவி லாழ்ந்து, விண்டுமொழி தழுதழுப்ப வுடல்பணிப்ப வன்புஞ்வாய் ழின்னோர் வேந்த, னண்டர்பிரா னருச்சனைக்கு வேண்டுமுப கரணமொலா மகல்வா னெய்திக், கொண்டுவரச் சிலரைவிடுத் தவரேகப் பின்னுமொரு ருறைவு தீர்ப்பான்.

இ - ன். (அங்ஙனம்) தரிசித்து அன்புருவாகி (க்கீழேவிழுந்து) வணங்கி யெழுந்து கண்கள் ஆனந்தபாவத்துளிர்க்கக் கணாகடந்தெழு மகிழ்ச்சிக் கடலிற்படிந்து சரீரங்கம்பிக்க மொழிதமொற (புதுகழிந்து வேறுபட்டுநின்றபாவமும்) ஒழிந்து சிவார்ச்சனைக்குவேண்டும் பொருள்களைத் தேவலோகஞ்சேர்ந்து கொண்டெவரும்படி சிலரைஅனுப்பி அவர் செல்ல இந்திரன்பின்னும் ஒருருறைதீர்ப்பவனாயினான்.—எ-று. காலாக்கினியிலுற் புஞ்சமலைபோலத் தரிசித்தவளவில வேறுபட்ட விருத்திரகத்தியும் ஒழிந்ததாக வடமொழியிற் கூறியிருக்கினது. (எக)

தங்குடிமைத் தச்சனையோர் விமானமமைத் திடவிடுத்தத் தடத்தின் பாற்போ, யங்கண்ணைக் கடிதருச்சித் திடநறிய மலர்கிடையா தயர்வா னந்தச், சங்கெறிதண் டினைத்தடத்தி லரனருளாற் பலபரிதி சலதி யொன்றிற், பொங்குகதிர் பரப்பிமுனைத் தாலென்னப் பொற்கமலம் பூப்பக் கண்டான்.

இ - ன். (பின்பு) தேவதச்சனை (வருவித்து) ஒருவிமானம் அமைத்துவா அனுப்பி அத்தடாக தீரத்தேசென்று அருட்கண்ணையருச்சிக்க நல்லபுஷ்பங்கிடையாது மயங்கும் இந்திரன் அந்தவாவியிலே அச்சிவபிரான் அருளிநாற் பலசூரியர் ஒருகடலின் உதித்தாற்போலப் பொற்றாமரை மலரக்கண்டான்.—எ-று. (அ௦)

அன்புதலை சிறப்பமகிழ்ந் தாடினான் காரணத்தா லதற்கு நாம மென்பதுபொற் றுமரையென் றேழுலகும் பொலிகவென விசைத்துப் பின்னுமின்பதுமைத் தடங்குடைந்து பொற்கமலங் கொய்தெடுத்து மீண்டு நீங்காத் தன்பிலிநோய் தணியமுனைத் தெழுந்தமுழு முதன்மருத்தின் றீனபால் வந்து.

இ - ன். (உடனே) அன்புமேலிதெலால் மகிழ்ந்து கூத்தாடி (பொற்றாமரைபூத்த) எதுவினால் அதற்குப்பெயர், பொற்றாமரை வாயியென்று எவ்வுலகிலும் விளங்கவென்பதாகக் கூறி மீளவும் அவ்வாவியின் மூழ்கி அம்மலர்களைக்கொய்தெடுத்துத் திரும்பவும் நீங்காமற் பந்தித்த தன்னைய்கெட முனைத்தமருந்தாகிய முழுமுதற் பெருமானிடத்து வந்து.—எ-று. என்பது - அசை. (அக)

மொய்த்தபுனக் காடெறிந்து நிலந்நருத்தி வருமளவின் முனைத்த ஞான வித்தனைய சிவக்கொழுந்தின் றிருமுடிமேற் பரிதிகா மெல்லத் தீண்டச் சித்தநெகிழ்ந் தந்திரன்நன் வெண்கவினைத் திங்கணிழல் செய்வா னுள்ளம் வைத்தனனப் போதிரவி மண்டலம்போ லிறிந்ததொரு மணிவி மானம்.

இ - ன். நெருங்கிப்பகாடுகளை வெட்டிப் பூமியைத்திருத்தி வரும்போது உயர்ந்த ஞானவித்தாக முனைத்த முதன்மைபெற்ற சிவலிங்கப்பெருமான் றிருமுடியிது சூரிய கிரண மெல்லப் பரிசித்தலால் மனமுருகி இந்திரன் தன்வெண்கொற்றக் குடையாகிய சந்திரனை நியமலச்செய்யக் கருதினான் அப்போது ஆதித்தமண்டலம்போல ஆகாயத்தினின்றும் ஒரு இரத்தினவிமானம் இறங்கியது.—எ-று. (அ௨)

கிரியெட்டு மெனமழையைக் கிழித்தெட்டும் புழைக்கைமதிக் கீற்றுக் கோட்டுக், கரியெட்டுஞ் சினமடங்க னுலெட்டு மெட்டெட்டுக் கணமுந் தாங்க, விரியெட்டுத் திசைபரப மயனிருமித் துதவியவ்வ விமானஞ் சாத்தி, யரியெட்டுத் திருவுருவப் பஞ்சுடனா யருச்சிபபா னுயி னானே.

இ - ன். எட்டியானைகளும் முப்பத்திரண்டுசிங்கங்களும் அறுபத்துநாலுசிவகணங்களும் தாங்கும்படி தேவதச்சன் நிருமித்துக்கொடுத்த அவ்விமானத்தைச்சாத்தி, (பஞ்சப்பிரகாரங்களும், பலமண்டபங்களும், பலகோபுரங்களும், ஸ்ரீ மீநாக்வி தேவியாருக்கு விமானமும், ஆலயமும், பரிவாரதேவதைகளுக்கு விகிரகங்களும், தீர்த்தப்படிக்கட்டு முதலியவும் அதேதேவதச்சனால் அமைப்பித்து) இந்திரன் அம்மூலவிக் மூர்த்தியை அருச்சிக்கத்தொடங்கினான்.—எ-று, எட்டுத்திருவுரு, பஞ்சபூதம், சூரியசந்திரர், ஆன்மா பஞ்சப்பிரகார முதலிய வடதூலிக்கண்டன. (அக)

முநதவம நலகடைந்து பூசனைக்கு வேண்டுவன முழுதுந் தேர்வார் வந்துதரு வைந்தின்ற பொன்னடை மின்னுமிழ மணிப்பூண் வாசச் சந்தனமந் தாகினிமஞ் சனந்துபந திருப்பள்ளித் தாமந தீப மந்தமிலா னைந்துநறுவ கனிதீநதேன் நிருவமுத மனைத்துந தந்தார்.

இ - ன். முன்னே தேவலோகத்திற் சென்று பூஜைக்குவேண்டுவன முற்றும் ஆராய்ந்தவரவந்து பஞ்சதருக்கள் கொடுத்த பீதாம்பரமுதலியவெல்லாம் கொடுத்தனா.—எ-று. மந்தாகினி - கங்கை. திருப்பள்ளித்தாமம் - பத்திரபூபமாலை. (அச)

தெய்வத்தா மரைமுனைத்த தடம்படிந்து பவதொலைக்குந் திருநீ றுடிச் சைவத்தாழ் வடந்தாகுகி யன்புருவா யருளுருவந் தானுய்த்தோன்றும். பைவைத்தா டரவார்த்த பசுபதியை யவனுரைத்த பனுவ லாற்றின் மெய்வைத்தா தரம்பெருக வருச்சனைசெய் தானந்த வெள்ளத் தாழ்ந்தான்.

இ - ன். (உடனே) இந்திரன் பொற்றாமரை வாவியில் மூழ்கி விபூதியணிந்து உருத்திராக்ஷமாலைபுண்டு அன்புபடிவாகி அருளுருவாய் முனைத்தருளிய சிவலிங்கப் பெருமானே அவர்அருளிய பூசமலீதிப்படி மெய் யன்பு பெரிதும்வைத்துப் பூசித்து ஆனந்த வெள்ளத்தில் அமிழ்ந்தினான்.—எ-று. (அரு)

பாரார வட்டாங்க பஞ்சாங்க விதிமுறையாந் பணிந்துள் வாய்மெய் நேராகச் சூழ்ந்துடலங் கம்பித்துக் கும்பிட்டு நிருத்தஞ் செய்து தாராருந் தொடையிதப்ப வானந்தக் கண்ணருவி ததும்ப நின்றன் பாராமை மீக்கொள்ள வஞ்சலித்துத் துதிக்கின்றா னமரர் கோமான்.

இ - ன். (மீன்பு) இந்திரன் பூமியிற் பொருந்தப்பணிந்து திரிகரணஒருமையோடு வலஞ்செய்து உடல்நடுகைக் கைகடப்பிக்கூத்தாடி (மார்பின்) மாலைமிதக்க ஆனந்தக்கண்ணருவி பெருகநின்ற நிறையாமையால் அன்புமேவிட அஞ்சலித்துப் புகழ்கின்றவனுயினான்.—எ-று. (அச)

ஷேவேஜ.

அங்கண பேரூர்நி வாய்மை யாரண போற்றி நகுக
கங்கண போற்றி மூல காரண போற்றி நெற்றிச்
செங்கண போற்றி யாதி சிவபுரஞ் சுடரே போற்றி
யெங்கண யகனே போற்றி யீறிலா முதலே போற்றி.

இ - ள். அருட்கண்ணோ, சத்தியவேதருபனோ, சர்ப்பகங்கனனோ, சர்வமூலகாரனோ, பாலசேத்திரனோ, ஆதிபாகிய சிவபரஞ்சோதியே, எங்கள் தலைவனோ. * நித்தியநாதனோ காக்க.—எ-று. (அஎ)

யாவையும் படைப்பாய் போற்றி யாவையும் துடைப்பாய் போற்றி
யாவையு மானாய் போற்றி யாவையு மல்லாய் போற்றி
யாவையு மறிந்தாய் போற்றி யாவையு மறந்தாய் போற்றி
யாவையும் புணர்ந்தாய் போற்றி யாவையும் பிரிந்தாய் போற்றி.

இ - ள். எல்லாம்படைப்பவனோ, எல்லாம் அழிப்பவனோ, எல்லாமானவனோ, அவையல்லாதவனோ, எல்லாமுணர்ந்தவனோ, அவற்றை நினைந்தவனோ, அவற்றுடனானவனோ, அவற்றைப்பிரிந்தவனோ, காக்க.—எ-று. (அஅ)

இடருநப் பிணித்த விந்தப் பழியினின் றென்னை யிாத்துன்
னடியினைக் கன்ப னுக்கு மருட்கடல் போற்றி சேற்கன
மடவரன் மணை போற்றி கடம்பமா வனத்தாய் போற்றி
சுடர்விடு விமான மேய சுந்தர விடங்க போற்றி

இ - ள். துன்பமுறும்படி பந்தித்த இப்பாவத்தினின்று நீக்கி என்னை உமதுபாதங்களுக்கு அன்புக்கிய கருணையங்கடலே, மீநாட்சி தேவியார்க்கு நாயகனோ, பெரியகடம்பவனத்தனோ, ஒளிசெய்யும் விமானத்திலீற்றிருக்கும்* அழகிய சுயம்பு முாததியே, காக்க.—எ-று. விடங்கம் - உளிப்படாமை. (அக)

பூசையும் பூசைக் கேற்ற பொருள்களும் பூசை செய்யு
நேசனும் பூசை கொண்டு நியதியின் பேறு நல்கு
மீசனு மாகிப் பூசை யான்செய்தே நெனுமென போத
வாசனை யதுவு மான மறைமுத லடிகள் போற்றி.

இ - ள். பூஜைத்தொழிலும் பூசைபகரணங்களும், பூசைபுரியும் அன்பனும் பூசையை ஏற்று அதன் பயன்றரும் இறைவரும் பூசையை யான்செய்தே நென்னும் எனதுபோதவாசனையும் வேதமுதல்வருமாகிய சுவாமீ காக்க.—எ-று. (க0)

என்னநின் றேத்தி னானே யின்னகை சிறிது தோன்ற
முன்னவ னடியா னொண்ண முடிப்பவ னருட்க னோக்கா
லுன்னது வேட்கை யாதிந் குரையென விரையத் தாழ்ந்து
சென்னிமேற் செங்கை கூப்பித் தேவாகோ னிதனை வேண்டும்.

இ - ள். என்று நின்று துதித்த இந்திரனை இனியபுன்னகை அரும்பச் சிவபிரான் திருவருட்பார்வையால் (நோக்கி) உனதுவிரும்பம் யாது சொல்லென்று வினவ அவ்விந்திரன் வணங்கி இத்தனைப்பிரார்த்திப்பான்.—எ-று. (கக)

ஐயநின் னிருக்கை யெல்லைக் கணியன மளவி னீக்கா
வெய்யவென் பழியி னோடு மேலைநா ளடியேன் செய்த
மையல்வல் வினையு மாய்ந்துன் மலாடி வழுத்திப் பூசை
செய்யவு முரிய னானேன் சிறந்தபே நிகன்மேல் யாதோ.

இ - ன். ஐயோ! தேவரீர் எல்லைக்குச் சமீபத்தில் அடியேன் வருமன்விலே விலகாத கொடிய என்பழியும் முன்னவினையும் ஒழிந்து புகழ்ந்து உமதுபாதபூசை செய்தும் உரியவனானேன் இதற்குமேற் சிறந்தபயன்யாது.—எ-று. (கஉ)

இன்னநின் பாதப் போதே யிவ்வாறே பென்றும் பூசித் துன்னடி யாருள் யானு மோரடித் தொண்ட னாவே னன்னதே யடியேன் வேண்டத் தக்கதென் றடியில் வீழ்ந்த மன்னவன் றனக்கு முக்கண் வரதுவந் துணை பூத்து.

இ - ள். இவ்வண்ணம் இந்த உமதுபாததாமனாயில் என்றும் பூசித்து உம்முடைய தொண்டருள் அடியேனும் ஒருவனாவேன் அதுவேயான் வேண்டத்தக்கதென்று வணங்கிய தேவராசனுக்குச் சிவபிரானும் திருவருள்சூர்து.—எ-று. (கங)

எழுசேடியாகிரியவிருத்தம்.

இருதுவிற் சிறந்த வேனிலு மதியாறிரண்டினிற் சிறந்தவான் றகரும் பொருவினா ரகையிற் சிறந்தசித் திரையுந் திதியினிற் சிறந்தபூ ரணையு மருவுசித் திரையிற் சித்திரா தோறும் வந்துவந்தருச்சியொர் வருடந் தெரியுநான் முந்தூற் றறுபது மைந்துஞ் செய்தவாற் சனைப்பய னெய்தும்.

இ - ன் சிறந்த வேனிற் பருவமும் சித்திராமதியும் சித்திராஷஷத்திரமும் பூரணையுந்குடிய தினத்தில் வருடந்தோறும் நீவந்து நம்மைப்பூசித்தால் அவ்வருடமுந்தூற்றறுபத்தைந்து தினமும் பூசித்தபயன் உனக்குவரும்.—எ-று. (கச)

துறக்கநா டணைந்து சுத்தபல் போகந் துய்ததுமேன் மலபரி பாகம் பிறக்கநான் முகன்மான் முதற்பெருந் தேவர் பெரும்பதத் தாசையும் பிறவு மறக்கநாம் வீடு வழங்குது மென்ன வாய்மலர்ந் தருளிவான் கருணை சிறக்கநால் வேத சிகையெழு மநாதி சிவபரஞ் சுடாவிடை கொடுத்தான்.

இ - ன். துறக்கவுலகஞ்சார்து போகங்களை துகர்ந்து பின் மலபரிபாகந்தோன் றிப் பிரமபத முதலியவற்றின் ஆசையும் ஒழிந்தால் நாம் உனக்கு வீடுபெற்றைக்கொடுப்போம் என்று சிவபிரான் திருவாய்மலர்ந்தருளி இத்திரனுக்கு விடைகொடுத்தருளினார்.—எ-று. (கங)

மூடினான் புளகப் போர்வையால் யாக்கை முடியிசை யஞ்சலி கமலஞ் சூடினான் வீழ்ந்தா னெழுந்துகண்ணருவி துளம்பினன் பன்முறை துதிசெய்தாடின னைய னடிபிரி வாரற்ற தஞ்சினு னவனரு ளானை நாடினான் பிரியா விடைகொடு துறக்க நண்ணினான் விண்ணவர் நாதன்.

இ - ன். இத்திரன் உடல்முழுவதும் மயிர்சிலிர்த்ததுடையனாகி முடியிது கைகூப்பி (பூமியில்) வீழ்ந்துவணங்கி எழுந்து கண்ணீர் துளம்பிப் புகழ்ந்து கூத்தாடிச் சிவபிரான் நிருவடியையப் பிரிதவாற்றது அவரது ஆணையையடி அஞ்சி(அகம்) பிரியாது (புற) விடைபெற்றுச் சுவர்க்கத்தை அடைந்தான்.—எ-று. மூடினான் முதலியனமும் றெச்சங்கள். (கங)

வெள்ளையானைச் சாபந்தீர்த்தபடல்ம். ககங்.

எண்சீரடி ஆசிரியவிருதம்.

வந்தாமல் கையங்கவரி மருங்கு விசமந்தார கம்பங்கு மூரி தூற்ற, வந்தரநாட்டவர்முடிக ளடிகள் சூட வயிராணி முலைத்தடந்தோய்ந்தகலந் திண்டோள், விந்தமெனச் செம்மாநது விமழுகாம வெள்ளத்து ஞடலமுந்த வுள்ளஞ் சென்று, சுந்தரநாயகன்கருணை வெள்ளத் தாழ்ந்து தோன்முறையின் முறைசெய்தான் றறக்க நாடன.

இ - ன். (அடைந்தவுடன்) தேவமகளிர் அருகேவந்து கவரிவீசவும் புஷ்பவருஷம் பொழியவும் தேவர்கள் முடிகளை அடிகளிற் சூடவும் இந்திராணியின் போகவெள்ளத்தில் உடம்புபடியவும் டனஞ்சென்று சுந்தரோரது கருணைப்பெருக்கின்முழுதி இந்திரன் முன்போல அரசாட்சி செய்தான்.—எ-று., அகலம், மாப்பு. (கௌ)

இந்திரன்சாபந்தீர்த்தபடலமுற்றியது.

ஆகச்செய்யுள் - ச்சு0.

இரண்டாவது

வெள்ளையாவனைச் சாபந்தீர்த்தபடலம்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

மட்டவிழுங் கொன்றைச சடையான் மகவானைத்
தொட்ட பழியின் றொடக்கறுத்த வாநீது
பட்டமத வேழம் பரனைப் பராய்முனிவ
விட்டகொடுஞ் சாபநீத தேகியவா றோதுவாம்.

இ - ன். சுந்தோசர், இந்திரனைப்பற்றிய விருத்திரக் கொலைப் பாவபந்தத்தைப் போக்கிய திருவிளையாடல் இதுவாம். (இனி) அவ்விந்திரனது ஐராவதமென்னும்பட்ட தீதுயானை அச்சந்தோசரை வழிபட்டுத் துருவாசமுனிவர் இட்டசாபத்தை ஒழித்துத் தேவலோகத்திற்குச் சென்றதிருவிளையாடலை (யாம்) கூறுவாம்.—எ-று. (க)

கருவா சனைகழிக்குங் காசினகர் தன்னிற்
றுருவாச வேதமுனி தொல்லாக மத்திற்
கனாவாய்மை யாற்றாற் காமேச நாம

மொருவா விலிங்க வொளியுருவங் கண்டான்.

இ - ன். பிறவித்தீர்ப்பத்தைப்போக்கும் காசினேஷத்தில்தில் வேதங்கனையுணர்ந்த தூர்வாசமுனிவர் பழைய ஆப்தவாக்கியமாகிய ஆகமத்தில் விதித்தபடி காமேசரரென்னும் பெயர் நீங்காமல் (இட்டி) ஒளிவடிவமான சிவலிங்கப்பிரதிட்டைசெய்து.—எ-று. கண்டான் முடிந்தெச்சம். (உ)

இன்புற் றருச்சீனசெய் தேத்துவா னவ்வேலை
யன்புக் கெளிய னருளாற் றிருமுடிமேன்
மின்பொற் கடிக்கமலப் போதொன்று வீழ்த்திடவுந்
தன்பொற் காகமலப் போதலர்த்தித் தாங்கினான்.

இ-ள். மகிழ்ந்து பூசித்துத் துதித்தார் அப்போது அன்புக்கெளிய பிராணர்
தம்மருளாலே திருமுடிமீதுள்ள கமலமலர் ஒன்றைவிழச்செய்ய உடனே முனிவர் தம
திருகாகமலமும் விரித்துத் தாங்கினார்.—எ-று. உம்மை, உடனையென்னும பொருள்
குறித்து நின்றது. (ங)

தாங்கிக்கண் சென்னி தடமார பணைத்துடலம்
வீங்கித் தலைசிறந்த மெய்ப்புவகை மேற்கொள்ள
நீங்கிக் கழிந்த கருணை நிதியனையான்
பூங்கற் பகநாட்டிற் போகின்ற னவ்வேலை.

இ-ள். (அங்ஙனம்) தாங்கி நேத்திரஞ் சிரம் மார்புகளில் ஒற்றிச் சரீரம் பூரித்து
மிகச்சிறந்த மெய்மகிழ்ச்சி மேற்பட அவணின்து நீங்கி நிதிபோலும் பெருங்கருணையு
ள்ள அம்முனிவர் தேவலோகத்துக்குச் செல்பவரானார் அப்போது.—எ-று. (சு)

சங்கலறச் செங்களத்துத் தானவரைத் தேய்த்துவிறற்
கொங்கலாதார வேய்ந்தமரர் கோமான்றன் கோககரிற்
செங்க ணமரர்பெருஞ் சேனைக் கடல்கவிப்ப
மங்கலப்பல் லாண்டு மறைமுழங்க வந்தனைவான்.

இ-ள். சங்கமுழங்கப் போர்க்களத்துச் (சம்பாசுரன் முதலிய) தானவர்களைக்
கொன்று வெற்றிமாலாகுடித் தேவரட்சேனைக் கடலும் பல்லாண்டும் வேதமுங் கோவிக்க
இராஜகரத்தில் வருகின்ற இத்திரன்.—எ-று. (ரு)

எத்திக்குங் கல்லென் றியங்கவிப்ப வேந்திழையார்
தித்தித் தமுதொழுக்குங் கீதரு செவியெடுப்ப
பத்திக கவரிநிரை தானைப் படுகடலிற்
றத்திப் புரளுந் திரைபோற் றலைபணிப்ப.

இ-ள். திசைகளெங்கும் வாத்தியம் ஒலிக்கவும் தேவகளிர் அழிந்தம்போலத்
தித்தித்தொழுக்கப் பாடுங் கீதரு செவியை நிறைக்கவும் வரிசையாகச் சாமணத்திரன்
சேனைக் கடலிலே தவழ்ந்து புரளுந் திரைபோல் அசையவும்.—எ-று. (சு)

ஆங்கட் டூடலி னெடுங்கூம் பகரிமிர்ந்த
வங்கத் தலையுய்க்கு மீகான் றனைமானத்
திங்கட் குடைநிழற்றத் திந்தே மதங்கவிழ்க்கும்
வெங்கட் களிற்றின் மிசைப்பவனி போந்தனைநாண்.

வெள்ளையானைச் சாபந்திர்த்தபுடல்ம். ககநி

இ-ள். அழகிய இடமுடைய கடலின்கண்ணே நெடிய பாய்மரம் உயர்ந்த மரக்கலத் தலையினுற்றுச் செலுத்து மாலுமிபோலச் சந்திரன்போன்ற வெண்கொற்றக் குடைநிழல் சிசய்ய மிகவினிய மதநீரைப் பொழிகின்ற அஞ்சாத வெள்ளை யுணைமேல் உலாவந்தான்.—எ-று. (எ)

அத்தலைவிண் ணாட ரருகணைநது வெவ்வேறு
தத்த மனக்கிசைந்த கையுறைக டாங்கொடுத்துக்
கைத்தலங்கள் கூப்பினர் கண்டார் கடவுளரி
லுத்தமனை யர்ச்சித்துப் போந்தமுனி யுத்தமனும்.

இ-ள். அவ்விடத்தே தேவர் அடுத்து அவாவர் மனத்துக் கிசைந்த வேறு வேறு கையுறைகளை நீட்டி அஞ்சலித்துக் கண்டனா (அதனையுணர்ந்து) மகாதேவரைப் பூசித்து வந்த தூர்வாசமுநிவாரும்.—எ-று. கூப்பினர் - முற்றெச்சம். (அ)

நீங்கரிய வாசிமொழி செபபித்தன் செங்கரத்தி
னீங்கரிய தாமரையை நீட்டினான் மற்றதனைத்
தாங்கரிய செல்வத் தருக்காலோர் கையோச்சி
வாங்கிமத யானையின்மேல் வைத்தான் மதியில்லான்.

இ-ள். நன்றாக ஆசீர்வதித்துத் தங்கையிலுள்ள தாமராமலரை நீட்டினார். பெருஞ்செல்வச் செருக்கால் அறிவிழந்த இந்திரன் அப்பிரசாதத்தை (மதியாமல்) ஒரு கைநீட்டி வாங்கி மதியானை மீது வைத்தான்.—எ-று. (க)

நீரிக் கிடந்த மதியனைய கிம்புரிக்கோட்
நேரிக் கடங்கவிழ்க்கு மாலயானை யுச்சியின்மே
னறிக் கிடந்த நறுமலரை ஹீழ்த்தியுரற் ,
சேரிக் கிடந்தநெடுந் தாளாற் சிதைத்தன்றே.

இ-ள். (உடனே) மயக்கமுடைய அந்த யானை தன் முடிமேலிருந்த தாமரை மலரைக் கீழேதள்ளிக் காலினாலே தேய்த்தது.—எ-று.—கிம்புரி - கொம்பணி. (க)

கண்டான் முனிகாமற் காய்ந்தா னுதற்கண்போல்
விண்டா ரழல்சிதற நோக்கினான் வெங்கோபங்
கொண்டா னமர ரொதுங்கக் கொதித்தால்
முண்டா னெனநின் றுருத்தா னுரைக்கின்றான்.

இ-ள். (அதனைத்) தூர்வாசமுநிவர்கண்டு காமதகனரது நெற்றிக்கண்போல அரிய நெருப்புப் பரந்து சிதறும்படி கண்ணால் இந்திரனை நோக்கிக் கொடுங்கோபங் கொண்டு தேவர்கள் அஞ்சி ஒதுங்கும்படி பொங்கி உருத்திரமூர்த்திபோல நின்று (மேலுங்) சூழித்துக் கூறுகின்றார்.—எ-று. கண்டான் நோக்கினான் கொண்டான் உருத் தான் முற்றெச்சங்கள். (கக)

புள்ளியதோ லாடை புனைந்தரவப் பூணணிந்த
வெள்ளிய செங்கண் விடையா னடிக்கமல
முள்ளிய மெய்யன் புடையா ரருவருத்தித்
தள்ளிய செல்வத் தருக்கினு யென்செய்தாய்.

இ-ள். சீவபெருமானது திருவடிக்கமலத்தைச் சிந்தித்து நித்தியமாகியமுத்
திச் செல்வம்பெற்ற மெய்யன்பர் உவர்த்தொழித்த (அநித்தியமாகிய) செல்வத்தருக்
கினையுடையாய் நீ என்னகாரியஞ் செய்தனை.—எ-று. (கஉ)

கதிர்த்தார் முடியமார் கையுறையே நன்கு
மதித்தாயெம் மீசன் மதிமுடிமேற் சாத்தும்
பொதித்தா தவிழ்மலரைப் போற்றாது வாங்கி
மதித்தானே சிந்தவதன் மேல்வைத்தாய் பேதாய்.

இ-ள். அறிவில்லாதவனே மருடந்தரித்த தேவர்கள் கையுறைகளையே நன்கு
மதித்து (கீகைக்கொண்டு) எங்கள் மகாதேவர் திருமுடியிற் சாத்திய (மகாப்பிரசாத
மாகிய) புஷ்பத்தை வாங்கிப் பேணாது யானைமிதித்துச் சிதறும்படி அதன்மேல் வைத்
தாய்.—எ-று. (கக)

வண்ணொருந் தண்டுமாய் மாயோ னிறுமாப்பும்
புண்டரிகப் போதுறையும் புத்தே ளிறுமாப்பு
மண்டர்தொழ வாழுன் னிறுமாப்பு மாலால
முண்டவனைப் பூசித்த பேறென் னுணர்ந்திலையால்.

இ-ள். அரிபிரமர்கள் (அகிகாரச்) செருக்கும், தேவர்கள் தொழுவாரும் உன்
செருக்கும் ஆலாகல விடத்தை யுண்டருளிய சிவபிரானே அருச்சித்தஞலாகிய பய
னென்று நீ உணர்ந்திலை.—எ-று. (கசு)

சேட்டானை வானவரின் சென்னி செழியரிலோர்
வாட்டானை வீரன் வளையாற் சிதறுகநின்
கோட்டான நாற்கோட்ட வெண்ணிறத்த குஞ்சரமுங்
காட்டானை யாகவென விட்டான் கடுஞ்சாபம்.

இ-ள். பெரிய வெள்ளையானையுடைய இந்திரனே உன்றலை பாண்டியர்
களில் வாட்படையேந்திய சேனையையுடைய ஒரு வீரனது வளையிலுலே சிதறக்கடவது.
உனது வலிமையும் மதமும் நாற்கோடும் உடைய வெள்ளையானையும் (இருகோடுள்ள
கரிய) காட்டானையாகக் கடவது என்று கொடிய சாபம் இட்டார்.—எ-று. (கடு)

சுவித்தழுனி பாதந் தலைக்கொண்டு செந்கை
குவித்தமரர் தங்கோன் குறையிரப்பா ரைய
வவித்தபொறி யாயெம் மரசுகங்கா நள்ளஞ்
செவித்தறுகண் விவழமுந் தீங்குடைய ரன்றோ.

வெள்ளையாணைச்சாபந்தீர்த்தபடலம். கக௯

இ-ள். (உடனே) தேவர்கள், (அங்ஙனஞ்) சபித்த நூர்வாச முனிவர் தடிகளை முடிமேற்குடி அஞ்சலித்துத் தங்கள் அரசனது குறைநூறி யிரப்பவர்களாகி இந்திரிய நிக்நிரகஞ்செய்த மகாமுனிவனோ எங்கள் அரசனும் ஐராவத்யாணையும் தீனமயுடைய ரல்வனா.—எ-று. இரப்பவர் முற்றெச்சம். (க௯)

அத்தகைய நீராற் சபித்தீ ரடிசேண்மற்
றித்தகைய சாப மினிவிடுமி னென்றிரந்து
கைத்தலங்கள் கூப்பிக் கரைந்தார்க் கிரங்கியருள்
வைத்த முனிபிற்று சாபம வருக்கின்றான.

இ-ள். அத்தன்மையாலே சுவாமீ நீர்சபித்தீர் (ஆயினும்) இப்பொழுதே இப் படிப்பட்டசாபத்தை ஒழித்தருளுமென்று வேண்டி அஞ்சலித்து முறைபிட்ட தேவர்கள் பொருட்டு மனங்கசிந்து கருணைகொண்ட அத்துர்வாசமுனிவர் வேறுசாபம் வருக்கின் றார்.—எ-று. (க௯)

அறுசேடியாடுரியவிருத்தம்.

சிரந்தனை வாக்கிற் கெட்டாச் சிவனரு ளளித்த சேட
நிந்தனை பரிகா ரத்தா நீங்காது தலைமட் டாக
வந்தது முடிமட் டாக மத்தமா வனமா வாகி
யைநதிரு பஃதான் டெல்லை யகன்றபின் பண்டைத் தாக.

இ-ள். மனவாக்குகளைக் கடந்த சிவபிரான் கருணையாற் கொடுத்த பிரசாத நிந்தனை வேறு பரிகாரத்தால் விலகாது (ஆகையாலே) தலையளவாக வந்தது மகுடத்தி னளவாக ஆகக்கடவது வெள்ளையாணை காட்டாணையாகத் திரிந்து தூறுவருடஞ் செ ன்றபின் பழைய தேவயாணையாக ஆகக்கடவது.—எ-று. (க௯)

ஏன்றனன் பிறிது சாப மிந்திரன் மகுட பங்க
மொன்றிய செய்கை பின்ன ருரைத்துமற் றஃது நிற்க
நின்றவெள் ளாணை வான நீத்தறி விழந்து நீலக்
குன்றென வனத்து வேழக் குழாத்தொடு குழீஇய தன்றே.

இ-ள். என்று பிறிது சாபமிட்டு யாணை காலாற்றேய்த்த மதோற்பல மலனைக் கைக்ளால் அள்ளி முடிமேற்குடிச் சென்றார். இந்திரன் மகுடத்தகர்ந்த திருவிளையா டலைப் பின்பு கூறவாம். அது நிற்க. (அங்ஙனஞ் சாபமபெற்று) நின்ற வெள்ளையாணை தேவலோகம் விட்டுத் தெய்வ அறிவொழிந்து நீலமலைபோலக் காட்டாணைக் கூட்டத் தோடு கூடியது.—எ-று. (க௯)

மாவொடு மயங்கிச் செங்கண் மறம்பயில் காடு முல்லைப்
பூவொடு வழங்கு நீத்தப் புறவமுங் குறவர் தங்கு
டேவொடு பயிலுங் கல்லுந் திரிந்துநா ருண்பிஞ் செல்லக்
காவொடு பயிலுந் தெய்வக் கடம்பமா வனம்புத் கன்றே.

இ-ள். (அங்ஙனஞ்) காட்டாணைகளொடு கலந்து செங்கண்மறவர் தங்கும் பாலை நிலத்தும், முல்லைமலொடு செல்லுங் காட்டாறுகளையுடைய முல்லைநிலத்தும், குற வர்கள் தங்கள் முருகக்கடவுளொடு தங்குந் குறிஞ்சிநிலத்துஞ் சரித்து தூறுவருடமுங் கழியச் சோலைகளாற் சூழப்பெற்ற சிறந்தகடம்பாடவியை அடைந்தது.—எ-று. மறம்- ஆகுபெயர் (௨௦)

புக்குரல் வட்டத் திண்காற் பொருவிநே வியலிற் தீர்ந்த
மைக்கருங் களிது முக்கண் வானவ னருள்வந் தெய்தத்
தக்கேதோ ர்மையஞ் சார மரகதந் தழைத்து மின்னு
நக்கபொன் முளரி பூத்த நளிர்கயந் தலைக்கண் டன்றே.

இ-ள். அடைந்து தெய்வத்தன்மையி னீங்கிய அக்கரியயானை சிவபிரான்
நிருவருள் பெறுதற்குரிய சமயஞ் சார்தலால் மரகதம்போலும் இலைகள் தழைத்து மின்
போலும் விளங்கிய பொற்றாமரை வாவியைக் கண்டது.—எ-று. (உக)

கண்டபோ தறிவு தோன்றக் கயந்தலை குடைந்த போது
பண்டைய வடிவந் தோன்றப் பரஞ்சுட ரருட்கண் டோன்றக்
கொண்டதோர் பரமா னந்தக் குறியெதிர் தோன்றக் கும்பிட்
டண்டர்நா யகளைப பூசை செய்வதற் கன்பு தோன்ற.

இ-ள். (அங்ஙனங்) கண்டவளவிலே தெய்வ அறிவும் அவ்வாவியில் மூழ்கியவ
ளவிலே பழைய வெள்ளைவடிவமும் (நாற்கோடும்) விளங்கப் பின்பு சொக்கலிங்கப்
பெருமான் அருட்பார்வை செய்தலால் ஒப்பற்ற பரமானந்தமே நிருவருவாக் கொண்ட
அம்மூர்த்தி தனக்கெதிரோ தரிசனமாக அவரை வணங்கி அருச்சித்தற்கு அன்புண்
டாக.—எ-று. (உஉ)

தூம்புடைக் கையான் மொண்டு மஞ்சனத் தூநீ ராட்டித்
தேம்புடை யொழுதப் பள்ளித் தாமமுந் தெரிந்து சாத்திப்
பாம்புடைத் தாயவேணிப் பரணையர்ச் சிக்க வுள்ளத்
தாம்புடை யறிந்த வெந்தை யானையை நோக்கிக் கூறும்.

இ-ள். (உடனே) துதிக்கையாலே முகந்து தூய திருமஞ்சன தீர்த்தம் அபி
டேகித்துத் தேனெழுதத் திருப்பள்ளித்தாமஞ்சாத்தி அப்பெருமானைப் பூசித்திருக்க,
(அவ்வராவதத்தின்) உளத்திலுண்டாகிய அன்பினை யுணர்ந்த அம்மூர்த்தி அவ்யானை
யை நோக்கித் திருவடி மலர்ந்தருளுவார்.—எ-று. தூம்பு - துவாரம். (உக)

வந்ததை யெவ்னீ வேண்டும் வரமெவ னுணாத்தி யென்னச்
சிந்தையி லன்பு கூர்ந்த தெய்வத் வேழந் தாழ்ந்து
முந்தையில் விளைவும் வந்த முறைமையு முறையாற் கூறி
யெந்தையை யடையப் பெற்றேற் கினியொரு குறையுண் டாமோ.

இ-ள். நீ வந்த காரணம் யாது விரும்பியவரம் யாது கூறுவாயென வினவியருள
அன்புமிக்க அவ் யானை கிணங்கி முன்பு சாபம் நேரிட்டதும் அது தீரவந்ததும் முறை
யால் விண்ணப்பஞ் செய்து தேவரீரை அடையப்பெற்ற அடியேனுக்கு இனி ஒரு
குறையுமில்லை.—எ-று. வந்ததை ஐ-சாரியை. (உச)

என்பதர் மாரம்பூண்ட வெந்தையிற் கரிக னெட்டோ
டொன்பதா ய்டிய னேனு முன்னடி பிரியா துன்றன்
முன்பதா யிவ்வி மான முதுகுறச் சுமப்ப லென்றோ
ரன்பதா யொன்றென் னுள்ளத் தடுத்தலா லுத்தே வேண்டும்.

வெள்ளையானைச் சாபந்தீர்த்தபட்டம். கக்க

இ-ள். ஏழம்பணி பூண்ட எந்தையே இவ் யானைகள் எட்டென் ஒன்பதாய் அடியேனுந் தேவரீர் திருவடியைப் பிரியாமல் உமது சந்தியில் இவ்விமானத்தை முதுகிற் சம்பப்பென்று ஒப்பற்ற அன்புடையதா யோவொண்ணம் என்மனத்துத் தோன்றலால் அச்சமத்தலையே அருளவேண்டும்.—எ-று. என்பது முன்புதகளில் அது-பகுதிப்பொருள் விருதி. (உடு)

இடையறு வன்பின் வேழ மிங்ஙனங் கூற விண்ணு
மெய்யவ னம்பான் மெய்யன் புட்டயவ னவனைத் தாங்கி
யடைவதே நமக்கு வேண்டு மகமகிழ் வென்னைப் பின்னும்
விடையவன் வரங்க ணல்கி விடைகொடுத தருளி னானே.

இ-ள். நீங்கா வன்புள்ள யானை இப்படி விண்ணப்பஞ் செய்ய, இந்திரன் நம் மாட்டு மெய்யன்பினன் (ஆதலால்) அவனை நீ தாங்கியிருப்பதே நமக்குவேண்டிய மன மகிழ்ச்சியென்று சுந்தோசர் பின்னும் வரமருளி விடைகொடுத்தருளினா.—எ-று.(உசு)

எழுரேடி யாசிரியவிருததம்.

விடைகொடுவணங்கியேகுமவெள் ளானே,மேற்றிசையடைந்துதன் பேராற்
றடமுமற் றதன்பா லரணையுங் கணேசன் றன்னையுங் கண்டருச் சனைசெய்
திடையறு வன்புந் தானுமங் கிருக்கு மெல்லையிச் செய்திகேட் டருள்கூர்ின்
கடவுளர்பெருமானுழையவாவளித்தெங்களிற்றினைக்கொணர்கெனவிடுத்தா

இ-ள். (அங்கனம்) விடைபெற்றுப் பணிந்து செல்லும் யானை மேலத்திசை
சேர்ந்து தன்பெயராலே தடாகமும் அதன் கணையிலே சிவலிங்கமும் விநாயகக்கடவு
ளும் பிரதிட்டைசெய்து பூசித்து அன்புடனிருக்கும்வழி இச்செய்திகளையுணர்ந்த இந்
திரன் வல்லானை யழைத்து நமது யானையைக் கொண்டுவருங்களென்று அனுப்
பினான்.—எ-று. (உஎ)

வல்லைவத் தழைத்தார் தம்மைமுன் போக்கி வருவலென் றெழுந்துகீழ்த்
திசையோ, வல்லைவந் தோருந் தனதுபே ராற்கண் டுந்திதோச்சுரனென வி
றைவன், றொல்லைவன் பெயரா லொன்றுகண் டானைத் தூயபூ சனைசெய்தங்
கிருப்பக், கல்லைவன் சிறகு தடிந்தவ னின்னும் களி றுவந் திலதென்ப பின்னும்.

இ-ள். வினாந்துவந் தழைத்த வல்லானை நான் வருவேன் நீங்கள் முன்னே
விண்ணுலகத்துக்குப் போங்களென்று அனுப்பி யானை எழுந்து கீழைத்திசைசே
ர்ந்து தன்பெயராலே ஒருந் உண்டாக்கி இந்திரசுவரொன்று தன்னிலைவன் பெயரால் ஒரு
சிவலிங்கப் பிரதிட்டைசெய்து சிவபிரானை (ஆவாகித்துப்) பூசித்துக்கொண்டிருப்ப,
(அப்பொழுது) இந்திரன் இன்னமும் யானை வரவில்லையென்று கருதிப் பின்னும்.—எ-று.
கல்லை - உருபு மயக்கம். (உஅ)

மனத்தினுங் கடிய தூய்மை விடுப்பு வானடைந் திறைவினை வணங்கிப்
புனத்தினுங்கடிய கல்லினும் பன்னை புன்கணை யுறவரு சாபங்
கனத்தினுங் கரிய கண்டனைக் கண்டு களைந்ததுங் கிளந்துதிக் கயத்தி
னினத்தினுங் கழிந்த தெய்வத வேழ மினிதுவீற் றிருந்தது மாதோ.

இ-ள். தூதரை அனுப்ப (உடனே) திருயானைகளில் உயர்ந்த யானை தேவ லோகஞ் சேர்ந்து இந்திரனே வணங்கிக் காடுமுதலியவற்றிலே பலகாலம் வருந்தும்படி நேர்ந்த சரிபம் சுந்தரோசனாப் பூசித்துப் போக்கியதைக்கூறி அங்கே இருந்தது.—எ-று.

குடவயி னேரா வதப்பெருந் தீர்த்தங் குடைந்தயி ராவத கணேசக், கட வுளைத் தொழுதை ராவதே சுவரக் கடவுளைப் பணிந்தவர் சாபத், தொடர்பி னும் பாவத் தொடர்பினும் கழிவா சுராதிபன் களிறுசென் னெறிபோ, யிடர் கெட வைகை படிந்துதென் களாயி லிந்திரோச் சுரனடி பணிவோர்.

இ-ள். (கடம்பாடலிக்கு) மேலைத்திசையிலே (யானைகாலாலேதோண்டிய) ஐரா வத தீர்த்தத்தின் மூழ்கி ஐராவத விநாயகனாயும் ஐராவதேசுவரனாயும் வழிபட்டவர் சாப பாப பந்தங்களினின்று கீங்குவர். அவ்வைராவதஞ் சென்ற வீதிவழியேபோய்த் துன்பங்கெட வைகையாற்றில் முழுதி அத்தென்களையில் (ஐராவத புரத்தில்) வதிந்தரு ளும் இந்திரோசுவரர் திருவடிகளை வழிபடுவோர்.—எ-று. (௩௦)

அறசேடி ஆசிரியவிருததம்.

இம்மையி லறமுன் மூன்றா. லெய்திய பயனை யெய்தி யம்மையின் மகவா னீரோ முரும்பத மளவும் வானில் வெம்மையில் போக மூழ்கி வெறுப்புவர் தடைய வுள்ளச் செம்மையில் விளைபே ரின்பச் சிவகதிச் செல்வ ராவார்.

இ-ள். இம்மையிலே அறம் பொருள் இன்பப் பேறுகளைப்பெற்று மறுமையி லே பதினான்கு இந்திரப்பட்டம்வரை சுவர்க்கத்திற் குளிரந்தபோகம் துகர்ந்து வெறுப் புவரமனத்துய்மையில் விளைகின்ற பேரானந்த சிவமுத்திச் செல்வராவார்.—எ-று. (௩௧)

வெள்ளையானேச்சாபந்தீர்த்தபடல முற்றியது.

ஆகச்செய்யுள் - சஎக,

மூன்றாவது

திருநகரங்கண்டபடலம்.

கவிநிலைத்துறை.

தானவாறிழி புகர்முகத் தகெரி சாபம்
போன வாறுரை செய்துமேற் புதுமதி முடிமேல்
வான் வாறினன் கடம்பமா வ்னமுது நகர
மான வாறது தனைச்சிறி தறிந்தவா ரிசைப்பாம்.

இ-ள். மதந்தி ஸொழுக்கப்பெற்ற புற்கெனு நிறத்தங்கீழ முகத்தைபுடைய (படை வரைக்) கொல்லுகின்ற வெள்ளையானையின்சாபங்கிய திருவிளையாடலைக் கூறினோம் இனிப்பிறைமதியணிந்தசடைமுடிமீது கங்கையாற்றினையுடைய சுந்தரேசரது கடம்ப வனம் பழைய சிற்பனாலின்வழியே திருநகரமாகிய திருவிளையாடலை (யாம்) கூறுவாம். எ-று. முதுமைவிரகுதிதொக்கு ஆகுபெயராய்நின்றது. அதபகுதிப்பொருள்விரகுதி. ()

இன்ன ரம்புள் ரோழிசை யெழான்மிடற் றளிகள்
கின்ன ரம்பயில் கடம்பமா வனத்தினின் கீழ்சார்த்,
தென்னர் சேகர நெணங்குல சேகர னுலக
மன்னர் சேகர னரசெய் திருப்பது மணவூர்.

இ-ள். இனியநரம்புகளைத் தடவுதலாலுண்டாகிய ஏழிசையினையுடைய அவ்வி
யாழ்நரம்பினோசைபோன்ற கண்டத்தொனியையுடைய வண்டுகளும் கின்னரப்பட்டக
ளும் தங்கியபெரியகடம்பவனத்தின் கீழைத்திசையிலே குலசேகரபாண்டியன் அரசாட்சி
செய்தற்கு இடமாயுள்ளது கவியாணபுரமாம்.—எ-று. சேகரன்-மருடம் போன்றவன்.

குலவு மப்பெரும் பதியிளங் கோக்களி லொருவ
னிலவு மாநிதி போலருச் சனைமுத னியதி
பலவு மாஞ்சிவ தருமமுந் தேவொன் பரன்பார்
றலைமை சான்றமெய் யன்பினுன் றனஞ்சய னென்பான்.

இ-ள். விளங்கும் அப்பெரியநகரத்திலே வைசியர்மரபிலே திரவியம்போலப்
பூசைமுதலிய பலரியமங்களாகிய சிவபுண்ணியங்களைத் தேடுபவனும் சிவபிரான்
மாட்சிச் சிறந்த மெய்யன்பினனுமாகிய தனஞ்சயனென்று சொல்லப்படுவான் ஒரு
வன்.—எ-று. (க)

செல்வ மாகக ரிருந்துமேற் றிசைப்புலஞ் சென்று
மல்லல் வாணிகஞ் செய்துதன் வளம்பதி மீள்வான்
றொல்லை யெழ்பவக் கடற்கரை தோன்றுவித் தடியா
ரல்ல நீர்ப்பவன் கடம்பமா வனம்புகு மளவில்.

இ-ள். தனது நகரின்மேற் மேலைத்திசையிலுள்ள நாகுகளிற் போய் ஊதியக்
தரும் வர்த்தகஞ்செய்து அப்பதிக்குத் திரும்புகின்றவன் பிறவிக்கடற்களையாகிய மு
த்தியை விளக்கி அடியவர்க்குத் துன்பத்தைப் போக்குஞ் சுந்தரேசரது கடம்பாடவி
யிற் புகும்போது (அவ்வனத்தை நகரமாக்கும்படி சுந்தரேசரை மிராட்சி தேவியார் பிரா
ர்த்தித்தார்).—எ-று. எகதேசவுருவகம். பிரார்த்தனை வடதூலிற் கண்டது. (ச)

இரவி கண்மறைத் தேழ்பரி யிரதமுந் தானு
முரவு நீர்க்கருங் கடலில்வீழ்ந் தொளித்தன லாக
விரவு நீன்மயங் கிருள்வயிற் றமியனாய் மெலியு
மரவு நீர்ச்சடை யண்ணலுக் கன்பினே னங்கண்.

இ-ள். (உடனே உயிர்களுடைய) கண்களுக்குப் புலப்படாது சூரியன்தேனோடு
உலாவு நீர்க்கடலில் மறைந்தான். (அப்போது) வந்த மயங்கத்தக்க மிக்க இருளினோ
ஒருவனாய் வருந்துகின்ற அன்பனாகிய வைசியன் அவ்விடத்தே.—எ-று. (ரு)

வாங்கு நான்மருப் பேந்திய மதமலை யெருத்தந்,
தாங்கி யாயிரங் கரங்களாற் றடவியெண் டிசையுந்
தூங்கு காரிரு நெத்துசெஞ் சுடனொன் றுழ்போய்
வீங்கு காரிரு னொதுக்கிய விமானநேர் கண்டான்.

இ-ள். ஆதித்தன்போல அட்டதிக்கிலும்போய் இருளைப் போக்கும் கிரணங்க ளையுடைய அட்டகஜங்கள் தாங்கும் விமானத்தை நேரிலே தரிசித்தான்.—எ-று. (௭)

அடுத்த ணைந்தன னவீர்சுடர் விமானமீ தமர்ந்த
கடுத்த தும்பிய கண்டனைக் கண்டதொழ்ந துவகை
மடுத்த நெஞ்சினு னங்ஙனம் வைகிருள் கழிப்பா
னெடுத்த சிந்தையி னிருந்தன னிருக்குமவ் விருள்வகய்.

இ-ள். (பின்பு) சமீபத்திற்சென்று அவ்விமானத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற நீலகண்டராகிய சிவலிங்கப் பெருமானைத் தரிசித்து வணங்கி மகிழ்ச்சிநிரம்பிய மனத் தினனாகி அப்படியே தங்கிய இரவைப் போக்கும்பொருட்டுத் தோன்றிய கருத்தோ டிருந்தான் (அங்ஙனம்) மிருக்கும் அவ்விரவிலே,—எ-று. அணைந்தனன் நெஞ்சினுன் முற் றெச்சங்கள். இருள் - ஆகுபெயர். (௭)

சோம வாரமன் றுதலாற் சுரர்களங் கெய்தி
வாம மேகலை மலைமக டலைமகன் மலர்ந்த
காமர் சேவடி பணிந்தவன் கங்குல்போற் கருதி
யாம நான்கிலு மருச்சுனை யின்புறப் புரிவார்.

இ-ள். அத்தினம் சோமவாரமாதலாலே (பழிநீங்கி யிந்திரன் பூசித்த அக்காலந் தொடங்கி அன்பொடு பிரதிதினம்வந்து பூசிக்கின்ற) தேவர்கள் அக்கடம்பவனத்தில் வந்து சோமசுந்தோசனா வணங்கி (அவ்விரவை)ச் சிவராத்திரிபோற் கருதி இன்பம் பெற நான்குயாமங்களிலும் பூஜைபுரிவாராயினார்.—எ-று. வாமம் காமர் - அழகு. (௮)

அண்டர் வந்தது மருச்சுனை புரிவது மனைத்துந்
தொண்ட ரன்பினுக் கெளியவன் சுரர்தொழக் கறுத்த
கண்டி னின்னருட் கண்ணினுற் கண்டன னுதலிற்
புண்ட ரம்பயி லன்புடைப் புண்ணிய வணிகன்.

இ-ள். சுந்தரேசரது திருவருட்பார்வை பெற்றமையாலே சிவபுண்ணியச் செல்வ வைசியன் (அங்ஙனம்) தேவர்கள்வந்தது முதலியவற்றைக் கண்டான்.—எ-று.

நான மென்பனி நறும்புன னுயகன் பூசைக்
காண் நல்விரை வருக்கமு மமரர்கைக் கொடுத்து
ஞான வெண்மதிச் சடையுவன் கோயிலின் ஞாங்கர்த்
தான மர்ந்தருச சனைசெய்வான் நங்கனா யகனை-

இ-ள். சுந்தரேசரது பூசைக்குரிய கஸ்தூரி பல்லீரீர் மற்றும் வாசனாதிரவிய முதலியவற்றைத் தேவர்களது கையிற்கொடுத்து (ப் பின்பு தானுஞ் சோமவார விரதமு டையனாதலால்). அவ்வாலயத்தின் ஓரிடத்தே அவ்வைசியன் இருந்த (ஆசாரியனாலே கொடுக்கப்பட்ட) தன்னுள்மார்த்த சிவலிங்கபூசை செய்யத் தொடங்கினான்.—எ-று. சிவபூசைசெய்யு மரபினாதலாலே தங்கனாயகனை என்றார். (௧௦)

வள்ள நன்னெய்யம் யன்பினு லருச்சிசெய் வானே
ருள்ள வல்லினே யீட்டமுங் கங்குலு மொதுங்கக்
கள்ள மில்லவன் யாராயுங் கண்டிலன் கண்டான்
றள்ள ருஞ்சுடர் விமானமேற் றனித்துறை தனியை.

இ-ள். (அங்கனம்) ஆன்மார்த்த சிவலிங்கத்தை மெய்யன்பால் அருச்சித்தல் செய்பவனாகிய நிருமலதனஞ்சயன் தன்மனத்தைப் பற்றிய வலிய கன்மபாச விரும்பும் இரவும் அகலத் திவ்விய திருவடிபுயம் நீங்கினமையாலே) தேவருள் ஒருவராயுங் காண மல் விமானத்திலே தனிமையாக அமர்ந்தருளும் ஒப்பில்லாத சொக்கலிங்கப் பெருமானை மாத்திரங் கண்டான்.—எ-று. தல்லீறு தொகை. ஓர் - அசை. கண்டிலன், முற்றெச்சம். (கக)

ஆழ்ந்த சிந்தைய னதிசய மடைந்துசே வடிக்கீழ்த்
தாழ்ந்தெ முந்திரு கைகளுந் தலையிசைக் கூப்பிச்
சூழ்த்து தன்பதிக் கேசுவா னொருதலை துணிந்து
வாழ்ந்த வன்பினுன் விடைகொடு வழிக்கொடு வந்தான்.

இ-ள். (அப்பெருமான்) திருவடியில் அழுந்திய கருத்துடைய வைசியன் ஆச் சரியம்பெற்று வணங்கியெழுந்து சிரமேற் கரங்கூப்பி வலம்வீந்து தன்னகரத்துக்குச் செல்ல ஒருபக்கத்துணிந்து (அம்மூர்த்தியிடத்து) விடைபெற்று வழிக்கொண்டு (கலியாணபரத்துக்கு) வந்தான்.—எ-று. (கஉ)

முக்க டம்படு களிற்றினுன் முகிறவழ் கோயில்
புக்க டங்கலர் சிங்கமன் னானெதிர புக்ல்வான்
றிக்க டங்கலுங் கடந்தவெந் திகிரியாய நெருந்
லக்க டம்பமா வனத்திலோ ரதிசயங் கண்டேன்.

இ-ள். (உடனே) யானைச்சேனையுடைய அரசனது மேதந் தவழும் அரமனை யிற் புருந்து பகைவராகிய யானைக்குச் சிங்கம்போன்ற பாண்டியன் எதிரிலே சொல்லுகின்றான். திசைகளை வென்ற வெவ்விய சக்கரப்படையுடைய மகாராஜாவே நேற்றைத்தினம் உயர்ந்த கடம்பாடவியிலே ஓராச்சயரியங் கண்டேன் (அஃ தென்னையெனில்)—எ-று. ஏகதேசவருவகம். (கங)

வல்லை வாணிகஞ் செய்துநான் வருவழி மேலைக்
கல்ல டைந்தது வெங்கதிர் தங்குலும் பிறப்பு
மெல்லை காணிய கண்டன னிரவிமண் டலம்போ
லல்ல மெஞ்சுடர் விமானமு மதிற்சிவக் குறியும்.

இ-ள். வர்த்தகஞ் செய்து விவரவாக யான் வரும்போது சூரியன் அஸ்தமய கிரியை அடைந்தான் (அப்பொழுது) இரவின் முடிவும் (என்) பிறவி முடிவுங்காண ஆதித்த உண்டலம்போல இருளைப்போக்கும் விளக்கமுள்ள விமானத்தையும் சிவலிங்க மூர்த்திகளையும் கண்டேன்.—எ-று. (கச)

மாவலம்புதார் மணிமுடிக் கடவுளர் வந்தத்
தேவ தேவனை யிரவெலா மருச்சனை செய்து
போவ தாயினார் யானும்ப் பொன்னெடுங்கோயின்
மேவு மீச்சனை விடைகொடு மீண்டன நென்றான்.

இ - ன். அவ்விராமுமுவதும் தேவர்கள் வந்து அம்மகாலிங்க மூர்த்தியைப் பூச
த்துப்போனார் யானும் அப்பிரானிடத்து விடைபெற்று வந்தேனென்றான்.—எ - று. மா
அலம்பு - வண்டுகள் ஒலிக்கும். (௧௫)

மூளு மன்பினின் மொழிந்திட முக்கணைம் பெருமான்
ருளு மஞ்சலி கரங்களுந் தலையில்வைத் துள்ள
ரீளு மன்புமற் புதமுமே நிரம்பநீர் ஞால
மாளு மன்னவ னிருந்தனன் போயினு னருக்கன்.

இ - ன். (அங்கனம்) சுரக்கும் அன்புடைய வைசியன்கூற அரசன் சிவபிரான்
நிருவடிமொடு சுவீர்த்தகரங்களைச் சிரமேவ்வைத்து மனத்திற் பேரன்பும் ஆச்சரியமும்
நிரம்பவிருந்தான் (அப்போது) சூரியன் அஸ்தமயமானான்.—எ - று. ஏ - இசைநிறை
அசை, நீர் - ஆகுபெயராய்க் கடலாம். (௧௬)

நாட்டு வார்வினை யொத்தபோ திருண்மலங் கருக
வாட்டு வாரவர் சென்னிமேன் மலரடிக் கமலஞ்
சூட்டு வார்மறை கடந்ததந் தொல்லுரு விளங்கக்
காட்டு வாரொரு சித்தராய்த் தோன்றினார் கனவில்.

இ - ன். இருவினைகளைத் தேடுவார்க்கு அவை சமமானபொழுது (குருமூர்த்
தியாய்) ஆனவமல சத்திகெட வாட்டித் திருவடிசூட்டி வேதாதிதமான தம்பழைய
சிறப்புவுடைய விளங்கச்செய்யுஞ் சிவபிரான் (அவ்விரவிலே அரசனது) கனவின்
கண்ணே சித்தமூர்த்தியாய் எழுந்தருளி.—எ - று. வாட்டுவார் முதலியன முற்றெச்
சங்கள். (௧௭)

வடிகொள் வேலினுய் கடம்பமா வனத்தினைத் திருந்தக்
கடிகொள் காடகழந் தணிநகர் காண்கென வுணர்த்தி
யடிக ளேகினார் கவுரிய ராண்டகை கங்குல்
விடிபுய் வேலைகண் விழித்தனன் பரிதியும விழித்தான்.

இ - ன். கூரிய வேற்படையுடையாழ் கடம்பாடவியை வெட்டித்திருத்தி அழ
கிய நகரமாகச் செய்வாயென்று அருளி அம்மூர்த்தி மறைந்தருளினார். அப்பாண்டிய
ராஜன் இரவு விடியும்போதில் நித்திரைநீங்கினான் சூரியனும் உதயமானான்.—எ - று.

கனவிற் நீர்த்தவ னியதியின் கூன்முடித் தமைச்சர்
சினவிற் நீர்த்தமா தவர்க்குந்தன் கனத்திறஞ் செப்பி
நனவிற் கேட்டதுங் கனவினிற் கண்டது நயப்ப
வினவித் தேர்த்துகொண் டெழுந்தனன் மேற்றிசைச் செல்வாள்.

இ-ள். சொப்பனத்தி னீங்கியபாண்டியன் நித்திய கன்மங்களை கிறைவேற்றி அமைச்சர்க்குஞ் சாந்தமுள்ள தவத்தினர்க்குந் தான்கண்ட சொப்பன நிலைமையைச் சொல்லி (முதல் நாளிலே) சாக்கிரத்திற் றனஞ்சயன் முகமாகக் கேள்வியுற்றதும் சொப்பனத்திற் கண்டதும் பயன்பட அவாமாட்டு வினவித் தெளிந்து மேலேத்திசைக் குச் செல்ல எழுந்தான்.—எ-று. சினவு - சினத்தல். (கக)

அமைச்ச ரோடுமக நீபமா வனம்புகுந் தம்பொன்
சமைச்ச விழந்தபொற் றுமரைத் தடமபடிந் தொளிவிட்
டிமைச்ச லாந்தபொன் விமானி தினிதுவிற் றிருந்தோர்
தமைச்ச ரண்பணிந் தஞ்சலி தலையின்மேன் முகிழ்த்தான்.

இ-ள். (எழுந்து) அமைச்சரோடும் அக்கடம்பாடவியிற் றிருந்த பொற்றாமரை வாழியில் மூழ்கிச் சுவர்ணவிமானத்து வீற்றிருந்தருளும் மூலவிக்க மூர்த்தியை (தனரத்தே) வணங்கிச் சிரமித்து அஞ்சலி குவித்தான்.—எ-று. (உ௦)

அன்பு பின்றள்ள முன்புவர தருட்கணீர்த் தேக
வென்பு நெக்கிட வேகிவிழ்ந் திணையடிக்க கமலம்
பொன்பு னைந்ததார் மௌலியிற் புனைத்தெழுந் திறைவன்
முன்பு சின்றுசொற் பதங்களாற் றோத்திர மொழிவான்.

இ-ள். (பின்பு) அன்பு பின்னின்றுதள்ள அருட்பார்வை முன்னின்று இழுத் துச்செல்ல எலும்பும் உடைந்துருகச் சென்று (சமீபத்தில்) வீழ்ந்து உபயபத கமலங்க னைப் பொன்மாலை புனைந்த மகுடமீதுகூடி அப்பெருமான் நிருமுன்னின்று புகழ்மொழிகளாலே தோத்திரஞ்செய்யத் தொடங்கினான்.—எ-று. (உ௧)

சரண மங்கையோர் பங்குறை சங்கர சரணஞ்
சரண மங்கல மாகிய தனிமுதல் சரணஞ்
சரண மந்திர வடிவமாஞ் சதாசிவ சரணஞ்
சரண மும்பார்க னாயக பசுபதி சரணம்.

இ-ள். உமாதேவியார் ஒரு பாதித்திருமேனியிலே தங்கப்பெற்ற சங்கரோ சிவ மாகிய ஒப்பில்லாத முதல்வரோ மந்திர ரூபமாகிய சதாசிவமூர்த்தியே தேவர்களுக்கு நாயகரோ பசுக்களுக்குப் பதியாயுள்ளவரோ வந்தனம்.—எ-று. (உ௨)

ஆழி ஞாலமே லாசையு மமரர்வான் பதமேல்,
வீழு மாகையும் வெறுத்தலார்க் கனரிமண் ணாண்டு
பீழை மூழ்கிவா னாகொடு பிணிபடச் சுழலு
மேழை யேந்தாளுக் காவதோ வெந்தைநிள்கருணை.

இ-ள். எங்கள் பிதாவே? உலகு கருணை, இகபரபோகங்களைவிரும்பும் ஆசையை ஒழித்தவர்க்கன்றிப் பூமியை ஆண்டு துன்பத்தில் அழுந்திச் சுவர்க்க நிரயங்களிலே கடந்துச் சுழலும் எளியோர்களுக்குக் கிட்டத்தக்கதல்ல.—எ-று. ஆழிஞாலம் - கடல்சூழ்தலுலகம். ஞாலம் வான்பதம் - ஆகுபெயர். (உ௩)

ஞான தாமரைச் சென்னியுந் தொடத்தொட நீண்ட
நீள னீயுனக் கண்பில மாயினு நீயே
மூள வன்புதந் தெங்குடி முழுவதும் பணிகொண்
டாள வேகொலிக் கானகத் தமர்ந்தனை யென்னு.

இ - ன். (தொடுவேனெனச்) சபதங்கூறியதாகிய வேதகிரசங் கிட்பீந்தோறும்
அப்பாற்பட்ட நீட்சியுடையவர் தேவரீர், (யான்கள்) உமக்கு அன்பிலமாயினும் தேவ
ரீரோ சுரங்கும் அன்பினைத் தந்தருளி எங்கள் குடிமுழுதும் ஏவல்கொண்டு ஆளுதற்பொ
ருட்டோ இவ்வனத்தில் அமர்ந்தருளினீர் என்று.—எ - து. (உச)

சுரந்த வன்பிரு கணவழிச் சொரிவபோற் சொரிந்து
பரந்த வாறொடு சிவானந்தப பரவையுட் பிடிந்து
வரந்த வாதமெய் யன்பினால் வலங்கொடு புறம்போந்
தரந்தை தீர்த்தவ னொருசிறை யமைச்சரோ டிருந்தான்.

இ - ன். (அகத்திற்) சுரந்த அன்பு இரண்டு கண்ணிற் சொரிவதுபோற் சொரி
ந்து (அதனீர்) பெருகிய நதியோடு சிவானந்தக் கடலின்முழுதி மேம்பட்ட மெய்யன்
பினால் வலஞ்செய்து புறம்பந்து (பிறவித்) துன்பத்திளீங்கிய அரசன் ஓரிடத்தே அமை
ச்சரோடிருந்தான்.—எ - து. சொரிவது என்னுத் துவ்வீறு தொகை. (உடு)

ஆய வேலையின் மன்னவ னுணையா லமைச்சர்
மேய வேவலர் துறைதுறை மேவினர் விடுப்பப்
பாய வேலையி னுர்த்தனர் வழிக்கொடு படர்ந்தார்
சேய காடெறிந் தணிகரன் செய்தொழின் மாக்கள்.

இ - ன். அங்ஙனம் இருந்தபொழுது அரசனதாணையால் அமைச்சர் அங்குள்ள
ஏவலாளரை இடங்கள்தோறும் அனுப்ப (அவர்) சென்று (ஏவியவுடன்) நெடியகாடுவெ
ட்டி நகர்செய்யுந் தொழிலுடையார் கடல்போல் ஒலித்துக் (காடுவெட்டி) வழிசெய்
துகொண்டு சென்றனர்.—எ - து. மேவினர் ஆர்த்தனர் முற்றெச்சம். (உச)

வீட்ட வாய்மதிப் பிளவின்வெள் வாய்க்குய நவிய
மிட்ட தோளினர் யாப்புடைக் கச்சின நிரும்பின்
விட்ட காரொளி மெய்யினர் விசிகொள்வார் வன்றோ
றொட்ட காவின் வனமெறி தொழிவின ரானார்.

இ - ன். இரும்புபோற் கரியவொளி வீசும் உடம்புடைய தொழிலாளர், ஆர்த்
தசந்திரன்போல வெள்ளிய வாயுள்ளவானும் கோடரியும் வைத்த தோளையும் கட்டிய
கச்சையுடைய அனா)யையும் வாராற்கட்டிய் செருப்புள்ள காலையும் உடையராய்க் கா
டுவெட்டிந் தொழிவினரானார்.—எ - து. (உஎ)

மறியு மோதைவண் டாற்றிட மரந்தலை பீனிப்ப
வெறியு'மோதையு மெறிபவ ரோதையு மிரங்கி
முறியு மோதையு முறிந்துவி் மோதையு முகில்வாய்ச்
செறியு மோதையுங் கீழ்ப்புட மேற்படச் செறியும்.

இ-ள். (போய்) மீளும் ஒலியுடைய வண்டுகள் புலம்ப மரங்கள் தலைநடுங்க வெட்டும் ஒலியும் வெட்டுபவர் ஒலியும் (அம்மரங்கள்) முழங்கி முறியும் ஒலியும் முறிந்து வீழும் ஒலியும் (கூடி) மோகவொலி கீழ்ப்பட மேற்படும்.—எ-று. (உஅ)

ஒளிறு தாதொடு போதுசெந் தேனுக் கொலித்து
வெளிறில் வன்மரஞ் சினையிற விழ்வசெங் களத்துப்
பிளிறு வாயவாய் நிணத்தொடு குருநிதீர் பெருக்க
களிறு கோடிந மாய்த்துவிழ் காட்சிய வனைய.

இ-ள். வயிற வன்மரங்கள் விளங்கு மகரத்தத்தோடு மலருத்தேனுஞ் சிந்த ஒலித்துக் கொம்பமுறிய விழுதல், போர்க்களத்தில் ஒலிக்கும் வாயுடையனவாய் ஊனுடன் உதிரும் பெருக யானைகள் தந்தம் ஒடிய மரித்துவிழுத் தோற்றம்போலும்.—எ-று.

பூவ டைந்தவண் டினமயற் புறவொடும் பழனக்
காவ டைந்தன பறவைவான் கற்பக மடைந்த
கோவ டைந்திட வொதுங்குறு குறுமபுபோற் செறிந்து
மாவ டைந்தன மாடுள வரைகளுங் காடும்.

இ-ள். பூவின் வண்டுகள் பிற காடுகளிலும் வயலுள்ள சோலைகளிலும் பறவைகள் கற்பதாருவிலும் அரசன்வரக் குறுமபுர் ஒடுதல்போல (வெட்டுவோர்நெருங்க) மிருகங்கள்கூடிப் பிறமலைகளிலுங் காடுகளிலுந் சோந்தன.—எ-று. (க௦)

இருணி ரம்பிய வனமெலா மெறிந்துமெய் யுணர்ந்தோர்
தெருணி றைந்தசிந் தையின்வெளி செய்துபல் லுயிர்க்கு
மருணி றைந்துபற் றறுத்தர னடிநிழ லடைந்த
கருணை யன்பர்தம் பிறப்பென வேரொடுங் களைந்தார்.

இ-ள். தத்துவஞானிகளின் களங்கமற்ற வுளம்போலத் தொழிலினர் காடுமுழுதும் வெட்டி வெளிசெய்த உயிர்க்குணமாட்டுக் கருணைவைத்துப் பற்றுநீங்கிச் சிவபிரான் நிருவடிமீது லடைந்த அன்பர் பிறவிபோல வேரொடு களைந்தார்.—எ-று. (கஉ)

களைந்து நீணிலந் திருத்திச்செந் நெறிபடக் கண்டு
வளைந்து நன்னக ரொடுப்பதெவ் வாரெனத் தேறல்
வளைந்து தாதுகு தார்முடி வேந்தன்மந் திரரோ
டளைந்த ளாவிய சிந்தையோ டிருந்தன னங்கண்.

இ-ள். (அங்கனம்) களைந்து பூமியைத் திருத்தி நல்லவழி யுண்டாக்கி (இனி) வளைவாக நகரம்செய்வது எவ்வனமென்று பாண்டியன் மந்திரிகளோடு கலந்து யோசிக் குங் கருத்தோடிருந்தான். அவ்விடத்தே.—எ-று. தேறல்-தேன். (கஉ)

மெய்ய ரஃபுதோய் சேவடி வியனிலந் தீண்டப்
பொய்ய கன்றவெண் ணீறணிமேனியர் பூதிப்
பையர் நள்ளிருட் கனவில்வர் தருளிய படியே
யையர் வல்லைவர் தருளினு ரங்குளங் களிப்ப.

இ-ள். சுந்தோசர், தத்துவ முணர்ந்தோரது அன்பு பொருந்திய திருவடிபைப் பூமி பரிசுக்கும்படி பரிசுத்த விபூதியணிந்த திருமேனியரும் திருநீற்றுப் பையினருமா கிக் கனவில் வந்தபடி அரசன் மனமகிழ விரைந்து வந்தருளினார்.—எ-று. (௩௩)

கனவி லும்பெருங் கடவுளர் காண்பதற் கரிபார்
கனவி லும்வெளி வந்தவர் தமையெதிர் கண்ணி
நிலைவி னின்றதா ளிறைஞ்சினோர் நின்ற நல் வரவு
வினவி யாதனங் கொடுத்தனன் மெய்யுணர் வேந்தன்.

இ-ள். சொப்பனத்தும் அரிபிரமர் காணக்கூடாதவராயிருந்தும் ஜாக்ஜிரத்தும் அரசன் (காண) வெளிவந்தருளிய அச்சித்தமூர்த்தியை (அவன்) எதிர்த்தென்று (தனது) சித்தனையில் நின்ற (அவர்) பாதங்களை. வணங்கித் திருமுன்னே நின்ற நல்வரவை, வினவி ஆசனம் கொடுத்தான்.—எ-று. (௩௪)

தென்ன ரன்பினி லகப்படு சித்தர்தா முன்னர்ச்
சொன்ன வாதிநூல் வழிவரு சார்புநூற் றெடர்பா
னன்ன ராலய மண்டபங் கோபுர நகர
மின்ன வாறுசெய் யெனவகுத் திமமென மறைந்தார்.

இ-ள். (ஆசனத்தில் அமர்ந்து) பாண்டியர் பத்தி (வலை) யிற்படும் அச்சித்த மூர்த்தி தாம் ஆதியில் அருளிய முதனூல் வழிநூல் சார்புநூல்களின் முறையால் ஆலயமு தவியவற்றை இங்ஙனஞ் செய்யென்று வகுத்து உடனே மறைந்தருளினார்.—எ-று. முதனூல் ஆகமம், வழிநூல் சிற்பம், சார்புநூல்கள் ஏனையன. (௩௫)

மறைந்தெ வற்றினு நிறைந்தவர் மலரடிக் கன்பு
நிறைந்த நெஞ்சுடைப் பஞ்சவ நிலத்துமேம் பட்டுச்
சிறந்த சிற்பநூற் புலவரார் சிவபரஞ் சுடர்வந்
தறைந்து வைத்தவா றுலய மணிநகர் காண்பான்.

இ-ள். அப்பெருமான் அடிமலரில் அன்புமிக்க பாண்டியன் சிற்பநூல் வல்ல வரால் அச்சித்தமூர்த்தி அருளியபடி ஆலய முதலியன அமைக்கின்றவன்.—எ-று. அடிக்கு உருபுமயக்கம். (௩௬)

எழுநூறு யாளியவிரூத்தம்.

மறைப்பில் பதம மண்டப மருத்த மண்டப மழைநுழை வளைவா ய்ப், பிறைப்பில் சிகைமா மண்டப மறுகாற் பீடிகை நிசையெலாம் பிளக் கும், பிறைப்பி னிருத்த மண்டபம் விழாக்கொள் பன்மணி மண்டபம் வேள் வித், துறைப்பில் சாலை திருமடைப் பள்ளி சூழுகை தேவர்தங் கோயில்.

இ-ள். (சுவாமி சந்நிதியிலே) பத்மமண்டபம், அர்த்தமண்டபம், மகாமண்டபம், அறுகாற்பீடம், நிர்த்தமண்டபம், உற்சவமண்டபம், யாகசாலை, மடைப்பள்ளி, பரிவாரதேவாலயம்.—எ-று. மஷ்ட - மேகம், சிகை - சிகரம், பறை - வாத்தியம். (௩௭)

வலவயி னிமய வல்லிபொற் கோயின் மாளிகை யடுக்கிய மதில்வா, னிலவிய கொடிய நெடியசூ ளிகைவா னிலாவிரி சுவர்மா ளிகைமீன், குல விய குமிக் குன்றிவர் செம்பொற் கோபுரங் கொண்டல்கண் படுக்குஞ், சுல வெயி லகழிக் கிடவகுகம் மியநூற் றொலவரம பெலலைகண் டமைத்தான்.

இ-ள். வலப்புறத்தில் அம்மையாலயம், திருமாளிகைப் பீடத்தியுடைய திரும தில், ஆகாயத்தில் விளங்கிய கொடியையுடைய நெடிய கைபிழசுவருள்ள வெள்ளிய நிலாவீசந் தவளமாளிகை, நகரத்திரங்கள் விளங்கிய சிகரமுள்ள மலைபோலுயர்ந்த செ ம்பொற் கோபுரங்கள் இவைகளைச் சிற்பநூலிற் கூறிய பழைய வரம்பின்படி (பத்துநா ளிற் புதுக்கிச்) சூழ்ந்த அரணையும் அகழியையும் உண்டாக்கினான்.—எ-று. ஆலயம் மண்டபம் கோபுர முதலியவைகளிலுள்ள வெடிப்பு சிதைவு முதலியவற்றைச் சரிப்ப தெதிப் பத்துத் தினத்திற் புதுக்கினான் என்று வடநூல். (கஉ)

சித்திர நிராத்த பீடிகை மறுகு தெற்றிகள் வாணிலாத் தெளிக்கு நித்தில நிராத்த விழாவரு வீறி நிழன்மணிச் சாளர வொழுககப் பித்திகை மாடப் பெருந்தெரு கவலை பீசொல் சதுக்கநற் பொதியில பத்தியிற் குயின்ற மன்றுசெய் குன்று பருமணி மேடையா டரங்கு.

இ-ள். சித்திரங்கள் வரிசைப்பட எழுதிய கடைத்தெருக்கள், சித்திரகூடங் கள், ஒளிநிலவுவீசம் முத்துகள்தொடுத்த திருவிழாக்கொள்ளும் வீதிகள், ஒளிபொருந் திய இரத்தினங்கள் அழுத்திய சாளரவரிசைகள்பெற்ற சுவர்கள்பொருந்திய மாடங் கள் நெருங்கிய பெரியதெருக்கள், கவர்வழிகள், பெருமை அமைந்த நரற்சத்திகள், நல்ல அம்பலங்கள், வரிசைப்படச்செய்த சபைகள், செய்குன்றுகள், பருத்தமணிகள் பதித்த மேடைகள், நாடகசாலைகள்.—எ-று. (கக)

அருந்தவ நிருக்கை யந்தண ருறையு ளரசரா வணங்குல வணிகப் பெருந்தெரு நல்வே ளாளாபே ரறஞ்சால பெருங்குடி யேனைய கரிதேர் திருநதிய பரிமா நிலைக்களங் கழகந நீஞ்சுவை யாறுநான் குண்டி யிரந்தவர்க் கருத்து நல்லறச் சாலை யினையன பிறவுகன் கமைத்தான்.

இ-ள். பெரியதபசிகளின் மடாலயங்களும் பிராமணாதிருங்களும் அமைந்த வீதிகள், இராஜவீதிகள், வைசியவீதிகள், பேரறம் அமைந்த பெருங்குடிகளாகிய நல் லவேளாளர் வீதிகள், மற்ற இரதம் யானை குதினா இவைகளின் கூடங்கன, வித்தியா சாலைகள், அறச்சாலைகள் இவைகள் முதலியவற்றையும் அமைத்தான்.—எ-று. அறுசு வை, கைப்பு - காழ்ப்பு - புளிப்பு - உவர்ப்பு - துவர்ப்பு - தித்திப்பு. நான்குண்டி, உண் டல் - தின்றல் - நக்கல் - பருகல். (சு0)

துணிகயங் கீழ்நீர்க் கூவல்பூ வோடை தொடுகுளம பொய்கைநத் தவுனந் தினிமலர்ச் சோலை துடவையுய் யானந் திருநகர்க் கணிபெறற் செய்து மணிமலர்த் தாரோன் மாளிகை தனக்கம் மாநகா வடகுண பாற்கண் டணிநகர் சாந்தி செய்வது குறித்தா னண்ணலா ரறிந்திது செய்வார்.

இ-ள். வெட்டியகேணி, கிணறு, ஓடை, குளம், பொய்கை, நந்தவனம், சோலை, உழவுகொல்லை பூந்தோட்டம், இவைகளைத் திருநகரத்துக்கு அழகுபெறச்செய்து, புண்

டியன் அந்நகரத்தின் ஈசானதிசையிலே தனக்குமாளிகையும் அமைத்து, அந்நகரத்திற் குச் சாந்திசெய்தல்வேண்டிமென்று கருதினான். (அதனைச்) சுந்ததோசர் திருவுளங்கொண்டு இதனைச்செய்கின்றார்.—எ-று. (சக)

பொன்மய மான சடைமதிக் கலையின் புத்தமிழ் துருத்தன ரதுபோய்ச் சின்மய மான தம்மடி யடைந்தார்ச் சிவமய மாக்கிய செயல்போற் றன்மய மாக்கி யந்நகர் முழுதுஞ் சாந்திசெய் ததுவது மதுர நன்மய மான தன்மையான் மதுர நகரென வுரைத்தனர் நாமம்.

இ-ள். பொன்போலுந் (தமது) சடையிலுள்ள சந்திரகிரணம்போன்ற இனிய புதியகங்கைநீரை (மழைபோல)ச்செந்தினர் அத்தீர்த்தஞ்சென்று ஞானமயமாகிய தந்திருவடிகளைச் சார்ந்தவரைச் சிவமயமாக்குஞ் செயல்போல அந்நகரமுழுமையும் பரிசுத்த மாக்கிச் சாந்திசெய்தது. அத்தீர்த்தம் நல்லமதுரமயமான தன்மையால் (அன்றுதோடங்கி அந்நகரத்திற்குப்) பெயர் மதுரநகரமென்று பெரியோர் கூறினர்.—எ-று. (சஉ)

கீட்டிசைக் கரிய சாத்தனும் தென்சார் கிறுவெண் பிறைதுதற களிற்றுக் கோட்டிளங் களபக் கொங்கையன் னையருங் குடவயின்மதுமடையுடைக்குந் தோட்டிளங் தண்ணந் துழாயணி மௌஷித் தோன்றலும் வடவயிற றோடு நீட்டிரும் போந்தி நிமிரகுழ லெணடோ ணீலியுங் காவலா நிறுவி.

இ-ள். (சிவாஞ்ஞெப்படி) கீழைத்திசையிலே சாஸ்தாவையும, தென்றிசையிலே வெள்ளியபாதிமதிபோல் நெற்றியும் யானைக்கோடுபோலும் இளமைதங்கிய மலையையணிந்த தனங்களுமுடைய சத்தமாதாயும், மேலைத்திசையிலே தேன்மடையுடைக்கும் இதழ்விரிந்த தண்ணிய இளந்துளசிமாலையொடு மகுடம் அணிந்த விஷ்ணுமூர்த்தியையும், வடதிசையிலே நெடியபெரிய பனைமலரிதழணிந்த கிரிமாந்த அளகமும் எட்டுத்தோள்களுமுடைய காளியையும் காவலாகஸ்தாபித்து.—எ-று. (சக)

வைவரை யெருத்திற் களவரை கிடந்த காட்சியிற் பொலிந்தொளிர் கோயின் மைவரை மிடற்று மதுரைநா யகரை மரபுளி யருச்சனை புரிவான் பொய்வரை மறையா கமநெறி யொழுதும் புண்ணிய முனிவரை யாதிசைவரைக் காசிப் பதியினிற் கொணர்நது தலத்தினிற் ருபனஞ் செய்தான்.

இ-ள். யானையின்பிடரிலே பொன்மலையிருந்த தோற்றம்போல மிகவிளங்கும் விமானத்தில் அமர்ந்தருளிய மதுராபுரேசரை விதிப்படி அருச்சனைசெய்தற்கு மெய்யாகிய வேதசிவாகம வழியொழுதும் புண்ணியவடிவ முனிவராகிய ஆதிசைவ வேதியரைக் காசிசேஷத்திரத்தினின்றும் அழைப்பித்து அப்பதியிலே ஸ்தாபித(துக காமிகாதி யாகமவிதிப்படி அடிமூர்த்திகுப் பூசைசெய்வீத்) தான்.—எ-று. கனகவரை இடைக்குறையாயிற்று. (சச)

உத்தம குலத்து நாற்பெருங் குடியு முயாந்தவு மிழிந்தவு மயங்க வைத்தவு மரன புறக்குடி மூன்று மறைவழிக் காமன வகுத்த தத்தம நெறிகின் றொழுக்கவை திகழுந் சைவமும் தருமமுந் தழைப்பப் பைத்தெழு தினாரீர் ஞாலமேற் றிலகம பதித்தென நகர்வளம் படுத்தான்.

இ-ள். உத்தம குலமாகிய பிராமணர் ஷுத்திரியர் வைசியர் வேளாளர்என்னும் நால்வகைப் பெருங்குடிகளும், உயர்ந்தகுல ஆணர் தாழ்ந்தகுலப் பெண்ணுங்கூடப்

பிறந்த அதுலோமர் தாழ்த்துல ஆணும் உயர்க்துலப் பெண்ணுங்குடிப் பிறந்த பிரதி
லோமர் அதுலோமா பிரதிலோமா கூட்டத்தாலானவர் ஆகியபுறக்குடிகளி மூன்றும்,
வேதவிதிப்படி மதுவினால் வகுக்கப்பட்ட தங்கள் தங்களுக்குரிய ஒழுக்கத்தில் ஒழுக
வும், வேதநெறியும் சைவநெறியும் அவைகளைப்பற்றிய புண்ணியங்களுந் பெருகவும்
பசுமைத்தாயெழும் அலையுடைய கடல்கும்ந்த வுலகத்திலே (பாண்டிநாட்டுக்குத்) தில
கம் இட்டாற்போல நகரத்தை வளப்பமாகச் செய்தான்.—எ-று. (சுரு)

அன்றுதொட் டரசு னங்க ரெய்தியணிகெழு மங்கல மியம்ப, வென்று
தொட் டிமைக்கு மனையின்மக கலநா னெய்தினு னிருந்துமுப் புரமுங், குன்று
தொட் டெய்தான கோயின்மூன் றுறுபபுக குறைவிலபூ சனைவழா தோங்கக்,
கன்றுதொட் டெறிநது கனியுருத் தான்போற் கலிதூர் தரகசெய் நாளில.

இ-ள். (செய்த) அரசன் அன்றுமுதல் அமமதுரைப்பதியை அடைந்து அழ
கிய மங்கலவாத்தியங்கள் ஒலிககச் சூரியமண்டலத்தை அளாவிலிங்கும் இராஜகிருகத்
திலே (ஒரு) சுபதினத்திலே குடியேறியிருந்து சுந்தரேசரது திருவாலயத்திலே நித்
திய ரைமித்திக காமியமாகிய மூன்றங்ககளுங் குறைவின்றி நிறைந்த பூசனை வழுவா
நோங்க விஷ்ணுமூர்த்திபோலப் பாவங்களைப் போகதி (ஆராயர் ஆண்டு), அரசாட்சி
செய்யுங்காலத்தில்.—எ-று. எய்தினுன் முறறெச்சம். குன்றுதொட்டு - மேருமலையா
கிய வில்லில் (விஷ்ணுவாகிய பாணத்தைத்) தொடுத்தது. (சசு)

பவநெறி கடக்கும பாரதிவன் கிரணம் பரப்பினம் பரிதிபோன் மலயத்
துவசனைப் பயந்து மைந்தன்மேன் ஞாலஞ் சுமத்தினாள் பலகழித் தொருநா
ணவவடி விறந்தோ னாலயத் தெய்தி நாதனைப் பணிந்துமு வலஞ்செய்
துவநமயி லின்ப வருணிழ லெய்தி யொன்றியொன் றுகிலை கின்றான்.

இ-ள். பிறவிவழியைக்கடக்கும் அக்குலசேகர பரண்டியராஜன் இளஞ்சூரியன்
போல மலயத்துவஜ பாண்டியனைப்பெற்று அப்புத்திரன்மீது பூபாரத்தை ஏற்றிப்
பலதினங்கழித்து ஒருதினம் அருவம் நானகும் உருவம் நான்கும் உபயமுமாகிய நவவ
டிவைககடந்த சுந்தரேசரது திருக்கோயிலிற்சென்று அவனை வழிபட்டு ஒப்பில்லாத
ஆனந்தம அருணிமூல அடைந்து கலந்துங்கலவாத அத்துவிதமாய் கின்றான்.—எ-று.

திருநகரங்கண்டபடலமுற்றியது.

ஆகச்செய்யுள் இகஅ.

நான்காவது

தடாதகைப்பிராட்டியார்

திருவவதாரப்படலம்.

கலிவிருத்தம்.

கன்னியொரு பங்சினர் கடம்பவன மெல்லா

நன்னீகர மானது நவின்முல கீன்ற

வன்னைமக ளாகிமல யத்துவச னுருந

தென்னிடை வந்துமுறை செய்ததுரை செய்வாம்.

இ-ள். சுந்தரேசா அமர்ந்தருளும் கடம்பவனமுழுதும் நல்ல நகரமான திருவிளையாடலைக் கூறினோம். (இனி) உலகமாதாவாகிய மீனாக்ஷிதேவியார், மலயத்துவஜ பாண்டியனுக்குப் புத்திரியாராய் வந்து செங்கோல்செலுத்தித் திருவிளையாடலை (யாம்) கூறுவாம்.—எ-று. தென்னிணை உற்புமயக்கம். (௧)

மனுவுறமு வந்துதன் வழிச்செல நடாத்தும்

புனிதன்மல யத்துவசன் வென்றிபுனை பூணன்

கனியமுத மன்னகரு ணைக்குறையுள் காட்சிக்

கினியன்வட சொற்கட நமிழ்க்கட லிகந்தோன்.

இ-ள். மலயத்துவஜ பாண்டியன், மகிழ்ந்து மதுரீதியைத் தனது செங்கோல் வழியேசெலுத்தும் அகந்தாய்மையனும் வெற்றியை ஆபரணமாக அணிந்தவனும் (சுவை) முதிர்ந்த அமிழ்தம்போல (ப்பரிமுதலியவற்றைப் போக்கி உயிரகளைப் பாதுகாக்கும்) கருணாகரனும் (முறையுக்குறையும் வேண்டினால்) காட்சிகரு இனியனும் வடநாற்கட லுந் தென்னாற்கடலும் நிலைகண் ணெய்தவனும்.—எ-று. பொதியமலையிலே கொடியை நாட்டினமையால், மலயத்துவசனெனரா. (௨)

வேனில்விறல் வேள்வடிவன வேட்கைவினை பூமி

யானமட வாழாளபதி னாயிரவ ருள்ளான்

வானொழுகு புனுவழி வந்தொழுகு ஞா

சேனன்மகள் காஞ்சனையை மனறலவினை செய்தான்.

இ-ள். வேனிந்காலத்து வெற்றிகொள்ளுங் காமன்போலும் அழகியவடிவின் னும் பூமிபோலக் காமப்பயிர் விளைதற்கிடமான பலபோகமகளிரையுடையவனும் ஞாசேன. சோழாஜனுடையபுத்திரி காஞ்சனமாலையை விதிப்படி விவாகஞ்செய்தவ னும்.—எ-று. (௩)

கண்ணுதலை முப்பொழுதும் வந்துபணி கற்றே

னெண்ணிலபல நாணமகவி லாவறுமை யெய்திப்

பண்ணரியு தானதரு மமபலவு மாற்றிப்

புண்ணியி ரமபுபரி வேள்விபுரி குறறான்.

இ-ள். சிவபிரானை வழிபடுத்தற்குக்காரணமாகிய சைவாகமதூலகளைச் சிறப்பாக வுணர்ந்தவனுமாகிப் பதினாயிரம் ஆண்டு (அரசாட்சிசெய்து சோமவார விரதமுதலியன அறுட்டித்தும்) புத்திரபாக்கியம் இன்மையால் (அதுபெறத்) தானமுதலியசெய்து அசுவமேதஞ்செய்யத் தொடங்கினான்.—எ-று. புரிக்கெனனும் அகரந தொகை. (௪)

நீநின்மறை கூறுமுறை யெண்ணியொரு தொண்ணூற்

முற்றினெடு முன்றுமக மாற்றவம் ரேச-

னூறுமக முமபுரியி னென்பத கொடிப்பின்

மாறுமென மற்றதனை மாற்றியிது சாற்றும்.

இ-ள். நித்தியமாகிய வேதம் ஒதியமுறையே தொண்ணூற்றொன்பது யாகஞ் செய்ய, (அதனையுணர்ந்த) இந்திரன் தூறுயாகமுஞ் செய்தால் நமதுபதவி கணத்திலே ஒழியுமெனக் கருதி அப்பரிபீதத்தினைத் தடுத்தி இத்தனைக் கூறுகின்றான்.—எ-று. (௫)

நன்பொருள் விரும்பினை யதற்கிசைய ஞால
மின்புறு மகப்பெறு மகத்தினை யியற்றி
என்புறு மகப்பெறுதி யென்றமரர் நாடன்
றன்புல மடைந்திடலு கிம்பரு தாரான்.

இ - ள். (பாண்டியராஜனே நீ) நல்ல புத்திரப்பேற்றை இச்சித்தாய் அதற்கிணங்க உலகத்தார் இன்புறத்தக்க புத்திரகாமேஷ்டி யாகத்தைச் செய்தால் அன்புமிகப்பெற்ற அப் புத்திரப்பேற்றை அடைவா யென்று சொல்லி அவ்விந்திரன் அமராவதியை அடைந்தவளவிலே வேப்பமலர்மலை விளாகும் அப்பாண்டியன்.—எ-று. (க)

மிக்கமக வேள்வியெய் விருப்புடைய னாகி
யக்கண மீதற்குரிய யாவையு மமைத்துத்
தக்கநிய மத்துரிய தேவியொடு சாலை
புக்கனனி ருநதுமக வேள்விபுரி கிற்பான்.

இ - ள். மேலான புத்திரகாமேஷ்டியாகஞ் செய்யும் விருப்பமுடையனாகி உடனே அதற்குரியவைகளைத் தேடித் தருதநியமத்தோடு தனக்குரிய மனைவியுடன் யாகசாலையிற்போயிருந்து அவ்யாகஞ் செய்யத் தொடங்கினான்.—எ-று புக்கனன் - மூற் றெச்சம் (எ)

ஆசறு மறைப்புலவ ராசிரியா காட்டு
மாசறுச டங்கின்வழி மந்திரமு தாதத
வோசையறு தாத்தசொரி தந்தமுல வோதி
வாசவனி ருக்கையிவி ருந்தெரிவ ளர்ப்பான்.

இ - ள். (தொடங்கி) வேதவுணர்ச்சியுடைய குரவாகுறிய சடங்கிற் வழியே மந்திரங்களை யுச்சரித்து (ததிருக்கோயிலுக்கு)க் கீழைத்திசையிலிருந்து வேள்வித்தீ வள கினாளுன்.—எ-று. உதாததம் - எடுத்தல் அறுதாததம் - படுத்தல். சொரிதம் - நலிதல், அதுசமத்துவம். (அ)

விசம்புநில னுநதிகையும் வேளையிடு சாலைப்
பசுமபுகைப டர்ந்தொருப டாமெனம ரைப்பத்
தசுமபுபடு நெய்பொரிச மித்தினெடு வானோர்க்
கசுமபுபடு மின்னமுதி னாகுதிம டித்தான்.

இ - ள். அவ்யாகசாலையி லெழும் புகை எவ்விடத்தும் பரந்து ஒரு போர்வை போல் மறைக்கச் சமித்தினெடு கடங்களிலுள்ள நெய் பொரிக்களைத் தேவர்பொருட்டு ஊறுகின்ற இனிய அமிழ்தம்போல அக்கினியிற் பெய்தான்.—எ-று. (க)

ஐம்முகன நாதிபர மாத்தனுரை யாற்று
னெய்ம்முகநி றைத்தழ னிமிர்த்துவரு மெல்லே
பைம்முக ஶ்ராவணி பாஞ்சுடர் தனிப்ப
மைம்முக நெடுங்கணிம வான்மனைவி நாண்.

இ - ள். அகாதியாயுள்ளவரும் பரமாப்தருமாகிய சதாசிவமூர்த்தி அருளிய வேதவழியால் நெய்யை யாககுண்டத்தில் நிறைத்து அக்கினியை வளர்த்துவரும் பொழுது, சிவபிரான் தனிமையாகவும் மலையையான் மனைவி மேனை நாணவும்.—எ-று. (க)

வள்ளன்மலயத்துவச மீனவன வலத்தோ
 னெள்ளமனை கீரஞ்சனை சுருங்கிய மருங்கு
 றள்ளவெழு கொங்கைகட்டும்பரிமீர் தீம்பால்
 வெள்ளமொழு கக்கரிய வேற்கணிடை ஓட.

இ - ள். மலயத்துவச பாண்டியன் வலத்தோள்துடிக்கவும் அவன்மனைவி காஞ்சனமலை இடையொசிய எழுந்ததனங்களிற் பால்ஒழுகவும் இடக்கண் ஆடவும்.—எ-று.

இவ்வுலக மன்றியுல கேழுமகிழ் வெய்தச்
 சைவமுத லாயின தவத்துறை நிவப்ப
 வெளவிய மறங்கெட வறங்குது கவிப்பத்
 தெய்வமறை தூந்துபி நிசைப்புல னிசைப்ப.

இ - ள். எல்லாவுலகமு மகிழ்ச்சியடையவும் தவவழிக்குரிய சைவமுதலிய அகச் சமயங்கள் (ஏனையசமயங்களைக் கீழாகக்) ஒங்கவும் பொருமைமுதலிய பாவங்கள் ஒழியவும் புண்ணியங்கள் மகிழவும் நிவ்விய வேதங்களும் தூந்துபிகளும் திசைகளெங்கும் ஒலிக்கவும்.—எ-று. அகச்சமயம், சைவம் - பாசபதம் - மாவிரதம் - காளாமுகம் - வைரவம் - வாமம்.

(கஉ)

மைம்மலர் நெடுங்கணர மங்கையர் நடிப்ப
 மெய்மன மொழிச்செயலின் வேறுபட லின்றி
 யம்மதுனா மாநகரு ளாரக மகிழ்ச்சி
 தமமையறி யாதன தலைத்தலை சிறப்ப.

இ - ள். மையெழுதிய நெடிய கண்ணுடைய அரமகளிர் ஆடவும் அம்மதுனா கரத்தார்க்கு முக்கரணச்செய்கை வேறுபடாது (தோன்றிய) மனமகிழ்ச்சி தம்மைமறக்கச் செய்வதாகத் தனித்தனி மேலெழவும்.—எ-று.

(கங)

மாநதர்ப்பின் மூவறுசொன் மாநில வரைப்பிற்
 நீநதமிழ் வழங்குதிரு நாடது சிறப்ப
 வாய்நததமிழ் நாடர சளித்துமுறை செய்யும்
 வேந்தர்களின் மீனவர் விழுத்தகைமை யெய்த.

இ - ள். மாணுடர் கற்கும் பதினெண்பாணவுகள் வழங்கும் நாடுகளுள்ளே இனியதமிழ்ப்பாணவு வழங்கும் நாடுகள் சிறக்கவும்(சிவபிரானுஞ் சங்கத்தாரோடுகூடி) ஆராயப்பெற்ற தமிழ்நாட்டரசர்களாகிய சேரசோழ பாண்டியர்களுள்ளே பாண்டியன் சிறப்படையவும்.—எ-று. அது பகுதிப்பொருள் விருதி.

(கச)

நொய்தழ லெரிக்கடவு னோற்றபய னெய்தக்
 கொய்தளி றொனத்தழல் கொழுந்துபடு குண்டத்
 தைத்வழி தழக்கமல மப்பொழு தலர்ந்தோர்
 மொய்தளிர் வினாக்கொடி முனைத்தெழுவ தென்ன.

இ - ள். அக்கிவிதேவன் செய்த தவப்பயன் எளிதாக அடையவும் யாகுண்டத் திலே அழகொழுகும் இதழ்களையுடைய அலர்ந்த புதிய கமலமலரும் கெருங்கிய தளிரும் மணமுமுள்ள ஓர்கொடி முனைத்தெழுதல்போல.—எ-று.

(கடி)

விட்டிலகு சூழியம் விழுங்குசிறு கொண்டை
வட்டமதி வாய்க்குறு முயற்கறையை மாணக்
கட்டியதி னூற்றிய கதிர்த்தள மலைச்
சுட்டியதில விட்டொழுகு சூழ்கிரண மொப்ப

இ - ன். (ஒளி)விட்டு விளங்கும் (முத்துச்) சூழியம் விழுங்கிய சிறிய (வுச்சிக்) கொண்டை, சந்திரனிடத்துள்ள சிறிய முயற்களங்கம்போலாகவும் அச்சூழியத்திற கட்டித் தொங்கவிட்ட முத்துமாலையோடுகூடிய சுட்டி, அச்சந்திரனிடத்தினின்று பரந்து சூழ்ந்த கிரணம்போலாகவும்.—எ-று (௧௬)

தீங்குதலை யினனமுத மாப்பின்வழி சிந்தி
யாக்கிளரி லாவொழுகு மாரவட மின்ன
வீங்குடவி ளமபரிதி வெஞ்சுடர் விழுங்கி
வாங்குகடல் வித்துரும மாலையொளி கால.

இ - ன். தித்திக்கின்ற குதலைமொழியாகிய இனியவமிழ்தம் மாப்பின்வழி ஒழுநியதுபோல (அம்மாப்பிலே) இளரிலவொழுகு முத்துவடம்விளங்கவும் ஒளிமிக்க வடிவுடைய இளஞ்சூரியனது கிரணத்தைக் கீழாக்கி வளைந்த கடலிற்றோன்றிய பவளமலை ஒளியை வீசவும்.—எ-று. (௧௭)

சிற்றிடை வளைந்தசிறு மென்றுகில புறஞ்சூழ
பொற்றிரு மணிசூழிய மேகலை புலமப
விற்றிரு மணிக்குழை விழுகிய குதம்பை
சுற்றிருள் கடிந்துசிறு தோள்வருடி யாட.

இ - ன். சிறிய இடையிலே கட்டிய மெல்லிய சிற்றிடையின் புறத்தே சூழ்ந்த பொன்னாலாகிய அழகிய மணியழுத்திய சிறிய எண்கோவை மேகலை ஒலிக்கவும் ஒளியுடைய அழகிய இரத்தினகுண்டலத்தை அகப்படுத்திய குதம்பை, சூழ்ந்த விருகோப் போக்கிச் சிறியதோள்களை வருடியாடவும்.—எ-று. (௧௮)

தெள்ளமுத மென்மழலை சிந்தவிள மூரன்
முள்ளையி றரும்புமூலை மூன்றுடைய தோர்பெண்
பிள்ளையென மூவொரு பிராயமொடு நின்ற
ள்ளள்ளிய பலலுயிரு மெவ்வுலகு மீன்றான்.

இ - ன். தெளிவாகிய அமிழ்தம்போலு மெல்லிய மழலைமொழி வெளிப்படவும் இளங்கையரும்புங் கூரிய பற்கள் விளங்கவும் புகழ்த்தக்க உயிரகையும் உலகங்களையும் உற்பத்திசெய்த உலகமாதாவாகிய மீநாட்சிதேவியார் மூன்றுதனங்களும் மூன்று பிராயமுமுடைய ஓர் பிராட்டியாராக நின்றருளினார்.—எ-று. (௧௯)

அறுசேடி யாகிரியவருத்தம்

குறுந்தளிர்மெல் மடிக்கிடந்த சிறுமணிநூ புரஞ்சதங்கை குழறி யேங்க
நறுந்தளிர்நீர லைசைத்துதளர் நலையொதுங்கி மழலையிள் நகையுந் தோன்றப்
பிறந்தவிபரும் பயன்பெறுபொன் மாலையடி யிருந்தொருபெண பிள்ளை யானு
ளறந்தமுவுநெறிநின்றோர்க் கிகபோகழு னீடளிக்கு மம்மையமமா.

இ-ள். தளிர்போலு மெல்லிய சிற்றடியிலே பொருந்திய மணிகள் அழுத்திய சிறு லெம்புஞ் சதங்கையுந் கலத்தொலிக்கவும் நறிய தளிர்போல அசைந்து தளர்ந்த நடைநடந்து மழலைமொழியும் புன்னகையுந் தோன்றவும் அறவழி யொழுதுவோர்க்கு இக(பர) போகங்களும் வீடுபேறும் அருளும் அம்மீநாட்சி தேவியார், பிறந்ததனலாய பெரும்பயனை (இப்பிறவியிற்) பெறத்தக்க காஞ்சனமாலே மழமிது வீற்றிருந்து ஒருபிராட்டியாராக வாயினார்.—எ-று. இகம உபலக்கணம். (௨௦)

செய்யவாய் வெளிஞாது துணைமுலைக்கண் கருகாது சேல்போ னீண்ட மையவாய் மதர்த்தகருங் கண்பசவா தையிரண்டு மதியந தாங்கா தையவா விலைவருந்தப் பெறுதுபெறு மகவையெடுத் துணைத்தாண் மோந்தா டிய்வாய் முத்தவகொண் டின்புற்றாண் முன்பெற்ற ழோகை யன்னாள்.

இ-ள். சிவந்தவாய் வெளுததல் முலைக்கண்கறுத்தல் கரியகண் பசத்தலருகிய கருப்ப சின்னமில்லாமலும் பத்துமாத்தஞ் சுமக்காமலும் அழகிய ஆலிலைபோன்ற வயிறு வருந்தாமலும் முன்பு (உமாதேவியானாப்) பெற்ற மேனையோன்ற காஞ்சனமாலே பெற்ற புத்திரியாரை எடுத்தினைத்து (உச்சி) மோந்து தாயவாயினாலே முத்தமிட்டு ஆனந்தம் அடைந்தாள் —எ-று. ஆலிலை - உவம ஆகுபெயர் அனைத்தாள் மோந்தாள் முற்றெச்சம். (௨௧)

பனையாதி விருப்பறிவு, தொழிலாகி யுலகமெலாம் படைத்துக் காத்து வனையாது துடைத்துமறைத் தருளியவை நின்றுந்தல் வடிவு வேறு யுனையாதி மறைகடந்த வொருமுதலவி திருமகளா யுதித்தற் கிந்தத் தனையாளு மன்னவன்செய் தவமிதுவோ வதற்குரிய தவந்தான் மன்னோ.

இ-ள் பராசத்தி திரோதானசத்தி இச்சாசத்தி ஞானசத்தி கிரியாசத்தி ஆகிய பஞ்சசத்திகளாகியும் உயிரகளைப் படைத்தல்முதலிய பஞ்சகிருத்தியங்கள் செய்தும் அவைகளினின்று தன்வடிவு வேறுகி மனம் வாக்கு வேதம் இவைகளைக் கடந்த ஒப்பற்ற சிவசத்தியாகிய முதல்வியார் புதல்வியாராய்த் தோன்றுதற்கு இப்புலியை யாளுகின்ற மலயத்துவஜ புாண்டியராஜன் இப்பிறவி மாத்திரத்திற்குச் செய்த இததவம் அமையுமோ அதற்குரிய தவம் முற்பிறவிகளிலே பெரிதுஞ் செய்திருத்தல்வேண்டும்.—எ-று. படைத்தல், காத்தல், துடைத்தலாகிய மூன்றும் உயிர்களுக்கு முறையே உடலைக் கொடுத்தலும் நிறுத்துதலும் ஒடுக்குதலும், மறைத்தல், அருளலாகிய இரண்டும் அறிவை விளக்காமையும் விளக்குதலுமாம். மன ஒழியிசைக்கணவந்தது. (௨௨)

கள்ளமா நெறியொழுகும் பொறிகடந்து கரணமெலாங் கடந்தா னந்த வெள்ளமாம் பாஞ்ரான் வடிவுடையா டன்னன்பின் வெளிவந் தின்றோர் பிள்ளையா யவதரித்த கருணையுந்தன் மனாட்டிதவப் பேறுந் தேறான் பள்ளமா கடற்றூனைப் பஞ்சவாக்கோ னெஞ்சத்துப் பரிவு கூர்ந்தான்.

இ-ள். இத்திரியங்களையும் அந்தக்கரண முதலியவற்றையுந் கடந்து மேம்பட்ட ஞானாந்தப் பெருக்கே திருவுருவாக்கொண்ட தேவியார் தன்னன்பினால் வெளிவந்து இப்பொழுது ஒருபுத்திரியாராய் அவதரித்த அருளும் தன்மனையின் தவப்பயனும் பாண்டியன் தெளியாதவனாகி மனத்திலே துன்புழிகுந்தான்.—எ-று. தேறான் முற்றெச்சம்.

மகவின் திப் பலபகல்யான் வருந்தியருந் தவம்புரிந்தேன் மைநதற்பேறு
தகவீந்த மகஞ்செய்தே னதுவுமொரு பெண்மகவைத் தந்த தந்தோ
முகவீந்து நிலவொழுக வருபெண்ணு முலைமுன்றாய் முகிழ்த்து மாநீரார்
நகவந்த தென்னேயோ வென்றுவகை யிலனாகி நயியு மெல்லே.

இ - ன். புத்திரபாக்கியமின்றி நெடுங்காலம் யான் வருந்தி அப்புத்திரப்பேற்
றிற்குரிய பெருந்தவம் புரிந்தேன் (பின்னும்) இப் புத்திரகாமேஷ்டியாகஞ் செய்தேன்
அவ்யாகமும் ஒரு புத்திரியைக் கொடுத்தது முதசந்திரனிடத்து (மந்தகாச) கிரணஞ் சிந்த
வந்தபெண்ணும் ஐயோ தனங்கள் மூன்றாக வரும்பிப் பகைவர் நகைக்கும்படி தோன்றி
யது (ஆதலால் யான்செய்த குறைபாடு) யாதோவென்று மகிழ்ச்சியில்லாது வருந்தும்
போது.—எ-று. (உச)

மன்னவரின் திருமகட்கு மைநதார்போற் சடங்கனெத்தும் வழாதுவேதஞ்
சொன்னமுறை செய்தபெயா தடாதகையென நிட்டுமுடி சூட்டு வாயிப்,
பொன்னனையா டனக்கிறைவன் வருமபொழுதோ முலைமறையும் புந்தி மா
ழ்கே, லென்னவர னருளாலோ திருவாக்கு விசம்பிடைநின் றெழுந்த
தன்றே.

இ - ன். அரசனே உன்னுடைய புத்திரிக்குப் புத்திரரபோலச் சடங்குகளை வழ
வாமல் வேதவிதிப்படிபுரிந்து தடாதகையென்று நாமகரணஞ்செய்து மகுடஞ்சூட்டு
வாய் இப்பொன்போன்ற அருமைகளுக்கு நாயகன் வருங்கால ஒருதனமறையும் (ஆத
லால்) மனமயங்காதேயென்று சிவபிரானது கருணையால் ஒருதிருவாக்கு ஆகாயத்தினி
ன்றும் உண்டாகியது.—எ-று. முத்தனமுடையான் தடாதகை என்று வடமொழி.(உரு)

அவ்வாக்குச் செவிரிம்ப வன்புவகை யககிரம்ப வகல மெல்லா
மெய்வாக்கு மனமொன்ற விழிவாக்கும் புனனிரம்ப விமலந் போற்றி
நெய்வாக்கு மககிரப்பி யெழுந்துமனை யொடுஞ்சாலே நீத்தி ரண்டு
கைவாக்கு மியங்கல்ப்பக் கடிமாட மனைபுகுந்தான் கழற்கால் வேந்தன்.

இ - ன். அத்திருவாக்கானது செவியிற் கேட்டவுடன் அன்பும் மகிழ்ச்சியும்,
மனசிறும், முக்கரணங்களும் ஒருவழிப்பட ஒழுகும் ஆனந்தக்கண்ணீர் கார்பிலும் நிறை
யச் சிவபிரனைப் புகழ்ந்து யாகத்தைப் பூர்த்திசெய்து மலயத்துவான் எழுந்து மனை
வியோடு அவ்யாகசாலையினின்று நீங்கித் தனதுமானிகையிற் பிரவேசித்தான்.—எ-று.
கழல் - வீரகண்டை. (உச)

முரசுதிர்ப்ப மங்கலங்கொண் டெநிவருவார் முகத்துவகை முறுவல் பூப்ப
வரசிருக்கு மண்டபம்புக் கினிதமர்ந்து கனகமழை யான்ற கேள்வி
விரகிருக்கு மறையவாகைப் பெய்தெவர்க்கு மம்முறையால் வெறுப்ப நல்கிப்
பரசிருக்குங் கரதலத்தெம் பரன்கோயி னனிரிப்புப் பல்க நல்கா.

இ - ன். பேரிகையொலிக்க அட்டமங்கலம் ஏந்தி எதிரில் வரும் புனவமகளிர் அக
மகிழ்ந்து முகமலர அரசிருக்கை மண்டபத்திற் புருத்து சிறப்பாகவருந்து நிறைந்த
கேள்வியமைந்த அந்தணர்களது கைகளில் மழைபோலப் பொன்னைப் பொழிந்து ஏனை
யோர்க்கும் வெறுப்பக்கொடுத்துச் சுந்தரேசரது திருவாலயத்திலே திருவிழா முதலியன
சிறப்பாக நடக்கும்படிக்குங்கொடுத்து.—எ-று. பரசு - மழுப்படை. (உஎ)

சிறைவிடுமின் சிறைக்களமுஞ் சீத்திடுமி னேழாண்டு தேயத் தீட்டு
மிறைவிடுமி' னயல்வேந்தர் நிறைவிடுமி னிறைநிதிய மீட்டுமாயத்
துறைவிடுமி னுலயமு மறப்புறமும், பெருக்குமெனத் தொழாராக் காய்ந்த
கறைவிடுமின் னயில்வேலான் வள்ளுவனைக் கூய்முரசங் கறங்கச் சாற்றி.

இ - ன். சிறைப்பட்டவரைவிட்டு அச்சாலையையும் இடியுங்கள்; குடிகளிடத்தில்
ஏழாண்டுவாங்கும் வரியைத்தள்ளுங்கள் ; அயலரசர் அளக்குந் திறையை ஒழியுங்கள் ;
பெருமபொருள் சேர்க்குஞ் சங்கத்துறையை விலக்குங்கள் ; தேவாலயங்களையும் அறச்
சாலைகளையும் அபிவிர்த்தி செய்யுங்கள் : என்று பாண்டியன் வள்ளுவனை அழைப்பித்து
முரசறைவித்து.—எ-று. சிறை-தேயம்-ஆகுபெயர். கறை-உதிரம். (உஅ)

கல்யாண மணிமொளவி வேந்தராயுங் கால்யாப்புக் கழலநீத்துக் [கிப்
கொல்யாணை பரிநெடுந்தே ரரசுரிமை தொன்முறையாற் கொடுத்துப் போக்
பல்லாருங் கொள்கவெனப் பண்டாரந் தனைத்திறந்து பசும்பொன் னாடை
வில்லாரு மணிகொடும்பூண் வெறுக்கைமுத லெனைப்பலவும் வெறுப்ப வீசி.

இ - ன். பொன்னாலாகிய மணியழுத்திய முடிபூண்ட பகையரசரது கால்வில
ங்கை வெட்டி அரசுரிமையைக் கொடுத்துப்போகுகி அனைவரும் கொள்கவென்று திர
வியசாலையைத் திறந்து பீதாம்பரம் இரத்தினம் ஆபரணம் திரவிய முதலியவற்றை
உவர்க்கும்படி கொடுத்து.—எ-று. (உக)

தூமரபின் வருபெருமங் கலகவிகட் கிருநிதியந் துகில்பூண் பூய்மா
காமர்கரி பரித்தடந்தேர் முதலாய பலபொருளுங் களிப்ப நலகிக்
கோமறுகு களிதூங்கச் சுண்ணமொடு மெண்ணெய்விழாக் குளிப்ப நல்கி
மாமதூர நகரன்றி மற்றுமுள நகரெங்கு மகிழ்ச்சி தூங்க.

இ - ன். சிறந்த வித்துவான்களுக்குத் திரவியமுதலியவற்றை அகமகிழக் கொடு
த்து இராஜவீதியிலுள்ளார் உல்க்கும்படி வாசனைப்பொடிகளொடு சிறப்பாக மூழ்குமவண்
ணம் எண்ணெய்கொடுத்து அம்மதுரை நகரன்றிச் சூழ்ந்தநகரங்களுக களிப்பபடைய.—
எ-று. மறுகு - ஆகுபெயர். (க௦)

இவ்வண்ண நகர்களிப்ப விறைமகனுங் களிப்பெய்தி யிறைவர் சொன்ன
வவ்வண்ணஞ் சாதமுதல் வினைநிரப்பித் தடாதகையென் றழைத்துத் தேவி
மெய்வவண்ண மறையுணரா விறைவிதனை மேனைபோன் மேனா னேற்ற
கைவ்வண்ணத் தளிர்நிண்டி வளர்ப்பவிம வான்போலக் களிக்கு நாளில்.

இ-ன். அரசனும் களிப்படைந்து சிவபிரான் நிறுவாக்குப்படி சாதகம் முதலி
யன முற்றுவித்துத் தடாதகையென்று திருப்பெய ரிட்டழைத்து, காஞ்சனமாலையான
வள் வைகரிவடிவாகிய நித்தியவேதங்களு முணராத அப்பிராட்டியை மேனைபோல
முற்பிறவியிலே தவஞ்செய்த அழகிய தளிர்போன்ற கைகளினாலே பரிசித்துவளர்க்க,
மலையரையன்போல மகிழுங் காலத்தில்—எ-று. இவ்வண்ண நகர்களிப்பவென்பது
அதுவாதம். அரசன் அழைத்து மகிழுங்காலத்திலென்க. வர்ணம்-வண்ணமென்கின்ற
எழுத்தாயிற்று. (க௧)

திருந்தாத விளங்குதலை யாயமொடு புறம்போந்து சிறுர்க்குச் சிறநில்
விருந்தாக் மணற்சிறுசோ றட்டும்வனா யுரங்கிழித்த வேளும், வாய்வைத்
தருந்தாத விளமுலைவாய் வைத்தருந்தப் பாவைதனக் களித்தும் போதில்
வருந்தாதை மண்டமெலாஞ் சிறநிலிழைப் பாளாய்க்கு மகிழ்ச்சி செய்தாள்.

இ - ள். பிரமாண்டங்களைச் சங்கற்பமாத்திரையாற் சிறுவீடாக அமைத்துவினை
யாடுத் தடாதகைப் பிராட்டியா, சிறுபெண கூட்டங்களோடு வீதியிற்சென்று சிறுவீடு
(கட்டி) அப்பெண்களுக்கு விருந்தாக மணற்சிறுசோறு சமைத்தும், முருகக்கடவுளும்
உண்ணாத இளந்தனங்களை வாய்வைத் துண்ணும்படி பாவைக்குக் கொடுத்தும் மாதாவு
க்கு மகிழ்ச்சி செய்தார்.—எ-று. போதில் வருந்தாதை - பிரமா. (௩௨)

திட்டுவா ளிரண்டனைய கண்களிப்பத் தோழியர்க்குத் தெரிய வாடிக்
காட்டுவா ளெனக்கழங்கு பந்துபயின் றம்மனையும் கறறுப் பாசம்
வீட்டுவான் மேலொடுகீழ் தள்ளவெமை வீணைக்கயிறு வீக்கி யூசு
லாட்டுவாள் காட்டுதல்போ லாடினா ணித்திலத்தாம் பசைத்த வுசல.

இ - ள். வாட்படைபோலும் கண்களிக்கும்படி. தோழிமார்க்கு விளங்க ஆடிக்
காட்டுவார்போலக் கழங்கும் பந்தம் அம்மனையும் ஆடியும், பாசத்தைப்போக்க மேல்கி
ழாகிய துறக்கரியங்களிற் புருமபடி எங்களை வினைக்கயிற்றா கட்டி யூசலாட்டுகின்ற
அப்பிராட்டியார் (இங்கே அதனைக்) காட்டுதல்போல முத்துவடம்பூட்டிய வுசலாடி
னார்.—எ-று. வீட்டுவாள் - முற்றெச்சம். (௩௩)

இம்முறையாற் றுயர்க்குக் தோழியர்க்கு மகத்துவகை யீந்தா ளாகி
யம்முறையாற் றுதைக்கு மகத்துவகை யீவாளா யாத்த வாய்மைச்
செம்மறையா ரணமுதனா லீடொட்டுக் கலைமுழுதுந தெளிந்தா ளந்த
மெய்ம்மறையார் கலையனைத்து மேகலையா மருங்கசைத்த விமலை யம்மா.

இ - ள். இங்ஙனம் மாதா முதலாயினார்க்கு மனமகிழ்ச்சியெய்து வேதமுதலிய
வற்றை மேகலையாக அணிந்த அப்பிராட்டியார் அங்ஙனம் பிதாவுக்கும் மகிழ்ச்சியெய்த
வராக ஆப்தவாக்கியமாகிய அவ்வேதமுதலிய அறுபத்துநாலுக்களையும் ஒதாதுணர்ந்
தார்.—எ-று. ஈவாளாய் - செயவெனெச்சத்திரிபு. ஆரணம் - வேதத்தின்பிரிவு. (௩௪)

சொல்வாய்மைக்கலைத்தெளிவு முழுமதியைப் பிளந்திருபாற் சொருகியன்ன
பில்வாய்மைக் கடகரிதேர் பரியுகைக்குந் திறனுமழற் பகழி தூர்க்கும்
வில்வாள்வச் சிரமுதற்பல் படைத்தொழிலும் கண்டிளமை விழுங்கு மூப்பிற்
செல்வாய்மைத் திறலரசன் றிருமகட்டு முடிசூட்டுந் செய்கை பூண்டான்.

இ - ள். கலையுணர்ச்சியும் இரதகஜதூகங்கள் செலுத்தும் வலிமையும் அம்பு
செலுத்துந் தனுசமுதலிய படைத்தொழில் வலிமையும்கோக்கி மூப்பினையுடைய பாண்
டியன் தன்னுடைய புத்திரியார்க்கு மகுடாபிஷேகஞ் செய்தலைக்கொண்டான்.—
எ-று. பல்வாய் - தந்தம்பொருந்திய. (௩௫)

முடிகவிக்கு மங்கலநாள் வரையறுத்துத் திசைதோறு முடங்கல் போக்கிக்
கடிகெழுதார் மணிமௌலிக் காவலலா வருவித்துக் காவல் சூழ்ந்த
கொடியணிமா நகொங்கும் விழாவெடுப்ப வழகமைத்துக் குன்ற மன்ன
தொடிகெழுதோட் சுமதிதிரு மணத்தினுக்கு லேண்டவன சூழ்நது செய்தான்.

இ-ள். சுமதியென்னு மந்திரி மகுடாபிஷேகத்திற்குரிய சுபதினம் நிச்சயித் துத் திருக்களெங்கும் திருமுடிமனுப்பி மணிமுடிபரசனா அழைப்பித்து மதுரைநாகர த்தார் அனைவரும் மனைகடோறுஞ் சிறப்புச்செய்ய அலங்கரித்து அம்மகுடாபிஷேக கலியாண மகோற்சவத்துக்கு வேண்டிவ்வவற்றை ஆலோசித்துத் தேடினான்.—எ-று. நகர் - ஆகுபெயர். (க௭)

மங்கலதூ ரியமுழங்க மாலயானை யுச்சிமிசை வந்த பூத கங்கைமுத லொன்பதுதீர்த் தமுநிரப்பிக் கதிர்விடுபொற் தடம்பூ வித்துப் புங்கவரை மூநிரத்தீர் வளாத் தமுத மருந்துயெரி பொன்றா செய்த சிங்கமணி யாதனத்தை நேசித்துப் பூசித்துத் தெய்வ மேததி.

இ-ள். (பின்பு மலயத்துவஜபாண்டியன்) மங்கலவாச்சியங்கள் ஒலிக்க மதயா னைமுடிமீதுவைத்துக் கொண்டு வந்த சுத்தமாகிய கங்கை, யமுனை, சரஸ்வதி, நரும தை, காவேரி, குமரி, கோதாவரி, ஸங்கபத்தினா, தாமிரபாணியென்னும நவதீர்த்தங்க ளையும், சுவர்ணகடங்களிற் பூரித்துப் பூசித்து மந்திரமுச்சரித்து அககிரிவளர்த்து அம ரர்களுக்கு அலர்ப்பாகங்கொடுத்து இரத்தின சிங்காசனத்தை அனபோடு பூசித்து (அதற்குரிய) தெய்வத்தைப் புகழ்ந்து.—எ-று. (க௭)

திருமுடியை மதயானை மிசைவந்து நகராவலஞ் செய்து பூசித் தருமணியார் சுடிகையிழுத்த தாடகத்தாற் குயிற்றியதோ னாவாய் நாகம் பெருமணிரீள் படம்பரப்பி மிசைகவிப வசகிங்க பீடத் தேற்றிக் குருமணிவா ணகையிலேக் கும்பத்துப் புண்ணியரீர குளிர வாட்டி.

இ-ள். மகுடத்தை யானைமேல் ஏற்றி நகர்வலஞ்செய்து பூஜித்து மணிதூரற் சூட்டியற்றிப்பொன்றா செய்த வைந்தலை நாகமானது மாணிக்கமழுத்திய நெடிய படங்களைப் பரப்பி மேலே கவிக்கும்படி நிறம்பொருத்திய முத்துடபோலுந் தந்தங்க ளையுடைய தடாதகைப் பிராட்டியானா அசகிங்காசனத்தில் எழுந்தருள்செய்து கடங் களிலுள்ள தீர்த்தங்களை அபிஷேகித்து.—எ-று. (க௭)

புங்கவர்மன் தூரமழை பொழியவருந் தவராக்கம் புகலத் தெய்வப் பங்கயமென் கொம்பனையா ராடமுனி பன்னியர்பல் லாண்டு பாட மங்கலதூ ரியமுழங்க மறைதழங்க மாணிக்க மகுடஞ் சூட்டி யெங்கருணைப் பெருமாட்டிக் கரசமைச்சா பணியுந்தன் னிறைமை நல்கா.

இ-ள். தேவர்கள் மந்தாரபூஷப் வருஷஞ் சொரியவும் முநிவர்கள் ஆசீர்வதிக்க வும் தேவமகளிர் ஆடவும் முநிவாபத்தினிகள் பலலாண்டு பாடவும் மங்கலவாச்சியங் கள் ஒலிக்கவும் வேதங்கள் கோஷிக்கவும் இரத்தினமகுடஞ்சூட்டி எவகன் கருணைப் பெ ருமாட்டியார்க்கு அயலரசொடு அமைச்சரும் வணங்கத்தக்க தன்னரசரிமையைக் கொடு த்து.—எ-று. (க௭)

பாலனைய மதிக்கவிகை மிசைநிழற்ற மதிகிரணம் பரப்பி யன்ன கோலமணிக் கவரிபுடை யிரட்டமலா மழைதேவர் குழாங்க றேற்றக் காலையிளங் கதிர்கயிலை யுதித்தெனவெண கடாயானைக் கழுததில் வேப்ப மாலேமுடிப் பெண்ணரசை யுங்கலதூ ரியமுழங்க வலஞ்செய் வித்தான்.

இ-ள். சந்திரன்போலும் வெண்கொற்றக்குடை மேலே நிழலிச்செய்யவும் அச்சந்திரன் கிரணங்களைப் பரப்பியதுபோலச் சாமணாகள பக்கங்களில் வீசவும் நேவர்குழாக்கள் பூவுப்பவருஷங்களைப் பொழியவும் உதயகாலஞ்சிறியன் ஷெள்ளியங்கிரியில் உதித்தாற்போல வேப்பம்பூமாலையணிந்த மகுடத்தையுடைய மங்கையர்க்கரசியாராவென்னையானையின் பிடரிலே (எழுந்தருளச்செய்து) நகாவலஞ் செய்வித்தான்.—எ-று.

விண்ணுடு மொழிகேட்ட மகிழ்ச்சியினுந் திருமகடன் விளக்க நோக்கியுண்ணுடு பெருங்களிப்புத் தலைசிறப்பச் சிலபகலசென ரொழிய மேனாட்டு புண்ணுடு வேன்மங்கை குதுகலித்து நடிப்பத்தன் புயமேல வைத்த மண்ணுடு மகட்களித்து வானுடு பெற்றானம மகவு் பெற்றான்.

இ-ள். (தன்னுடைய) ரெல்வப் புதல்வியாரின் விளக்கத்தை (உற்று) நோக்கி அப்புதல்வியாரைப் பெற்ற மலயத்துவஜபாண்டியன் (பகைவருடவிற்) புண்ணாடும் வேலேந்திய வீரலட்சுமி மகிழ்ச்சி நடிக்கத் தனபுயத்திற பொறுத்த மண்ணுலகை அப்பிராட்டியாருக்குக்கொடுத்து ஆகாசத்திற்குடைய அசரீரிவாய்க்கேட்ட (தினத்து) மகிழ்ச்சியினும் உளத்திற் கழிபெருவகை மேற்படச் சிலதினஞ்சென்றபின் விண்ணுலகையடைந்தான்.—எ-று. (சுசு)

விரதநெறி யடைந்திற்றுக் கடன்பிறவுந் தாதைக்கு வீதியா லாற்றி யரதனமெல் லனைமேற்கொண் டலகமெலாமொருகுடைக்கீழாள்வாளானாள் சரதமறை யாய்மறையின் பொருளாயப் பொருண்முடிவு தானாய்த் தேனி னிரத்தமெனப் பூவின்மண மெனப்பரம னிடம்பிரியா வெம்பி ராட்டி.

இ-ள். சத்தியவேதமும் அதன்பொருளும் அப்பொருண் முடிவுந் தாமாய்த் தேனிநிரதமும் பூவின்மணமுமபோலச் சிவபிராணிடத்தினின்றும்பிரியாத எங்கள் தடாதகைப் பிராட்டியார் விரதங்களை அதுட்டித்து அபரகிரியை முதலியவற்றைப் பிதாவுக்கு (வேதசிவாகம) விதிப்படிசெய்து இரத்தினசனத்திலு அமாநதருளி உலகமுற்றும் ஒரு வெண்கொற்றக் குடைநிழற்கீழ் ஆளுவாராயினாள்.—எ-று. (சுசு)

வெறு.

மண்ணர சிறைஞ்ச ஞால மனுவழி புரகது மாறன் வீண்ணர சிருக்கை யெய்தப் பெற்றபின் விடையோ னுள்ளத் தெண்ணர சன்ன மென்னத் தென்னவ னீன்ற கனனிப் பெண்ணர சிருந்து கேமி யுருட்டிய பெருமை சொல்வாம்.

இ-ள். (ஆளும்) அப்பிராட்டியார் இருந்தவிடத்திருந்து ஆஞ்ஞாசக்கரத்தை(எவ்ஞம்) செலுத்திய மகிமையை இனிக் கூறுவாம்.—எ-று. (சுசு)

இன்னிய மியம்பு மாக்க ளெழுப்பவா னிரவி தோன்றக் கன்னலைத் தென்னப் பள்ளித் துயிலெழீஇக் கடிநீ ராடித் தன்னிறை மரபுக் கேற்ற நியதிமா தான மன்பு துன்னிய கடவுட் பூசைத் தொழின்றுத லீனதது முற்றா.

இ-ள். இனியவாத்தியங்களை முழங்குவோர் எழுப்ப (அப்பிராட்டியார்) சூரியே, தயமத ஐந்துநாழிகைக்குமுன் சயனத்தினின்று நித்திரை நீங்கி வாசனாதீர்த்தத் தின் முழுகித் தமது கூத்ததிரிய மரபுக்குததக்க நித்திய கன்மம் சோடசதர்னம் பேரன போடு செய்யும் ஆன்மார்த்த சிவபூஜைத்தொழில்முதலிய வனைத்தும் முடித்து—எ-று.

திடம்படு ஹிறூர் சூழச் சிவபான் கோயின் முன்னிக்
கடம்படி முளைத்த முக்கட் கரும்பினை மறைவண் டார்க்கும்
விடம்பொதி கண்டத் தேனை விதிமுறை வணங்கி மீண்டு
குடம்பயில் குடுமிச் செம்பொற் குருமணிக் கோயி னண்ணி.

இ-ள். உறுதிமொழிகூறு மந்திரிகள் சூழத் திருக்கோயிலை அடைந்து பரார்த்த மூர்த்தபாகிய சுந்தரேசனை ஆகமவிதிப்படி வழிபட்டுத் திரும்பித் தமது கோயிலிற் சேர்ந்து—எ-று. (சுரு)

அரசிறை கொள்ளுஞ் செம்பொ னத்தாணி யிருக்கை யெய்தி
நினைசெறி மடங்க லாறு முடங்கின ரிமிர்ந்து தாங்க
வினைசெறி மலாபீப் பெய்த வியனமணித் தவிசின் மேவித்
நினைசெறி யமுதிற் செய்த பாவைபோற் சிறந்து மாதோ.

இ-ள். அரசராதிறைகளை எற்கும் அத்தாணிமண்டபத்தை அடைந்து, இரத் தினசங்காசனத்தில் வீற்றிருந்தருளிக் கடலமிழ்தாற் செய்யப்பெற்ற பிரதிமைபோ லப் பொலிவற்று—எ-று. அத்தாணி - கொலு. தினை-ஆகுபெயர். (சுசு)

அனிந்திதை யமுதின் சாயற் கமலினி யணங்கு காதல்
கனிந்தபார் மகளி ராய்வந தடைப்பைபொற் களாஞ்சி யேந்த
வினந்திரி பதுமக் கோயி லிருவரு மனைய ராகிப்
புனைந்தவெண் கவரிச் சுற்றை யிருபுடை புரட்டி வீச.

இ-ள். (திருக்கைலாசமலையில் அகத்தொண்டுசெய்யும்) அநிந்திதை (கமலினி என்னுந்தோழியர் மா துடமகளிராய்வந்து பொன்னாலாகிய அடைப்பையும் களாஞ்சியுந் தாங்கவும் செந்தாமரை வெண்டாமரை மலர்க்கோயிலின் அமரும் இலக்குமி சரசுவதி கள் மாதுட்ப்பெண்களாய்ப் பக்கங்களில் வெண்சாமரைவீசவும்.—எ-று. சாயல் - மேன்மை. (சுஎ)

செடியுட லெயின்ச் செல்வன் சென்னிமேற் சுமந்து சாத்துங்
கடியவிழ் மலர்நீர் பொன்னி காவலன் குடக்கோ னேனை
முடிசெழு வேந்த ருள்ளார் முடிமிசை மிலைந்த தாம
மடிமிசைச் சாத்தி நங்கை யாணையா நேவல் செய்ய.

இ-ள். (கார்) ஒளி யுள்ள திருவுருவுடைய வேடராகிய கண்ணப்பநாயனார் திரு முடியிற்றாங்கி யணிந்த திருப்பள்ளித்தாமம்போலச் சோழன்முதலிய அர்ச்சர் முடிமேல ணிந்த மாலையைத் திருவடிகளிற்சாத்தி (வணங்கி) அப்பிராட்டியார் தானேவழி யொழு கவும்.—எ-று. (சுஅ)

வையுடை வாள் ராகி மார்புறப் பின்னி யார்த்த
கையின் ராகி யங்னை யென்றுதன் கருணை நோக்கஞ்
செய்யுமென் நிமையார் நோக்கி நோக்குமேற் செங்கை கூப்பி
ய்யுகு மெனவாய் பொத்தி யுழையார்தம் பணிகேட் டெய்ய.

இ-ள். ஏவலாளர் கூரியவாளினரும் மார்பிற் பின்னிக்கட்டியு கையினருமாகிப்
பிராட்டியார் எப்பொழுது தங்கருணைப்பார்வைசெய்வாரோவென்று கண்ணிமையாது,
நோக்கிப் பார்த்தருளினற் கைகுவித்துப் பிழைத்தோமென்று வாய்பொத்தித் தமக்கு
ரிய பணிவிடைகளைச் செய்து உய்யவும்.—எ-று. இமையார் - முற்றெச்சம். (சக)

ஆங்கவன் மராடர் வேந்த னவன்கரு நாடர் வேந்த
னீங்கிவன் விராடர் வேந்த னிவன்குரு நாடர் வேந்த
னூங்குவன் சேரன் சென்னி யுவனெனக் கோலாற் சுட்டிப்
பாங்கிரு மருங்குங் காட்டக் கஞ்சுகப் படிவ மாக்கள்.

இ-ள். கஞ்சுகிகள், (திறையளக்கவந்த) மராடமுதலிய தேசத்தரசர்களை முறை
பே இருபுறத்துஞ் சுட்டிக்காட்டவும்.—எ-று ஆங்கு முதலியன இடத்தின்மேலும்,
அவன் முதலியன பொருண் மாத்திரையின் மேலும் நின்றன. (கூ)

செந்தமிழ் வடநா லெல்லை தெரிந்தவர் மறைநூ லாதி
யந்தமி லெண்ணெண் கேள்வி யளந்தவா சமய மீறும்
வந்தவர் துறந்தோர் சைவ மாதவா போத மாண்ட
சிந்தனை யுணரவான் மாயை வலிகெடச் செற்ற வீரர்.

இ-ள் தென்னூல் வடநூல்களின் வரம்புகண்டவர் நித்தியமாகிய வேதாதி
கலைகள் முற்றுந் கற்றவர், (புறப்புறம் புறம், அகப்புறம் அகம் என்னு நாற்கூற்) நறு
வகைச் சமயநூல்கள் கைவந்தவர், வைதிகசந்நியாசிகள், சைவசந்நியாசிகள், தற்போதங்
கெதெற்குக்காரணமாகிய (ஒற்றுமைப்பட்டி)சிந்தித்தற்குரிய அருட்போதத்தால் மாயை
யின்வலிமைகெடும்படி வென்ற வீரராகிய தத்துவஞானிகள்.—எ-று. சமயம்-ஆகுபெயர்.

முன்னிருந் தினிய தேற்று மூத்தவ ரெண்ணி யெண்ணிப்
பன்னுமைந் துறுப்பிற் கால மளந்தறி பனுவன் மாந்தா
பின்னுமுன் னோக்குஞ் சூழ்ச்சிப் பெருநதகைச் சுமதியோடு
மின்னமு தனைய கேள்வி மந்திரர் யாருஞ் சூழ.

இ-ள். திருமுன்னிருந்த உறுதியுள்ளவைகளைத் தெளிவிக்கும் அறிவினு மூத்
தவர், எண்ணி எண்ணிக் கூறுந் திதி வார நஷத்திர யோக க்ரணங்களாலே காலங்க
ளை யளந்தறிகின்ற சோதிடதூலார், மற்றும் வருவனவற்றை யுணரத்தக்க ஆலோச
னையிற் பெருந்தன்மையுடைய சுமதி முதலிய மந்திரிகள் ஆகிய அனைவருஞ் சூழ
வும்.—எ-று. (கூஉ)

கற்றறி பந்தனாள் விருத்திகள் கடவுட் டானத்
தற்றமில பூசைச் செல்வ மறப்புற நடக்கையேனைச்
செற்றமில குடிகண் மற்று மமைச்சரார் நெளிந்தம் வெவ்வே
றொற்றுவிட் டெனார்த்தம் வேறு குறையுண்டே லொறுத்துத் தீர்த்தும்.

இ-ள். அந்தணர் விருத்தி, தேவாலய பூஜைச் சிறப்பு, அறச்சாலை நிகழ்ச்சி, குடிகளினியல்பு, மற்ற முன்ன ஆகிய விவைகளை மந்திரிகளா லுணர்ந்தும்சேவேறு வேறு ஒற்றைவிட்டு வேற்றகவுணர்ந்தும், (அவைகளிற்) குறைபாடுதாயிற் றண்டித் துத்தீர்த்தும்.—எ-று. அற்றம்-செற்றம்-குற்றம். (ருக)

ஆதியுத் தேசத் தானு மிலக்கண வமைதி யானுஞ்
சோதனை விகைமை யானுஞ் சொன்னதா லனுவா தித்து
நீதியி னவற்றாற கண்டித் தவ்வழி நிறுத்தித் தமமில்
வாதிகள் வாதஞ் செய்யுங் கோட்டிமேன் மகிழ்ச்சி கூர்ந்தும்.

இ-ள். உத்தேச வசனண பரீகைக்களாற் கூறிய தூற்பொருள்களை அதுவாதிஞ் செய்து முறையினையுடைய அவைகளாற பரிகரித்து அவ்வழியே ஸ்தாபித்து வாதிகள் தம்முள் வாதிஞ்செய்யுங் கூட்டத்தில் மகிழ்ச்சி மிகுந்தும்.—எ-று. உத்தேசம்-பெயா மாத்தினாயாலே பொருளை யெடுத்துணர்த்தல். இலக்கணம்-அப்பொருளின் சிறப்பிய லபு கூறல். பரீகை-அப்பொருளில் இலக்கணம் உளதோ இல்லாதோவென ஆராய்தல். அதுவாதம்-பிறர் கூறியதனை எடுத்துணர்த்தல். (ருச)

பையுள பதுவாய நாகப் பள்ளியோ னாதி வானோர்
கையுள வன்பா லட்ட கடலமு தனைத்தும வாரிப
பொய்யுள மகலகுகுற புனிததூற புலவா நாவிற்
செய்யுளின் வினாவிற் தூட்டத் திருச்செவி நெவிட்ட வுண்டும்.

இ-ள். விஷ்ணுவாதி தேவர் கைவலியாற் கடைந்த கடலமிழ்தை வாரி 'மனத் தின் அறியாமை நீங்கவுணர்ந்த தூவின் வல்லவர் (தமது) நாவாகிய கழுமியிற் செய்யு ளாகவினாவிற் தூட்டத் திருச்செவி தெவிட்டும்படி பருகியும்.—எ-று. செய்யுள் அமிழ் சம்போற் சுவையுடைத் தென்பது கருத்து. (ருக)

தொல்லையான் மறையோர சைவர் துறந்தவர் யார்க்கு மின்பம்
புல்லவா னமுதுங் கைபபப பாகதூற புலவ ரட்ட
முல்லையான் முகைவி னன்ன வறுசுவை முரியா முர
னல்லவா னருத்தி யன்றா நாவிருந் தமுது செய்தும்.

இ-ள். பிரம்மணர் முதலியோர் அனைவர்க்கும் மகிழ்ச்சியிகத் தேவாழிந்தமும் உலர்க்கும்படி பாகதூறுணர்ந்தவர் சமைத்த முல்லையின் வெள்ளிய அரும்புபோன்ற முரியாத அன்னமும் அறுசுவைக் கறிகளும் ஆகிய நல்லவண்ணவை யுண்பித்து அவ்வனை வரும் நாவாற் (முதிகளும்) புகழாகியவருந்தினை அமுதுசெய்தும்.—எ-று சுவை-விருந்து ஆகுபெயர். (ருச)

எல்லவ னுச்சி நீந்து மெல்லையி னுஞ்ரு மாறும்
வல்லவர் சூத னேதி வகுத்தமு வுறு கேள்வி
சொல்லவுண் மலாந்து மேனை மனுமுதற் றுறைமாண் கேள்வி
நல்லன கயந்து கேட்டு நன்பகற் போது நீத்தும்.

இ-ள். ஆதித்தன் ஆகாயத்தினுச்சியினின்று கட்டுத்செல்லுங்கால் நான்குவை தம் ஆறுசாத்திரங்களின் வல்லுநர் சூதமுனிவர்வகுத்த பதினெண்புராணங்களை யோத க்கேட்டுத் திருவுளமகிழ்ந்தும் மற்ற மதுநுல்முதலியவற்றை விரும்பிக்கேட்டு (இங்க னம்) நல்ல பகற்காலத்தைப் போககியும்.—எ-று. கேள்வி-ஆகுபெயர். (ருச)

கலைக்குரை விரிப்பா ரொன்ன வறுமையிற் கல்வி போலப்
புலப்படா மருந்து னல்லா ரொந்திரப் புலவன் பூட்டி
யலைத்திடு பாவை போனின் ருடல்செய் யாடற் கண்ணு
நலத்தரு பாடற் கண்ணு நல்லரு ணட்டஞ் செய்தும்.

இ-ள். வறுமைக்காலத்திலே கல்வி (விளங்காமை) போல(க்கண்களுக்கு) விளங்காத துண்ணிய இடையுடையமடவா, ருத்திரப்பாவையை ஆட்டும் அறிவினன் ருத்திரத்திற் பூட்டியாட்டும் பிரதிமைபோல, நின்று (இரவிலே) பரதனுற்பொருளை விரிப்பார்போல (அபிரயிதது) ஆடும் ஆடவினும் நல்லபாடலினும் அருணைக்கம் வைத்தும்.—எ-று. (௫௮)

இன்னிலை யொழுஞ்ரு தொல்லோ ரியற்றிய தருமம் வேறு
மநிலை நிறுத்தும் வேள்வி யறம்பல் வாக்கஞ் செய்ய
நன்னிதி யளித்தும் வேள்வி நடாததியுஞ் செல்வங் கல்வி
தன்னிரு கண்க ளாகத் தழைந்திட வளர்க்கு நாளும்.

இ-ள். இல்லறத்திலு ஒழுஞும் பழையோர்புரிந்த தருமங்களும் மற்றும் அவ் வாச்சிரமத்தை நிலைபெறச்செய்யும் ஐம்பெருவேள்வியென்னுந் தருமங்களுமாகிய பலவும் அபிவிர்த்தியாகும்படி திரவியங்கொடுத்தும் (தாமே) யரகங்களை நடாத்தியும் (இவ்வாறு) செல்வங்கல்விகளைத் தமதிறுக்கண்களாக்கொண்டு அப்பிராட்டியார் நாடோறுந் தழைத்தோங்கும் வண்ணஞ் செய்தருளுவார்.—எ-று. ஐம்பெருவேள்வி, பிரமயாகம். தேவயாகம் - மாதுடயாகம் - பிதிர்யாகம் - பூதயாகம். இவைமுறையே வேதமோதல்-ஓம்வளாததல் - விருந்தோம்பல் - நீர்க்கடனாற்றல் - பவியீதலாம். (௫௯)

ஒப்புரு முதலீ நில்லா வொருத்திதன் சத்தி பெற்ற
முப்பெருந் தேவ ராலே முத்தொழி னடாத்து மெனறு
செப்பலும் புகழன் றென்னிற் றென்னவன் கன்னி யாகி
யிப்புவி மனுவிற் காக்கு மென்பதென் பேதை மைத்தே.

இ-ள். உவமம் வடிவம் ஆகி அந்தம் இவைகளற்ற சிவசுத்தியாகிய முதல்வியார் தஞ்சத்திகண்மாட்டுத்தோன்றிய தேவர்மூவராலே முத்தொழிலு நடாத்துவாரென்று எடுத்துரைத்தலும் புகழல்லவாயிற் பாண்டியராஜன் புத்திரியாராய் இப்பூமியைக் காத்தருளுவாரென்பது எனது பேதைமைப்பாலதே—எ-று. (௬௦)

கவிநிகைததறை.

வரைசெய் பூண்முலைத் தடாதகை மடவரற் பிரரட்டி
வினாசெய் தார்முடி வேய்ந்துதண் குடைமனு வேந்தன்
கரைசெய் நூல்வழி கோல்செலக் கன்னியாம் பருவத்
தரசு செய்தலாற் கன்னிநா டாயதந் நாடு.

இ-ள். தடாதகைப்பிராட்டியார் மருடந்தரித்துத் தண்ணிய வெண்கொற்றக் குடைநிழலின் அமர்ந்து மதுநூல் வழியே செங்கோல்செல்லக் கந்நிப்பருவத்தே அரசுாட்சிசெய்தமையால் அப்பாண்டிநாடு கந்நிநாடென்னும் பெயர்பெற்றது.—எ-று. வரை - மலை, கரைதல் - சொல்லுதல். (௬௧)

இன்ன வாறுமையவதரித் திருந்தன னென்னப்
பொன்ன வாவினர் பெறவெறி பொருகைகால் பொருப்பன்,
தோன்ன வாய்மைகேட் டகங்களி தூங்கினர் தொழுது
மின்னு வார்சடை முனிவரோர் வினாவுரை செய்வார்.

இ - ன். இங்ஙனம் மீநாக்ஷிதேவியார் அவதரித்திருந்தாரென்று அகஸ்தியமகா
முநிவர் அருளிய மெய்ம்மொழியைக்கேட்டு மனமகிழ்ந்து வணங்கி நைமிசவனமுநிவர்
ஒருவிஞ்ச்செய்யத் தொடங்கினார்.—ஏ-று. கான்பொருப்பு-பெற்றபொதியமலை தூங்கி
னர் - முற்றெச்சம். (சுஉ)

திருந்து நான்மறைச் சென்னியுந் தீண்டெற் கரிதா
யிருந்த நாயகி யாவையு மீன்றவெம் பிராட்டி
விரிந்த வன்புகூர் தக்கனும் வெற்பனும் பன்னாள்
வருந்தி நோற்றலா லவர்க்கொரு மதலையாய் வந்தாள்.

இ - ன். வேதசிரசுகளும் பரிசித்தற்கரிய உலகமாதாவாகிய உமாதேவியாரா, அன்
புமிக்க தக்கனும் மலையரையனும் நெடுங்காலம் அருந்தவமபுரித்தமையால் அவர்களுக்
குப் புத்திரியாராய் அவதரித்தார்.—ஏ-று. (சுசு)

மனித்த னாகிய பூழியன் மகளென வீங்குத்
தனித்த காரணம் யாதெனத் தபனியப் பொதுவிற்
குனித்த சேவடிக்க கன்புடைக் குடமுனி யருள்கூர்ந்
தினித்த தோர்கதை கேண்மினென் றெடுத்துரை செய்வாள்.

இ - ன். மாதுடனாகியபாண்டியராஜன் புத்திரியாராய்(ச் சிவபிரானிடத்தினின்று)
இப்பூமியிலே தனித்தகாரணம் யாதென்றுகேட்க, (அதற்கு) அகஸ்தியமகாமுநிவர் கரு
ணைமிருந்து ஒருகதைகேளுங்களென்று கூறுவார்.—ஏ-று.—மனித்தன் - விரித்தல்விகா
ரம். குனித்தல் - நடித்தல். (சுசு)

விச்சு லாவசு வெனுமொரு விச்சையன் பயந்த
நச்சு வாள்விழி மடந்தைவிச் சாவதி நாம
மச்சு வாகத மொழியினு ளம்பிகைக் கன்பு
வைச்சு வாழ்வுறு மனத்தினு டாதையை வணங்கா.

இ - ன். (முநிவர்களே) விச்சுலாவசுவென்னும் ஒருவித்தியாதான் பெற்றம்களு
க்கு வித்தியாவதியென்னும் பெயராம். அவள் அம்பிகைமாட்டு அன்புவைத்துவாழும்
மனத்தையுடையவளாய்ப் பிதாவைவணங்கி.—ஏ-று. நச்சு - வலித்தல்விகாரம். அச்சுலா
கதம் - உபர்த்தகிளி, அல்லது அஞ்சுவாகதம் - வலித்தல்விகாரம் பெற்றதாகக்கொள்க.—

ஐய வம்பிகை தன்னையா னன்பினால் வழிபட்
டெய்ய வேண்டுமென் றுளவ னுலகெலாம் பயந்த
தையன் மந்திரத் தனைமக டனக்குப் தேசஞ்
செய்ய வந்நெறி யொழுகுவாள் செப்புவாள் பின்னும்.

இ-ள். பிதாவே? அம்பிகையை நான் அன்பினால் வழிபட்டு ஈடேற வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்தான் (அதற்கு) அவ்விச்சுவாவசு, உமாதேவியாரது திருமந்திரத்தைத் தன்புத்திரிக்கு உபதேசஞ்செய்ய அவ்வுபதேசவழி யொழுகும் அவ்வித்தியாவதி பின்னும் (பிதாவேநோக்கிக்) கூறுகின்றான்.—எ-று. (சுசு)

இறைவி தன்னையா தரிப்பதற் கிம்பரிற் சிறந்த
குறைவி னன்னகா யாதெனக் கூறுவான் கேள்வித்
துறைவி ளங்கினோர் பயில்வது துவாதச முழுவென்
றறைவ ளம்பதி யவனிமேற் சிவபுர மாமால்.,

இ-ள். அம்பிகையை அன்பின் வழிபடுதற்கு இவ்வுலகிற் சிறந்த சேஷத்திரம் யாதென்று கேட்க, (அதற்கு அவ்விச்சுவாவசு) கூறுகின்றான். (கற்றல்) கேட்டல்களின் வல்லிவர் தங்குதற்கிடமாகிய துவாதசாந்தமென்றும் பூலோகசிவலோகமென்றுஞ் சொல்லத்தக்க செல்வநகரம் (ஒன்று) உளதாம்.—எ-று. (சுசு)

சேடு தாங்குமூ வுலகினுட் சிறந்தன சத்தி
பீட மூவிறு பத்துநான் கவற்றின்முற் பீட
மாட மோங்கிய மதுளையா மற்றது போகம்
வீடும் வேண்டிய சித்தியும் விளைப்பதென் றென்னு.

இ-ள். மகிமைபெற்ற மூவுலகங்களிலே சிறந்த சத்திபீடங்கள் அறுபத்து நான்காம் அவற்றில் முதன்மையாகிய பீடம் அத்துவாதசாந்தஸ்தலமாம். அத்தலம் புத்தி முத்தி சித்திகள் மூன்றையுந் தருவதென்று கருதி.—எ-று. (சுஅ)

அல்லு மெல்லும்வா னகர்க்கத வடைப்பின்றிச் சுவர்க்கச்
செல்ல ரங்கடைந் துமையருள் சித்தியால் விளையை
வெல்லு வாரதான் நெறதையோ டைவர்கள் வேண்டி
நல்வ ரம்பல வடைந்தனர் நமர்களுந் நகரில்.

இ-ள். தேவர்கள் இரவும் பகலும் துறக்க வுலகவாயிற் கதவு அடைத்தலின்றி அப்பதியை அடைந்து மீநாகுதிதேவியார் அருளிய சித்தியால் விளையை வெல்லுவார்கள். அஃதன்றி என்னுடைய பிதாவோடு நமர்கள் ஐவர்கள் விரும்பிப் பல நல்லவரங்களை அப்பதியில் (அத்தேவியாரை வழிபட்டுப்) பெற்றார்.—எ-று. (சுசு)

எம்மை யாரையும் யாவையு மீன்றவங் கயற்க
ணம்மை யாவோ யாயினு மன்பினு தரிப்போ
ரிம்மை யாகிய போகம்பீ டெண்ணியாங் கெய்தச்
செம்மை யாகிய வின்னருள் செய்துவிற் திருக்கும்.

இ-ள். உலகமாதாவாகிய அம்மீனாகுதிதேவியார் அன்பின் வழிபடுவோர் யாவராயினும் இக் (பர) போகங்களும் வீடுபெறும் எண்ணியபடி அடையும் வண்ணம் அருள் புரிந்து வீற்றிருப்பார்.—எ-று. எம்மையும் என்னும் எண்ணும்மை தொகை. (எடு)

என்ற தாதையை யிறைஞ்சின ளனுச்சைகொண் டெழுந்தான்
 டுன்றன் மாமலர் வல்விபோல் வழிக்கொடு காணங்
 குன்ற மாறுபின் கிடப்பமுன் குறுகின ளன்பி
 னின்ற வாதியெம் பரையரு ணிறைந்தவந் நகரில்.

இ-ள். என்ற பிதாவை வித்தியாவதி வணங்கி விடைபெற்று (அங்கு நின்
 றும்) எழுந்து பூங்கொடிபோல் வழிக்கொண்டு வனமுதலியன பிற்படத் தொண்டர்
 கள் அன்பிற் குடிக்கொண்ட அங்கயற்கணம்மையா கருணை நிரம்பிய அம்மதுரைப்பதி
 யிற் சேர்ந்தான்.—எ-று. இறைஞ்சினான் எழுந்தான், முற்றெச்சம். (௭௧)

அடைந்தி ளம்பிடி யாடல்போ லாடக கமலங்
 குடைந்து நான்மறைக் கொழுந்திடங் கொணடுறை குறிபாற்
 படர்ந்த பொன்மலை வல்லியைப் பணிந்துவெங் கதிரோன்
 றொடர்ந்த வான்குற மதியமே யாதியாத் தொடங்கா.

இ-ள். சேர்ந்து இளம்பெணயானேபோலப் பொற்றமனாவியில் மூழ்கி(ச் சி
 த்திவிநாயகனாயும்) உபரிடதங்களின் பொருளாகிய பரசிவன் அதிட்டித்தள்ள சிவலி
 ந்கப் பெருமா(ளுகிய பவளமலையின்) பாகத்திலே படர்ந்த அழகிய மலைக்கொடியாகிய
 மீனாட்சி தேவியாராயும் (சொக்கலிங்க மூர்த்தியையும்) வணங்கித் தைமதிமுதலாகத்
 தொடங்கி.—எ-று. கொழுந்து, இலக்கணை. மகரராசியிற் சூரியன் பிரவேசித்த மதிஎன்க.

எழுசேடி யாகிரியவருததம்.

பெரும்புக னல்லாண் கங்குலா ணுதவப் பெற்றவு ணிலைமுதற் பல்லா
 ணரும்பொடி யெள்ளாண் சாந்திரா யணமா னைகதுபா னறியநீர் தருப்பை
 யிரும்புத னுனிரீ காலைவை துகாந்து மியற்றரும பட்டினி யுற்றும்
 வரம்புற விராறு திங்களு' நோற்று வாடிமேல வருஞ்சுற மதியில்.

இ-ள். (தொடங்கிய மகரமதியின்) பகலில் நல்லவுணவும் (சும்பமதியின்) இர
 வில் அவ்வுணவும் (மீனமதியிலே) கிடைத்தவுணவும் (மேடமதியில்) இலை காய்கனிக
 ளும் (இடபமதியில்) எட்பொடியும் உண்டும், (மிதுநமதியிலே) சாந்திராயண விரதம்
 அதுட்டித்தும், (கடகமதியிலே) பஞ்சகவ்வியமும் (சிங்கமதியிலே) பாலும் (கந்நிமதி
 யில்) நல்லஜலமும் (துலாமதியிலே) பெரிய தருப்பைப் புல்லினுனி நீரும் (விருச்சிக
 மதியில்) வாயுயும் உண்டும், (ததர்மாசத்தில்) உபவாசமாயிருத்தும் இவைகளை வரம்பு
 படப் பன்னிரண்டுமாதமும் அதுட்டித்து (உடலம்)வாடி மேல்வந்த மகரமாசத்தில்.—
 எ-று. சாந்திராயணம் - சந்திரகலை ஒவ்வொன்று வளருந்தோறும் ஒவ்வொரு கவளங்
 கூட்டியும் குறையுந்தோறும் ஒவ்வொரு கவளங்குறைத்தும் உண்பது. (௭௨)

சன்னிதி யடைந்து தாழ்ந்துவின் நிளமாந் தளிரடிக்க காஞ்சிருழ் கிடந்த
 மின்னிகர் மருங்கு லிழையிடை நுழையா வெம்முலைச் செம்மலர்க் காந்தட்
 பொன்னினை வளைக்கை மங்கலக் கழுத்திற் பூரண மதிக்கலை முகத்தி
 னின்னினை யளிகு றிருட்குழற் கற்றை யிறைவியை பிம்முறை டீனையா.

இ-ள். மீநாட்சி தேவியாரது சந்தித்சேர்ந்து வழிபட்டுநின்று மாவின் இளந்தளிர் போன்ற திருவடி, காஞ்சியென்னும் இருகோவையணி பூண்ட மின்போன்ற மருங்குல், இடையே தூலதுலுழயாததனம், செம்பொன்னாடிகு வளையல் வரிசையுடைய காந்தண் மலர்போன்ற திருக்கரம், மங்கல சூத்திரம் அணிந்த திருக்கழுத்து, முழுமதி போன்ற முகம், இனிய இசைபாடும் வண்டுகளூழ்ந்த இருள்போன்ற அளகம், இவைகளையுடைய அத்தேவியாரா இவ்வனம் பாதாதி கேசாந்தமாகத் தியானித்து (அகப்பூஜைசெய்து புறத்தே தினந்தோறும் தூற்றெட்டுக் கலசங்களாற் புண்ணிய தீர்த்தங்களைப் பூரித்து அபிஷேகிப்பித்து ஆடை ஆபரணம் கந்தமுதலிய வுபசாரங்களாலே பூசிப்பித்து ஆயிரத்தெட்டுக் கருநெய்தல்மலர்களாலே தொடுக்கப்பட்ட மாலைகளைக் கொடுத்தான்).—எ-று. அகப்பூஜையாதி வடதுவிற கண்டன. (எசு)

கோலயாழ்த் தெய்வம் பராய்க்கரங் குவித்துக் கொழுஞ்சுடர்ப் பசங்க திர் விளக்கம், போலதூற் பொலலம் பொத்துபொன் னிறத்த போர்வைரீத் தவிழ்கடி முல்லை, மாலைமேல் விக்கிப் பத்தாபின் கிடப்ப மலர்க்குழ ரேய்குவந் கிடத்திச், சேலேநேர் விழியாண மாடகந திரித்துத் தெறித்தனன் பண்ணிறிற் திசைப்பாள்.

இ-ள். அவ்வித்தியாவதி (கானவிததையில் வல்லவளாதலால்) அழகிய யாழ்க் குரிய அகிதேவதையைப் புகழ்ந்து தொழுது (யாழையெடுத்துக்) கொழுவிய கிரணமுடைய இளஞ்சூரியனது ஒளிபோல விளங்கும் தூறசரட்டினாலே தைத்த பொன்னிறவுறையை நீக்கி மலர்ந்த மணமுள்ள முல்லைமலர்மாலையை மேலே சூட்டிப் பத்தர் பின்னேகிடக்க மலரையுடைய அளகந்தோய்ந்த பிடரிற்சேர்த்தி முறுக்காணியைத் திருக்கி (நரம்பினை)த் தெறித்துப் பண்வகையுணர்ந்து பாடுகின்றான்.—எ-று. தெறித்தனன்—முற் றெச்சம். (எடு)

அறுசீரடி யாசிரியவிருத்தம்.

ஒளியா லுலகின் றுயிரனைத்து மீள்போற் செவ்வி யுறநோக்கி யளியால் வளர்க்கு மங்கயற்க ணன்னே கன்னி யன்னமே' யளியா ளிமவான் நிருமகளா யாவி யன்ன மயிலடங்கை தெளியா மழலைக் கிளிவளர்த்து வினையாட் டயருஞ் செயலென்னே.

இ-ள். ஜநசித்தியால் உயிர்களைப் படைத்து அவைகளை மீளபோலப் பக்குவப்படப் பார்த்துக் கருணையாற் காக்கும் அங்கயற்கண்ணம்மையே கன்னிமைப் பருவத் தன்னமே, (இப்பெருந்தகையையுடைய நீ) மலையரையனுக்குப் புதல்வியாய் வாலிக்கண்ணுள்ள அன்னம் மயில் நாகணவாய்ப்புள் கிளி இவைகளை வளர்த்து வினையாடுஞ்செய்கையாது? கருணையாலோ.—எ-று. அளியின் காரியமாகிய அருளை அளியெனவுபசரித்தார். (எசு)

அண்டக் குவைவெண் மணர்சிறுசோ ருக்கித் தனியே வினையாடுங் கொண்டந் கோதாய் படியெழுத லாகா வருவக் கோகிலமே கொண்டந் குடுமி யிமயவரை யருவி கொழிக்குங் குளிரமுத்தால் வண்டந் குதலை மகளிரொடும் வினையாட்டயரும் வனப்பென்னே.

இ-ள். அண்டக் கூட்டங்களை மணற்சிறுசோறுபோல வுண்டாக்கித் தனிமை யாகவிளையாழும் மேகம்போலும் கூந்தலுடைய அன்னையே ஒப்பெழுதலாகா வடிவுடைய சூரியே (இப்பெருந் தன்மையுடையநீ) இமயமலையிலே முத்துகளாலே விளையாட்டுப் பெண்களோடுகூடி விளையாடும் அழகு யாது? (கருணையாலோ).—எ-று. (எஎ)

வேத முடிமே லானந்த வருவாய் நிறைந்து விளையாடு
மாத ரரசே முத்தங்கை மாணே யிமய மடமயிலே
மாத ரிமவான் நேவிமணி வடந்தோய் மார்புந் தடந்தோளும்
பாத மலர்சேப் புறமிதித்து விளையாட் டயரும் பரிசென்னே

இ-ள். வேதசிரசின்கண் ஆனந்தமே திருவருவாக்கொண்டு இடையறாது விளையாடுகின்ற மங்கையாக்கரசியே முத்துப்போலு நகையினையுடைய மாணே (இப் பெருந்தகைமையுள்ள நீ) இமயமலையிற் றேன்றிய மடமயில்போல மலையரையன்மனை வி மார்பிலுந் தோளிலும் திருவடிக்கமலஞ் சிவக்கும்படி மிதித்து விளையாடுந் தன்மை யாது? (கருணையாலோ).—எ-று. மூன்றாமடி மாதர், அழகு. (எஅ)

எழுசீரடி யாகிரியவிருத்தம்.

யாழியன் மொழியா லிவ்வழி பாடி யேத்தின ளாகமெய் யுள்ளத்
தாழிய வன்பின் வலைப்படு கருணை யங்கயற் கண்மட மாணோர்
சூழிய துழைமெல் லிளங்குழற் குதலைத் தொண்டைவா யகவைமுன் றெய்தி
வாழிளங் குழவி யாகியா லயத்து வந்துநின் றுள்வரங் கொடுப்பாள்.

இ-ள். யாழ்நரம்பி னெழுந்த இசைப்பாட்டால் இம்முறைபாடித் துதிக்க மெ ய்ம்மை யுள்ளத்துப் பேரன்பாகிய வலைப்படுங் கருணையுடைய அங்கயற் கண்ணம்மை யார் ஒப்பற்ற உச்சிக்கொண்டை பொருந்திய மெல்லிய சிறிய அளகமும் குதலைமொ ழியும் கொவ்வைக்களிபோலும் வாயும் மூன்றுவயசும் பெற்றுவிளங்குஞ் சிறுபெண்ணி ன்நிறவுருக்கொண்டு (அவ்வித்தியாவதிக்கு) வரம் அருளும் திருவுளமுடையவராகத் திருக்கோயிலின்கண் எதிர்ப்பட்டு நின்றார்.—எ-று. இன் - தலிர்வழிவந்தசாரியை. ()

இறைஞ்சியஞ் சந்தா டன்னையெம் மன்னையா துவேண் டினையென வென்று
நிறைந்தபே ரன்பு நின்னடிப் போதி னீங்கலா நிலைமைதந் தருளென்
றறைந்தன ளின்னும் வேண்டுவ தேதென் றருளவிம் மகவுரு வாகிச்
சிறந்துவந் தென்பா லருள்கரந் திருக்கத் திருவுளஞ் செய்யெனப் பணிந்தாள்.

இ-ள். (அங்ஙன நின்றருளியபொழுது) வணங்கிக் கைகுவித்த வித்தியாவதி யை (கோக்கி) எங்கள் மீநாட்சிதேவியார் (நீ) யாது விரும்பினையென்று வினவியருள (அதற்கு வித்தியாவதி நாயே) உனது பாததாமரையில் என்றும் நீங்காத பேரளபு ஒங் கும்படி செய்தருளென்று விண்ணப்பஞ் செய்தாள். இன்னமும் விரும்பியது யாதென் றுகேட்டருள (நீ தரிசனங்கொடுத்த) இப்பெண்ணுருவாய்ச் சிறப்போடு அவதரித்து என்மாட்டுக்கருணைசுரந்திருக்கத் திருவுளஞ் செய்தருளென வணங்கினாள்.—எ-று. (அ0)

சிவபரம் பராயு மதற்குநோர் தருள்வா டென்னவர் மன்னனுய் மலயத்
துவசனென் றொருவன் வருமவன் கற்பின் றுணைவியாய் வருதியிப் போதுன்
றவமக வாக வருவலென் றன்பு தந்தனள் வந்தவா றிதுவென் [தார்,
றுவைமையில் பொதியத் தமிழ்முனி முனிவர்க் கோதின னுள்ளவீர றுணர்ந்

இ - ள். அதற்கு மீநாட்சிதேவியாருந் திருவனஞ் செய்தருள்கின்றவா பாண்டியாமரபில் ஆசனாக மலயத்துவஜனென ஒருவன் (இப்பதியில்) வந்து பிறப்பின் (நீ) அவனுக்குக் கற்பினையுடைய பத்தினியாகவருவாய் அப்பொழுது உனக்குத் தீவபுத்திரியாக நாம் வருவோமென்று கருணைசெய்தார் (பாண்டியனுக்குப் புத்திரியாராக) அத்தேவியார் அவதரித்தருளின விதம் இதுவென்று அகஸ்தியமகாமுனிவர் முனிவர்களுக்குச் சொல்லியருளினார் அம்முனிவர்கள் உள்ளபடி யுணர்ந்தார்கள்.—எ-று. அன்பின்காரியத்தை அன்பென்றார். (அக)

தடாதகைப்பிராட்டியார் திருவந்தாரப்படல முற்றியது.

ஆகச்செய்யுள் ௫௬௬ *

ஐந்தாவது

திருமணப்படலம்.

அறமேடி யாளியவிருத்தம்.

தனாபுகழ் தென்னன் செல்வத் தடாதகைப் பிராட்டி தானே திராசெய்நீர் ஞாலங் காத்த செயல்சிறி துரைத்தேன் றெய்வ வினாசெய்ப்பூங் கோதை மாதை விடையவன் மணந்து பாராண் டாசசெய் திருந்த தோற்ற மறித்தவா றியம்ப லுற்றேன்.

இ - ள். உலகத்தா புகழ்கின்ற மலயத்துவஜ பாண்டியராஜனுக்குப் புதல்வியா ராகிய தடாதகைப் பிராட்டியார் கடல்குழந்த வுலகத்தைக் காத்தருளிய திருவினையாட லைக் கூறினேன் (இனி) அப்பிராட்டியானைச் சிவபிரான் திருமணஞ்செய்தருளிச் சுந்த ரபாண்டியராய்) உலகத்தில் அரசாட்சிசெய்த திருவினையாடலைச் சிறிதறிந்தவாறு (யான்) கூறுகின்றேன்.—எ-று. (க)

கூரியரும் பரிதிப் புத்தேள் கலியிரு மெப்பச் சோதி,
பாசிருந் குடைவெண் டிங்கட் படரொளி நீழல் செய்ய
மாயிரும் புவன மெல்லா மனுமுறை யுலக மீன்ற
தாபினங் குமரி யாகித் தனியா சிருக்கு நாளில்.

இ - ள். விவந்துகின்ற பெரிய (ஆஞ்ஞா சக்கரமாகிய) ஆதித்தக் கடவுள் தான் பமாயிய இருளைக்கெடுக்கவும், ஒளிவீசும் பெரிய வெண்கொற்றக் குடையாகிய சந்திரன் மிக்கபுகழாகிய நிழலைச்செய்யவும், உலகங்களை மதுதூல்வழி உலகமாதாவாகிய தடாத கைப் பிராட்டியார் குமரிப்பருவம் அடைந்து அரசாட்சி செய்திருக்குங்கால்.—எ-று. பரிதி - ஏகதேச வருவகம். (உ)

மருங்குறையென் தொளிப்பச் செம்பொன் வனமுலை மிறுமாப் பெய்தக் கருங்குழற் கற்றை பானுட் கங்குலை வெளிநு செய்ய
வீரங்குறல் யாழ்மென் றீஞ்சொ லின்னகை யெம்பி ராட்டிக்
கருங்கடி மன்றல் செய்யுஞ் செவ்விவந் தடுத்த தாக.

இ-ள். இடைசுருங்கி மறையவும், பொன்னணிபூண்ட அழகிய தனங்கள் வளரவும், அரிய அளகூத்திரன் ஆர்த்தராத்திரி யிருளை வெண்மையாக்கவும், ஒலிக்கின்ற யாழின் இசைபோன்ற மெல்லிய இனியசொல்லையும் நல்ல நகையையுமுடைய எங்கள் தடாதகைப் பிராட்டியாருக்கு அரிய திருமணப்பருவம் வந்ததென்க.—எ-று. (௧)

பனிதரு மதிக்கொம் பன்ன பாவையைப் பயந்தா னோக்கிக்
குனிதர நிறையப் பூத்த கொம்பனாய்க் கின்னங் கன்னி
கனிதரு செவ்வித் தாயுங் கடிமணப் பேறின் றென்னாத்
துனிதரு நீர ளாகிச் சொல்லினாள் சொல்லக் கேட்டாள்.

இ-ள். குளிர்ச்சிபெற்ற சந்திரனையுடைய கொம்புபோன்ற தடாதகைப் பிராட்டியானாக் காஞ்சனமாலே பார்த்து வளையும்படி பூத்த கொம்புபோன்ற உனக்குக் கந்திப் பருவமுதிர்ந்தும் இன்னமும் விவாகப்பயன் கிட்டவில்லையென்று வருந்துந் தன்மைய ளாய்ச் சொன்னாள். அதனைப் பிராட்டியாரா கேட்டார்.—எ-று. (௨)

அன்னைநீ நினைந்த வெண்ண மாமபொழு தாகும் வேறு
பின்னைநீ யிரங்கல் யான்போய்த் திசைகளும் பெருநீர வைப்பு
மென்னது கொற்ற நாட்டி மீள்வலிவு கிருத்தி யென்னப்
பொன்னவிர் மலர்க்கொம பன்னாள் பொருக்கென வெழுநது போந்தாள்.

இ-ள். (கேட்ட) பிராட்டியார் (காஞ்சனமாலையை நோக்கி) அன்னையே நீ சுருதிய சுருத்து சித்திக்கும்பொழுது சித்திக்கும் (ஆகையாற்) பல்வேறுகவருந்தாதே யான்சென்று திக்குகளிலும் இப்பூமியிலும் என்னுடைய வெற்றியை நாட்டித் திரும்புவேன். நீ இங்கேயிருப்பாயென்று வினாவாக எழுந்து சென்றார்.—எ-று. (௩)

தேம்பரி கோதை மாதின் நிருவுளச் செய்திநோக்கி
யாம்பரி சுணாந்த வேந்த ரமைச்சரும் பிறரும் போந்தார்
வாம்பரி கடாவித் தின்னோ வலவனுங் கொணாந்தான் வையந்
தாமபரி வகல வந்தா ளேறினாள் சங்க மார்ப்ப.

இ-ள். வாசந்தங்கிய கேசமுடைய பிராட்டியாரது திருவுளக் குறிப்புணர்ந்து (அரசாட்சிக்குறித்) தாகிய தன்மையறிந்த அரசர்முதலாயினர் வந்தனர். சாரதியுத்தேனாக் கொண்டுவந்தான். உலகத்தார் துன்பம் ஒழியும்படி வந்தருளிய அப்பிராட்டியாருஞ் சங்கமுழங்க அத்தேரில் ஏறினர்.—எ-று. (௪)

ஆர்த்தன தடாரி பேரி யார்த்தன முருடு மொந்தை
யார்த்தன வுடுக்கை தக்கை யார்த்தன படகும் பம்பை
யார்த்தன முழுவீந் தட்டை யார்த்தன சின்னந் தாரா
யார்த்தன காளந் தாள மார்த்தன திசைக ளெங்கும்.

இ-ள். (உடனே) திக்குகளெல்லாம் தடாரிமுதலியன முழங்கின.—எ-று. (௫)

வீங்கிய கொங்கை யார்த்த கச்சினர் விழிபோற் றைப்ப
வாங்கிய கிலையே றிட்ட கணையினர் வட்டத் தோல்வா
, டாங்கிய கையர் வைவேற் றளிர்க்கையர் பிணுத்தெய் வம்போ
, லோங்கிய வாயத் தாரு மேறினா ருடனத் தினடேர்.

இ-ள். (சிலர்) பருத்த தனங்களிற் கட்டிய கச்சினரும் (சிலர்) தங்கண்போற் றைக்கும்படி வளைந்த விஷ்ணுபூட்டிய அம்பினரும் (சிலா) கேடகம் லாள்கள் தாங்கிய கையினரும் (சிலா) கூரிய வேலேந்திய தளிர்போன்ற கையினருமாகிப் பெண்டெய் வம்போல் (அழகின்) மிக்கமாதர் குழாங்களுந் அப்பிராட்டியாரோடு அகதேவீஸ் ஏறி னூர்கள்.—எ-று. (அ)

கிடைப்பன வருளாற் பானாக் கீண்டுபா தலத்தி னெலலை யடைப்பன பார்த தட்டா லடையவான் றிசைக ளெட்டு முடைப்பன வண்ட முட்டி யொற்றிவாண கங்கை நீரைத் துடைப்பன கொடியாற சாரி சுற்றுவ பொற்றின் டோகள்.

இ-ள். (அப்பிராட்டியாரின தோச்சுமுந்து) இடசாரி வலசாரி சுற்றுவனவா கிய பொன்னுலையன்ற திண்ணிய தோகள், பூண்டனவாய்வுருளைகளாற் பூமியைக்கிழி த்துப் பாதலத்தினெலலையை அடைப்பனவும் பார்த தட்டினாற் பெரிய திசைகளெட் டையும் முற்றத் தகர்ப்பனவும் கொடிகளால ஆகாயத்தைப் பெரிதுமளாவி அவ்விடத் துள்ளகங்கைநீரைத் துடைப்பனவு மாயின.—எ-று. (க)

செருவின்மா தண்டந் தாங்கிச் செல்லுமவெங் கூற்ற மெவ்வ றருவிமா மதநீர் கால வரத்தவெங் குருதிக்கோட்டாற் கருவிவான் வயிறு கீண்டு கவிமுநீர் வாயங் காந்து பருகிமால வரைபோற் செல்வ பருஉப்பெருந் தடக்கை யானே.

இ-ள். மிகப்பருத்து நீண்ட கைகளையுடைய யானைகள், போரிலே பெரிய படையெடுத்துச் செல்லுங் கொடிய கூற்றுவன்போலவும் அருவிபோல மிக்கந்தநீர் சிந் தும்படி சிவந்த விதிரந்தோய்ந்த கொடிய கொம்புகளாலே கூட்டமாகிய மேகத்தின்வ யிற்றைக் கிழித்து (அதினின்றி) ஒழுகுநீரை வாயைத்திறந்துணடு பெரிய மலைபோல வஞ் செல்கின்றன வாயின.—எ-று. (க0)

ஒவியவார் திராயி னன்ன வொழுங்கின யோக மாக்கள் வலியகா லடக்கிச் செல்லு மனமெனக் கதியிற் செலவ கலியநீர் ஞாலங் காப்பான கடையுக் முடிவிற் றோற்றம் பெர்வியும்வாம் புரவி யொன்றே போலவன புரவி வெள்ளம்.

இ-ள். ஒவியுடைய கடல்குழந்த வுலகத்தை (ப்பாவத்தினீக்கி) க்காக்கக் கலி யுக்முடிவில் விஷ்ணுமூர்த்தி அவதரித்துத் தாவுங்குதிரைபோன்றனவாகிய குதிரைக் கூட்டங்கள், ஒவியுள்ள நீண்டதிரைபோன்ற ஒழுங்கினவும் யோகிகள் வாயுடையடக்கி (ஒருவழிப்பட்டு) ச்செலுத்து மனம்போல (ப் பாகாகள் தம்வசப்படுத்திச்செலுத்த ஒரு வழிப்பட்டு) வினாவிற் செல்வனவுமாயின.—எ-று. (கக)

காலினுங் கடிது செலலுஞ் செலவினர் கடுங்கட் கூற்ற மேலினு மிகையுன் டாயின் வெகுண்டுவெந் கண்டு மீளும் பர்வினர் பருவாய் நாகப் பலவினும பிலகு மால வேலினர் வியா வென்றி வீக்கிய சுழற்கால ஹிரர்.

* இ-ள். கெடாத வெற்றியினால் வீரகண்டையணிந்த காலையுடைய வீரர்கள், சுற்றுவனவேலும் குற்றமுண்டாயிற் கோபித்துப் போரிட்புறங்கண்டு மீளுத்தனம்மினரும் ஊம்புப்பில்லின் ‘விடகதிலும் விடஞ்சிந்தும் வேற்படையினரும் காற்றினும் வினாந்துசெல்லுஞ் செலவினருமாயினார்.—எ-று (42)

எண்புதைத் தெழுந்த வீர ரிவுளிதோ யானே வெள்ள மண்புதைத் தனப தாகை மாலெவெண் கவிகை பீலி விரிப்புதைத் தனநுண னேரி வெயிலவிடு பரிதிப புத்தேனா கண்புதைத் தனபே ரோதைக் கடலொலி புதைத்த தன்றே.

இ-ள். அளவில்லாத வீரப்படைமுதலியன பூமிமையும் துலகுமுதலியன ஆகா தத்தையும் துண்ணியதுளரி சூரியன்கண்ணையும் பேரொலி கடலொலியையும் மறை த்தன.—எ-று. (கங்)

தேரொலி கவினப் பாயமான் செலவொலி கொலைவெண் கோட்டுக் காரொலி வீர ரார்க்கும் களையொலி புனைதார்க் குஞ்சி வாரொலி சுழற்காற் செங்கண் மள்ளாவன் நின்றோள் கொட்டிம பேரொலி யண்ட மெலலாம் பிளந்திடப் பெருத்த தன்றே.

இ-ள். இரதகஜதுரகங்கள் செல்லுதலின் ஒலியும் வீரர்கள் ஆரவாரிகளும் ஒலி யும் அவர்கள் துண்ணிய டயங்களைத்தட்டிம ஒலியும் அண்டங்கள் அனைத்தும் பிளவுபட அடிகரித்தது —எ-று கவினம் - கடிவாளம் கார் - ஆகுபெயர், வாரொலிகழல் - மிக்க வொலியுள்ள வீரகண்டை. (கசு)

பார்தெழு சூழி போர்ப்பப் பகலவன் மறைந்து முந்நீர்க் கரந்தவன போன்றா னாக கங்குலவ் திறுத்த தேயபாயச் சுரந்திரு ணிறைய முத்தின் சோடுவெண் குடையும் வேந்தர் நிரந்தபூண் வயிர வாளு நிறைநிலா வெறிக்கு மனனே.

இ-ள். (இங்ஙனஞ் சேனைசெல்லுதல் பற்றிப்) பாரதெழுநின்ற புழுதிபோர்த்த லால் ஆதிச்சன் மறைந்து கடலில் ஒளித்தவன்போலாக (அதனால்) இராத்திரிவந்தது போல இருள்மிகுந்து நிறைய (அதனைப்போக்க) முத்துக்குடையும் அரசர்களேந்திய பூணுள்ளவயிரவாளுந் மிகுந்த நிலைவகீசம் —எ-று. (கஞ்)

தேர்நிறை கலனாய்ச் செலலப் பரிநிறை திரையாய்த் துள்ள வாரமுர சொலியாய்க் கலல வாடகலன் மீனாய்க் கொட்பத் துராதிரை கவரிக் காடு நுரைகளாய்த் ததும்ப வேழங் காராதிரை யாகத் தானைக் கடல்வழிக் கொண்ட தன்றே.

இ-ள். தேர்வாரிசை மரக்கலமாய்ச்செல்லவும், குதிரைவாரிசை அலையாய்த்துள் ளவும், முரசினொலி கல்லென்னுமொலியாய், ஒலிக்கவும், வாட்படை மீனாய்ச்சுழல்வவும், (வெண்முல்) மால வரிசைபோன்ற சாமராவரிசை நுரையாயெழவும், யானைவரிசை (நீளாயுண்ணவரும்) மேகமாய் நெருங்கவும் சேனாசமுத்திரம் வழிக்கொண்டது.—எ-று ()

கள்ளவிழ் கோதை மாத ரெடுத்தெறி கவரிக் காடு துள்ளவந் தணர்வா யாசி யொருபுறந் துவன்றி பார்ப்பத் ‘தென்னிளி யமுத சே நொருபுறந் திரனனெ விம்ம வள்ளைவார சூழைபெரு மண்ணை பணிசுதிண்டோ நடந்த தன்றே.

இ-ள். தேனெடு மலர்ந்த மலாமலை பூண்ட மடவார் வீசஞ் சாமரை(ஒருபுறம்) சூள்ளவும், அந்தணர் வாயின ஆசீர்வாதம் ஒருபுற மிகுந்த முழங்கவும், அமிழ்தம்போலும் தெள்வீளியாகிய இசைப்பாடல் ஒருபுறம் திரைமொலிசையும், வள்ளோழி லெடலு நீண்ட திருச்செவியுடைய எங்கள் மாதாவாகிய பிராட்டியாரது மணியமுத்திய இரதம் நடந்தது.—எ-று. (கௌ)

மீனவன் கொடியுங் காண வெமபுலிக் கொடியுஞ் செம்பொன்
மானவிற கொடியும் வண்ண மயிறறழைக் காடுந் தோட்டுப
பானலங் கருங்கட செவ்வாய வெண்ணகைப பசுந்தோ ணிப்பப
தேனலம் பலங்கல் வேப்பந்த செவ்வீதேர் மருங்கிற் செல்ல.

இ-ள். வலிய மீன(வரைந்த) கொடியும் (சோழனது) புலிக்கொடியும் (சேனனது) செம்பொன்னாகிய பெரிய விறகொடியும் அழகிய மயிற்பீலி(க் குடை)க் கூட்டமும் இத்தையுடைய கருங்குவளை மலாபோன்ற கரியகண், சிவந்தவாய், வெள்ளிய சந்தம், பசியதோள் இவைகளை யுடைத்தாய் வேப்பம்பூமலையணிந்த பிராட்டியாராதேரின் அருகே செல்லவும்.—எ-று (கய)

மறைபல முகங்கொண் டேத்தி வாய்தடு மாறி யெப்பப்
நிறைபரம பலாரீ யெங்க ணிருபா கோன் மகளாய் வைய
முறைசெய்து மாசு தீர்ப்பா யடியனைன் முகத்து மாசங்
குறையென நிழற்றுந் திங்கட் கொள்கைபோற் கவிதை காப்ப.

இ-ள் வேதங்கள் பலவழிப்பட்டத் துதித்து (ங் காணக்கூடாமையால்) வாய் தடுமாறி யிளைக்கும்படி நிறைந்த சிவசத்தியாகிய நீ எங்கள் (மரபினனாகிய) மலயத்து வஜபாண்டியன் புத்திரியாய்ச் செங்கோல்செலுத்தி யுலகத்தின் களங்கத்தை யொழிக் கின்றாய் (அதுபோல) அடியேன் முகத்தின் களங்கமும் ஒழிப்பாயென்று வந்து நிழலைச் செய்யும் சந்திரனது கொள்கைபோல வெண்கொற்றக குடைநிழல் செய்யவும்.—எ-று.()

அங்கய னோகி மான்றோக் கணித்தொரு தடந்தே ரூர்து
வெங்கதா வியாழச் சூழ்ச்சி மேம்படு சுமந் யெனபோ
ன்கைதன் குறிப்பு நோக்கி நாறபெரும படைபுஞ் செல்லச்
செங்கையிற் பிரம்பு நீட்டிச் சேவகரு செலுத்திச் செல்ல.

இ-ள். விரும்புங் கிரணமுடைய தேவமந்திரி சூழ்ச்சியினும் மேம்பட்ட(சூழ்ச்சியுடைய) முதன்மந்திரியாகிய சுமநி என்போன பிராட்டியாரது தேருக்குச் சமீபமாக ஓரிரதஞ் செலுத்தி அப்பிராட்டியாரின் திருவுளக குறிப்புணர்ந்து நாவ்வகைப படைகளுஞ் செல்லும்படி பிரப்பககோலார் சுட்டிககாட்டி வீரஞ் செலுத்திக்கொண்டு செல்லவும்.—எ-று. (உ௦)

அலகினுற் கருவிச் சேனை யாழ்கட லனைத்துத் தன்பேர்ன்
மலாதலை யுலக மன்றி மகபநு யுலக மாதி
யுலகமும பிறவுஞ் செல்ல வுலப்பிலா வலிய தாக்கித்
திலகயா னுதலான் மன்னர் திருவெலாங் கவரச் செல்வார்.

இ - ள். அளவிலலாத நால்வகைப் படையாகிய கடல்முழுதும் தம்மைப்போல இவ்வுலகமன்றி எவ்வுலகமுஞ் செல்லும்படி (பூரீபஞ்சாக்கரத்தை யுச்சரித்துத் திவ்விய நேத்திரம் ஆகாயகமழுதலிய) திவ்விய சகதியுடையதாக்கி அரசர் செல்வங்களை அபகரிக்கும் வண்ணம் எண்ணிப் பிராட்டியார் செல்வாராயினாள்.—எ-று. (௨௧)

கயபதி பாதி யாய வடபுலக் காவல னேந்தர்
புயவலி யடங்க வென்று புழைநகைமான் புரவி மான்தேர்
பயன்மதி யுதலவே னுண்கட் பாவையு ராய மோடு
நயமலி நிறையுங் கொண்டு திசையின்மே னுட்டம வைத்தாள்.

இ - ள். கஜபதி துரகபதி நரபதி முதலிய வடநாட்டு வேந்தர்கள் அனைவரையும் வென்று யானை குதிரை தேர் ஆர்த்த சந்திரனபோலும் நெற்றியும் நெய்ப்பூசிய வேந்தரைபோலும் கண்களுமுடைய மடவார்கூட்டம் (தூற்றிருபிதூ மாற்றுள்ள சுவாணம் சித்திரரத்தினம் ஆபரணம் சித்திரப்பட்டு வர்சனைப்பொருள்கள்) ஆகிய இவைகளோடு திறையும் அவர்கள் கொடுக்கப்பெற்றுத் தனதானியங்களால் நிரம்பப்பட்ட தம்முடைய ராச்சியத்துக்குச் சக்கரவாள மகாசைலம்போலப் பிராகாரத்தைச் செயவித்துத் திக் குப்பாலர்களை வெல்லக்கருதி அத்திசைகள்மேற் பிராட்டியார் சென்றார்.—எ-று. வருவீத்தல்கள் வீடநூலிற் கண்டன. (௨௨)

வார்கழல் வலவன் றேரை வலியகா லுதைப்ப முநீர்
நூர்கல னொப்பத தூண்ட வுமபர்கோ னனிகத் தெய்திப
போர்வினே யாடு மீழ்ந்நாப புரந்தரன் மிலைத துமபைத
தார்விழ வாற்றல சிந்தத் தருக்கழிந் தகன்று போனான்.

இ - ள். வலியகாற்றுத் தள்ளக் கடலிற்செல்லு மரக்கலம்போல நீண்ட வீரகண்டையணிந்த தோப்பாகன் தேரைத்தூண்ட (முதலிலே) பிராட்டியார் (அமராவதியை யடைந்து) அமரர்களுக்கு அபசயத்தை யுண்டாக்கிப் பின்பு இந்நகிரைன சேனையிற் புருந்து போபுரியுமுன் அவ்விநிரன் சூடிய துமபைமலை விழவும் வலியழக்கவும் செருக்கொழிந்து (பிராட்டியாராவணங்கிப் போக்களத்தினின்றும்) ஒடினாள்.—எ-று.

இழையிடை ஓழைப்பா வண்ண மிடையிற வீங்கு கொங்கைக்
குழையிடை நூடகது மீளுங் கொலைக்கணா குழுவந் தான
மழைகவிழ் ஈடாதது வெள்ளை வாரண மாவுங் கோவுந்
தழைகநீர் மணியுந் தெய்வ தருக்களுங் கவாகது மீண்டாள்.

இ - ள். இடைகெடும்படி நூலம்த்தியிற் புகாது பருத்ததனங்கனையும் செவிவரை சென்றுமிண்டு (காமுகரை) வருத்துதலுடைய கண்களையுமுடைய தேவமகளிர் குழாத்தையும் மதனீரொழுக்கு சுவட்டையுடைய வெள்ளையானையையும் வெள்ளைக்குதிரையையும் காமதேவையையும் சிந்தாமணிமாலையையும் பஞ்சதருக்களையும் (இந்திரன் டொடுக்கப்) பிராட்டியார்கைக்கொண்டு திரும்பினாள்.—எ-று. மணி - ஆகுபெயர். (௨௪)

கலிநிலைததை.

இவ்வாறு மற்றைத் திசைக்காவலர் யாரா யும்போய்த்,
தெவ்வாண்மை சிந்தச் செருச்செய்து திறையுங் கைக்கொண்
டவ்வாறு வெவ்வா னெனமுன் றரணட்ட மேருங்
கைவார் சிலையால் கயிலைக் கிரிநோக்கிச் செல்வாள்.

இ-ள் இங்ஙனம் (அகநிநகரத்தைவென்று அவனாற்கொடுக்கப்பட்ட திவ்வியவஸ்திரங்கள் வாகனங்கள் இரத்தினங்கள் சுவர்ணமுதலிய பலபொருள்கள் ஆகிய இவைகளைத் திறையாக்கொண்டும், இயமநகரத்தைவென்று நீலப்பட்டு கஸ்தூரி நீலமணி முதலியவற்றை அடைந்தும்,) மற்ற ஒருணன்முதலிய திக்குப்பாலர்களையும்போய்ப் பகைவலிகெடப் போர்செய்து அவர்கள் கொடுக்குந் திறையைக்கொண்டும் (பின்பு) அங்ஙனம் வெவ்வாராகப்பிராட்டியரா (சசானதிக்கிலுள்ள) சிவபிரானது திருக்கைலா சமலையைநோக்கிச் செலவாராயினார்.—எ-று. (உரு)

சலிக்கும் புரவீத் தடந்தேருடைத் தம்பி ராட்டி
கலிக்கும் பலதூ ரியங்கைவனா நெயவந் திணடேர்
வலிகுதும் பரிமளனா வழங்கொலி வாங்கி நேரோ
யொலிக்கும் புகிடடின னாழிதோ றேங்கு மோங்கல்.

இ-ள். (செல்லுகின்ற) அப்பிராட்டியரா, ஒலிக்கும் பலவாச்சியங்களும் யானை, தேர், (வீரன்செலுத்த) வுடன்படுகின்ற குதிரை இவைகளும் வீரர்களும் முழங்கும் முழக்கத்தைத் திருக்கைலாசமலை ஏறது எதிரொலிக்கும்படி சமீபித்தார்.—எ-று. (உசு)

வானா கயிலை மலையான் மகடன்னை நீத்துப்
போனாள் வந்தாளென் றருவின்கட புனனுக் கநீர்
ரானா வொலியா லனைவாவென் றழைஇத்தன் றேசு
தானா னகையாற் றழீஇயெதி ரேற்பச் சென்றாள்.

இ-ள். திருக்கைலாசமலை, தனனை நீங்கிச் சென்ற பார்ப்பதிதேவியார் (இப் பொழுது) வந்தாளொன்று அருவியாகிய கண்ணீர் ஒழுக்கி நீங்காத அந்நீரொலியால் அன்னையே வாவென்று அழைத்துத் தனது கிரணமாகிய கையினுலே சமூகி எதிர் கொள்ளப் பிராட்டியரா சென்றாள்.—எ-று. (உஎ)

கிட்டிப் பொருப்பைக் கிரியொடு கிரிக டாககி
முட்டிப் பொருதா லெனவேழ முழங்கிப் பாயப்
புட்டிற் புறத்தா மறத்தாரனை புட்டு வில்லார்
வட்டித் துருமே நெனவார்த்து வளைந்து கொண்டார்.

இ-ள். (சென்ற பிராட்டியார்) திருக்கைலாசமலையின் மத்திய சிகரத்திலே சிவபிரான் எழுந்தருளியிருக்கின்ற தேஜோவதி நகரத்தை (வெல்லும்வண்ணம்) நெருங்கி (சீஞ்ஞம்படி ஏவ) மலையொடுமலை மிகத்தாக்கிப் போர்செய்தாற்போல யானைகள் முழங்கிப்பாயு வீரர்கள் அம்பரத்துணி தாங்கிய முதுகினரும் அம்பேறிட்ட வில்லினருமாய் (வெவ்வோமென)ச் சபதங்கூறி இடியேறுபோல முழங்கி (அந்நகரை) வளைந்துகொண்டார்கள்.—எ-று. புறத்தார் வில்லார் - குறிப்புமுற்றெச்சம். (உஅ)

ஒடித் திருமாமலை காவல ருமப ராக்கு
நாடிப் பணிதற் கரிதாகிய நகதி பாதங்
கூடிப் பணிந்தித் திறங்கூறலுங் கொற்ற வேனா
தேடித் திடையா லுளந்தேர்ந்தன னநதி யெருகை.

கவிஞர் திருவிளையாடற்புராணம்.

இ-ள். (வளைந்தவுடனே) அத்திருமாமலையைக் காப்போர் ஓடித் தேவர்கட்கும் ஆராய்ந்து வணங்குதற்கரிய திருநந்தி தேவரது திருவடிகளை அடைந்து வணங்கி இச் செய்திபை விண்ணப்பஞ்சொத்தலும் பன்றிவடிவங் கொண்ட விஷ்ணுவர் தேடி யுணராத சிவபிரானது திருவுளத்தை அத்திருநந்தி தேவருணர்ந்து —எ-று. தேர்ந்தனன் - முற்றெச்சம். (2க)

வென்றிக் கணத்தை விடுத்தான் கனமீது பெய்த
குன்றிக் கணம்போற சூழல்கண்ணமல கொப்ப எரிப்பச்
சென்றிக் கணைய மொழியாளபெருஞ் சேனை யோடு
மொன்றிக் கடலுங் கடலும்பொரு தொத்த தனறே.

இ-ள். பூதகணங்களை எவ்வாறு. அவை, ஆகாயத்தினின்று மேகம்பொழிந்த குன்றிமணிக் கூட்டம்போலச் சூழல்கண்கள் தீப்பொறியைச் சித்தும்படி சென்று கரும்பின் இரதம்போல மொழியுடைய பிராட்டியாரது படையொடு பொருந்திக் கடலுங் கடலும் பொருத்துபோல (ப போர்செய்தன).—எ-று. இக்கு - ஆகுபெயர். பொருந்து எனற்பாலது பொருது என இடைக்குறையாய் நின்றது. (30)

சூலங்கள் மழுப்படை தோமர நேமி பின்படி
பாலங்கள் கழுக்கடை வாடபடை தண்ட நாஞ்சி
லாலங்க விழ்க்கின்ற வயிற்படை வீசி யூழிக்
காலங்க வீக்குங் கடலபோன்ற களம ராபடி.

இ-ள். சூலப்படை முதலியவற்றை (ஒருவர்மேல் ஒருவர்) வீசி வீரர் ஆரவாரிப்பன ஊழிக்காலக கடலொலிகள் போன்றன.—எ-று. தோமரம், ஈட்டி. பிண்டி. பாலம், எறிபடை. கழுக்கடை, சிறியஈட்டி. நாஞ்சில், கலப்பை. அயில், வேல். ஈடல், ஆகுபெயர். (3க)

எறிகின்றன வோச்சுவ வெய்வன வாழி யாகச்
செறிகின்றன பல்படை செங்கிறப் புண்ணீர் மூழ்கிப்
பறிகின்றன வும்பிழைக் கின்றவும பட்டுத் தாககி
முறிகின்றன முமுயன் ஞாவினைப் போக மொத்த.

இ-ள். எறிகின்றவை முதலியவாகப் பொருந்திய பலபடைகள், உதிர நீரில் முழுதி யூடுருவுகின்றனவும் (உடவிலே) தாக்காது போகின்றனவும் தாககி முறிகின்றனவுமாய் முயற்சியுடையார்க்கு இருவினைக்கீடாக வரும் போகங்கள் முறையே நெடுங்காலம் நிற்பனவும் போலியாய்ப் போகின்றனவும் சிலகால நிற்பனவும் போன்றன.—

தெரிசித் துவந்த சிலதேவா சிறைப்பு னுந்நி
வெருவிப் பறந்த வெருழிநதோர்விலங் கூர்நி மானங்
கருவிப படையாற சிறைபட்டன கால னூரதி
குருதிப புனலுக் கதுகொற்றவை யுண்ட தென்ன.

இ-ள். (அங்கனம் போபுரியும்தோது சிவபிரானேத்) தரிசிக்கவந்த சிலதேவர்களுடைய கருடன்முதலிய வாகனங்கள் பயந்து பறந்தன. மற்றுஞ் சில தேவர்களுடைய ஐராவத யானைமுதலியவும் விமானங்களுமாகிய வாகனங்கள் படைகளால் உருவழிந்தன. (முன்) காரியுண்ட உதிரம்போல இயமனுடைய வாகனமாகிய எருமைக் கட்டா உதிரத்தை யுமிழ்ந்தது.—எ-று. (3க)

பொருகின் றதுகண்டு விச்சாதார் போகம் கிடு
தருகொ றவனைத் தொழுவானெறி சார்வது நேனோ
வருகின் றவர்கேறு வழிக்கொடு போவ ரன்புக்
குருகின் றளிமெல் லடியாரொடு புத்த மஞ்சா.

இ-ள், புத்திமுத்திகளைத் தருஞ் சிவபிரானை வழிபட ஆகாயவழியாக நேனோ
வருகின்றவராகிய வித்தியாதாரா, போசெய்தலை நோக்கித் தமக்கு நேர்படும) இடை
யூற்றுக் கஞ்சி அன்புக்கு உருகும் இனிப தளிப்போலும் மெல்லடி நல்லாளோடு வேறுவ
ழிக்கொண்டு செல்வா.—எ-று. (கடு)

திங்கட் படைசெங் சிறியான்படை சீற்ற மேற்ற
வங்கிப படைநீம புலாநாடடை ராப பங்க
துங்கப படைசிமடி னெடுமபடை குறை செல்வவர்
வெங்கட் படைபன் னகவெம்படை மாறி விட்டா.

இ-ள். (இருவகை வீரர்களும்) சந்திராஸ்திரத்திற்குச் சூரியாஸ்திரமும், ஆக்கி
நேயாஸ்திரத்திற்கு வாருணஸ்திரமும், நாகசிங்காஸ்திரத்திற்குச் சரபாஸ்திரமும், வா
யவியாஸ்திரத்திற்கு நாகாஸ்திரமும் மாறிவிட்டார்கள்.—எ-று. (கடு)

கொட்புற் றமராடு விக் கொள்கைபர் தம்மி னெறி
நடப்புற றவர்கைப படைதூட்ட ஞான மூர்த்தி
பெட்புற் றருள வருமெங்கள் பிராட்டி வெய்ய
கட்புற் றவிற கணைமாரிக நேறி நின்றான்.

இ-ள். (இவ்வாறு இடசாரி வலசாரி) சுழன்று போர்செய்யும் வீரர்களிலே
திருநந்திதேவருக்கு நண்பினராகிய பூதகணரது கைப்படைகள் ஆகப்படும்படி சிவபி
ரான் விருப்பமுற்று அருள்புரிய வரும் எங்கள் பிராட்டியாரா புற்றிலுள்ள கொடியகண
னுடைய பாம்புகள்போன்ற பாணவருஷங்களைப் பொழிந்தார்.—எ-று. (கடு)

கையிற் படையற் றனாகற்படை தொட்டு வீரர்
மெய்யிற் படுகென்று விடுக்குமுன் வீரக் கணனி
பெய்யிற் படுகெஞ் சுடையாாகவம் போல மாய
நெய்யிற் படுவச சிாவேலை நிமிர்த்து வீசி.

இ-ள். கையிலுள்ள படைகள் அற்ற பூதகணங்கள் கலகாகிய படைகளை என்
துப் பகைவீரர் உடலிற் படுகவென்று எறியுமுன் பிராட்டியார், பெய்மனத்தார் தவம்
போல (அக்கற்படை) கெடும்படி நெய்ப்பூசிய வச்சிரப்படைகளை ஓங்கி எறிந்து.—எ-று.

துண்டம் படவே துணித்தக்கண வீரா தம்மைத்
தண்டங் கொடுதாக் கினன்சாய்ந்தவர் சாம்பிப் போன
ரண்டங்கள் சராசரம் யாவையுந் தானே யாகக்கி
கொண்டெங் குறின்றாள் வுலகிற வரம்பிற றுமோ.

இ-ள். (அவற்றைத்) துண்டுதுண்டாக அறுத்து அப்பூதகண வீரரைத் தண்டா யுத்தாஷ்மோதினார். (உடனே வீரா) சாய்ந்துவாடி ஒடினார். உலகெலாம் தாமேயுண் டாக்கி அபுத்திரைநிறைத்து நிற்கும் பிராட்டியாரது பேரமற்றல் (ஒருவர்) கூற அளவின தாமோ.—எ-று. (கஅ)

படையற் றுவிமானமும் பறற வற்றுச் சுற்றுந்
தொடையற் றிகன்முண்டெழு தோள்வலி யற்றுச் செற்ற
மிடையறறு வீர நகையற்றட லேறு போலு
நடையற் றடைவாா நிலைகண்டன னாநி யணணல்.

இ-ள். படையும் விமானமும் அணிந்த (தும்பை) மாலையும் போரில் மிகுந்தெ ழும் புயவலியும் கோபமிகுதியும் வீரநகையும் வலிய இடப்பம்போலு நடையுமின்றி வரு ம்பூதகணவீரரது நிலையைத் திருநந்திதேவர் கண்டு.—எ-று. கண்டனன்-முற்றெச்சம்.

உடையா னடிதாழ்ந் திவையோதலு மோந நீந்தச்
சுடையா ளிளவா ணகைசெய்து தருமச் செங்கண
விடையான் சிலையா னிகல்வென்றி விளைக்குந் தெய்வப்
படையா னெழுந்தா னமராடிய பாரிற் சென்றான்.

இ-ள். ஆன்மாக்களை அடிமையாகவுடைய சிவபிரானது திருவடிகளைவணங்கி நிகழ்த்தவைகளை விண்ணப்பஞ் செய்யவும் அப்பெருமான் திருப்புன்முறுவலசெய்து தரும் விடைமேற்கொண்டவரும் பிஞ்சுவில்லே யேந்தியவரும் போரில் வெற்றிதருந் திவ்வியாஸ்திரங்களை யுடையவருமா யெழுந்து போர்க்களத்திற் சேர்ந்தருளினார்— எ-று. விடையான் - சிலையான் - படையான் - குறிப்புமுற்றெச்சம். எழுந்தான் - முற் றெச்சம். (ச௦)

அறரேடி யாகிரியவிருத்தம்

மேவி யாகவப் பாரிடைப் பாரிட வீரரை யமராடி
யோவி லாவலி கவாந்தது மன்றினி யுருத்தெவ நொநாதாலுந்
தாவி லாவலி கவரவு மடங்கலின் றனிப்பிண வெனநிற்குந்
தேவி யாதிரு வுருவமுஞ் சேவகச் செய்கையு மெதிர்க்காடான்.

இ-ள். சேர்ந்து போக்களத்திலே பூதகண வீரரோடு போர்செய்து (அவரது) நீங்காத வலியைப் போக்கியதுமன்றி இனிக் கோபித்த யாவா எதிர்த்தாலும் கெடாத (அவரது) வலியைப் போக்கவுந் தக்கதாக ஒப்பிலாப் பென்செங்கம்போலநிற்கும் பிரா ட்டியாரது திருவுருவமும் வீரச்செய்கையும் நேரோ பார்த்தருளினார்.—எ-று. ஐ உருபு மயக்கம். அன்றியென்னும் வினையெச்சம் உகரம்பெற்று நின்றது. (சக)

ஓற்றை வார்கழற் சாணமும் பாம்பசைத் துடுத்தவெம் புலித்தோலுந்
கொற்ற வாண்மழுக் கரமும்வெண ணீரணி கோலமுந் தான்மார்புந்
கற்றை வேணையுந் தன்னையே நோக்கிய கருணைசெய் திருநோக்கும்
பெற்ற தன்வலப் பாதியைத் தடாத்கைப் பிராட்டியு மெதிர்க்கண்டாள்.

இ-ள். நீண்ட ஒரு வீரகண்டையணிந்த திருவடியும், 'பாம்பாகிய கஞ்சால் இறுக்கட்டிய வெவ்விய புலித்தோலாடை' (யுடைய திருவடையு) யும், வெற்றிபெற்ற மழுப்படையேந்திய திருவடையும், வெள்ளிய விபூதியணிந்த திருக்கேசலமுடியை உபவீதம்பூண்ட திருமார்பும், திரண்ட சடாமுடியும், தம்மையே நோக்குகின்ற கருணைபுரியுந் திருக்கண்களமாகிய இவைகளையுடைய சமது வலப்பாகமான சிவபிரானைப் பிராட்டியாரும் நேரோ பார்த்தாள்.—எ-று. (சஉ)

கண்ட வெவ்வையி லொருமுலை மறைந்தது கருத்தினுண் மடனச்சுற கொண்ட மைந்திடக் குனிந்த மலாந்தபூங் கொம்பாபோ லொகிந்தொல்கிப் பண்டை யனபுறவ திறைகொளக் கருங்குமுற பாரமும பிடாதாழக் கெண்டை யுன்கணும புறவடி. நோக்காண கிளைததுமின் னெனநின்றாள்.

இ - ன். (அங்ஙனம்) தரிசித்தவனவியு (எனக்குமுன்னே வந்தியபர்வதமபோல விகிந்தமாகிய) ஒருதனம் (அருகிலுள்ளோர் ஆச்சரியமடைய) மறைதலாலே திருவுளத்தில் நானமும் மடமும் அச்சமும் குடிசொள்ள, (விலலைவிட்டு) வளையும்படி மலர்ந்த பூங் கொம்புபோல ஒகிந்து துவண்டு (சிவபிரான்மாட்டுத்) தமது பழைய அன்புவந்து பொருந்த, அளகபாரம் பிடரிலே தாழவும் கண்கள் புறவடியை நோக்கவும் (திருவடிப்பெரு விரலால்) மண்ணைக் கிளைத்துக்கொண்டு மின்போல (ப் பிராட்டியாரா) நின்றாள். (சக)

நின்ற மென்கொடிக் ககல்விசும் பிடையர னிகழ்த்திய திருமாற்ற மன்ற நிரதமு தறிவனஞ் சுமநிசீ றடிபணிந் தன்னாயித் கொன்றை யஞ்சடைக் குழகனே நின்மணக் குழகனென் றலுமன்பு துன்ற நின்றவட் பார்த்தருட் சிவபரஞ் சோதிமற் றிதுகூறும்.

இ - ன். (இவ்வண்ணம்) நின்ற பிராட்டியாருக்கு ஆகாயத்திலே சிவபிரான் அருளிய திருவாக்கை அந்நாளிலே யுணர்ந்த பேரறிவினனாகிய சுமதி என்பவன் (அப்பிராட்டியாரது) சிறிய திருவடிகளை வணங்கி அன்னையே கொன்றைமாலையை அணிந்த சடாமுடியையுடைய இந்தச் சுந்தரோசனோ உன்னுடைய திருமணத்திற்குரிய அழகினொன்று (இரகசியமாக) விண்ணப்பஞ்செய்தலும் அன்பு மேலிடநின்ற பிராட்டியா னாரோக்கிக் கருணையுடைய அச்சிவபிரான் இதனை அருளுகின்றார்.—எ-று. (சச)

என்று தோட்டுநீ திசையின்மேற் சயங்குறித் தெழுந்துபோந் தனையாமு மன்று தொட்டுநம் மதுரைவிட்டுநீவிடா தடுத்துவந் தனமுன்னைத் தொன்று தொட்டநான் மறையுரை வழிவரு சோமவா ரத்தோரை நன்று தொட்டநான் மணஞ்செய வருதுகின் னகர்க்குநீ யேகென்றான்.

இ - ன். எக்காலந்தொடங்கித் திக்குகளின் மீது (கென்று பொருது) வெற்றி கொள்ளிக் கருதி நீ எழுந்த புறப்பட்டாயோ அக்காலந்தொடங்கி நம்மதுரைப்பதியை விட்டு (மகாவிங்கத்தினின்றும் வெளிப்பட்டுப் பதினாறுவயசும் யவ்வனமும் திவ்விய தேஜசு முதலியவு முடையோமாய் உன்னை மணம்புரியுந் கருத்துக்கொண்டு ஒருவரு முணரவண்ணம்) உள்ளேடுகூட (எவ்விடங்களுக்கும்) யாரும் அடுத்துவந்தோம் (அதற்கிசைவாயென்று சிவபிரான் அருள அதற்கு மதுரைப்பதியில் வதியும் என்னுடைய மாதா காஞ்சனமலை அதுமதிபெற்றுத் தேவரீர் விவாகஞ்செய்யத் தக்கதென்று பிராட்டியார்வீண்ணப்பஞ்செய்ய அதற்குச் சிவபிரான் நீ கூறியபடி உன்னுடைய மாதா அது மதிபெற்றுப்) பழைய வேதத்தில் ஒதியபடி வருகின்ற சோமவார சுபதினத்தில் நல்ல

முகூர்த்தங்கடைய காலத்தில் உன்னை மணம்புரிதற்கு (யாம்) வருவோம் உன்னுடைய மதுரைப்பதிக்கு நீசெல்வாயென்று திருவாய்மலாநதருளினார்.—எ-று. வருவித்தல்கா வடமெழுதியிற் றண்டன. (சரு)

என்ற நாதன்மே லன்பையு முயிரையு மிருததியா யஞ்சுழக் குன்ற மன்னதோ மேற்கொடு தூரியங் குரைகட லெனவார்ப்ப நின்ற தெய்வமால் வரைகளும் புண்ணிய நீத்தமு நீத்தேகி மன்றன மாமது ராபுரி யடைந்தனன் மதிக்குல விளக்கன்னாள்.

இ-ள் (அங்ஙனம்) திருவாய்மலர்ந்தருளிய நாயகராகிய சுந்தரோசாமாட்சி சுந் திரகுலத்திற்கு, தீபம்போன்ற பிராட்டியார் தமதன்பையும் உயிரையுமவைத்து மாதர் குழாஞ்சுழம்படி மலைபோலுந் தோமேற்கொண்டு கடலொலிபோல வாச்சியங்கள் ஒலிக் கப் பருவதமுதலியவற்றைக் கடந்து மணங்கமழும் மதுரைமாநகரை அடுத்தருளினார். (.)

மங்கை நாயகி மங்கல மெதிாகொள வந்துவா னிழிசெலவம் பொங்கு மாளிகை புருந்தன ளாகமேற புதுமணத் திறநீட்டி யெங்கு மோலையுயத் தமைச்சாமங் கலவினைக் கியவன வமைக்கின்ற ரங்கண மாகக் கொங்கணுங் கடிமுர ஶானேமே லறைவித்தார்.

இ-ள். (அதேத) பிராட்டியார் அட்டமங்கலம் எதிாகொள்ளச் சென்று தேவ லோகச் செலவத்தை இகழ்த்த கேதுவாகிய செல்வம் விளங்குந் திருக்கோயிலை அடை ந்து மாதாவுடன் எல்லாஞ்சொல்லிக் கலந்) திருக்க அதன்மேற புதிதாக நிகழ்ந் திரு மணச்செய்தி எழுதிய திருமுகத்தை எவ்விடத்துக்கும் அனுப்பி அத்திருமணச் செய் கைக்கு வேண்டுவனவற்றை அமைக்கின்றவராகிய அமைச்சர் அழகிய இடமுடைய அம்மதுரை நகரத்தார் அறியும்படி மங்கலமுரசை யானேமேலேற்றி அறைவித்தார்.— எ-று. அமைக்கின்றார், வினைமுற்றுப்பெயர் (சஎ)

நெ வேறு.

கன்னிதன் மணமுர சறைதலுங் கடிநக ருறைபவர் கரைகெடத் துன்னிய வுங்கைபர் கடவுளைத் தொழுகைய் ருடல முகிழ்ப்பெழப் பன்னிய துதியின ரியலெழின மகளி ரா யழகுசெய் பரிசென வின்னிய லெழில்வன நகரொலாஞ் செயலவினை யணிபெற வெழிலசெய்வார்.

இ-ள் பிராட்டியாரது திருமணத்தைக்குறித்து முரசறைவித்த மாத்திரத்தில் அம்மதுரை நகரவாசிகள், அளவில் மகிழ்ச்சியினரும் சுந்தரோசனைத் தொழுகையினரும் உடலிற் புனகமரும்படி துதிக்கின்றவருமாய் இயற்கை யழகுடைய மடவானா (ஆபர ணமுதலிய) செயற்கையினால் அழகுசெய்தலபோல இனிய இயற்கை யழகுடைய நக் ரிலுள்ள (மனைகளை) யெல்லாம் செயற்கையாகிய கைத்தொழிலால் அழகுபெற அலங் காரஞ்செய்யத் தொடங்கினார்கள்.—எ-று. (சஅ)

கோதையொ மும்பரி சந்தனக் குப்பைக் னைந்தனா விசுவார் சிதன மெவ்பனி நீாகயெச் சிநதின பூழி யடக்குவா மாதரு மைந்தரு மிறைமகன மன்றன மகிழ்ச்சி மயக்கினுந் காத்தனி குழைதொடி கண்டுகை கழல்வன தெரிகிலர் தொழிலசெய்வார்.

இ-ள். மடவாரும் ஆடவரும் பூமலையொடு நீங்கிய சந்தனச் சூப்பையைக்க
கோத்து (புறத்தே) யெறிபவரும் குளிரச்சியாகிய மெல்லிய பனிகை, நீரிச் சிதறிய
புழுதியை ஆடக்குபவரும் பிராட்டியாரின் திருமணத்திலெழுந்த மகிழ்ச்சி மயக்காத் கா
திலணிந்த குண்டலம் வளையல் கண்டுகை ஆகிய இவைகள் கழலுதல் தெரியாதவரு
மாய் அலங்காரஞ் செய்பவராயினார்.—எ-று. (சக)

மங்கல மென்றென வினவுவாரா வருமதி நாளென வுரைசெய்வார்
தங்களை யொல்லே தழீஇக்கொள்வாரா தாங்கரு மோகை தலைகொள்வாரா
திங்களி னெல்லையு மாறுநா ளாறுக மென்று செலுத்துவார்
நங்கைய ருங்கடி காணவோ துடிதகன தோள்க ணைமக்கென்பாரா.

இ-ள். (பிராட்டியாரது) திருமணம் எப்பொழுதென்று (ஒருவரை யொருவா)
வினவுவார். வருகின்ற சோமவார தினமெனக் கூறுபவரை விரைநூல் தழுவிக் கொள்ப
வராய்த் தாங்குதற்கரிய மகிழ்ச்சி யடைவார். சோமவாரம வருமனவு அறுதினம்
(ஆயினும் அவை) ஆறுபுகாமென்று கருதிச் சுழிப்பாரா. (அந்திருமண நேரத்) தரிசித்து
மகிழ்வோ நமக்குத் தோள்கள் துடி தனவென்று சொல்லுவார்.—எ-று. கொள்வார்,
சூறிப்பு முற்றெச்சம், எல்லையும் உம்மை அசை. (இடு)

பித்திகை வெள்ளை புதுக்குவார் பெட் புறு வார்களும் பெட்டிற்
சித்திர பரதி நிறுத்துவார் தெற்றிகள் சூங்கும நீவுவார்
வித்திய பாலிகை மென்றழை விரிதலை நீரிநிறை பொற்குடம
பத்தியின் வேதி நிரப்புவாரா தோரணம வாயில் பரப்புவாரா.

இ-ள். சுவர்களைச் (சங்குச்) சாந்திநிற புதுக்குவார். (யாவராலும்) விரும்பத்த
க்கவராகிய (சிற்பத்தொழில்) வல்லோரும் விரும்புபபடி சித்திரங்களை வரிசையாக
அமைப்பார். வெளித்திணைகளிற் சூங்குமக் குழம்பு பூசுவாரா. (பின்பு) அத்திணை
களில் முளைத்த பாலிகைகளையும் மெல்லிய (மாந்) தழைவிரிந்த தலையுடைய நீரிநிறைந்த
பொற்குடங்களையும் வரிசையாக வைப்பார். தோரணங்களை வாயிலிறகட்டுவாரா.—எ-று.
வேதி - கடைக்குறை. (இடு)

நீளிட்ட மணிமறு கெங்கணு நெடுநடைக் காவண நாட்டுவாரா
பாலைகொள் கழுகு சுவைக்கழை பழுகுலை வாழை யொழுக்குவார்
கோளிறை கொண்டென வாடிகள் கோத்தணி வார்மிசை கொடிநிறை
வாளரி யெழுபரி யடிபட மத்திகை நிரையென வைப்பரால்.

இ-ள். அகன்ற விடத்தையுடைய அழகிய வீதிகளெங்கும் நெடிய நடைப்பந்தர்
இடுவார். கழுகு கரும்பு பழுத்தலுடைய குலையுள்ள வாழை இவைகளை வரிசைப்படைக்கட்
டுவார். நவக்கோள்கள் தங்கியிருத்தல் போலக் கண்ணாடிகளைக் கோவையாகக் கட்டுவார்.
மேலேகொடிவரிசைகளை ஒளியுடைய சூரியன (நேர்க்) குதிராமேலும் தாக்கும்படி சம்
மட்டியின் வரிசைபோலக் கட்டுவார்.—எ-று. அரி - இலக்கணை. (இடு)

பூவொடு தண்பனி சிந்துவாரா பொரியொடு பொற்கணம் வீசுவார்
பாவை விளக்கு நிறுத்துவாரா பைந்தொடை பரதரி ன்றாவாரா
ராவண மென்ன வயிப்புற வணிமறு கெங்கணு மரதநக்
கோவையு மரதத மாலையுங் கோப்பரை யாரமுந் தூக்குவார்.

இ-ள். மலர்களும் பனிநீருஞ் சிந்துவார். பொரிகளும் பொற்பொடியும் வீசுவார். பிரதிமைகளேந்திய தீபங்களை வைப்பார். பசிய மலாமலைகளைப் பந்தரிற் றெங் சக்கட்டுவார். கடைவீதியென்று சந்தேகிக்கும்படி அழகிய வீதிகளெவரும் இரதநக் கோவையும் மரகதமாலையும் கோவைபெற்ற முத்துமாலையும் தொங்கக் கட்டுவார்—எ-று.

அடுகரி சிந்துராமப்புலா ரழன்மணி யோடை மிலைச்சுவார்
கடுகடை யிவுளி கழுத்தணி காலணி கலனை திருத்துவார்
சுடர்விடு தோபரி பூட்டுவார் தொடையோடு கவரிக கேக்குவார்
வடுவறு பொற்கல நவமணி மங்கல தீப மியற்றுவார்.

இ-ள். கொல்லும் யானை(நெற்றியிலே) சின்னம் இடுவார். நெருப்புப்போ லும் இரத்தப்பட்டத்தைக் கட்டுவார். கடிய நடையுள்ள குதிகைளுக்குக் கழுத்தணி காலணி சேணம் இவைகளைச் செவ்வீதாக அணிவார். தேரிலே குதிகைகளைப் பூட்டி மாலே சாமரைகளைத் தொங்கவிடுவார். உயர்ந்த பொற்பாத்திரங்களில் நவரதந சுபதீபங் களைவைப்பார்.—எ-று. கல்லனை, இடைக்குறையாயிற்று. பூட்டுவார், முற்றெச்சம்—(இச)

பழையன கலனை வெறுப்பாரத் புதியன பணிகள் பரிப்பாரத்
குழைபனி நீரளை குங்குமங் குவிமுலை புதைபட மெழுகுவார்
மெழுகிய வீரம் புலாத்துவார் விராபடு கலவைக ளப்புவார்
ரழகிய கண்ணடி நோக்குவார் மைந்தரை யாகுல மாக்குவார்.

இ-ள். (பெண்கள்) பழைய அணிகளைத்தள்ளிப் புதிய அணிகளைத் தரிப்பார். பனிநீரிற் குழைத்த குங்குமச் சேற்றைக் குவிந்த தனங்கள் மறையப் பூசுவார். பூசிய (அவ்) வீரத்தை (அகிற்புகையால்) உலரச்செய்வார். வாசனைக் கலவைகளை அப்புவார். அழகிய கண்ணடியைப் பாரப்பார். (தங்கள் தங்கள்) கணவரை வருத்துவார்.—எ-று. வெறுப்பார்—முற்றெச்சம். (இடு)

அஞ்சனம் வேல்விழி தீட்டுவா ராடவர் மாபிடை நாட்டுவார்
பஞ்சுகள் பீத மிருத்துவார் பரிபுர மீது திருத்துவார்
வஞ்சியா தேற லருந்துவார் மருங்கு றளாட வருந்துவார்
கொஞ்சிய கனிமொழி கழறுவார் குழுவோடு குரவைகள் குழறுவார்.

இ-ள். வஞ்சிக்கொடிபோலும் பெண்கள் வேற்படைபோலும் கண்களில் மை யெழுதி நாயகர்மார்பிலே நாட்டுவார். கால்களிற் செம்பஞ்சிக குழம்பு பூசுவார். அவற் றின் மீது சிலம்புகளை அணிவார் மதுவினை உண்பார். (அம்மயக்கால்) இடைதளர், (நடந்து) வருந்துவார். (தங்களநாயகர்) கொஞ்சும்படி கனிந்த மொழிகளாற் றேசுவார். (பெண்கள்) கூட்டத்தோடு கைகோத்தாடவின பாடலைக் குழறிக்கூறுவார்.—எ-று. தீட்டுவா - முற்றெச்சம். தள்ளாட, இடைக்குறையாயிற்று. (இசு)

கின்னர மிதுன மெனச்செல்வார் கிளைகெழு பாணோடு விறவியர்
கன்னிய ரரசை வணங்குவார் கடிமண மெய்து களிப்பினு
லின்னிசை யாமொடு பாடுவா ரீந்தன துகில்விரித் தேத்துவார்
சென்னியின மீதுகொண் டாடுவா னு தேறலையுண்டு செருக்குவார்.

இ - ள். பாடல்மகளிர், சுற்றமாகிய பாணரோடு யாழேந்திய மிதுராசிபோ லிப்பேய்ப் பிராட்டியானை வணங்குவார். திருமணநிகழு மகிழ்ச்சியால் இனிய யாழின் இசையோடு (வேறுபடாது) பாவொர். (சம்மானமாகக்) கொடுக்கும் பெருநன்களை ஆடைவிரித்து ஏந்துவார். சிரமேற்கொண்டு ஆடுவார். மதுவையுண்டு களிப்பார்.—எ-று.

மன்னவர் மகளிரு மறையவா மகளிரும வந்துபொன் மாலைமையத துன்னினர் சோபனம் வினவுவார் தோகைதன் மணவணி நோக்குவார் கன்னித னேவலர் வீசிய காசறை காப்புரவாசமென் பொன்னறுங் கலவையின் மெய்யெலாம் புதைபட வளனெடும் போவரால்.

இ - ள். அரசர்மகளிரும் அந்தணர்மகளிரும் வந்து காஞ்சனமாலையை அடைந்து திருமணப் பெருமையை வினவி மகிழ்வார். பிராட்டியாரது திருமணக்கோலத்தைத் தரிசித்துக் களிப்பார அப்பிராட்டியாருடைய பணிசெய்வோர் வீசிய மயிர்ச்சாந்தினாலும் பச்சைக்கர்ப்பூர வாசங்கலந்த மெல்லிய பொன்னிறமுள்ள நல்ல கலவைகளாலும் உடலம் மறைய அச்சிறப்போடுஞ் செல்வார்.—எ-று. (இசு)

அங்கன கஞ்செய் தகம்பின வாடைபொ திந்தன தோடவிழ் தொங்கல் வளைந்தன மங்கையர் துள்ளிய தவரியி னுள்ளன கங்கையும் வாணியும் யமுனையும் காவிரி யுமபல துறைதொறு மங்கல தூரிய மாப்பன மதமலை மேலன வருவன.

இ - ள். கங்காதீர்த்த முதலியன பல துறைகளிலிருந்து அழகிய பொற்குடங்களில் நிறைக்கப்பெற்றனவும் ஆடைகளாற் பொதியப்பெற்றனவும் இதழ்விரிந்த பூமால்களாற் புனையப்பெற்றனவும் மடவார் வீசுஞ் சாமணர்களில் அடங்கினவும் யானைமேலுள்ளனவும் மங்கலவாச்சியங்கள் முழங்கப் பெற்றனவுமாய் வாராநிற்பன.—எ-று. (இசு)

அங்கவர் மனைதொறு மணவினை யணுகிய துழனிய னொமைறைப் புங்கவ ரினிதுண வறுசுவைப் போனக மடுவினை புரிசுவா ரிங்கடு வனபலி யடிகளுக் கெனயதி களையெதிர பணிசுவார் சங்கரனடியரை யெதிர்கொள்வார சபரியை விதிமுறை புரிசுவார்.

இ - ள். அந்நகரத்தவர் தத்தம் மனைகளில் மணச்செய்கைகள் வந்தனபோல ஆரவாரமுடையராய் அந்நகர் செவ்விதாக அருளுதம்படி அறுசுவைக் கறிகளையும் அன்னங்களையும் சமைக்குந்தொழில்செய்வார். சுவாரி (களு) க்குப் பிட்சை இங்கே சமைக்கின்றோமென்று வைதிக சந்நியாசிகளை எதிர்த்து வணங்குவார். சிவபெருமான் நிருத்தொண்டரை எதிரகொண்டு (திருவமுது கொள்ளும்படி) விதிமுறை பூஜை செய்வார்.—எ-று. (சு0)

இன்னன நகர்செய லணிசெய விணையிலி மணமகன் மணவினைக் கன்னியு மனையவ னென்னினிக் கடிநகர் செயுமெழில் வளனையா மென்னவ ரியநகர் செயலெழி லிணையென வுரைசெய்வ தெவ்னிதன் முன்னிறை மகடமர் மணவணி மணடப வினைசெயு முறைசொல்வார்.

இ - ள். இவ்வாறு நகரத்தை அலங்காரஞ்செய்ய, இத்திருமணத்திற்குரிய பிராணை ஒப்பில்லாதவர் பிராட்டியாரும் அத்தன்மையோயெனில் விளக்கமாகிய

இந்நகரத்திற் செய்யும் அழகிய அலங்காரத்தை அரிய எப்படிப்பட்ட நகரத்தின் அலங்காரமே(யானாலும்)ஒப்பாமென்று யாம் சொல்வதற்கு யாதிருக்கின்றது. (ஒன்றுமில்லை) இதன்மேல் அப்பிராட்டியாருடைய சுற்றத்தார திருமணமண்டபத்தை அலங்கரிக்கு முறைமையைச் சொல்லுவாம்.—எ-று. (௬௧)

ஹே வெறு.

கருவி வான்முழி லுர்தியைப் பொருதநாட் கலைமதி மருமாட்டி
செருவில் வாங்கிய விமானமா லேதளெனத் தெய்வத வரையெலலா
மருவி யந்நகர் வைகிய தம்மிறை மடமக டனைக்காரணபான்
றுருவி நின்றென கட்டை ரெட்டிவான் றெடுகிலை நெடுநதோகள்.

இ-ள். சந்திரன் மரபில் அவதரித்த பிராட்டியார், இந்நிரனைப் போரில்லென்ற காலத்தில் அபகரித்த விமானங்களை வரிசையாக வைத்துபோலவும், மலைகளெல்லாம் வந்து அமந்துணைப்பதில் அமானத சங்கன் அரசனுடைய புத்திரியானாத் திரிசிக்கும்பொருட்டு ஆராய்ந்து நின்றற்போலவும் ஆகாசத்தை யளவுகின்ற நெடிய நிலைதேர்களை நாட்டினார்கள்.—எ-று. (௬௨)

பளிக்கு னேழையர் களிறுசெய் தமைத்தபொற் படியது பசுஞ்சோதி
தெளிக்கு நீலத்தி னுளிக ணிராமணித் தெற்றிய துற்றோசாய்
வெளிக்கு ளாடிய வேவியப் பாவைபோன மிளிர்ப்பளிங் காற்சோதி
தளிர்க்கும் பித்திய இடையிடை மரகதச சாளரத் ததுமாதோ.

இ-ள். ஏழுமுழமுயாந்த யானைகளை (இருபுறத்தும்) பளிங்கினுற் செய்தமைத்த பொற்படியினதும், பசியகிரணம் வீசும் நீலநத்தினுல் யாளிகளை வரிசைப்படச் செய்தமைத்த மணிகள் பதித்த திண்ணையினதும், அருகில் வருவோரது சாயல்கள் வெளியில் ஆடிய சிந்திரப்பாவைபோல விளங்குகின்ற பளிங்கினுற் செய்யப்பட்டுக் கிரணம் வீசுந் சுவரினதும், இடையிடையே மரகதத்தினுற்செய்த சாளரத்தினதும்.—எ-று. ()

பலலு ருச்செய்த பவளக்கா லாயிரம படைத்ததிந் திரநீலக்
கல்லு ருத்தலைப் போதிய தாடகக் கவின்கொளுத் தரமேல
தல்லு ருக்கிய செமமணித் துலாத்ததா லமுதுடற் பசுந்திங்கள்
வில்லு ருக்குகன் மாடம தாகிய வேள்விமண் டபஞ்செய்தார்.

இ-ள். பலவடிவங்கள் செய்த பவளதாலாகிய ஆயிரகாலினதும், அவற்றின்மேல் இந்நிரநீல ரத்தினத்தினுல வடிவமையச்செய்த போதிகையினதும், மேலே பொன்றாசெய்த அழகிய வுத்தரத்தினதும், இருட்டையோட்டுஞ் செம்மணியாலாகிய துலாத்தினதும், சந்திரனது கிரணங்களை யுருக்குதற் கேதுவாகிய கல்லாற்செய்த மே, நிலையினதுமாகிய திருமணமண்டபஞ் செய்தமைத்தார்.—எ-று. ஆல் - அசை (௬௪)

முத்திற் பாளைசெய் தவிர்மா கதத்தினுன் மொய்த்தபா சிலைதுப்பின்
கொத்திற் றீம்புழம் வெண்பொனற் கோழரை சூயின்றபூ கழமுத்துப்பின்
றொத்திற் றுங்குபூச் செம்பொனற் பழுக்குலை தூக்கிப்பொன் னூற்றண்டு
வைத்துப் பாசொளி மரகத நெட்டிலை வாழைபூ நிரைவித்தார்.

இ-ள் முத்தினுற் பாளையும் மரகதத்தினுற் பசிய இலையும் பவளக்கொத்தினுற் பழமும வெள்ளியினுல் அறையுஞ் செய்தமைத்த கழுநகலையும், பவளக்கொத்தினுற்

பிறுக்கும் பூவொடு செம்பொன்னுற் பழுத்தலுடையஞ்ஞாங்கிப் பொன்னுற் றண்டு செய்து மரகதத்தினுள் நீண்ட விலையமைத்த வாழைகளையும் (அத்திருமண மண்டபத்தில்) வரிசைப்பட்டுக் கட்டினாள்.—எ-று. (கௌ)

பித்தி மாதவி சம்பகம் பாதிரி பிறவுமண் டப்ஞ்சூழப் பத்தி யாவாந்த தளிகள்வாய நிறைதுபன் பாடவின் மதுக்காலந் தத்தி யாய்மணங் கவாந்துசா ளாங்கொறுந் தவழ்த்தொழு கிளந்தென்றித்தி யாகிற்கு மதுந்துளி தெளிந்திடச் செய்தன ருய்யானம்.

இ-ள் சிறுசம்பகம் ஒருங்கதி முாலிவார் அம்மணடபத்தைச் சூழ வரிசைப் படவளர்த்து வண்டுகள் இசைபாடவும் (மலர்கள்) தேன ஓழ்ச்சுவம் (அவற்றிட்)சென்று நறுமணத்தைக் கவாந்து சாளரநோயா தவழ்ந்து செல்லும் மந்தமாருதம் தேன்றுளிகளைச் சிந்தவும் உத்தியானவளஞ் செய்சமைத்தாள்.—எ-று. பித்திகை - கடைக்குறையும், உத்தியானம் - இடைக்குறையுமாயின. (கௌ)

வேள்விச் சாலையும் வேதியங் குண்டமு மேகலை யொடுதொன்னுற் கேளவிச் சாபிறா கண்க்கண் ணடிவிடை கிராகடா சிவரசு நீளவிற சாமரம் வலம்புரி சுவாத்திக நிறைகுட மெனவொட்டு வார்விட் டோங்குமங்க கலந்தொழில் செய்பொறி வகையினு னிருமித்தார்.

இ-ள் யாகசாலை வேதிகை ஓங்குண்டம் இவைகளை வரம்புகொடு பழைய சிவாகமதால் விதியால் வருத்தி, கணனாடி, இடபம், தீபம், இடையிற பெண்குழந்தையுடைய பெணவடிவமாகிய ஸ்ரீவற்சம் மிகக் ஒளியுள்ள சாமரம், வலம்புரிச்சங்கம், மண்டபவடிவமாகிய சுவஸ்திகம் (ஐல) பூரணரூபம் எனவும் ஒளிவீசியுயர்ந்த அஷ்டமங்கலங்களைத் தொழிலசெய்கின்ற யநிரவகையினால் அமைத்தாள்.—எ-று. சுவஸ்திகம், மேழிவடிவமுமாம். (கௌ)

மணங்கொள் சாந்தொடு குங்கும்ப் போதளாய் மான்மதம் பனிநீர்தோய்த் தினங்கு சேறுசெய் திருநிலை தடவிவா ளிரவிமணு டலகாணப் பணங்கொ ணுகமா மணிவிளக் கிருகையும பாவைக ளெடுத்தேந்தக் கணங்கொ டாரகை யெனநவ மணிகுயில கம்பலம் விநாணித்தார்.

இ-ள். சந்தனம் குங்கும்ப்பு கஸ்தூரி பனிநீர் இவைகளைக் குழைத்துச் சேறு செய்த பூமியில் மெழுகிச சூரியமண்டலம் நாணும்படி நாகரத்தின தீபங்களை இருபுறத்தும் பிறதிகைகளேந்தி நிற்ப நகைத்திரக் கூட்டம்போல நவமணிகள் கோத்த மேற்கட்டிகளை மேலே கட்டினாள்.—எ-று. (கௌ)

•செம்பொற் கோபின்முன சேண்டொடு காவணந நிசையெலாம் விழுங்கச்செய், தம்பொற் பாலிகைப் பாணடிவ்வாய் முளைதெளித் தம்புயத் தவனாதி, யும்பார்க் கேற்றபொற் கம்பல மேலவிரித் துள்ளுறத் தவிசிட்டுத, தும்பைத் தாழ்சடை யான்றமர்க் காதனஞ் சூழவிட் டதனாப்பண்.

இ-ள். அத்திருமண மண்டபத்தின் முன்னே ஆகாசத்தையும் திக்குகளையும் அளாவி மன்றக்கின்ற பந்தர் இடுவித்துப் பொன்னாலாய வட்டப்பாலிகையில் முளைதெளித்துப் பொற்கம்பலம் மேலேவிரித்து அதனுள்ளே பிரமாமுதலிய தேவர்களுக்கு ஆசனங்களும் அவற்றாளனே சூழச் சிவபிரான் நிருத்தொண்டர்களுக்கு ஆசனங்களும் இட்டு அவற்றின் மத்தியிலே.—எ-று. (கௌ)

கற்பி கருதரு வயிரவா ளரிப்பிடர் கதுவப்பொற் குறடேற்றி
யெற்பு டுந்துகி ராற்கூடஞ் சதுரமா வியற்றிய வெருத்தத்தூண்
வீர்ப டும்பளிக்குத்தரந் துப்பிலை விடங்கமே னிலமுன்றூப்
பொற்ப நூல்வழி விமானமபன் மணிகளாற் பொலியச்செய் துள்ளாக.

இ - ள். கற்பநாருதந்த வயிரத்தாலியன்ற ஒளியுடைய சிங்கங்களின் பிடரிற்
பொருந்தப் பொற்குறடெழுப்பி ஒளிவீசும் பவனத்தாலாகிய குடத்தோடு சதுரமாச் செ
ய்த கழுத்துடைய தூண்களை (நிறுத்தி) ஒளிவிடும் பளிக்கினால் உத்தரங்கனையும் பவன
த்தினாற் கொடுக்கையையும் (பரப்பி இங்ஙனம்) மேல நிலமுனருக அழகுசெய்யச் சிற
பதூலவழியே பல இரத்தநங்குளால் விமானம் விளங்கச்செய்து அத்தனாளாக. —எ-று

அங்க மாறுமே காலகளாய் முதலெழுத் தம்பொற்பீ டிகையாகித்
துங்க நான்மறை நூல்களே நித்திலந் தொடுத்ததைத் தாமமாகி
யெங்க னாயக னெம்பெரு மாட்டியோ டிருப்பதற் குருக்கொண்டு
தங்கி னாலென நவமணி குயின்றபொற் றவிசது சமைத்திடடா.

இ - ள். ஆறங்கங்கள் கால்களும், பிரணவம் பீடமும், நான்கு வேதங்கள் வட்
முமாகி எங்கள் சிவபிரான் தடாதகைப் பிராட்டியாருடன் அமர்ந்தருளுதற்கு வடிவங்
கொண்டு தங்கியதுபோல நவமணிகள் அழுத்திய சுவாணுசனம் அமைத்தார். —எ-று. (1)

புரந்த ரன்றரு கற்பகம் பொலந்துகில் பூண்முத லியநல்கச்
சுரந்த ரும்பெற லமுதமை வகையறு சுவையுண முதலாகப்
பரந்த தெய்வவான் பயப்பச்சிற் தாமணி பறபல வுஞ்சிந்தித்
திரந்து வேண்டுவ தரத்தர வீட்டின ரிந்திர னகர்நாண.

இ - ள். கற்பநாரு பீதாம்பரமுதலியனவும் காமதேனுபால் (முதலிய) பஞ்சகங்
வியம் அதுசுவையுணவு முதலியனவும் சிந்தாமணி சிந்தித்து யாசித்து வேண்டுவனவும்
கொடுக்கக் கொடுக்க இந்நிரனகர் நானும்படி (பெற்றது) திரட்டினார். —எ-று. (எ)

தென்னர் ஸேகரன் திருமக டிருமணத் திருமுகம் வரவேற்று
மன்னா வந்தெனா தொழுதுகைக் கொண்டதம் மணிமுடி மிசையேற்றி
யனன வாசகங் கேட்டனர் கொணர்ந்தவாக் கருங்கலந் துகினல்கி
முன்ன ரீரத்தெழு களிப்புற மனத்தினு முந்தினர் வழிக்கொள்வார்..

இ - ள். பிராட்டியாரது திருமணச்செய்திவரைந்த திருமுகம்வர (அதனை) அர
சர்கள் வந்து எதிரோற்று வணங்கிக் கைப்பற்றித் தம்முடிமேற் சூடி அதில் வளர்ந்த
வாசகங்களைக் கேட்டித (திருமுகங்) கொண்டு வந்தவர்களுக்குச் சம்மானஞ்செய்து. (தம்
மை) முன்னே இழுத்துச் செல்ல மகிழ்ச்சிமேற்பட மனவேகத்தினு முற்பட்டு வழிச்
செல்வாராயினர். —எ-று. கேட்டனர் முந்தினர் - முற்றெச்சம். (எ)

கொங்கர் சிங்களர் பல்லவர் வில்லவர் கோசலர் பாஞ்சாலர்
வங்கர் சோனகர் சீனர்கள் சாளுவர் மாளவா காமபோச
ரங்கர் மாகத ராரியா லேரிய ரவந்தியர் வைதர்ப்பா
கங்கர் கெரங்கணா விராடாகுண் மராடாகுள் கருநடர் குருநாடா

கூலிங்கர் சாவகர் கூவிள ரொட்டியர் கடாரர்கள் காந்தாரர்
குலிங்கர் கேகயர் விதேகர்கள் பெளரவர் கொல்லாகள் கல்யாணர்
தெலுங்கர் குர்ச்சரர் மச்சர்கண் மிலச்சர்கள் செஞ்சையர் முதலேனைப்
புலங்கொண் மன்னருந் துறைதொறு மிடைநதுபார் புதைபட வருகின்றார்.

இ-ள். கொங்குதேச முதலியவற்றிலுள்ள அரசர்கள் தம்மிடந்தோறு நின்று
புறப்பட்டு நெருங்கிப் பூமி மறையும்படி வரத்தொடங்கினார்கள்.—எ-று. (எசு) (எடு)

இத்த கைப்பல தேயமன் னவர்களு மெண்ணிடம் பெருநீண்டிப
பைத்த வாழிபோ னிலமகண் முதுகிறப் பரந்தந னையராகித்
தத்த நாட்டுள பலவகை வளனொடு தழீஇப்பல நெறிதோறு
மொயத்து வந்தனர் செழியாகோன் திருமகண் முரசுதிர் மணமுதூர்.

இ-ள். இத் தன்மையுடைய பலதேசத் தரசர்களும் பலவழிதொறுஞ் சேர்த்து
எள்ளிட இடமின்றி நெருங்கிப் பரந்த கடல்போலப் பூதேவ் முதுகுமுறிய விரிந்த சே
னையுடையவாகளாய்த் தங்கன் தங்கன் தேசத்துள்ள செல்வங்களோடுங் கூடிப் பிராட்
டியாரது திருமணமுரசுமுழங்கும் மதுரைப் பதியில் வந்தனர்.—எ-று. (எசு)

வந்த காவல ருழையாசென் றுணர்த்தினா வருகென வருகும்பப்
சந்த வாளரிப் பிடரனை மீதறந் தழைத்தருள் பழுத்தோங்கும்
கந்த நாணமலர்க் கொடபினைக் கண்டுகண் களிப்புற முடித்தாமஞ்
சிறந விழ்ந்தருள் சுரந்திடத் தொழுதுபோய்த் திருந்துதம மிடம்புக்கார்.

இ-ள். வந்த அரசர்களது (வரவை) வாயில் காப்போர் சென்று (பிராட்டியாரு
க்கு) விண்ணப்பஞ் செய்தனர். (பிராட்டியார், அவ்வரசர்) வரக்கடவனொ ஞ்ஞாபி
க்க (அவரைக் காவலாளர்) அருகேசெலுத்த (அவ்வரசர்) அழகிய ஒள்ளிய சிவகங்களின்
பிடரினுள்ள ஆசனத்தில் அறந்தழைத்து அருள்கனிந்து மிக்க மணமுடைய புதியம
லர்க் கொம்புபோல் (அமர்ந்த) பிராட்டியானாக கண்களிக்கத் தரிசித்து முடிமாலை
(கீழே)விழ வணங்கிப் பிராட்டியார் திருவருள்புரிய (மீட்டுந்)தொழுது சென்று தங்
களுக்கு (ஏற்படுத்திய) இடங்களை அடைந்தனர்.—எ-று. பிராட்டியார், உயிர்கள்பொரு
ட்டு அறம்வளாதது அருள்மிகுந்து முகமலர்ந் தமர்கின்றொ ளன்பது கருத்து. (எசு)

வரைவ ளங்களும் புறவினில் வளங்களு மருதத்தண் பணைவேலித்
தலைவ ளங்களுஞ் சலதிவாய் நடைக்கலந் தருவளங் களுமீண்டி
யுரைவ ரம்பற மங்கலம் பொலிந்ததிவ் வூரினி நால்வேதக்
கறாக டந்தவன் திருமணஞ் செயவரு காட்சியைப் பகாகின்றேன்.

இ-ள். மலை காடு மருதம் கடல் இவற்றின் பொருள்கள் முற்றும் நிரம்பி இம்
மதுமாமா நகரம் சொல்லளவைக் கெட்டாத மங்கலகரமாக விளங்கியது. இனி வே
தாதிதராகிய சுந்தரோசர் திருமணம் புரியவரும் அற்புதத்தை (யான்) கூறுகின்
றேன்.—எ-று. (எசு)

ஓக நாயகி மீண்டபின் ஞாட்பிகந் திரசத கிரியெய்தி
நாக நாயக மணிபணி சுந்தர நாயக னுயிர்க்கெல்லாம்
போக நாயக குகிப்போ கம்புரி புணாப்பறிந் தருணந்தி
மாக நாயகன் மாலய னுருத்திரா வரவின்மேன் மனமவைத்தான்.

இ-ள். பிராட்டியார் (முதுணைப்பதிக்குத்) திரும்பியபின் சுந்தோசர் போர்க்களத்தினிங்கித் திருக்கைலாசத்தை யடைந்து போகமூர்த்தியாய், உயிர்களுக்குப் போகத்தைத் தீஞ்சுத்தகேலுவாகிய திருக்குறிப்பொடு (வீற்றிருத்தலை) அருளையுடைய திருநந்தி தேவர் உணர்ந்து. இத்திரன் முதலாகிய தேவர்களது வரவின்மீது திருவுளங் கொண்டருளி.—எ-று. வைத்தான் - முற்றெச்சம். (௭௯)

சங்கு கன்னனை யாதிய கணுதிபர் தமை விடுத்தனன்னனா
செங்க ணேற்றவர் மாலயன் முதற்பெருந் தேவர்வான் பதமெய்தி
யெங்க ணாயகன் நிருமணச் சோபன மியம்பின ரதுகேட்டுப்
பொங்கு கின்றபே ரன்புபின் நள்ளுறப் பொள்ளென வருகின்றா.

இ-ள். சங்குகன்னர்முதலாகிய சிவகணத்தலைவரை அனுப்பினார். அவர் உருத்திரர் விஷ்ணு பிரமா முதலிய தேவர்களது பதவினை அடைந்து எங்கள் சிவபிரானது திருமணச் சபத்தைக் கூறினார். அதனைக்கேட்டு (அத்தேவர்கள்) அன்பு பின்பு நின்று தள்ள வினாவாகவரத் தொடங்கினார்கள்.—எ-று ஐ-சாரியை. (௮௦)

அஞ்சு கோடியோ சனைபுகைந் திருமடங் கழன்றவா தமைப்போலீ
ரஞ்சு தீயுருத் திரர்புடை யுடுத்தவ ரழங்கணற் பூதங்க
ளஞ்சு தூறுருத் திரரண்டத் துச்சிய ரரியயன் முதற்றேவ
ரஞ்சு மாணையு மாற்றலும் படைத்தவ'ரெருட படைவீரர்.

இ-ள். ஐந்தகோடி யோசனைதூரம் புகைந்து பத்துக்கோடி யோசனைதூரம் தீச்சிகைவிட்டெரியுங் காலாக்கிரி ருத்திரரும் அவரைப் போன்றவர்களா யவரைச்சூழ்ந்துள்ள) பத்துருத்திரர்களும் (அப்பதின்மருள் ஒவ்வொருவரையும்) புடைசூழ்ந்து சேவித்தீ ரிற்கும் ஒவ்வொருகோடி யுருத்திரர்களும் தீப்பொறி சிந்துங் கண்களாற் பூதங்களஞ்சுத்தக்க அண்டத்தி னுச்சியிலிருப்பவராகிய தூறுருத்திரர்களும் அரிபிரமாதி தேவரும் அஞ்சுத்தக்க வாணையும் வலிமையுமுடைய கொல்லும் பூதப்படை வீரர்களும்.—எ-று. (௮௧)

புத்தி யட்டகர் நாவிரு கோடிமேற் புகப்பெயத நரகங்கள்
பத்தி ரட்டியுங் காப்பவா பாரிடப படையுடைக் கூாமாண்டர்
சத்தி யச்சிவ பரஞ்சுட ருதவிய சதவுருத் திரரன்ன
ருய்த்த ளித்தவீ னாம்பது கோடிய ருருத்திரா கணநாதர்.

இ-ள். புத்தித்துவத்திற் பொருந்திய பைசாசபுவனமுதலிய எட்டுப்புலன் ன்களி லுள்ளோரும் இருபத்தெட்டுக்கோடி நரகங்களையும் காப்பவர்களும் பூதப்படையுடைய கூர்மாண்டரும் சிவபிரானருளிய தூறுருத்திரர்களும் அவ்வுருத்திரர் படைத்த தூறுகோடி யுருத்திரர்களும் கணநாதர்களும்.—எ-று. (௮௨)

பட்ட காரீவா யரவணி பவர்பசு பதியுருத் திரராகி
யட்ட மூர்த்திகண் மேருவி னவிர்சுட ராடகர் தோடேநது
மட்ட ருமலர் மகன்செருக் கடங்கிட மயங்கிய விதிதேற்ற
நிட்டை யாலவ னெற்றியிற னேன்றிய நீலலோ கிதநாதா.

இ-ள். பவா முதலிய அட்டமூர்த்திகளும் பொன்மலைபோல விளங்கு மொளியுடைய ஆட்கேசரரும் பிரமன செருக்கடங்கவும் அவன் மயங்கிய படைப்புத்தொழிலைத் தெளிவிக்கவும் தியாகத்தால் அவனது நெற்றியிற் றேன்றிய நிலைத்திருந்திரரும்.—எ-று. காரி-விடம்.

(அக)

பால மேற்றசெந் தழலவிழி யுருத்திரா பநினொரு பெயர்வாகைசு
சூல மேற்றகங் காளக் பாலியா தூரகத் தெடுங்காரி
நீல மேற்றபைங் கஞ்சுக் போவையி னெடியவா நிருவானக
கோல மேற்றவ னொணமாளு ளிப்புறங் கொண்டுகேத் திரபாலா.

இ-ள். ஏகாதசுநத்திரமும் வெற்றிச் சூலமும் முழுவெலும்புங் கபாலமும் தரித்த சிவகணத் தலைவர்களும் குதிரைவாகனமுள்ள சாஸ்தாவும் கரிய பசிய சட்டையிட்ட சிவகணத்தலைவர்களும் நிருவாணிகளாய்ச் சுவானமேற்கொண்ட சேஷத்திரபால னொணமாகளும்.—எ-று.

(அச)

செய்ய தாமரைக் கண்ணுடைக் கரியவன செம்மலா மணிபீடத்
தையன் வாசவ னாதிபெண டிசைப்புலத் தமரொண் வசுதேவா
மையில் கேள்விசா லேழெழு மருத்துகண் மருதுதுவ நிருவோவார்
வெய்ய வாள்வழங் காரிரிண டருக்கரோ வெண்கடா மதிசசெலவன்.

இ-ள். விஷ்ணுவும் பிரமாவும் இரத்திரன் முதலிய திக்ரூப்பால்களும் அஷ்டவசுக்களும் நார்பத்தொனபது மருத்துக்களும் அசுசுவினிதேவிரிவரும் சுவாத்சாகிததரும் சந்திரனும்.—எ-று. வாள்-ஒளி.

(அதி)

வைப்புங் கால்களுங் கணபெற்றுக் கதிபெற்ற கடும்புலி முனிச்செலவன்
பைய ராமுடிப் பதஞ்சலி பாற்கடல பருகிமா தவன்சென்னி
செய்ய தாள்வைத்த சிறுமுனி குறுமுனி சிவமுணர் சனகாதி
மெய்யு ணர்ச்சியோர் வாமதே வன்சுகன வியாதனு ரதன்மன்னே.

இ-ள். வியாக்கிரபாத முனிவரும் பதஞ்சலி முனிவரும் பாற்கடலுண்டு கிருஷ்ணரது முடியில் அடிமலா சூட்டிய வுபமந்தியு முனிவரும் அகஸ்திய மகாமுனிவரும் சனகாதி நான்குமுனிவரும் வாமதேவ முனிவரும் சுசுமுனிவரும் வியாசமுனிவரும் நாரதமுனிவரும்.—எ-று.

(அசு)

எழுவ ரன்னையர் சித்தாவிச் சாதர நியக்காகின் னரர்வேத
முழுவ ரம்புணர் முனிவாயோ கியாமணி முடித்தலைப் பலநாகா
வமுலிவ வான்றவ வலியுடை நிருதாவாள வலியுடை யசுரேசா
குழுவொ மெய்யில் பூதவே தாளாவெங் கூளிக ளரமாதர்.

இ-ள். சப்தமாதரும் சித்தரும் வீத்தியாதாரும் இயக்கரும் கின்னரரும் முனிவரும் யோகிகளும் உரகரும் இராக்கதரும் அசுரேசரரும் பூதவேதாளரும் கூளிகளும் தெய்வமகளிரும்.—எ-று.

(அள)

ஆண்டி னோடய னம்பரு வந்திங்க ளாநிரண் டிருப்பக்
மீண்டு மைம்பொழு தியோகங்கள் கரணங்க ளிராப்பக் விவற்றோடும்
பூண்ட நாழிகை கணமுதற் காலங்கள் பொருகட னதிற்கு
நீண்ட மாலவரை திக்கய மேகமின் னிமிடநதவைம பெரும்பூதம்.

இ-ன். (தேவதவடிவங்கொண்டு) அறுபது வருஷங்களும் இரண்டாய்நங்கனும், ஆறிருதுக்களும் பன்னிரண்டு மாதங்களும் இரண்டு பக்ஷங்களும் ஐம்பொழுத்களும் யோகங்களும் க்ஷணங்களும் இராக்காலமும் பகற்காலமும் நாழிகைகளும் கண் முதலிய காலங்களும் சப்தசாகரங்களும் சப்தநதிகளும் அஷ்டதிக்குகளும் அஷ்டகுல பருவங்களும் அஷ்டகஜங்களும் சப்தமேகங்களும் மின்னல்களும் பஞ்சமகா பூதங்களும்—
எ-று. ஈண்டல - டெருங்கல். (௮௮)

மந்தி ரம்புவ னங்கடத் துவங்கலை வருணங்கள் பதம்வேதந்
தந்தி ரம்பல சமயநூல் புறந்தழீஇச் சார்ந்தநா நருமாதி
முந்தி ரங்கிய சதுர்விதஞ் சரியையே முதலிய சதுட்பாத
பிந்தி ரங்குநீர் முடியவ ரடியவ ரிச்சியா வெண்சித்தி.

இ-ன். மந்திரங்கள் பதங்கள் வர்ணங்கள் ஆகிய சப்தாத்துவாக்களும் புவனங்
கள் தத்துவங்கள் கலைகள் ஆகிய அர்த்தாததுவாக்களும் வேதங்களும் சிவாகமங்களும்
அகம் அகப்புறமாகிய சமயநூல்களும் புறம் புறப்புறமாகிய சமயநூல்களும் முதன்மை
யான அறமுதலாகக் கூறிய நான்குறுதிப் பொருள்களும் சரியைமுதலிய நான்கு பாத
தங்களும் அஷ்டமகா சித்திகளும்.—எ-று. இந்து இரங்கும் கீர் - சந்திரனும் ஒலிக்குங்
கங்கையு மணிந்த. (௮௯)

ஆயி ரங்கட லணையவாய்ப் பரந்தெழு மாயிர மனிகத்து
ளாயி ரங்கதி ரணையரா யுருத்திர ரந்தரத் தவரண்ட
மாயி ரந்தகா பட்டெனத் துந்துபி யாயிரங் கலந்தார்ப்ப
வாயி ரஞ்சத கோடியோ சனைவழி யரைக்கணத் திடைச்செல்வார்.

இ-ன். பலகடல்கள் போன்றனவாய்ப் பரந்தெழுநின்ற சேனைகளுள்ளே பல
ஆகித்தர்போல உருத்திரருக் தேவரும், பலவண்டங்கள் உடைபட்டனவென்று சொல்
லும்படி பலவாச்சியங்கள் கலந்தொலிக்க இலட்சங்கோடி யோசனைவழியைக் கடந்து
செல்லுகின்றவராயினர்.—எ-று. (௯௦)

சித்தந் தேர்முனி வேந்தருந் தேவருஞ் சிவனுருத் தரித்தோருந்
தத்தந் தேர்முத லூாதியர் வாராதிகழ் சந்தன மணிக்கொங்கைக்
கொத்தந் தேமலர்க் குழன்மனை யாரொடுங் குளிராவிசும் பாருச்சென்
றத்தந் தேரிடை யாளபங்க னணிவரைக் கணியராய் வருகின்றார்.

இ-ன். உருத்திரர் முதலியோர் தங்கள் தங்கள் வாகனங்களையுடையராய்ப் பத்
திரிகளோடும் ஆகாயவழியாகப் போய்ச் சிவபிரான் நிருக்கயிலாய மலைக்குச் சமீபராய்
வருகின்றவரானா.—எ-று. வார் - கசசு. அதததது ஏரிடையாள் - அந்த தூலபோலும்
அழகிய இடையுடைய வுமாதேவியார். (௯௧)

இழிந்த லூர்தியர் பணிந்தெழும் யாக்கைய ரிறைபுகழ் திருநாம
மொழிந்த நாவினர் பொடிப்பெழு மெய்யினா முகிழ்த்தகை முடியேறக்
கழிந்த வன்பினர் கண்முதற் புலங்கட்குங் கருணைவான் சுவையூறப்
பொழிந்த வானந்தத் தேனுறை திருமலைப் புறத்துவண் டெனமொய்த்தார்.

இ-ன். (இங்ஙனம் வந்தவர்கள்) வாகனங்களினின்றும் இறங்கினவர்களும் தொ
முதெழும் உடம்பினர்களும் சிவபிரான் நிருப்புகழ்க்கையுந் திருநாமங்கனையும் ஒது நாவி

னர்களும் புன்கமருமபும் யாக்கையினாகளுமாய்க் குவித்தகை முடிமேலேறும்படி, பேரன்பினனது (அறிவன்றி) ஐம்பொறிகட்கும் உயர்ந்த வருட்சுவை யூறும்வண்ணம் பொழிந்த ஆநந்தத் தேனாகிய அப்பரசிவன் அமரும் திருக்கைலாசமலையருகே வண்டுகள் போல நெருங்கினார்கள்.—எ-று. (௧௨)

விரவு வானவர் நெருக்கற வொதுக்குவான் வேததிரப படையோச்சி
யரவு வார்சடை நந்தியெம பிரானவ ரணிமணி முடிதாக்கப
பரவு தூளியிற் புதைபடு கயிலையம் பருபுடிகம் பகலகாலு
மிரவி மண்டலத் தொடுவருநா ளொடுவகிய விந்துமண் டலமானும்.

இ-ள். தேவர் (முதலியோ) நெருக்கற ஒதுக்கும்படி திருநந்திதேவர் வேத்திரப் படையைவீசி அவர்களது முடியிலே தாக்குதலால் (உதிர்த்து) பரவிய இரத்தத்துகளில் மறைந்த திருக்கைலாசமலை, அமாவாசியை தினத்திலே ஆதித்த மண்டலத்தில் ஒடுங்கிய சந்திரமண்டலம்போலும்.—எ-று. பகல காலும் - ஒளிவீசும். (௧௩)

யீந்த வானவர் புறநிற்ப நந்தியெம வள்ளலங் குள்ளெய்தி
யெந்தை தாள்பணிந் தையவிண் ணவொலா மீண்டினு னொனவிண்டுத்
தந்தி டென்னவர் தழைத்துவேத் திரத்தினற் றராதந் தெரிந்துய்ப்ப
முநதி, முந்திவந் திறைஞ்சினர் சேவடி முண்டக முடிசூட.

இ-ள். தரிசிக்க வந்தவர்கள் புறத்தேநிற்க, திருநந்திதேவர் அகத்தே புருந்து சிவபிரான் நிருவடிகளை வணங்கி ஐயமோ தேவர்முதலிய யாவரும் வந்து நெருங்கினு னொன்விண்ணப்பருசெய்யச் சிவபிரான் (அதற்கு அவர்களை) இவகே அழைப்பாயென்று ஆஞ்ஞாபிக்க, (நந்தியிரான்) வந்து (அவர்களை) அழைத்துப் பிரப்பங்கோலால் உயர்வுதாழ்வுகள் உணர்ந்து (உள்ளே) செலுத்த (அவர்கள்) முற்பட்டு முற்பட்டு வந்து சிவபிரான் நிருவடிக்கமலங்களைத் தம்முடிசூட வணங்கினார்கள்.—எ-று. (௧௪)

தீர்த்தன் முன்பணிந் தேத்துகின றாகளிற் சிலர்க்குத்தன் நிருவாயின்
வார்த்தை நல்கியுஞ் சிலர்க்கருண் முகிழ்நகை வழங்கியுஞ் சிலர்க்குக்கண்
பார்த்து நீண்முடி துளங்கியுஞ் சிலாக்கருட் பரிசிறந் தெழுந்தண்டங்
காத்த கண்டனோ மண்டபத் திடைபுக்குக் கடிமணக் கவின்கொள்வான்.

இ-ள். பரிசுத்தராகிய நீலகண்ட பரமசிவன் தன சந்திரியில் வழிபடுவோரிற் சிலர்க்குவார்த்தையும் சிலர்க்குக் கருணையரும்பும் புன்னகையும் சிலர்க்குத் திருநேக்கும் சிலர்க்குத் திருமுடி யகைத்தலும் சிலர்க்கு அதுககிரகமாகிய சம்மானமும் அருளி (பின்பு) அங்குநின்றும் எழுந்து ஓர் மண்டபத்திற் புருந்தருளித் திருமணக்கோலங் கொள்ளும் கருத்துடையாராயினர்.—எ-று. (௧௫)

ஆண்ட நாயகன் நிருவுளக் குறிப்புணர்ந் தளகைநா யகனுள்ளம்
பூண்ட காத்தமேற் கொண்டெழு மன்புகதன புனிதமெய்த் தவப்பேறு
மீண்ட வாங்கணைந் தெண்ணிலா மறைகளு மிருவரு முனிவோரு
தீண்ட ருந்திரு மேளியைத் தன்கையரற் றீண்டிமங் கலஞ்செய்வான்.

இ - ள். அச்சிவபிரான நிருவுனப் பாகவினையறிந்து குபேரனாவன் அன்பு
தவப்பயனுக் கூடுதலால் அம்மண்டபத்திற் சென்று வேதாதிதனும் பரிசித்தற்கரிய திரு
மேனியைத் தனது கரங்களாற் பரிசித்துத் திருமணக்கோலஞ் செய்பத தொடங்கி
னான்.—எ-று. (க௬)

பூந்து கிற்படாங் கொய்சகத் தானேபின் போக்குகோ வணஞ்சாத்தி
யேநதி ரட்டைஞாண படடிகை யிறுக்கிவண டிணாக்ருநான் மலாககுஞ்சி
வேய்ந்து கற்பகப் புதுமலாச சிகழிகை மிலை நூநீ றணிமெய்யிற்
சாந்த மான்மதந் தன்பபரி நீரளாய்த் தடக்கையான் மடடித்தான.

இ - ள். வஸ்திரத்தை (முன்புறத்திலே) கொய்சகமாகவும் பின்புறத்திலே போ
க்குகின்ற கோவணமாகவுஞ் சாத்தி (அதனமேல்) இரட்டையாகிய திருவனா நானாடு
பட்டிகையும் இறுக்கி மலர்களை அணிபதக்க சிகையைக் கொண்டையாகிப் புனைந்து
கற்பகப்புதுமலர் மாலையை (மேலே) சூடி விபூதியணித்த திருமேனியிற் சந்தன முதலிய
வற்றைக் கலந்து பூசினான்.—எ-று. (க௭)

இரண்டு செஞ்சுடர் நுழைந்திரு நாலென வினைமணிக் குழைக்காதிற்
சுருண்ட தோடுபொற குண்டலந திணியிரு நேர்துதோட் புறநதுள்ள
மருண்ட தேவரைப் பரமென மதிப்பவா மையலவல விருண்மான
விருண்ட சுண்டமேன் முழுமதி கோததென வினைத்தகண டிகைசாத்தி.

இ - ள். சங்கக் குண்டலமுடைய இரண்டு திருச்செவியிலும் இரண்டு சூரியர்
இருந்தாற்போலத் தோடுங் குண்டலமும் இருளைப்போககித் தேவனிலையை (த தரித
தும் அடிமுடி காணுது) மயங்கிப் தேவரைப் பரமெனக் கருதுவோரது மயக்கபிருள்
போல விருண்டகண்டத்திற் பூணசந்திரனைக் கோததாற்போல முத்துக்கண்டிகை தரி
த்தும்.—எ-று. (க௮)

வலங்கி டந்தமுந் நூல்வனா யருவியின் லயங்குமார் பிடைச்சென்னித்
தலங்கி டந்தவெண் டிங்குநூற் றமுதெனத் தாளமா லிகைசாத்தி
யிலங்கி டந்தமா லிகைப்பரப் பிடையியைத் திருநாமுகம் பிளந்தாரங்
கலங்கி டந்தபாற் கடன்முனைத் தெழுமிளங் கதினைக் கவிஞ்செய்து.

இ - ள். வலப்புறங்கிடந்த பூணூலானது மலையி னருவிபோல விளங்குந் திரு
மார்பிலே, திருமுடியிற் றங்கிய சந்திரன் ஊற்றும் அமிழ்த்தபோல முத்துமாலையைச்
சாத்தியும், விளங்கும் அம்மாலிகைப் பரப்பின் மத்தியில் இருளையோட்டிய மாணிக்க
வடத்தைப் பாற்கடலிற் றேன்றும் இளஞ்சூரியன்போல அழகுசெய்யத் தரித்தும்.—
எ-று. பிளந்தவென்னும் அகரவீறு தொகை, கலம்-மாக்கலம். (க௯)

திசைக டந்தநாற் புயங்களிற் பட்டிகை சேர்த்துவா ளெறிக்குந்தோ
ணசைக டந்தநல் லாமமனங் கவார்துயிர் நக்கவங் கதஞ்சாத்தி
யசைக டங்கலுழ் வாரண வுரிவைநீத் தணிகொளுத் தரீயம்பெய்
திசைக டந்தமந் திரபவித் திரமெடுத தெழிலவீர னுழைவித்து.

இ - ள். திருப்புயங்களிலே பட்டிகைகளையும் ஒளிவீசும் அப்புயங்களில் ஆசை
கொண்ட (முனிவர்) மனையிரது மனத்தை அபகரித்து அவரது உயிரையும் பருகிய

அங்கத்தினையும் யானைப்போர்வையை நீக்கி உத்தரீயத்தையுஞ்சாத்தியும் திருவிரல்களிலே சொல்லக்கூடாத மந்திரரூப பவித்ரத்தைச் சாத்தியும்.—எ-று 'கடத்தை'க் கவிழ்த்து அசைகின்ற வாரணமென்க.
(க00)

உடுத்த கோவண மிசைப்பொலந் துகிலசைத் தூகமைத் தலைநால விடுத்த போலவெயின் மணிதலைக் கொடுக்கும் விடவிரு புறந்தூக்கித் தொடுத்த தார்புயந் தூக்கித் தூ புரங்குமல கொற்பதந் கடந்தன்பாக் கடுத்த தாளிவிட் டிருந்திக் கோமக னருந்தவப் பப்பன்பெற்றான்.

இ-ள். அணிந்த கோவண வடையின்மீது பொன்னாடை புனைந்து (அதன்மேலே) பாம்புகள் ஐந்தலைகளைத் தொங்கவிட்டனபோல ஓளரிய மாணிக்கத்தலைக் கொடுக்குகளை இருபுறமும் தூக்கியும், புயங்குளிலே தொடுத்தமலைகளைச் சாத்தியும், சொல்லளவைக் கடந்தும் அன்பாக்குச் சமீபித்த திருவடிகளிலே சிலம்பு வீரகண்டைகளைச் சாத்தியும் அக்குபேரண அரியதவப்பயனை அடைந்தான்.—எ-று பதமுமென்றுஞ் சிறப்புமமைதொகை.
(க0க)

செங்கண் மாலய னிர்திரன் முதற்பெருந் தேவர்க்கும் யாவாக்கு மங்க லந்தரு கடைக்கண யகனொரு மங்கலம் புனைநதான்போற் சங்கை கொண்முகம் போதரன் முதுகின்மேற் சரணம்வைத் தெதிர்போநத துங்க மால்விடை மேற்கொடு நடந்தனன் காரக்ளபு மழைதூர்த்தா

இ-ள் திருமால் முதலிய தேவர்க்கும் மற்றும் யாவாக்கும் மங்கலந்தருகின்ற திருக்கூட நோக்குடைய சிவபிரான் தாமொரு மங்கலக் கோலம் கொண்டவர்போலத் திருவுளங்கொண்டு கும்போதார் முதுகின்மீது திருவடிசாத்தி எதிரேவந்த தருமவிடை மேற்கொண்டு எழுந்தருளினார். (உடனே) தேவர் பூமழைபொழிந்தனர்.—எ-று.

அந்த ரத்தவ ரந்தர துந்துபி யைந்துமாத் தனாகுழ வந்த ரக்கரு மியக்கரும் பூதரு மங்கல வியங்கல்லக் கொந்த லாக்கருங் குழலா மடந்தையா கொளவலவிஞ் சையர்தாளந் தந்த சைத்திட மலர்த்தபூங் கொம்பாபோற் சாய்ந்தசைந் தனராட.

இ-ள். தேவர்கள் தேவதுந்துபிகள் ஐந்துமுழக்கிச் சூழவும் அரக்கர் முதலாயினர் வந்து மங்கலவாத்தியங்களைக் கல்லென்றெலிக்கவும் இசையில் வலவலித்தியாதர் தாளம்போட் டாட்டுவிககத் தேவமகளிர் சாய்ந்தசைந்தாடவும்.—எ-று கொந்து-கொத்து.
(க0ங)

துங்க மாயிரங் கருவியா யிரமலைத் தூங்கிருண் முழைதோறுஞ் சிங்க மாயிரம் வாய்திறந் தார்த்தெனச் சிரங்களா யிரநதிண்டோ ளங்க மாயிர மாயிர முடையவ னாயிர முகந்தோறுஞ் சங்க மாயிர மாயிர மாயிரத் தடக்கையும் பிடித்தாத.

இ-ள். மீதுதியாயொலிக்கின்ற அருவியோடுகூடிய மலையில் இருள் தங்கிய ஆவிரங்குகைகளில் ஆவிரஞ்சிங்கங்கள் முழங்கினாற்போல ஆவிரஞ் சிரங்களும் இரண்டாயிரம் புயங்களுமுடைய பாதுகம்பன், ஆயிரம் வாய்களில் ஆவிரஞ் சங்கங்களை(வைத்து) இரண்டாயிரங் கைகளாற்பற்றி யூதிவரவும்.—எ-று.
(க0ச)

பேர்க்கு மானியவன் புணர்ப்பையு மிருண்மலப் புணர்ப்பையுங் கஉர்
தெம்மைக், காக்கு நாயக னருச்சுனை விடாதருட் கதியடைந் துளவாணன்,
றுக்கு கேர்பட வாயிரங் கரங்களாற ரெம்மென முகந்தோறுந், தாக்க வேறு
வே ரெழுகுட முழாவொலி தடங்கட லொலிசாய்ப்ப.

இ - ள். குற்றமுடைய மாயாமலம் இருண்ட ஆணவமலம் (கன்மமலம் ஆகிய
மூன்றின்) தொடர்ச்சியையும் (இயல்பாகவே) நீங்கி எங்களைக் காத்தருளுஞ் சிவபிரான்
நிருவடிப்பூஜை விடாமற் (செய்து) அருண்ணானம்பெற்றவாணன் (அங்கு நிகழும்)
பாடலுக்கேற்ப (த்தனது) ஆயிரங் கைகளினால் (ஆயிரம்) முகங்கள்தோறுந் தாக்குதலா
லே தொம்மென வெவ்வேறெழுகுட முழாவொலி பெருங்கடலொலியைக் கீழ்ப்படு
த்தவும்.—எ-று. இனம்பற்றிக் கன்மமலம் வருவிக்கப்பட்டது. கதி-ஞானம். (௧0௮)

முனிவ ரஞ்சலி முகிழ்த்தசெங் கையினர் மொழியுமா சியருள்ளங்
கனிவ ரும்பிய வன்பினர் பரவவுட் கருத்தெழு வழிக்கொண்டோ
துனிவ ருங்கண நாதாகொட் டதிரகரத் துணையினா மழைபோலப்
பனிவ ருங்கண ராடிய தாளினா பாடுநா வினரோத்த.

இ - ள். முனிவா அஞ்சலி செய்பவரும் ஆசீர்வதிப்பவரும் அன்பினருமாய்த்
துதித்துவரவும், வழிக்கொண்டோராகிய துன்பயிலலாக் கணநாதர் கொட்டுதல் முழங்
குங் கையினரும் (ஆனந்தபாஷ்பஞ்) சிவதுங் கண்ணினரும் ஆடிய காலினரும் பாடிய
நாலினருமாய்ப் புகழ்த்துவரவும்.—எ-று. (௧0௯)

இந்தி ரன்மணிக் களாஞ்சிகொண் டொருமருங்கெய்தமெல் லிலைவாசந்
தந்தி லங்குபொன் னடைப்பைகொண் டசுனோர் சராவர மருத்துக்கோர்
வந்தி ரங்கொலி யாலவட் டமபணி மாறவா ரழறுபந்
தந்து ரேரோக் கடவுள்பொற் கோடிகுந் தாமரைக் கரந்தூக்க.

இ - ள். இத்திரன், களாஞ்சி யேந்திவரவும், சசானமூர்த்தி, வெற்றிலையும் வா
சனைப்பொருளுங், கொடுத்து அடைப்பையேந்திவரவும், வாயுதேவன், ஆலவட்டம்
வீசிவரவும், அக்கினிதேவன், தூபக்கலசமேந்திவரவும், வருணதேவன், பூந்தட்டேந்தி
வரவும்.—எ-று. (௧10)

நிருதி யாடிகொண் டெதிர்வர வடிக்கடி நிதிமுகந் தளகைக்கோன்
கருதி யாயிரஞ் சிதறிடத் தண்டுகன் காஞ்சுகா விளைசெய்யப்
பரிதி யாயிரம் பண்டவி யுரகரும் பன்மணி விளக்கேநதச்
சுருதி நாயகன் நிருவடி முடியின்மேற் சுமகதுபின் புறஞ்செல்ல.

இ - ள். நீருதி, கண்ணடியேந்தித் திருமுன் வரவும், குபேரன், திவ்வீரங்களை
மொண்டு சிதறவும், இயமன், கஞ்சுகிள்போல நெருக்கத்தை விலக்கிவரவும், நாகர்
கள், பலவிதத் தீபங்களேந்திவரவும், வேதபுருடன் சிவபிரான் நிருவடியை முடிமேற்
சூங்கிப் பின்னேவரவும்.—எ-று. பரிதிபோல விளங்கும் ஆயிரம் படக்காடுடைய வுரக
வெண்க. (௧11)

கங்கை காவிரி யாதிய நவநதிக் கன்னியர் குளிர் தூங்கப்
பொங்கு வாதிரைக் கொழுந்தெனக் கவரிகள புரட்டவெண் பிறைக்கீற்றுத்
துங்க வாளெயிற் நிருநடற் குழிவிழிச் சுடரழற் செம்பங்கிச்
சங்க வாகுழைக் குறியகுண் டோதான் நணமதிக் குடைதாங்க.

இ-ள். கங்கைமுதலிய நவநதிகளாகிய பெண்களும் நீண்டதினாபோலச்சாம
னாகள், வீசவும், குண்டோதரபூதம் வெண்குடை பிடித்துவரவும்.—எ-று. துங்கம்-
உயர்வு, பங்கி - மயிர். (௧௦௯)

இடிக்கும் வானுரு மேறுயர் நெடுங்கொடி யெகினவெண் கொடிஞால்
முடிக்கு முழிநா னுளாகடுங் காலென மூச்செறி விடநாகு.
துடிக்க வாயிடு முவணவண் கொடிமுதற சூழ்நதுசே வகஞ்செய்யுப
கொடிக்கு மூத்தினுட் கொடியர சாய்விடைக் கொடிபுடை பெயாநதாட.

இ-ள். சூழ்ந்து சேவகஞ்செய்யும் இடிககொடி அன்னககொடி கருடக்கொடி
முதலிய கொடிககூட்டத்தில இடபக்கொடி தலைமையாய் அசைநதாடவும்—எ-று.
வானில் இடிக்கும் உருமேறென்க. உளாதல் - சுழலல். (௧௧௦)

கண்ணு தற்பிரான் மருங்கிரு கடவுளர் கப்புவிட் டெனத்தோன்றும்
வண்ண முத்தலைப் படையெடுத்தொருகுட வயிறுடைப பெரும்பூதம்
பண்ண வப்பதி னெண்படைக் கலமுந்தன் பக்கமாச் சேவிப்ப
வண்ணன் முச்சுடர் முளைத்தொரு வரைநட நனையதோர் மருங்கெய்த.

இ-ள் சிவபிரானது இருபுறத்தும் பிரம விஷ்ணுக்கள் கப்புவிட்டாற்போல
விளங்கும் அழகிய முத்தலைச் சூலப்படையைத் தாங்கி ஒரு பெரும்பூதம் பதினெணவ
கைத் திவ்வியாயுதங்களுந் தன்பக்கமாகச் சேவித்து வரும்படி சிறந்த சோமசூரியாக்கி
ரிகள் உதித்த ஒருமலை நடந்ததுபோல வரவும் —எ-று. (௧௧௧)

பந்த நான்மறைப பொருட்டிரட் டெனவட பாடல்செய் தெதிர்ப்புப் -
தந்த னேத்தவா னுயிருண வருந்தெழு தழல்விடத் தெதிரநோக்கு
மந்த மாதியி லசனிழல வடிவமா யாடியி னிழல்போல
வந்த சுந்தரன் சாத்துநீ ரொடுநரு மாலைபு மெடுத்தேந்த.

இ-ள். சதுர்வேதார்த்த சங்கிரகம்போல வடமொழிச் சுலோகஞ்செய்து திரு
முன்னே புட்பந்தமுநிவா துதித்துவரவும், தேவர்கள் துயிலாப் பருகக் கோபித்து
வந்த ஆலாகல விடத்தின முனசென்ற சிவபிரானது பிரதிபிம்ப ரூபமாய்க் கண்ணாடி
யின் சாயிப்போல வந்த சுந்தரமூர்த்தி அணிகின்ற விபூதிவட்டையையும் திருமாலையும்
எந்திவரவும்.—எ-று. பந்தம் - வேதத்தின் ஒருறுப்பு. (௧௧௨)

அனைத்த தேரின னயன்வலப் பாங்கரு மராவலி கவர்சேன்
வன்னத் தேரினன் மாவிடப் பாங்கரு மலர்க்கரங் குவித்தேத்தப்
பொன்னத்தேமலர்க் கொன்றையான் வெள்ளியம் பொருப்புபாடு மெழீஇப்
போந்தா, லென்னத் தேரணி மதுரைமா நகர்ப்புறத் தெய்துவா னவ்வேலை.

இ-ள். பிரமா வலப்புறத்தும் விஷ்ணு இடப்புறத்தும் கைகள் கூப்பிப் புக
ழ்ச் சிவபிரான், வெள்ளியங்கிரியொடும் எழுந்த வந்தாற்போல (இடபயிது) மதுரைப்
தியின் புறத்தில் எழுந்தருளுகின்றார் அப்பொழுது.—எ-று. (௧௧௩)

ஷே. வேறு.

தேவர்க டேவன் வந்தான் செங்கண்மால் விடையான் வந்தான்
மூவர்கண் முதல்வன் வந்தான் முக்கணம் பெருமான் வந்தான்
பூவல ரயன்மால் காணுப் பூரண புராணன் வந்தான்
யாவையும் படைப்பான் வந்தா னென்றுபொற் சின்ன மார்ப்பு.

இ-ள். வெளி. புராணன் - பழையோன்.

(௧௧௪)

பெண்ணினுக் கரசி வாயிற் பெருந்தகை யமைச்ச ரோனை
மண்ணினுக் கரசர் சேனை மன்னவர் பிறரு மீண்டிக்
கண்ணினுக் கினியான் நன்னைக் கண்டெதிர் கொண்டு தாழ்
விண்ணினுக் கரச னூரின் விபத்தரு நகரிற் புக்கான்.

இ-ள். தடாதகைப் பிராட்டியாரின் அரமனைவாயில் அமைச்சர் முதலாயினார்
நெருங்கி இடபாருடராகிய சுந்தரோசனா எதிர்கொண்டு தரிசித்து வணங்க, (தரிசித்த
அவர்களோடு சுந்தரோசர்) இத்திரனகரினுஞ் சிறந்த மதுமாமாககிற புருந்தருளி
னார்.—எ-று. (௧௧௫)

முகிறவழ் புரிசை மூதூர் முகபபெரு வாயி னீந்தி
யுகிறவழ் மாட வீதி வலம்பட வணைவா னாக
நகிறழை பொலங்கொம் பன்ன நன்னகர் மகளி ரம்பொற்
றுகிறழை மருங்கு லாயத் தொகைபுறந தழுவச் சூழ்ந்தார்.

இ-ள். (புருந்த சுந்தரோசர்) மதுமா நகரின் முதற்பெருங் கோபுரவாயில் கட
ந்து ஆகிப்புகை தவழும் மாடமுடைய வீதியில் வலமாக எழுந்தருள் அந்நகரத்துள்ள
தனமாகிய அரும்புதோன்றிய பொற்கொம்பு போன்ற மகளிர் பொன்னாடை புனைந்த
இடையுடைய தோழியர் குழாம் புறம்பே நெருங்கிவர அங்கே சூழ்ந்தார்—எ-று. (௧௧௬)

தமிழ்முதற் பதினெண் டேத்து மகளிருந் தாரு நாட்டி.
னமிழ்தமன் னவரு முல்லை யமபுயங் குமுத நீலங்
குமிழ்நறுங் கோங்கு காந்தள் கோழிண ரசோகம் வாச
முமிழ்தர மலர்ந்த நந்த வனமென வொருங்கு மொய்த்தார்.

இ-ள். மண்ணுலக மாதரும் விண்ணுலக மாதரும் கலந்து முல்லை முதலியன
மலர்ந்தநந்தவனம்போல நெருங்கினார்கள்.—எ-று. தாமதமலர்முகமும், முல்லையரும்பு
தந்தமும், ஆம்பன் மலர் வாயும், நீலமலர் கண்களும், குமிழம்பூ நாகியும், கோங்கரும்பு
தனங்களும், காந்தண்மலர் கைகளும், அசோகத்தளிர் மேனியுமாகக் கொள்க. (௧௧௭)

எம்மைநீர் விடுதி ரேயோ வென்பபோற் கலையுஞ் சங்கும்
விம்மநான் மடனு முங்க ணெஞ்சுடை வெளியா றாக
வும்மைநீத் தோடு மநதோ வுரைத்தன முரைத்தோ மென்று
தம்மைநூ புரங்கால் பற்றித் தடுப்பபோ லார்ப்பச் சென்றார்.

இ-ள். எங்களை நீங்கள் கைவிடுகின்றீர்களோ என்று முறையிடுதல்போல(ச்
சோரும்) மேகலையும் வளையலும் ஒலிக்கவும் நாணமும் மடமும் உங்கள் உடைந்த மன

பெளரியே வழியாக்கொண்டு ஐயோ உங்களைக் கைவிட்டோமாம் (அதனை) நாங்கள்
கொண்டேனுஞ் சொன்னோமென்று சிலம்புகள் தங்களைக் காண்கள் பற்றித் தடுத்தல்
போல ஒலிக்கவும் விதியிற் சென்றார்கள்—எ-று. (௧௧௮)

கடியவிழ் கமலக் காடு பூத்ததோர் கருணை வாரி
யடிமுதன் முடியீ ருக் வலாவிழிக் குவளை சாத்திக்
கொடியசெம் பதுமப் போது குழனயிசைச் சூடு வார்போற்
றொடியணி கரங்கள் கூப்பித் துதியென விளைய சொல்வாரா.

இ-ள். அநேக கமலமலர்கள் மலர்ந்த ஓர்கருணையங்கடலாகிய சுத்தோசா திரு
வடிமுதல் திருமுடியீருகக் கண்களாகிய நீலமலர்களைச் சூட்டிக், கொடியையுடைய
செங்கமல மலர்களைக் கூந்தலிற் குடுவார்போலக் கைகளைக் குவித்துத், துதித்தல்போல
இப்படிப்பட்ட வசனங்களைக் கூறத்தொடங்கினார்.—எ-று. திருமுகம் கண் வாய் கரம்
'உந்தி அடி இவைகள் கமலமலர்போ விருத்தலிற் கமலக்கா டென்றார். (௧௧௯)

நங்கையென் னோற்றார் கொல்லோ நமபியைத் தினைத்தற கென்பார்
மங்கையை மணப்பா நென்னோ வள்ளலு நோற்றா நென்பா
ரங்கடி மதுரை யென்னோ வாற்றிய தவநதா நென்பா
ரிங்கிவர் வதுவை காண்பா நென்னரா நோற்றோ மென்பார்.

இ-ள். பிராட்டியார் இந்தச் சுத்தோசனா அதுபவித்தற்கு யாது தவஞ்செய்தா
ரோ என்றும் இச்சுத்தோசர் இப்பிராட்டியாரைத் திருமணஞ்செய்தற்கு யாது தவஞ்செ
ய்தாரோ என்றும் (இவ்விருவரும் வரும் வண்ணம்) இம்மதுரை நகரம் யாது தவஞ்செ
ய்ததோ என்றும் யாங்கள் இவர்கள் திருமணத்தைத் தரிசிக்கும்பொருட்டு யாதுதவஞ்
செய்தோமோ வென்றுங் கூறுவார்.—எ-று. (௧௨௦)

தென்னவன் வருநதி மேனாட் செய்தவப் பேரூப் பெற்ற
தன்மகள் வதுவை காணத் தவஞ்செய்தா னிலனே யென்பார்
கன்னித னழகுக் கேற்ற வழகனிக் காளை யென்பார்
மனனவ னிலனே யன்றி வேறிலை மதுரைக் கென்பார்.

இ-ள். வெளி. தென்னவன் - மலயத்துவஜபாண்டியன். (௧௨௧)

நங்கைதன் னலனுக் கேற்ப நமபியைத் தந்த திந்தத்
துங்கமா மதிநூல வல்ல சுமதிதன் சூழ்ச்சி யென்பா
ரங்கவ டவப்பே நென்பா ரன்னைதன் கன்னிக் கன்றி
யிங்கிவன் மருக னாக வெத்தவ முடையா ளென்பார்.

இ-ள். பிராட்டியார தழகுக் கேற்பச் சுத்தோசனாத் தந்தது இச்சுமதி மந்திரி
யின் ஆலோசனையென்றும் பிராட்டியாரது தவப்பயனென்றும் காஞ்சனமால தன்னு
டைய புத்திரியை அடைதற்கன்றி இச்சுத்தோசர் மருகராதற்கு எந்தவுயர்ந்த தவமுடை
யாளென்றுங் கூறுவார்.—எ-று. (௧௨௨)

பூந்தகி னெகிழ்ப்பார் சூழ்வார் புணர்முலை யலைப்பார் பூசு
சாத்தினை யுருப்பார் நாணந தலைக்கொண்டார் போலச் சாய்வா
கூந்தலை யவிழ்ப்பார் வாரிக் கூடுவா முடிப்பா மேனி
மரீந்தளி றொங்கு மாரன் வாளிகள் புதையச் சோவாரா.

இ-ள். வெளி. நெகிழ்த்தல-அவிழ்த்தல், உருத்தல-உதூத்தல. (௧௨௩)

தண்ணளி யொழுக்கஞ் சார்ந்த குணத்தினைச் சார்ந்து மிந்த
வண்ணமென் மலர்க ளென்னே வாளியாய்த் தைத்த வென்பார்
கண்ணறுங் கூந்தல் வேய்ந்த கடியவிழ் நீலத் தாடும்
வெண்ணகை யரும்பு முல்லைத் தாமமும் வெறுத்து வீழ்ப்பார்.

இ-ள். தண்ணிய கருணையாகிய ஒழுக்கம்பெற்ற குணத்தையடைந்தும் (தண்ணிய வண்டுகளின் வரிசையாகிய வில்வினாணியை யடுத்து) இந்த நிழமுள்ளமெல்லிய மலர்கள் பாணங்களாய்த் தைத்தன என்ன அதிசயமென்பார். தேன்மணம் வீசும் அளகத்தில் அணிந்த குவளைமலர்மாலையும் வெள்ளிய நகைபோலு முலையையும்புமாலையும் (மனமத பாணயாதலால்) வெறுத்தெறிவா—எ-று. (௧௨௪)

விம்மிச்செம் மாந்த கொங்கை மின்னனா சிலர்விற் காமன்
கைம்மிக்க கணையே றுண்டு கலங்கிய மயக்கார் றங்கண
மைம்மிக்க நெடுங்கண மூரல் வதனமு மவனம் பென்றே
தம்மிற்றம் முகத்தை நோக்கார் தலையிறக் கிட்டுச் செல்வார்.

இ-ள். சில பெண்கள் காமபாணங்கள் தைத்துக் கலங்கிய மயக்கத்தாலே தங்க ளது கண்ணகிய குவளைமலரும் தந்தமாகிய முல்லையரும்பும் முகமாகிய தாமரைமல ரும் அக்காம பாணங்களென்றே அம்மாதர் குழாங்களில் ஒருவர்முகத்தை யொருவர் பா ராது தலைகுனிந்து போவார்.—எ-று. நோக்கார் முற்றெச்சம். (௧௨௫)

பற்றிய பைம்பொன் மேனிப் பசப்பது தேறா ரண்ண
லொற்றைமால் விடையின் மேலகொண் டிருநதுநம முளத்து மேஷப்
பெற்றன மிதென்கொன் மாயம பேதைமீர் பெருமா னீண்ட
கற்றைவாா சடைப்பூங் கொன்றை யிதுவன்றோ காண்மி னென்பார்.

இ-ள் பசிய பொள்ளிறமேனியிற் பொருந்திய பசப்பினை யுணராது, சுந்தரே, சர் இடபாருடராய்க் காணப்பட்டும் நமதுளத்திலும் வரப்பெற்றோம். பெண்களே? இஃ தென்னமாயம் (அதற் கடையாளம்) அப்பெருமான் சடையிலுள்ள கொன்றை மலர் இதுவன்றோ இதனைப் பாருங்களென்று அபபசப்பினைச் சுட்டிக்காட்டி வார்.— எ-று. அது - பகுதிப்பொருள் விசுதி. தேறார் - முற்றெச்சம். (௧௨௬)

திங்களென் றெழுந்து நம்மைச் சடுவதென் செந்தீ யென்பார்
புங்கவன் சென்னி மீதுங் கிடப்பதே போலு மென்பா
ரங்கவற் கிந்த வெப்ப மிலைகொலென் றயிரப்பா ராற்றக்
கங்கைநீர் சுமந்தா னென்பா ரதனையுங் காணமி னென்பார்.

இ-ள். சிவந்த நெருப்பானது திங்களென்னும் பெயாகொண்டு உதித்தும் நம் மைச் சடுவதென்னை யாச்சரியமென்பார் (சிலர்.) (அந்த நெருப்பானது) சுந்தரோசர் திருமுடியிலும் இருக்கின்றது போலுமென்பார் (சிலர்.) (அங்கனமாயிற்,) அப்பெரு மானுக்கு இந்த வெம்மை இராதுபோலு மென்று சந்தேகிப்பார் (சிலர். அந்தவெம்மை யை) ஆற்றத்தாகவே கங்கையாற்றைத் தாங்கினான்பார் (சிலர்.) அக்கங்கையையும் பாருங்களென்று சுட்டிக் காட்டுவார் (சிலர்).—எ-று. அங்கு - அசை. (௧௨௭)

கலையொடு நாணம் போக்கிக் கருத்தொடு வண்ணம் வேறு
 டிலையொடு மெழுகிட் டென்ன வருகுகண் ணீர ழாகிக்
 கொலையொடு பயிலவேற கண்ணா குரிகிறன் பவனி நோக்கி
 யலையொடு மதியஞ் சூடு மையன்மெய் யனப ரொத்தார்.

இ-ள். மடவார், சுந்தோசர் திருவாவைத் தரிசித்து ஆடையும் நாணமும்
 இன்றி மனமும் உடவினிறமும் வேறுபட்டு உலையிலிட்டமெழுகுபோல உருகுங் கண்
 ணீருடையராய் அப்பெருமான றிருத்தொண்டர் போனாரா.—எ-று. (கஉஅ)

நட்டவாக் கிடுக்க ணெய்த நன்றிகொன் றவாபோற் கையில்
 வட்டவாய்த் தொடியஞ் சங்கு மருங்குநூல் கலையு நீங்க
 விட்டபொற சிலம்பிட் டாங்கே நன்றியி னிகவார் போற்கா
 லொட்டியே கிடப்ப நின்ற ருகுத்தபூங் கொம்ப னனனா.

இ-ள். நண்பருக்குத் துன்பம் வந்தவளவில் நன்றிமறந்தவர் (நீங்குதல்) போ
 லக் கையில் வளையஞ் சங்கமும் இடையில் ஆடையும் நீங்கவும், நன்றிமறவாதவர் (நீங்
 காமைபோலத்) தரித்த சிலம்பு இட்டபடியே காலிற் பொருந்தியே கிடக்கவும் நின்றார்
 உதிர்த்த பூங்கொம்பு போன்ற மகளிர் —எ-று. (கஉக)

மின்னகு வேற்க ணாளோ விளங்கிழை விடைமீ லையன்
 புன்னகைப் போது நோக்கப் போதுமுப புரமும் வேனின்
 மன்னவன் புரமுஞ் சுட்ட வலலவோ கெட்டேன் வாளா
 வின்னவை சுடாது போமோ வேழையேன் புரமு மென்றான்.

இ-ள். ஒரு பெண், சுந்தோசரது மந்தகாசமலரும் கண்மலரும் (முஷையே)
 திரிபுரங்களையும் மன்மதனது சரீரத்தையும் சுட்டனவலலவோ! ஆகெட்டேன் இவை
 எனதுடம்பையும் சுடாது சம்மாவீடுமோ வென்றான்.—எ-று. விளங்கிழை - அன்மொ
 ழித்தொகை. (கஉ௦)

டிழைவிழி யொருத்தி தன்க ணுருவெளி யாகிக் தோன்றுங்
 குழகனை யிரண்டும் செம்பொற் கொங்கையு மொன்றாய் வீங்கத்
 தழுவுவா னூற்றங் காணு டடமுலை யிரண்டே யாகி
 யிழையிடை கிடக்க நீங்கி யிருக்கைகண் டிடையோ லெய்த்தாள்.

இ-ள். ஒருபெண், தன்னுடைய கண்களுக்கு உருவெளியாய்த் தோன்றுஞ்
 சுந்தோசரைச் செம்பொன்னிறத் தனங்களிரண்டும் ஒன்றாய் விம்மத் தழுவுகின்றவள்
 பரிசுக்கிடையாது தனங்கள் (மெலிந்து) இரண்டேயாய் அணிகள் இடையே கிடக்கப்
 பிரிந்திருத்தலை நோக்கி இடைபோல உடல மெலிந்தாள்.—எ-று. காணன் - முற்றெ
 ஷ்சம் (கஉ௧)

வாரிருங் கொங்கை யாளோர் மாதரான் வானோ ருய்யக்
 காரிருள் விடமுண் டன்று கறுத்ததே யன்று கொன்றைத்
 தாரிருஞ் சடையார் கணடந் தையனமீர் தமது நெஞ்சங்.
 காரிரும பென்றே காட்டக் குறியிட்ட கறுப்பே யென்றான்.

இ-ள். ஒருபெண், மாதர்களை தேவர்கள் உய்யும்படி அந்நாளிலே விடத்தகைய ணட தனாலே சந்தோசரது கண்டம் கறுத்ததேயல்ல, (நம்மிடத்தே) தமது திருவுள்ளம் கரிய இஃமபென்றே காட்டுதற்கு அடையாளஞ்செய்த கறுப்பே யென்றான்.—எ-று.)

பொன்னவிர சடையான் முன்னே போனதென் னெஞ்சு தூதா யன்னது தழுத்த தென்னென் றழுங்குவா ளொருத்தி கெட்டே னென்ன நு நெஞ்சும் போன தென்றன ளொருத்தி கேட்ட மின்ன னுள் வேற்கண் சேந்தாள் விளைத்தன ளவனும் பூசல.

இ-ள் எனது மனம், சந்தோசரது திருமுன்னே தூதாகச்சென்றது அம்மனம் (இன்னமும் என்னிடத்தே வராது) தாழ்த்தது என்ன காரணமென்று ஒருத்தி துன்ப மிகுவாள். (அதனையுணர்ந்த) மற்றொருத்தி ஆ! கெட்டேன் எனது மனமும் (அவரிடத்தே) தூதாகச் சென்றது (இன்னமும் வரவில்லை) என்றனள். (அதனேக) கேட்ட அப் பெண் கண்சிவந்து (எனக்குரிய நாயகரிடத்தே நீ இச்சை கொண்டது யாதுகாரண மென்று) அவளோடும் போர்செய்தனள்.—எ-று. சேந்தாள் - முற்றெச்சம். (௧௯௩)

செப்பிளங் கொங்கை யாளோர் தெரிவைநீர் திருநோக் கெம்பால் வைப்பதென் மதன் போ லெமமைச் சுடுவதே மதனுக் காவி யப்பொழு தளித்தாற் போலெம மாபியு மளித்தா லின்னு மெய்ப்புக ழுமக்குண் டின்றேற் பெண்பழி விளையு மென்றான்.

இ-ள். ஒருபெண், (சந்தோசரே) நீர் (எம்மிடத்தே) திருநோக்கம் வைப்பது யாது மன்மதனைச் சட்டதுபோல எம்மையுஞ் சுடுகின் றே, அம்மன்மதனுக்கு உயிரையுடனே கொடுத்தாற்போல் எம்முயிரையும் கொடுத்தால் இந்நாளில் உண்மைப்புகழ் உமக்குண்டாம் இல்லையாறும் பெண்பழி சம்பவிக்கு மென்றான்.—எ-று. (௧௯௪)

கவனமால் விடையான் றன்னேக் கடைக்கணித் திலனென் றங்கோர் சுவனவான கொடியோ றோவத் தொழிலவல்லான் குறுக நோக்கி யிவனை யெழுதித் தந்தால் வேணவே விவ னென்ற ளவனையா ரொழுத் வல்லா ரென்றன னாவி சோரந்தாள்.

இ-ள். மேலான பொற்கொடிபோன்ற ஒருபெண், சந்தோசர் தன்னைச் சிறிதுங் கடைக்கண்ணுற் பார்க்காது சென்றனனென்று (குறுதும்போது) சித்திரம் எழுத வல்ல ஒருவன்வா (அவனைப்) பாத்து இச்சந்தோசரது சொருபலக்ஷணத்தை நீ எழுதிக்கொடுத்தால் வேண்டுவன கொடுப்பெனென்று கூறினா (அதற்கு அவன் நவ்வடிவுங் கடந்த) அப்பெருமானது சிறப்பிலக்கணத்தை யாவொழுகவல்லவனென்று சொல்ல(உடனே அப்பெண்) ஆவி அயர்ந்தாள்.—எ-று. கவனம் - வினாவு. (௧௯௫)

வலத்தயன் வாவு காணண் மாலிடங் காணா விண்ணோர் குலத்தையுங் காணண் மண்ணோர் குழாத்தையுங் காணண் ஞானப் புலத்தவர் போலக கண்ட டொருளெலா மழுமான் செங்கைத் தலத்தவன் வடிவாக் கண்டா ளொருதனித் தையன் மாதா.

இ-ள். ஒருபெண், சந்தோசரைச் சூழ்ந்துவரும் பிரமாமுதலியோனாக் காணா விவனானிகள் போலப் பார்த்த பொருள்களை மான்முழுவெந்திய அப்பரசிஷன் றிருவருவாகவே கண்ணுற்றான்.—எ-று. (௧௯௬)

முன்பெற்றங் காவீற் செல்ல வண்ணலை முன்போய்க் காண்பான்
பின்பற்றி யாசைப் பாசம் பிணித்தெழ வோடு வாடோர்
பொன்பெற்ற முலையாள் கொம்ப ருருமலர் போலத் தாளின்
மின்பெற்ற காஞ்சி தட்ப விலங்கொடு நடப்பா ளொத்தாள்.

இ - ன். இடபம் வாயுப்போல (வேகமாய்) முன்னே செல்லுதலாலே சுந்தரோச
னா முன்புபோய்த் தரிசித்தறப்பொருட்டுப் பின்னே நின்று ஆசைக் கயிருனது மிக்க
ட்டி யிழுத்துக்கொணடுபோக முன்னே யோமிகின்றவளாகிய ஒருபெண், கொம்பினி
ன்று உருகின்ற மலாபோல (இடையினின்று நழுவி) காஞ்சியானது காவீன (மேல்
விழுநது) தடுக்க (அதனால்) விலங்கொடு நடப்பவளடோனாள்.—எ-று. (சக௭)

லிதுக்கலை மிலைந்து செங்கண் விடையின்மேல வருமா னந்த
மதுக்கட றனைக்கண் வாயான் முகந்துண்டு மகளி ரொலலாம்
புதுக்கலை சரிவ தோரார் புரிவளை கழலவ தோரார்
முதுக்குறை வகல்வ தோரார் மூழ்கிறா காம வெள்ளம்.

இ - ன். இடபத்தின்மீது வருஞ் சுந்தரோசராகிய இன்பத்தேன் கடலை மடவார்
அனைவரும் கண்ணாகிய வாயால் முக்கது பருகி ஆடை நழுவுதலையும் வளையல் கழலுத
லையும் பேரறிவு நீங்குதலையும் ஆராயாதவராய்க் காமவெள்ளத்தில் அமிழ்ந்தினா —எ-று.
விது - சங்கிரன். (சக௮)

பைத்தழ கெறிக்கு மாட பந்திமே னின்று காண்பார்
கைத்தலங் கூப்பி யாங்கே கணகளு நோடுகி யாங்கே
சித்தமும் குழிபோய்ச் சொல்லுந் செயலு மாண் டங்கண் மாண
வைததமண் பாலை யோடு வடிவுவே றற்று லிவ்றா

இ - ன். மாடவரிசைமேல் நின்று (சுந்தரோசனாத) தரிசிக்கும் பெண்கள், கைகள்
குவித்தபடியாயும் கண்கள் பார்த்தபடியாயும் (நின்று) சித்தமும் (அவர்பார்) குழிபோய்
வார்த்தையும் அசைதற்றொழிவம் ஒழிந்து அம்மாடத்தில் நூடசுமைப்படவைதத சுதை
யாலாகிய பிரதிமையொடு தம்வடிவு வேறுபாடின்றி நின்றார்கள்.—எ-று. பைத்து-
பரந்து. (சக௯)

அன்பட்ட புரமுங் காம னாகமுஞ் சுட்ட தீயிம்
மின்பட்ட சடிலத் தண்ணன் மெய்யென்ப தறியார் நோக்கிப்
பொன்பட்ட கலனு மெய்யும் பொரிகின்ற ரவனைப் புலவி
னென்பட்டு விடுமோ வைய வேழைய ராவி யமமா.

இ - ன். அன்பு நீங்கிய திரிபுரத்தவனாயும் மன்மதன் உடலையுஞ் சுட்டெரித்த
தீ இச்சுந்தோசனது திருமேனியென்பது சிறிதும் அறியாராய் (விரும்பி)ப் பார்த்து
ஆபரணமும் உடலும் பொரிசின்றவா அப்பெருமானைத் தழுவினால் அம்மடவார தயிர்
யாதாகி விடுமோ.—எ-று. (ச௧௦)

கொடிகள்பூத் துதிர்த்த போதிற் கொம்பனா் கலையுஞ் சங்குக்
தொடிகளுஞ் சுண்ணத் தூளுஞ் சுராபொழி மலரு நகதி
யடிகள்கைப் பிரம்பு தாக்கச் சிந்திய வண்ட வாணர்
முடிகளின் மணியுந் தாருங் குப்பையாய் மொய்த்த லீதி.

கட்சி திருவிளையாடற்புராணம்.

இ-ள். மலர்ந்து கொடிகளினின்றும் உதிர்ந்த பூக்கள்போல மகளிரது ஆடை முதலியவும் தேவர்கள் பொழிகின்ற மலர்களும் திருநந்தி தேவரது பிரம்பு தாக்குதில் பற்றித் 'தேவர்' முடிகளினின்று சிதறிய இரதநுதலியவும் வீதியிற் குப்பையாயின.—எ-று. (கச்ச)

துன்னிய நருப்பை கூட வரசிலை துழாவித் தேய்த்துப்
பொன்னியல் கலச நன்னீர் பூசுரர் வீச வன்னார்
பன்னியா வட்ட மாக வானவிற்பதித்தா லென்ற
மின்னிய மணிசெய்நீரா சனக்கலம் விதியாற் சுற்ற.

இ-ள். அந்தணர், பொற்கலச தீர்த்தத்திலே தர்ப்பையும் அரசிலையுஞ்சேர்த்துத் தேய்த்துப் புரோட்சிக்கவும் அவ்வந்தணருடைய பத்தினியார் இந்திரதனுசை வட்டமாக வைத்தாற்போல மணிகள்பதித்த ஆலத்தியை விதிப்படி சுற்றவும்.—எ-று. (கச்ச)

கொடிமுரசாடி செம்பொற் குடமணி நெய்யிற் பூத்த
கடிமல ரனைய தீப மங்குசங் கவரி யென்னும
படிவமங் கலங்க ளெட்டிம பரித்துநேர் பதுமக் கொம்பா
வடிவினார் வந்து காட்ட மாளிகை மருங்கிற் செல்வான்.

இ-ள். அப்பெண்கள் அஷ்டமங்கல வடிவங்களைத் தாங்கிக் காட்டவும் (சுந்தரோசர்) திருக்கோயிலின் அருகே செல்வாராயினார் —எ-று. பதுமமலையுடைய கொம்போலும் வடிவினொன்க. (கச்ச)

செப்புரங் கவாந்த கொங்கை யரமபையா தீபங் காட்டுந்
துப்புர வன்பி னாக்குத் தூயமெயஞ் ஞான நல்கு
முப்புரங் கடந்தான் நன்னை முமமுறை மியங்க ளேங்கக்
கப்புர விளக்கக் தாங்கி வலஞ்செயக் கருணை பூத்தான்.

இ-ள். (பூஜையிலே) தீபங்காட்டியவலிய அன்புடையார்க்கு ஞானம் அருளும் முப்புர பசைவராகிய சுந்தரோசர், தம்மை வாத்தியங்கள் ஒலிக்கக் காப்பூர தீபமேந்தித் தேவமகளிர் மூன்றுமுறை வலமாகச் சுற்றக் கருணைசெய்தார்.—எ-று. செப்பின் வலியைப்போக்கிய தனமென்க (கச்ச)

கோயின்முன் குறுக லோடு மைம்புலக் குறும்பு தேய்த்த
தூயநால் வேதச் செல்வர் சுவத்திக ளோத நந்தி
சேயிருந் தடக்கை பற்றிச் செங்கணை நிழிந்து நேர்ந்து
மாயனு றயனு நீட்டு மலர்க்கர மிருபாற் பற்றி.

இ-ள். திருக்கோயிலின்முன் சமீபிதவுடனே அந்தணர் மங்கல வாழ்த்துச் சொல்ல, (சுந்தரோசர்) திருநந்திதேவரது செவ்விதாகிய பெருமைபெற்ற திருக்கரம்பற்றி இடபத்தினின்றும் இறங்கி விஷ்ணுவும் பிரமாவும் நேர்பட்டு இருபுறமும் நீட்டி (கமல) மலர்போலுங் கைகளைப் பற்றி.—எ-று. (கச்ச)

எதிர்த்தரு மறைகள் காணு தினைத்தடி. சுமந்து காணு
முதிர்ந்தவன் புருவ மான பாதுகை முடிமேற் சூழ்ந்து
பதிந்தவர் தலைமேற் கொண்டு பாசவல வினைநீர்த் துள்ளம்
பொதிந்துபே ரின்ப நல்கும பொன்னடிப் போது சாத்தி.

இ - ள். அரியவேதங்கள் தேமககாணாமையால் இயோத் து (இனி) : திருவடிக
ளைச் சுமந்தால் தரிசிக்கலாமென்று கருதிப், பேரன்புவிடிவாமாகிய திருப்பாதுகை முடி
மீது, திருவருட்சத்தி பதிந்த அடியவா முடிமேலாகொள்ளப் பெற்ற அவர்களது ஆண
வமலம் கன்மமலம் (மாயாமலம் ஆகிய ஜனநிறையும்) ஒழித்து இருசயத்ததை விட்டு நீங்
காது டேரானந்தத்தை அருளும பொன்போலும் திருவடிமலலாகை சாத்தியருயி.—
எ-று. பாதுகை மீது அடிமலர் சாத்தியென்க இன்பபற்றிக் கன்மமலம் வருவிக்கப்
பட்டது (கசக)

பையர வுரியி னன்ன நடைபாட்டாம் பாட்டிப் பெயர்
கொய்யவிழ் போதி லீத்தங் குணாகழ லாழை
தெய்வமந் தார மாரி திருமுடி நனைப்பது, கொன்ன
ருய்யவந் தருளு மைய னுள்ளெழுந் தருளுமெலலை.

இ - ள். பாமின் சட்டைபோன்ற நடைப்பாவாடை விரிந்து (சூரணமேலே)
பரப்பிய மலரின் நேன்வெள்ளம் திருவடியையும் (சேவாகள் பொழியுய) மகநாரமலரி
ன் நேனவெள்ளம் திருமுடியையும் நனைக்கச் சுந்தரோசா உலளே யெழுந்தரு (ளிலேதி
சையிலே திருவடிகை)கும் போது. —எ-று (கசக)

மங்கல மகளி ரோடுங் காஞ்சன மாலை வந்து
கங்கையின் முகந்த செம்பொற் கரகரீ ரணையா வாட்டி
திங்களங் கண்ணி லேய்நந் சிவாநஞ் சோழி பாத
பங்கயம் விளக்கி யநீர் தலைப்பெய்து பருகி மின்ருள்.

இ - ள். காஞ்சனமாலையவந்து கூடவந்த சுமங்கலிகளை கங்காநீர்த்தத்தைக் கரக
த்தால் வாக்ககச், சுந்தரோசா திருவடிக் சுமலங்களைச் சுந்திசெய்து அத்தீர்த்தத்தை
முடிமேற் புடோட்சித்து உன்னும் பருகிமின்னுள்.—எ-று (கசக)

பாதநான் மலர்மே லீரம் புலரவெண பட்டா னீவிச
சுதமென் பணிநீ ராட்டி. மாண்மதச் சேறு பூசித
தாத்தலிழ் புதுமந் தாரப் பொன்மலா சாத்திச் சென்னி
மீதிரு கரங்கள் கூப்பி வேறுநின் நிதனைச் சொன்னான்.

இ - ள். புதிய (சுமல) மலரோலும் திருவடியின் ஈரம் உலருமபடி வெள்ளிய
பட்டுப் பரிவட்டத்தால் ஒற்றிப் பணிநீர் அயிலேகித்துக் கஸ்தானிகலந்த (சுந்தனக்) குழ
ம்பு பூசி மந்தாரமலர்சாத்தி முடிமேல் இருகரங்களையுங் குவித்து அயலேநின்று இதனை
விண்ணப்பஞ் செய்யத்தொடங்கினான்.—எ-று. (கசக)

அருண்மயா லடியேன் பெற்ற வணங்கினை வதுவை செய்திது
திருநகர்த் திருவுங் கன்னித் தேயமுங் கைக்கொண டாளகென்
றுரைசெய்தா எதற்கு நேரவா ருண்ணகை யுடைய ராகி
மருகளு ரியங்க ளாபப வதுவைமண் டபத்தைச் சேர்ந்தா.

இ - ள். அடியேனுடைய தவபுத்திரியை (த தேவரீர்) திருமணஞ்செய்து. இம் மதுரைநகர் செல்வமுழி பாண்டிநாமம் கைப்பற்றி ஆளக் கடவீனென்று விஞ்ஞாபித்தாள். அதற்குத் திருவுளக்கொண்டருளுகின்ற மருகராகிய சுந்தரோசர் திருப்புள்ளு அவல் செய்து திருமணமண்டபத்தை அடைந்தருளினார்.—எ-று. (கடு0)

அருத்தநான் மறைக ளார்ப்ப வரிமணித் தவிசி லேறி
கிருத்தனங் கிருந்துகுழ நின்றமா லயனை யேனை
யுருத்திரா தியபாப பின்னு மொழிந்தவா னவலாத் தத்தந்
திருத்தகு தவிசின் மேவத் திருக்கடை நாட்டம் வைத்தான்.

இ - ள். (அடைந்த) சுந்தரோசர் சிங்காதனத்தில் இருந்தருளிட தமமைச் சூழ்நின்ற விஷ்ணுவாதி தேவனா அவரவர்க்குரிய ஆசனத்தில் இருக்கும்படி திருக்கடைக்கண் வைத்தருளினார்.—எ-று அருத்தம - பொருளமைந்த. (கடுக)

விண்டல வாறோ ரோறோ மிடைதலான் ஞாலச் செலவி
பண்டைய ளன்றி யின்று பரித்தளள பெளவ மேழு
முண்டவன் நன்னைத் தானின் றுத்தரத் திருத்தி னானோ
வண்டர்நா யகன்ற னானை வலியினோ வறியே மம்மா

இ - ள். அனைவரும் நெருங்குதலாலே பூதேவி இமயமலையில் நிகழ்ந்த திருமணக் காலத்துச் சாய்ந்ததுபோலச் சாயாமல் இப்பொழுது (அனைவரையும்) தாங்கினான் சுந்தரோசர் அகஸ்தியமகாமுனிவனா இப்போது வட திசையில் இருத்தினமையாலோ (அல்லது) தமசாஞ்ஞாசத்தியாலோ (யாம்) அறியோம்.—எ-று. (4டுஉ)

மாமணித் தவிசில் வைகி மணவினைக் கடுத்த வோனா
தாம்வரு மளவும் வானத் தபகிய மலர்க்கொம பனனா
காமரு நடன நோக்கிக் கருணைசெய் திருந்தா னிப்பாற்
கோமகள் வதுவைக் கோலம் புனைதிறங் கூற லுற்றேன்.

இ - ள். (சுந்தரோசர்) இரத்தாசனத்தில் அமாந்து திருமணச் சடங்குக்குரிய மற்றையவும் இலக்கினமும் வரும்வரை தேவமகளிர் ஆடலை நாடிக்கொண்டிருந்தா இனிதடடாதகைப் பிராட்டியார் திருமணக் கோலங்களென்ற சன்மையை (யான்) கூறத் தொடங்கினேன்.—எ-று. தபகியம் - பொன். (கடுக)

மாசுறுத் தெமையா னந்த வாரிந் ராட்டிப் பண்டைச்
தேசரு விளக்க வல்ல சிவபரம் பரையைச செமபொ
னானத் திருத்தி நான மணிந்துகுங் குமச்சே ரப்பி
வாசநீ ராட்டி னாகண் மதிமுகக் கொம்ப ரன்னா.

இ - ள். (மும்மலக்) குற்றச்சுதைப்போகி எங்களை (நிரதிசய) வின்ப வெள்ளரில் மூழ்குவித்து அநாதியாகிய சிவத்துவத்தை விளக்கவல்ல சிவசத்தியாகிய பிராட்டியானா ஆசனத்தில் எழுந்தருளச்செய்து கஸ்தூரியணிந்து குக்குமக்குழம்பு பூசி வாசனாதீர்த்துக்கை அரிவேகஞ் செய்தாங்களை பெண்கள்.—எ-று. (கடுசு)

முரசொடு சங்க மேவக முழகிநுண்கே சாத்தி
யரசிய வறத்திற் கேற்ப வந்தணர்க் குரிய தானம்
வினாசெறி தளிர்க்கை யார வேணடுவ வெறுப்பத் தந்து
தனாசெயநீ ரமுத மன்னா டிருமணக் கோலங் கொள்வாள்.

இ-ன் பிராட்டியார் முழகி வஸ்திரம் தரித்து இராஜதருமத்துக்கேற்க அந்தணர்க்குரிய தானமுதவியன செய்து திருமணக்கோலங் கொள்வாராயினாள்.—எ-று. (கரு)

செமமலர்த் திருவும் வெள்ளைச் செழுமலாத் திருவுந் தங்கள்
கைம்மலாத தவப்பே நினறு காட்டுவாரா போல நங்கை
யம்மல ரணிசச மஞ்ச மடியிறசெம பஞ்ச நீடடி
மைம்மலர்க் குழைமேல் வாசக் காசறை வழியப் பெய்து.

இ-ள். இலக்குமியுஞ் சரசுவதியும் தங்கள் கைகளின் தவப்பயனை இன்று வீளக்குவாராயப் பிராட்டியாரது அணிச்சமலரிற் றேய அஞ்சுந் திருவடியிலே செம்பஞ்சுக் குழம்பூட்டிக் கூந்தலில் மயிர்ச்சாந்து வழியச சாத்தி.—எ-று. போல-அசை. (கரு)

கொங்கையின் முகட்டிற் சாந்தங் குளிர்வனி நீர்தோய்த் தட்டிப்
பங்கய மலர்மே லன்னம் பவளசசெவ் வாயவிட் டார்ப்பத்
தங்கிய தென்ன வார நூபுரந் ததும்பச் செங்கே
ழங்கதிரப் பாத சாலங் கிண்கிணி யலம்பப் பெய்து.

இ-ள். தனத்தின் உச்சியிலே பனிநீர்கலந்த சந்தனத்தை அப்பி, கமலமலர்மேல் அன்னப்புள் ஒலித்தற்குத் தங்கியதுபோல நூபுரமும் பாதசாலமும் கிண்கினியும் ஒலிக்கும்படி திருவடிகளிற் பொருந்த அணிந்து.—எ-று. (கரு)

எண்ணிரண் டிரட்டி கோத்த விரிகிகை யிருபத் தொன்றிற்
பண்ணிய கலாப மீரோழ் பருமநா விரண்டிற் செய்த
வண்ணமே கலையி ரண்டிற் காஞ்சியிவ் வகையோ னாநதும்
புண்ணியக் கொடிவண் டார்ப்பப் பூத்தபோற் புலம்பப் பூட்டி.

இ-ள். விரிகிகைமுதலிய ஐந்தினையும், புண்ணிய வடிவக்கொடி வண்டொலிக்கப் பூத்ததுபோல (இடையில்) ஒலிக்கும்படி அணிந்து.—எ-று. (கரு)

பொன்மணி வண்டு வீழ்ந்த காந்தளம் போது போலு
மின்மணி யாழி கோத்து மெல்விரற் செங்கைக் கேற்ப
வன்மணி வைவா யாபுக் கடகமுந் தொடியும் வானத்
தென்மணிக் கரங்கள் கூடப் விருதடந் தோளி லேற்றி.

இ-ள். பொன்வண்டும் நீலவண்டும் வீழ்ந்த காந்தள்மலர்போல விரல்களிலே நீலமணிபதித்த பொன்மோதிரம் தரித்து, சிவந்த கைகளுக்குப் பொருந்த வலிய வைவா மணியழுத்திய கடகங்களும் இரண்டு தோள்களிலே தொடிகளும் ஆகாயத்துலாவஞ் சூரியன் கைகள் குவிக்கும்படி அணிந்து.—எ-று. (கரு)

மரகத மாலை யம்பொன மாலைவித் துரும மாலை
நிலாப்ட லான வில்லி நிழல்பட வாரத தாமம
விராபடு களபச் சேறு மெழுகிய புளக்க கொங்கை
வரைபடு மருவி யன்றி வனப்புநீ நுனாயு மான.

இ-ள். வாசீனைக் கலவைச்சேறு பூசிய புளகமரும்பிய தனங்களில், மரகதம்
பென் பவளம் இவற்றின் மாலைகளை இந்திர தனஞ்சைப்போல ஒளிவீச வரிசையாகவும்,
முத்துமாலையானது மலையின் அருவியை (ஒத்திருத்தலும்) அன்றி அழகியநீரில் எழுந்த
துரையையும் ஒத்திருக்கவும் —எ-று. (க௭௦)

உருவமுந் தடுவா யம்முத் தடுத்தபல காசு கோளாப்
மருவவக காசு சூழ்ந்த மாமணி, கதிராய்க் கங்குல்
வெருவவிட் டிமைக்கு மார மெருவின் புறஞ்சூழ்ந் தாடு
துருவசக் கரம்போற் கொங்கை துயல்வர விளங்கச் சூட்டி.

இ-ள். அழகிய முத்துகள் நகைத்திருக்கலாகவும் அம்முத்துகளைச் சூழ்ந்த பல,
விரத்தினங்கள் ஷோள்களாகவும் அவ்விருத்தினங்களைச் சூழ்ந்த நடுநாயகமணி சூரியனாக
வும் பொருத்தப் புனைந்த) இரூளஞ்சியோட ஒளிவீசி விளங்கும் பதக்கமானது மேரு
வின் புறஞ்சூழ்ந்து செல்லுந் அருவசக் கரம்போல அத்தனங்களிலே தொங்கி யசைய
த்தக்கதாகவும் அணிந்து. —எ-று. (ச௭௧)

கொடிக்கய லினமாய் மின்ற கோட்குற வேறும வீறு
தொடிக்கலை மதியுந் தவகோன் றொலகுல விளக்காய்த் தோன்றும்
பிடிக்கிரு காதி னூடு மந்தணம பேசு மாபோல
வடிக்குழை மகரத்தோடு பரிநுலாண மழுங்கச் சேர்த்து.

இ-ள். கொடியில் எழுதப்பட்ட கயலுக்கு இனமாய் நின்ற வலிய மகரவேறும்
உயருந் கலைகளுடைய வட்டமாகிய சந்திரனும் சந்தலைவனாகிய மலயத்துவஜ பானடி
யனுடைய பழைய குலத்தீபமாய் அவதரித்த பெட்டையானபோலும் பிராட்டியாரது
இருசெவியிலும் இரகசியம் பேசு முறைபோல நீட்சியுடைய குழையினை மகரகுண்டல
த்துடன் சூரிடன் ஒளிமழுங்க அணிந்து. —எ-று. பானடியா குலத்தீப தலைவியாராகிய
வுமக்குக் கிடைத்த தலைவர்க்கு ஒரு குலமுங் கிடையாதென்பதை யறிவிக்குந் குறிப்
பை மந்தணம் பேசுமாபோலென்றா (க௭௨)

மழைக்குமர மதிக்கு நாப்பண் வானவிற் கிடந்தா லொப்ப
விழைக்குமா மணிகூழ் பட்ட மிலம்பக மிலங்கப பெய்து
தழைக்குமா முகிலை மைந்தன் றனையிடல் காட்டு மாபோற்
குழைக்குநீ த் தகர ஞாழ்ந் கோதைமேற் கோதை யார்த்து.

இ-ள் மேகத்துக்கும் பூரணசந்திரனுக்கும் இடையே இந்திர தனஞ்சு கிடந்தாற்
போல மணிகள் பதித்த பட்டமும் துதலணியும் (நெற்றியில்) அணிந்து, (இனிப்) புதல்
வராகிய உக்கிர குமாரபாண்டியர் மேகத்தைத் தனையிடுவதைக் காட்டுமுறைபோலப்பணி
நீர்விட்டுக்குழைத்த மயிர்ச்சாந்துணிந்த அங்குச தின்மேல மலர் பாலையணிந்து. —எ-று. (௭௩)

கற்பகங் கொடுத்த விந்தக் காமரு கலன்க ளெல்லாம்
பொற்பமெய்ப் படுத்து முக்கட் புனிதனுக் கீழ் லாத
வற்புத மகிழ்ச்சி தோன்ற வழகுசெய் தமையந் தோவழை
சொற்கலை யாளும் பூவின கிழத்தியுந் தொழுது நோக்கி.

இ - ள். (இங்ஙனம்) எல்லா அணிவனையும் (பிராட்டியாரது) அழகிய திருமேனி
விலே, சுந்தரோசருக்கு முடிவில்லாத ஆச்சரியத்தோடு மகிழ்ச்சியுண்டாக அலங்காரஞ்
செய்தவழி முகூர்த்தகாலம்வரச் சரசுவதியும் இலக்குமியும் வணங்கி நோக்கி.—எ-று.

சுந்தர வல்லி தன்னைச் சோபன மென்று வாழ்த்தி
வந்திரு கையுந் தங்கண் மாந்தளிர்க் கைக ணீட்டிக்
கொந்தவிழ் கோதை மாதா மறமெலாங் குடிகொண டேறு
மந்தளிர்ச் செங்கை பற்றா வெழுந்தனண மறைக ளார்ப்ப.

இ - ள். பிராட்டியானா வாழ்த்தி இருபுறமுமவந்து தங்களை இருகரமும் நீட்ட
(அவைகளை) அப்பிராட்டியாரும் திருக்கரங்களாற் பற்றி எழுந்தருளினார்.—எ-று. அற
மெலாம் - முப்பத்திரண்டு தருமங்களும் (குகு)

கவிவிருத்தம்.

அறைத்தன தூரிய மார்த்தன சங்க
நிறைத்தன வானவர் நீணமலா மாரி
யெறித்தன சாமரை யேநதிழை யாவாய்ச்
சிறந்தன மங்கல வாழ்த்தெழு செல்வம்.

இ - ள். வாத்தியங்களுஞ் சங்கங்களும் ஒலித்தன. தேவர்களது புஷ்பனிருஷங்
கள் நிறைந்தன. சாமனாகள் வீசப்பட்டன, பெண்களின்வாயில வாழ்த்தாக எழுகின்ற
செல்வங்கள் சிறந்தன.—எ-று. (குகு)

அடுத்தனள் சுந்தரியமபொ ணடைப்பை
யெடுத்தன ளாடி திலோத்தமை யேநதிப
பிடித்தனள் விந்தை பிடித்தனள் பொற்கோ
லுடுத்த நெருக்கை யொதுக்கி நடந்தாள.

இ - ள். இரத்திராணி அடுத்து அடைப்பை தாங்கினாள். திலோத்தமை கண்ணா
டிபிடித்தனள். வீரலட்சுமி பொற்கோலகொண்டி சூழ்ந்த நெருக்கை விலக்கி நடந்தா
ள்.—எ-று. அடுத்தனள் பிடித்தனள் - முற்றெச்சங்கன. (குகு)

கட்டவிழ் கோதை யரம்பைக ளாஞ்சி
தொட்டன ஞாப்பசி தூமணி யால
வட்டம சைத்தனள் வன்னம ணிக்கா
கிட்டிழை கோடிக் மேநகை கொண்டாள்.

இ - ள். அரம்பை காளாஞ்சி யேந்தினள் ஊவசி னாய இரத்த ஆலவட்டம்
அசைத்தனள். மேநகை நிறமும் அழகும் பெற்ற மணியழுத்திய பூந்தட்டேந்தி
கள்.—எ-று. (குகு)

கொடிக ளெனக்குளிர் போதொடு சிந்தும
வடிபனி நீரினர் வீசுபொன் வண்ணப்
பொடியின னோந்திய பூம்புகை தீபத்
தொடியணி கையினர் தோகையர் சூழ்ந்தார்.

இ - ன். கொடிகள்போலும் பூக்களோடு தூவும் வடித்த பனிநீரினரும், (வாசம்) வீசும் பொன்னிறப் பொடியினரும், அழகிய புகைபொருந்திய தீபமேந்திய கையினருமாகிய மடவாருஞ் சூழ்ந்தனர்.—எ-று, (ககூக)

தோடவி மோத்யா சோபன கீதம
பாடவி ரைப்பனி நீரோடு சாந்த
மேடவிழ் மென்மல ரிட்டப டத்திற்
பாடக மெல்லடி பைப்பைய வையா.

இ - ன். இதழ்விளிந்த பூக்களையணிந்த கூந்தலுடைய (சில) பெண்கள் மங்கல சங்கீதம்பாட, பனிநீருஞ் சந்தனமும் மலர்களும் இட்ட நடைபாவாடையிலே பாடக மணிந்த மெல்லிய திருவடிகளைப் பிராட்டியார் மெல்லவைத்து.—எ-று. (ககூ௦)

செம்மல ராரொடு நாமக டேவி
கைம்மலா பற்றின கல்வியொ டாக்க
மிம்மையி லேபெறு வார்க்கிது போதென்
றம்மணி நூபுர மாப்பந டந்தாள்.

இ - ன். இலக்குமி சரசுவதிகளின் கைகளைப் பிராட்டியாரது கைமலர்கள் புற்றி னனையால் இம்மையிலே செவ்வக் கல்வினைப் பெறுவார்க்கு இது சமயமென்று அழகிய இரத்த நூபுரங்கள் ஒலிக்க நடந்தாள்.—எ-று (ககூ௧)

ஒலகினண் மெல்ல வொதுங்கின ளன்பு
பிலகி யிருந்த பிரானரு கெய்தி
மெலகி யெருத்த மிசைத்தலை தூக்கிப்
புல்கிய காஞ்சி புலமபவி ருந்தாள்.

இ - ன். (நடந்துபிராட்டியார்) துவண்டு மெல்ல ஒதுங்கி (த்தம்மேல்) அனபு லிறைந்திருந்த சந்தோசரதருகே அடைந்து மெல்கிப் பிடரின்கண் (தமது) திருமுடிவைத்துப் பொருந்திய காஞ்சியொலக்க அமாந்தருளினார்.—எ-று. ஒல்கினள் ஒதுங்கினள், முற்றெச்சுகள். (மகூ௨)

அறுசீரடி யாகிரியவிருத்தம்.

அற்பக விமைக்குஞ் செம்பொ னரதன பீடத் தும்பர்ப்
பொற்பக லாத காட்சிப் புனிதனோ டிருந்த நங்கை
யெற்பகல் வலங்கொண் டேகு மெரிகதிர வரையி னுச்சிக்
கற்பக மருங்கிற் பூத்த காமரு வல்லி பொத்தாள்.

இ - ன். இருங்கெட விளங்கும் மணிகன்பதித்த செம்பொற் பீடத்தின்மேலே சந்தோசரோடு அமாந்தருளிய பிராட்டியார், மேருமலையின் உச்சியிலே கற்பகவிருட்ச

த்தின் அருகிலே மலர்ந்த அழகிய கொடிபோன்றார் —எ-று விளங்குங் சூரியன் இரா
பகல், வலம்வரும் வரையெனக் (௧௭௯)

பண்ணுமின் னிசையு நீருந் தண்ணையும் பாலும் பாலி
னண்ணுமின் சுவையும் பூவு நாற்றமு மணிபு மங்கேழ்
வண்ணமும வேறு வேறு வடிவகொண் டிருந்தா லொத்த
தண்ண லு முலக மீன்ற வம்மையு மிருந்த தம்மா.

இ - ள். சுந்தரோசரும் பிராட்டியாரும் 'மூலநூலியிருத்தல், பண்முதலியவும்
இசைமுதலியவும் வெவ்வேறு வடிவகொண் டிருந்தாற்போன்றது. (௧௮௦)

விண்ணுளார் நிசையி னுள்ளார வேறுளார் பிலத்தி னுள்ளார்
மண்ணுளார் பிறநும் வேளவி மண்டபங் தடங்கி யென்றும்
பண்ணுளா ரோசைபோலப் பரந்தெவரு நிறைந்த முன்று
கண்ணுளா ரடியி னீழல கலந்துளா தம்மை யொக்கார்.

இ - ள். அனைவரும் சிவபிரான் நிருவடிநிழலிற் சலந்தவாபோலத் திருக்கல்யா
ணமண்டபத்தில் அடங்கி ஆந்தமடைந்தார். —எ-று. பண்ணும் ஓசையும்போல நிறை
ந்தவெனக். (௧௮௧)

ஆயபோ தாழி யங்கை பண்ணல்பொற் கரக நீராற்
சேயவான் சோதி யாடற் சேவடி விளக்கிச் சாந்தங்
தூயபோ தவிழ்ச் சாத்தித் தூபமுஞ் சுடருங் கோட்டி.
நேயமோ டருச்சித் தைய னிறையருள் பெற்று நின்றார்.

இ - ள். இப்படிப்பட்ட சமயத்தில் விஷ்ணுமூர்த்தி கரகஜலத்தினாலே சுந்தரோச
ரது திருவடிகளைச் சுத்திசெய்து கந்தபூஷ்பங்கள் சாத்தித் தூபதீபங்கள்காட்டிப் பத்தி
யொடு பூசித்து அப்பரசிவன் நிருவருள்பெற்று நின்றார். —எ-று (௧௮௨)

விண்டலத் தவரு ளாதி வேதியன் பாந நீத்த
முண்டகத் தவனு மாலு முனிவரும் புரந்த ராழி
யண்டரு நந்தி தேவு மடுகணத் தவரு மேனேத
தொண்டரும் புறம்பு முள்ளு நனைத்தனர் சுத்தி செய்தார்.

இ - ள். தேவர்களுள்ளே முதன்மைபெற்ற பிராமணராகிய சுந்தரோசரது பாத
தீர்த்தத்தை அரிபிரமர் முதலிய அனைவரும் உள்ளேபருகிப் புறத்தே புரோட்சித்துச்சு
த்திசெய்தார். —எ-று. (௧௮௩)

அத்தலை நின்ற மாயோ னாதிசெங் கரத்து நங்கை
கைத்தலங் கமலப் போது பூத்ததோர காந்த ளொப்ப
வைத்தரு மனுவா யோதக் கரகநீர மாரி பெய்தான்
ஒருத்தலா கணணி வின்னோ தொழுதுபூ மாரி பெய்தார்.

இ - ள். அவ்விடத்தே நின்ற விஷ்ணு சுந்தரோசரது திருக்கரமாகிய கமலமலரி
லே பிராட்டியாரது திருக்கரமாகிய காந்தண்மலரை வைத்து மந்திரம் உச்சரித்துக்

கரகநீனாவார்த்தார். தேவர்கள் வணக்கிப் பூமழைபொழிந்தார்.—எ-று. காத்தற் கடவுளாகிய விஷ்ணு தேவர்களுள்ளே கூத்திரியராசுவின் கூத்திரியவேடம் பூண்ட. சுந்தரோசரது திருக்கையிலே பிராட்டியானாத தத்தஞ்செய்தார் என்பது கருத்து. இனம்பற்றிப் பிரமா வைசியனென்பதும் இரத்திரன சூத்திரனென்பதும் கொள்க. (கஎஅ)

ஆடினா ரரம்பை மாதா விஞ்சைய ரமுத கீதம்
பாடினா ராவென் றூத்துப் பரவினா முனிவர் வானோர்
மூடினா புளகப் போவை கணத்தவர் முடிமேற் செங்கை
சூடினா பலநு மன்றந் தொகெட லின்பத் தாழ்ந்தார்.

இ - ள். வெளி. அரகரவென அடுக்கியுணாக்க. பலா - மற்றையோரா, மன்றல் - திருமணம் (கஎக)

! தத்தனா ரெறிநந கலனும் போதென நிலைநக வேத
வித்தனா ரமுககீழ விழ விண்ணவா முனிவ ரோனோர்
சுத்தநா வாசி கூறிக் குங்குமத் தோயந தோயநத
முத்தவா லரிசி வீசி மூழ்கினா போக வெள்ளம்.

இ - ள். சாகுதியநாயனார் எறிந்தகல்லும் (அன்புபற்றி) மலராகச்சூடிய உயர்ந்த வேதகாரணராகிய சுந்தரோசா திருவடிகளீழ வீழாமபடி தேவாமுதலாயினார் நாவால் ஆசீர்வதித்து முததுப்போலும் வெள்ளிய அரிசியைக் குங்குமநீரிலே கலந்து வீசி இன்பப் பெருக்கில் அமிழ்ந்தினார்.—எ-று. (கஉஅ)

அம்மையோ டப்ப நென்ன வலர்மணம் போல நீங்கார்
தமமருள் விளையாட் டாலே யாற்றநாட் டமியா போல
நம்மனோர் காணத் தோனறி நன்மணம் புணர ஞால
மும்மையு முய்ந்த வென்னுத் தத்தமின மொழிய லுற்றார்.

இ - ள். (உயிர்கட்கெல்லாம் அறிவைப் பிறப்பிக்கும்) அம்மையும் அப்பருமென்று சொல்லப்பட்ட பூவு மணமும்போலப் பிரியாதவராகிய சுந்தரோசரும் பிராட்டியாரும் தமசுருள்விளையாட்டினாலே கெடுங்காலம் பிரிந்தவாபோலக் காணப்பட்டு (இப்போழுது) திருமணஞ் செயதமையால் எவ்வலகும் பிழைத்ததென்று தங்கள் தங்களுள்ளே (அனைவரும்) புகழ்ந்தனர்.—எ-று ஞாலமும்மை உபலக்கணம் (கஉக)

காமரு சுரபித் தீம்பால் கற்பகக் கனிரெய் கனை
னாமரு சுவைய வின்ன நறுமது பருக்கஞ் செம்பொ
னாமணி வட்டத தின்காற் பாசனத் தமையப் பெய்து
தேமரு கொன்றை யானைத் திருக்கைதொட் டருள்க வென்றா.

இ - ள். பசுப்பால், வாழைக்கனி, நெய், சர்க்கரையாகிய மதுபர்க்கத்தை மணியழுத்திய பொற்பாத்திரத்திலே வார்த்துத் திருவமுது செய்தருளுகவென்று சுந்தரோசனா(ச் சமஸ்தரும்) பிரார்த்தித்தார்.—எ-று. பர்க்கம், சேர்க்கை. (கஉஉ)

அங்கைவைத் தழுது செய்தாங் ககமகிழ்ந் தட்ட மூத்தி
கொங்கவிழ் குமுதச் செவ்வாய் கோட்டிவான் முழுவல் பூத்தான
புங்கவர் முனிவர் சுறபின் மகளிரும். போதின் மேய
மங்கைய ரிருவ ரோடு மங்கலம் பாட லுற்றார்.

இ-ள். சுந்தரோசா (அமமதுபர்க்கததைத்) திருக்கரத்தார் பரிசிததுத் திருவமு
து செய்தருளிநுற்போலத் திருவுள மகிழ்ந்து திருவாய் குவித்துத் திருப்புன்முறவல்
செய்தருளிநார். (அப்பொழுது) தேவா முனிவருடைய பத்தினிகள் இலக்குமி சரசுவ
திகளோடு மங்கலவாழ்த்துப் பாடத் தொடங்கினார்கள்.—எ-று. (கஅச)

மாக்கடி முளரி வாணன் மைந்தரோ டொருங்கு வைகி
நாக்களி னடுநா வாரத துடுவையா னுறநெ யார்த்தி
வாககிட வார மாநதி வலஞ்சுழித் தகடு வீங்கித்
தேக்கிடு மொடியி னுர்த்து நிமிரத்தது தெய்வச செந்நீ.

இ-ள். பிரமா, சுகாதாதிமுநிவரோடு (ஒமகுண்டத்து முன்னே) இருந்து ஏழுநா
க்களில் நடுநாவாற சுவையறியும்படி சுருக்கு சுருவகங்களால் நெய்யை நிரப்பிவார்க்க
அக்கினிதேவன் அருந்தி வலஞ்சுழித்து வயிறு நிரம்பித் தேக்கெறியும் ஓசைபோல ஒலி
த்து ஏழுந்தான்.—எ-று. மாக்கடி-உயர்வுடைய வாசனை. (கஅச)

சுற்றுநான் மறைக ளார்ப்பத் தூரியஞ் சங்க மேங்கக்
கற்றநான் முகத்தோன வேள்விச சடங்குதூல கரைந்த வாற்றான்
முற்றமங் கலநான் சாத்தி முழுதூல கீன்றான் செங்கை
பற்றினன் பற்றி லார்க்கே வீட்டுள பரம யோகி.

இ-ள். பிரமா, வேதசிவாகமங்கள் கூறியபடி திருமணச் சடங்கினை முடிக்க,
சுந்தரோசர் மங்கல சூத்திரம் அணிந்து பிராட்டியாரது திருக்கையைப் பற்றியருளி
நார்.—எ-று. அநாதிமுததராகிய சுந்தரோசா, யோகமூர்த்தியாய் யோகிகட்கு யோகமு
த்தி அருளிப், போகமூர்த்தியாய்ப் போகிகட்குப் போகமும் அருளுவானென்பார், பற்றி
லார்க்கே வீட்டுள பரமயோகி யுலகின்றான் செங்கைபற்றின னெனறார். (கஅஇ)

இணரொரித் தேவுந் தானே யெரிவளாப் பவனுந் தானே
யுணவுகொள் பவனுந் தானே யாகிய வொருவன் வையம்
புணர்வுறு போக முழுகப் புருடனும பெண்ணு மாகி
மணயினை முடித்தா னன்னான் புணர்ப்பையார் மதிக்க வல்லார்.

இ-ள். பலசுடையுடைய அக்கினியும் அக்கினியை வளர்ப்பவனும் அக்கினிமு
கமாக அருந்துங் கடவுளும் தாமேயாகிய வெபிரான் உயிர்கள் போகத்தை யுத்பவிக்கும்
படி சுந்தரோசரும் பிராட்டியாருமாகி ஒம்ச் சடங்கினை முடித்தருளிநார். அவரது செ
யலை உணரவல்லார் யாவா. (ஒருவருமில்லை).—எ-று. (கஅச)

பின்புதன் பன்னி யோடு பிறைமுடிப் பெருமான் கையி
னன்பொரி வாங்கிச் செந்நீ நாமடுத் தெனைத்து மாந
தன்பு'டி வுணர்ந்த வேத முனிவார்க்குத் தக்க தான
மின்பகந ததுமப நவகி யெரிவல முறையால வந்து

இ-ள். பின்பு சுந்தரோசர் தந்தேவியாரோடு திருக்கையிலே பொரியை வாங்கி அக்கிரிபிற் பெய்து முனிவர்களுக்கு மனமகிழத் தானஞ்செய்து அவ்வக்கிரியை வலம் வந்து.—எ-று. தன்-சிவம். படிவம படியென ஈறுதொக்கது. (௧௮௭)

மங்கலம் புனைந்த செம்பொ னம்மிமேன் மண்டிடி பாத
பங்கய மல்காக் கையாற் பரிபுரஞ் சிலம்பப் பற்றிப்
புங்கவன் மனுவா லேற்றிப் புண்ணிய வசிட்டன் நேவி
யெங்கெனச் செங்கை கூப்பி யெதுவா வருட்கண் சாத்தி.

இ-ள். சுந்தரோசர், மங்கலமாக அலங்கரித்த அம்மிமீது தேவியாரது திருவடிக் கமலத்தைத் திருக்கையாலே பற்றி [இந்தக் கல்லிலே நிற்கக்கடவாய் இந்தக் கீல் லைப்போல (நம்மிடத்தே) நிலையாயிருக்கக் கடவாய் என்னும் பொருளுடைய வைதிக] மந்திரம் ஒளி ஏற்றி, அருந்தி எங்கேயென்று வினவ அவ்வருந்தி கைகுவித்து எரி லோவரத் திருவருணைக்கம் வைத்து.—எ-று. வலத்திருக்கரத்தாலே தேவியார திருக்கரத்தைப்பற்றி யிருத்தலால் இடத்திருக்கரத்தாலே தேவியார திருவடி யைப்பற்றி ஏற்றி னொரென்பது கருத்து. (௧௮௮)

விதிவழி வழாது லோள்வி வீணையெலா நிரம்ப விங்ங
னதிற்கட லுலகுகதேற வாற்றிநான் மறைக ளார்ப்பக்
கதிமணி நகையார வாழ்த்தக் காமனைக் காயந்த நம்பி
மதிநுதன் மங்கையோடு மணவறை தன்னிற் புக்கான்

இ-ள் இங்ஙனம் விதிப்படி திருமணச் சடங்குகளை உலகத்தெளியும்வண்ணம் சுந்தரோசர் முற்றுவித்து வேதங்கள் முழங்கவும் பெண்கள் வாழ்த்தவும் தேவியாரோடு திருமணவறையிற் புகுந்தருளினார்.—எ-று. (௧௮௯)

மனிதரு மிமையா தையன் மங்கல வனப்பு நோக்கிப்
புனிதவா னவரை யொத்தா ரவர்க்கது புகழோ வெருதை
கனிதரு கருணை நாட்டம் பெற்றவா கடவு ளோரார
பனிதரு மலரிட் டேத்தி வழிபடற் பால ரனறோ.

இ-ள். சுந்தரோசரது பேரழகை மாறுடருங் கண்ணி தேவர்போலும் இமையாநாட்டம்பெற்றனர். அவருக்கு அது புகழாமோ? அப்பெருமான் திருவருணைக் கருந்த வர் தேவரார் பூமிக்கற்பால ரல்லவா —எ-று. (௧௯௦)

மாணுட ரிமையோ ளென்னு மவரம்பில ராகி வேள்வி
தானிட ரகல நோக்கித் தலைத்தலை மயங்கி நின்றா
கானிட நடனஞ் செய்யுங் கண்ணுத லருட்க ணைக்கா
ஊனிட ரகல நாளி லுயர்ந்தவ ரிழிந்தோ ருணடோ.

இ-ள். மனிதர் தேவர் என்கிற எல்லையில்லாதவராய்த் திருமணச் சிறப்பைத் தரிசித்து இடந்தோறங் கலந்துநின்றா. சிவபிரான தருட்பார்வையாற் பிறவித்துன்பம் ஒழியுங்கால் உயர்ந்தவர் தாழ்ந்தவர் இல்லை யல்லவா.—எ-று. கான் - சர்வசங்காரமான மயானம். (௧௯௧)

மணவறைத் தவிசி னீங்கி மன்றன்மண் டபத்திற் போந்து
கணமணிச் சேக்கை மேவிச் சுருகெடுங் கண்ணன் வாணி
துணைவனே முதல்வா னோர்க்குஞ் சூழ்க்குந் தொகைக்குமென்றுந்
தனைவறு செலவக தந்தோன் சாதுசாவ சிறப்பு நலகி.

‘ஊட்டுவாய் முளரி யான்மா லேனைவா னவருந் தத்த’
 ஊட்டுவாய் பதியிற் செலல நலவிடை கொடுத்தாவேந்தார்.
 காட்டுவா னாடிக் காட்டுந தன்மைபோ லரசு செய்து
 காட்டுவா னாகியையன் றிருவுளக் கருணை பூந்தான.

இ - ன், அரிபிரமாதியோர்க்கு எஞ்ஞான்றும் நித்தியச் செல்வத்தைத் தந்தருளியவராகிய சுந்தரோசர் திருமணவறையி னின்று நீங்கித் திருக்கலயாண மண்டபத்திற்கு வந்து இரதநாசனத்து வீற்றிருந்து அம்மகோற்சுவதத்திற்கு அமைத்தவரினாகவே (அவ்வனைவாக்குங்) கொடுத்தருளி அவ்வனைவருந் தங்குள தங்குள் பதவிகளிற் செல்லும்படி விடையருளி ஆட்டுபவன் ஆடிக்காட்டுந தன்மைபோல அரசர்க்கு அரசாட்சி செய்து காட்டுவாராய்த் திருவுளங்கொண்டருளினான்.—எ-று. கணம்-கூட்டம், தந்தோன ஐயனென்று கூட்டிக்.

(ககஉ)(ககக)

எழுதாடியாகிரியவிருத்தம்.

அதிர்விடைக் கொடியங் கயற்கொடி யாக வராக்கலன் பொற்கல னாகப் பொதியவிழ் கடுக்கை வேம்பல ராகப் புலியதன் பொலநதுங் லாக்
 மதிமுடி வைர மணிமுடி யாக மறைகிடந தலம்புரா மதுரைப்
 பதியுறை சோம சுந்தரக் கடவுள் பாண்டிய னாகியிற் திருந்தான்.

இ - ன், இடபக்கொடி மீன்க்கொடியும், பாம்பணி பொன்னணியும், கொன்றைப்பூமலை வேப்பம்பூமலையும் புவித்தோல் பொன்னாடையும், சடாமுடி இரதநாசனமுடியுமாகச் சுந்தரோசர் பாண்டியராஜ வேடம்பூண்டி வீற்றிருந்தார்.—எ-று.

(ககஉ)

அறுதாடியாகிரியவிருத்தம்.

‘விண்டவழ் மதியஞ் குடுஞ் சுந்தர விடங்கப் புத்தேள்
 கொண்டதோர் வடிவுக் கேற்பக் குருநிகொப் பளிக்குரு சூலத்
 திண்டிறற் சங்கு கன்னன் முதற்கணத் தேவர் தாமும்
 பண்டைய வடிவு மாறிப் பாத்திவன் பணியி னின்றார்.’

இ - ன், பேரழகராகிய சுந்தரோசர் கொண்டருளிய இராஜவேடத்துக்கு ஏற்பச் சங்குகன்னர் முதலாகிய சிவகணத்தலைவரும் தேவரும் அமைச்சாமுதலிய வடிவங்கொண்டி அச்சந்தரபாண்டியராஜரது பணிவிடையினின்றார்.—எ-று.

(ககரு)

தென்னவன் வடிவங் கொண்ட சிவபர னுலகங் காக்கு
 மன்னவர் சிவனைப் பூசை செய்வது மறையா நெனது
 சொன்னது மன்ன லெல்லாந் துணிவது பொருட்டுத் தானு
 ‘நநகர் நடுவு றென்றோ ரணிநகர் கிறப்பக் கண்டான.

இ - ன், உலகங்காக்கும் அரசா சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டைசெய்வது முறையென்று வேதத்தில் அருளியதை அரசர் அனைவரும் துணிந்து கைக்கொள்ளுதற் பொருட்டுப் பாண்டியராஜ வேடம்பூண்ட சுந்தரோசர் அம்மதுரைப்பதியில் நடுவொன்று ஒரு நகரம் உண்டாக்கினார்.—எ-று. சிவபரனானு மெனக்கூட்டிக்.

(ககசு)

மெய்ம்மைநூல் வழியே கோயில் விதித்தருட் குறிநி நீஇப்பே
 ரிம்மையே நன்மை நல்கு மிறையென நிறுவிப் பூசை
 சேம்மையாற் செய்து நீப வனத்துறை சிவனைக் கால
 மும்மையுந் தொழுது வைய முழுவதுங் கோன டாத்தும்.

இ-ள். (பின்பு அங்கெவூரிலே சுந்தரபாண்டியர்) சிற்பதான்முறையே ஆலயம், அமைத்துச் சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டைசெய்து இகாபீஷ்டப் பிரதேசவாரொன்றும், (தேவி திருவுருப் பிரதிஷ்டைசெய்து நடுவூர்நாயகியென்றும்) திருப்பெயாஇட்டுப்பூசித்துத் திருவாலவாயில் எழுந்தருளியிருக்குஞ் சொக்கலிங்கப் பெருமானே முக்காலமும் வழிபட்டு உலகமெங்குஞ் செங்கோல் செலுத்தினார்.—எ.று. (௧௧௭)

பூவரு மயன்மா லாதிப் புனிதரு முனிவ றோனோ
யாவருந் தனையே பூசித் திகபர மடைய நின்ற
மூவருண் மேலா முக்கண் மூர்த்தியே பூசை செய்த
தாவர விலிங்க மேன்மைத் தகுதியா ரளக்க வல்லார்.

இ-ள். பிரமாமுதலிய அனைவருந் தம்மையே பூஜித்து இருமைப்பயனும அடையுங் வண்ணம் நின்ற துரியமூர்த்தியாகிய சுந்தரோசர் பிரதிஷ்டைசெய்த தர்ச்சிதத் தாவரலிங்கமூர்த்தி மகிமையை யாவர் அளவிடற்பாலர் —எ.று. மூவருக்கு மேலாமென்பது மூவருண் மேலாமென வருபுமயங்கியது. (௧௧௮)

ஹே வேறு

மனித்த ருக்கர சாகித்தெவ் வேந்தர்க்கு மடங்கலாய் மடநல்லார்க்
கினித்த வைங்களைக் கானையாய் நிலமகட் கிணர்த்துழா யணிமாலா
யனித்த நித்தமோரந் திகபரத் தாசைநீத் தகந்தெளிந் தவாக்கொன்றாய்த்
தனித்த மெய்யறி 'வானந்த மாமபர தத்துவ மாய்கின்றான்.

இ-ள். (இங்ஙனம் பாண்டியராஜவேடமபூண்ட சுந்தரோசர்) மாதுடருக்கு அரசராயும்பகைமனனராகிய யானைகளுக்குச்சிங்கமாயும் மடவார்க்கு மன்மதராயும்பூதேவிக்கு விஷ்ணுவாயும் நித்தியாகித்தியப்பொருளை ஆராய்ந்து (அநித்தியமாகிய) இம்மைமறுமைப்பயன்களில் விருப்பமொழிந்து மனந்தூயரானவர்க்கு எகமாகிய பதிப்பொருளாயும் ஒப்பற்ற சச்சிதானந்த சொரூபமாகிய பரதத்துவப்பொருளாயும் நின்றார்.—எ.று. (1)

திருமணப்படலமுற்றியது.

ஆகச்செய்யுள் - ௧௧௮.

ஆறுவது

வெள்ளியம்பலத்திருக்கூத்தாடியபடலம்.

அறுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

உலகிய னிறுத்து வான்வந் தொருபரஞ் சுடர்வான் றிங்கட்
குலமணி னிளக்கை வேட்டுக் கோமுடி கவித்துப் பாராண்
டிவருறு தோற்ற மீதான் முனிவர ரிருவர் தேற
வலகிலா னந்தக் கூத்துச் செய்தவா றறைய னுற்றாம்.

இ-ள். ஒப்பற்ற பாஞ்சோதியாகிய சுந்தரோசர் உலகியலை நிறுத்தும்பொருட் டீச் சுந்தரபாண்டியராய்ச் சந்திரகுலத்துக்குஇரந்த தீபமாகிய தடாசகைப் பிராட்டியா

தைத் திருமணஞ்செய்து இராஜமகுடஞ் சூடி உலகையாண்டு விளங்கிய திருவிளையாடல் இதுவாம். பதஞ்சலி வியாக்கிரபாத முநிவர் இருவரும் தரிசித்துயும்படி (அச்சுந்தோசர்) அளவில்லாத ஆந்தத்தாண்டவஞ் செய்தருளிய திருவிளையாட்டை (இனியாம்) கூறுவாம்.—எ-று. (ச)

புண்ணிய மலாமென் கொம்பை வேட்டபின் புவனநதாங்குங்
கண்ணுதன் மூர்த்தி யாய கவுரியன் மணத்தில் வந்த
மண்ணியல் வேந்தர் வானோர் மாதவர் பிறரு முண்ண
நண்ணுதி றொன்ன லோடு நண்ணுவார் வினாவி நெய்த.

இ-ள், புண்ணியமலர் விரிந்த (அருள்வடிவக) கொடியாகிய பிராட்டியானைத் திருமணஞ்செய்த பின்பு உலகத்தை யாளுந் சுந்தரபாண்டியர், திருமணத்துக்குவந்த அனைவரும் அமுதுசெய்ய வரக்கடவீர் என்று ஆஞ்ஞாபித்த வளவில் (அங்ஙனம்) வருபவர் சீக்கிரம் வரும்பொருட்டு.—எ-று. (உ)

பொன்னவர் கமலம் பூத்த புனிதநீ ராடித் தத்த
நன்னெறி நியம முற்றி நணணிநா புலிக்கா லோனும
பன்னக முனியுந் தாழ்ந்து பரவியம பலத்து ளாடு
நின்னரு ணடங்கண னென்ப தடியேவக ணியம மென்றார்.

, , இ-ள், பொற்றாமரைத் திர்த்தத்தில் ஸ்காநஞ்செய்து விதிமுறையே தங்கள் தங்கள் நியமங்களை முடித்துவந்தனா, பதஞ்சலி வியாக்கிரபாத முநிவர் இருவரும் (சுந்தரபாண்டியரை) வணங்கித் துதித்துக் கனகசபையிலே ஆடியருளுந் தேவரீரது ஞான நடனத்தை அடியேங்கள் தரிசித்து அமுதுசெய்வது நியமமென்று விண்ணப்பஞ் செய்தனர்.—எ-று. (ங)

என்னலு மந்தக் கூத்தை யிங்குநாஞ் செய்துந் தில்லைப்
பொன்னக ருலக மெல்லா முருவமாம் புருடற் குள்ள
மின்னதாந் துவாத சாந்த மென்றிறை யருளிச் செய்ய
மன்னவ வேளை யங்கம யாவென மன்னன் சொலவான்.

இ-ள், அங்ஙனம் விண்ணப்பஞ்செய்த வளவிலே சுந்தரபாண்டியர் அத்தாண்டவத்தை இம்மதுரைப்பதியிலே யாஞ்செய்வோம் சிதம்பர கேஷத்திரம் உலகமுற்றும் வடிவமாகிய வீராட்புருடனுக்கு இருதயமும் இம்மதுரைப்பதி துவாதசாந்தமுமாகக் கொள்ளப்படும் என்று கூறியருள (அதற்கு முநிவர்கள்) பாண்டியராஜரே வணையுங்கங்கள் எந்தகேஷத்திரங்களாகக் கொள்ளப்படுவன வென்று கேட்க (அதற்கு) சுந்தரபாண்டியர் அருளுகின்றார்.—எ-று. (சு)

அரைக்குமே லுலகே மென்று மரைக்குக்கீ முலகே மென்று
முரைக்கலா லுலக மெல்லா முருவமாம் புருடற் கிந்தத்
தரைக்குமே லனந்தந தெய்வத் தானமுண் டனைத்துங் கூறின்
வரைக்குற சிலதா னங்கள் வகுத்துரை செய்யக் கேண்மின்.

இ-ள், வீராட்புருடனுக்கு அரைக்குமேல் எழுலகும் அரைக்குக்கீழ் எழுலகும் என்று தூல்கள் கூறுதலால் (அவ்வுலகங்களினுள்ள நபதருட்குறிகள் நமதிச்செய்யால்

இவ்வுலகத்தினுள்ள இலிங்கங்களை அதிவீகடித்து அடியாருக்கு அருள்புரிகின்றன லாத
லின் இவ்விலிங்கங்களை அவ்விராட்புருடனுடைய மூலாதார முதலியவற்றிலுள்ள இரீ
ங்கங்களாகப் பாலிக்கவேண்டும் அத்தன்மையுடைய இவ்வுலகத்துள்ள பல விலிங்கத்
தானங்களைக் கூறப்புகுந்தால் அளவுபடா தாதலின் (அவற்றுள்ளே) சில தானங்களைமா
த்திரங் கூறக்கேளுங்கள்.—எ-று. வருவித்தல்கள் வடமொழியிற் கண்டன. (டு)

திருவள ராரூர் மூலந் திருவானைக் காவே குழ்ய
மருவளர் பொழிலகு முண்ணு மலைமணி பூர நீவி
ரிருவருங் கண்ட மன்ற மிதயமாந் திருக்கா ளத்தி
பொருவருங் கண்ட மாகும் புருவமத் தியமாங் காசி.

இ - ன். திருவாரூர் மூலாதாரமும், திருவானைக்கா சுவாதிட்டானமும், திருவ
ண்ணாமலை மணிபூரமும், சிதம்பரம் அநாகத்தமும், திருக்காளத்தி விசுத்தியுயர் காசி ஆந்
னாகும்.—எ-று. (சு)

பிறைதவழ் கயிலைக் குன்றம் பிரமந் திரமாம வேத
மறைதரு துவாத சாந்த மதுரையீ நதிக மெந்த
முறையினு லெனனின் முன்னர்த் தோன்றிய முறையா லென்றக்
கறையறு தவத்த ரோடு கவுரியன் கோயில் புக்காள்.

இ - ன். திருக்கயிலைச்சமலை பிரமந்திரமும் மதுரைப்பதி துவாதசாந்தமுமாகக்
கொள்ளப்படும். இம்மதுரைப்பதி எம்முறையால் உயர்ந்ததென்றால் (எல்லாப்பதிகட்டு)
முதலில் உண்டாகிய முறையாலென்று அருளி அம்முநிலரோடு சுந்தரபாண்டியர் திரு
க்கோயிலின்கண் எழுந்தருளினர்.—எ-று. „(எ)

தின்னரு ளதனு னீத்த தன்னையே தேடிப் போந்த
மினனவிர கயிலை தானே விடையுரு மாறி யிங்ஙன
மன்னிய தேயோ திங்கண் மண்டல மேயோ வென்னப்
பொன்னவிர விமானக் கீழ்பால் வெள்ளியம் பொதுவுண் டாக.

இ - ன் தன்னினின்று நீங்கிய சுந்தரோசனையே தேடிவந்த திருக்கயிலைச் சமலை
யோ இடப்பலுதி தன்வடிவம் வேறுபட்டு இங்ஙனம் அமைந்ததோ சந்திரமண்டலம்
(இங்ஙனம் வந்த)தோவென்று சொல்லும்படி. (சொக்கலிங்கப்பெருமான் அமரும்)
சுவர்ணலிமானத்தின கிழைத்திசையிலே தஞ்சத்தி சங்கற்பத்தினால் (ஞானமயமா
கிய) வெள்ளியம்பலம் உண்டாக.—எ-று. அருளால் உண்டாகவெனக. அருள் - இல
க்களை. (அ)

மின்பயில் பரிதிப் புத்தேள் பாற்கடல் விளங்கி யாங்குப்
பின்பதன் மிசைமா ணிக்கப் பீடிகை தோன்றிற் றன்ன
தன்பர்த முளமே யாகு மல்லது வேதச் சென்னி
யென்பதா மஃதே யன்றி யாதென விசைக்கம் பார்தே.

இ - ன். பாற்கடலிலே சூரியன் தோன்றியதுபோலப், பின்பு அவ்வெள்ளியம்
பலத்திலே மாணிக்கமயமான பீடம் (ஒன்று) தோன்றியது. அது அடியாழ் இருந்தயமே
யாம். அல்லது வேதசிரசேயாம், இங்ஙனம் அன்றி யாதெனக் கூறற்பாலது.—எ-று.()

அன்னதோர் தவிசினும்ப ராயிரங் கரத்தா லள்ளித்
துன்னிருள் விழுங்குங் கோடி சூரிய ரொருகா லுத்து
மன்னினை நுதித்தா லொப்ப மனமொழி பக்கங் கீழ்மேற்
பிழ்முதல் கடந்த ஞானப் பேரொளி வடிவாய்த் தோன்றி.

இ - ன். ஏக்காலத்திலே கோடிசூரிய ருதித்தாற்போல அப்பீடத்தின்மேலே
மனவாக்கு முதலியவற்றைக் கடந்த பரஞானப் பிரகாசரூபமாய்த் தோன்றி.—எ-று ()

முந்துறு கணங்கண் மொந்தை தண்ணுமை முழக்கஞ் செய்ய
நந்திமா முழுவந் தாக்க நாரண னிடக்கை யார்ப்ப
வந்துகந் தருவ நூலின் மரபுனி யிருவர் பாட
வைந்துதுந் துபியுங் கல்லென் னாடகலி முழக்கங் காட்ட.

இ - ன் வெளி. முந்துறுகணம் - முதன்மையான சிவகணம். கந்தருவதால் - இ
சைதால். இருவா - துமபுரு நாரதர். ஆர்கலி - கடல். (கக)

மதுமுகத் தலாநத வெண்டா மமைமகன் சுருதி கூட்டச்
சதுமுகத் தொருவன் சாம கீதயாழ் தடவிப் பாட
விதுமுகத் தருகு மொய்க்கு மீனென ஞான வெள்ளிப்
பொதுமுகத் தமரா தூற்றும் பூமழை யெங்கும் ழீபார்ப்ப.

இ - சரசவதி சுருதிகூட்டவும், பிரமா சாமவேத கீதத்தை யாழிலிசைத்துப்பாட
வும், சந்திரனருகே நெருங்கும் நகைத்திரங்கள்போல ஞானமயமாகிய வெள்ளியம்பல
த்திலே தேவர்பொழியும் புஷ்பவருஷம் (பக்கம்) எங்கும் சூழவும்.—எ-று. (கஉ)

பொருங்கட னிறத்த செந்நீப் பொங்குளைக் குறளன் மீது
பெருங்கடல் வடவைச் செங்கண் பிதுங்கமேற் றிரிந்து நோக்கி
முருங்கட லெரியிற் சீற முதுகிற வலத்தா னூன்றிக்
கருங்கடன் முளைத்த வெய்யோன் காட்சியிற பொலிந்து நின்று.

இ - ன். பொருகின்ற கடல் நிறம்போலுங் (கரியவருவும்) சிவந்ததீபோல விள
ங்கும் புறமயிருமுடைய முயலகன்மீது பெரிய கடலின் வடவைத் தீபோலச் சிவந்த
கண்கள் பிதுங்கவும், மேலே சமுனறு பார்த்து (உலகினை)க் கெடுக்கும் வலியுடைய
அவ்வடவையோற் கோபிக்கவும் முதுகுமுறியவும் வலத்திருவடித் (தாமரை) யூன்றிக்
கரியகடலின் உதித்த சூரியன் தோற்றம்போல விளங்குகின்றது.—எ-று. (கங)

தொய்யுஞ்செம் கமலப் போது குவிற்தென வெடுத்துக் கூத்துச்
செய்யும்புண் டரிகத் தாளுந் திசைகடந் துளவீ னாந்து
கையுத்தின் பட்டையுந் தெய்வ மகளிராம வலநாண் காத்த
மையுண்ட மிடறுஞ் சங்க வர்க்குழை துழைந்த காதுங்.

இ - ன். செங்கமலமலர் குவிற்தாற்போலத் துக்கியாடும் (இடத்) திருவமத்தா
மரையும், திக்குகளைக்கடந்த பத்துத்திருக் கரங்களும் (அவைகளின் முறையே வலப்பு
றத்தே அபயந்தோடு கூடிய சூலம், டமருகம், சரம், கட்கம், பரசு, இடப்புறத்தே வர
தத்தோடு கூடிய சர்ப்பாசம், அக்கிரி, காமுகம், கேடகம், தண்டம் என்னும்) படை

களம் இலக்குமி முதலிய தெய்வப்பெண்களின் மங்கலகுத்திரத் தங்கும்படி ஆலாக்ஷவி
டமுண்ட கண்டமும் நீண்ட சங்கக்குண்டலம் பூண்ட திருச்செவியும்.—எ-று. (கசீ)

செக்கராஞ் சடையுந் தேசார வெண்டிரு நீறுந் தெய்வ
முக்கணு முரகக் கச்சு முள்ளெயி நிமைக்கு மார்பு
மைக்கருங் பயற்க ணங்கை வல்லியி னெதுங்கி நிற்கும்
பக்கமு மவணமேல் வைத்த பாவையு நகையுந் தோன்ற.

இ-ள் சிவந்த சடையும விளக்கமாய வெள்ளிய திருநீறும் சோமசூரியாக்கிரியா
கிய முக்கண்ணும் பாம்பாகிய கச்சும் கூரிய வராகசந்தம் விளங்குந் திருமார்பும் மீநா
கூறிதேவியாரா ஒதுங்கிநிற்கும் இடப்பக்கமும் அசுதேவியாராயி துவைத்த திருநோக
மும் திருப்புன்முறுவலும் தோன்றவும்.—எ-று. (கடு)

தங்கையா றலம்பு மோசை கடுக்கைவண்டிரங்கு மோசை
மங்கல முழவி னேசை மந்திர வேத வோசை
செங்கையா டெரியி னேசை திருவடிச் சிலம்பிவேசை
யெங்கணு நிரம்பி யன்ப ரிருசெவிச் சுமுத முற்ற.

இ-ள். கங்கைநதியினொவி முதலியன எங்குநிரம்பி அன்பராகிய பதஞ்சலி
வியாக்கிரபாதரது செவிகளுக்கு ஆகாந்தாயிர்த மூற்றவும்.—எ-று. மந்திரவோசை
எனவுங் கூட்டுக. கடுக்கைக் கொன்றை. (கசு)

ஆடினா னமல மூர்த்தி யஞ்சலி முகிழ்த்துச் சென்னி
சூடினா டடியில வீழ்த்தார் சுருதியா யிரநா வாரப்
பாடினார் பரமா னந்தப் பரவையிற் படிந்தா ரன்பு
நீடினார் நிருத்தா னந்தங் காண்பது நியமம் பூண்டார்.

இ-ள். (பாண்டியராஜ வேடம்பூண்ட) நிருமலராகிய அச்சந்தோசர் (ஆந்த)த
தாண்டவஞ் செய்தருளினார். அந்நிருத்ததரிசனம் செய்தலைக் கடமையாக்கொண்ட
அம்முநிவா, கைகளைக் குவித்து முடிமேற்கூடினார். திருவடியில நமஸ்கரித்தார். நாலி
னாற் பொருந்த அநேகவேதங்களை ஒதினார். பரமானந்த சாகரத்திலுமூழ்கினார். அன்
பின் மிகராயினார்.—எ-று. (கௌ)

முனிவர்க்க தருவர் லானோர் தானவர் மோன யோகர்
புனிதகிம் புருட ராதிப் புலவரு மிறைஞ்சி யன்பின்
கனிதரு மினபத் தாழ்ந்தார் திருமணங் காண வந்த
மனிதருங் காணப் பெற்றார் மாதவா பொருட்டான் மன்னோ.

இ-ள். அம்முநிவர் பொருட்டால் (அத்தாண்டவத்தை) அனைவருந் தரிசிக்கப்
பெற்றார்.—எ-று. (கஅ)

அனந்தனா முனிவர் வேந்த னளவிலா னந்த மூறி
மனந்தனி னிரம்பி மேலும் வழிவது போல மார்பம்
புனைந்தபுண் ணியவெண் ணீறு கரைத்திடப் பொழிகண் ணீரு
ணனைந்திரு காமுங் கூப்பி நாதனைப் பாடு கின்றான்.

இ-ள். ஆகிசேடராகிய பதஞ்சலிமுநிவாரா சுந்தோசனாத துதிக்கின்றார்.—எ-று.

புரர்பர முதலே போற்றி பத்தியில் வினாவாய் போற்றி
சராசர மாகி வேறாய் நின்றதற் பானே போற்றி ,
கராசல வுரியாய் போற்றி கனகவம் பலத்து ளாடு
நிராமய பரமா னந்த நிருத்தனே போற்றி போற்றி.

இ - ள். வெளி. பராபரமுதல் - படைப்புக்கு முன்னும் பின்னுமுள்ள முதல்வர்.
தற்பரன்-ஆத்மநாதர், நிராமயன் - நோயில்லாதவர். போற்றி - காக்க. (௨௦)

ஒன்றாகி பைந்தா யையைந் தருவாகி வருவாய் போற்றி
யின்றாகிச் சென்ற நாளா யெதிராளா யெழுவாய் போற்றி
நன்றாகித் தீய தாகி நவொகி முடிவாய் மன்று
ணின்றாகும் பரமா னந்த நிருத்தனே போற்றி போற்றி.

இ - ள். வெளி. ஒன்று-பதியாகிய ஒருபொருள். ஐந்து - படைப்பு முதலியவற்
றைத் தனித்தனி செய்யும் பஞ்சகாததர் ஐயைந்து - சந்திரசேகரர் முதலிய இருபத்தை
ந்து மூர்த்தங்கள். நவொகி முடிவாயென்றதனால் ஆதியாயெனப்பதுவ கொள்க. (௨௧)

அடியமேம் பொருட்டு வெள்ளி யம்பலத் தாடல் போற்றி
பொடியணி தடவதோள் போற்றி புரிசடை மகுடம் போற்றி
கடியவிழ் மலர்மென் கூந்தற் கயல்விழி பாகம்போற்றி
நெடியநற் பரமா னந்த நிருத்தனே போற்றி போற்றி.

இ - ள். வெளி. (௨௨)

என்றுநின் நேத்தி னுன்பின் நிருவனா நோக்கி வெள்ளி
மன்றுணின் றாடா நின்ற மறைமுதல கருணை கூர்ந்து
நன்றுநீர் வேட்ட தென்னென் நருள்செய நாதன் பாதந்
துன்றுமெய் யன்பிற் றாழ்த்து தொழுதுநின் நிதனைச் சொல்வார்.

இ - ள். என்று (பதஞ்சலி முநிவர்) துதித்தார். பின்பு அம்முநிவரிருவரையு
'நோக்கிச் சுந்தரேசா கருணையிருந்து நீவிர் விரும்பியது யாதென்று வினவியருள் அந்
நடராஜர் திருவடிகளை மெய்யன்பினால்வணக்கி (அம்முநிவர்) அஞ்சலிசெய்து நின்று
இதனை விண்ணப்பஞ்செய்கின்றார்.—எ-று. (௨௩)

எந்தையித் திருக்கூத் தென்று மிந்நிலை நின்றியா வர்க்கும்
பந்தவெம பாச நீங்கப் பணித்தருள் செய்தி யென்னச்
செந்தமிழ்க் கன்னி நாடு செய்தமா தவப்பே நெய்தத்
தந்தன மென்றான் வேதத் தலைதடு மாற நின்றான்.

இ - ள். எங்கள் பிதாவே, இவ்வாந்தரண்டவத்தோடு எந்நாளும் இவ்வெள்ளி
யம்பலத்தில் நின்றருளி அனைவாக்கும் கொடியபாசத்தொடர்பு நீங்கும்படி திருவருள்
செய்யுமென்றுவேண்டி, வேதாதிதராடிய*சுந்தரேசர் அவ்நானம் தந்தருளினோமென்
றார்.—எ-று. (௨௪)

அராமுனி யீது வேண்டு மாதியெம் பெரும விந்த
நிராமயபரமா னந்த நிருத்த நோ கண்டோ டொல்லாந்
தராதல மிசைவந் தெய்தாத் தனிக்கதி பெறுதல் வேண்டும்
பராபரவென்று தாழ்ந்தான் பகவனு மதற்கு நோந்தான்.

இ - ன். பதஞ்சலிமுநிவர் இத்னை வேண்டுகின்றார் ஆதியாகிய எம்பெருமானே பராபரரோ இந்நிருமல ஆமாநந்ததாண்டவத்தைத் தரிசித்தவர் அனைவரும் பிறலாதவீரமுத்தி பெறுதல்வேண்டுமென்று வணங்கினார் சுநதரேசரும் அதற்கு இசைந்தருளினார். —எ-று. (பின்னுஞ் சுந்தரேசர் நம்மடியவா மூவுலகங்களினும் வருந்தியடைதற்குரிய எதனை எதனை விரும்புகின்றாரோ அதனை அதனை எளிதாகக்கொடுப்பதே நமதுவிரதம். துவாதசாந்தஸ்தாண்டத்தில் நமதானந்ததாண்டவ மூர்த்தியைத் தியானித்துக்கொண்டு நமதுசந்நிதியில் நீயிருப்பாயாக, ஏனெனில் எல்லாவுலகங்களினும் பிரமாவும் அவனிலும் விஷ்ணுவும் அவனிலும் உருத்திரனும் அவனிலும் மகேசனும் அவனிலும் சதாசிவனும் அவனிலும் விந்துவும் அதனிலும் நாதமும் அதனிலும் பராசத்தியும் அதனிலும் பரமசிவனும் சிறந்தபடியால் இந்த நவத்துவங்கள் எந்தவஸ்துவிலே இலயம் அடைகின்றனவோ அந்தவஸ்து துவாதசாந்தஸ்தானத்திலிருக்கிற பரமாநந்த தாண்டவமூர்த்தியே. இதிஹமேலானதில்லை என்று புத்திமான் எல்லாவற்றையுமவிட்டுப் புத்திமுத்தி காரணமாக ஆநந்ததாண்டவமூர்த்தியைத் தியானஞ்செய்யக்கடவன். சூக்குமபஞ்சிக்கரமாகிய பிரணவத்துக்கும் பஞ்சகிருத்தியஞ்செய்யும் ஆநந்ததாண்டவமூர்த்திக்கும் வாசக வாச்சியசம்பந்தம் நித்தியமாயுள்ளது. ஆதலால், சமஷ்டிபூதமும் வேதமூலமுமாகிய அப்பிரணவத்துக்கு நாமேபொருள். வியஷ்டிப் பிரணவத்துக்குப் பிரமாமுதலியோ பொருள். துவாதசாந்தமாகிய நமது சேஷத்திரத்தில் எவாகள் கணப்பொழுது ஆநந்ததாண்டவமூர்த்தியைத் தியானிக்கின்றார்களோ அவாகள் ஜீவன்முத்தர்களாவார்கள். ஐயமில்லை. யாதொருவன் பிறவி யிடையிலே ஒருமுறை நமதாநந்த தாண்டவத்தைத் தரிசிப்பானோ அவன் புத்திமுத்திக்கு உரியவனாவன் நீ யிப்பதியில் நெடுங்காலந்தவடி ஒப்பற்றசுகம் அதுபவித்துப் பின்பு முத்தனவாய், பிறப்பிறப்புக்கடலைக் கடத்தற்குக்காரணமும் அதிரகசியமும் தரிசிப்பவருக்கு மங்கலமுறறந் தருவதுமான இத்தாண்டவம் உன்றால் எந்நாளுந் தரிசிக்கத்தக்கதென்றுகூறி அருட்பார்பையால் அதுக்கிரகித்து எல்லாமுநிவர்களையும் போஜனத்துக்குச் செல்லும்படி ஆஞ்ஞாபித்தார். அதுமுதல் இப்பதியில் அத்தாண்டவம் வெள்ளியம்பலத்திலே பெரிதும் விளக்கமாயிருக்கிறது.) வருவித்தல்கள் வடமொழியிற் கண்டன.

(௨௫)

ஆரத்தனர் கணத்தோர் கைகோத் தாடின ரலர்பூ மாரி
தூர்த்தனா விண்ணோர் கணனீர் துளும்பினா முனிவ ராகம்
போத்தனா புளக மன்பிற் புதைந்தனர் விழுங்கு வார்போற்
பார்த்தனர் புலஸிக் கொண்டார பரவியவ் விருவா தம்மை.

இ - ன். சிவகணத்தோர் ஆரவாரித்துக் கைகோத்தாடினர். தேவர் பூமழைபொழிந்தனர். (ஏனைய) முனிவர் உடலிற் புளகம்போர்த்து அன்புவெள்ளத்தின் முழுகிக் கணனீர்ததும்பி அமமுநிவரிருவரையும் வணங்கிக் கண்களால் விழுங்குவார்போல நோக்கித்தழுவினார். —எ-று.

(௨௬)

சே. வேறு

அனித்த மாகிய பூதமைப் பொறிபுல னாதியா றுறாகி
யினித்த மாயையோ டிருவினைத் தொடக்கினு மிருளினும் வேறுகித்
தனித்த யோகிக ளாகிறைந் தாடிய தனிப்பெருந் திருக்கூத்தைக்
குனித்த வண்ணமாக கண்டவர்க் கிகபாங் கொடுத்தவ னுறைகின்றாம்.

இ-ள். யோகிகளது அகத்தில் நிறைந்தாடிய ஆந்ததாண்டவத்தைப் புறத்தே நடுத்தவ்தமாகத் தரிசித்தவாக்கு இருமைப்பயனுங் கொடுத்து அவ்வெள்ளியம்பலத்தில் வதினீரோம்.—எ-று. பூதங்களைத்து, ஞானேந்திரியங்களைத்து, தன்மத்தினைனைத்து, கன்மேந்திரியங்களைத்து, அந்தக்கரணங்களைமூன்று, குணத்துவமொன்று, ஆகிய ஆன்மத்துவம் இருபத்துநான்கும், வித்தியாதத்துவம் ஏழும், சுத்தத்தவம் ஐந்தும் என்னும் முப்பத்தாறு தத்தவமும், அபரிபக்குவாக்கு இனிமையுடைய மாயையும், கன்மமலமும், ஆணவமலமுமாகிய இவற்றின் வேராகித் தனிமையான யோகிகளென்க. (1)

குனிவி லாதிரைத் தினகதொடுத் தெதிர்வரு கொடுவிலா திரையெலலை புனிதவாடக முளரிதோய்ந தத்தனிப பொதுநடத் தரிசித்தங் கினிது வைகியா யிரததெட்டெம மநதிர மெண்ணியிர நிலநிற்குங் கனியு மனபினு ரெண்ணியாங் கெய்துவர் கருதிய வரமெல்லாம்.

இ-ள். மார்கழிமாசந் திருவாதிரைநகத்திரந் தொடங்கி மேல்வரு மார்கழிமாசந் திருவாதிரை நகத்திரமவனாயும் பொற்றாமவாவியில் மூழ்கி அவ் வெள்ளியம்பலத்தில் நமது நடனத்தைத் தரிசித்த நமது சந்நிதியிலிருந்து நமது மந்திரமாகிய பிரணவத்தை ஆயிரத்தெட்டுரு ஜபித்து வழுவாது நிற்கும் பேரன்பினா எண்ணியபடி எண்ணிய வரங்கள் முற்றும் இப்பொழுதே அடைவர்.—எ-று. இந்நிலையே யென்னுந் தேந் தேகாரந்தொகை. (2அ)

வெள்ளியம்பலத் திருக்கூத்தாடியபடலமுற்றியது.

ஆகசெய்யுள் - அ௨௬.

பழாவது

குண்டோதரனுக்கு அன்னமிட்டபடலம்.

கவிநிலைதறுதலை.

பன்ன கேசனு மபுலிப பாதனும் பணிய
மின்னு வராசடை மன்னவன் வெள்ளிமன் றுடல
சொன்ன வாறிது பசித்தழல் சுடவொரு பூத
மன்ன மாமலை தொலைத்தவா நெடுத்தினி யறைவாம்.

இ-ள். பதஞ்சலிமுநிவரும் வியாக்ரபாதமுநிவரும் வழிபட்டுவேண்டச் சுந் தரபாண்டியராஜர் வெள்ளியம்பலத்தில் ஆந்ததாண்டவஞ் செய்தலைக்கூறிய திருவிளை பாடல் இதுவாம். உதார்க்கி வருத்துதலாலே குண்டோதரபூதம் மலைபோலும் அன்னக்குவியலை அருந்திய திருவிளையாடலை இனி (யாம்) கூறுவாம்.—எ-று. (க)

கன்னி யர்க்கு சாயினுள் கடிமனை புருந்த
மின்னி யற்சடை மாதவர் வேதிய ரோனே
நொந்நி லத்துள மன்னவா யாவாக்கு முறையே
பொன்னி யற்கலத தறுகவைப போனக மருதத

பூசு கின்றவு முடுப்பவும் பூண்பவும் பழக்காய்
 'வாசு மெல்லிலை யேனவு மம்முறை வழங்காத்
 தேச மன்னவ றோனையோர்ச் செல்லுநர்ச் செலுத்தி
 யீசு னன்புறு சற்பினு ளிருக்குமவ் வேலை

இ - ன். மங்கையர்க்கரசியாராகிய பிராட்டியார் (தமது) திருமணத்தின் பொரு
 ட்டி அரமணைக்குவந்த அனைவர்க்கும் அறுசுவைக்கறிகளோடுகூடிய அன்னத்தை யுண்பி
 த்துச் சந்தனம் வஸ்திரம் ஆபரணம் தாம்பூலமுதலியன கொடுத்து அரசர் முதலாயி
 னொருள்ளே செல்லக் கருதுகின்றவரைச் செலுத்தி அமர்த்தருளுங்கால்.—எ-று. கன்னி
 யர்க்கரசையினுள் ஈசனைப்புகழ்பினுள் எனக்கூட்டுக. (ங)

மடைவ ளத்தொழிற் புலவர்வந் தடியிணை வணங்கி
 யடிய ரோமட்ட போனக மாயிரத் தொன்றி
 னிடைய தாயினுந் தொலைந்தில தியாங்கண்மேற் செய்யக்
 கடவ தேதெனப் பிராட்டிதன கணவர்முன் குறுகா.

இ - ன். நன்றாக அந்நம் (முதலியன) சமைத்தலில் வல்லவர்வந்து திருவடி
 களைவணங்கி அடியேங்கள் சமைத்த அந்நம் (முதலியன) ஆயிரத்தொரு கூறையினுங்
 கழிந்திலது அடியேங்கள் இனிச் செய்யற் பாலது யாதென்று விண்ணப்பஞ்செய்யப்
 பிராட்டியார் தந்நாயகராகிய சந்தரபாண்டியர் சந்திதியை அடைந்து.—எ-று. (சு)

பணிந்தொ 'துங்கினின் றடிகண்முப பத்துமுகக் கோடி
 கணங்க டம்மொடு மிங்கெழுந் தருள்வது கருதி
 யினங்கு மின்சுவைப் போனக மெல்லையின் றுக்கி
 யுணங்கு கின்றதுண் டெஞ்சிய தெனையென வுரைக்கின்.

இ - ன். வணங்கி அயலிலே நின்று சுவாமி அநேககோடி கணங்களோடு இங்கே
 எழுந்தருளுதலை உத்தேசித்து அன்னங் கறிகள் அளவில்லாது சமைத்து உலர்கின்றன.
 (அவற்றிலே) புசித்துச் சேடித்தது எவ்வளவினதென்று கூறுமிடத்து.—எ-று. (ஊ)

இமயக் குன்றமு மடைகலா யிதன்புறங் கிடந்த
 சிமயக் குன்றுக ளீட்டமுஞ் சோகதென நிமிரச்
 சமையக் கொட்டிய வாலரிப் புழுக்கலுஞ் சாதக்
 கமையக் கொட்டிய கறிகளின் வருக்கமு மாகும்.

இ - ன். இமயமலையும் அதன்புறத்தே தாங்கும் மலைகளாய்க்கிடந்த சிறுமலைக்கூ
 ட்டமும்போல வெள்ளிய அரிசியாலாகிய அன்னமும் கறிகளின் வகையுமாம்.—எ-று.
 சாதக்கு என்பதில் அத்துச் சாரியைதொகை. (சூ)

என்ற போதிறை யெம்பிரான் றேவியா ரிடத்தி
 லொன்று மன்பினு லொருவினை யாடலை நீனைத்தோ
 தன்ற னிக்குடைப் பாரிடத் தலைவன தாற்ற
 லன்றி யாவரு மறிந்திடக் காட்டவோ வறியேம்.

இ - ன். என்று விண்ணப்பஞ்செய்தபொழுது சந்தரபாண்டியர் தந்தேவியாரிட
 த்தேவைத்த பிரீதிபற்றி ஒரு திருவிளையாடல் புரிதலைக்கருதியோ தமது குடையை
 எந்திய தலைமடெற்ற குண்டோதரபூதத்தினது வலிமையை அப்பொழுது யாவரும்
 அறியும்படி காட்டவோ (யாம்) அறியேம்.—எ-று. (எ)

சிறிது வாணகை செய்துமு வேந்தரிற் சிறந்த
மறுவின் மீனவ னரும்பெறன் மகளுனக் கீரிதற்
பெறுவ தேதுவான் றருவுநின் பணிசெயப் பெற்றிங்
குறைவ தேற்பிறர் திருவெலா முன்னதே யன்றோ.

இ - ன். திருப்புன்முறுவல் செய்து சேரசோழபாண்டியரிற் சிறந்த மலயத்துவஜ பாண்டியராஜருடைய அருமைப்புத்திரியே, உனக்கு அரிதிற்பெறத்தக்கது யாதானது துறக்கவுலகத்துப் பஞ்சதாருக்களும் உனது பணிவிடைசெய்யப்பெற்று இங்கே வசிப்ப தாயின் அயலரசர் செல்வமுற்றும் உன்னுடையதல்லவா.—எ-று. (அ)

அளவி லாததின் செல்வத்தின் பெருக்கைநா மறிய
விளைவு செய்தனை போலுநின் விருந்துணப் பசியாற்
கலைய டைந்தவ ராகிநங் கணத்தினுட் காணேன்
தளவ முரலா யாஞ்செயத் தக்கதே தென்றான்.

இ - ன். முல்லையரும்புபோலும் தந்தபந்தியுடைய பிராட்டியே உனது செல் வப்பெருக்கை நாம் அறியவிளக்கினபோலும் உனது விருந்தினே அருந்துதற்கு நம் முடைய கணங்களுள்ளே பசியுடையவரைக் காணும் நாஞ் செய்யத்தக்கது யாதென் றருளினார்.—எ-று. (ஆ)

அடுக்க நின்றகுண டோதர னகட்டிடை யழலை
யிடுக்கண் செய்திடு வடவைபோ லெரிவுந் தினைததான்
றுடைக்கு மாலமுண் டாங்குடன் சோர்த்துவேர்த் தாயி
யொடுக்க முற்றைய பசியினு லுயங்கினே னென்றான்.

இ - ன். சமீபமாகநின்ற குண்டோதர பூதத்தினது வயிற்றின்கண்ணாகிய அக்கிரியைத் துன்பஞ்செய்யும் வடவாநலம்போலச் சுவாலிக்கும்படி (சந்தரபாண்டி யர்) சங்கற்பித்தார். உடனே (அப்பூதம்) கொல்லும்விடத்தை யுண்டாற்போலத் தள ர்த்து வேர்த்து உயிரொடுக்கிப் பாண்டியராஜரே பசியினால் வருத்தினேனென்று ஒல மிட்டது.—எ-று. (க)

குடையெ டுக்குமிக் குறியதாட் குறட்கொரு பிடிசோ
றிடுமி னப்புறஞ் சோறுமா லெனத்தொழு தெலலா
முடைய நாயகி போயினான் குறியனு முடனே
நடைத ளர்ந்துகண் புகைந்துவாய் புலாந்திட நடந்தான்.

இ - ன். மின்போலும் பெண்ணே குடைபிடிக்கும் இப்பூதத்திற்கு ஒரு பிடியன் னீம் இடு அப்பாற் கூறுதுமென்று (சந்தரபாண்டியர்) அருள, பிராட்டியார் வணக்கிப் போயினார், உடனே (அவர் பின்னே) அப்பூதமும் நடந்தது.—எ-று. இதனாலே பிராட் டியார் கற்புநிலையை விளக்கியபடி. (க)

படைக்க ணேவல ரிறைமகள் பணியினுற் பசினோய்
தொடுத்த வன்றனைக் கொண்டிபோய்ச் சொன்றிமுன் விடுத்தா
ரடுத் திருநததே கண்டன ரன்னமா மலையை
யெடுத்த யின்றது மடிசிலங் கிருந்ததுங் காணார்.

இ-ள். வாட்படைபோலுங் கண்களுடைய ஏவற்பெண்கள் பிராட்டியாரது, கட்டளைப்படி பசியுள்ள அப்பூதத்தை அழைத்துப்போய் அன்னமலைமுன்னே வீட்டார் கள், (அதன்முன்) அடுத்திருந்ததைக் கண்டார்களேயன்றி (அப்பூதம்) அதனையுண்ட தும் அஃதெருந்ததும் காணார்கள்.—எ-று. (கஉ)

சிலம்பு நூபுரச் சீறடிச் சேடியர் சில்லோ
ரலம்பு வால்வளைக் கைநெரித் ததிசய மடைந்தார்
புலம்பு மேகலை யார்சிலர் பொருக்கென வெருண்டார்
கலம்பெய் பூணமுலை யார்சிலர் கண்புதைத் திரிந்தார்.

இ-ள். தோழியரிற் சிலர்கையை நெரித்து அதிசயித்தனர். சிலர் அச்சமுற்ற னர். சிலர் கண்களைமூடி ஓடினா—எ-று. (கக)

முரவை போகிய முரிவிலவான் மூரல்பால் வறையல்
கருளை தீம்பய நடுதுவை பலவகைக் கறிகள்
யீரவு தேம்படு பாறயி ரிழுதுதேன் வெள்ளம்
வரைவி லாதன மிடாவொடு வாரிவாய் மடுத்தான்.

இ-ள். தவிட்டிழைக்கிய முரிதலில்லாத வெள்ளிய அரிசியாலாகிய அன்னத்தை யும் திரட்டுப்பால், பொரிககறி, இனிய பயறோடுகலந்து சமைத்த புளிக்கறியாகிய பல விதக்கறிகளையும் பொருந்திய இனிமைபெற்ற பால், தயிர், நெய், தேன் இவைகளின் பெருக்கையும் (மற்றும்) அளவில்லாத பதார்த்தங்களையும் மிடாக்களொடு வாரி வாரி யுண்டான்.—எ-று. முரிவிலவால் - பண்புத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித் தொகை. (கச)

பலப முக்குவை வேற்றுருப் பண்ணியந் கன்னன்
மெல்க வைத்தண்டு தெங்கிவை யன்றியும் வேவா
வல்சி காய்களின் வருக்கமு நுகர்ந்துமா றும
லெல்லை தீர்நவ பண்டமு மெடுத்துவாய் மடுத்தான்.

இ-ள். பலகனிக் குவியல்கள் வேறு வேறு வடிவப் பலகாரங்கள் சர்க்கரைமெ ல்லுத்தருரிய இனியகரும்பு தேங்காய் இவைகளன்றி வேவாத அன்னம் காய்களின் கூட்டம் ஆகிய எல்லாவற்றையும் உண்டும் (பசி) தீராமையால் அளவில்லாத புதிய பதார்த்தங்களையும் எடுத்து வாயிற்போட்டான்.—எ-று. (கரு)

பாரித் துள்ளவிப் பண்டமும் பருஉக்குறுங் கையால்
வாரித் தன்பெரு வயிற்றிடை வைப்பவுந் தடுவை
பூரித் தாகுதி பண்ணிய தழலெனப் பொங்கிக்
கோரித் தொன்பது வாயிலும் பசித்தழல் கொளுத்த.

இ-ள். மிகுத்துள்ள இப்பதார்த்தங்களையும் பருத்தருமியகையால் வாரிப்பெ ரியவயிற்றில்வைக்கவும் சுருகு சுருவங்களால் (நெய்யை) நிரப்பி ஆகுதிசெய்த வேள் வித்தீபோல உதராக்கினிகோரமாய்ப்பொங்கிவத்துவார்களினும் கொளுத்த.—எ-று.

அலங்க லோதிகண் டதிசய மடைந்துதன் னன்பி
னலன்கொ ணையகன் முன்புபோய் நாணமுட் கிடப்ப'
விலங்கு பூங்குழல் சுவன்மிசை யிறக்கியிட் டொல்கி
நிலங்கி னைத்துநின் றுணிலை கண்டன னிருபன்.

இ-ள். பூமாலை புனைந்த கூந்தலுடைய பிராட்டியார் (இப்பூதச்செய்கையை) நோக்கி ஆச்சரியம் அடைந்து தம்முடைய நாயகா சநிதிகோந்து நாணம் அகத்திற் கிடக்க அளகத்தைப் பிடரிலே தாழ்த்தித் துவண்டு பூமினயத் (திருவடிப் பெருவிர லாற்றிக்ளைத்துநின்றார். சந்தரபாண்டியராஜர் அந்நிலைமையை நோக்கியருளினார்.—எ-று.

அஞ்சி லோதியை வினவுவா னறிகலான் போவூக்
குஞ்சி யாரழ லன்னவக் குழிவயிற் றவனுண்
டெஞ்சி யுள்ளவேற் பூதவக ளின்னமும் விடுத்துண்
னெஞ்ச வப்பவே யருத்துது மென்ன லு நிமலை.

இ-ள். அழகிய வட்டத்தகட்டணி யணிந்த அளகமுடைய பிராட்டியானா வினவுகின்ற சந்தரபாண்டியர் அறியாதவாபோல அக்குண்டோதரபூதம் உண்டு சேடி த்துள்ளனவேல் இன்னமும் பூதவகளை அனுப்பி உன்மனமகிழ வண்பிப்போம் என்றருளுதலும், பிராட்டியார்—எ-று. (சுடி)

ஐய வின்னுமிக் குறட்பசி யடங்கிடா வேறு
வெய்ய பாரிட வீரரை விடுத்தியே லெடுத்து
வையம யாவையும் வயிற்றிடை வைப்போ யதனாற்
செய்ய காலருத் திரப்பெயர் தேற்றமா முனக்கே.

இ-ள். சுவாமி, இன்னமும் இக்குண்டோதரபூதத்தின் பசி அடங்கவில்லை, றும் பூதங்களை அனுப்புமீராயின உலகங்கையெல்லாம் தூக்கி வயிற்றின்கண் வைக் குமல்லவா? அதனாலே ஊழிக்கால (சங்கார) ருத்திரனென்னுந்திருப்பெயர் தேவரீர்க்கு நிச்சயமாம்.—எ-று. (கக)

சங்க வார்குழைக் குறண்மகன் றன்செய ருனே
யிங்கு வந்துரை செய்திட வறிதியென் றிறைமுன்
மங்கை நாயகி குமுதவாய் மலாபொழு தெயிற்றுத்
திங்கள் வாய்முழை யான்பசித தீசுசுட வந்தான்.

இ-ள். அக்குண்டோதரபூதம் தன் செய்கையைத் தானே இங்கேவந்து விஞ்ஞா பிக்கத் தேவரீர் உணர்வீரென்று சந்தரபாண்டியா சமுதகதிலே பிராட்டியார் விஞ்ஞா பிக்குங்கால அப்பூதம் உதராகுகிரி சுடவந்தது—எ-று. பிறைபோலும் பல்லும் குகை போலும் வாயுமுடைய பூதமென்க. (20)

நட்ட மாடிய சந்தர நங்கையெம் பிராட்டி
யட்ட போனகம் பணிவரை யனையவாய்க் கிடந்த
தொட்டு வாய்மடுத் திடவுமென் சுடுபசி தணியா
திட்டு னுதவர் வயிறுபோற் காந்துவ தென்றான.

இ-ள். வெள்ளியம்பலத்தில் ஆந்தரதாண்டவஞ்செய்த சந்தரபாண்டியரோ, பிராட்டியார் சமைப்பித்த இமயமலைபோன்ற அந்நக்குவியல்களை வாயிற்போடவும் என்பதெனியாமல் (முற்பிறவியிலே பிட்சை) இட்டு உண்ணுதவர் (இப்பிறவியிலே வறுமைபற்றிப் பசியால் எரிகின்ற) வயிறுபோல் எரிகின்றதென்று ஒலமிட்டது.—எ-று

கையர் மூப்புரத் திட்டதி கடும்பசி யுருவாய்ப்
பொய்ய னேன்வயிற் றிடைக்குடி புருந்ததோ வென்னுங்
கையெ றிந்திடு மண்டங்கள் வெடிபடக் கதறு
மைய கோவெனு முயிர்த்திடு மாவிசோர் தயரும்.

இ - ள், வெளி, கையர் - வஞ்சகர், எறிதல் - தாக்கல்.

(௨௨)

குண்டோதரனுக்கு அன்னமிட்டபடல முற்றியது.

ஆகச்செய்யுள் - அசுஅ.

எட்டாவது

அன்னக்குழியும்வகையுமழைத்தபடலம்.

வேத நாயகன் பாரிட வேந்தனுக் கமையா
வோத னாதிக ளருத்திய தன்மையீ துவையும்
போத ராமையா லமைவுறப் போனகக் குழிதந்
தோத மாநதி யருத்திய செய்தியு முரைப்பாம்.

இ - ள், வேதநாயகராகிய சுந்தரபாண்டியர் குண்டோதர பூதத்துக்கு அளவில்
லாத அந்நமுதலியன உண்பித்த திருவிளையாடல் இதுவாம். அவ்வந்நமுதலியன போ
தாமையால் (அப்பூதந்) திருத்திபெற அந்நக்குழியும் பெரிய வெள்ளமுள்ள (வகை)
நதியும் அழைத்து உண்பித்த திருவிளையாடலை (யாம் இனிர்க்கடலாவாம்.—எ.து. ' : (க)

கவன மால்விடை யாளிபின் கடிசுமழ் தென்றற்
பவன மாமலை யாடடியைப் பார்த்துளே நகைத்துத்
தவன மாபசி யுடையவன் றன்பொருட் டன்ன
புவன மாதினை நினைத்தன னினைக்குமுன் போந்தாள்.

இ - ள், விஷ்ணுவை வினாந்துசெல்லும் இடபவாகனமாகவுடைய சுந்தரபாண்
டியர் பின்பு பிராட்டியாரை நோக்கி அகத்தே நகைத்தருளிப் பெரும்பசியும் (பெருந்)
தாகமுமுடைய அக்குண்டோதர பூதத்தின் பொருட்டு (த தமது சத்தியாகிய) அந்நபுவ
நத்திற் குரிய அந்நபூரணியைக் கருதினா் உடனே அவள் (அந்நருபமாய்) வருகின்றாள்.
—எ.து. பவனம், காற்றும். (௨)

நாற்ற டந்திசைத் தயிர்க்கட னனநதலை நிலங்கீண்
றேற்றெ முநதுநாற் கிடங்கரா யுதித்தெழுந்.தாங்கு
மாற்ற ருஞ்சுவைத் தீந்தயிர் வாலரிப் பதத்தோ
டேற்றெ முந்தது நாற்குழி யிடத்திலும் பொங்கி.

இ - ள், நாற்றிசையினுஞ் சூழ்ந்த தயிர்க்கடலானது பூமிநடுவைக்கிழித்து ஊற்
றெடுத்து நான்கு கிடங்குகளாய்த் தோன்றினதுபோல, இனிய சுவையுள்ள தயிர் வெ
ள்ளரிய அரிசியாலாகிய அந்நத்தோடு நான்குகுழியில் உயர்ந்து பொங்கியெழுந்தது.—
எ.து. உம்-அசை. (௩)

குரும திக்குல மன்னவன மருகனக் குண்டப்
பெருவ யிற்றிரு பிறையெயிற நெரிசிகைப் பேழ்வா
யொருகு நடகுடை வீரனை யுன்பசி தணியப்
பருகெ னப்பணித் தருளலும் பாரிடத் தலைவன்.

இ - ள். மலயத்துவஜபாண்டியனுடைய மருகராகிய சுந்தரபாண்டியர் அக்குண்
டோசரபூதத்தைநோக்கி உன்பசியொழிய வுணபாயென்று கட்டலாயிட்டருள அப்
பூதம்.—எ-று. (ச)

அத்த யிரப்பதக கிடங்நரி லலைகடல கலக்கு
மத்தெ னாகரம் புதைத்தெடுத் தெடுத்து வாய் மடுத்துத்
துய்கதி டப்பசி விடுத்தது சுருநுநா யகன்றாட
பத்தி வைத்தது வீ றுணாகூலா பழவினைத் தொடா போல்.

இ - ள் அந்தத்தயிரன்னக்குழியிலே, கடல்கடையுமததாகிய மந்தரமலைபோலக்
கைகளை அமிழ்த்தி எடுத்தெடுத்து வாயிலிட்டிண்ண, சிவபிரானறிருவடியிற பத்திசெ
ய்து வீடுபேற்றையுணர்ந்தவரது சுருசிக்கண்மபாசம் (ஒழிவது)போலப் பசியொழிந்
தது.—எ-று. (இ)

வாங்கி வாங்கிவாய் மடுத்தது முடமபெலாம் வயிரூய
வீங்கி னுறையை கிழிப்பப் பொருப்பென வீழ்ந்தா
னீங்கு நீளுயிரப் பிலனுடல புரண்டன னீர்வேட்
டாங்கு நீர்நிலை தேடுவா னாயினு னெழுந்தான்.

இ - ள். அங்கனம் உண்டவனவில் உடலமுற்றும் வயிரூயப்பருத்துப் பூமிகிழி
யும்படி மலைபோலவீழ்ந்து (வெளியிற) செல்லும் நெட்டியாப்பின்றி உடலபுரணடி நீரை
விரும்பி அங்கேயுள்ள குளங்களைத்தேடி எழுந்தது.—எ-று. வீங்கினுன் முதலியன—முற
நெச்சங்கன (சு)

ஆவி யன்னவாப் பிரிந்ததுறை யணங்கரை போலக்
கூவி நான்மலா தாமரைக் கடிமலா வாட
வாவி யோடையுங் குளங்களும் வறப்பவாய் வைத்துக்
கூவ நீணிலை நீரகனும் பசையறக் குடித்தான்.

இ - ள். பிராணநாயகனாப் பிரிந்தமரும பெண்கள் (வாட்டமடைதல்)போல, நீல
மல்லர், கமலமலா வாடவும், வாலிமுதலியனவற்றைப் பசையறவும் நீரைக்குடித்தது.—
எ-று. வாவி-நடைகிணறு கூவய-கிணறு. (எ)

அனைய னாகிய நீர்நகை யாற்றலன் வருந்தும்
வீனைய னாகிவா னதிசசடை வேதியன பாத்த
தினைய நாதனுந் தன்றிரு முடியினயீ திருக்கு
நீரைப் பாணமல ரோதியைப் பார்த்தொன்று நவிலவான்.

இ - ள். அததன்மையுடையதாகியும் தாகத்தனியாதுவருந்துஞ்செய்யையுடைய
தாய்க் கங்கைதங்கியசடையுடைய தேவப்பிரமணராகிய சுந்தரபாண்டியர் திருவடி

யில்(வீழ்ந்து)வருந்த (அதற்கு) அவர் தம்முடியிற்குமிகொண்ட கங்காதேவியைநோக்கி அருளுவார்.—எ-று. நனைய நான்மலர்-தேனையுடைய புதியமலர். (அ)

தேங்கு நீர்த்திரை மாவிகைச் செல்விநீ யிந்த
வாகு நீர்த்தடம் புரிசைசூழ் மதுராயின் மாதோ
ரோங்கு நீத்தமா யொல்லென வருதியென் றுரைத்தா
னீங்கு நீர்த்திரு மாதவ னெருமொழி நிகழ்த்தும்

இ-ள். ததும்புநீரும் அலைவரிசையுமுடைய கங்கையே, வளைந்த அசுழியுள்ள பெரியமதில் சூழ்ந்த இம் மதுரைப்பதியின் அருகே ஒரு பெருநதியாய் நீ விணந்து வருவாயாகவென்று ஆஞ்ஞாபித்தார். (சடையினின்று) நீங்கும் அகக்கங்காதேவி ஒரு விண்ணப்பருசெய்கின்றான்.—எ-று. (க)

அன்று மெம்பிரா னுணையாற பகீரதன் பொருட்டுச்
சென்று நீயொரு தீர்த்தமாய்த் துளைப்பவா களங்க
மொன்று தீவினைத தொடக்கறுத் தொழுகெனப் பணித்தா
யின்று மோர்ந்தி யாகெனப் பணித்தியே லெனனை.

இ-ள். எம்பெருமானே, முன்னும் ஆஞ்ஞாயினாலே பகீரதன்பொருட்டுப்போய் நீ ஒருதீர்த்தமாகி மூழ்குவோரது பாபத்தொடர்பைக்கெடுத்துச் செல்வாயென்று கட்டளையிட்டா இன்றும் ஒரு தீயாகவருவாயென ஆஞ்ஞாபிப்பீரானால், என்னை.—எ-று. ()

தெரிசித் தோர்ப்புற தாடினோர் செங்கையா லேனும்
பரிசித் தோர்ப்புற தோடாச்சியின் பறறுவிட் டுள்ளத்
துருசித் தோர்வுறு பத்தியும் விச்சையு முணாவாய்
விரிசித் தோர்வுறு மெய்யுணா வாலவரும் வீடும.

இ-ள். கண்டவர் அடைந்துமுழ்கினவா நிண்டினவா பிறவித்தொடர்பின் பற்றுலீங்கி மனத்தில் இனிகடிச்சிந்தித்தற்குரியபூததியும், ஞானமும், ஒளியாய் (எங்கு) நிறைந்ததித்துருவாகிய தேவரீரையுணரும் (அம்) மெய்யுணாவால்வரும் வீடுபேறும்.—எ-று. உருசித்து செயவெனெச்சத்திரிபு. (கக)

தந்தி டப்பணித் தருளெனாத தடம்புனற் செலவி
சுந்த ரப்பெருங் கடவுளை வரங்கொண்டு தொழுது
வந்த ளப்பிலா வேகமோ டெழுந்தமா நதியா
யுந்த ரத்துகின் நிழிபவ ளாமென வருமா ல்.

இ-ள் தருமபடி கட்டளையிட்டருளுவீரென்று கங்காதேவி மகாதேவராகிய சுந்தரபாண்டியரை வரம்பெற்று வணங்கிவந்து மிகவேகத்தோடு எழுந்து பெரியிந்தியாய் ஆகாசத்தினின்று இறங்குபவன்போல வருகின்றான்.—எ-று. (கஉ)

கவிவிருத்தம்.

திரைவளையணி காமுடையவள செழுமணிகை யுடையா *
ணுரைவளைதுகி லுடையவள்கொடி நுணுகிடையவ ளறனீள்
வீரைவளீர்குழ லுடையவள்கயல விழியுடையவள் வருவாள்,
ழரைவளேசிலை யவன்முடிமடவளனதிவடி வினுமே.

அன்னக்குழியும் வைகையுமழைத் தபதலம். ௨௧௧

இ-ள். மேருமலையை வளைத்தவில்லாகவுடைய சுந்தரபாண்டியராகிய சிவபிரானைச் சடைமூடியிலுள்ள கங்காதேவி, நதிரூபமாய் வரும்பொழுதும், அலைகளை வளையணிந்த கைகளாகவும், கொழுவிய முத்துகளைத் தந்த(பந்தி)களாகவும், தூகைகளைச் சூழ்ந்த ஆடையாகவும், பூங்கொடியைச் சிறுகிய இடையாகவும், கருமணலினெனியவை நீண்டுமணங்கமழ்ந்து கடைவளைந்த அளகமாகவும், கயிலைக் கண்களாகவு முடையவளாய் வருகின்றாள்—எ-று. அநல் - ஆகுபெயர். (௩௯)

வினாபடுமகி லரைபொரிதியில் வெயில்விடுமணி வரையோ
டரைபடமுது சீனையலறிட வடியொடுகடி தகழாக
குரைபடுகழ ஸிறவுளர்சிறு குடியடியொடு பறியாக்
கரைபடவெறி வதுவருவது கடுவிசைவளி யெனவே.

இ-ள். மணம்பொருந்திய அகிலும் பொருக்குப்பொருந்திய தூறுள்ள வேங்கையும் ஒளிவீசும் இரத்தங்களையுடைய மலைகளோடு (தாக்கி) அரைபடவும் (அம்மரப்) பெருங்கிளைகள் ஒலிக்கவும், (அம்மரங்களை) வேரோடு வினாவாகப்பறிததும், ஒலிக்கின்ற வீரகண்டையுடைய குறிஞ்சிநிலமாகளின் சிறுவீடுகளை அடியொடுபெயர்த்துங் கரைகளிற்செல்ல வீசுவதாகிய (அந்)நதி, மிக்கவேகத்தையுடைய சண்டமாருதம்போல வருகின்றது.—எ-று. (௪௦)

பிணையொடுகலை பிடியொடுகரி பிரிவிலவொடு பழுவப
பிணையொடுகரு முசுவயிறிணை பறழொடுதழு வியதன்
' நுணையொடுகவி பயினமரநிறை தொகையொடுமிற வுளர்வெங்
கணையொடுகிலை யிதனெடுமெறி கவனெடுகொடு வருமால்.

இ-ள். நீங்காதனவாகிய பெண்மானெடு ஆண்மானையும், பெண்யானையொடு ஆண்யானையையும், காட்டிலுள்ள ஒடுமரத்தைக்கிளைகளோடும், கரிய ஆண்முசுவை வயிற்றிலேபற்றிய குட்டியோடுதழுவிய அதன் பெண்முசுவொடும், குரங்குகள் உலாவு (மற்ற) மரங்களை வரிசையாகிய தொகுதியொடும், வேடர்களின் வில்லைக் கொடிய பாணங்களோடும் (தினைப்புனத்ததுப்) பரனெடும் (கல்லவைத்து) வீசக்கவனெடும் வாரிக்கொண்டவரும் (அந்நதி) —எ-று. (௪௧)

அடியிறநெடு வரையுதைவன வகழ்வனவகழ் மடுவைத்
திட்டிடுவன மழைசெருகிய சினைமரநிறை தலைகீழ்
படவிடிகரை தொறுகடுவன படுகடலுடை முதுபார்
நெடுமுதுகரு பிளவுறவரு நெடுநதியின வலையே.

இ-ள். (சுசுரால்) உண்டாகிய சாகரத்தையுடைய பழையபூமியின் நெடிய முதுகு பிளவுபடவரும் பெரிய (அந்)நதியினது கூட்டமாகிய அலைகள், நெடியமலைகளின் அடிக்கெடமோதித் தோண்டுகின்றன. தோண்டியமடுக்களை மேடுசெய்கின்றன. மேகம்படிந்த கொம்புகளுடைய மரங்களை இடிந்தகணைகளில் வரிசைபெறத் தலைகீழாக நடுகின்றன.—எ-று. உதைவன - முற்றெச்சம். (௪௨)

பிளிற்றெலியின முதுமரமகழ் பெருவலியின வசையா
வெளிற்றிவன வெறிமணியின வினாசெலவின மதமோ
டொளிற்றியின துரைமுகபட முடையனவென வரலாந்
களிறினையன மதுவிதழிகள் கவிழ்தடையணி குடிநாறு.

இ - ன். (சந்தர்பாண்டியர்) தேனொழுக்கும் கொன்றைமலர்ந்தங்கிய சண்டையி லணிந்த (அக்) கங்காநதியின் அலைகள், ஒலிக்கும் பேரொலியுடையனவும் ஆலம்மங் களைப்பிற்கும் பெருவலியுடையனவும் அசையாத விளாமரங்களை முறிப்பனவும் வீசா நின்ற முத்துகளுடையனவும் வினாந்து செல்லுதலுடையனவும் (யானையின்) மதத் தோடுபொருந்திய ஒளிகொள்ளும் வண்டுகளுடையனவும் தூறாயாகிய முதன்மையுள்ள ஆடையுடையனவுமாக வருதலால் (பேரொலியுடையனவும் முதிர்ந்தமரங்களைப்பெயா கும் பெருவலியுடையனவும் அசையாத கட்டுத்தறியை முறிப்பனவும் (இருபுறத்தும்) வீசாநின்ற மணிகளுடையனவும் வினாந்து செல்லுதலுடையனவும் மதத்தில் ஓடி (யுண்ணவியுமின்றி) ஒள்ளியவண்டுகளுடையனவும் தூறாபோலும் (வெளரியி) முக படாத்தையுடையனவும் ஆகிய) யானைபோன்றன.—எ-று. (கஎ)

நீடியபில முறுநிலையின நிருமலன்மதி முடிமீ
தாடியசெய லீனவெயிலுமி முருமணிதலை யினநீர்
கோடியகதி யினநீனாநிரா குறுகியபல காலி
னோடியவலி யிவாவையுட லூரகமுமென வருமால்.

இ - ன். (அந்நதியின்அலைகள்)ஆழ்ந்த பாசலத்திற்பொருந்தும் தன்மையுடையனவும் சிவபிரானது பிறையணிந்த திருமுடிமேல் ஆடுஞ்செயலுடையனவும் ஒளிவிடும் அரிய இரத்தங்களைத் தம்மிடத்துடையனவும் மிகவினாந்த செலவுடையனவும்வரிசை வரிசையாக நெருங்கிய பலகால்களினோடிய வலியுடையனவுமாக வருதலால் (ஆழ்ந்த பிலத்துவாரத்திற்பொருந்தும் நிலையுடையனவும் சிவபிரானது பிறையணிந்த திருமுடி மேல் ஆடுஞ்செயலுடையனவும் ஒளிவீசும் பெரியமாணிக்கங்களைச்சுடிகையிலுடையன வும் மிகவினாந்து செல்லுதலுடையனவும் வரிசைவரிசையாக நெருங்கிய பலகால்களி னால் வினாந்துசெல்லும் வலியுடையனவும் ஆகிய) வளைந்த வுடலுடைய பாம்பு போன்றன.—எ-து. (கஅ)

மண்ணகழ்தலின் வளையணிகரு மாவளையது மிசைபேய
விண்ணளவலி னவுணர்களிறை விடுபுனொடு நெடுகு
மண்ணலையனை யதுசுவையிழு தலையோவுறு செயலாற
கண்ணளையனை யதுநெடுகிய கங்கியகதி நதியே.

இ - ன். மிகவினாந்துசெல்லும் பெரிய (அந்)நதி, பூமியைத்தோண்டிச்செல்லு தலின், பாஞ்சசன்னியத்தை ஏந்திய கரியவராகமுாததியும், மேலேசென்று சுவர்க் கத்தைத்தொடுதலின், மகாபலிச்சக்கரவாததி தானாவார்த்த நீரொடு பேருருக்கொண்ட வாமனமூர்த்தியும், இனியவெண்ணெயும் தயிரும அனைவருதலின், கிருஷ்ணமூத தியும்போன்றது.—எ-று. (கக்)

திசுழ்தருகரி பரிகவரிகள செழுமணிவொடு வருமா
நிகழ்தருகுட புலவரசாக னெறிசெய்துகவா திருவோ
டகழ்தருபதி புகுமதிசுல வரசனையதை யலதேற
புகழ்தருநிறை யிடவருகுட புலவரசனு நிகரும்.

இ - ன். விளங்கும் யானை குதிரை சாமரை இரகநம் இவைகளொடு (கீழைத் திசைநோக்கி) வரும் (அந்நதி), பெருமைவிளங்கும் மேலாத்திசையரசனா (த்தமது) வழிப்புதேதி அபகரித்த செல்வத்தொடு அகழிசூழ்ந்த மதுரைப்பதிபுகும் சந்திர்குல

அன்னக்குழியும் வைகையுமழைத்தபட்டிலம்.

உதக

பாண்டியன் போன்றது அல்லதாயின் (மதுரைப்பதிக்குத்) திறைசெலுத்தவரும், புகழ் பெருந்திய மேலேத்திசை நாட்டரசன்போன்றது.—எ-று. ஐ சாரியை. (உ0)

ஆரோமட லவிற்பனையோடு மரநிகரிலை நிம்பத்
தாரோடுபுலி யோடுசிலையோடு தருகயலொடு தழுவாப்
பாரோடுதிசை பரவியதவிழ் பயிலரசாகள் குழுமிச்
சீரோடுபல திருவொடுவரு செயலனையத நதியே.

இ-ள். அந்நதி, ஆததிப்பூமலை இசழ்விரிந்த பனம்பூமலை அரம்போலும் இலை யுடைய வேப்பமபூமலை புலி விலலு கயல் இவைகளொடுதழுவி (வருதலால்) எங்கும் பரவிய (புகழுடைய) தமிழ்மழங்கும் சோழ சேர பாண்டி நாட்டு மூவேந்தரும் கூடிச் சிறந்த பல செலவகங்களொடுவருஞ் செயகைபோன்றது —எ-று. (உ௧)

க வி ரி லை து ண ம்.

கல்லார கவிபோற் கலங்கிக கலைமாண்ட கேள்வி
வல்லார கவிபோற் பலவான்றுறை தோன்ற வாயத்துச்
செல்லாறு தோறும் பொருளாழ்ந்து தெளிநது தேயத்
தெல்லாரும வீழ்நது பயனகொள்ள விறுத்த தனறே.

இ-ள். (தூல்களை) கல்லாதவா (இயற்றிய) செய்யின் (தெளிவுபடாமையோல அந்நதி முதலிலே) தெளிவுபடாது, மாட்சிமைப்பட்ட தூறகேள்வியின்வல்லார் (இயற் றிய)செய்யுள் (பலமேலாகிய அகப்புறத்துறைகள் விளங்கப்பெற்று, செல்லுந்துறைதோ றும் ஆண்ணியபொருளாய்த்தெளிநது, அனைவரும்விரும்பி அறமுதலிய பயன்கொள் ளத்தக்கியது) போல (ப்பின்பு) உயர்ந்த பலநீர்த்துறைகள் தோன்றப்பெற்று, செல்லுந் துறைதோறும் மணிபொருதலியபொருள்களோடு ஆழியதாய்த்தெளிந்து, அனைவரும் விரும்பிமூழ்கி (முறையே விளைவுமுதலியவும் அறமுதலியவும் ஆகிய) பயன்கொள்ளச் சோந்தது —எ-று. வீழ்சல் - இரட்டுறமொழிதல. (உ௨)

வண்டோதை மாறா மலர்வேணியின வந்த நீத்தங்
கண்டோத நஞ்சுண்டருள கண்ணுதன் மூர்த்தி பேழ்வாய்
விண்டோத ணியாதென் விடாயென வெம்பி வீழ்நத
குண்டோ தரனை விடுத்தானக் குடினாரு ஞாங்கம்.

இ-ள். கடல்விடமுண்டவராகிய சுந்தரபாண்டியர், வண்டொலிநீங்காத(கொ ண்றை) மலர்குடிய (சமது)சடையினின்றவந்த (அந்நதி) வெள்ளத்தை நோக்கி, பெரிய வாயைத்திறந்து எனது தாகம் நீங்கவிலையென்று ஒலிட்டு வெம்பிவீழ்நத அககுண் டோதரபூதத்தை அந்நதியிடத்தே விடுத்தருளினான்.—எ-று (உ௩)

அடுத்தா னதியின் னிடைபுக் கிருந்தாற்ற லோடு
மெடுத்தான் குறுங்கை யிரணடுங் கரையேற நீட்டித்
தடுத்தான் மலைபோ னிமிதண்புனல் வாயங் காந்து
மடுத்தான் விடாயுங் கடலுண்ணு முழையு நாண.

இ-ள். (அப்பூதம்) அடுத்து அந்நதியிடத்தே போயிருந்து வலிமையொடு குறிய், கையிரண்டும் ஊக்கிக் கூடிவரையும் நீட்டித்தடுத்துத் தாகமும் கடல்நீர்பருகும் மேகமும் நாண மலைபோலுயர்ந்தநீரை வாயைத்திறந்து குடித்தது.—எ-று. அடுத்தான் எடுத்தான் தடுத்தான், முற்றெச்சங்கள். தாகத்தீர்தலையும் மேகத்தோல்வியுறுதலையும் நாண வென்றார். (௨௪)

தீர்த்தன் சடைநின் நிழிதீர்த்த மருந்தி வாக்குக்
கூடத்தின் புகொண்டு குழகன் நிருமுன்ன ரொயிப
பார்த்தன் பணிந்த பதமுன்பணிந் தாடிப பாடி
யார்த்தன் புருவாய்த் துதித்தா னளவாத கீதம்.

இ-ள். அத்தீர்த்தத்தையுண்டு (கும்போதரமபெற்று) வாக்குமிருந்து மகிழ்ந்து அந்தச் சுந்தரபாண்டியர் சந்நிதியை அடைந்து (சிவோகம்பாவனையிற்சிறந்த) அரசுசுநன் வழிப்பட்ட திருவடிகளில் அனபுருவாய்வணங்கிக் கூடத்தாடி அளவிலலாத கீதங் களை முழக்கத்தோடு பாடித்துதித்தது.—எ-று. (௨௫)

பாட்டின் பொருளானவன் பாரிட விரன் பாடல்
கேட்டின் பமெய்திக் கணங்கட்குக் கிழமை நலகி
மோட்டின் புனன்மண முறைசெய் திருந்தா னளகக்
காட்டின் புறம்பேரய் மடங்குங் கயறகண்ணி யோடும.

இ-ள். சொல்லிவனபொருளாகிய சுந்தரபாண்டியர் அப்பூதத்தின் பாட்டைத் திருச்செவி சேர்த்தித் திருவுளமகிழ்ந்து பூதகணங்களுக்கு (தலைமையாகிய) உரிமை யருளிப் பெருமையினையுடைய கடலநீர் (குழந்த) பூமியிலே பிராட்டியாரோடும் செங் கோல்செலுத்தி வீற்றிருந்தார்.—எ-று. பாட்டு, ஆகுபெயர். (௨௬)

அறுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

தீர்த்த நிதழிச் சடைநின்று மிழிந்து வரலாற் சிவகங்கை
தீர்த்த னுருவந தெளிவோர்க்கு ஞானந தரலாற் சிவஞான
தீர்த்தங் காஸிற் கடுகிவரு செய்தி யாலே வேகவதி
தீர்த்தங் கிருத மாலையென வைகை நாமஞ் செப்புவரால்.

இ-ள். சிவபிரானாகிய சுந்தரபாண்டியர் சடையினின்றும் வருதலாலே சிவ கங்கையும், அப்பிரானது அஷ்டமூர்த்தத்தில் ஒன்றாகத்தெளிபவர்க்கு ஞானந்தருத லாலே சிவஞானதீர்த்தமும், காற்றுப்போல வேகமாக வருதலாலே வேகவதிதீர்த்த மும், (செய்யப்பட்ட மாலேபோல மதுரைப்பதியைச் சூழ்ந்துவருதலாலே) கிருதமாலையு மென்று வைகைநதிக்கு (ப்பெரியோர்) பெயர்கூறுவார்.—எ-று. (௨௭)

அன்னக்குழியும் வைகையும்மைத்தபடல முற்றியது.

ஆகச்செய்யுள் - அளவு.

ஒன் ப த ர வ து எழுகடலழைத்தபடலம்.

கொச்சக்கலிப்பா.

முடங்கன்மதி முடிமறைத்த முடித்தென்னன் குறட்கன்னக்
கிடங்கரொடு நதியழைத்த கிளிகருணைத் திறனிதுமேன
மடங்கலவலி கவர்ந்தான்பொன் மாலேபடிந் தாடவெழு
தடங்கடலு மொருங்கழைத்த தன்மைநனைச் சாற்றுவாம.

இ - ள். வளைந்த பிறைமதியணிந்த சடைமுடியைமறைத்த மகுடத்தைபுடைய சுந்தரபாண்டியர் குண்டோதரபூதத்துக்கு அன்னக்குழியும் வைகைநதியும் விளங்குகின்ற கருணையால் அழைத்த திருவிளையாடல இது. இனி நரலிக்கத்தினதுவலியை ஒழித்த அச்சந்தரேசா காஞ்சனமால நன்றாக ஸ்நானஞ்செய்யப் பெரிய சபதசாகரமுழுவதும் ஏக்காலத்தில் அழைத்த திருவிளையாடலை (யாம) கூறுவாம்.—எ-று. (க)

ஓதவரும் பொருள்வழுதி யுருவாகி யுலகமெலாஞ்
சீதளவெண் குடைநிழற்றி யறச்செங்கோல் செலுத்துநாட்
போதவரும் பொருளுணர்நத விருடிகளும் புனிதமுனி
மாதவரும் வரன்முறையாற் சந்தித்த வுருகின்றார்.

இ - ள். சொல்லுதற்கரிய பரம்பொருளாகிய சுந்தரேசர் பாண்டியர்வடிவங்கொண்டு அறநூல்வழியே செவகோலசெலுத்துங்காலத்தில் அரிய ஞானநூற்பொருளுணர்ந்த இருடிகளும் (ஏனைய) முனிவர்களும் வரன்முறைப்படி (அப்பாண்டியராஜரைச்) சந்தித்துவருகின்றவர்களாயினாகள்.—எ-று. அறம், போதம், ஆகுபெயர்கள். மேகம் தனக்கு உரியகாலத்தில் வருவித்தல், பூமி பயிர்களாலே விளங்கியிருத்தல், மனிதர் அனைவரும் பாவம் சிறிதும் இல்லாதவரும் தருமத்தில் விருப்பமுடையவருமாயிருத்தல், பிராமணா வேதவேதாநதங்களின் கணாகண்டவரும் தந்தருமத்தில் விருப்பமுடைய வரும் சிவலிங்கபூஜையிற் கருததுடையவரும் சிறந்தபத்தியுடையவரும் மகிழ்ச்சியைக்கொடுப்பவருமாகி வேள்விமுதலியனசெய்தல், மற்றும் அவர் காமமுதலிய பகைவராலே வெல்லப்படாதவரும் வெற்றிகொள்ளப்பெற்ற இந்திரியங்களையுடையவருமாய்ச் சிவபிரானது சொரூபத்தை யறியும்பொருட்டு உபநிடதசிரவணமுதலியவற்றாலும் இயமமுதலிய அஷ்டாங்கயோகங்களாலும் முயற்சித்தல், கூடித்திரியர்முதலாயினரும் தத்தங்கருமங்களிற் கருத்துடையவரும் மகிழ்ந்த மனமுடையவரும் எல்லாச்செல்வங்களோமுடையவருமாயிருத்தல், மழையிருதி மழையிலலாமை ஆதி வியாதி என்பன வின்மை, குழந்தையின்மரணமும் அவகிருத்துவும் இல்லாமை, இறுதிக்காலத்தில் அனைவரும் சிவலோகம் அடைதல், எப்பொழுதும் சிவபிரானுடைய சான்றித்தியத்தாலே சிவலோகத்திற்கும் இத்திருவாலவாய்க்கும் பேதமில்லாமை, திருநத்திதேவர்முதலிய அனைவரும் மாறுட வடிவுகொண்டு சுந்தரபாண்டியரது சேவையின்பொருட்டு மிக மகிழ்ந்தவராயிருத்தல், தடாதகைப்பிராட்டியார் கற்புநிலமையிற்சிறந்து வீற்றிருத்தல்முதலியன வடமொழியிற் கூறியிருத்தல், சீதளவெண்குடைநிழற்றிய நச்செங்கோல் செலுத்து மென்பதிலடக்கிக்கூறினார். (உ)

வேதமுனி கோதமனுங் தலைப்பட்டு மீள்வானேர்
போதளவிலு கற்புடைய பொன்மலை மனைபுகுந்தான்
மாதவனும் வரவேற்று முகமனுரை வழங்கிப்பொன்
னாதனமிட்டஞ்சலிசெய் தரியதவத் திறங்கேட்பான்.

இ - ன். (அவருள்ளே) கௌதமமுரிவருள் சந்தித்துத்திரும்புகின்றவர் ஒரு
தின்ம் காஞ்சனமாலையின் அரமனைக்குப் போயினார், அவனும் (அம்முரிவரது) நல்
வரவை எதிர்த்து உபசாரவார்த்தைகூறி ஆசனம் இட்டு வணங்கித் தவவேறுபாடுகளை
வினவுகின்றான்.—எ-று. (சு)

கள்ளவினைப் பொறிகடந்து கரைகடந்த மறைச்சென்னி
யுள்ளபொருள் பரசிவமென் றுணர்ந்தபெருந் தகையடிகே
டள்ளரிய பவமகற்றுந் தவமருள்செய் கெனக்கருணை
வெள்ளமென முகமலாந்து முனிவேந்தன் விளமபுமால்.

இ - ன். கள்ளமுடையகன்மம், இந்திரியமுதலிய தத்துவகாரணமாகிய மாயை,
(மலம்) ஆகிய மூன்றுக்கடந்து வேதசிரசிலுள்ளபொருள் பரசிவமெனென்றுணர்ந்த
பெருந்தன்மையுடைய சுவாமீ தள்ளக்கூடாத பிறவியைப்போக்குந் தவ (வேறுபாடு)
களை அருளுமென்றுகேட்ட, அம்முரிவரர் அருளுகின்றார்.—எ-று.பொறி ஆகுபெயர்.
இனம்பற்றி ஏனையதத்துவமும் மலமும் வருவிக்கப்பட்டன தேற்றேகாரந்தொலகை.(சு)

தவவலியா னுலகீன்ற தடாதகைக்குத் தாயானாய்
சிவபெருமான மருகனெனுஞ் சிப்பெற்றாய் திறன்மலயத்
நூவசனநுங் கற்புடையாய நீயறியாத் தொல்விரத
மவனியிடத் தெவரறிவா ரானுனு மியம்பக்கேள்.

இ - ன். வலிய மலயத்துவஜபாண்டியனுக்கு அரியகற்புடைய மனைவியே,
தபோபலத்தினால் உலகமாதாவுக்கு மாதாவும் ஆனாய் சுந்தரோசனா மருகனென்றழைக்
குஞ் சிறப்பும்பெற்றாய் (அத்தன்மையுடைய) நீ அறியாததவம் பூமியின்கண், யாவர்
அறிவார் (அவனும்) ஆயினும் (யாம்) கூறுவதுங் கேட்பாயாக.—எ-று. (ரு)

மரினதமே வாசிகமே காயிகமே யெனவகுத்த
வினமில்சீர்த் தவமூன்றா மிவற்றின்மா னாதந்தரும
தானமிசை மதிவைத்த தயைபொறுமை மெய்சிலீனே
மோனமுறத் தியானித்த லைந்தடக்கன் முதலனந்தும்.

இ - ன். மானதமும் வாசிகமும் காயிகமென்று (நூல்களால்) வகுக்கப்பட்ட
புண்ணியங்கள் மூன்றும். இவற்றுள் மனத்தாற்செய்யப்படுவனாத்ருமதானங்கள் செய்
வதிற் கருத்துவைத்தல், உயிர்களிடத்திரங்கல், பிறர்தீங்கு பொறுத்தல், பிறர்க்குத்
திமைதாராதவைகூறல், பிறிதுசங்கற்பமின்றிச் சிவபிரானைச்சிந்தித்தல், ஐம்பொறியட்
க்கல்முதலிய பலவாம்.—எ-று. முதலியவென்றதனால் ஸ்ரீ பஞ்சாகரத்தை மானசிக
மாக எண்ணலுங்கொள்க. அதுஎவ்வகைப்புண்ணியங்களிலுஞ்சிறந்து சித்தசுத்திக்குக்
காரணமாம். சித்தசுத்தியினாலே புத்திமுத்தி சித்திக்கும் என்று வடமொழிகூறும். (சு)

வாசிகமைத் தெழுத்தோதன் மனுபஞ்ச சாந்திமறை
பேசுசத வருத்திரந்தோத் திரமுனாத்தல பிபுருத்தருமீம்
காசகல வெடுத்தோதன் முதலனந்தங் காயிகங்க
வீசனருச் சனேகோயில வலஞ்செய்கை யெந்நிர்வனங்கல.

இ-ள். வாக்காற்செய்யப்படுவன - திருவஞ்செழுத்தை மந்தம் உரைகளாக ஜபித்தல், பஞ்சசாந்திமந்திரம் பரீரமகசமகங்கன (இவைகளை ஜபித்தல்) பலவித ஸ்துதிகள் செய்தல், பெரும்புண்ணியங்களை எடுத்தோதல் முதலிய அநேகமாக. (முநலனந்தமென்றதனால், தழுவுட்டி மந்திரம் அமசமந்திரம் திரிசபர்ணமந்திரம் பஞ்சபரிமமந்திரம் புருஷகுத்தமந்திரமுதலிய வைதிகமந்திரங்கள் சிவர்கமமந்திரங்கள் ஆகிய இவை ஜபித்தலுங்கொள்க.) காயததாற் செய்யப்படுவன - சிவபுஜைசெய்தல், சிவாலயத்தை வலம்வருதல், சிவசநநிதியில் வணங்கல்.—எ-று. மந்தம் - தன்செவிக்கும், உரை - பிறர் செவிக்குங்கேட்க ஜபித்தல். (எ)

நிருத்தனுறை பதிபலபோயப பணிதலாணி நிறைவேற்ற
நிருத்தன்முடி நதிபாதி தீர்த்தயாத் திராபோய்மெய
வருத்தமுற வாடலிவை முதற்பலவய் வகைமுன்றிற்
பொருத்தமுறு காயிகங்கன சிறந்தனவிப புண்ணியத்துள்.

இ-ள். சிவசேஷதிரங்கள் பலவற்றினும் போய்ப் பணிதல், சிவாலயப்பணி முடித்தல், கங்கையாதி தீர்த்தயாத் திராபோய் மூழ்குதல்முதலிய பலவாம் (முதற்பல வென்றதனால், சிவாலயத்திலே திருவலகிடுதல், திருமெழுக்கிடுதல், திருநகதவனம் வைத்தல், சிவபிரானுகஞ்ச சாததுமபடி திருப்பள்ளித்தாமங் கொய்தல், அபிடேகத்துக்குத் திருமஞ்சனமெடுத்தல் ஆகிய இவையுங்கொள்க.) அம் மூவகையுள்ளே (மனவாக்குகளோடு கூடிக்க) காயததாற்செய்யப்படுவன சிறந்தனவாம். இக்காயிக புண்ணியங்களிலே.—எ-று. (அ)

நிருத்தயாத் திராயதிக மவற்றதிகஞ் சிவனுருவார்
நிருத்தமாந் கங்கைமுதற் நிருநதிக டனித்தனிபோயத
நிருத்தமா வெதரிதத் திருநதிக ளவைவருது
நிருத்தமாய் நிறைதலினு லவற்றதிகந் திராமுநீர்.

இ-ள். மேமபட்டன, தீர்த்தயாத் திரைகளாம். அவற்றின் மேமபட்டன, சிவபிரானுடைய அஷ்டமூர்த்தத்தில் ஒன்றாகின்ற சுத்தமாகிய கங்கைமுதலிய நதிகளிலே தனித்தனியே சென்று மூழ்குவனவாம். அரிதாகிய அக்கங்கைமுதலிய நதிகள்வந்து செப்புமாய் நிறைதலினால் அந்நதிகளிலே மூழ்குவனவற்றின் மேமபட்டன கடலில் மூழ்குதலாம்.—எ-று. அவை பகுதிப்பொருள் விசுதி. பெரியோரும் வருந்தி யடைதற்சூரிய முத்திக்கு மூலகாரணம் தீர்த்தயாத் திரையென்று வடமொழிகூறும். (க)

என்றுமுனி விளம்பக்கேட் டிருந்தகாஞ் சனமாலே
துன்றுநிலாக் கடலாடத் துணிவுடைய விருப்பினாய்த்
தஞ்நிருமா மகட்டுரைத்தாள் சிறிதுள்ளந் தளாவெய்திச
சென்றிறைவர் குரைப்பலெனச் செழியர்தவக் கொழுகதனையாள்.

இ-ள். என்று கௌதமமுனிவர் கூறக்கேட்ட காஞ்சனமலை, கடலின் மூழ்குத் துணிவுள்ள காதலுடையவளாய்த் தன்னுடைய புத்திரியாகிய தடாத்தைப்பிராட்

டியாருக்குக் கூறினான். (அதற்குப்) பிராட்டியார் (மாதாவின் பிரிவுக்குத்) திருவுள்ளஞ்
சிறிது வருந்தி நாயகர்க்கு விண்ணப்பஞ் செய்வேனென்று கருதிப்போய்.—எ-று.(௬)

தன்றன்னை யுடையபெருந் தகைவேந்தர் பெருமான்முன்
சென்றன்ன மெனநின்று செப்புவாள் குறள்வீரற்
கன்றான்னக் குழியினொடு மாறழைத்த வருட்கடலே
யின்றன்னை கடலாட வேண்டினு னென்றிரந்தாள்.

இ-ள். தம்மைக் கிழத்தியாகவுடைய சுந்தரபாண்டிய ராஜர் சந்நிதிசேர்ந்து
நின்று விஞ்ஞாபிக்கின்றவர், முன்னே குண்டோதாழகத்திற்கு அந்நக்குழியும் வைகை
நதியும் வருவித்த கிருபாசமுத்திரமே, இப்பொழுது என்னுடைய மாதா சமுத்திரஸ்நா
நஞ் செய்ய விரும்புகின்றாளென்று விண்ணப்பஞ் செய்தார்.—எ-று. (௧௧)

தேவிதிரு மொழிகேட்டுத் தென்னவராய் கிலம்புரகருங்
காவிதிகழ் மணிகண்டர் கடலொன்றோ வெழுகடலுங்
கூவிவர வழைத்துமென வுன்னினார் குணபாலோ
வாவியிடை யெழுவேறு வண்ணமொடும் வருவனவால்.

இ-ள். பிராட்டியாரது திருவார்த்தையைக் கேட்டுப் பாண்டியர் வேடம்பூண்டி
பூமியைக் காக்கின்ற நீலமலர்போலுங் ஸ்ரீகண்ட சுந்தரோசர், (உன்னுடைய மாதா ஸ்நா
நஞ்செய்ய விரும்புவது) ஒரு கடலோ ஏழுகடலையும் வருவிப்போமென்று சங்கற்பித்
தருளினார். (உடனே) எழுவேறுவகை நிறங்கனோடு (ஏழுகடலுந் தம்மிடம் விட்டு)
மதுரைப்பதியின் கீழ்பாலுள்ள ஓர் வாவியிடத்தே வாராநின்றன.—எ-று. (௧௨)

சூண்டமதித் திரளனைய சுரிவனாவாய் விடவுதைத்து
வெண்டவள றுரைததும்பச் சுறாவேறு மிசைக்கொட்பத்
தண்டரள மணித்தொகுதி யெடுத்தெறியுந் தரங்கநிரா
யண்டநெடு முக்கெரிஞ்ச வார்த்தெழுந்த கடலேழும்.

இ-ள். சந்திரதுண்டக் கூட்டம்போலுஞ் சுரிமுகச் சகுகுகள் ஒலிக்கும்படி
தள்ளி மிகவெள்ளிய றுகைகள் ததும்பவும், ஆணசுறாமீன்கள் மேலே சுழலவும், தண்
ணிய முத்துக்கூட்டங்களை எடுத்தெறிகின்ற திணாவரிசைகள் நெடிய ஆகாயமுடட்
டைத் தடவவும் ஏழுகடல்களும் முழங்கி எழுந்து வந்தன.—எ-று. (௧௩)

காணுமா நகர்பணிப்பக் கவிமுடிவி னயன்படைப்புக்
கோணுமா நெழுந்ததெனக கொதித்தெழுந்த கடலரவம்
பூணுமா யகன்கில புவனமெலாங் கடந்ததிரு
வாணையா லவனடிசென்றடைந்தார்போ லடங்கியதால்.

இ-ள். (அவ்வரவைக்) காண்கின்ற (மதுரை)மாநகரத்தார் நடுங்கக் கலியுகமுடி
விலே பிரமனது சிருட்டிப்பொருள்கள் கெடும்படி யெழுதல்போலப் பூர்வீங்கியெழுந்த
ஏழு கடல்களும் பாம்பண்பூண்ட வுலகநாயகரது எல்லாப் புவனங்களையும் வசப்படுத்தி
ய ஆஞ்ஞையினால் அப்பிராணாது திருவடிக்கீழ்ச்சென்று அடங்கினவரபோல (அவ்
வாவியின்மாடடு) அடங்கின.—எ-று. (௧௪)

தன்வண்ண மெழுகடலின் தனிவண்ண மொடுகலந்து
பொன்வண்ண நறும்பொகுட்டுப் பூம்பெய்கை பொலிவெய்கி
மின்வண்ணச் சடைதாழ வெள்ளிமணி மன்றாடு
மன்வண்ண மெனவெட்டு வண்ணமொடும் வயங்கியதால்.

இ - ள். பொன்னிறம் பெற்ற நன்மணங்கமழும் பொகுட்டையுடைய அழகிய (அத்)தாமரை வாவியானது தனது நிறத்தொடு (தன் மாட்டடங்கிய) ஏழு கடல்களின் ஒப்பற்ற நிறங்களைக் கலந்து பொலிவுற்றுச் சிவபிரானது அஷ்டமூர்த்த வர்ணங்கள் போல எண்வகை நிறங்களோடு விளங்கியது.—எ-று. ஏழுகடற் றீர்த்தத்தின் மூழ்கு வோர் பாவத்தினிங்கிப் பிறப்பிறப்புக் கடலைக் கடப்பாளென்று வடமொழி கூறும். (1)

ஏழுகடலழைத்தபடல முற்றியது.

ஆகச் செய்யுள் - ௮௯௦.

பத்தாவது

மலயத்துவசனையழைத்தபடலம்.

கவிவிருத்தம்.

எழுகட லழைத்தவா நியமபி னுமினிச்
செழுமதி மரபினேன் சேணி ழிந்துதன்
பழுதிலகற் பிலலொடும் பரவை தோய்ந்தா
னழகிய திருவுரு வடைந்த தோதுவாம்.

இ - ள். ஏழுகடலையும் வருவித்த திருவினையாடலைக் கூறினோம் இனி நிறைந்த சந்திரகுலத் துதித்த மலயத்துவசு பாண்டியன் விண்ணுலகினின்றும் இறங்கித் தன் னுடைய குற்றமற்ற கற்புள்ள மனைவியொடு (அவ்வெழு) கடலின் மூழ்கிச் சிவபிரா னது அழகிய சாரூப்பியம்பெற்ற திருவினையாடலை (யாம) கூறுவாம்.—எ-று. (௧)

புரவலன் தடாதகைப் பூவை யோடும்வந்
துரவுநீர்க் கடன்மருங் குடுத்த சந்தன
மரவமந் தாரமா வகுளம் பாடலம்
விரவுநந் தனத்தரி யணையின் மேவினான்.

இ - ள். சந்தரபாண்டியர் தடாதகைப் பிராட்டியாரொடு போந்து உலாவு நீனா யுடைய ஏழுகடற் றீர்த்தக்களையிலேழுந்த திருநந்தவனத்திலே சிங்காசனத்திலே அம ர்த்தருளினார்.—எ-று. மரவம் - குங்குமமரம். வகுளம் - மகிழ்மரம், நந்தவனம் இடைக் குறையாயிற்று. (௨)

தாதவிழ் மல்லிகை முல்லை சம்பகப்
போதுகொய் தினைஞாளுஞ் சேடிப் பொற்றொடி
மாதருங் கொடுத்திட வாங்கி மோந்துயிர்த்
தாதா மிரண்டற வமரு மெல்லையில்.

இ-ள். மகரத்தத்தொடு விரிந்த மல்லிகைமுதலிய மலர்களைக் கொய்து தோழரும் தோழியருங் கொடுத்தவாங்கி நன்றாக மோதது அப்பாண்டிய ராஜரும் பிராட்டியாரும் ஒற்றுமைப்பட்ட அன்பொடும் எழுந்தருளி யிருக்கும்போது.—எ-று. (க)

தன்னமர் காதலி தன்னை நோக்கியே
மன்னவ ணுன்பொருட் டேழு வாரியு
மிங்கக ரழைத்தன மீண்டுப் போந்துநின்
னன்னையை யாடுவா னழைத்தி யாலென.

இ-ள். சுந்தரபாண்டியர், தம்மால் விரும்பப்பெற்ற தேவியானா நோக்கி, உன்பொருட்டுச் சப்தசாகரங்களையும் இப்பதியில் வருவித்தோம் இததீர்த்தத்தில் வந்து உன்னுடைய மாதாவை ஸ்நானஞ்செய்ய அழைப்பாயென்று அருள.—எ-று. (ச)

மடந்தையு மன்னையைக் கொணாந்து வாவிமா
டடைந்தன ளாகமற் றவள்பு ராணநூற
படர்ந்தோர் வியர்தமை நோக்கிப் பெளவநீர்
குடைந்திடும் விநியெவன் கூறு மென்னவே.

இ-ள். தேவியாரும் தம்மாதாவை அழைத்துவந்து எழுகடற்றீர்த்தத்தின் அருகே அடைய, அக்காஞ்சனமாலு பெளராணிகரை நோக்கிச் சமுத்திர ஸ்நானஞ்செய்யும் விதியாது கூறுமென்று விவ. —எ-று. நூற்படர்ந்த - நூலிறசென்ற. (ஈ)

கோதறு கற்பினாய் கொழுநன் கைத்தலங்
காதலன் கைத்தல மன்றிக் கன்றின்வா
லாதலிம் மூன்றிலொன் றற்கை பறமியே
யோதநீ ராடுதன மரபென் றோதினா.

இ-ள். (அதற்குப் புளராணிகர்) குற்றமற்ற கற்புள்ள காஞ்சனமாலையே, தன்னுடைய நாயகன்கை, அல்லது தன்னுடைய புத்திரன்கை, அல்லது (பசுவினது ஆண) கன்றின்வால் ஆகிய இம்மூன்றில் ஒன்றையாதல தன்கையாற் பற்றிச் சமுத்திர தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்வது விதியென்று கூறினா.—எ-று. (சு)

மறையவர் வாய்மைபொன் மாலு கேட்டுமேற்
குறைவறத் தவஞ்செயாக் கொடிய பாவியேற்
கிறைவனுஞ் சிறுவனு மிலலை யேயினிப்
பெறுவது கன்மலாற் பிழிதுண் டாருமோ.

இ-ள். வெளி, வாய்மை - மெய்மொழி, மேல்-முற்பிறப்பு. இறைவன் - கணவன். (எ)

ஆதலாற் கன்றின்வால் பற்றி யாடுகோ
மாதரா யென்றுதன் மகட்டுக் கூறலும்
வேதன்மால் பதவியும் வேண்டி னூர்க்கரு
ணாதற் றுயிர்த்துணை யாய நாயகி.

இ-ள். ஆதலால், பெண்ணை கன்னின்வால்பற்றி ஸ்நானஞ்செய்வேனோ என்று (காஞ்சனமால) தன்னுடைய புத்திரியார்க்குக் கூறலும் (ஆதற்கு) விரும்பினவர்க்கு அரிபிரமேந்திராதி பதவிகளும் அருளுஞ் சுந்தரபாண்டியர்க்கு உயிர்த்துணையாகிய பிராட்டியார்.—எ-று. மாத்-மாதர் எனப் போலியாய் நின்றது. (அ)

தன்னுயிராக கிழவனை யடைந்து தாழ்ந்துதன்
னன்னைதன் குறைபுரை யாட வாண்டகை
மன்னவன வலாரியோ டொருங்கு வைகிய
தென்னவன் மேன்மனஞ் செலுத்தி னுனரோ.

இ - ள் தம்முயிராக உரிமைபூண்ட அப்பாண்டியராஜரை அடித்து வணங்கித் தம்மாதாவின் குறையை விண்ணப்பஞ்செய்ய (அதற்கு)ப் போற்றலுடைய சுந்தரபாண்டியர் இந்நிரலோடுகூட (ஆசனத்தில) ஓசித்த மலயத்துவஜபாண்டியன்மீது திருவுளஞ் செலுத்தினார்.—எ-று. (க)

ஷேவேறு.

சிலையத் திரியா திருவுள் ளமுணர்ந்
றலையத் திரியட் டவனா தனரீத்
துலையத் திரியொத் தவிமா னமொடு
மலயத் துவசச் செழியன் வருமால்.

இ - ள். (மேரு) மலையை விலலாகவுடைய சுந்தரபாண்டியரது திருவுளப்பங்களை யுணர்ந்து, சஞ்சரிகின்ற மலர்களின் சிறைகளையரிந்த இந்நிரனது ஆசனத்தினிலின்று நீங்கி அலைகின்ற மலைபோன்ற விமானத்தில் மலயத்துவஜபாண்டியன் வருகின்றான்.—எ-று. ஒடு-உருபுமயக்கம், ஆல்-அசை. (க0)

மண்பே நடைவான் வருமேழ் கடல்வா
யெண்பே நடையா வருளின் னமுதைப்
பெண்பே நதனாற் பெறுபே நிதெனாக்
கண்பேற டைவா னெதிர்க்கண டனனே.

இ-ள். மண்ணுலகத்தார் பயன அடையும் பொருட்டு வந்த எழுகடற்றீர்த்தக் கரையிலே அமாந்த அளவில்லாத இனிய அருளமீதமாகிய தன்மருகரைப் பிராட்டியாரைப் பெற்றதனால் அடையும்பேறு ஈசென்று கண்ணுனது பயன்பெறும் பொருட்டு நேரே மலயத்துவஜபாண்டியன் கண்ணுற்றான்.—எ-று. (கக)

வந்தான் மருகன் சரணம பணிவான்
முந்தா முனமா மனெனும் முறையா
லந்தா மரையவ கையமைத் துமகட்
டந்தா னையெதிர்ந் துதழீஇ யினனாள்.

இ - ள். (கண்ணுற்றுச் சமீபத்தில்) வந்த மலயத்துவஜபாண்டியன், மருகராகிய சுந்தரபாண்டியரது திருவடிகளை வணங்க முற்படுமுன் மாமனென்கிற முறையினால், கரகூலங்களாலே தடுத்திப் புத்திரியாகிய பிராட்டியாரைக் கொடுத்த, அம்மலயத்துவஜபாண்டியனைச் சுந்தரபாண்டியர் எதிர்த்து தழுவினார்.—எ-று. (கஉ)

ஆத்தன் மிருவுள் ளமகிழ்ந் தருளாம்
பூர்த்தனை புநிரம் பியபன் னியொடுந்
தீர்த்தம் புகுநதா டியுசெல கவெனப
பூத்தண பொருநைப் புனனு டவனும்.

இ - ள். (தழுவிய) பரமப்தராகிய சுந்தரபாண்டியர் மகிழ்ந்து கருணையோடு (மலயத்துவஜனை) நோக்கி (உமமுடைய) பத்திரியாரோடு தீர்த்தத்திலே ஸ்நானஞ் செய் யக்கடவீரென்று அருள, அம்மலயத்துவஜனை.—எ-று (கங)

முன்னைத் தவமெய் திமுயன் றுபெறு
மன்னப் பெடையன் னவளவந் தெதிரே
தனனைத் தழுவத தழுவிக்கிரிவேந
தென்னக் குறையா மகிழ்வெய தினனே.

இ - ள். (புத்திரியாகிய) பிராட்டியாரா எதிரிலவந்து (தன்னைத்தழுவ) த தானும் அப்பிராட்டியாரைத் தழுவி மலையரையன்போல மகிழ்ந்து.—எ-று. மகிழ்வெய்தினன்- முற்றெச்சம். (கச)

தண்டே மொழிவேள் விதவக் குறையாற்
கண்டே னிலனென் றுகருந் தவல
முண்டே யஃதிவ் வுவுகைக களிதேன்
வண்டே யெனவுண மெறந் தனனூல்.

இ - ள்- புத்திரியாரது திருமணக்கோலத்தைப் பூரணதவம் புரியாடியார்த் கண்டிலனென்று (தன்) மனத்தே கவலையுண்டன்றே அதனை இகதச் (சுந்தரபாண்டிய ரோடு புத்திரியார் அமர்ந்துள்ள திருக்கோலத்தைக் கண்ணுற்றமையால் ஆகிய) பெரு மகிழ்ச்சியான தேனை வண்டுபோல் உண்டு மறந்தான்.—எ-று. தேமொழி - அனமொழித்தொகை. (கடு)

சேனுற் றவனைச் சிலநாள் கழியக்
காணுற் றவள்போ னிறைகற் புடையாள்
பூனுற் றுமலர்ந் ததொபொற் கொடிபோ
னனுற் றெதிரந்ண ணியிறைஞ் சினளால்.

இ - ள். (பொருளீட்டல் முதலியனபற்றிப் பிரிந்து) தூரத்தே சென்ற தலை வனைச் சிலநாள் கழிந்தபின் வரக்கண்ட தலைவிபோலச் (சுந்தரேசரது திருவருளினாலே அம்மலயத்துவஜன்) எதிரிலே காஞ்சனமால மங்கலஞ்சுந்திரமுதலிய அணிகள் அணிந் து (விளங்கி), அலர்ந்ததோர் அழகிய கொடிபோல நாணமுற்று வந்து வணங்கினாள்.— எ-று. (கசு)

மஞ்சோ தியகாஞ் சனமா லைகையிற்
பைஞ்சோ திவிளங் குபவித் திரையாப்ச்
செஞ்சோ திமுடிச் சிவநா மவெழுத்
தஞ்சோ திநெடுங் கடலா மெரோ.

இ-ள். (பின்பு) மேகம்போலும் கூந்தலுடைய காஞ்சனமால (தன்) தையலை மீயிராணம் விளங்கும் பவித்திரமுடையவளாய்ச் சிவந்த ஒளிவிட்டுச் சடைமுடியுள்ள சிவபிரானது திருநாமமாகிய திருவஞ்செழுத்தை யுச்சரித்து எழுதும் நீத்தத்தில் மூழ்கத் தொடங்குவாள்.—எ-று. (௧௭)

துங்கக் கலைவே நியர்தொன் மறைநூற்
சங்கற் பவிதிப் படிதன் றுணைகை
யங்கைத் தளிர்நிற நியகத் துவகை
பொங்கப் புணரிப் புனலா டினளே.

இ-ள். (தொடங்கி) உயாவடைய புராணங்களை யுணர்ந்த முனிவர் (கூறிய) வேததூலின் சங்கற்பமுறைப்படி தன் றலைவனது கையைத் (தனது) கையாற் பற்றி மகிழ்ச்சியிக அத்தீர்த்தத்தில் மூழ்கினான்.—எ-று. (௧௮)

குடைநதார் களையே நினர்கொன் றைமுடி
மிடைந்தா கருணைக் கண்விழிகு கமல
முடைநதா ரனைமா ருதரங் குறுகா
தடைந்தா ருமைபா கருட் படிவம்.

இ-ள். மூழ்கிக் களையேறிய அவ்விருவரும், பாண்டியராகிய சுத்தோசர் திரு வருட் பார்வை செய்தலாலே பாசம ஒழிந்தவராய் மாதாக்களின் கருப்பததிற் புகாது சிவகாருப்பியம் பெற்றனர் —எ-று. குடைநதார் உடைந்தார் முற்றெச்சம். (௧௯)

ஒண்கொண் டன்மிடற றொளியும் மொருநா
லெண்கொண் டபுயத் தெழிலும் மழல்சேர்
கண்கொண் டநுதற கவினும பொலியா
மண்கண் டுவியப் பவயங் கினரால.

இ-ள். (பெற்றவர்) மேகம்போலும் (விடமுடைய) மிடற்றொளியும் நாற்பு யங்களின் எழுச்சியும் அககிரிக்கண் பொருந்திய நெறநியமுகம் பொலிவுற்று மண் ணுலகத்தா ரோக்கி அதிசயிக விளங்கினா.—எ-று. இவ்வவயங்களோடு காஞ்சன மாலே, உமாதேவியார் வடிவம் அடைநதாளென்பது கருத்து, நத்தெய்வதருக்கரன் நவகையொடும ஏறினென்று மேற்கூறுவதால். (௨௦)

விண்ணின் றுவழுக் கிவிழுங் கதிர்போற்
கண்ணின் றதுதற கருணா கரன்வா
மெண்ணின் றபுரத் தினிழிந் திமையா
மண்ணின் றதொர்தெய் வவிமா னமரோ.

இ-ள். ஆகாயத்தினின்று வழுக்கிப் பூமியின் விழும் ஆதித்தன்போலச் சிவபிரான் வாழ்த்துகிடமாகிய மதிக்கத்தக்க சிவலோகத்தினின்று ஒரு திவ்விய விமானம் இறங்கி நிலவுலகிலே விளங்கி நின்றது.—எ-று. (௨௧)

அத்தெய் வவிமா னமடுத் திடலு
முத்தெய் வதழுக் கணவன் பணியா
னத்தெய் வதருக் கரனங் கையொடு
மெத்தெய் வதமுந் தொழுவே நினனல்.

இ-ள். அத்திவ்வி யவிமானம் சமீபிக்கவும், சோமஞ்சரியாக்கினிகளாகிய மூன்று தெய்வங்களை மூன்று கண்களாகவுடைய சுந்தரபாண்டியர் ஆஞ்ஞையால், கெற்ற திவ்விய கற்பீதாருபேரீன்ற (கோடைக்) கையுடைய மலயத்துவஜன், பத்தினியொடு தேவர் அனைவருந்தொழி (அவ்விமானத்தில்) ஏறினான்.—எ-று. நகரம்-சிறப்புப்பொருளில் வந்தது. (௨௨)

தேமா ரியெனும் படிசிந் தநறும்
பூமா ரிபொழிந் ததுபொன் னுலகத்
தூமா மறையந் தரதுந் துபிகா
ராமா மெனவெங் குமநிரந் தனவால்.

இ-ள். (ஏறியவுடன் மண்ணுலகத்தார்) மழையென்று கூறத் தேனைச் சிந்தும் வண்ணம் விண்ணுலகத்தார் பூமழைபொழிந்தனர். வேதங்களும் தேவதூத்துபிகளும் மேகம்போல முழங்கின.—எ-று. (௨௩)

அறுசேடியாகிரியவிருததம்.

எழுந்தது விமானம் வான மெழுந்ததுத் துபியு நாணி
விழுந்தது போலு மென்ன வரவொலி யெங்கும் விமமத்
தொழுந்தகை முனிவ ரோத்தச சுராநிகள பரவத் திங்கட்
கொழுந்தணி வேணிக கூத்தர் கோநகர் குறித்துச் செல்வார்.

இ-ள். அத்திவ்வி யவிமானம் (மேலே) எழுந்தது. (அப்போது) ஆகாயத்தில் எழுந்த தேவவாத்தியங்கள் நாணித் தோற்றது போலுமென்று சொல்ல. அரகரவொலி எங்கும் நிரம்பவும், (யாவரும்) தொழுந்தன்மையுடைய முனிவர் வாழத்தவும், தேவர்முதலியோர் துக்ககவும் (அவ்விருவரும்) சிவலோகம் நோக்கிச் செல்வாராயினா.—எ-று. கோநகர் - சிறந்தநகரம். (௨௪)

முனபுதம் முருவாய வை யமுறைபுரி கோல்கைக் கொண்டு
பினபுதம் முருவந் தந் தமருகனும் பெருகு கேண்மை
யனபுதந் தருகு நின்ற தடாதகை யணங்கு மீண்டு
பொன்புனை குடுமிக் கோயில் புருநதுநன் கிருப்பக் கண்டார்.

இ-ள். (அங்கனஞ் செல்பவர்) முன்பு தம்முடைய பாண்டியராஜ ராணிவடிவங் கொண்டு செங்கோல் செலுத்திப் பினபு தம்முடைய சாரூப்பியங் கொடுத்தருளிய சுந்தரபாண்டியராகிய மருகரும் பிராட்டியாராகிய புத்திரியாரும் திரும்பிச் சுவரணத்தால் அலங்கரிக்கப்பெற்ற சிகரமுடைய கோயிலிற்சென்று வீற்றிருக்கத் தரிசித்தார்.—எ-று. (௨௫)

முன்னைவல் வினையால் யாக்கை முறைதடு மாறித் தோற்ற
மன்னிய மனிதா போலப் பண்டைய வடிவ மாறி
யன்னையே மகளா னின்ற வப்பனை மருக னாக
வென்னயா நோற்றேம் யாக்கு மியற்றருந் தவந்தா னென்று.

இ-ள். அநாதியாகிய வலியகன்ம பாசத்தாலே பிதா மாதா புத்திர புத்திரிக்கிரமம் தமொழித் தோன்றிய மாதுடனாப்போலச், சர்வலோகத்திற்கும் மாதா பிதாக்களாகிய உமாசேவியாரும் சிவபிரானும் (எமக்குப்) புத்திரியாரும் மருகருமாகப் பழைய திருவுருமாறி வரும்படி யாவர்க்குஞ் செய்தற்கரிய தவங்களுள் எப்படிப்பட்ட தவத்தை யாஞ்செய்தோமோவென்று கருதி.—எ-று. (௨௬)

கனறக லான்போ லையன் கனை கழல விடாது பற்றி
யொன்றிப் வன்பு பின்னின் மீர்க்கெழு வுள்ளத் தேருந்
செனந்ரு கணனு முட்டி யடிக்கடி நிரும்பி நேர்க்கு
குணறுழ் விமானந் தனை யஞ்சலி கூட்டிச் செலவா.

இ-ள். கனறுநீங்கிய பசுபோலக் கனகோசரது நிருவாயை விடாதுபற்றி
ஒற்றுமைப்பட்ட அன்பு பின்புரிந்து இழுச்சுலால் மனதொடு இருகணனும்போய்
முட்டி அடிக்கடிநிரும்பி நேர்க்கடிச் சுவாணவிமானத்தை அஞ்சலிசெய்து செல்வாநி
னறா.—எ-று.

(௨௭)

அறுபது மூன்றுபெரியவருக்கு

புவலோகங் கடந்தபொய்ப புண்ணியருக் கொண்டிருந்த போக முட்டுஞ்
சுவலோகங் கடந்தபொய மகலோகஞ் சனலோகம் நுறந்து மேலைக்
தவலோகங் கடந்தபொயச் சத்தியலோகங்கடந்த துண்டு பொயோ
னவலோகங் கடந்தவக நாயகமொரு சுவலோகம் கொண்டிருப்போ.

இ-ள். (செல்லா நின்றவா) புவலோக முத்தியவற்றைக் கடந்து சுவலோகத்
தை அடைந்தனா.—எ-று

(௨௮)

அறக்கொழிபு விறைமகளை யடிபணிந்து தனையினறாக காறிவேத,
மறைப்பொருடன வடிவளித்த வருளிமன கிறைம்கிழ்ச்சி வாய்கொள ளா
மற, புறப்படுவ தொவிரண்டு நிருசசெவிகருந் கொங்குமுதம் பொதிந்த தீந்
தே, விறைப்பதெப பன்முறையாறு நுதிசெய்து கொழுதொன்று நிகழ்த்
தா'கின்றான்.

இ-ள். பிராட்டியா, பின்பு சுந்தரபாண்டியரது நிருவடிக்களை வணங்கித் தம்
முடைய பிதாமாதகருக்கு முதன்மைபெற்ற வேசப்பொருளாகிய அவா தமது சார்புப்
பியத்தைக் கொடுத்த கருணைப்பற்றி இருதயத்தினிறைந்த மகிழ்ச்சியடங்காது திருவாய்
(வழியாக) வெளிப்படுவதுபோலவும் இருநிருச செவியிலும் செங்குமுதமலரினதேனை
நிறைத்தல்போலவும் நுதிசெய்து பணிந்து ஒரு விண்ணப்பஞ் செய்கின்றா.—எ-று.
செவிக்கும் உருபு மயக்கம்

(௨௯)

எண்ணிறந்த தேவாகும யாவாக்கும் பாயன்சுரக்கு மிமையா நாட்
டப், புண்ணியவான மன்புனிற்றுக் கன்றுக்குக குறைவேதென் பொருட்டெ
ன் னீன்று, எண்ணியது கடலொன்றே யெழுகடலு மீண்டழைத்தாயீன்
ருளாட, விண்ணிருந்த கணவனையும் விளித்துனாள் வடிவளித்துன் மேனா
உந்தாய்.

இ-ள். காமதேதுவின கனறுக்குக குறைவுயாது (அதுபோலத் தேவரீரை அடி
த்த எனக்கு ஒரு குறைவுமில்லை ஆதலால்) என்னுடைய மாதாவிரும்பியது ஒருகடலே
(அக்ஷணமாகவும்) என்பொருட்டு ஏழுகடலும் அழைத்து அவளோடுகூட ஸ்ரீநாகஞ் செ
ய்யும்படி அவளுடைய நாயகனாயும் சுவாகுகத்தினின்றது அழைத்து (அவ்விருவருக்கும்)
தேவரீருடைய சார்புப்பியமும் மேலுலகமும் அருளினீர்.—எ-று.

(௩௦)

‘தென்னர்மரபிறந்ததெனப் படுபழியி லாழவருஞ் செவ்வி நோக்கிப், பொன்னுவீர்தார் முடிபினைந்து கோலோச்சி வருகின்றாய் போலுமேலு, மீச நிலைமைக கிடையூறு மினியின்றே யெனத்தலைவி யியம்ப லோடுந், தன்னி றைவி யுட்கோளை யடுங்கொண்டு மகிழ்ந்திருந்தான் நமிழர் கோமான்.

இ-ள். பாண்டியர் மரபு ஒழிந்ததென்று சொல்லப்படும் பழியில் அழுந்தவருங் காலத்தனோக்கித் தேவரீர் செங்கோல் செலுத்துகின்றிப்போலும் இனி இந்நிலைமைக் கும் இடையூறு இல்லையெனப் பிராட்டியார் விண்ணப்பஞ் செய்தவளவிலே (புத்தி ரப்பேற்றை விரும்பிய) தந்தேவியாரது உள்ளக்கிடையைச் சுந்தரபாண்டியர் திருவுளத் திற் கொண்டு மகிழ்ந்தருளினார்.—எ-று. (கக)

மலயத்துவசனையழைத்தபடல முற்றியது.

ஆகச்செய்யுள் - கூஉக.

பதினோராவது

உக்கிரபாண்டியாதுதிருவவதாரப்படலம்.

கவிநிலைத்துறை.

மன்ன வஸ்துல சேகரன நிருமகன் மனைவி
தன்னொடுங்குட லாடிய தகுதியீ தந்தத்
தென்ன வன்றனித் திருமக டிருவுளங் களிப்ப
வுன்ன ருந்திற் றுக்கிர னுதித்தவா றுரைப்பாம்.

இ-ள். குலசேகர பாண்டியராஜனுடைய புத்திரனாகிய மலயத்துவஜ பாண்டி யன் தன்னுடைய பத்தினி காஞ்சனமாலையோடு எழுகடற் நீர்த்தத்தின் மூழ்கிய திரு விளையாடல் இதுவாம். (இனி) அம்மலயத்துவஜனுடைய புத்திரியாகிய பிராட்டியார் திருவுளமகிழும் வண்ணம் நினைத்தற்கரிய வெற்றிபெற்ற உக்கிரபாண்டியர் அவதரித்த திருவிளையாடலை (யாம்) கூறுவாம்.—எ-று. (க்)

அறுரேடியாகிரியவிர்த்தம்.

தண்ணிலா மௌலி வேய்நத் சுந்தர சாமி ஞாலத்
தெண்ணிலா வைக நன்ன நிணையடி நிழல்போல யார்க்குந்
தெண்ணிலாக் கவிகை நீழல் செப்தருட் செங்கோ லோச்சி
யுண்ணிலா வுயிர்தா னாகி முறைபுரிந் தொழுநு நாளில்.

இ-ள். தண்ணிய பிறையணிந்த சடைமுடியுடைய சுந்தரபாண்டியர் பூமியில் அறுபத்தாறாயிரம் வருடம் தந்திருவடி நிழல்போலக் குடிகள் அனைவர்க்கும் தெளளிய சந்திரன்போலும் வெண்கொற்றக் குடைநிழல் செய்து (இன்பம் அடைவித்துக்) கரு ணையொடு செங்கோல்செலுத்தி உடம்பினுள் விளங்கும் உயிர்போன்று (துன்பத்துடை தது) முறைசெய்து வரும்பொழுது.—எ-று. (உ)

உக்கிரபாண்டியரது திருவவதாரப் பீடம். 229

கரியவன் கமலச் செம்மன் மறைமுதற் கலைகள் காண்டற்
கரியவ ன்ன்பர்க் கென்று மெளியவ னாகு மென்மை
தெரியவன் பகன்ற சிந்தைத் தென்னவன் நனக்குங் கடிபிற்
குரியவ டனக்குங் காதன் மகளென வுமையைத் தந்தான்.

இ - ன். அரிபிரமரும் வேதாதினல்களும் காணுகற்கு அரியவரும் அடியவர்க்கு
எளியவருமாகிய தமது மகிமையை (அனைவரும்) உணரும்வண்ணம் போன்புள்ள மல
யத்துவஜ பாண்டியனுக்கும் காஞ்சனமாலையும் மீநாட்சிதேவியாரைப் புத்திரியாரா
கக் கொடுத்து. — எ.று. தந்தான் முற்றெச்சம். (76)

மற்றதற் கிசையத் தானு மருமக னாகி வைய
முற்றுமவெண் குடைக்கீழ் வைக முறைசெய்தா னாக மூன்று
கொற்றவா தமயிற் றிங்கட் கோக்குடி விழுப்ப மெய்தப்
பெற்றது போலு மினனும் பெறுவதோ ருறைவு தீர்ப்பான்.

இ - ன். அங்ஙனங் கொடுத்ததற்கு இசையத் தாமும் மருகராசிய செங்கோல்
செலுத்தி வருதலால் மூவேந்தருள்ளே பாண்டியர்மாபு சிறப்படையப் பெற்றது. இன்
னும் (அமராபு) பெறுவதோ ருறைவு தீர்ப்பவராயினா — எ.று. போலும்-அசை. (77)

ஒன்றினைச் செய்கை செய்யா தொழிகைவே றொன்று செய்கை
யென்றிவை யுடையோ னாநி யீறிலாப் பரம யோகி
கன்றுதீ திகழ்ச்சி வேட்கை நட்பிகல் வினைக்கு மாயை
வென்றவன் செய்யு மாயை விருத்தியா ரளக்க வல்லார.

இ - ன். கர்த்திருத்துவம் அகர்த்திருத்துவம் அந்நியதாகர்த்திருத்துவம் என்று
கூறப்பட்ட பிரபுத்துவ சாமர்த்திய குணங்களை யுடையவரும் பிறப்பிறப்பிலலாத பர
மயோகியும் மாயாதிதருமாகிய சுந்தரோசரது மாயாவிருத்தியை யாவர் அளக்கவலை
வர். — எ.று. (78)

இந்நிர சால விச்சை காட்டுவா னென்னத் தன்பாற்
செந்தழ னாட்ட மீன்ற செல்வனைக் கருப்ப மெய்தா
தந்தமி லுயிரு ஞால மனைத்தையு மீன்ற தாயாஞ்
சுந்தர வல்லி தனபாற் றோன்றுமா றுள்ளஞ் செய்தான்.

இ - ன். இந்நிரஜாவலிசை காட்டுவான்போல (சுந்தரோசர்) தம்மாட்டுள்ள
அக்கிங்கண்பெற்ற குமாரரைக் கருப்பத்தில் அடையாமல் உயிராகையும் உலகங்களை
யும்பெற்ற பிராட்டியாரிடத்தே உதிக்கும்படி சங்கற்பித்தருளினார். — எ.று. (79)

அங்கவன் வரவுக் கேற்ப வாயமும் பிறருத் தாழ்த்து
மங்கைகின் வடிவுக் கேற்பக் கருவுரு வனப்புஞ் சீருந்
திங்கடோ றுற்று மன்றற் செவ்வியுங் காண வாசை
பொங்கிய தெங்கட் கென்றார் புனிதையப் படிபோ லானாள்.

இ-ள். அக்குமாரர் அவதரித்தற்கு இசைய, தோழியா முதலாயினர் வணங்கி, பிராட்டியாரோ உம்முடைய திருவுருவத்திற் கேற்பக் கருப்பகருமியழகு முதலியவழி மாதந்தோறுஞ் செய்யுஞ் சடங்கிபொலிவுந் தரிசிக்க அடியெங்களுக்கு ஆசை மிகுந்ததென்று விண்ணப்பஞ்செய்தா. பிராட்டியாரும் அங்ஙனம் ஆயினார்.—எ-று. போல்-அசை. (எ)

கருமணிச் சிகரச் செம்பொற் கனவனா யனைய காட்சித்
திருமுலை யமுதம் பெய்த செபிரண் டனைய வாக
வருமுலை சுமந்து மாயந்த மருங்குலும் வந்து தோன்ற
வருள்கனிக தனையா னாவிற் கினசுவை யாவம பொங்க

இ-ள். கருமணியாகிய சிகரதையுடைய பெரிய செம்பொன்மலைபோலும் தோற்றமுள்ள இருதனங்களும் அமிர்தம் பூரித்த இரண்டு செப்புகள் போனனவாகத் தோன்றவும் காணப்படாத இடையும் தோன்றிய தனபாரங்களைத் தாங்கி (க் கணகருக்கு)த் தோன்றவும் அருள்பழுத்தார்போன்ற பிராட்டியார் நாவிலுக்கு இனிய சுவையிது ஆசைதோன்றவும்.—எ-று. (அ)

என்னவு மெளரிய வேனு மரியன வென்ன வேட்டா
லன்னவும் போக பூமி யரும்பெற லுணவு கலகிப
பன்னக ரமுதுந் திங்கட் படுகவை யமுதுந் தெய்வாப
பொன்னக ரமுது மாரை புதைபடக் கணங்க ணலக.

இ-ள். மிகவும் எளிய பொருள்களாயிருப்பினும் (அவை) அரியபொருள்கள் போல விரும்புவாராயின் அவைகளையும் போகபூமியிலுள்ள பெறுதற்கரியவனவுகளையும் கொடுத்து (மற்றும்) நாகலோகத்துள்ள அமிர்த்ததையும் சந்திரமண்டலத்திலுள்ள சுவைமிக்க அமிர்த்ததையும் தேவலோகத்துள்ள அமிர்த்ததையும் பிராட்டியார் விருப்பம் ஒழியும்படி சிவகணங்கள் கொடுக்கவும்.—எ-று பன்னகா ஆகுபெயர். (க)

புண்ணிய முனிவர் வேத பண்டிதா போனது வேந்தாக
கண்ணிய சடங்கு முது ரருங்கு. வெள்ளத் தாழ
வெண்ணிய திங்க டோறு மியறறவிக் கணனித் தேயம
பண்ணிய தருமச் சார்பாற் படுபயன றலைபா டெயத்.

இ-ள். இருடிகளும் அந்தணர்களும் வந்து அரசாக்கு விதித்த கருப்பாதானம், பும்சுவரம், சேமநம் ஆகிய சடங்குகளைப் பழைய மதுரைப்பதியார் பெருமணப்பெருக்கில் மூழ்கும்படி வரையறுத்த மாசவளத்தோறும் செய்தமுடிககவும் இக்கருநாடு செய்த தருமநெறியாலாகிய பயனை அடையவும்.—எ-று (க்ர)

மாசறத் துறந்தோ ருள்ள மானவான் களங்க நீங்க
வீசாந்தங் திழமை யென்னு மிந்துவா தினாநாள் செய்த
பூசையின் பயன்றா னெய்த வெரிபுகம் பொற்கோள் வந்து
தேசொடு கேந்தி ரத்திற் சிறந்தநல லோரை வாய்ப்ப.

இ-ள். துறந்தவர் திருவுள்ளம்போல ஆகாயம் திருமலமாக விளங்கவும் சிவபிரானுக்குரிய சோமவாரமும் ஆர்த்திரா நக்ஷத்திரமும் செய்த ஆராதனையின்பயனை அடை

உக்கிரபாண்டியரது திருவவதாரப்பட்டல். ௨௨௯

•யவும் விளங்காநின்ற பசிய பிருகஸ்பதிவரது விளக்கத்தோடு கேந்திரத்தில ஏறியமுகூர்த்தம்வாய்க்கவும்.—எ-று. தான் - அசை. (கக)

முந்தைநான் மறைத டாமே முழங்கமந் தாரமார்
சிந்தநான் மலாபூத் தாடு மின்னெனத் திசைக டோறு
மந்தர மகளி ராடத் துந்துபி யைந்து மார்ப்ப
விறதைபுந் திருவும் வெள்ளைக் கிழந்திடிம வினு வாயப்ப.

இ-ள். முதனமைபெற்ற வேதனை முழங்கவும் (தேவர்கள்) மந்தார மலர்மறை பொழியவும் புதிய கமலமலர் முதலிப பூத்தாடு மின்னறொடிபோல எங்கும் தேவமகளிர் நடக்கவும் டஞ்சவாத்தியங்களும ஒலிக்கவும் வீரமகனும் திருமகனும் கலைமகளும் செருக்கடையவும்.—எ-று. (கஉ)

அந்தணா மகிழ்ச்சி தூங்க வடுத்தவா வளங்கு முன்னா
மந்திர வேளவிசை செந்நீ வலநடுநிதி தெழுந்தாத் தாடச்
சிந்தர துதன்மா வெட்டுஞ் சேடனும் பொறையெய்யப் பார
வந்திரவா மேருப் புததேள் புனவிதைக் கிடத்தோ ளாட.

இ-ள். வெளி. உக்கிரபாண்டியர், பூபாரத்தைச் சுயப்பராசலால், அட்டகஜமும் ஆதிசேடனும் எய்ப்பாறவென்றும், இந்திரன் முதலியோர் செருக்கை ஒழிப்பராசலால் இடத்தோ ளாடவென்றும் கூறினார். (கக)

ஆலத்தை யமுத மாககு மண்ணலு மணங்குந் கொண்ட
கோலத்துக் கேறபக காலைக் குழலந்தவெங் கழிபோ லறறைக்
காலத்தி லுதிதந் சேயபோற கண்மழை பிஹறு நிமப
மாலைத்தோட் செழிமன செல்வ மகளவயிற றோனறி னானே.

இ-ள். சுந்தரேசரும் மீநாட்சிதேவியாரும் கொண்டருளிய திருக்கோலத்துக்கு இசைய, உதயகால இளஞருரியனபோலவும் முருகக்கடவுள்போலவும் தடாதனைப் பிராட்டியாரிடத்தே (உக்கிரபாண்டியர்) அவதரித்தார்.—எ-று அறுமுகக்கடவுள் ஒரு திருமுகத்தோடு உக்கிரபாண்டியராக அவதரித்தானொன்று கூறியிருப்பினும் முருகக்கடவுளின் அம்சமாக அவதரித்தானொன்று கருத்தால் அறறைக்காலத் துதித்த சேயபோலென்றார். (கச)

எடுத்தனன் மோந்து புல்லி யேந்தினள் காந்தன் கையிற்
கொடுத்தனள் வாங்கி வீங்கு கொங்கைநின் றிழிபால வெள்ளம்
விடுத்தனள் குமுதப் போதில வெண்ணிலா வெள்ளம் போல்வாய்
மடுத்தன ளருத்தி நாடன னைந்தனை யெமபி ராட்டி.

இ-ள். எனகள் பிராட்டியார் (அவ்வனம் அவதரித்த) தங்குமாரா (த் திருக்கரத் தால்) எடுத்து (உச்சி) மோந்து தழவி ஏந்தித் தமமுடைய) தலைவா திருக்கையிற்கொடுத்துத் (திருப்பவும்) வாங்கித் தந்தனங்களினின்றும் ஒழுகும் பாற்பெருக்கைச் சொரிந்து ஆயுட்காலமில் வெள்ளிய நிலவின் பெருக்குப் (படிதல) போலத் திருவாயிற் புகட்டி உண்பித்தார்.—எ-று. எடுத்தனள் முதலியன மூற்றெச்சங்கள் உண்ணமுலையாரொன்பதுந் தொனிக்க, கொங்கைநின் றிழிபால் வெள்ளம் வீடுத்தனள் அருத்தினொள்ளென்றார். ()

சலத்தலைக் கிடக்கைப் புத்தே டருநிலை வாழ்க்கைப் புத்தே
 ஸாலர்த்தலை யிருக்கைப் புத்தே ளாதிப்புத் தேளிர் வேதப்
 புலத்தலைக் கேள்வி சான்ற புண்ணிய முனிவ ரோனோர்
 குலத்தலை மகளி ரோடுங் கோமகன் கோயில் புக்கார்.

இ - ன். அரிபிரமேந்திராதி தேவர்களும் வேதத்தின்கண் மிக்ககேள்வியால் மா
 ட்சிமைபெற்ற இருடிகளும் மற்றவர்களும் தலைமைபெற்ற குலங்களினோடும் சுந்தரபா
 ண்டியரது திருக்கோயில் புகுந்தார்கள்.—எ-று. (கசு)

குடபுலத் தரசும் பொன்னிக் குளிப்புனற் கோழி வேகதும்
 வடபுலத் தரசா யாருங் குறுகில் வாழ்க்கைச் செல்வத்
 தடல்கெழு தொண்டைத் தண்டா ரரசொடு மணிகஞ் சூழக்
 கடல்கறைத் திசையும் பொங்கி வருவபோற் களிப்ப வந்தார்.

இ - ன். மேலைநாட்டிச் சேராஜனும் காவிரியாற்றின்மண்ணீர் சூழ்ந்த உறையூரி
 லுள்ள சோழராஜனும் வடநாட்டின் சஜபதி முதலிய அரசர் அனைவரும் குறுநிலமன்
 னர் வாழ்க்கைச் செல்வத்தையுடைய வலிமைபெற்ற தண்ணியமாலு பூண்ட தொண்
 டைநாட்டி வேந்தனோடும் சேனைகளூழக் கடல்போல ஆரவாரிக்க வந்தார்கள்.—எ-று.

மன்னனைத் தேவி தன்னை முறையினால் வழுத்தி வாழ்த்தி
 நன்னர்கோ ளாகி யோகை நவின்றுவெண் மழுமா னீத்த
 தென்னவர் பெருமான் நேவி திருமுகக் கருணை பெற்றுப்
 பொன்னடி பணிந்து தம்மூர் போகுவா ரினைய சொலவார்.

இ - ன். (வந்தவர்) சுந்தரபாண்டியரையும் பிராட்டியாரையும் துதித்து வாழ்த்தி
 (அவர்களால்) நன்றாக அங்கீகரிக்கப்பெற்றுச் சுகபோஷச் செய்தியை வினவி மழுமான்க
 னை ஒழித்த அப்பாண்டியர் சேவியார் இவரது திருவருள்பெற்று வணங்கித் தங்களிடங்க
 ளுக்குப்போகின்றவர் இத்தன்மையுடைய வார்த்தைகளைக் கூறுகின்றவராயினார்.—எ-று.

வழுதியர் பெருமான் நன்பாற் கந்தனே வந்தா னென்பார்
 பழுதறு கற்பி னுடன் பாக்கிய மிதுவே யென்பா
 ரழகினுன் மதனும் பெண்மை யவாவுறு மிவன்கோ லாணை
 யெழுதட லுலகோ வைய மேழையுந் காக்கு மென்பார்.

இ - ன். வெளி.

(கசு)

மனிதர்வான் நவமோ வென்பார் வைகுவோர் தவமோ வானப்
 புனிதர்வான் நவமோ வேள்விப் பூசார் தவமோ கேள்வி
 முனிவர்வான் நவமோ வீறு முதலிலா முதல்வ னுள்ளக்
 கனிதரு கருணை போலிக் காதலன் றோற்ற மென்பார்.

இ - ன். வெளி. ஆதியந்தயில்லாத முதல்வராகிய சுந்தரபாண்டியர் கருணை
 போல் இவ்வுக்கிரபாண்டியர் அவதாரம் என்பதை முதலிற் கூறிக்கொள்க. (உ0)

உக்கிரபாண்டியரது திருவவதாரப்புடலம், ௨௩௧

தருமமா தவத்தின் பேரே வருத்தமா தவத்தின், பேரே
பெருமைசால், காம நோற்ற பெருந்தவப் பேரே வெய்தற்
கருமையாம் வீடு நோற்ற வருந்தவப் பேரே விந்தத்
தருமக னென்று தம்மில் வியும்மகிழ் சிறப்பச் சென்றார்.

இ - ள். இவ்வுக்கிரபாண்மயா (அவதாரம்) அறம் பொருள், இன்பம் வீடு பேறு
இவைகள் செய்த பெருந்தவப்பயனே வென்று தம்முள் வினவி மகிழ்ச்சி மிகச் சென்
றனா, —எ-று. (௨௧)

அவ்வவர் மனைக டோறு மங்கல வணிக ளாகக்
கௌவைமங் கலங்க ளார்ப்பக் கடிநக ரொங்கும பொங்க
நெய்விழா வெடுபபக் கேள்வி நிரம்பிய மறையோர்க் கீர்த்
தெய்வமா தான நீத்தந் திரைக் கடன மடுத்த தமமா.

இ - ள். அவரவர் கிருகங்களதோறும் அலங்காரங்களுடைய சுபங்களாகக் கொ
ண்டு மங்கலவாத்தியங்கள் மிகமுழங்கவும் காவலுள்ள மதுரைகரமுற்றும் பெரிதும்
எண்ணெய்விழாக் கொள்ளவும் அந்நணர் பொருட்டுப் (பொருள்களோடு) கொடுத்த தான
கீர்வெள்ளம் கடலிற்புகுந்தது. —எ-று. (௨௨)

சுண்ணமும் பொரியுந் தூவெள் ளரிசியுந் தூர்வைக் காடுந்
தண்ணறுஞ் சிவிறி வீசு தண்பனி நீருஞ் சாந்து
மெண்ணெயு நானச் சேறும் பசையற வெடுத்து வாரிக்
கண்ணக னகர மெங்குந் கழுவின தான வெள்ளம்.

இ - ள். அத்தானரீர் வெள்ளம் (மகிழ்ச்சியாலே சிறதிய) பொற்சண்ணமுதலிய
வற்றை வாரியெடுத்து இடமகன்ற மதுரைநகர முற்றும் சுத்திசெய்து சென்றது, —
எ-று. தூர்வை - அறுகு, சிவிறி - தருத்தி, கழுவினது என்னுந் துவ்வீறு தொகை. ()

செம்பொன்செய துருத்தி தூம்பு செய்குழல வட்ட மாசு
வம்பொன்செய் சிவிறி வெண்பொ னணடைகொண் டாரந் தூங்கும்
வம்பஞ்சு முலையி னாரு மைநதரு மாறி யாட
வீம்பஞ்சு மாறி மாறி யநங்கனு மாடல செய்தான.

இ - ள். தொங்கும் முத்துமாலையும் அஞ்சம் கச்சமுள்ள தனங்களுடைய மட
வாரும் ஆடவரும் துருத்தி முதலியவற்றைக்கொண்டு மாறி (மாறி) நீர்தூவி விளையாட
(அவர்களுக்கு மோகமுண்டாடபடி அவா மீது) பஞ்சபாணங்களையும் மாறி மாறி மன்
மதனும் பிரயோகித்தான். —எ-று. (௨௪)

இன்னணங் களிப்ப மூதூ ரீந்துவா திரைநன் னுளிற்
பொன்னவன் கேந்தி ரித்த புனிதலக் கினத்திற் போநத
தென்னவர் பெருமான் சேய்க்குச் சாதகச் செய்தி யாதி
மன்னவர்க் கியன்ற வேத மரபினால் வயங்க வாற்றி.

இ - ள். இங்ஙனம் முதியமதுரைப்பதி மகிழ்ச்சியின் மூழ்க், சுந்தரபாண்டியர்,
சோமவாரத்தோடு கூடிய திருவாதிநா நட்சத்திரத்திலே, பிருகன்பதி உச்சமான
லக்கினத்திலே, அவதரித்த தம்முடைய புத்திரருக்குச் சாதகம் வுத்தாபனங்களை

சுஷத்திரிய வருணத்திற்கு இசைய வேதமுறையினால் விளங்கச்செய்து.—எ-று. சாதகன்மம் - ஜநநக்கிரியை. உத்தாபனம் - சுத்தமான உயர்ந்த இடத்திலே சூழ்ந்தையச் சொக்குங்கிரியை., (௨௭)

கரியவெண் டினாரீர்ச் செல்வன் கல்விற் கரிந்த வென்றித்
தெரியல னுலகந் தாங்கு நெய்வத வரைககோ னுதித்
தரியலர் ஈரஞ் சிந்தத தக்ககா ரணமே யன்றி
யுரியதன் பெயாககு மேற்ப வுக்கிர வரும் னென்றான.

இ - ன். வருணன, பூந்நிரன், மேருமலைக்கதிபனமுதலிய பகைவர்களது வலிமையைக் கெடுத்தற்கு ஏதுவெயன்றித் தமக்குரிய நாமாதுகுணமாகவும் உக்கிரவரும் நென்று நாமகரணஞ் செய்தாரா.—எ-று தெரியல-மலை. வருமன்-சுஷத்திரியன்.(௨௮)

நாலாகு மதியிற் சந்தி மிதிபபது நடாததி யாரும்
பாலாகு மதியி லன்ன மங்கலம் பயிற்றி யாண்டின்
மேலாகு மதியிற் கேச விளைமுடித் தைந்நா மாண்டி.
னூலாறு தெரிந்து பூண னுற்கடி முடித்துப் பிணனா.

இ - ன். வெளி. சநதிமிதித்தல - பிரவேசம். அன்னமங்கலம் - அன்னப்பிராசனம். கேசவிளை - செளளம். பூணுற்கடி - உபநயனம். (௨௯)

பதநிரா பாழி சாகை யாரணம் பனைத்த வேத
முதனிராக் கலையும வெனறி மூரிவிற் கலையும வாளு
மதநிரா யொழுகு மையன் மாரிரா வையம் பாம்பா
விதநிரா யேற்ற மற்று முணர்த்தினான் வியாழப் புத்தேள்.

இ - ன். பதக்கிரமம் சடை சாகை ஆரணம் இவைவிரம்பிய வேதமுதலிய வரிசையாகிய வித்தைகளையும், வெற்றியும் வலியும்பெற்ற ததர்விதத்தையையும், ஆயுதவித்தையையும், வரிசையாக மதநீர் ஒழுக்கப்பெற்ற மயக்கமுடைய யானை வரிசையாகிய தேர் பலவித வரிசையாகிய சூதினா இவைகளின் ஏற்றங்களையும், மற்றும்ள்ளவற்றையும் தேவகுரு உணர்த்தினா —எ-று. (௩௦)

குருமுகத் தறிய வேண்டு மென்பதோர் கொள்கை யாலே
யொருமுறை கேட்டாங் கெண்ணெண கலைகளு மொருங்கு தேறி
யரனல தொருவ ராலுந் தேற்றுவ தருமை யாலப்
பரனிடைத் தெளிந்தான் பர்சு பதாத்திரப் படையு மன்றோ.

இ - ன். வெளி. (௩௧)

எல்லையில் தலைக் கெல்லா மகவைநா விரண்டின் முற்றத்
தொல்லி வுடையா னாகிக் குரவனாத தொழுது போற்ற
வல்லவ னாகி யன்னார் மகிழ்ச்சிகொள் கலனாய் வென்றிச்
செவவவேற் றினோரு ரோடுந் திருவிளை யாடல் செய்வான்.

இ - ன். (உக்கிரபாண்டியர்) கலைகள் அனைத்தும் எட்டுவெய்சில் நிரம்பப்பெற்றுப் பழைய வுணர்வுடையவரும் மாதாபிதாக்களாகிய இருமுதுகுரவனா வணங்கி வாழ்த்த வல்லவரும் அவ்வீருவரும் மகிழ்த்தக்க பாத்திரமுமாகி ஆண்கங்கம் போன்ற வெற்றிச்செல்வ இளைஞரோடும் திருவிளையாடல் செய்துவருவார்.—எறு! (௩௦)

உக்கிரபாண்டியரது திருவவதாரப்பபடலம். ௨௩௩

புகர்மத வேழ மூட்டிப் போவீனா யாடி வென்றுந்
தகரொடு தகரைத் தாக்கித் தருங்கம ராடி வென்றுந்
வகிப்படு குருதிச் சூட்டு வாரண மாடி வென்று
நகைமணிப் பலகை செம்பொ னுன்குறுப் பாடி வென்றும்.

இ - ள். வெளி வகிப்படு குருதிச்சூட்டு வாரணம் - பிளவுப்பட்ட வுதிரம்போலும்
சூட்டையுடைய சேவல் பலகை-பலகைவரையிலுள்ள. நாராகு உறுப்பு-இரதம், சூழ்,
தரகம், காலாள். (௩௧)

காற்றினுங் கடிய மாவிற காவதம் பலபோய் மீண்டுங்
கூற்றினுங் கொடிய சிறைக் குஞ்சர முகைததும் வையை
யாற்றினுய யானத் தாவி யகத்தினு ளின்பந் துய்த்தும்
வேற்றிறன் மைந்த ரோடு மலலமா விளைத்து வென்றும்.

இ - ள். வெளி, உய்யானம் - பூதோட்டம் ஆவி - தடாகம். வையைநதிதடா
கவகளில் நீர்விளையாடி. பூதோட்டத்தில் பூக்கொய்து. வேற்றிறல் - வேறபடையு
டைய வலிய. (௩௨)

சந்தவெற் படைநது வேட்டஞ் செய்துமச் சைல வாழ்க்கை
யந்தன் ராசி கூற வவாதொழில் வினாடி மன்றா
கந்தமென் கனிவி ருத்தூண் கைதழீஇக் களிதது மீண்டு
மிந்தவா றைமழி வாணடு கழியமே லெப்து மாண்டில்.

இ - ள். வெளி, சந்தவெற்பு - சந்தனமரங்கள் நெருங்கிய பொதியமலை. வேட்
டம் - வேட்டை. ஆசி - ஆசிரவாதம்- ரொழில் - தவம். கந்தம் - கிழங்கு. விருத்தா -
வலித்தல் விகாரம். (௩௩)

சூர்முத நடிநத தங்க டோன்றலே யிவனென் றெண்ணிச்
கார்முத மயிலும் வேலுங் கைவிடா காங்கு மாபோல்
வாரமுத முலையி னாரும வடிக்கணு மருங்கு மொய்ப்பக்
கூர்முத வேலா னினன கொள்கைய னாகத் தாதை.

இ - ள். சூரபத்மனைய மாமரத்தின்வேளை அறுத்த முருகக்கடவுளே இவ்வொ
ன்று கருதிச் கரியமுகமுள்ள மயிலும் வேற்படையும் விடாதுகாக்குந் தன்மைபோலக்
கஞ்சிலடங்கிய தனவகனையுடைய மடவாரும் (அவரது) மாவடுவின் பிளவுபோன்ற கண
களும் (தம்) பக்கங்களிலே நெருங்கக் கூரிய துணியுள்ள வேற்படையேந்திய வக்கிரபா
ண்டியா இக்காளைப்பருவ முடையராக (உடனே) பிதாவாகிய சுந்தரபாண்டியா, எ-று.

பங்கயச் செவவித் தாகிக் கண்மனம் பருகு காந்தி
யங்கழற் காலுஞ் சொன்ன வடைவினிற் றிரண்டு வீணட
சங்கையும் வட்டந் தோன்றாச் செழுமுழந் தாளு நாலவாய்த்
துங்கவிரிங் கவுணமால் யானேத் துதிககைபோற் றிரள்க வானும்.

இ - ள். (புதிய) கமலமலர்போலும் அழகினதாய்க் (கண்டவர்) கண்ணையு மனத்
தையும் அபகரிக்கின்ற ஒளியும் அழகும்பெற்ற வீரகண்டையணிந்த பாத்தன்தயும்,

(சாமுத்திரிகை தூலிற்) கூறிய முறையினாலே திரண்டீண்ட கணிக்காலையும், (எலும்பின்) வட்டவழிவு தோன்றது தசைந்த முழங்காலையும், யானைத் துதிக்கைபோலத் திரண்ட தொடையையும்.—எ-று. நான்றவாயும் உயர்ந்த குளிர்த்த மதநீருள்ளகபோலமும் மயக்கமுமுடைய யானையென்க, (௧௫)

சிறுகிய வயிறுந் தாழ்ந்த நாபியுஞ் செவ்வி கோக்கு
மறுவில்கண் ணடியி னன்ன கடியகல வனாகொண் மார்பு
மெறியிசை வீணைத் தண்டி னிணைந்துணீன் டிழிந்த கையும்
வெறியதார் கிடந்த மேரு வெற்பிரண டனைய கோளும்.

இ-ள். சிறுகிய வயிற்றையும், ஆழிய நாபியையும், அழகைப் பார்த்தற்குக் கருவியாகிய குறமற்ற கண்ணுட்போல விளக்கமும் மலைபோல அகலமும் பொருந்திய மார்பையும், வருகிதலால் இசையெழும் (நரமபுடைய) யாழின் கோல்போலத் தமமு ளொத்து நீண்டு (முழந்தான் வளை) தாழ்ந்த கைகளையும், மணமுள்ள மலாமாலை பொருந்திய இரண்டு மேருமலைபோன்ற புயங்கலையும்.—எ-று. (௧௬)

வலம்புரி யெனன வாய்ந்த கண்டமு மலராண் மன்னும்
பொலம்புரி கமல மன்ன வதனமும பொதுவா னோககி
நிலம்புரி தவப்பே நன்னான் வடிவெலா நின்று நின்று
நலம்புரி தூலா னோக்கிச் சோதிபபா னடிக்க வல்லான்.

இ-ள். வலம்புரிச் சங்குபோன்ற கழுத்தையும், திருமகள் தங்கும் பொற்றும்மை மலர்போன்ற முகத்தையும் பொதுவகையால் நோக்கியருளிப் பின்னும் அவ்வுக் கிரபாண்டியரது அவயவங்கள் அனைத்தையும் (வெள்ளியமபலத்திலே) நடிக்கவல்ல அந்தச் சந்தரபாண்டியா சாமுத்திரிகை தூலிற் கூறிய சிறப்பு வகையால் உற்றுநோக்கிச் சோதிக்கத் தொடங்கினார்.—எ-று. (௧௭)

உன்னத மாறு நீண்ட வுறுப்பைந்து குக்கக தானு
மன்னது குறுக்க நான்கா மகலுறுப் பிரண்டே மாகச்
சொன்னது சிவப்பு மூன்று கம்பீரந் தொகுத்த வாறே
யின்னவை விரிச்சி னெண்ணுன கிலக்கண வுறுபபா மென்ப.

இ-ள். உயர்ந்தவுறுப்புகள் ஆறும் நீண்டவுறுப்புகள் ஐந்தும் சிறுகிய வுறுப்புகள் ஐந்தும் குறுகியவுறுப்புகள் நான்கும் அகன்றவுறுப்புகள் இரண்டும் சிவந்தவுறுப்புகள் ஏழும் ஆய்ந்தவுறுப்புகள் மூன்றும் ஆகமுப்பத்திரண்டு உறுப்புகள் இலக்கணமுடையன வென்று கூறுவா (இங்ஙனம்) தொகுத்துக்கூறிய முறையே இவைகளை விரித்துக்கூறின.—எ-று. (௧௮)

வயிறுதோ னெற்றி நாசி மார்புகை யடியிவ் வாறு
முயுரிவலான செல்வ னாகு மொளிகவர் கண்க போலம்
புயல்புனா வள்ளற செங்கை புதுமணக கவருந் துண்டம
வியன்முலை நடுமார் பைந்து நீண்டவேல விளைக்கு நன்மை.

“இ-ள். வயிறு, தோள், நெற்றி, நாசி, மார்பு, கையடி என்னும் இவ்வுறுப்புகள் ஆறும் உயரில் மேம்பட்ட செலவமுடையவனாவான். ஒளியைக் கிருகிகின்ற கண்,

கன்னம், மேகம்போலங் கொடையுடைய சிவந்தகை, புதியமணத்தைக் கிருகிக்கின்ற முக்கு, முலைகளின் மத்தியமாகிய விரிந்தமாப்பு என்னும் இவ்வுறுப்புகள் ஐந்தும் நீண்டனவாயின் (அவை) நன்மையைத் தரும்.—எ-று. (௧௯)

ததியபூங் குஞ்சி தொக்கு விரற்கணு நகம்பல் லைந்துஞ்
சிறியவே லாயுள் கோசஞ் சங்கைநா முதுகிற நான்குங்
குறியவேற் பாக்கி பப்பே ருஞ்சிரங் குளமென் ருய்நதோ
ரறியுயிவ் வுறுப்பி ரண்டு மகனறவே லதுவு நன்றும்.

இ-ள். நன்மணங்கமமு ௦ மலரணிந்த சிகை, தோல், விரலினகணு, நகம், பல் என்னும் இவ்வுறுப்புகள் ஐந்தும் சூருகுமாயின் ஆயுள் (பெருகும்). கோசம், கணைக கால், நா, முதுகு என்னும் இவ்வுறுப்புகள் நான்கும் குறியனவாயின் செல்வப்பயனும். தெளிந்தோ உணாகிற தலை, நெற்றி என்று சொல்லப்பட்ட இவ்வுறுப்புகள் இரண்டும் அகன்றனவாயின் அவ்வகற்சி நன்மையாம்.—எ-று. உம்-அசை. (௪௦)

அதவடி யங்கை நாட்டக் கடையித முணை நாமரு
நகமிவை யேழுஞ் சேந்த நன்மையாற பெறுமா விற்ப
மிகவலவி யோசை நாபி யெனவிவை மூன்று மாழ்ந்த
தகைமையா லெவர்க்கு மேலா நன்மைசா நககோ னென்னா.

இ-ள். உள்ளங்கால், உள்ளங்கை, கடைக்கண, அதாம், மேல்வாய், நாக்கு, நகம் என்னும் இவ்வுறுப்புகள் ஏழும் நன்றாகச் சிவந்திருந்தால் மிக்க இன்பம் பெறுவான். மிக்கவலிமை, ஓசை, நாபி என்று சொல்லப்பட்ட இவ்வுறுப்புகள் மூன்றும் ஆழமுடைய தன்மையால் யாவாக்கும் மேலாகிய நன்மை மிக்கோனாவன். என்று கருதி.—எ-று. (௪௧)

எல்லையின் முாத்தி மைந்த னிலக்கண கிறைவி னோடு
நல்லவாங் குணனு நோக்கிப் பொதுவற ஞாலங் காக்க
வலலவ னாகி வாழ்நா ணனிபெற வலல னென்னா
வலலணி மிடற்றான் பின்னு மனத்தினு லளநது சூழும்.

இ-ள். பிரமாணத்திரும் நீலகண்டருமாகிய அச்சந்தரபாண்டியர் தம்புத்திர ருடைய (அவயவங்கள் முப்பத்திரண்டின்) இலக்கண நிறைவொடு நல்லனவாகிய குணங்களையும் ஆராயந்துணர்ந்து உலகம் தனக்கே யுரிமையாம்படி காக்கவும் பெரி ஆம் நீட்டித்த ஆயுள்பெறவும் வல்லவனென்று, பின்னும் திருவுளத்தால் அளவிட்டு ஆலோசிக்கின்றார்.—எ-று (௪௨)

இத்தகு பண்பு சான்ற நீர்மையா லிசைமை நீதி
வித்தக நல்ல வுள்ள முடைமைமெய் னீறு தெய்வ
பத்திமை யுலகுக் கெல்லா மகிழ்ச்சிசெய் பண்பு சாந்த
சித்தமெய் வுயிர்க்கு மன்பு செய்கைநல் லீகை கல்வி.

இ-ள். தக்க இக்குணங்கள் அமைந்த தன்மையால், புகழ், நீதி, சதுரப்பாடு, நன்மனம், மெய்மை, பெருமை, பரசிவபத்தி, உலக மனைதது மகிழ்வித்தல், சித்தசா க்தி, சீவகாருணணிபம், நமகொடை, கல்வி.—எ-று. (௪௩)

வெல்லுதற் கரியார் தம்மை வெல்லுத நேவு ராலுஞ்
செல்லுதற்கரிய தேத்துஞ் சென்றிடு திறையுங் கோடல் :
புல்லுதற் கரிய ஞால மாலைபோற் புயத்தி லேந்திச்
சொல்லுதற் கரிய வீர முலகெலாஞ் சுமப்ப வைத்தல்.

இ-ள். எவனாயும் வெல்லுதல், எவ்விடத்துஞ்சென்று திறைகொள்ளல், பூபுரத்தைப் பூமாலேபோற் புயத்திலேந்திப் பிரதாபத்தை உலகம் சுமக்கவைத்தல்.—எ-று.

என்றிவை யாதி யாய வியற்குண முடைய னாகி
நனறிசெய் துலகுக் கெலலா நாயக னொருவ னாகி
நின்றிடு மிவறகுப டின்னர் நீண்முடி களித்து முன்னர்
மன்றலசெய கெனறு சூழ்நது மறிஞ்சோ சொ வி னானே .

இ-ள். என்று சொல்லப்பட்ட இவை முதலியவற்றை இயற்கைக்குணங்களாக வுடையவனாகி உலகமனைத்திற்கும் உபகாஞ்செய்து ஏகநாயகனாகி நிற்பான் (அப்படிப்பட்ட) இவனுக்குப் பின்பு மகுடஞ்சூட்டுவோம். முன்பு விவாகஞ் செய்வோமென்று ஆலோசித்து அமைச்சரோடு ஆராய்ந்தான்.—எ-று. (சுரு)

உக்கிரபாண்டியர னு திருவவதாரப்படல முற்றியது.

ஆகச் செய்யுள் - ௯௬௬

பன்னிரண்டாவது

உக்கிரபாண்டியருக்கு

வேல்வவனா செண்டுகொடுத்தபடலம்.

‘அறுசீரடியாகிரியவிருததம்.

உருக்குந் திறலுக் கிரவழுதி யுதய மிதுவான் மதியுநதிப
பெருக்குங் கரந்த சடைக்கறறைப பெருந்தோச் செழியா பிராணவற்குச்
செருக்குஞ்செலவமணமுடித்துச் செவ்வேல வளைசெண்டளித்துள்ளந்
தருக்கு முடிதந் தரசுகரிமை தந்த செயலுஞ் சாற்றுவாம்.

இ-ள். (பகைவரைக்) கெடுக்கும் வலியுடைய உக்கிரபாண்டியர் அவதரித்த திருவிளையாடல் இதுவாம். பிறைமுகியும் கங்கைநதிவெள்ளமும் திரண்ட சடையு மறைத்த மகாரத்தனையுடைய சுந்தரபாண்டியர் அவ்வுக்கிரபாண்டியருக்குச் செல்வுத் தாற் களிக்கும் திருமணமுடித்து உதிராதோய்ந்த வேல், வளை, செண்டு ஆகிய படை களைக் கொடுத்து மனவகளித்தற் கேதுவாகிய முடிசூட்டி(த தமது) அரசரிமையும் கொடுத்தருளிய திருவிளையாடலை (இனியாம்) கூறுவாம். (க)

வைபயைக் கிழவன் நன்னருமைக் குமரன் தனக்கு மணம்புணர்ச்சி
செய்யக் கருதுந் திறனாகுகி யறிஞ ரோடு திரண்டமைச்சர்
மையற் றழியா நிலத்திருவு மரபுங் குடியும் புகழ்மையுநம் .
மையற் கிசையத் தக்கருலத் தச்சா யாரொன் றளக்கினாரர்.

இ - ன், சுந்தரபாண்டியர் தம்முடைய புத்திரருக்குத் திருமணஞ்செய்யக் கரு
கூடும் துணையை நோக்கிப் பூமிச்செல்வ முதலியவற்றோடு ஈம்முடைய சுந்தரபாண்
டிய ராஜருக்கு ஒப்பத் தக்ககுலத்தையுடைய அரசா யாவொன்று அமைச்சர் அறிஞ
ரோடுகூடி அளவிடத் தொடங்கினார். —எ-று, வைகை வையைபெயர் மரீஇயிற்று. (உ)

தீர்தன் புனலுமுழ் வடபுலத்து மணலு ரென்னுந் திருநகர்க்கு
வேர்தன் பரிதி திருமரபின் விளங்குந் சோம சேகரனென
றாய்கத் கேள்வி யவனிடத்துத் திருமா தென்ன வவதரித்த
காந்தி மதியை மணம்பேச வ்ருந்தா ரற்றைக் களையிருள்வாய்.

இ - ன், (அளவிட்டவழி எல்லாவற்றினும் சமமானவன்) வடநாட்டிலே கலியா
ணபுரத்துக்கு அரசனாகிய சூரியன் மரபிலே விளங்குகின்ற சோமசேகரனென்று கரு
திச் சிறந்த கேள்வியுடைய அவனிடத்தில் அவநரித்த காந்திமதிதேவியைத் திரும
ணம்பேச எண்ணியிருந்தா அற்றைநாள் பெருங்கிய இருளையுடைய இரவிலே —எ-று.

வெள்ளைக் களிற்றின் பிடாசுமந்த குடும்பிக் கோயின் மேயவிளம்
பிள்ளைக கதிரவென மதிமௌஸீப பெருமா விரவி மருமானா
வள்ளம் கரத்தான கனவிலெழுந் தருளி வாஹோ நனவிற்கு
களளத் துருவாந் திருமேனி காட்டி யிதனை விளம்புவார்.

இ - ன், அஷ்டகலாசுகள் தாங்கும சிகரமுள்ள சுவாணவிமானத்தில் அமர்த்தரு
ளும் பிறைமதிசூடிய முடியுடைய சுந்தரோசா, ஆதிதனது மரபினனாகிய கொடைக்
கையுடைய அசசோமசேகரன் சொப்பனத்தில் எழுந்தருளிய தேவர்களது ஜாக்ரத்
திற்கும் மறைத்த வடிவமாகிய தந்திருவுருவைக்காட்டி இதனை அருளுகின்றார் —எ-று.

அன்ன மிறைகொள் வயனமதுரைச் சிவன்யா மரச நீயீனற
பொன்னை யனையா டனைமதுரா புரியிற் கொடுபோய் மறுபுலத்து
மன்னர் மகுட மணியிடை மழுங்குங் கழற்காற சுந்தரநன்
தென்னர் பெருமான் குமரனுக்குக் கொடுத்தி யென்று செப்புதலும்.

இ - ன், மதுரைப்பதியில் வதியும் சிவபிரான யாம், அரசனே நீ பெற்ற இலக்
குமிபோன்ற புத்திரியை மதுரைமாநகரிற் கொண்டுபோய்ச் சுந்தரபாண்டியராஜா புத்
திரனுக்குக் கொடுப்பாயென்று அருளுதலும். —எ-று. இறை-தங்குதல் (டு)

உள்ளக் கமல முககமல முடனே மலர விருந்தங்க
ண்ணளற் கமல மலாநதுதன் தங்கைக் கமல முகிழ்த்தெழுந்து
வள்ளற் பரமன் தருணையெளி வந்த செயலே நினைந்தன்பின
வெள்ளத் தழுந்தி யெழுந்திரவி வேலை முளைக்கும வேலையினில்.

இ - ன், உடனே அககமலமும் முககமலமும் விகசிக்முடிச் சேற்றிலுண்டா
கிய கமலமலர்போலுங் கண்களை விழித்துத் தனது கரகமலங்களைக்கூப்பி எழுந்த கரு
ணையிலே சிவபெருமான் எளிதாக எழுந்தருளிய தன்மையைச் சிந்தித்து அன்புப்
பெருக்கின் மூழ்கி எழுந்து சூரியன் கடவிலே தோன்றுமபோது. —எ-று. (சு)

நித்த நியமக் கடனிரப்பி நிருப னமைச்ச ரொடுநான்கு
பைத்த கருவிப் படையினோடு பலவே நியமுங் கலிப்பத்தன்
பொய்த்த மருங்குந் நிருமகளைப் பொன்ன னோ டிர் தமிச்ச
வைத்து மணஞ்சோ திருவினோடு மதுஷா நோக்கி வழிகொண்டான்.

இ - ன். அச்சோமசேகரன் நித்தியகர்மங்களை முடித்து அமைச்சரொடும் நால்வகைச் சருவியாகிய பரந்தசேனைகளொடும் பலவாத்தியங்கள் முழங்கத் தன்னுடைய புத்திரியைத் தோழிமாரொடும் இரதத்தில் ஏற்றித் திருமணச் செல்வக் கோலத்தொடு மதுரைப்பதி நோக்கி வழிக்கொண்டான்.—எ-று. (எ)

நென்ன லெல்லை மணம்பேச நினைந்த வாறே யமைச்சர்மதி
மன்னர் பெருமான நமரோடு மணவூர் நோக்கி வழிவருவா
ரன்ன வேந்தன் நனைக்கண்டா ரடலவேம் குமர ன்னையானெந
தென்னர் பெருமான் குமரனுக்குள் நிருவைத்தருதியெனவனையான்.

இ - ன். நேற்றைத்தினம் திருமணம் பேச எண்ணிய வண்ணம் சுந்தரபாண்டியர் சுற்றத்தாரொடு கலியாணபுரத்தை நோக்கி வருகின்றவராகிய மந்திரிமார் அச்சோமசேகரராஜனைக் கண்டு குமரக்கடவுள் போன்றவரும் சுந்தரபாண்டியருடைய குமாரருமாகிய உக்கிரபாண்டியருக்கு உடமுடைய புத்திரியைத் தருவீனென்று வினவ (அதற்கு) அச்சோமசேகரன்.—எ-று. கண்டா - முற்றெச்சம். (அ)

குலணங் குடியங் கனவின்கட் கொன்றை முடியார் வந்துரைத்த
நலனுங் கூறி மணநெர்ந்து நயப்ப வதனை நன்முதியோர் திவரு
புலனென் றுழையா தமைவிடுத்துப் பொருளைத் துறைவற் குணர்த்
வலனுந் தயிலவேன் மன்னனெடு மதுரை மூதூர் வந்தணந்தாரா.

இ - ன். (நேற்றிரவிலே) சொப்பனத்திலே சுந்தரோசர் எழுந்தருளியவந்து கூறிய குலமும் குடிப்பிறப்பும் மேம்பாடும் கூறி (வினவிய) மணத்திற்குச் சம்மதித்து விருமப, அச்செழுகியை முதியோரானவா அறிவுள்ள தூதரை அனுப்பிச் சுந்தரபாண்டியருக்கு விண்ணப்பஞ்செய்து தம்மொடுவரும் வெற்றிபெற்ற கூரிய வேற்படையுடைய சோமசேகரனெடு மதுரைப்பதி வந்துசேர்ந்தாரா.—எ-று (க)

இரவி மருமான் மதிமருமா னெதிரோ பணியத் தழீஇமுகமன்
பரவி யிருக்கை செலவுய்த்துப் பாண்டி வேந்த னிருந்தான்மேல்
விரவி யமைச்சா திருமுகங்கள் வேந்தர் யார்க்கும் விடுத்துநகர்
வரைவு நாள்செய் தணிசெய்ய மன்றன் முரசு மறைவித்தார்.

இ - ன். சோமசேகரன் சுந்தரபாண்டியரை வணங்க அப்பாண்டியர் (அச்சோமசேகரனைத்) தழவி உபசாரம்சொல்லி இருப்பிடத்துக்குச் செல்ல அனுப்பிவிட்டு இருந்தருளினார். பின்பு அமைச்சர் திருமணமுகூர்த்ததினம் நிச்சயித்து அரசர் அனைவர்க்கும் திருமுகங்கள் அனுப்பி மதுரைநகரத்தை அலங்கரிக்கும்படி மணமுரசு அறைவித்தார்.—எ-று. (ங)

மாடம் புதுக்கிப் பூகதமும் கதலிக் காடு மறுகெங்கு
நீட நினைத்துப் பாஸிகையு நிறைபொற் குடமு முறைநிறுத்தி
யாடு கொடியுந் தோரணமும் புனைவித் தழகுக் கழகாகக்
கூட நெருங்கு நகரைமணக் கோலம் பெருகக் கொளுத்தினார்.

இ - ன். வெளி, நீடநினைத்து-மிகவரிசையாகக்கட்டி. கொளுத்தல்- அலங்கரித்தல். (க)

‘தென்ற னுடன் நிருமகளைத் தேவர் பெருமான்’ மணம்புரிய்
மன்ற லழகா-லொருநகரொப் பதிக மின்றி, மீதுறைநகர் ,
ரன்று தானே தனக்கொப்ப் தாகும வண்ண மணியமைத்தா
ரின்று தானே தனக்கதிக மென்னும் வண்ண மெழிலமைத்தார்.

இ-ள் மலயத்துவஜபாண்டியனுடைய புத்திரியாலாச் சுந்தரபாண்டியர்
திருமணம் புரிய, அத்திருமணவழகால மற்றொருநகரம் ஒப்பும் உயர்வுமினறி மதுரை
நகரம் அந்நாளிலே தனக்குத்தானே ஒப்பாம் வண்ணம் அலங்கரித்தார். இந்நாளிலே
தனக்குத்தானே உயர்வென்னும் வண்ணம் அலங்கரித்தார்.—எ-று. (௧௨)

கவிவிருத்தம்.

முன்னா மாலை முடியணி சுந்தரத
தெனன நேற்றின நிருமுகங் கண்டுநாழ்ந்
தன்ன வாசக முட்கொண்டயறபுல
மன்னர் மாதவா யாரும் வருவரால்.

இ-ள். சிறந்த சுந்தரபாண்டியரது ஸ்ரீமுகத்தை முன்னமே திரிகித்து வணங்கி
அதில் வரைந்தருளிய வாகுகியங்களை மனத்திற்கொண்டு அயல்நாட்டு அரசர் முகிவர்
அனைவரும் வருகின்றார் —எ-று (௧௩)

புரவி வெள்ளமும் போர்க்கரி வெள்ளமும்
வரைவில் காலவலி மள்ளரின் வெள்ளமும்
விரவி யாழிய வெள்ளமு முள்ளுற
விரவி தன்வழித் தோன்றல்வந் தெய்தினான்.

இ-ள். குதிரை, யானை, அளவில்லாத கால்வலியுடைய வீரப்படை இவைக
ளின் பெருக்கத்திற் கலந்து இரதப்பெருக்கம் உள்ளே பொருந்தச் சூரியன் மரபிற்றே
ன்றிய சோழராஜன்வந்து சேர்ந்தான்.—எ-று. (௧௪)

கோடு வில்லொடு மேகக் குழாங்கணபின்
னீடு வாளொடு நேர்ந்தென மாபுதாழந்
தாடு குண்டலக் காதுடை யாடவர்
சேட னீகத்துச் சேரன்வந் தீண்டினான்.

இ-ள். மேகக்கூட்டங்கள் மிகமின்னும் ஒளியொடு வந்தாற்போலக் குண்டலக்
செவியுடைய வளைந்தவில்லெந்திய வீரர்களாகிய பெரியசேனைகளொடு சேரராஜன்வ
ந்து சேர்ந்தான்.—எ-று. (௧௫)

கடலு முள்ளமுங் காற்றும்பல் வண்ணமு
முடலுங் கொண்டன வுந்துறு வரம்பரிப்
படுக டற்குட் பரிதியிற் றேன்றினு
னடுப ரிப்பதி யாகிய வேந்தனே.

இ-ள். கடல், மனம், காற்று இம்மூன்றும் பலநிறமும் பலசுரீரமூங்கொண்டா
ற்போன்ற விலாந்து தாவும் குகிணாப்படைக் கடலின் இடையே சூரியன்போலத் தோ
ன்றித் துரகபதியரசன் (வந்துசேர்ந்தான்).—எ-று. இதோன்றினான்-முற்றெச்சம். (௧௬)

அலகி லாவுத யந்தொறு மாதவ
ரலகி லாருதித் தென்னபொன் னோடைசே
ரலகி லாணைய னீதொடா டெய்துணை
னலகி லாற்றற கயபறு யண்ணலே.

இ - ன். அளவில்லாத உதயகிரிதோறும் அளவில்லாத ஆதிதத் உதயமாறும் போலப் பொன்னாலாகிய நெற்றிப்பட்டம பூண்ட அளவில்லாத யானைச் சேனையோடு அளவில்லாத வலியுடைய கஜபதிராஜன வந்துசேர்ந்தான்.—எ-று. (கௌ)

தொக்க மள்ள ரடிப்படு தூளிபோய்த்
திக்க டங்க விழுங்கித் திரைக்கட
லெக்கர் செய்ய வெழுந்தியங் கலலென
நக்க வேற்கை நரபதி நண்ணினான்.

இ - ன். வீரர்குழாதின் பாததுளியென்று திக்குகளை விழுங்கிக் கடலைத் திடர் செய்யவும் வாத்தியங்கள் எழுந்து கலலென்று ஒலிக்கவும் விளங்கிய வேற்படை யெந்திய கையையுடைய நரபதியரசன்வந்து சேர்ந்தான் —எ-று. (கௌ)

மீன வேலையிற் கந்துக மேற்கொடு
கூனல வாரசிலை வஞ்சக கொடுஞ்சமாக்
கான வாழ்க்கை யாட்டக் கரும்படை
மான வேற்குறு மனனவா நண்ணினான்.

இ - ன். கடல்போலுங் குதிரை மேற்கொண்டு வளைந்து கீண்டவில்லாத் கொடியவஞ்சப்போர்செய்தலொடு காட்டில் வாழ்தலுற்ற குறுமபராகிய கரும்படைகளோடு வலியுடைய வேற்படையுடைய குறுநில மன்னர் வந்துசேர்ந்தான்.—எ-று. (கௌ)

சீனா சோனகா சிங்களா கொங்கணா
மான வேலவல மானவா சாளுவர்
தான மானிராச சாவக ராதியா
மேனை நாட்டுள மனனரு மீண்டினார்.

இ - ன். வெளி - தானமா - மதயானை. (20)

நூலொ டிந்துவக் குண்டு நுடங்குமான்
றோலர் தூங்கு சுருக்குடைத் தானையர்
கோல முஞ்சியா கிஞ்சுகக் கோலினர்
நாலு நூலபயி னுவினா நண்ணினான்.

இ - ன். பூணொலொடு கட்டிண்டு துவளும் மான்றோலினரும், (முன்னே) தெர்ங்குஞ் சொருக்குள ஆடையினரும் அழகிய முஞ்சிப்புல்லாலாகிய அநாநாணினரும் முள்முருக்கங் கோலினரும் நான்கு வேதங்களையும் ஒதும் நாவின்ருமாகிய பிரமசாரியர் வந்து சேர்ந்தார்.—எ-று. (21)

வட்ட நீர்க்கலக் கையினர் வார்ந்து தோள்
விட்ட குண்டலக காதினர் வேட்டதித்
தொட்ட கோலினா வேள்வியிற் சுட்டநீ
றிட்ட நெற்றிய ரில்லொடு நண்ணினார்.

இ - ன், வட்டமாகிய உறியிற் பொதித்த கையுடைய கழண்டலமேந்திய கை
யினரும் நீண்டு தோள்வளை தொங்கவிட்ட குண்டலத்தையுடைய செவியினரும் யா
கஞ்செய்தற்குக் கருவியாகிய திகக்கடைகோலினரும் யாகர்க்கிரியிலே தகித்த விபூதியி
ணித்த நெற்றியினருமாகிய வானப்பிரஸ்தர் வந்து சேர்ந்தார். — ஏ.று. (உஉ)

முண்ட நெறிபர் வெண்ணிற மூரலர்
குண்டி கைக்கையா கோவணம் விககிய
தண்டு கையர்கற முனையா மெய்யினைக்
கண்டு பொய்யினைக் காயந்தவர் கண்ணினூ.

இ - ன், விபூதியணிந்த நெற்றியினரும் வெள்ளிய பல்லினரும் கரக்கையின
ரும் கௌபீணைகட்டிய தோலேந்திய கரத்தினரும் கரவாய உஸ்திரந்தரித்த மேனிய
ரும் நித்தியப் பொருளாகிய பரசுவதையுணர்ந்து அநித்தியப்பொருளாகிய வுலகத்தை
வெறுததவருமாகிய வைதிகசநதியாகின உந்து சோநதார்கள் — ஏ.று. (உ௩)

நீந்தண பாறகடல செந்துகாக காட்டொடும்
போகத போனமெயிற் புணணியப் பூச்சினா
சேநத வேணியா வேத சிரப்பொரு
ளாயந்த கேளவி யருநதவ ரெய்தினார்.

இ - ன், இனிய தண்ணிய பாறகடல செம்பவனக் காட்டொடு வந்தாற்போலத்
திருமேனியிலே திருநீற்றை யணிந்தவரும் சிவந்த சடையினரும் உபநிடதப் பொருளா
கிய சிவபிரானே ஆராயசற் கேதுவாகிய சிவாகம சிவவணமுடையவருமாகிய சைவசந்
தியாகின வந்து சோநதார்கள் — ஏ.று. (உ௪)

ஆதி சைவா முதற்சைவ னாவருங்
கோதி லாவகச சைவக் குழாங்கனும்
பூதி மேனியா புணணிய வைந்தெழுத,
தோது நாவின் தொல்லைவர் தெய்தினார்.

இ - ன், வெளி, ஆதிசைவர்முதற் சைவனாவர் - அநாதிசைவராகிய சதாசிவமு
ததியின் பஞ்சமுகத்திற் றேனறிய பஞ்சருஷி கோத்திரத்தில் உதித்த அபிஷித்தரா
கிய சிவப்பிராமணா ஆதிசைவா, பிரமாவின் முகத்திற்றேன்றி ஆதிசைவரிடத்தே சிவ
திகைப்பெற்ற வைதிகப் பிராமணர் மகாசைவா, சிவதிகைப்பெற்ற க்ஷத்திரியரும் வை
சியரும் அதுசைவர், சிவதிகைப்பெற்ற சமருத்திரராகிய வேளாளர் அவாந்தரணைவர்,
சிவதிகைப்பெற்ற அதுலோமர் பிரவாசைவா என்று கொள்க. அகச்சைவம், சைவம் -
மகாசுபதம் - மாவிரதம் - காளாமுகம் - வாமம் - வைரவம் என்றுகொள்க. (உ௫)

வெணைக் கிற்றவன் வேரியந் தாமரைப்
பெண்க கிப்புறு மார்பன் பிரமனே
டொண்க கிப்புறு வும்பர் முதற்பதி
ணெண்க ணத்தவா யாவரு மீணடினார்.

இ - ன், இந்திரன், விஷ்ணுமூர்த்தி, பிரமா, தேவர்முதலிய புதினெண்களின்
தோர்அணைவரும்வந்து சேர்ந்தார். — ஏ.று. (உ௬)

அணைந்து கோயி லடைந்தரிச் சேக்கைமேற்
ருணங்க டந்தவன் கோமள வல்லியோ
முணங்கி வைகு மிருக்கைகண் டேத்திரா
வணங்கி னாவணங் கும்முறை வாழ்த்தினா.

இ - ன். வந்து திருக்கோயில் சேர்ந்து சிங்காசனத்தின் மீது சததுவம் இராஜச
மகி என்னு மாயாருணங்களைக் கடந்த சுந்தரபாண்டியா தடாதகைப் பிராட்டியாரொ
டும் ஏழுந்தருளியிருத்தலைத் தரிசித்துத் துதித்து வணங்கி வாழ்த்தினா.—எ-று. (௨௭)

விரைசெய் தாமுடிசு சுந்தர மீனவன்
சுரர்கண் மாதவா வேந்தாக்குத தொன்முறை
வரிசை நலகி யிருதனன் மனைவன்
நிரும கன்மணஞ் செயதிருஞ் செயபுவாம.

இ - ன். சுந்தரபாண்டியா, அனைவாக்கும் சம்மானஞ்செய்து வீற்றிருந்தருளி
னார். (இனி) அப்பாண்டிய ராஜருடைய புத்திரா திருமணம்புரியுந் தன்மையைக் கூறு
வாம்.—எ-று. (௨௮)

சோம சேகரன றேகை வண்பபெலாங்
கோம கன்கண் வெப்பவக கொள்கைகண்
டேம மேனிய னூலவழி யார்க்குமத
தேமன் கோதை யுறுப்பிய றேறறுவான்.

இ - ன். சோமசேகரராஜனுடைய புத்திரியாரது அழகுமுழுவதும் சுந்தரபாண்டியர்
நோக்கித் திருவுளமகிழுமபடி பிருகஸ்பதி (அவயவ விலக்கணத்தை அறிவிப்பா
யாகவென்னும்) அத்திருக்குறிப்பை யுணர்ந்து சரிமுத்திரிகைதூலினமுறையே அனை
வர்க்கும் அககார நிமித்திதேவியாரது அவயவவிலக்கணத்தைத் தெளிவிக்கின்றார்—எ-று.

எழுசீரடியாளியவிருத்தம.

பெருகணீன் டறவுங் குறுகிடா தாகிப் பிளந்திடாக கடையதாய்த் தழைந்து
கருவிவான் வண்டின் கணமெனக் கறுத்துக்கடையுமுனறியன்மணங்கரன்று
புனையறசு செறிநது நெறித்துமெல லென்று புன்மைய தாகிநெய்த் திருண்ட
மருமலர்க் குழலா டன்பதிசு கினிய மல்லலவான் செவவமுண டாகும்.

இ - ன். மிகளீளாமலும் குறுகாமலும் துனி பிளவுபடாமலும் பொலிவுற, கூட்
டமாகிய மேகமும் வண்மெப்போலக் கறுத்து, துனியிலே குழைந்து, இயல்பாக மணம்
வீசி, குற்றமற நெருங்கி, நெளிவுடைத்தாகி, மிருதுவுடையதாகி, சூக்குமமுடைய
தாகி, நெய்ப்பசையுடைத்தாகி, இருள்போலும் கிறமவாய்ந்த மணங்கமழும் மலர்மால்
யுணிந்த அளகமுடையாளின் கணவனுக்கு 'மிகமேம்பட்ட நல்ல செவ்வமுண்டா
கும்.—எ-று. (௩௦)

தின்மத வேழ மத்தகம் போலத் திரண்யோ சென்னியா எவட
னுண்மகிழ் கணவ னாயுணீன் டகில வுலகா சரியன மெட்டார்
தன்மதி போன்று மபிராரம் பகன்று தசைந்துழ விரவிடை யகன்ற
வெண்ணமதி துதறன் பதிக்குந் திருவே லெப்பிரா ரோக்கிய முண்டாம்.

இ - ள். யானைமத்தகம்போலத் திரண்டு உயர்ந்த தலையுடையாளின் மீனமகிழ்ச்சித் தலைவன் ஆயுள்மிகுந்து அனைத்துலகையும் ஆளுதற்குரியவனாவான். அர்த்தசந்திரன்போனது மயிர் நரம்புகளின்றித் தசையுடையதாகி மூன்று விரலளவு இடையே விரிந்த ஒள்ளிய சந்திரன்போலும் திலகமூன்ன் கெற்றியுடையாளின் கணவனுக்கு நல்ல செல்வமும் ஆரோகியமும் முண்டாகும்.—எ-று. அவன் பகுதிப்பொருள்விகுதி. உலப்பில - கெடுத்தல்லாத.

(௩௧)

கண்கடை சிவந்தான பாலென வெளுத்து நடுவீழி கழியவுங் கரிதா யென்கவி னடைந்து கோமள மாகி யிமைநரு மயிர்த்தெனி னினிய தொண்கரும் புருவங் குனிசிலை யொத்த தததமி லொத்திரு தொளையும் பண்கொள வருணை துண்டமெட் போது பதுமமேற பூத்தது போலும்.

இ - ள். (கண்ணைது) கடைக்கண்ணிவந்து பசுப்பால்போல வெளுத்து இடைக்கண் பெரிதுங் கரியதாகி மதிககத்தகக அழகுபெற்று (நோக்குவோக்கு)ப் பொலிவாய் இமைமயிர் கரியதாயின நல்லதாம்: ஒள்ளியகரிப்புருவங்கள், வளைந்த ததுசுபோன்றன (வாயின் நல்லனவாய்) நாசி, இரண்டுதொளையும் தம்முளேசமமாய் அலங்காரம் பெற உருண்டு எள்ளினமலா தாமரைமலாமேற் பூத்ததுபோலும் (முகத்தில் விளங்குமாயின் நல்லதாம்).—எ-று.

(௩௨)

வள்ளைபோல் வாராது தாழ்த்திரு செவியு மடற்கழி நல்லவாய் முன்னர்த் தள்ளிய காது மனோகர மாகுந் தன்மையா னன்மையே தழைக்கு [போற் மொள்ளிய கபோலம் வட்டமாய்த் தசைநதிட் டியாந்துகண் ணாடிமண்டலம் றெள்ளிய ஆற்ற மினியது நன்றென் றோதினா நிராகடற் செல்வன்.

இ - ள். இரண்டு செவிகளும், வளையிலைபோலவாராந்து தாழ்த்துமடலின் சுழிகள் நல்லனவாய் முன்னே தள்ளியன (வாயின் அச்) செவிகள் அழகியனவாந் தன்மை பற்றி நன்மையே பெருக்கும். ஒள்ளிய கபோலம், வட்டமாய்த் தசையுடையதாய் உயர்ந்து கண்ணாடிமண்டலம்போலத் தெளிவுடைய பரிசம் சருச்சரை அகன்றதாயின் வருணன் நன்மையென்று கூறினான்.—எ-று.

(௩௩)

கொவ்வைவா யதர திரண்டிரு புடையுங் குவிந்துசேந் திரேகைநேர்கிடந்தா லவ்வணர் யிழைதன் னன்பனுக் கென்று நண்புருவாகுமெண் ணான்கு வல்லவா ளெயிறு மிடைவெளி யின்றி வார்த்துமேல் கீழிரண் டொழுங்குஞ் செவ்வனோந் தாவின் பாலென வெள்கிச் சிறிதுயர்ந் திருப்பினன் கென்பர்.

இ-ள். கொவ்வைக்கணிபோலும் வாயினஇதழ், திரண்டு இருபக்கமும் குவிந்து சிவந்து நேரில் இரேகையிருக்குமாயின் அப்பெண் தன்நையகனுக்கு எந்நாளும் நண்பி னனாயிருப்பான். வலிய ஒளியுள்ள மூப்பத்திரண்டு பற்களும், இடைவெளியின்றி ஒழுங்கினவாகி மேல்கீழ் இருவரிசைகளும் செவ்விதாகத் தம்முள்ளொத்துப் பசுப்பால்போல வெள்ளியனவாய்ச் சிறிதுயர்ந்திருநதால் நன்றென்று கூறுவர்.—எ-று.

(௩௪)

மெல்லிதாய்ச் சிவந்து கோமள மான நாவினாள் வேட்டவேட் டாங்கே வல்லவந் தெய்த நுகர்ந்திடுந் தசைந்து வட்டமா யங்குல மிரண்டி னெல்லைய தாகி மஞ்சள மாகி யிருப்பது சிபுகநன் றென்ப . ரல்லியந் கமலம் போன்மணந் திருடீர்த் தவிர்மதி போல்வது முகமே.

இ - ன். மென்மையுடையதாய்ச் சிவந்து முதிராத நாவினான், விரும்பியன விரும்பியபடி விளைந்துவீர அதுபலிப்பான். சிபுகம், தசையுடையதாய் வட்டமர் இரண்டங்குல வளவினதாய் அழகியதாய் இருத்தல் நன்மையென்று கூறுவர். முகம், அக விதமுடைய அழகிய கமலமலாபோல் மணங்கமழ்ந்து களங்கமின்றி விளங்கும் மதி போல (த்தண்ணொளியுடையது (நன்மையென்று கூறுவர்).—எ-று. (௩௫)

திரைவளைக் கழுத்துத் தசைந்தாநால்விரலினளவதாய்த் திரண்டுமூன்றிரேகை வரைபடிற் கொழுநன்கிலமன் னவனா மார்பகற் தசைத்துமு வாறு விரலள வகன்று மயிர்நரம் பகன்று மித்தத்தேல் விழுமிதாம வேய்த்தோள் புரையறத் தசைநது மயிரகன் றென்பு புலப்படா மொழியகோ மளமாம்.

இ - ன். அலையெறியுஞ் சங்கம்போன்ற கழுத்து, தசையுடையதாய் நாலங்குல வளவினதாய் உருட்சியாய் மூன்றிரேகையாகிய வரையுளதாயின் (அப்பெண்ணின்) கணவன் உலக மனைவனாவான். மார்பிடம், தசையுடையதாய்ப் பன்னிரண்டங்குல வளவு பரந்து மயிர் நரம்புகளின்றி உயர்த்திருக்குமானால் நன்மையுடையதாம். மூங்கில் போன்ற தோள்கள், குற்றமறத் தசையுடையனவாய் மயிரின்றி எலும்பு புலப்படாத மொழிகளையுடையன (வாயின்) மகிழ்ச்சியாம்.—எ-று. (௩௬)

செங்கையங் குவீரீண நுருண்டுகண் மரீஇநேர் சிறுத்திடிற் செல்வமோ டின்பந, தங்குமவன் னுகாசேந் துருண்டுகண் னுள்ளங் கவர்வதாய்ச் சரசரப் பகன்றா, லங்கவை நல்ல வகங்கைமெல் லெனச்சேந் திடைவெளியகன்றிடை யுயர்ந்து, மங்கல மாய்ச்சில் வரைகளி னல்ல விலக்கண வரையுள மாதோ.

இ - ன். சிவந்த கைவிரல்கள், நீண்டு திரண்டு கணுக்கள்பொருந்தி முறையே சிறுத்துளவாயின் ஐசுவரியமும் மகிழ்ச்சியும் தங்கும். கூரியநகங்கள், சிவந்த திரண்டு கண்மனங்களை அபகரிப்பனவாய்ச் சாச்சரை ஒழிந்துளவாயின் அவை நன்மையுடையன வாம் உள்ளங்கைகள், மெல்லியனவென்று சொல்லச் சிவந்த இடைவெளியின்றி இடையில் உயர்ந்து மங்களமாய்ச் சிவஇரேகைகளில் நல்ல இலக்கண வரைகள் உள்ளன (வாயின் நன்மையுடையனவாம்).—எ-று அங்கு - அசை. (௩௭)

முத்தணி தனங்கள் கடினமாய்த் தசைந்து வட்டமாய் முகிழ்த்திரு கடநே ரொத்திறு மார்தீர்க் கிடையற நெருங்கி யுள்ளன மெலிந்தமர் துரோம பத்திபெற் றயலே மயிர்நரம் பகன்ற பண்டியா னுண்டிவேட் டாங்கே துய்த்திடு நாபி வலஞ்சுழித் தாழ்ந்தாற் றொலைவிலாத் திருவளம் பெருகும்,

இ - ன். முத்துமலைபூண்ட தனங்கள், இறுகியனவாய்த் தசையுடையனவாய் வட்டமாய் அரும்பி இரண்டு கடக்கன்போன்று இறுமாத்தலுற்று ஈர்க்கு இடையே புகாமல் நெருங்கியிருப்பன(வாயின் நன்மையுடையனவாம்.) குழைவுடையதாய்ப் பொருந்தி (மத்தியிலே) உரோம வரிசைபெற்று அதன் பக்கத்தே மயிர் நரம்புகள் நீங்கிய வயிறுடையவள், விரும்பியபடி நுகர்வாள். நாபி, வலஞ்சுழித்து ஆழமுடையதாயின் நீங்காத செல்வம் பெருகும்.—எ-று. (௩௮)

இடைமயிர் நரம்பற் றிருபதோ டொருநான் கெழில்விர. ளளவொடு வட்ட வடிவதாயச் சிறுகி மெலிவது நிதம்ப மத்தகம் யாமைநின் புறமழைபாற் படிவகே ரொத்த னன்றிரு குறங்கும் படுமயி ரென்பகன் நியானைத் தடவுடைக் கையுங் கரபமுங் கதலுத் தண்டுமொத் திருக்கின் றென்ப.

இ-ள். மருங்குல், மயிர் நரம்புகளினி திருபத்தநான்கு வளவொடு வட்டமாய்ச் சிறுத்துத் தளர்வ (தாயின் நன்மை) யாம். நிதம்பங்கள், யானையின் மத்தகமும் யாமையின் முதுகும்போல வடிவங்கள் நேரே சமமாயிருத்தல் நன்றும். இரண்டு தொடையும், உரோமம் எனும்புகள் ஒழிந்து மாணத்தகுதிகையும் கையடியும் வாழைத்தண்டும் போன்றிருந்தால் நன்மையென்று கூறுவர்.—எ-று. நிதம்பம் - பின்புறச்சகனம். ()

அங்கமுண் மறைந்து வட்டமாய்த் தசைவ தணிமுழந் தாண்மயிர் நரம்பு தீங்கிடா தடைவே யுருட்சியாய்ச் சிறுத்துச் சமவடி வாயழ கடைநத [கு சங்கையாஞ் சிராயென் பறத்தசைந தியாமை முதுகெனத் திரண்டியர்த் தழ மங்கலம் பொலிந்த புறவடி மடகதை மன்னவன் பன்னியா மன்னே.

இ - ன். அழகிய முழங்கால், எனும்பு தோன்றாமல் வட்டமாய்த் தசைந்திருந்தால் (நன்றும்.) கணைக்கால்கள், மயிர நரம்புகளினித் திரண்டு முறையே சிறுத்துச் சமவடிவாய் அழகியன(வாயிருந்தால் நன்மை)யாம். நரம்பும் எனும்பும் ஒழியத் தசைந்து யாமைமுதுகுபோலத் திரண்டு உயர்ந்து அழகு பொலிவுகளால் விளங்கிய புறவடியுள்ள பெண் அரசன் மனைவியாவன.—எ-று, பரிகள் மறைநது நரம்பின்றியிருந்தார் சுபம் என்று வடமொழியிற் கூறியிருத்தலை இந்துலார் புறவடியில் அடக்கிக் கூறினர்.

அல்லியங் கமலக் காலவிர லுயர்ந்து தூயவா யழகவாய்க் கழுநீர் மெல்லிதழ் நிரைத்தாங் கொழுங்குறத் திரண்டு வாலுகி வெண்மதிப். பிளவு புல்லிய போனது மெல்லிய வாகிப் புகரறத் தசைந்தன வகத்தான சொல்லிய தசைவு மென்மையுஞ் சமமுந் துகளிலா வழகுமே யன்றி.

இ - ன். கால்விரல்கள், உயர்ந்து தூய்மையினவாய் அழகினவாய்ச் செங்கழுநீர் மலரின் மெல்லிய விதழ்களை வரிசையாக வைத்தாற்போல ஒழுங்குபெறத் திரண்டு, வெள்ளிய நகங்கள், வெள்ளிய பாதிமடிகள் (அவ்விரல்களைப்) பற்றியனபோன்று மென்மையுடையனவாய்க் குற்றமறத் தசையுடையன(வாயின் நன்மையாம்.) உள்ளங்கால், துலிந்கூறிய தசைதல் மிருது பளமின்மை அழகு இவைகளல்லாமல்.—எ-று, (சக)

உண்ணமுஞ் சிவப்பு முள்ளதாய் வேர்வை யொழிந்ததேற் செல்வமா மாகம் வண்ணமா பொன்போ னன்னிறம் வாய்தல் வண்மணம் பாடலக குவளை தண்ணறு முளரி மல்லிகை நறுநதண் சம்பகம் போல்வீது நன்றும் பண்ணவாங் கிளவி குயில்கிளி யாழிற் படினவரும் பாக்கிய மென்னு.

இ-ள். உஷ்ணம் செம்மைகள் உள்ளதாய் வியர்வை யில்லாதயின் ஐசவரியமுண்டாம். சரீரம், நிறம்பொருந்திய பொன்போல நல்லநிறம் அடைத்தலும் பாதிரிமுதலிய மலர்கள்போல நறுமணங் கமழ்தலும் நன்மையாம். இசையும் விரும்புகின்ற மொழி, குயில்கிளிகளின் குரலும் யாழின் இசையும் போல்வதாயிற் செல்வமுண்டாமென்று சொல்லி.—எ-று, பண்ணுமென்னுஞ் சிறப்பும்மை தொகை. (சஉ)

கருங்குழற் கற்றை தொட்செ செம்மலர்க் காலி னெல்லை
மருங்குளல் கூர்ந்த கன்னி வடிவெலாம் வாக்கின் செல்வ
நெருங்குதா லுணர்வாற் றெள்ளி யிம்பரின் றும்பர்த் தேத்து
மிரங்குமிக் குயிலன் னுண்மெய் யிலக்கண மரிய தென்றான்.

இ - ள். கேசாதி பாதாந்தம் (மேற்கூறியவாறே அமைந்த) இடை சிறுத்த காந்தி
மதி தேவியார் அவயவங்களைத் தேவருரு சாமுத்திரிகைதாலுணர்ச்சியால் முற்றும்
ஆராய்ந்து, கூவுக குயில்மொழிபோலும் மொழியுடைய இத்தேவியார் அவயவ விலக்
கணம் பூவுலகத்தும் தேவுலகத்தும் இல்லையென்றார்.—எ-று. (சக)

அங்குது கேட்டோர் யாரு மகங்களி துளுமப விப்பாற்
கொங்கலா நறுத்தார்க் குஞ்சி யுக்கிர வழுதி போந்து
மங்கல வரிசை மாண மத்தமான் சுமந்த வைகைச
சங்கெறி துறைநீ ராடித் தகுங்கடி வனப்புக் கொள்வான்.

இ-ள். சுந்தரபாண்டியர் சந்நிதியிலே அததேவருரு மொழியைக் கேட்டவர்
அனைவரும் மனமகிழ்ச்சி மிகுந்திருக்க, பின்பு உக்கிரபாண்டியர் (அவ்விடத்தினின்றும்)
எழுந்து அஷ்டமங்கல வரிசைசிறக்க யானை சமரதுவந்த வைகைநதியின் தீர்த்தத்திலே
ஸ்நானஞ்செய்து சிறந்த திருமணக்கோலங்கொள்ளத் தொடங்கினார்.—எ-று. (சச)

கட்டவிழ் கணணி வேய்ந்து மான்மதக் கலவைச் சாந்த
மட்டனஞ் செய்து முத்தான் மாண்கலன் முழுதுந் தாங்கி
விட்டவீர் கலைவான் றிங்கள் வெண்கதிர்ச் செலவன் போல்வந்
திட்டபூர தவியின் மேற்கொண் டிருந்தனன் சங்க மேங்க.

இ - ள். (தொடங்கி) முறுகலிழ்ந்த மலர்மலை சூழக் கஸ்தூரிகலந்த சந்தனக்
குழம்பை அப்பி முத்துகளாலாகிய மாட்சிமைப்பட்ட அணிகளைத் திருமேனிமுற்றும்
பூண்டு விட்டு (விட்டு) விளங்கும கிரணவக்ஷையுடைய ஆகாசவாசியாகிய பூரணசுநி
ரணபோல (அலங்கார மண்டபத்தினின்று) வந்து சங்கமுதலிய வாததியங்கள் முழங்
கும்படி (திருக்கலியாண மண்டபத்தில்) இட்ட அழகிய ஆசனத்தினமேல் வீற்றிருந்
தார்.—எ-று. சங்கம் - உபலக்கணம் (சசு)

அந்நிலை மணநீ ராட்டி யருங்கலப் போர்வை போர்த்த
கன்னியைக் கொணர்ந்து நம்பி வலவயிற் கவின வைத்தார்
பன்னியோ டெழுந்து சோம சேகரன் பரனும பங்கின்
மன்னிய வுமையு மாக மதித்துநீர்ச் சிரகத் தாங்கி.

இ - ள். அப்பொழுது வாசனாதீர்த்ததில் மூழ்குவித்துச் சிறந்த ஆபரணங்க
ளாகிய போர்வையாற் போரக்கப்பெற்ற காந்திமதிதேவியாரைக் கொண்டுவந்து உக்
கிரபாண்டியரது வலப்பாகத்திலே அழகுபெற வைத்தனர்; (பின்பு அவ்விருவரையும்)
சோமசேகராஜன் தன்பத்தினியோடு எழுந்து பரமசிவனும் அவரது பாகத்தில் நிலை
பெற்ற பாப்பதிதேவியாருமாகப் பாலித்து நீர்நிறைந்த கரகத்தைக் கையிலே தா
ங்கி.—எ-று. (சசு)

மங்கல ரீரா னம்பி மலாடி விளக்கி வாசக்
கொங்கலர் மாலே சூட்டிக் குளிர்மது பருக்க மூட்டி
நங்கைதன் கையைப் பற்றி கம்பிதன் கையிலேற்றிப்
புங்கவ ரறிய நன்னீர் மந்திரம் புன்று பெய்வான்.

இ - ன். மங்கலகரமான அக்கரகஜலத்தினால் உக்கிரபாண்டியரது பாததாமகாக
னைச் சுத்திசெய்து மிக்க மணமலர்மாலே அணிந்து குளிர்ந்த மதுபார்க்கத்தை யுண்பித்
துக் காந்திமதிதேவியாரது திருக்கையைப் பற்றி உக்கிரபாண்டியரது திருக்கையில்
வைத்துத் தேவர்முதலிய யாவரும் உணரும்படி மந்திரம் உச்சரித்து நல்ல தானாரீர்
வார்ப்பவன்.—எ-று. புங்கவா உபலக்கணம் (௪௭)

இரவிதன் மருமான் சோம சேகர னென்போன் நிற்கண்
மரபினை விளக்க வந்த சுந்தர மாறன லமந்த
லுரவுரீர் ஞாலந தாங்கு முக்கிர வருமற கின்றென்
குரவலக் கோதை மானைக் கொடுத்தன னெனரீர் வார்த்தான்.

இ - ன். சுந்திரனது மரபினை விளக்கவந்த சுந்தரபாண்டியருடைய புத்திரரா
கிய உக்கிரவருமருக்கு இன்று சூரியன மரபினனாகிய சோமசேகரனென்னும் யான என்
னுடைய புத்திரி காந்திமதிதேவியைக் கொடுத்தேன் என்று தானாவார்த்தான்.—
எ-று. உரவு - உலாவு (௪௮)

மைநதுறு மடங்கற நின்கான மணிவட வயிர லுச
லேந்துடன் பதஞ்செய பஞ்சி யணையினோ டன்னத் தூவிப்
பைந்துகி லணையீ னாந்து பவளவாய்ப் பசுமபொன் மேனி
யிரதிர மணிக்கட் பாவை விளக்குநான் கிரட்டி யென்ப.

இ - ன். வலிமையிசை சிங்கத்தின் திண்ணிய காலபோன்ற காலுள்ள முத்துவ
டம் பூட்டிய வயிரத்தாலாகிய ஊசல் ஐந்தும் பதஞ்செய்த பஞ்சநிறைத்த மெத்தை(பத்
தும்) அன்னத்தின் தூவிநிறைத்த மெல்லிய வஸ்திரத்தால் அமைந்த மெத்தைபத்தும்
பவளம் வாயும் பசியபொன்மேனியும் நீலமணி கண்ணுமாகவுள்ள பிரதிமைவிளக்கு எட்
டும்.—எ-று. தூவி-சிறையடியின் மெல்லிய மயிர். எனப - அசை. (௪௯)

அட்டில்வா யடுக்குஞ் செம்பொற் கலககணா றம்பொன் வாக்கி
யிட்டிழை மணிக்க ளாஞ்சி யேழுபொற் கவரி யெட்டு
விட்டொளிர் பசுமபொற் கிணைப் பந்துகுழ் விளங்க நாப்ப
ண்டட்பொற் காலினோடு நகைமணிக் கலநா றென்ப.

இ - ன். அடுக்களையில் அடுக்கும் சுவர்ணபாத்திரங்கள் ஆறும் சுவர்ணத்தால்
வார்த்து மணிதூள் அழுத்திய படிக்கம் ஏழும் பொற்காம்புள்ள சாமரை எட்டும் சுவர்ணக்
கிண்ணவரிசை சூழ்ந்து விளங்க நடுவே நாட்டிய பொற்காலினோடு விளங்கும் இரத்திக
பாத்திரங்கள் ஆறும்.—எ-று. எனப - அசை. (௫௦)

பெருவிலை யாரப் பேழை யாயிரம் பெற்ற துண்டு
சுருவிலைப் பட்டு வெவ்வே றமைத்தன பேழை முந்து
றுருவமு ஷெழுதிச் செய்த வோவியப் பாவை யன்னார்
திருமணிக் கலனோ டேவற் சேடிய ரொழுதார் மைவர்.

இ - ன். மிக்கவிலையுள்ள முத்துமாலேப்பெட்டி (முத்தூறும்) அளவற்ற விலையுடைய தன்னளிய பருத்தியும் பட்டுமாயுள்ள ஆடைகள் வேதுவேருகவனமத்த டெட்டி மூந்தூறும் இச்சத்திபுராணங்களோடு அமிழ்திலே (சோய்த்து) உருவம் உரைந்த பிரதிமைபோன்ற வவல்செய்யுள் தோழியர் எழுதுற்றவைவரும் — எ-று. (ருச)

வினைவோடு மூன்று மூதூர் மின்னுவிட் டெறியுஞ் செம்பொள்ளவிரு கோடி யின்ன வரும்பெறன் மகட்டுச் செல்வ வளமுற வரிசை யாக வழங்கினான் முழங்கி வண்டு தினைமதுக் கண்ணிச் சோம சேகர மனனன் மாதோ.

இ - ன். வினைவோடுகூடிய மூன்று பெரிய கிராமங்களும் இரண்டு கோடி செம்பொன்னும் பெறுதற்கரிய புசுதிரியார்க்குச் சோமசேகராஜன் பெருஞ்செல்வ வரிசையாகக் கொடுத்தான். — எ-று. (ருஉ)

ஆர்த்தன வியங்க ளெல்லா மமரர்மந் தார மாரி தூரத்தனா வேள்விச் செந்நீச் சுழித்தது வலமாய்த் துள்ளி வராததன மடவார் நாவின் முளைதன வாழ்த்து மன்றல் பார்த்தனர் கணக ளெல்லாம பெற்றன படைத்த பேறு.

இ - ன். வெளி. (ருரு)

பொதியவிற் கடப்பந் தண்டார்ப் புயத்திளங் காளை யன்னான் முதியவர் செந்தீ யோமப வின்னிய முழங்கக் காந்தி மதியைமங் கலநாண் பூட்டி வரிவளைச செங்கை பற்றி விதிவழி யேனை மன்றல வினையெலா கிரம்பச் செயதான்.

இ - ன். கடப்பமாலையணிந்த புயங்கனையுடைய முருகக்கடவுள்போன்ற உக்கிர பாண்டியா, மகாமுநிவா ஒம்மவளர்க்கவும் வாத்தியங்கள் முழங்கவும் காந்திமதிதேவியானா மங்கலருத்திரம அணிந்து கைப்பற்றி மற்றைவிவாகக கிரியைகளையும் நிறைவேற்றினார். — எ-று. (ருச)

செவ்வேழ.

எண்ணி லாத வளத்தினோடு மிரவி மருமான் மடப்பிடியைப் பண்ணி லாவு மறையொழுக்கம் பயப்ப வேள்வி வினைமுடித்துத் தண்ணி லாவெண் கலையதயுத் தாரா கணமுந் தவழ்த்துழல விண்ணி லாவு மணிமாட வீதி வலமாய் வருமெலலை.

இ - ன். அங்ஙனம் நிறைவேற்றிச் சந்திரனும் நகைத்திரங்களும் தவழ்த்து சூழலம்படி ஆகாயததிலு (உயர்ந்து) விளங்கும் மாடமுடைய வீதியிலே பிரதக்ஷிணமாக வரும்பொழுது. — எ-று. எண்ணிலாத - முடித்து என்பது அதுவாதம். (ருடு)

மின்னேர் பொன்னன் தொடியினரு மென்செம் பஞ்சி யிடியினரும் பொன்னேர் மணிப்பூண் மூலையினரும் புலமபு மணிமே கலையினரு மன்னே ரோதித் தாரினரு மாகிக் கண்ணு மனமுமவன் முன்னே தூது நடப்பதென நடப்ப நடந்தார் முகிழ்முலையார்.

இ - ன். வெளி. தொடி - வளையல். பொன் ஏர் - பொன்னாக்கிய அழகு. அல் றேர் - இருன்போன்ற. (ருசு)

கருங்கு மிடையார் தன்பவனி தொழுது வருவார் தமக்கிரங்கி [மே
மருங்கும் பாரங் கழிப்பான்போற் கலையைக் 'கவர்த்தம்' வீளைத்தோண்
லொருங்கு பாரங் கழிப்பான்போல்' வீளையைக் கவர்ந்து முள்ளத்தி
ணெருங்கு பாரங் கழிப்பான்போ னிறையைக்கவர்த்து நெறிச்செல்வம்...

இ - ன். உக்கிரபாண்டியர், தமது திருவுலாவைத் தரிசிக்கும்படி வருவாராகிய
மடவார்பொருட்டுச் சித்தமிரங்கி இடையின் பாரத்தை ஒழிப்பவர்போல மேலையை
யும் தோளின் பாரத்தை ஒழிப்பவர்போல வளைபுலையும் மனத்தின் பாரத்தை ஒழிப்பவர்
போலக் கற்பினையும் அபகரித்து வீதியிற் செல்வார்.—எ-று. தொழுது என்னும் பொ
துவினை தொழுவென்றாய்த் தரிசித்தலின் மேலாய்வின்றது. (இள)

வான மதிசேர் முடிமறைத்த வழிதி மகனே யிவனென்ற
லானே யெருத்திற் சிங்கவிள வடலே மென்ன வயல்வேந்தர்
சேனை தழுவ வரும்பவனிக் கொப்பே தொப்புற் செப்புநூல்
யானே மகனே மணந்துவரு மினையோன் பவனிய செல்வமே.

இ - ன். இவ்வுக்கிரபாண்டியர், பிறையணிந்த சடைமுடியைமறைத்த சுந்தரபா
ண்டியருடைய திருக்குமாரரோயானால் யானையின் பிடரிலே வலிய இனைய ஆண்கிங்
கம்போல அயலரசர் சேனைசூழ வரும்(அவரது) திருவுலாவுக்கு ஒப்பில்லை. (ஒருமுறை)
ஒப்புமை கூறும்போது தெய்வயானையம்மையானாத் திருமணஞ்செய்து வருகின்ற
முருக்கடவுளின் செல்வத்திருவுலா (ஒப்பாகும்).—எ-று. (இள)

இம்மை தனிலு நன்மைதரு மீசன் றனையும் வாசவற்கு
: வெம்மை தருவன் பழிதவிர்த்த விமலன் றனையும் மங்கயற்க
ணம்மை தனையும் பணிந்துமீன் டாசன கோயி லடைந்தின்றோர்
தமமை முறையா லடிக்கமலர் தலையிற் பணிந்தான் றனிக்குமான்.

இ - ன். இகாபீஷ்டப் பிரதேசவரரையும் இத்திரனுக்குக் கொடியவலிய பழிதிர்
ந்த சொக்கலிங்கப்பெருமானையும் அங்கயற்கணம்மையாரையும் உக்கிரபாண்டியர்,
வணங்கித் திரும்பிச் சிறந்த இராஜகிருகத்திற் சேர்ந்து பிதாமாதாக்களையும் பணிந்
தார்.—எ-று. (இள)

ஆன வாறு சுவையடிசி லயில்வோர் தம்மை யயில்வித்து
நான வரிசை வரன்முறையா னன்கி விடையு நல்கிப்பின்
வான டவர்க்கும் விடைகொடுத்து மதிக்கோ னொழுகி வைகுநாட்
டேனார் கண்ணித் திருமகனுக் கிதனைச் செப்பி யிதுரெய்வான்.

இ - ன். சுந்தரபாண்டியர், நீங்காத ஆறுகிய சுவையுள்ள சிறிகளோடு கூடிய
நந்தத்தை உண்போனாயுண்பித்துச் சம்மானஞ்செய்து விடைகொடுத்துத் தேவர்க்கும்
விடையருளிச் செங்கோல் செலுத்தியமருங்கால், தம்முடைய புத்திரருக்கு இதனைக்
புரி இது செய்வார்.—எ-று. ஆறுசுவை - அன்மொழித்தொகை. (சுப)

மைந்தீ கேட்டி யித்திரனுங் கடலு முனக்கு வான் பகையாந்
சுந்த மேருத் தருக்கடையுஞ் சதவேள் விக்கோன் முடிசிதற்
விந்த னுள்கொண் டெறிகடலி விவ்வேல் லிடுதி யிச்செண்டா
லந்தமேரு தனைப் புடையென் றெடுத்துக் கொடுத்தா னனவுமுன்றம.

இ-ள். புத்திரனே கேளாய், இத்திரனும் வருணனும் உனக்குப் பெரியபுகை வாவர். மேருமலைக்கதிபண் செருக்கடைவான். இத்திரன் முடி உடைய இவ்வலையாய் தங்கொண்டு செலுத்துவாய்க், (வருணன்விட்ட) கடலிலே இவ் வேற்படைகொண்டு பிரயோகிப்பாயாக, அம்மேருமலையை இச்சண்டாயுதங்கொண்டு தாக்குவாயாக. என்று அம்மூன்று படைக்கலங்களையும் கொடுத்தருளினார்.—எ-று. வலையாயும், திவ்வியமும் சுவர்ணத்தாலாகியதும் மேம்பட்ட காந்தியுடையதும் சித்திரப்பணியுடையதும் பதினாயிரஞ் சூரியர்போன்றதும் இரத்திரங்களால் அலங்கரிக்கப்பெற்றதுமாயுள்ளது என்றும், வேலாயுதம், பிரகாசிக்கின்ற சவாலுகளுடையதும் அக்கிரிபோன்ற நிறமுடையதும் கூரியதும் ஒப்பற்றதுமாகிய துனியோடு கூடியதும் மந்திரக்கூட்டங்களால் அதிஷ்டிக்கப்பெற்றதுமாயுள்ளது என்றும், சண்டாயுதம், பயஞ்செய்வதும் வணங்கிய முகமுடையதும் காந்தியால் விளங்கியதும் திண்ணியதும் ஆச்சரியஞ் செய்வதும் அவயவங்கள் அனைத்தும் நீண்டதும் பகைவரற் பாரக்கக்கூடாததுமாயுள்ளது என்றும் வடநூல் கூறும்.

(கஉ)

அன்ன மூன்று படைக்கலமுந் தொழுது வாங்கி யடலேறு
தன்னை நேரா யெதிர்பிறகுந் தனயன் றனையுக் கிரவமுதி
யென்ன வாதி மறைமுழங்க வியங்க னேங்க முழுகவித்துத்
தன்ன தானை யரசுரிமைத் தனிசெருங் கோலுந் தானலகா.

இ-ள். அப்படைக்கலங்கள் மூன்றையும் வணங்கி வாங்கி ஆன்சிக்கம்போலத் (தஞ்ச)சநிதியிலே நிற்கும் புத்திரனா உக்கிரபாண்டியனே என்றழைத்து வேதமுதலியன முழங்க மகுட்டுக்குட்டித் தமதாஞ்ஞாசுததியையும் அரசாட்சிக்குரிய செங்கோலையுந் கொடுத்தருளி.—எ-று.

(கஉ)

சூட்சி வினையிற் பொன்னைய சுமதி தன்னைத் தொன்னூலின்
மாட்சி யறிஞர் தமைநோக்கி வம்பி னிவனைக் கண்ணிமைபோற்
காட்சி பயக்குங் கல்வியுமபோற் காபரி ரிதுநங் கடனிம்ம
னாட்சி பிவன தென்றினைய வரியே றனையான றனைநலகா.

இ-ள். ஆலோசனையிலே பிருகஸ்பதிபோன்ற சுமதியையும் பழையதூலாராய்ச்சியிலே மாட்சிமைபெற்ற அறிஞரையும் பார்த்து வாருங்கள், இவ்வுக்கிரபாண்டியனைக் கண்ணிமையும் அறிவைத்தருங் கல்வியுமபோல (நீங்கள்) காக்கக்கடவீர் இது உங்களுக்கு முறைமையாம் இப்பூமியைக் காத்தல் இவனுக்குரியமையாமென்று அருளி இனைய ஆன்சிக்கம்போன்ற அவ்வுக்கிரபாண்டியனா (அவர்களிடத்தே) கொடுத்தது.—எ-று. இடையூறு வருமுன் காக்கவேண்டுதல்பற்றி, கண்ணிமைபோலென்றும், தளர்ந்தவழி உதவவேண்டுதல்பற்றி, கல்விபோலென்றாக கூறினார்.

(கக)

நெடவேறு.

வெய்யவேற் காளை யன்னான் றனையும் வேறு போக்கி
யையவிவ் வையந் தாங்கி யளித்தன நெடுநா ளிந்த
மைமறு மனத்தார் சொல்லும் வாய்மையா ரெழுதி நீயுந்
செய்யகோன் முறைசெய் தாண்டு திருவொடும் பொலிக வென்றான்.

இ-ள். உக்கிரபாண்டியனாயும் தனியே நோக்கி ஐயனே இவ்வலகுத்தையாம் தாங்கி, நெடுங்காலம் காத்தோம். இச்சுறுதிமுதலியோர் கூறுகின்ற உண்மை வழி

கடல்சுவறவேல்விட்டபடலம்.

200

பொழுதி நீயுஞ் செங்கோல்செலுத்தி ஆண்டு செல்வத்தோடும் விளங்கக்கடவாயெ
ன்ற ஆரீர்வதித்தருளிநீர்.—எ-று. (சுசு)

பன்னருங் கணங்க ளெல்லாம் பண்டைய வடிவ மாகத்
தன்னருட் டீணையாய் வந்த தடாதகைப் பிராட்டி யோடும்
பொன்னெடுங் கோயில் புக்குப் பொலிந்தன னிசை தன்னு
வின்னருட் படிவங் கொள்ளு மீறிலா வின்ப மூர்த்தி.

இ-ள். சிவகணங்களுெல்லாம் பழைய வருக்கொள்ளத் தடாதகைப்பிராட்டியா
ரோடும், தமதிசைசமாத்திரத்தால் அருளுருக்கொள்ளும் நித்தியானந்த சுந்தரபாண்டி
யர் சுவர்ணவிமானத்தில் (அமர்ந்த சொக்கலிங்கமூர்த்தியை) அதிஷ்டித்து விளங்
கினார்.—எ-று. (சுசு)

கலிவிருத்தம்.

பினை ருக்கிரப பெயர் தரித்தவத
தெனனா கோமகன றெய்வ நான்மறை
மன்னு நல்லறம வளர வையகந்
தன்ன தாணையாற் றாங்கி வைகினான்.

இ-ள். பின்பு உக்கிரபாண்டியர் வேதசிவாகமங்கூறிலே நிலைபெற்ற சிவபுண்
ணியங்கள் தழைத்தோங்கும்படி. உலகத்தைத் தமதாணையுழியொழுக்கக் காத்துச் செங்
கோல் செலுத்திக்கொண்டிருந்தார்.—எ-று. (சுசு)

• உக்கிரபாண்டியருக்குவேல்வளைசெண்டுகொடுத்தபடலமுற்றியது.

ஆகச்செய்யுள் - சுருகஉ.

ப தி ன் மூ ன் ரு வ து

கடல்சுவறவேல்விட்டபடலம்.

கலிவிருத்தம்.

வளையொடு செண்டுவேன் மைந்தற் கஞ்சரும்
பளையவேம் பணிந்தகோ னளித்த வாறிதத்
தளையவிழ் தாரினான் றனயன் வேலைமே
விளையவ னென்னவே லெறிந்த தோதுவாம்.

இ-ள். அழகிய வண்டுகள் மொய்க்கும்படி வேப்பமலர்மாலையூண்ட சுந்தரபாண்
டியர், பூத்திராகிய உக்கிரபாண்டியருக்கு வேல்வளைசெண்டுகொடுத்த திருவிளையாடல்
இதுவாம். ஆவ்வுக்கிரபாண்டியர் (வருணன்விட்ட) கடலின்மேல் முருக்க்கடவுள்போல
வேற்படையைச் செலுத்திய திருவிளையாடலை (இனியும்) கூறுவாம்.—எ-று. (சு)

திங்களி னுக்கிரச் செழியன் வெண்குடை
யெங்கணு நிழற்றவீற் திருக்கு நாள்வயிற்
சங்கையில் லாதமா தரும வேள்விகள்
புங்கவர் புடைதழிஇப் போற்ற வாற்றுகாள்.

இ - ன். உக்கிரபாண்டியர், சந்திரன்போல உலகமூற்றும் வெண்கொற்றக்குடை
நிழல்செய்யும்படி வீற்றிருக்கும்வழி அளவற்ற பெருந்தருமங்களையும் யாகங்களையும்
தேவர்கள் புறம்பேறும்படி துதிக்கச் செய்கின்ற பொழுது.—எ-று. (அ)

அரும்பரி மகந்தொணுற் ருறு செய்துழிச்
சுரும்பரி னிரைந்தருத் தோன்ற றண்ணரு
விரும்பரி முரன்றுசூழ் வேப்பி னங்குழைப
பொரும்பரி வீரன்மேற் பொருது பொங்கினான்.

இ - ன். அரிய பரிமேதவேள்வி தொண்ணூற்றாறு செய்தவழி வண்டுகளின் இசை
புள்ள பஞ்சதாராக்களின் நிழலில் அமரும் இந் திரன் தண்ணியதேனை விரும்பும் வண்டு
கள் ஒலித்துச் சூழ்கின்ற வேம்பின் பூங்கொத்தையும் பொருகின்ற குதிரைப்படையை
யுமுடைய உக்கிரபாண்டியர்மீது பொருமையாற் கோபங்கொண்டான்.—எ-று. பரி
மேதவேள்வி தூறும் முற்றினால், தனதுபட்டம் விட்டொழியு மென்பதுபற்றி, தோன்
றல்பொருதுபொங்கினானென்றார். (க)

மன்னிய நாடெலாம் வளஞ்சு ரந்துவான்
பொன்னிய னாடுபோற் பொலித லால்ந்த
மின்னிய வேலினான வேள்வி செய்வதென்
றுன்னிய மனத்தனோ சூழ்ச்சி யுன்னினான்.

இ - ன். (கோபங்கொண்ட இந் திரன்) பூவுகைமுழுவதும் தேவுலகம்போலச்
செல்வம்பெருகி விளங்குதலாலன்றே இவ்வுகைபாண்டியன் வேள்வியெய்வதென்று
சுருதிய இருதயமுடையவனாகி ஒரு ஆலோசனை செய்தான்.—எ-று. (ச)

பொருங்கடல் வேந்தனைக் கூவிப் பொள்ளென
விருங்கட லுடுத்தபா றோழு முழிநா
ளொருங்கடு வெள்ளமொத் துருத்துப் போய்வளைந்
தருங்கடி மதுனையை யழித்தி யாலென்றான்.

இ - ன். (ஆலோசனைசெய்த இந் திரன் களையொடு) மோதுங்கடலாசனை அழை
த்து, சப்ததீவுகளையுடைய பூலோகமுழுவதும் அழிக் (கள)மும் ஊழிக்காலப் பெருநெய்
ள்ளம்போலக் கோபித்து வினாவாகப்போய்ச் சூழ்ந்து காவலுள்ள மதுமாமாநகரத்தை
அழிப்பாயென்று கூறினான்.—எ-று. (இ)

விளைவது தெரிகிலன் வேலை வேந்தனும்
வளவயன் மதுனையை வளைந்திட் டிம்மெனக்
களைவது சுருதினான் பேயுங் கண்படை
கொளவரு நனந்தலைக் குருட்டிக் கங்குல்வாய்.

•இ-ன். சமுத்திரராஜன் (பின்) வருவதை ஆராயாதவனாகி மதுரைப்பதியைச் சூழ்ந்து வினாவாக அழிக்க நினைத்துப் பேயும் உறங்கும்படி (ஒளியுடைய விழிக்கும்) குருட்டுத்தன்மை யடையவரும் (இருட்டுள்ள) அர்த்தராத்திரியிலே.—எ-று. தெரிவிவன் கருதினான் முற்றெச்சங்கள். (க)

எழுதேடியாளிரியவீருத்தம்.

கொடுத்த லைக்க ரங்க ளண்ட கூட மெங்கு மூடுபோ
யதார்த்த லைக்க ஆழி நாளி வார்த்த லைக்கு நீத்தமாய்
மதித்த லத்தை யெட்டி முட்டி வருமொ ரஞ்ச னப்பொருப்
புதித்த லொத்து மண்ணும் விண்ணு முட்க வந்த துத்தியே.

இ-ன். கடலானது, கோபித்துத் திரைகளாகிய கரங்கள் அண்டகூடங்களை ஊடுருவிச் சென்று முழங்கி அலைக்க, ஊழிக்காலத்தில் முழங்கி அலைக்கின்ற பெருவெள்ளமாய்ச் சந்திரமண்டலத்தை எட்டித் தடவிவரும் ஒரு கரியமலை தோன்றுவதுபோன்று பூவுலகத்தாரும் தேவுலகத்தாரும் அஞ்சும்படி வந்தது.—எ-று. (எ)

வங்க வேலை வெள்ள மாட மதுரை மீது வருசெயல்
கங்குல் வாய திங்கண் மீது காரி வாய காரடல
வெங்கண் வாள ராவி முங்க வீழ்வ தொக்கு மலதுகா
ரங்கண் மூட வருவ தொக்கு மல்ல தேனு*சொல்வதே.

இ-ன். மரக்கலஞ் (செல்லும்) கடல்வெள்ளம் மதுரைப்பதிமேல் வருகை, இரவில் விளங்குதலுடைய சந்திரன்மேல் விடம்பொருந்திய வாயும் கரியவுடலும் வெவ்விட கண்ணும் உள்ள ஒளியிராகு விழுங்கும்படி வேகமாய் வருதல்போலாம், அன்றி மேகங்கள் அம்மதுரைக்கரை மறைக்கவருதல்போலாம் (இங்ஙனம்) அன்றி யாது கூறுவது.—எ-று. (அ)

வட்ட யாமை பலகை வீசு வானை வாள்கண் மகரமே
பட்ட யானை பாய்தி னைப் பரப்பு வாஃப ரித்திரள்
விட்ட தோணி யிரத மின்ன விரவு தானை யொகெட
லட்ட மாக வழுதி மேல மர்க்கெ முந்த தொக்குமே.

பு-ன். (அன்றி) வட்டமாகிய யாமைகள் கேட்கங்களும் எறிகின்ற வானமீன் கள் வாங்களும் மகரமீன்கள் நெற்றிப்பட்டமுடைய யானைகளும் வீசும் அலைப்பரப்பு கள், தாவல் குதிரைக்கூட்டங்களும் (செல்ல) விட்ட தோணிகள் இரதங்களுமாகக் கலந்த இப்படிப்பட்ட சேனையொடு கடலானது நேராக உக்கிரபாண்மையரீது போர்க்கெழுந்ததுபோலாம்.—எ-று. (க)

இன்ன லாறெ முந்த வேலை மஞ்சு நங்கு மிஞ்சிசூழ்
நன்ன கர்க்கு ணக்கின் வந்து நணுகு மெல்லை யகையிரா
மன்ன வன்க னாவின் வெள்ளி மன்ற வானார் சித்தராய்
முன்னர் வந்தி ருந்த ரும்பு முறுவ றேன்ற மொழிகுவார்.

இ-ன். இங்ஙனம் எழுந்தகடல், மேகம்படிந்த அரண்குழந்த மதுரைப்பதியின் கீழ்பால் வந்துசேரும் அர்த்தராத்திரியில், உக்கிரபாண்மையானது சொப்பங்க்கிலே

வெள்ளியம்பலவாணர். சித்தமூர்த்தியாய் (அப்பாண்டியர்) முன்னே அமர்த்தருளித் திருப்புண்புறவல் தோன்ற அருளுவார்.—எ-று. (க௦)

வழுதி யுன்ற னகர ழிக்க வருவ் தாழி வல்லீரீ
யெழுதி போதி வென்றி வேலெ றிந்து வாகை பெறுகெனத்
தொழுத செங்க ரத்தினுன் றுதிசுரு நாவி னானெழீஇக்
கழுது நங்கு கங்கு லீற்க னாவு ணர்ந்து காவலான்.

இ-ள். பாண்டியனே, உனதுநகரத்தை அழிக்கும்பொருட்டுக் கடலானது வருதலால் விரைவாக நீ எழுந்துபோய் வேற்படையைச் செலுத்தி வெற்றிபெறக்கடவாயென்று அருள (உடனே) பாண்டியர் குவித்தகையும் துதித்த நாவமுடையராய் எழுந்தா பேயும் உறங்கும் அர்த்தராத்திரியிலே சொப்பனம் ஒழிந்து —எ-று. (க௧)

கண்ணி றைந்த வமளி யிற்க ழிந்து வாயில பலகடந்
துண்ணி றைந்த மதிய மைச்ச ருடன்வி னானது குறுகியே
மண்ணி றந்த தெனமு ழங்கி வருத ரங்க வாரிகண்
டெண்ணி றந்த வதிச யத்த னுகி றிருகு மெல்லையாய்.

இ-ள். புஷ்ப சயனத்தினின்றும் நீங்கி (அரமனையின்) பலவாயில்களையுங் கடந்து உள்ளத்தில் நிறைந்த அறிவுடைய அமைச்சருடன் வினாவாகப் (புறம்பே) போய் உலகம் அழிந்ததென்று சொல்லும்படி முழங்கிவருங் கடலோநோக்கி ஆச்சரியமுடையவராய் நிற்கின்ற சமயத்தில.—எ-று. (க௨)

கனவில் வந்த சித்த வேடர் நனவில வந்து காவலோ
னினேவு கண்டு பொழுது தாழ் நிற்ப தென்கொ லப்பனே
சினவி வேலை போல வந்த தெவ்வை மான வலிகெட
முனைய வேலெ றிந்து ஞால முடிவு தீர்த்தி யாலென.

இ-ள். சொப்பனத்தில் வந்தருளிய சித்தவேடங்கொண்ட சுந்தரோசர் ஜாக்கிரத்திலும் எழுந்தருளிப் பாண்டியரது கருத்தையுணர்ந்து, ஐயனே நீ காலந்தாழ்க்க நிற்பது என்னை, கோபித்துக் கடல்வடிவமாக வந்த பகையை (அதன்) பெருவலி ஒழியும்படி கூரிய வேற்படையைச் செலுத்தி (வென்று) உலகத்திற்கு வருங்கேட்டை ஒழிப்பாயென்று அருள. எ-று.—கொல் - அகை. (க௩)

எடுத்த வேல்வ லந்தி ரித்தெ றிந்த வேலை வேன்முனை
மடுத்த வேலை சுஹெ னவ றந்து மான வலிகெட
வடுத்து வேரி வாகை யின்றி யடிவ ணங்கு தெவ்வனாக்
கடுத்த வேல்வ லான்க ணைக் காவிழ் மட்ட தானதே.

இ-ள். (உடனே மூப்பு சுந்தரபாண்டியர் கொடுத்தருளிய) அவ்வேற்படையை (க்கையால்) எடுத்து வலமாகச் சுழற்றி வீசியபொழுது (அவ்) வேற்படையினது துணி தோய்ந்த வளவிலே (கடல்) சுஹெனவறண்டு, மிககவலிமை கெட்டவழிச் சமீபித்து வாசமுள்ள வெற்றிமாலை யை இழந்து அடிவணங்கும் பகைவர்போன்று, அங்வேற்படையுடைய உக்கிரபாண்டியரது கணைக்காலின் அளவுடைத்தாகியது.—எ-று. வறண்ட காலின் அளவுடைத்தாகியது என்க. (க௪)

சந்த வேத வேள்வியைத்தடுப்பதன்றி யுலகெலாஞ்
சந்த வேறு சூழ்ச்சி செய்யுந் தேவர் கோவிலோவல்லால்
வந்த வேலை வலியழிந்த வஞ்சகர்க்கு நன்றியெய்
திந்த வேலை வலியிழப்பதென்று முள்ள தாதலால்.

இ - ள். பண்ணுடைய வேதவிதிப்படி செய்யும் பரிமேதவேள்வி (தனதுபட்ட
த்துக்கு இடையூறியின அவ்வேள்வி) பைத் துடைசெய்வதன்றி உலகமுற்றும் கெடும்வ
ண்ணம் பிறிது ஆலோசனைசெய்த இந்நினைவு எவ்வளவு வந்த கடல் வலியிழந்தது
(சூரபன்மன் விருட்சினை முலையி) வஞ்சகராகிய அகரர்க்கு உதவிசெய்த இந்நககடல்
என்றாடும் வலிமையை இழந்ததுடைய தாதலால். —எ-று அழிந்தது என்னும் துவ்வீறு
தொகை (௧௫)

அறுசேறாபாசிரியிருந்தும்.

புண்ணுடை வேலோ யாழித் தமிழ்ச்சுவறம் புணரி கொள்ள
மணனிடைச் சங்க மின்று வைத்தவாங் கடைச்சங் கந்தான்
கண்ணிடைக் காணக் கங்கைக் கரையினு மென்று நித்தர்
விண்ணிடை மணங்கி னோடு விடையிடை விளங்கி நின்றார்.

இ - ள். வேறபடையுடைய பாண்டியனே, தமிழின்றிவைச்சங்கத்தைக் கடல்
கொண்டமையால் இவ்விடத்தே இப்பொழுது இடைச்சங்கத்தை நிறுத்தினேன் கடை
ச்சங்கமானது (யாவாக்குங்) கடவுளுமபடி (இனி) கங்காநீரத்தினின்றி உண்டா
மென்று அருளிச்செய்து சித்தமுதறி ஆகாயத்தின்கண்ணே உமாதேவிசமேதராக
இடபத்தினின்று விளங்குகின்றாள். —எ-று.

இக்கருத்தை வடநூல் பதினேழாமத்தியாயம், “ஸவ்வணுவிஊஷாந்ததுஸ
கஸ்யயஜ்ஞாஃ || யையாராஸஸ்ஸிதஸாவ்யஃ உதிரோஜிஷுரொஹவசு || சுயம்
ஸவ்வய்த்யயூமம்மா திரோஹிஷ்யதி ||” என்னுஞ் சுலோகங்களிற்காங்க.

இறையனாகப்பொருள் முதலாவது சூதிரவுளையில், “தலைச்சங்கம் இடைச்
சங்கம் கடைச்சங்கமென மூன்றுசங்கம் இரீஇயினா பாண்டியர்கள், அவருள், தலைச்
சங்கமிருந்தாரா திரிபுரமெரித்த விரிசடைக்கடவுளும் குன்றமெறிந்த முருகவேளும்
அகத்தியனும் முரஞ்சியூமுடிநாகராயரும் நிதியின்கிழவனுமென இததொடக்கத்தார்
நானாற்று நாற்பத்தொன்பதினமா எனபது. அவா நாலாயிரத்து நானாற்று நாற்பத்
றியாண்டு சங்க மிருந்தா ரென்பது. அவாகளைச் சங்கமிரீஇயினர் காய்சினவழுதிமுத
லக்க கடுங்கோனீராக எனபத்தொன்பதினமெனப, அவருட் கலியாங்கேறினா
ளெழுவா பாண்டியரெனப, அவா சங்கமிருந்து தமிழாராய்த்து கடல்கொள்ளப்பட்ட
தானாயெனப, அவாக்குநால் அகத்தியமெனப.

இனி இடைச்சங்கமிருந்தா அகத்தியனும் தொல்காப்பியனும் இருந்தையு
ர்க் கருங்கோழியோசியும் வெள்ளநாக்காப்பியனும் சிறுபாண்டரங்கனும் மதுரைபாசிரி
யன் மாறனும் துவனாககோமானும் கீர்த்தையுமென இததொடக்கத்தார் ஐம்பத்தொன்ப
தின்பொன்ப. அவர்க்குநால் அகத்தியமும் தொல்காப்பியமும் மாபுராணமும்இசைது
ணுகதும் பூசுபுராணமும்இவை, அவா மூவாயிரத் தெழுநூற்றியாண்டு சங்கமிருந்
தானொன்ப, அவரைச் சங்கமிரீஇயினா வெண்டேர்ச்செழியன் முதலாக முத்ததிருமாற

னீராக ஐம்பத்தொன்பதின்மொன்ப; அவருட் கவியரங்கேறினர் ஐவர் பாண்டியனொன்ப; அவர் சங்கமிருந்து தமிழாராய்ந்தது கபாடபுரத்தென்பது. அக்காலத்திப்போலும் பாண்டியனூட்டைக் கடல்கொண்டது.

இனிக் கடைச்சங்கமிருந்து தமிழாராய்ந்தார் சிறுமேதாவியரும் சேந்தம்பூதனாரும் அறிவுடையாரனாரும் பெருங்குன்றுர்கிழாரும் இளந்திருமாறனும் மதுனாய்சிரியர் நல்லந்துவனாரும் கணக்காயனோ மகனார் நக்கீரருமென இத்தொடக்கத்தா நார்ப்பதொன்பதின்மொன்ப. அவர்க்கு நூல் அகத்தியமுந் தொல்காப்பியமுமென்ப; அவர்சங்கமிருந்து தமிழாராய்ந்தது ஆயிரத் தெண்ணூற்றைம்பதிற் நியாண்டென்ப; அவர் களைச்சங்கமிரீஇயினர் கடல்கொள்ளப் பட்டுப் போந்திருந்த முடத்திருமாதன் முதலாக உக்கிரப்பெருவழுதியீராக நார்ப்பதொன்பதின்மொன்ப, அவர் சங்கமிருந்து தமிழாராய்ந்தது உததரமனையென்ப; அவருட் கவியரங்கேறினர் மூவர் பாண்டியனொன்ப” என்று கூறியிருப்பதுகாண்க.

கடைச்சங்கத்தான் கங்கைக்கரையினுமென்பது ஐம்பத்தோராவது சங்கப்பலகை தந்த படலத்திற் காண்க. (௧௬)

முக்கணும் புயங்க ணைக்கு முகோமதிக் கணணி வேய்ந்த
செக்கரஞ் சடையுங் காள கண்டமுந் நெரிந்து தென்னன்
பக்கமே பணிந்தெ முந்து பரந்தபே ரனபுர நானூந்
தக்கவஞ் சலிசெய்தேத்தித் தனாமிசை நடந்து செல்வான்.

இ-ள். (நின்ற சுந்தரோசரது) திரிநேத்திர முதலியவற்றை உக்கிரபாண்டியர் தரிசித்து வணங்கித் துதித்துச் சமீபமாகப் பூமியிலே நடந்து செல்கின்றார்.—எ-று. கணணி - அரும்பு. (௧௭)

“துந்துபி யைந்து மார்ப்பப் பாரிடந் தொழுது போர்ப்பத்
தந்திர வேத கீதத் ததுமபியெண் டிசையுந் தாக்க
வந்தர நாட றோத்த வகல்விசும பாற தாக
வந்துதன் கோயில் புக்கான் வரவுபோக் கிறந்த வள்ளல.

இ-ள். பிறப்பிறப்பில்லாத சுந்தரோசர் வாத்தியங்கள் முழங்கவும் பூதக்ணம் தொழுது சூழவும் கீதத்தோடுகூடிய வேதங்களும் சிவாகமங்களும் நிறைந்து திருக்குளெங்கும் ஒலிக்கவும் தேவர்கள் துதிக்கவும் ஆகாயவழியாகவந்து தமது திருக்கோயிலிற் புகுந்தருளினார்.—எ-று. (௧௮)

அஞ்சலி முகிழ்த்துச் சேவித் தருகுற வந்த வேந்த
னிஞ்சிசூழ் கோயி லெய்தி யிறைஞ்சினன் விடைகொண் டேகிப
பஞ்சின்மெல் லடியா ரட்ட மங்கலம் பரிப்ப நோக்கி
மஞ்சிவர் குடுமி மாட மாளிகை புகூந்தான் மன்னே.

இ-ள். அஞ்சலி குவித்துத் தரிசித்துச் சமீபமாகவந்த உக்கிரபாண்டியர் திருமதில்கூந்த திருக்கோயில் சேர்ந்து வணங்கி (ச் சுந்தரோசர்மாட்டு) விஷுடபெற்றுத் (திரும்பிச்) சென்று மகளிர் அட்டமங்கலம் சாங்கிவரக் கண்டு மாடமுள்ள அடிமனைய அடைந்தனர்.—எ-று. (௧௯)

வளையெயின் மதுரை மூதூர் மறிகட விவற்றி னுப்பண்
விளைய வனகர மெல்லாம் வெள்ளியம் பலத்து ளாடுங்
தளையிழ் கொன்றை வேணித் தம்பிரான் நனக்கே சேர்த்துக்
களைகளு யுலகுக் கெல்லா மிருந்தனன் காவல் வேந்தன்.

இ - ன். (அடைந்து) மதுரைப்பதியும் கடலுமாகிய இரண்டின் இடையேயுள்ள
கழனிக்குடைய கிராமங்களைச் சுற்சோசருக்கே சேர்த்து உலகங்களுக்கு ஆதாரமாகச்
செங்கோல்செலுத்தி அவ்வுக்கிரபாண்டியர் வீற்றிருந்தார்.—எ-று. (உரு)

கடல்சுவரவேலவிட்டபடலமுற்றியது.

ஆகச்செய்யுள் - கருஉ.

பதினா ன்காவது

இந்திரன்முடிமேல்வளையெறிந்தபடலம்.

அறுசோடியாகிரியவிருத்தம்.

மின்னவிர் மணிப்பூண் மார்பன் வேலையை வேலால் வென்று
பொன்னவிர் வாகை வேய்ந்த புகழுரை செய்தே மாக
நன்னக ராளி செம்பொ னகைமுடி சிந்த வந்த
மன்னவன் வளையொண் டோச்சி வென்றதும் வகுத்துச் சொல்வாம்

இ - ன். உக்கிரபாண்டியர் (வருணன்விட்ட) கடலை வேற்படையினால் வென்று
பொன்போலவிளங்கும் வாகைமாலையுடைய திருவிளையாடலைக் கூறினோம். அழகிய
பொன்னுலகையாளும் இந்திரனது விளக்குஞ் செம்பொன்முடி சிதறும்படி அவ்வுக்கிர
பாண்டியர் சக்கரப்படையைச் செலுத்திவென்ற திருவிளையாடலை (இனியாம்)வகுத்துக்
கூறுவாம்.—எ-று. கொண்டு உருபுமயக்கம். (க)

*கோமக னிகழு நாளிற் கோணிலை பிழைத்துக் கொண்மு
மர்மழை மறுப்பப் பைங்கூழ் வறந்துபுற் றலைக டுந்து
காமரு நாடு மூன்றுங் கையற வெய்த மன்னர்
தாமது தீரவு நோக்கித் தமிழ்முனி யிருக்கை சார்ந்தார்.

இ - ன். (இங்ஙனம்) உக்கிரபாண்டியர் செங்கோல்செலுத்தியிருக்குங்கால், நவக்
கோள்களும் தத்தரிவை தமொறுதலால், கரியமேகங்கள் மழைபெய்யாதொழிய அழகிய
தமிழ்நாடுமூன்றும் பயிர்கள் தீந்து புல்லின் தலைகளுக்கருகி வறுமைமிக அந்நாட்டு
மூவேந்தரும் அவ்வறுமை யொழிதலைக்கிருதிப் பொதியமலையை அடைந்தார்.—எ-று. ()

முனிவனை யடைந்து வேந்தர் மூவருந் தங்க னுட்டிற்
பனிவரு மாரி யின்றி வறந்தமை பகர மேருக்
சூனிவரு சிலையார்க் கன்பன் கோணிலை குறித்து நோக்கி
யினிவரு மாரி யில்லை யாதொ லென்று கேண்மின்.

இ-ள். (அடைந்த) மூவேந்தரும் அகஸ்தியமகாமுனிவகாச்சார்ந்து (வணங்கித்) தங்கள் நாட்டிலே மழையின்மையால் வறுமையிடுக்கதைச்சொல்ல அம்மகாமுனிவர் கி. கங்களின் நிலைமையை உற்றுநோக்கி இனி, மழையெய்தல் இல்லையாதுகாரணத்தால் லென்னில் கேளுங்கள்.—எ-று. (க)

காய்கின வெய்யோன் செய்யோன் முன்செலக் கதிர்கால் வெள்ளித்
தேசிகள் பின்பு சென்று நடக்குமிச் செயலான முந்நீர்த்
தூசின வுலகிற பன்னீ ராணுவான் சுருங்கு மென்று
பேசின நூல்கண் மாரி பெய்விப்போற் சென்று கேண்மின்.

இ-ள். மிக்ககோபமுள்ள ஆதித்தன் அக்காரகன் முன்னேசெல்லக் கிரணம் வீசும் சக்கிரன் அவைகளுக்குப்பின்னே செல்லுதலாலே கடலை ஆடையாகவுடைய உலகத்திலே பன்னிரண்டுவருடம மழையில்லையென்று சோதிடநூல்கள் ஓதின (ஆதலாப்) மழை பெய்விக்கும் இந்திரனிடத்திற்போய்க் கேளுங்கள்.—எ-று. (ச)

என்றவ னெதிர்பா மெவ்வா நேகுது மென்றா னாந்தும்
வென்றவன் சோம வார விரதநீர் நோற்று வெள்ளி
மன்றவ னருளோப பெறறு வான்வழிச் சென்மி னென்றக்
குன்றவன் சிலையா னோன்பின் விதியினைக் கூறு கின்றான்.

இ-ள். என்று கூறிய முனிவாமுன்னே யாங்கள் எப்படிச்செல்வோம் என்று வினாவினார் (அதற்குப்) பஞ்சேந்திரிய நிககிரகமுடைய முனிவா நீங்கள் சோமவாரவிரதத்தை அதுட்டித்துத் திருவருள்பெற்று ஆகாயத்தின்வழியாகச் செல்லுங்களென்று அச்சிவவிரத விதியைக் கூறத்தொடங்கினார் —எ-று. (ரு)

உத்தம வானோர் தம்மு னுத்தம னாகு மீச
னுத்தம சத்தி மாரு னுத்தமீ யுருத்தி ராணி
யுத்தம விரதந் தமமு னுத்தமந் திங்க னோன்பென்
றுத்தம மறைநா லாதி யுனாககுமிச் சோம வாரம்.

இ-ள். உத்தமத்தன்மையுடைய அரிபிரமேந்திராதி தேவாளுள்ளே சிவ பிரானும் சத்திமார்களுள் உமாதேவியாரும் உத்தமராவர். விரதங்களுள்ளே சோமவார விரதம் உத்தமமென்று நூல்கள்கூறும். இச்சோமவாரவிரதம்.—எ-று. (சு)

மந்தரங் காசி யாதிப பதிகளில் வதிந்து நோற்கத்
தந்திடும் பயனிற் கோடி தழைத்திடும் மதுரை தன்னி
ஸந்தரல் விரத நோற்போர்க் கதிகம்பா தென்னிற் சோம
சந்தர னுரிய வார மாதலாற் சோம வாரம்.

இ-ள். மந்தரமலைமுதலிய சேஷத்திரங்களிலே தங்கி அதுட்டிக்கத் தரும் பயனிலும் மதுரைப்பதியில் இவ்விரதத்தை அதுட்டிப்போர்க்குக் கோடிகூறு பயன்பெருகும் (அங்ஙனம்) பெருகுதற்குக்காரணம் யாதெனில், சோமசந்தரக்கடவுளுக்கு உரியவாரமானது சோமவாரமாதலால்.—எ-று. (எ)

அங்கதி னதிகப் பேறுண டருக்கனின் மதிதோய்ந் தொன்றிக்
கங்கிய திங்க னேன்பு தருதியி னேற்க வல்லார்க்
கிங்கதி னதிக நீதி யீட்டிய பொருள்கொண் டாற்ற
மங்கல விரதப் பேரென் றனந்தமாய் வளரு மன்றே.

இ - ன். அமமதுணைப்பதியில் அமாவாசியை சம்பந்தமாகவந்த சோமவாரத்தில் வியம்பபடி விரதம் அதுட்டிக்கத்தக்கவாக்கு அச்சாதாரண சோமவாரவிரதத்தினும் அதிகப்பயன் உண்டாம். இப்பதியில் நீதிவழியே தேடியபொருளினால் இப்பற்றும் சப விரதப்பயன் அவ்வமாவாசியை சம்பந்த சோமவாரவிரதத்தினும் அதிகமுடையதாய் ஒன்று பலவாகப்பெருகும். —எ-று. அனதே - அசை. (அ)

நலமளி விரத நோற்கத தொடங்குந ணவிலவாந் தேளிற்
சிலையினி லாத லன்றி யிரட்டிய டெரிசுந் றோந்த
மலமதி முன்னீத தேனை மதியிலு முநதைப் பககத்
தலாகநா வாரத் தலலு ணயின்றிடா வயலிற றுஞ்சா.

இ - ன் இனி அச்சிவவிரதம் அதுட்டிக்கத்தொடங்குபின்னம் கூறுவாம். விருச் சிகமாசத்திலாவது ததூர்மாசத்திலாவது அனறி இரண்டு அமாவாசியைவந்த மலமாச முதலிய (குற்றமுள்ளமாசங்களை) ஒழித்து மற்றையமாசங்களிலாவது பூருவபட்சத் திலே ஆதித்தியவாரத்திலே இரவிலே போசனஞ்செய்யாமல் (மனைவிசம்பந்தமின்றி) அபவிடத்து நித்திரைசெய்து —எ-று முதல என்றதனால், குரு, சுககிர அஸ்தமயங் களுங்கொள்க. சாந்திரமானமாசத்தில் எந்தமாசமோ அந்தமாசமுதலாவது சோமவாரத் தில் விரதம் அதுட்டிக்கத்தொடங்கவேண்டும். சிவராத்திரிவிரதம் செளரமானமாசத் திஷ்டுஅதுட்டிக்கவேண்டும். இங்ஙனம் வடமொழிகூறும். உம்-அசை. செய்யாவெண்ணும் வாய்பாடுகளில் முன்னது எதிர்மறை பின்னது உடம்பாடு. எனபது “வனகஷுபுதூ வஹுவஹிமெகசுக்ஷாவஸுஜ்ஜிவெஹிதயம்” எனனுஞ் சுலோகத்தாலுணர்க. (க)

வைகறை யெழுநது சேற்கண் மனைனை புள்கி யற்றைச்
செய்கட னிறீஇக்கா மாதி சிறதைநீத் தலாபொற் கஞ்சப்
பொய்கையை யடைநது கையிற் பவித்திரம புனைநது வாக்கு
மெய்கருத் தொருப்பா டெய்தச் சங்கற்பம விதந்து கூறி.

இ - ன். விடிய ஐந்துநாழிகையிருக்குமபொழுது (நித்திரைநீங்கி) எழுந்து சோ ம சுந்தரேசனாத தியாமித்து நித்தியகன்மங்களை நிறைவேற்றிக் காமமுதலியவற்றைக் கருதாது பொற்றாமணாவாவியை அடைந்து கையிலே பவித்திரந்தரித்து முககாணங் களும் ஒற்றுமைப்படுமபடி சங்கற்பஞ் சிறப்பித்துச்சொல்லி.—எ-று. (கௌ)

கடம்படி முனைத்த முக்கட தூரும்பினை நினைநது ஞாலத்
திடம்படு தீர்த்த மெல்லா மாடிய பயனை யீண்டு
திடும்படத் தருதி யென்னைத் திரைத்தடம் படிந்து வெண்ணீ
றுடம்பணித தக்கமலை யொளிபெற விதியாற் றாங்கி.

இ - ன். கடம்பவனேசுரணைக்கருதி (விபூதி, வில்வமரத்தடிமண், கோமயம், எள்ளு, தரீர்ப்பை இவையைத்துஞ் சிரசில்வைத்துக் கேசங்களில் மேகங்களும் சர்வாங்

கங்களிலும் நதிகளும் வயிற்றிலே சப்தசாகரங்களுமுடைய ஜலவடிவ வருஷன் பொருட்டி வந்தனம் என்று வைதிகமந்திரங்களை உச்சரித்து)த்தீர்த்தங்கள் அனைத்தினும் மூங்கிய பயிலை இங்கே நிச்சயமாகத் தரக்கடவதென்று அத்தீர்த்தத்திலே ஸ்நானஞ் செய்து விசுத்திருந்தாக்கங்களை விதிப்படிதரித்து.—எ-று. சிவதீகைப்பெற்றவர் சிவாகமமந்திரங்களை உச்சரிக்கக்கடவர். வருவீத்தல் வடமொழிநோக்கி. (கக)

வெள்ளைமந் தார முல்லை மல்லிகை வெடிவாய்ச் சாதி
களளவிய் மயிலையாதி வெண்மலர் கவர்ந்து வேழப்
பிள்ளையை முந்தப் பூசித் திரந்துசங் கற்பம் பேசி
யுள்ளனைந் துச்சி மேற்பன் னிருவீர லுயர்ச்சிக் கும்பர்.

இ-ள். மந்தாரமலர் முதலிய வெண்மலர்கள்கொய்து சித்திவிநாயகமூர்த்தியை முதவிலேபூசித்துப் பிரார்த்தித்து (விரதம் இனிது முடியவேண்டுமென்னுஞ்) சங்கற்பங்களைச்சொலவித் திருக்கோயிலினுள்ளே சென்று உச்சிக்குமேலுள்ள துவாதசாந்த ஸ்தானத்துக்குமேலே.—எ-று. மயிலை - இருவாட்சி. (கஉ)

சத்திய ஞான தத்துவந் தன்னே யுங்கி
வைத்ததன் வடிவங் கொண்டு மண்முதற் சிவமீ றான
வத்துவ விவிங்கந் தன்னே யாசன மூர்த்தி மூல
வித்தைமந் றுலு தூலின் விதியிறை பூசை செய்க.

இ-ள். சச்சிதாந்தப் பிழம்பாகிய சிவபெருமானைத் தியானித்து அகப்பூஜை செய்து அச்சிவரூபமாயிருந்துகொண்டு பிருதிவிமுதல் நாதமீறாகிய தத்துவாத்துவாவின் வடிவமான சொக்கலிங்கப்பெருமானை ஆசனமூர்த்தி மூலமுதலிய மந்திரங்களாலே சிவாகமவிதிப்படி புறப்பூஜை செய்யக்கடவா.—எ-று. பஞ்சசுத்தி சிவபூஜைக்கு ஆங்க மாதவின், அகப்பூஜையாகிய ஆன்மசுத்திக்குமுன் தானசுத்தி திரவியசுத்தி கொள்க; சிவரூபமாயிருத்தல் மந்திரசுத்தியாம். பின்பு இலிங்கசுத்திசெய்து பீடத்திலே சிவாசனம்பூசித்து அதன்மேல் இலிங்கத்திலே வித்தியாதேகமாகிய மூர்த்தியை நியாசஞ் செய்து சிவபிரானாகிய மூர்த்திமானைச் சிவமூலதனார் அவ்வித்தியாதேகதில ஆவாகித்து முறையே புறப்பூசைசெய்வதாம். சிவலிங்கம் தத்துவரூபமானது வேதத்துக்குப் பொருளருளிச்செய்தபடலம் கூட்டுசெய்யுளிற் காண்க. (கங)

ஐந்தமு தாவி னைந்து நறுங்கனி யைந்து செந்தேன்
சந்தன தோயம் புட்பத் தண்புனன் மணிநீ ராட்டிச்
சுந்தர வெணபட் டாடை கருப்புரச் சுண்ணஞ் சாந்தங்
கந்தமல் விகைமுன் னான வெண்மலர்க் கணணி சாத்தி.

இ-ள். பஞ்சகவ்வியம் பஞ்சாமிர்தம் ஐங்கனி தேன் சந்தனக்குழம்பு மலர் பெய்த தண்ணியநீர் 'சுத்தஜலம் இவைகள் அபிடேகித்து (த்திருவொற்றாடசாத்தி) வெள்ளியபட்டுப்பரிவட்டம் பச்சைக்கர்ப்பூரடிசுண்ணம் சந்தனம் மல்லிகைமுதலிய வெண்மலர்களாலாகிய இண்டைமுதலியனவுஞ் சாத்தி.—எ-று. (கச)

காசணி பொலம்பூண் சாத்திக் கனைகழ லர்தி யங்க
பூசனை் செய்து சேமகட் பூரண பரையை யவ்வா
நீசனைந் தெழுத்தைப் பெண்பாற் கிசையவுச் சரித்துப் பூசித்
தாசறு சுரபித் தீம்பா லட்டவின் னமுதி ளோடும்.

இ - ன். இரத்தினம் அமுத்திய பொன்னணிசாத்தி ஒலிக்குன்ற வீரக்கண்ட
பிணித்த திருவடிமுதலாகிய அவயவங்களிலே பூசித்து, கயலபோலுங் கண்ணுடைய சிவ
சத்தியையும் அவ்வாறே சிவபிரானுக்குரிய திருவைந்தெழுத்தை அச்சிவசத்திக்கு
இணங்க உச்சரித்துப் பூசித்துப் பசுப்பாலொடு கலந்துசமைத்ததிருவமுதோடும்.—எ-று.
சிவசத்திபூசையை முதலிற் செய்யும்படி வடமொழிகூறும், சத்திப்பிரதானஸ்தல
மாதலின். (கடு)

பண்ணிய வதைபா னீய நிவேதனம் பண்ணி வாச
நண்ணிய வடைக்காய நலகி நறுவினாத தூபம் தீப
மெண்ணிய வகையாற் கோட்டிக் கண்ணடி யேனை மற்றும்
புண்ணியன் திருமுன் காட்டி வில்வத்தாற் பூசை செய்தல.

இ - ன். பலகாரவகைகளும் ஜலமும் மணமுள்ள தாம்பூலமும் நிவேதித்து, தூப
தீபங்கள் வளைத்துக் கண்ணாடிமுதலியனவுங் காட்டி வில்வத்தாற் பூசைசெய்க.—எ-று.)

புரகர னிச்சா ஞானக் கிரியையாய்ப் போந்த வில்வ
மாமுத லடைந்து மூன்று வைநலா னுறகக மின்னி
யரகர முழக்கஞ் செய்வோ னாமபெரும் பாத குங்கன்
விரகில்செய் கொலைக டுரு மாதலால் விசேடம் விலவம்.

இ - ன். முப்புரதகனரது இச்சாஞானக்கிரியாருபாயுள்ள வில்வவிருட்ச
மூலத்தைச்சார்ந்து மூன்றுதினம் உண்ணுதல உறங்குதலினி அரகரவென்று முழக்கஞ்
செய்வோர் (புத்தி பூவமாகச்செய்த) பஞ்சமகாபாதகங்களும் அபுத்திபூர்வமாகச்
செய்த கொலைப்பாவங்களும் ஒழியுமாதலால் வில்வஞ் சிறப்புடையதாம்.—எ-று. (கௌ)

மடங்கிதழ் சுருங்கல வாடி யுலர்ந்தது மயிர்ச்சிக் குண்டன்
முடங்குகாற் சிலமபிச் கூடு புழுக்கடி முதல வான
வடங்கலுங் குற்ற மேயா முத்தம மாகும் வில்வந்
தடங்கைகொண் டச னும மாயிரஞ் சாறதிச் சாத்தல்.

இ - ன். இதழ் மடங்கிச்சுருங்குதல் முதலாயின வளைத்துங் குற்றமேயாம்
(ஆதலால்) குற்றமற்ற விலவதளத்தைச் சிவசகஸ்ரநாமங்களை யுச்சரித்துக் கைகளால்
அருச்சிக்கக்கடவர்.—எ-று. உலர்த்தியதும் பழையதுமான வில்வதளங் குற்றமற்ற
தாயின் அர்ச்சிக்கலாமென்றும், மாணகாலத்தில் விலவமரத்தடிமண்ணை உடலமுற்றும்
பூசிக்கொண்டு மரிப்பவர் முததியடைவாரென்றும், சிவநிரமாலியந்தரிப்பவர் இராஜகுய
யூகஞ்செய்த பலனும் சிவஞானமும் புத்திமுத்திகளும் அடைவாரென்றும், சிவாபிடேக
தீர்த்தம் பருகினால் மகாபாவங்கள் நீங்குமென்றும் வடமொழிகூறும். (கஅ)

அடியனேன் செய்யுங் குற்ற மன்றைக்கன் றகந்த மாசூங்
கெழுநயநஞ் சமுதாக் கொண்டாய் குற்றமுங் குணமாக் கொண்டு
படிபெழு தரிய மங்கை பங்கனே காத்தி யென்று
முடியுற வடியில் வீழ்ந்து மும்முறை வலஞ்செய் தேத்தி.

இ - ன். வெளி. படி - ஒப்பு.

(கக)

வன்மனங் கரைய நின்று வேண்டிய வரங்கள் வேண்ட
நன்மனப் பேறு மங்கட் பேறுநல் வாக்குக் கலவி
பொன்மனக் கினிய போகந் தெவ்வலாப் புறகு காண்ட
லீம்மையி லரசு மற்று மெண்ணியாங் கெய்து மன்னே

இ - ள். வெளி மனத்துக்கினிய, அத்துச்சாரியை தொகை-தெவ்வர், பகைவர்.)

ஆதியிவ் விலிங்கந் தீண்டற் கருகரல லாத வேத
லேதியா முதலோ ரிட்ட விலிங்கத்திவ் விதியா லர்ச்சித்
தோதிய விரத நோற்க வர்ச்சனைக் குரிய ரலலாச்
சாதியா விரத நோற்கத் தக்கவ ரலல ரனறே

இ - ள். முதன்மைபெற்ற (பராதத மூர்த்தியாகிய) இச்சொக்கலிங்கப்பெரு
மானைப் பரிசித்தற்கு உரியரல்லாத வைதிகபயிராமணர் முதலாகிய வருணத்தவா ஆன்
மார்த்தலிங்கத்தில் இவ்விதிப்படி பூஜித் து இந்தச்சோமவாரவிரதம் அதுட்டிக்கக்கடவா.
ஆன்மார்த்தபூஜைக்கு உரியரல்லாதசாதியர் சிவவிரதம் அதுட்டிக்கத் தகுதியுடையவ
ரல்லர்.—எ-று.

(௨௧)

எழுசேடியாகிரியவீருத்தம

பொருவிவிவ் விரத மைவகைத் துசசிபு போதினா னிரவினா னிரண்டு
மொருவுத லுறங்கா திருத்தலாச் சனேநால யாமமு முஞ்ற்றுத லென்னக்
கருதினிவ் வைநது மொன்றனுக் கொன்று கழியவு மதிகமா நோற்கும்
வருடமொன்றிரண்டு முன்றுபன னிரண்டு வருடமவாழ் நாளை விவற்றுள்.

இ - ள். ஒப்பற்ற இவ்விரதம் உச்சிகாலத்தில் உண்ணுதல், இராக்காலத்தில்
உண்ணுதல், உபவாசமாயிருத்தல், உறங்காதிருத்தல், நான்குயாமமுள் சிவபூசைசெய்
தல் என ஐவகையுடையது ; இவ்வைந்தும் ஒன்றினுக்கு ஒன்று உயரும்; விரதம் அதுட்
டிக்கும் வருடம் ஒன்றுமுதல் உடலுள்ள வளவுமாம். இவைகளுள்.—எ-று. (௨௨)

உடலள வெண்ணி நோற்பவர்க் குத்தி யாபன மிலைமுத்தி யுறுவர்
கடமையவ் வருடக கட்டளைக கிறுதி கழிப்பதுத் தாபன விதிதான்
மடலவழி மாலே மண்டபங் குண்ட மண்டலம் வகுத்துமா பதியைப்
படரொளி வெள்ளி முப்பது கழஞ்சிற்ப படிமையா னிருமிதஞ் செய்து.

இ - ள். உடலுள்ளவரை விரதம் அதுட்டிப்பவர்க்கு உத்தியாபனம் இல்லையாம்
(அது நிட்காமியமாதலால்) முததியடைவர். வருடத்தின் அளவாக விரதம் அதுட்டிப்ப
வர்க்கு முடிவிலே உத்தியாபனஞ்செய்வது முறைமையாம் (அது சகாமியமாதலால்
எண்ணியபோகங்கள் அடைவா) அவ்வுத்தியாபன விதியாவது, மண்டபமுதலியன
வகுத்துச் சிவபிரான் (சிவசத்தி) திருவுருவை முப்பதுகழஞ்சு அளவின் வெள்ளியால்
நிருமித்து.—எ-று.

மண்டபம் ஒன்பதுமுது அகல நீளங்களுடையதும் பதினாறுகாலுடையதும்
நான்குவாயிலுடையதுமாக அமைத்து, மத்தியில் ஒரு வேதிகைபோட்டி விதானமுத
லியவற்றால் அலங்கரித்து அம்மண்டபத்தின் கிழக்குத்திசையிலாவது ஈசான்கிசையி
லாவது ஒழுமுண்டம் வட்டமாகவாதல் சூதுரமாகவாதல் மூன்று மேகலையோடு கூடின

தூதர் செய்கவென்றும், சுவாமிதிருவரு, சந்திரன்றரித்தமுடியும், முக்கண்களும், நான்முடி அபயவரதங்களுடைய நற்குங்களும் உடையதிகவும், இடப்பாகத்தில் அம்மைதிருவரு, செங்கமுநீர்மலரேந்தியகாமும் விரித்தகடமாமக இரண்டெய்தாகவும், ஓராசனத்தில் அவ்விருதிருவருவும் அமைக்கவேண்டுமென்றும், முப்பதுகழஞ்சு உத்தமம், இருபதுகழஞ்சு உத்தமம், பத்துக்கழஞ்சு அத்தமமென்றும், அவ்வேதிகையில் மெல், அரிசி, உளுந்து, என் இவைகளைப்பரப்பிக் கங்காஜலம் பூரித்த குடபடமும் சுவாமி அம்மை திருவருவம் வைத்துப் பூசிக்கவென்றும் வடநூல்கூறும். (௨௩)

காலையி லாசன சொல்லுநி சீதற்குக் கடன் மடித துச்சிநொட் டுநதி
மாலையி னளவுந் புரணாநூல் கேட்டு மாலொட் டாயாமோர் நானகுஞ்
சேலன கணநா பங்களைப் பூசுந் தொகவாப் பூசனை முடிவின்
மூலமந் திரநாற நெட்டுநாற முடி முடியின லாகுநி முடித்தல்.

இ-ள், வெளி. முசலாவ நாயாமத்தில் செய்யு, இரண்டாவதுநாமத்திற் சர்க்கரையும், மூன்றாவதுநாமத்தில் எள்ளோடு செய்யு, நாலாவதுநாமத்திற் பாயசமும், காலையில் செய்யொடு அந்நமம் ஆகுத்செய்ய வென்றும், சபதக்காடி மகாமந்திரங்களும் மூலமந்திரமாகப் பஞ்சாகவசனின் பதினாறில் ஒருகலையின் சமத்துவம் அடையமாட்டா வென்றும் வடநூல்கூறும். (௨௪)

வில்லமா யிரங்கொண டாயிப் நாமம் விளமாரிநால யாமமுஞ் சாதந்
னலலவைந் தெழுத்தா லைத்தெழுத் துருவி ளுதனுங் கருங்கியங் கொடுத்த
லெலலையின் மூல மந்திரத் தாலு மேனைமங் தியங்களி னாலும்
வில்லழ லோடபிப் பூரண குதிரெய நிறிலா ன வேள்வியை முடித்தல்.

இ-ள் வெளி. ஏனைமந்திரங்கள்-அரியமபகமந்திரம் கௌரிமந்திரமுதலியன. வில்அழல் - விளங்கும் அக்கிரி (௨௫)

புலாந்தபின் னித்த வினைமுடித தரமபைப் பொதுறாமா சிலைபதின் மூன்றி
னலந்தந தூவெள ளரிசிபெய் நினிய நறியகாய் கறியொடு பரப்பி
யலந்தர் வான்பா னிறைகுடம் பதின்மூன றரிசிமேல் வைத்தர னடியிற்
கலந்தவன் பினராய்ச் சிவராச்சனைக் குரிய கடவுளவே நியாகளை வரித்து.

இ-ள், வெளி. புலந்தல்-விடிதல். பொதுளல்-நெருங்கல். அலந்தர் - அமைவு பெற்ற. வரித்தல்-நியமித்தல் (௨௬)

காதணி கலனுங் கையணி கலனுங் கவின்பெற வளித்தர னாக
வாதரம் பெருக நினைந்தருச் சனைசெய் தரியதக் கிணையொடும் பாதப்
போதணி காப்பு விசிறிதன் கவிகை பூநதுகின் முதற்பல வுடனே
மேதகு தூனஞ் செய்துபின் குருவைக் கற்புடை மின்னிடை யோடும்

இ-ள், வெளி. காதணிகலன்-செவியிலணிகின்ற குண்டலம். கையணிகலன்-கையிலணிகின்ற காப்பு. ஆதரம்-அன்பு. அரிய-பெரிய. பாதப்போதணி காப்பு-பாதகை. பலவுடன் - பலவற்றோடு. (௨௭)

ஆசனத் திருத்திப் பொலந்துகில் காதுக் கணிகள்கைக் கணிகளு மணிந்து வாசகன் ஸ்ரீட்டருச்சுனை செய்து மலைமக டலைவனை வரைந்து பூசனை செய்த படிமையோ டமபொன் பூதலம் பதாதிகள் பிறவுந் தாசலர் மாலை கோட்டணி புனைந்த சுரபிமா தானமுஞ் செய்து.

இ - ள், வெளி. டொலந்துகில்-பீதாம்பரம், பதாதிகள், வவலானர்கள், சுரபி-பசு.

இனையவா றுத்தா பனமுடித் தாசா னேவலாற சிவனடிக் கன்பர் தனயரோ டொக்க லுடனமு தருந்த நகுதியில் விரதமுன் கண்ண னையதா மனையோ னிந்திரன் முதல்வா னுடவர் மூவறு கணத்தோ ரனைவரு கோற்றார் மனிதரு மனுட்டித் தருமபெற்ற போகம்வீ டடைந்தார்.

இ - ள், வெளி. ஒக்கல்-சுற்றம், னைய-தேனையுடைய, உத்தியாபனம் பொரு ணிலைக்கேற்பவும், விரதம் யாக்கைநிலைக்கேற்பவுஞ் செயகவென வடதுல்கூறும், (உங்)

ஈதுகோற் பவர்வெம் பகைமனத் துயர்தீர்த் தாயிரம் பிறவியி லியற்றுந் தீதுசேர் வினேதீர்த் தெடுத்தயாக் கையினிற் சிவகதி யடைவாரிவ் விரத மோதினோர் கேட்டோர் மனைவியர் மகக ளொக்கலோ டுனிதுவாழ்க் தும்பர் மேதரு பதினா லிந்திரன் பதத்தில் வீற்றினி திருப்பபென் றறவோன்.

இ - ள், வெளி. உபலக்கணத்தால் நோய், அவயிருத்து, ஆபத்துமுதலியன தீர்க் தென்பதுங்கொள்க. அறவோன் - அகஸ்தியமகாமுநிவர். (க௦)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

சொல்லிய நெயியாற் சோம சுந்தரன் விரத நோற்பான்
'வில்லிடு மணிப்பூண் வேந்தர் முனிவனை விடைகொண் டேகி
யல்லியங் கனக கஞ்சத் தாடியங் கயற்கண் வல்லி
புல்லிய பாகன் றன்னை வழிபடஇப் போற்றி நோற்றார்.

இ - ள், கூறியமுறையால் அம்மூவேந்தரும் அச்சிவவிரதத்தை அதுட் பொருட்டு அம்முநிவார்மாட்டு விடைபெற்றுச்சென்று (மதுரைப்பதிசேர்ந்து) சுவர்ண புஷ்கரணியிலே ஸ்நானஞ்செய்து (மீனாக்ஷிதேவியானாயும்) சுந்தோசுவரனாயும் வணங் கித்துதித்து (விரதத்தை) அதுட்டித்தார்.—எ-று. (க௧)

சுந்தரன் றன்னைப் பூசைத் தொழில்செய்து வரம்பெற் றேகி
யந்தரத் தாறு செல்வா ருத்தறிந் தமரர் வேந்தன்
வந்தவ ரிருக்க வேறு மடங்கன்மான் நவிசு மூன்று
தந்திடப் பணித்தா னிட்டார் தனதரி யணையிற் றுழ.

இ - ள், (பின்பு அவ்வேந்தர்மூவரும் 'ஆலயமுற்றும் சுவர்ணவிமானமுஞ் சுத் தப்படுத்திச்) சிறப்பாகப் பூசைநடத்திச் சுந்தரேசனா (பிரார்த்தித்துநின்றபொழுது அசீரிவாக்கால்) விடைபெற்றுச்சென்று ஆகாயவழியாகச் சுவர்க்கத்திற்குச் செல்லு வாராயினர். அதனையுணர்ந்த தேவேந்திரன், அவ்வரசர் மூவரும்வந்து இருக்கும்படி தனது கிங்காசனத்திற்குத்தாழ வேறு மூன்று கிங்காசனம் இடும்படி அநுமதிசெய்தான் வவலான் அங்ஙனம்) இட்டார்.—எ-று. அணையில் உருபுமயக்கம். (க௨)

வீரன்வழி வந்த மூன்று மன்னரும் பொன்னு டெய்தி
ஆன்வழி குவிச வைவே வும்பாகோன் மருங்கிற் புக்தார்
தேன்வழி போங்குன் கணணிச் சேரனு மார்த்தார் வேந்து
கான்வழி தாரு நாடன் காட்டிய தவிசின் வைக.

இ-ன். அம்முனெந்தரும் விண்ணுலகுசேர்ந்து இந்நாள் ஒருகே சார்த்தார்
பனம்பூமாலைபூண்ட சேரனும் ஆசனத்திலுடையபூண்ட சோழனும் இந்திரன் சுட்டிக்
காட்டிய ஆசனத்திவ் இருக்க—எ-று குவிசம்—வச்சிரம். கான்வழிதாரு—வாகம்வீசும்
கற்பதாரு. (கூ௯)

மைக்கடல வறப்ப வென்ற வாகைவேற செழியன் மோவிச்
செக்கர்மா மணிவிற் காலத் தேவர்கோன் றனிசி லேறி
யொக்ககிற் திருந்தா னாக வும்பாகோ னமூக்கா பெய்திப்
பக்கமே யிருந்த வேண்ப பார்த்திவர் முகத்தைப் பாரா.

இ-ன். கடலகவற வேலவிட்ட உக்கிரபாண்டியர் மருடமணி ஸ்ரீராமையுமிடும்
வண்ணம் இந்திரனது ஆசனத்திலு ஏறி (அவனோடு) சமமாகவிருந்தார். (உடனே)
இந்திரன் பொறுமைகொண்டு ஏனைய அரசர்கள் முகத்தைநோக்கி.—எ-று. (கூ௯)

முகமனை கியமபி நீவிர் வந்ததென மொழிநி னென்ன
மகபதி யெங்ங னாட்டின மழைமறுத் துடை கதே மென்றா
ரகமலர்க தனையார் நாட்டி னவ்வாறவாள் கரக்க கல்கி
நகைமணிக் கலன்பொன் னாடை கலகிரீர் போமி னென்றான்.

இ-ன். உபசாரவாத்தை மிக்ககூறி நீங்கள் வந்தகாரணம்யாது கூறுவினென்று
கேட்க (அதற்கு அவ்வரசர்கள்) தேவராஜாவே எங்கள் தேசங்களிலே மழையின்மையால்
வந்தோமென்றாகன. (அதற்கு இந்திரன்) மகிழ்ந்து அச்சேரசோழர் நாடுகளின்மாத் திரம்
மழைபெய்யும்படி அநுமதிசெய்து (அவ்வரசர்களுக்கு) சமமானங்கொடுத்து நீங்கள்
செல்லுங்களென்றான்.—எ-று. (கூ௯)

அன்னவ ரகன்ற பின்னை யமரர்கோன் கன்னி நாடன்
றன்னரி யனைமே லொக்கத் தருக்கினே டிருக்கு மாறும்
பின்னரு மாரி வேண்டாப் பெருமித வீறு நோக்கி
யின்னது புலப்ப டாமை யினையதோர் வினய முவ்ந்து.

இ-ன். அவ்வரசர் நீங்கியபின் இந்திரன், தனதாசனத்திலே தன்னோடு உக்கிர
பாண்டியர் தருக்கோடு இருக்குமாறும் பின்பும் (தந்தாட்டுக்கு) முழையை வேண்டாம்
விருக்கும் மிக்கசெருக்கும்நோக்கிச் செய்யத்தக்கது இதுவென்று வெளியாகாமல் இப்
படிப்பட்டதோர் ஆலோசனைசெய்து.—எ-று. (கூ௯)

பெர்ப்புற வரிசை செய்வான் போலள விறந்தோர் தரீங்கி
வெற்புறம் திணிதோ ளாற்றன் மெலிவதோ ராரந் தன்னை
யீர்ப்புற வளித்தான் வாங்கி யலாமதுத தார்போ வீசன்
கற்புடை யுமையாண் மைந்தன் கதுமெனக் கழுத்தி விட்டான்.

இ - ன். அழகுபெறச் சம்மானஞ்செய்பவனபோல அநேகர் தாங்கி (வந்த) மலை போலும் திண்ணிய புயலெலிகெடுத்தற்கு ஏதுவாகிய ஒரு முத்துமாலையை விருப்பமுற்றக் கொடுத்தான் உக்கிரபாண்டியர் (அதனை) வாங்கி மலாமாலையோல வினாவாகக் கழுத நிலை அணிந்துகொண்டார்.—எ-று. (௯௭)

கண்டனன் கழுவு னுதன் கழியவு மிறும்பு துள்ளங்
கொண்டன னின்று தொட்டுக் குரையளி துழாவு நிம்பத்
தண்டழை மாப வாரந தாங்குபாண டியனென் றுனனை
மண்டல மதிக்க வென்றான் வானநா டுடைய மன்னன்

இ - ன். (அணிந்ததை) இந் திரன்கண்டு மிக்க அதிசயமடைந்து உக்கிரபாண்டியரே இன்றுமுதல ஆர்தாங்குபாணடியரென்று உம்மை உலகமதிக்கத்தக்கதென்றான். —எ-று. கடவுளுதன் மன்னனெனக்கூட்டுக. குரைத்தல் - ஒலித்தல். (௯௮)

அன்னது சிறிது மெண்ணு தங்குநின் றிழிந்தது தென்னன்
றன்னக ரடைநதா னிப்பாற் சதமக னானை யாலம்
மன்னவ ரிருவர் நாடு மழைவளம பெருகப் பெய்த
தென்னவ னாடு பணடைச் சேயலதா யிருந்த தன்றே.

இ - ன். உக்கிரபாண்டியர் அப்புக்கழ்ச்சியைச் சிறிதுகருதாது அவ்வாசனத்தி னின்றும் இறங்கித் தமது மதுரைப்பதியை அடைந்தார். மேல் இத்திரனது ஆஞ்ஞையால் அச்சேரேசோழா நாடுகளிலே வளம்பெருகும்படி மழைகளபொழிந்தன. பாண்டிநாடு பழையபடி மழையொழிந்திருந்தது.—எ-று. (௯௯)

ஆயதோர் வைகல் வேட்டை யாடுவா னண்ணல விண்ணர்
தாயதோர் பொதியக் குன்றிற் சந்தனச் சார னண்ணி
மேயதோ லரிமா னேனம் வேங்கையெண கிரலை யினன்
தியதோர் விலங்கு வேட்டைஞ் செய்துயிர் செகுக்கு மெலலை.

இ - ன். அங்ஙனம் மழையொழிந்திருக்குங்கால் உக்கிரபாண்டியர் வேட்டையாடும் பொருட்டு மலயாசலத்திலே சந்தனமரச்சாரலைச்சார்ந்து (அங்கே) பொருந்திய பாணை சிங்கம் பன்றி புலி கரடி மான்முதலிய கொடிய மிருகங்களின் வேட்டையாடி அவற்றி னுயிர்களைக் கொல்லுங்கால்.—எ-று. (௧௦௦)

பொன்றத்து மருவித் குன்றிற் புட்கலா வருத்த மாதி
மின்றத்து மேக நான்கும் வீழ்ந்தன மேயக் கண்டு
குன்றத்தி னுடிய திண்டோட் கொற்றவ னவறறைப் பற்றிக்
கன்றத்தின களிது போலக் கடுத்தனை சிக்க யாத்தான்.

இ - ன். பொன்னை (வாரிக்கொண்டு) தாவும் அருவிக்குடைய அம்மலையிலே புட்கலாவர்த்தமுதலிய மினவீசம் மேகங்கள் நான்கும் படிந்து மேயப்பராதது உக்கிர பாண்டியர் அவைகளைப்பிடித்து வருந்தும்படி யானைபோலக் கொடியவிஷங்கில அகப் படக் கட்டி. —எ-று. புட்கலாவருத்தமரத்தி - புட்கலாவர்த்தம், சங்காரித்தம், சூரேரணம், காளமுகி என்பன்; இவைமுறையே பொன், பூ, மண், கல் என்பவை பொழிவன. யா த்தான் முற்றெசசம். (௧௦௧)

வேட்டத்திற் பட்ட செங்கண் வேழம்போற் கொண்டு போகிக்
கோட்டத்தி லிடா னாகக் குன்றிற் கரிநீர் வென்றி
நாட்டத்துப் படிவக் கண்ட நாடன்மற் றதனைக் கேட்டுக்
காட்டத்துக் கனலபோற் சீறிக் கடுஞ்சமர் குறித்துப் சொல்வான்.

இ - ள். வேட்டையில் அசப்பட்ட யானைபோலக் கொண்டுசென்று சிறைக்களத்
தில் இட, இத்திரன் அச்செய்தியைக்கேள்வியுற்று விறகிற்பற்றிய நெருப்புப்போற்
கோபித்துக் கொடுமபோலசெய்யக்கருகிச் செல்கின்றான்.—எ-று. வென்றியையும் உட
லத்திற் கண்களையமுடைய தேவநாடனென்க. (சஉ)

வாங்குநீர் வறப்ப வேலை விடுத்ததும் வலிய வாரந்
தாங்கிய செருக்குங் காலைத் தளையிடு தருக்கு நோக்கி
யிங்கொரு மனித யாக்கைக் கித்துணை வலியா தென்ன
விகுதிய மான மூக்க மீனவன் மதுரை சூழ்ந்தான்.

இ - ள். கடல்நீர்சுற வேற்படைவிடுத்ததும் வலிய முத்துமாலையாகிய தருக்
கும் மேகங்களை விலக்கிவிட்டசெருக்கும் நோக்கி இப்பூமியில் ஒரு மாதுடசீரத்திறகு
இவ்வளவுவலிமையானதென்று மிக்கமானஞ்செலுத்த உக்கிரபாண்டியரது மதுரைப்பதி
யை வளைந்தான்.—எ-று. (சஉ)

நலிவிருத்தம்.

ஒடின ரொற்றர் போயசொழிய னெண்கமல்
சூழலா நகர்ப்புறஞ் சுராகள் சேனைகண்
முடின வென்னலு முனிவு மானமு
நீடின னரியனை யிருநது நீங்குவான்.

இ - ள். (சூழ்த்தவுடன்) தூதர் ஒடிப்போய் உக்கிரபாண்டியரது திருவடியை
(முடியிற்)சூழத் தேவசேனை (சமது) நகர்ப்புறத்தை வளைந்தென்றுகூறக் கோபமு
மானமுமிருந்து சிங்காசனத்திலின்று (போபுரிய) நீங்கும் அப்பாண்டியர்.—எ-று.
ஒடினர் சூடினர் நீடினன முற்றெச்சங்கள். (சச)

பண்ணுக தோபரி பகடு வீரர்முன்
எண்ணுக கடிதென நடாத்தி யாவரென
றெண்ணலன் மதமலை யெருத்த மேல்கொடு
கணணகன் கடிநகர்க் காப்பு நீங்குமுன்.

இ - ள். இரதம் குதினா யானைகளை அலங்கரிக்கக்கடவீர் எனவும் வீரர்கள் வினா
நீதுசெல்லக்கடவர் எனவும்கூறி (அவரை) முன்னே நடாத்தி(ப்போபுரிதற்குவந்தவர்)
யாவரென்று கருதாது யானைமேறகொண்டு இடமகன்றவளக்கமுள்ள நகரத்தின் காவ
லாகிய அரணைக்கடக்குமுன்.—எ-று. (சசு)

அடுத்தனர் வானவ ராத்துப் பல்படை
யெடுத்தனர் வீசினா சிலையி லெய்களை
தொடுத்தனர் நிறுதிநாட் சொரியு மாரிபோல்
விடுத்தனர் மதிக்குல வீரன் சேனைமேல்.

இ - ன். தேவர் அடுத்துமுழங்கிப் பலபடைகளை எடுத்துவீசி வில்விலே அம்பு, களைப்பூட்டி உக்கிரபாண்டியரது சேனையினை ஊழிக்காலத்துப் பொழியு மழைபால் செலுத்தினர்.—எ-று. (சக)

ஆர்த்தனர் மலயவெந் பரையன் சேனையோர்
பார்த்தனா வேறுபல் படைக்க லக்குவை
தூர்த்தனர் குனிசிலை தொடுத்து வாளியார்
போர்த்தன ரமரர்மெய் புதைத்த வென்பவே.

இ - ன். மலயாசலமன்னரின் வீரா முழங்கிப்பார்த்துப் பலவேறு படைக்கலங்களை வீசி வில்லிலேபூட்டி அம்புகளால்முடினா (அவ்வம்புகள்) தேவர்கள் சரீரத்திலே அழுகின.—எ-று. என்ப அசை. (சஎ)

தறிந்தன தாள்சிரம் தகாந்த தோள்கரம்
பறிந்தன குருதிநீர் கடலிற் பாய்ந்தன
செறிந்தன பாரிடஞ் சேனங் கூளிகண
முறிந்தன வானவர் முதல்வன் சேனையே.

இ - ன். (சிலாக்குக்) கால்கள் ஒடிந்தன. தலைகள் உடைந்தன. புயங்களும் கைகளும் குறைபட்டன. உதிரநீர் கடலில் ஓடிப்பாய்ந்தன. பூதம் கமுகு பிசாசு இவைகள் நெருங்கின. இந்திரன்படைகள் ஒடின.—எ-று. (சஅ)

ஆடின குறைத்தலை யவிந்த போர்க்களம்
பாடின பாரிடம் விநதைப பாவைதாள்
குடின கூளிகள் சோரி சோரப்பார்
முடின பிணக்குவை யண்ட முட்டவே.

இ - ன். மரித்த போர்க்களத்திலே குறைத்தலைகள் ஆடின. பூதங்கள் பாடின. பிசாசுகள் வீரலட்சுமியின் அடிக்களை (முடியிற்) குடின, பிணக்குவியல் உதிரம் ஒழுகவும் ஆகாயத்தை அளாவவும் பூமியைமுடின.—எ-று. (சக)

வெஞ்சின வலாரிதன் வீரச சேனேக
ஞ்சின கண்டெரி சொரியுங் கண்ணனாயப்
பஞ்சின்முன் நெரியெனப் பதைத்துத் தெய்வத
வஞ்சினப் படைகளான் மலைவ துன்னினான்.

இ - ன். இந்திரன், தன்படைகள் மரித்தனவற்றைநோக்கி நெருப்புமிழங்கண் ணைய முற்பட்டபஞ்சிலே நெருப்பு (வினாந்து பற்றுதல்) போல (சுகோபமுண்டு) பதைத்துத் தன்னெப்புகழ்தலோடு திவ்வியாஸ்திரங்களாலே போர்புரியக்கருதினான்.—எ-று. (இ)

அறுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

வெங்குதிரப் படைவிட் டார்த்தான் விண்ணவ னதனைத் திங்கட்
பைங்குதிரப் படைதொட் டோச்சி யவித்தனன் பாராள் வேந்தன்
சிங்கவெம் படைவிட் டார்த்தான் நேவர்கோ னதனைச் சிம்புட்
புங்கவன் படைதொட் டோச்சி யடக்கினான் புணரி வென்றோன்.

இ-ள். இந்திரன், சூரியாஸ்திரஞ்செலுத்தி வீரகோஷஞ்செய்தான். அதனைக் கிரபாண்டியர், சந்திராஸ்திரஞ்செலுத்திக் கெடுத்தார். இந்திரன், நாமசிங்காஸ்திரஞ்செலுத்தி ஆரவாரித்தான். அதனை உக்கிரபாண்டியர், சரபாஸ்திரஞ்செலுத்திக் கெடுத்தார்.—எ-று. (௧௧)

தானவர் பகைவன் மோக சரந்தொடுத்தெறிந்தா னாக
மீனவ நைனை ஞான வாளியால விளிந்து மாமாநது
போனபிள் மற்போ ராறறப் புக்களர் புக்கார் தம்மில்
வானவன் மண்ணி ஞன்மேல் வபசிரம் விசியார்ந்தான்.

இ-ள். இந்திரன், மோகாஸ்திரஞ்செலுத்தினான். அதனை உக்கிரபாண்டியர், ஞானாஸ்திரஞ்செலுத்திக் கெடுத்தபின் (இருயருட) மறபோசெய்யப்புகுந்தனர் புகுந்தவரில் இந்திரன் உக்கிரபாண்டியமீது, வச்சிரப்படையைச்செலுத்தி ஆரவாரித்தான்.—எ-று. விளித்து - விளிக்க. (௧௨)

காய்சின மடங்க லன்னுன் நைவலை சுழறறி வலலே
விசினன் குவிசந் தன்னை விழுக்குது விடுத்தான் டொன்னித்
தேசினன் மகுடந தள்ளிச் சிதைத்தது சிதைத்த லோமங்
கூசின னஞ்சிப் போனான் குன்றிற கரிநந வீரன்.

இ-ள். கைகம்போன்ற அக்கிரபாண்டியர் சையினால் வலையுதத்தைச்சுழற்றி விரையவீசினார் (அது) வச்சிரப்படையைத்தாழ்த்தி அவ்வச்சிரப்படையை வீசினவந்திரன் ஒன்றியமகுடத்தைத் தள்ளித் தாழ்த்தது. உடனே அவ்விரதிரன் நாணி அச்சுழற் சேடினான்.—எ-று. (௧௩)

இந்திரன் டனைய கூரம்பல் நெருள்வரை நெஞ்சு போழ்ந்த
மைந்தனில் வலிய காலை வரைந்தெறி நேமி செனனி
சந்திடா தாகி நம்பொன் மணிமுடி சிதறச் சோம
சுந்தர நாதன் பூசைத் தொழிற்பய னளித்த தென்னு.

இ-ள். இரண்டிற்றைமசிபோன்ற கூரியபல்லையும் கரியமலைவடிவையுமுடைய அசுரனது மார்பைப்பிளந்த முருகக்கடவுள்போல வலிய வுக்கிரபாண்டியர் கைக்கொண்டு வீசிய சுகரப்படை சிரத்தைச்சேதிக்காது மகுடத்தைத்தகாக்குமபடி சோமசந்திரேசர் திருவடிப்பூசையின்பயன் காத்ததென்று.—எ-று. (௧௪)

போரினுக் காற்றா தோடிப் பொன்னகர்ப் புகுந்த வென்றித்
தாரினுக் கிசைந்த கூாவேற் சதமகன் பின்பு தன்னுட்
நேரினுக் கெலலா மாரி யுதவீவே னிகள நீக்கிக்
காரினைத் தருக வென்னுக் கவுரியற் கோலை விட்டான்.

இ-ள். ஒடிப் பொன்னுலகத்திற்புகுந்த வெற்றிமாலையச்சூடிய கூரியபடையுடைய இந்திரன் பின்பு உம்முடைய நாடுமுழுவதும் மறைபொழியச்செய்வேன் விவங்கிவிழும்மீக்கி மேகங்களை விடக்கடவீரென்று உக்கிரபாண்டியருக்குத் திருமுகம் அனுப்பினான்.—எ-று. தாரினுக்கு உருபுமயக்கம், தன், வழுமமைதி. (௧௫)

முடங்கல்கொண்டணைநத தூதன் முடிசெழு வேந்தன் பாதத்
தொடுங்கிநின் றேலை நீட்ட வுழையுளா னெருவன் வாங்கி
மடங்கலே றனையான் முன்னா வாசித்துக் காட்டக் கேட்டு
விடங்கலுழ் வேலான் விண்ணோ வேந்துரை தேறா னுகி.

இ - ள். திருநாகல்கொண்டுவந்த தேவதூதன் உக்கிரபாண்டியரது சமூகத்தில்
வணங்கிநின்று அத் திருமுகத்தைக்கொடுக்க, அருகேநின்ற ஒருவன் (அதனை) வாங்கி
அப்பாண்டியர் சமூகத்திலேபடிகக, அவாகேட்டு இந் திரனது மொழியைநம்
பாமல்,—எ-று. (௫௬)

இட்டவன் சிறையை நீக்கி யெழிலியை விடாது மாறு
பட்டசிற தையனே யாகப் பாகசா தனனுக் கென்று
நட்டவ னெருவே ளாள னுன்பிணை யென்று தாழ்ந்தான்
மட்டவிற்தொழுகு நிமப மாளிகை மாபி னுணும.

இ - ள். சிறைக்களத்தைவிட்டு மேகங்களைவிடாமல் விரோதகருத்துடையவராக
வேயிருக்க (அப்பொழுது) இந் திரனுக்கு எப்பொழுதும் நண்பினனும் (சப்தக்கிரமாத்ரி
பதிகளுள் ஒருவனும்) எகவீரனென்னும் பெயருடையவனும் சம்புபத்தனுமாகிய ஒரு
வேளாளன் (மழைபொழித்தற்பொருட்டு) நான் பிணையென்று வணங்கினன். (அதற்கு)
உக்கிரபாண்டியரும் —எ-று., “வண்ண-புஷு” என்று வடதூலா கூறியிருத்தலால்,
இந்தூலார் வேளாளனென்று சிவதிகைக்குரியவனைக் கூறினா. பிணை-உத்தரவாதி.”()

இடுக்கண்வந் துயிர்க்கு மூற்ற மெய்நினும வாய்மை காத்து
வடுக்களைந் தொழுகு நாலா மரபின னுரையை யாத்த
’னெடுத்துரை மறைபோற சூழ்ந்து சிறைக்களத் திட்ட யாப்பு
விடுத்தனன் பகடு போல மீண்டன மேக மெல்லாம.

இ - ள். வறுமைவருதலால் (உடம்பிற்கன்றி) உயிருக்கும் இடையூறுவந்தாலும்
மெய்மொழியைப் பாதுகாத்துக் குற்றம்நீங்கி ஒழுகும் சதுர்த்தவருணத்தனாகிய சற்குத்
திரன்மொழியைப் பரமபதராகிய சிவபிரான் அருளிய வேதவாக்கியம்போல் மதித்துச்
சிறைக்களத்திலிட்ட விலங்கை வெட்டிவிட்டார நான்குமேகங்களும் யானைகள்போல
(அவகுநின்று) திரும்பிப்போயின.—எ-று. (௫௭)

தேவாகோ னேவ லாலே திங்கண்மும் மாரி பெயது
வாவியுங் குளஹம் யாறு மடுக்களு மடுத்துக் கள்வாய்க்
காவிகுழ் வயலுஞ் செயயுஞ் செந்நெலுங் கன்னற காடும
பூவிரி பொழிலுங் காவும் பொலிந்தது கன்னி நாடு.

இ - ள். வெளி, பெய்து-பெய்ய், மடுத்து-நிறைதலால். காவி-குவளை. (௫௮)

, இந் திரன்முடிமேல்வளையெறிந்தபடலமுற்றியது.

மேருவைச்செண்டாலடித்தபட்டம்.

எழுதிடையாளியிருத்தம்

அண்டாந்த வானுழந்த வானா தேனை யரசாகோன்
வண்ட லாபு மெளவி சிறந்த வானோபி ரிந்து வெணபுறங்
கண்ட வண்ண மின்ன தன்ன கண்ணி நா ன மேருவிற
செண்டெ ரிந்து வையபெ டுத்த செயலு நனகு செயலுவாம்.

இ - ள். போபுரிந்த இத்தனைத புதுவான் அஞ்சுபட்ட உகிராபாண்டியர் வண்
கென் ஒலிக்கின்ற (மலர்மலைகுடிய) மகுடந்தகா வலையுநுஞ்சொழ்திப் புறங்கண்ட
திருவிளையாடல் இ - த். அவ்வுகிரபாண்டியா மேருமலையின்கண் சண்டாயுதநதாகிச
சேயநிதியெடுத்த திருவிளையாடலை (இனியாரம்) நன்றாகக் கூற வாரம் — எ - று. (க)

மன்ன வனந் தனகு முன்னா மலய வெறுபின் முனிவாகோன்
சொன்ன திங்கள் விரத மன்னு தொட்டு நோற்ற வரலுமக
நன்ன லஞ்செய பேறு பேரல நங்கை காகதி மதிவயிற
றுன்ன ருஞ்ச யங்கொண் ணெந்த நெருவன வந்து தோன்றினான்.

இ - ள். உகிரபாண்டியர், தமக்கு முன்னே ஐரஸ்நியாமகாமுரிவர்குறிய சோம
வாரவிரத்ததை அககாலத்தொடங்கி அநுடடித்தவா அவ்விரதம் அருளிய பயனலோலக்
காந்திமதிதேவியாரது திருவயிறிலே ஒரு புத்திரன் உதித்தான். — எ - று. (உ)

வயந்த நேபப யந்த தென்ன மைந்த நேபப யந்தபோ
தியந்து வைத்து நகாக ளிபப வினிதி ருந்த புரவலன்
சமந்த மைக்க விந்தி ரன் சயந்த நேபப யந்தநாள்
வியந்த கதத டைந்த விற்பம் வினோம் கிழ்ச்சி யெயறினான்.

இ - ள். மனமதனைப்பெற்றாற்போலப் புத்திரனைப்பெற்றபொழுது நகரத்தார்
வாத்தியம் ஒலித்து நன்குதளிக்கும்படி இருந்த வுகிரபாண்டியா வெற்றிபெருக இந்தி
ரன் சயந்தனைப்பெற்றகாலத்து வியப்புற்று மனமகிழ்ந்தாற்போல மிக்கமகிழ்ச்சியடைந்
தான். — எ - று. (ங)

தென்ன தோறு சாத காதி செயது வீர பாண்டிய
மென்ன நாம வினேரி ரப்பி யெழுநொ ணை கலைமுதற்
பண்ணு கேள்வி கரிசு டேர்கள பரிப டைக்க மம்பயின்
முன்ன காத லான்வி ளங்க வகம் கிழ்ச்சி யடையுநாள்.

இ - ள். (பின்பு) உகிரபாண்டியர் ஐரதகம்முதலியனகடாத்தி வீரபாண்டிய
மென்று நாமகரணஞ்செய்து வேதமாதியவாகசொல்லப்பட்ட தூதர்களைவியினும்

யானைமுதலிய வற்றங்களினும் ஆயுதவித்தையினும் பயில்வித்தலால் அப்புத்திரன் விளங்க(க்கண்டு) மனமகிழ்ந்திருக்குங்கால்.—எ-று. பயில்வித்து என்பது விவ்விஞ்சி தொகை. (சு)

மல்கு மாறில் கோடி ரிந்து மழைசு ருங்கி நதியுரீ
ரொல்கு மாறு பருவ மாறியுணவு மாறியுரொலா
மெல்கு மாறு பசியுழந்து வேந்தனுக்கு விளைபொரு
ணல்கு மாறியலாமை யின்ன னலிய வந்த நாடெலாம்.

இ-ள். (உலகம்) பெருகும்விதமின்றிக் கோள்கள் அனைத்தும் தத்திலைகளில் மாறுதலால், மழைவளஞ்சுருங்கி நதியும் நீாவறப்பக் காப்பருவமாமறி உணவுகளுமாறி உயிர்களெல்லாம் மெலியும்படி பசியாலவருந்தி அரசனாகவு விளைபொருள்கொடுக்கவும் இல்லாமல நாடுகள் அனைத்தினும் வறுமைகள் வருதலுட்படிவந்தன.—எ-று. (இ)

மழைவறந்த தென்கொ லென்று வழநி கூற முழுதுணர்ந்
தழிவி லாத பிரம கற்ப மளவு மெலலை கண்டதூ
லுழவர் கோள்க ளிரவி தன்னை யுற்று நோக்கி நிறலாற்
றழையு மாரி வருடி யாதொர் வருட மென்று சாற்றினார்.

இ-ள். மழையிலலாமைக்குக் காரணம் யாதென்று உக்கிரபாண்டியர் வினவ (அதற்கு)ச் சோதிடதூவைல்லவர் எனையகிரகங்கள் சூரியனேநோக்கி நிறலால் ஒரு வருடமவரை மழைபெய்யாதென்று கூறினார்.—எ-று. (சு)

அறுசீரடியாசிரியவீருத்தம்.

மகவுறு நோயை நோக்கி வருநதுறு தாய்போன் மன்னன்
பகவுறு மதியஞ் சூடும பரஞ்சுடர் முனபோய்த தாழ்நது
மிகவுறு பசியால் வைய மெலிவதை யைய வென்றதுத்
தகவுறு விரவகிக் கண்ணீர் ததுமபிகின் றிரந்து வேண்ட.

இ-ள். பிள்ளையுற்ற பிணியைநோக்கி மனம்வருத்தம் மாதாபோல உக்கிர பாண்டியர், சுந்தரேசுர து சகரிதியை அடைந்துவணங்கி ஐயமோ மிக்கபசியால் உயிர்கள் வருந்துவதென்று மிகவிரவகி அழுது மிகப்பிரார்த்திக்க.—எ-று. ஐ - சாரியை. (எ)

நீரைக்கடல் விடஞ்சேர் கண்டர் காலத்தின் செவ்வி நோக்கி
யிரக்கமில் லவர்போல் வாளா விருத்தலு மருத்தார் மார்பன்
கரைக்கரி தாய துன்பக் கடலில்வீழ்ந் திருக்கை புக்கா
னரக்கார்போரக் கடலி னீந்தி யருக்கனீர்க் கடலில் வீழ்ந்தான்

இ-ள். சுந்தரேசா காலத்தின் சமயம்நோக்கிக் கருணையில்லாதவாபோலச் சும் மாலிருத்தலும் உக்கிரபாண்டியர், கணக்கு அடங்காத துன்பக்கடலில் வீழ்ந்து தம்மானி கையை யடைந்தார். சூரியன் அஸ்தமயமானான்.—எ-று. (அ)

வளளறன் குடைக்கீழ்த் தங்கு முயிர்ப்பசி வருத்த மெல்லாந்
கொள்ளைகொண டிருந்த நெஞ்சிற் குளிர்முகச் செவ்வி குன்றத்
தள்ளருந் துயரின் முழ்கித் தகையிடைத் துயின்ற னாக
வெள்ளிமன் றுடையார் சித்த வேடூராய்க் கனவில வந்தார.

இ-ள். (அடைந்த) வக்கிரபாண்டியர் உயிர்களின் வருத்தமனைத்தும் கீருகித் துள்ளுமனம்போல முகமலர்ச்சிக்குறையத் துன்பத்தோடு தனியிலே நித்திரைசெய்ய அச்சொப்பனத்தில் வெள்ளியமபலவாணர் சித்தராக எழுந்தருளினார்.—எ-று. (க)

அடற்கதிர் வேலோய் மாரி யரிதிப்போ ததனை வேண்டி
யிடர்ப்படல் வரைக்கு வேந்தர் யிருக்கின்ற வெரிபெருன் மேருத்
தடப்பெரு வரையின் மாதோர் தனிப்பெரு முழையி லீட்டுக்
கிடப்பதோ ரெலலை யில்லாக் கேடிலாச் சேம வைப்பு.

கிடைத்துமற் றனைய மேரு கிரிச்செருக கடங்குச் செண்டார்
புடைத்துநின் னானைத் தாக்கிப் பொன்னறை பொதிந்த பாறை
துடைத்துநீ வேண்டுங் காறுந் தொட்டெடுத் ததனை மீள
வடைத்துநினை குறியிட டைய வருகியென றடிக்கா கூற.

இ - ள். (எழுந்தருளிய) சித்தசுவாமிகள் உக்கிரபாண்டியனே மழை இப்போது இல்லை அதைவிரும்பி வருந்தற்க் மேருமலையின்பக்கத்தில் ஒருகுகையிலுள்ளவற்ற சேம சித்தி வைக்கப்பட்டுள்ளது. (அங்கே)சோந்து அம்மேருமலை செருக்குடையதாதலால் அது நீங்கும்படி சண்டையுத்தால் அடித்து நின்தானைவழியதாக்கி அச்சேமநிதியின் அறைமூடியபாறையை எழுப்பி நீ வேண்டுமளவும் (அதிலேபொன்)அள்ளியெடுத்துப் பின்பு அவவறையை அடைந்து நினது இலக்கினையிட்டு வருவாயென்று அருள்.—எ-று. அடிகள் அடற்கதிர்வேலோய் ஐயபவனது அகதுவயஞ்செய்க. (க)

விழித்தன னெழுமான நேரோன விழிகருமுன் கடன்க ளெல்லாம்
தழித்தன்ன மீன நோக்கி கணவனை வல்லமாப போந்து
தழித்தெறி கடல னீக்கத் தொழைபுறமு ருழை மொண்டல்
கிழித்தெழு வாயி னீங்கிக் கீழ்திசை நோக்கிச் செல்வான்.

இ - ள். (உடனே உக்கிரபாண்டியர்) விழித்துச் சூரியோதயத்திற்குமுன் நித்திரைக்கண் முடித்துச் சோமசுந்தரோசனா (வணங்கி)ப் பிரதக்ஷிணஞ் செய்துகொண்டு சேனைக்கடல் புறத்தே சூழ்ந்துவரக் கோட்டைவாயிலி னீங்கிக் கீழைத்திசை நோக்கிச் செல்வாயினார்.—எ-று (க2)

அதிராதன முரசஞ் சங்க மதிராதன வியங்க ளண்டம்
பிதிர்ந்தன வென்ன வார்ப்பப பெயர்ந்துவெண் கவரி துள்ள
முதிர்ந்தான் மறையோ ராசி மொழிபநா வல்லோ ரோத்தப்
புதிந்துபார் கிழியத் திண்டோ பாகுமுன் செலுத்த லூர்ந்தான்.

இ - ள். வெளி. பிதிர்ந்தல் - பிளவுபடல்.

(க3)

பவளக்காற் பிச்சம் பொறகாற் பனமணித் கவிதை முத்தத்
தவளக்காற் பதாகைக் காடுந் தானவா னருவி தூங்குல்
கவளக்காற் பொருப்பும் பாய்மாக் கடலுமண் மடந்தை யாகந்
துவளக்கால் வயவர் மான்றோத் தொகுதியுஞ் சூழல்போக.

இ - ள். பீலிக்குடை இரத்திரக்குடை வெள்ளிய முத்துக்கள்கோத்த காலையுடைய விருதுகொடிக்காடு மதமாகிய பெரிய அருவியொழுஞ் காலையுடைய கவள

முன்னும் மலைபோன்ற யானை (வெள்ளம்) குதினாவெள்ளம் வீரர் (கூட்டம்) குதினா
பூட்டிய தேர்க்கூட்டம் இவைகள் பூதேவி உடல்வருத்தச் சூழ்ந்துவரவும்.—௭-று

கோழினர் ஞாழ லன்ன கோட்டுகிர் புலவுப் பேழ்வாய்த்
தாழ்சின வுழுவை யொற்றைத் தனிப்பெருங் கொடியுங் கூனற்
காழ்சிலைக் கொடியுளு சூழக் கயற்கொடி நிலந்து ழாங்கை
யேழுயர் வரைமேற் றேன்றி யிருவிசும் பகடு கீற.

இ - ள். கொழுவிய பூங்கொத்துள்ள சூங்குமர அரும்புபோன்ற வளைவுடைய
நகழும் புலால்நாற்றமுள்ள பிளந்த வாயும் மிக்ககொபமுமுடைய புலிக்கொடியும் வளை
ந்த வலிய விற்கொடியும் (தண்ணைச்) சூழ்ந்துவர மீன்கொடியானது பூமியைத் தீண
நெ் துதிக்கையுள்ள ஏழுமுழ முயானை யானைமேற் றேன்றி ஆகாயத்தின் வயிற்றைக்
கிழித்துச் செல்லவும்.—௭-று. (௭௫)

தென்கடல் வடபா னோக்கிச் செல்வது போலத் தென்னன்
றன்கட லணிகம் கன்னித் தண்டமிழ நாடு நீந்தி
வன்கட நெறிக்கொண் டேகி வளவாகோ நெதிராகொண டாற்று
நன்கடன் முகம னேற்று நளிராபுன னாடு நீந்தி.

இ - ள். வெளி. தண்டமிழ் (வழங்கும்) கன்னிநாடென்க. கடம் - காடு, நன்
கடன் முகமன் - நல்லமுறையாகிய உபசாரம். (௭௬)

தண்டக நாடு தள்ளித் தெலுங்கநா டகன்று சாய்தாட்
கண்டகக் கைதை வேலிக் கருநடங் கடந்து காடுந்
தொண்டகத் துவைக்குங் குன்று நதிநளுந் துறநது கள்வாய்
வண்டக மலர்க்கா வேலி மாளவ தேச நண்ணி.

இ - ள். வெளி. சாய்ந்த பாதத்தையும் முள்ளையுமுடையகைதை - தொண்ட
கம் - குறிஞ்சிநிலப்பறை. கள்வாய்ந்து வண்டுகளைத் தம்மிடத்துடைய மலர்களின்கா.

அங்குரின் நெழுந்து தீவா யருஞ்சர நெறிப்பட்டேகி
மங்குனின் நதிருஞ் செம்பொன் மாடரீள் விராட நண்ணிக்
கொங்குரின் நவிழங் கானங் குன்றொரீஇ வாலை பாயத்
தெங்குரின் றிளரீ சிந்து மத்திய தேயத தெய்தி.

இ - ள். வெளி. தீவாய் அருஞ்சரம் - தீவாய்ந்த செல்லுதற்கரிய பாலைநிலம்.
கொங்கு நின்ற அவிழங் கானம் - மகரநதம் (பரவ) நின்ற மலரும் மலர்களுடைய
முல்லை நிலம். (௭௭)

அந்நெடு நாடு நீங்கி யாடலே றுயர்த்த தோன்றல்
பொன்னெடுஞ் சடையிற் றுழ்ந்து புனிதமார் தீர்த்தக் காசி
நன்னெடு நகர மெய்தி நளிராபுனற் கங்கை நீநதிக்
கன்னெடு நெறிய நேக காவதங் கடநத பின்னர்.

இ - ள். வெளி. ஆடல் ஏறு உயர்த்த தோன்றல் - வெற்றியுடைய இடப்பக்கொடி
ஏந்திய சிவபிரான். தாழ்ந்து - தங்கி. (௭௮)

மடங்கன்மா நாகம் யாளி வழங்கலான் மணிதா செல்லா
கீடங்கடக தாக வஞ்ஞாற றிரட்டியோ சனைத்தா மெல்லைக்
கடங்கெழு குமரி கண்டங் கடந்தும் றதுபோ லெட்டித்
தடங்கெழு கண்டங் கொண்ட பாரத வருடத் தாளி.

இ - ன். சிங்கம் பெரியயானை யாளி இவைகள் சரித்தலால் மாதுடர் செல்லக்
கூடாத இடங்களைக் கடந்து ஆக ஆயிரம்போசனையனவுடையதாகிய அருநெறிகள்
பொருந்திய குமரிகண்டங் கடந்து அடிபோல விரிந்த எட்டுக்கண்டங்கொண்ட பாரத
வருடங்கடந்து —எ-று. (௨௦)

யாவையு மீன்றா டன்னை யீன்றபொன் னிமயங் தனனைத்
தாவியப புறமபோயப போசு ந்தும்புகிம புருடகண்ட
மேவியங் கதுநீத சேம வெறபடைந் ததுபிணை
வோவியப புறத்துத் தோன்று மரிவரு டத்தை யுற்று.

இ - ன். உமாதேவியானைப் பெற்ற பொன்களுள்ள இமயமலையைக் கடந்து அப்
பாற்சென்று போகங்கள் மிகக் கிம்புருட கண்டதையையடுத்து அதனைக்கடந்து ஏமவெற்
பினைச் சாந்து அது பிற்படக்கழித்து அப்பாற் றேன்றும் அரிவருட கண்டத்தை
யடைந்து.—எ-று. (௨௧)

உற்றது கழிந்தப பாற்போய் ரிசதவெற் பொழிந்து சமபுப
பொற்றருக் கணிகரல யாறு போகினா விருத கண்டத்
துறறனன கண்டான மூன்று ரொருங்கடு ஞான்று கூனி
வெற்றிவெஞ் சிலையாய் ரினற வெற்பினை மலய வெற்பன்.

இ - ன். அடைந்த அவ்வரிவருட கண்டத்தைக் கடந்து அப்பாற்சென்று ரிசத
வெற்பினைக் கடந்து பொன்மயமாகிய நாவல்மரக் கனி சிந்துஞ் சாறுகிய யாறுசெல்
லும் இளாவிருத கண்டத்தை அடைந்து முப்புரத்தையும் ஒருங்கே கெடுக்குங்காலத்து
வளைந்து வெற்றிபெற்ற ததுசாய்நின்ற மேருமலையை உக்கிரபாண்டியா கண்டா.—
எ-று. உற்றனன் - முற்றெச்சம். (௨௨)

வீவம்படை மறவர் சேனை வெள்ளநீத் தேகித் தென்பாற்
சம்புவின கணியின் சாறு வலம்படத் தழுவி யோடு
மம்பொனீ ராறு மாற்றி னருகுபொன் மயமாய் நிற்கும்
பைம்புனங் காணு நோக்கி வளைந்துதென் பாலவந் கெய்தா.

இ - ன். வெவ்விய படைகள் எந்திய வீரசேனைவெள்ளத்தினிங்கித் (தனியே)
போய்த் தென்பாலுள்ள நாவற்கணியின்சாறு வலமாகத் தழுவி யோடும் அழகிய பொன்
மயமாகிய நீருள்ள சாம்பூதமும் அந்நதியினருகே சுவர்ணமயமாயிருக்கும் பசிய கொ
ல்லைகளையும் காளைகளையும் கோக்கிச் சூற்றி அந்நாவல் நின்ற தென்பக்கம் வந்துசேர்
ந்து.—எ-று. (௨௩)

அவ்வரை யரசை கோக்கி வரைகளுக் கரசே யெந்தை
கைவரி சிலையே பாரின் களைகணை யளவில் வானந்
தைவரு சுடருங் கோளு நாள்களுந் தழுவிச் சூழூந்
தெய்வத வரையே மேலைத் தேவரா லயமே யென்ன.

இ-ள். அம்மேருமலைக் கதிபதியை நோக்கி, மலைகளைத்திரும்பும் இராஜாவே என்றந்தையாகிய சிவபிரானது திருக்கையிலுள்ள வரிந்துகட்டிய தறுசே பூமிக்காதா மே ஆகாபத்தை உள்ளாவிரஞ் சூரிய சந்திரரும் கோள்களும் நகைத்திரங்கனும் பொருந்திச் சூழும் தேவகிரியே மேம்பட்ட தேவராலயமே என்று.—எ-று. (௨௪)

மாணிக்க மிமைக்கும் பூணன் விளித்தலும் வரைக்கு வேந்தன்
பாணித்து வரவு தாழ்ப்பப் பாகசா தனனை வென்றோ
ணைத்தன் சினமு மேரு நகைவரைச் செருக்கு மாறச்
சேணுற்ற சிகரந் தன்னிற செண்டின லடித்து நின்றான்.

இ-ள். உக்கிரபாண்டியர் அழைத்தலும் அம்மலைக்கதிபன் வருகைமிகத் தாமசிக்கவும் அவ்வுக்கிரபாண்டியர் நாணமுற்றுத் தங்கோபமும் விளங்கும் அம்மலைக்களையன்றக்கும ஒழியும்படி முடியிலே சண்டாயுதத்தால் அடித்தார்.—எ-று. (௨௫)

அடித்தலு மசையா மேரு வசைநதுபொற் பந்து பொலத்
துடித்தது சிகர பந்தி சுரர்பயின் மாட பந்தி
வெடித்தன தருண பாணு மண்டலம் விண்டு தூளாய்ப்
படித்தலை தெறித்தா லென்னப பன்மணி யுழாந்த வன்றே.

இ-ள். வெளி.

(௨௬)

புடைவரைக் குலங்க ளெட்டும் புறந்தழீஇக் கிடக்குஞ் செம்பொ
னடைகலோர் நான்கு நான்கு கிடங்கரு மலர்ந்த நான்கு
தடமலாப் பொழிலு நான்கு தருக்கருஞ் சலித்த வம்மா
வுடையவ னிடைபூ றுற்று லடுததவாக குவகை யுண்டோ.

இ-ள் வெளி. அவ்வுட்குல பர்வதங்கன, தெற்கில் நிசத்தகிரி - ஏமகூடகிரி - இமயகிரி. வடக்கில் நீலகிரி - சுவேதகிரி - சிருங்ககிரி. மேற்கில் கந்தமாதனகிரி. கிழக்கில் மாலியவான்கிரி. அடைகலோர் நான்கு, கீழ்நிசையில் மந்தரபர்வதம். தென்றிசையில் கந்தமாதனபர்வதம். மேலநிசையில் விபுலபர்வதம். வடநிசையில் பர்சுவத்திரி பர்வதம். நான்கு கிடங்கர், கிழக்கில் சயித்திர்க்காடுவில் தாமரை நிறைந்த தாகமென்னும் ஓடை. தெற்கில் விசித்திர்க்காடுவில் குமுதோற்பலங்கள் நிறைந்த மானதசர் சென்னும் ஓடை. மேற்கில் வைப்பிரசாடுவில் செந்தாமரை நிறைந்த விமலோதகமென்னும் ஓடை. வடக்கில் திருதாக்கியாடுவில் நீலோற்பல நிறைந்த மனோரதமென்னும் ஓடை. நான்கு பொழில், கிழக்கில் சயித்திரம். தெற்கில் விசித்தினை. மேற்கில் வைப்பிரசம். வடக்கில் திருதாக்கியம். நான்கு தருக்கள், கிழக்கில் கடம்பு. தெற்கில் நாவல். மேற்கில் அரசு, வடக்கில் ஆல் (௨௭)

புடைத்தபின் மேருத் தெய்வம் புடைக்குல வரையெட் டென்னப்
படைத்தவெண் டோளு நான்கு முடியுமேற படுவெண் சோதி
யுடைத்தனிக் குடையுங் கொண்ட வருவினோ டெழுந்து நாணிக்
கிடைத்தது சுருணை வேந்தன் கிளாசினந் தணிந்து நோக்கா.

இ-ள். அடித்த பின்பு மேருதேவதை அவ்வுட்புயங்களும் நான்கு சிவங்களும் மேற்கவித்த குடையுங் கொண்டவடிவத்தோடு எழுந்து நாணமுற்று எதிர்ப்பட்டது உக்கிரபாண்டியர் மிகக்கோபந் தணிந்து கருணையோடு பார்த்து.—எ-று. (௨௮)

இத்தனை வரவு தாழ்த்த தென்னென மேருத் தெய்வம்
'வித்தக நம்பி கேட்டி மீனெடுக் கண்ணி யோடும்
பைத்தலை யாவம் பூண்ட பரணையிப படிவங் கொண்டு
நித்தலும் போகிப் போகி வழிபடு நியமம் பூண்டேன்.

இ - ள். வருகை இவ்வளவாகலம் தாபசித்தது யாதுகாரணமென வினவ (அதற்கு) மேருதேவதை சதுரப்பாடுடைய பாண்டியரோ கேட்டீர் மீநாட்சிதேவியாரையும் சுந்தரோசனாரும் இவ்வடிவங்கொண்டு நாடேற்றும் போய்ப்போய் வழிபடுகிற நியமங்கொண்டிருந்தேன.—எ-று. (௨௧)

இன்றுகேட் டிலையோ வைபா வேந்திழை பொருத்தி தாமம்
துனமுமா கடலின் மொகசு சுழித்தலைப்பாட்டு வெள்ளி
மன்றுளா டியபொற பாதும வழிபட்டன மறந்து தாழ்த்து
நின்றனளே னினைய திகை னிமிதமுடைய பாட்டேன.

இ - ள். ஐயரோ இன்று நிசங்கத செய்கிறபா ரோடகவிலையா? ஒரு பெண்ணினது மிக்க காமசுடலின் மோசசுசுழியில் அகடபட்டி சுந்தரோசனா வழிபடுதலையும் மறந்து வரததாமதித்தேனே இத்தங்கு செயதகாரணம், சிவன (உமாமால்) அடியும் பெற்றேன.—எ-று. (௨௨)

திருவடி பிழைத்த நீங்கு தோதனை சிந்தனை லையன
மருவதோ ருறுநி தாறுந் தகத்தோ லைமமா நென்னலை
வருவது முண்டாங் கொலலோ மறந்து நிற்க மனமுற
பருவரை மார்ப வகத பரிசெனகொல பகர்நியெனன.

இ - ள். சுந்தரோசனா திருவடிகளு (யான) தவறிய குற்றத்தை (நீரோஅடி க்கு) தீர்த்தீர் ஐயரோ இறைப்பாக்க நீர் செயவதோர நனையும் (அதற்குத்) சகத்தோர் பிரதியுபகாரம் என்னாற் செய்வது முண்டோ அது நிறக. பாண்டியரோஜோ நீர்வந்த காரியம் யாது கூறுவீரென்று கேட்டா —எ-று. கொல - மறது - அசைகள். (௨௩)

மன்னவன் வெறுக்கை வேண்டி வந்துன நென்றானைய
வுன்னது புலத்தோரக கேற்ப வுரைபடு மாற்ற தாய
பொன்னவிர் தேமா நீழற் புதைபடக் கிடகருகு செம்பொ
னென்னவங் கையாற் சுட்டிக் காட்டிய தெரிபொற குறறம்.

இ - ள். (அதற்கு) உக்கிரபாண்டியர் திரவியத்தை விரும்பி வந்தோமென்றார். ஐயரோ உம்முடைய நாட்டார்க்கு இசைய உரைக்கப்படுமாற்றுள்ள செம்பொன் மாமரத்தினிழலிலே சேமித்துக்கிடக்கிறதென்று மேருதேவதை கைவிரலாற் சுட்டிக்காட்டியது.—எ-று. (௨௪)

மின்னகு வேலான் முந்நீர் வேலையை வணக்கங் கண்டோன்
பொன்னறை மருங்கிற் போகிப் பொத்திய பாறை நீக்கித்
தன்னலா வளவிற ருய தபனிய முகந்து முடிப்
பின்னதுக தன்ன தாகப பெயுரிவுச் சினைபுந திட்டா.

இ-ள். (காட்டியவுடன்) உக்கிரபாண்டியர் அப்பொன்னறையின் அருகேபோய் மூடிய பாறையை எழுப்பித் தம்மிச்சையளவினதாய் திரவியுமெடுத்து மூடிச் சேடித் துள்ள பெர்ருளும் தம்நாகத் தம்பெயர் முத்தியையும் (அப்பாறைமேல்)எழுதி.—எ-று.

மினறிகழ் மணிப்பூண் மார்பன் மீண்டுதன் னானையோடு
தென்றிசை நோககிப் பாகன் செலுத்தமான் றடந்தே ஞாந்து
பொன்றிகழ் வரையும் போக பூமியும் பிறவு நீதது
நன்றிகொண மனிதர் வைப்பி னண்ணுவா னண்ணு மெல்லே.

இ-ள். (பின்பு) அவ்வுக்கிரபாண்டியர் திரும்பித் தஞ்சேனையுடன் தெற்குத் திசைநோக்கித் தோசெலுத்தி மலைமுதலியவற்றைக் கடந்து மாதுடர்வதியும் நாடுகளில் வருவாராயினர் வருமிடத்து.—எ-று (௬௪)

மாத்திமர் விராட மனனா மாளவர் தெனுகத் தேயப்
பார்த்திவர் பிறருந் தத்தம் பதிநொறும் வரவு நோககித்
தோர்த்திக் முனிகத் தோடுஞ் சென்றெதிர முகமன் செய்யத்
தார்த்திரு மார்பன் கன்னித் தண்டமிழ் நாடு சார்தான்.

இ-ள். மாத்திமாமுதலிய அரசராதியோ தத்தநகரங்கன்தோறும் தமது நல்வரவைநோக்கிச் சேனையோடு எதிர்சென்று உபசாரஞ்செய்ய உக்கிரபாண்டியர் (அங்கீகரித்துத்) தம்பாண்டிநாட்டை அடைந்தார்.—எ-று.— (௬௫)

கன்னிப்பொன் னெயில்கூழ் செம்பொற் கடிநகர்க் கணிய னுகிப்
பொன்னிற்செய் திழைத்த நீள்கோ புரத்தினைக் கண்டு தாழ்
வுன்னித்தே ரிழிந்தெட் டோடைந் துறுப்பினற் பணிந்தெ முந்து
வன்னிச்செஞ் சுடர்க்க ணெற்றி மன்னவன் மதுரை சார்தான்.

இ-ள். (பின்பு) மதுரைப்பதிக்குச் சமீபித்தவராய்க் கோபுரத்தைத் தரிசித்து வணங்கக் கருதி இரத்தத்தினின்றும் இறங்கி வணங்கி யெழுந்து நெற்றியில் அக்கினியாகிய சிவந்த சோதிக்கண்ணுள்ள சிவபிரானது மதுரைநகரை அடைந்தார்.—எ-று. கன்னி - அழியாமை. (௬௬)

அறத்துறை யநதனா துறந்தவ ரரன்ருள் பற்றிப்
புறத்துறை யடன்ற சைவ பூதியர் புனிதன் கோயிற்
பிறத்துறை யகத்துத் தொண்டா திரண்டெதிர கொள்ள முத்தி
பிறத்துறை வைகை நீக்கு நெடுமதிவ வாயில் புக்கான்.

இ-ள். அறவழியொழுகும் பிராமணர் துறவிகள் சிவபிரான்நிருவடியைப் பற்றிப் புறச்சமயங்களாகிய கலையைகளைந்த சைவச்செல்வர்கள் சுந்தரேசர்திருவாலய் நித்திய கையித்திகங்களை நடாத்தும் அகத்தொண்டர்களாகிய ஆதிசைவர்கள் அனைவரும் திரண்டு எதிர்கொள்ள விளக்கமாகிய முத்தியையுடைய வேகவதி நதியைக்கடந்து கோட்டைவாயிலிற் புழுந்தார்.—எ-று. (௬௭)

கொங்கலர் கோதை மாதர் குங்குமம் பணிப்பச் சிந்து
மங்கல மறுகினேகி மறைகளசூழ் கோயி லெய்தித்
தங்குண யக்னைச் சூழ்ந்து தாழ்ந்தெழுந் தேத்திப் போந்து
திங்குணர் குடுமிச் செல்வத் திருமணிக் கோயில் புக்கான்.

இ - ன். பெண்கள் குளிரும்படி குங்குமகீர் தெளிக்கின்ற சுபம் (விளங்கும்) வீதி வழியேபோய்த் திருவாலயஞ்சேர்ந்து தம்முடைய சுந்தரோசனைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து வணங்கி எழுந்து துதித்துச் சென்று தந்திருக்கோயிலை யடைந்தார்.—௭-து. (௩௮)

பொன்மலைக் கடவு ளீந்த புண்ணிய நிதியை யந்த
நன்மலை மானக் கூப்பி நல்கிப்பல குடியு மோம்பித்
தென்மலைக் கிழவன் நெய்லந தெனபுல வாண ரொக்க
றன்மனை விருந்து காத்தது தருக்கினு னிருக்கு நாளில்.

இ - ன். (பின்பு) உக்கிரபாண்டியர், மேருமலைக்கடவுள் கொடுத்த திரவியத் தை அம்மேருமலைபோலக் குவித்துப் பலகுடிகளுக்குக் கொடுத்துப் பாதுகாத்தது தே வர்முதலாயினையுங் காத்துக் களிப்போடிருக்குங் காலத்தில்.—௭-து. (௩௯)

ஐவினை நடாத்து மீச ன்ணையா டைக்குங் கோளுளு
செய்வினைத் திரிவு மாறத் தென்னனா டெங்கு மாரி
பெய்வினை யுடைய தாகிப பெருவளம் பகிர்ந்து நலக
வுய்வினை யுடைய வாகி யுயிரொலாந ளுழைந்த வன்றே.

இ - ன். பஞ்சகிருததியாளு செய்யுளு சுந்தரோசன ஆஞ்ஞையால் நடக்கும் நவக் கோள்களும் (மழையில்லாமைக் கேதுவாயெ) நிலைமாறுதற நெழிலி வீங்குதலால், பாண்டிநாடு முழுதும் மழைபொழியுந் தொழிலுடையதூகி மிகவளங்களைப் பங்கிட்டுக் கொடுக்க எல்லாவுயிர்களும் (பசினோய்நீங்கிப்) பிழைக்குஞ் செயலுடையனவாய்ப் பெ ருகின—௭-து. (௪௦)

எழுசீரடியாகிரியவ்ருததம்.

புவனியிம் முறையாற் புரந்தளித் தாரம் பூண்டபாண் டியன்றிரு மகனுக்
கவனியே ழறிய வீரபாண் டியனென றணிமுடி கவித் தர சளித்து
நவநிர திசய பூரண விற்ப ஞானநோக கருளிய மதுரைச்
சிவனடி நிழலிற் பிளபபறப் பழைய தேசொடு நிறைநதுவீற் றிருந்தான்.

இ - ன் உக்கிரபாண்டியர் இப்பூமியை ரீதியால் நன்றாகக் காத்து, வீரபாண்டி யனேயென்று அழைத்துத் தம்முடைய புத்திரனுக்கு மகுடஞ்சூட்டி அரசாட்சியைக் கொடுத்துப் (பின்பு) புதுமையாகிய மிகவுயர்ந்த பூரணந்த ஞானநோக்கத்தைப் (பரி பக்குவாக்கு) அருளும்பொருட்டு மதுரைபதியில எழுந்தருளியிருக்கின்ற சுந்தரோச ரது திருவடி நிழலின்கண் இரண்டறப் பழைய ஒளியொடு வியாப்பியமா யமர்ந் தார்.—௭-து. (௪௧)

மேருவைச்செண்டாலடித்தபடலமுற்றியது.

ஆகச்செய்யுள் - ௧௧௫௨.

வேதத் துக்குப்பொருளருளிச்செய்தபடவம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலாகிரியவிரும்பம்.

உலம்பொரு தடந்தோ ளுக்கிரச் செழிய னுயரிய மேருமால் வரையைப், பொலம்புரி செண்டாற் புடைகதுன்வப் பெடுத்துப் போந்தரு ளடைந்தவா புகன்றும், வலம்படு திணிதோள் வீரபாண் டியன்கோல் வழங்குநாண் மது னாயெம் பெருமான, புலம்பொரு முனிவர் தேற்கால் வேதப் பொருளுணர்த் தியதிறம் புகல்வாம்.

இ-ள். திரண்ட கலனுப்போலும் பெரிய புயங்களுடைய உக்கிரபாண்டியர் உயர்ந்த மகாமேருமலையைப் பொன்னாலாகிய சண்டாயுத்ததினாலே தாக்கித் திரவிய மெடுத்து வந்து சுந்தரோசரது திருவருளையடைந்த திருவிளையாடலைக் கூறினோம். வெற்றிபெற்ற திண்ணிய தோளையுடைய வீரபாண்டியன் செங்கோல் செலுத்தும் போது சுந்தரோசா இவ்விருப நிகிரகஞ்செய்த முனிவர்கள் தெளியும்படி நான்கு வேதங் களின் பொருளையுணராததிய திருவிளையாடலை (இனிபாம்) கூறுவாம்.—எ-று. (க)

ஐம்பெரும் பூநிலைதிரிந் தீரோ முடுக்கிய வுலகொடு மயன்மா, லும்பர் வான் பதமு முதித்தவா ரொடுங்க வுருதததோ ருழிவந் தெய்தச், செம்பொ ருண் மறையு மொடுங்கிய வழிநாட் செஞ்சுடாக் கடவுண்முன் மலரும், வம பவிறு கமல மெனவரன் றிருமுன் மலாந்ததா கிலமு மாதோ.

இ-ள். பஞ்சமகாபூதங்களும் தத்தநிலை மாறுபட்டு உலகமுதலியன தோன்றி யவாறே ஒடுங்கும்படி கோபத்தோடு ஒருழிககாலம்வர மெய்ப்பொருளுடைய வேதங்க ளும் ஒடுங்கின. பின்பு இருதயுகத்திலே சூரியன்முன்பு மணங்கமழ்ந்த விரியும் புதிய கமலமலர்போலச் சிவபிரானது சத்திசங்கற்பரூபசநநிதியில் (ஒடுங்கியமுறையே) யா வந் தோன்றின.—எ-று. இங்ஙனம் பொதுவகையார் சிருடடிகூறி இனிச் சிறப்பு வகையார் கூறுகின்றார். (உ)

பண்டுபோற் பின்னு முததொழி னடாத்தப் பராபரஞ் சுடாதிரு வுள்ளந் கொண்டுபோத் திகிரி வலவனைத் தரவித் குரிசிறன் னாபிமுணை டகத்தில வண்டுபோற பிரம னுதிததுமு வுலகும் வரன்முறை படைக்குநா ணஞ்ச முண்டுபோற் றியவா னவாகுதிய ரளித்த வும்பர்நா யகன்றிரு வாக்கில்.

இ-ள். முன்புபோலப் பின்பும் படைப்பாதி முததொழிலும் நடாத்தியருஞ்ச் சிவபிரான் நிருவுளங்கொண்டு முதலிலே விஷ்ணுவைப் படைக்கப் பின்னர் அஷ்விஷ் ணுவினது உருதியகமலத்திலே பிரமாதோன்றி உலகங்களை முறையே படைக்கும் போது சிவபிரானது திருவாக்கிலே.—எ-று. (ங)

பிரணவ முதித்த ததனிடை வேதம் பிறந்தன நைபிசா ரணியத் தருணிறை முனிவர் கண்ணுவர் கருக்க ராதியோ ரோதலுந் மகன்றின் பொருணிலை தெரியா துள்ளமு முகமும புலர்ந்தன ரிருப்பவப் போத்த் திருணமல வலிவென் மவனா பத்த னென்றொரு வேதியன் வந்தான்.

இ-ள். பிரணவமும் (அதிலே வியாகிருதியும்) அதிலே வேதங்களும். தோன் னுன். கைமிசாரணிய வாசிகளாகிய கண்ணுவராதி முநிவர் அவ்வேதங்களை. அத்தியய னஞ்செய்து அவற்றின் உண்மைப்பொருள் தெளியாமல் அகமும் முகமும் வாடியிரு க்க, அப்பொழுது நிருமலராகிய அரபத்தொன்னும் ஒரு முநிவர் வந்தார்.—எ-று. மல வலி - ஆணவசத்தி. (சு)

வந்தவே தியனை யிருந்தவே மயாகன் வரவெதிர நிறைஞ்சிவே நிருக்கை தந்தவே லையிலம் மறைபவன முனிவர் தமைமுக நோக்கியீ துரைப்பான் பந்தவே தனைசா லாவெறுப பிகரத பண்பின ராயினீர் நீவிர் சிந்தைவே முகி முகப்புலார் திருக்குஞ்செய்தியா தெனவவர் சொலவார்.

இ-ள். வந்தமுநிவரை இருதமுநிவாகன வரவுநோக்கி எதிர்கொண்டு வண் கூகி வேரோசனை இட்டபொழுது (அங்கிருந்த) அவ்வரபத்தமுநிவர் மந்தைய முநி வர்களைநோக்கி இத்தனைக் கூறுகின்றா (முநிவர்களே) நீங்கள் மிக்க பந்தவேதனையும் விருப்புவெறுப்புள்ளும் நீங்கியவர்களாயிருந்தும் அகமவெறுபட்டு முகம்வாடியிருக் குஞ் செய்தியாதென வின்வ (அதற்கு) அம்முநிவர்கள் கூறுகின்றார்கள்.—எ-று. (இ) மருட்படு மாயை கழிந்தவன் மொழிந்த மறைபயின் றுரைசெய்தே சிகனற் றிருட்படு மனத்தே மிருத்துமா லைய யாதுருழி தற்கெனக் கேட்ட தெருட்படு மனத்தோன செப்புவான் வேதஞ் செப்பிய சிவபரஞ் சுடரோ ய்ருட்படி வெடுத்துப் பொருளையு முணாதது மல்லது சூழ்ச்சியா தறையீர்.

இ-ள். ஐயபோ மயக்கத்திற்கேதுவாகிய மாயையைக்கடந்த சிவபிரானருளிய வே தங்களை ஒதி அவற்றின் உண்மைப்பொருளை யுணர்த்தும் ஆசாரியரின்றி அஞ்ஞான நிறைந்த மனத்தை யுடையோமாக விருக்கின்றோம் (ஆதலால்) இதற்கு ஆலோசனை யா தென்று வின்வ (அதனைக் கேட்ட அரபத்தமுநிவர் கூறுகின்றார். வேதங்களை அருளிய சிவபிரானே அருளினாலே திருவுருக்கொண்டு அவற்றின் பொருளையும் அறிவுறுத்தலுவார். இஃதென்றிப் பிதிது ஆலோசனையாது கூறுங்கள் (என்றுசொல்லி)—எ-று. இருத்தும் வலித்தல விகாரம். (சு)

பண்ணிய தவத்தா லன்றியா தானுமபுபொருள பிதிநிலை தவமும் புண்ணிய தலத்தி னலவது பனியா புண்ணிய தலத்தினும் விழுப்ப நண்ணிய சைவ தலத்தினி லியற்றி னலகுமச் சிவதலங் களினு மெண்ணிய வறிக தலத்தினி லியற்றி னிருந்தவ மெளிதுடன் பயக்கும்.

இ-ள். தவங்களினுன்றிப் பிதிதொன்றினாலும் கைகூடும் பொருளில்லை. தவ ன்களும் புண்ணியசேஷத்திரத்தினன்றிக் கைகூடமாட்டா. புண்ணிய சேஷத்திரங்களி னும் சிறந்த சிவசேஷத்திரங்களிலே தவஞ்செய்தால் அது (எளிதிற)கைகூடும். அச்சிவ சேஷத்திரங்களினும் மிகக்கத்தக்க உயர்ந்த சிவசேஷத்திரத்திலே தவஞ்செய்தால் மிக வெளிதாக விரைந்து கைகூடும்.—எ-று. (எ)

அத்தகு தலமற் றியாதெனி னுலக மகிவமுந் தன்னுடம் பான வித்தன் சென்னிப் பன்னிரு விரனமேல விளங்கிய தலமது சீவன் முத்தரா யெண்ணில் வானவர் முனிவோர் முயன்றுமா தவப்பய னடைந்து சித்தமா சுகனறு வறிவதென் றறநூல் செப்பிய மதுரையந் நகரில.

இ - ன். அவ்வுயர்ந்த சிவசேஷத்திரம் யாதெனில் விராட்புருடனது சிவசின் பன்னி
ரன் டங்குலத்துக்கு மேலாகக் கொள்ளப்பெற்றதும் தேவர்முன்வர் ஜீவன்முதலாய்ச்
சித்தமாகநீந்து வசிக்கப்பெற்றது மரகிய மதுரைப்பதியாம் ஆப்பதியிலே —எ-று.(அ)

தெளிதரு விசுமபி னிழிந்ததோர் விமான சிகாமணி யருகுதென் மருங்கின்
முளிதரு பராணா வுட்கிழை பிரியா முழுமுதல் வழிபடு மறவோர்க்
களிதரு கருணை முகமலர்ந் தளவா வருங்கலை யனைத்தையுந் தெளிவித்
தொளிதரு மகேய பூர்த்தியே நங்குட நோதிய மறைப்பொரு ளுணர்த்தும.

இ - ன். (திருக்கோயிலின்கண்) சிறந்த இந்நிரவிமானத்துக்குத் தென்புறத்தில்
உலர்ந்த (பொருக்குள்ள) பருத்த அனாயுண்டய கல்லாவிழையில் அமாத முழுமுதற்
கடவுளாகிய, வழிபட்ட சுகராதிரிமுரிவாரு எல்லாநிலையும் விளக்கி விளங்கும் உயர்
ந்த தக்ஷிணமூர்த்தியே தாமருளிய வேதங்கனின் பொருளை உங்களுக்கு உணர்த்து
வார் —எ-று. அளிதரு கருணை - அன்புபெற்ற அருள். (க)

அங்கவன நிருமு னருந்தவ வீரந் மாற்றுவான் செல்லுபி னெனவப்
புங்கவ னருளபொல வந்தமா தவனபிள் புனிதமா முனிவரு மங்கை
பங்கவன் மதுரைப் பழிபுத்தூ தம்பொற் பினமணிக் கோயிலபுக காழிச்
சங்கவன் தைபோல வளைசெறி செழுமபொற் குமனைத் தடாகநீராடி.

இ - ன். அவ்வுயர்ந்த தக்ஷிணமூர்த்திசநிதியிலே தவஞ்செய்யச் செல்லுங்க
னென்றுகூற, அக்குருமூர்த்தியின் அருள்போலவந்த அவ்வரபத்தமுரிவாபினை
எனையமுரிவர்கள் மதுரைப்பதி சோகது பொற்றாமரை வாவியில் மூழ்கி —எ-று. (௧0)

ககாகடந் துள்ளங் கடந்தவன் புந்தக் கடிதுபோய் நானகிரு வெளளி
வகாகடம் பிடரிந் கிடந்ததோர் மேரு வகாபுனா விமானமேற் காணு
வகாகடம் பொருளைக் கண்களாற் கண்டாம் குமபாதம் பிரானேகோ கண்டு
நிகாகடந் திடுமேபி ரின்பவா ரியிலுஞ் சேணிலத் திலுமவிழந் தெழுந்தார.

இ - ன். எல்லையின்றி யுளத்தை விழுங்கியெழுந்த அன்புசெலுத்தச்சென்று கூவர்
ணவிமானத்தில் அமாத, அகக்கண்ணுற காணக்கூடாத வேதங்கனினர்த்தத்தை மு
க்கண்ணுற் கண்டாற்போலச் சொக்கவிவகப் பெருமானைத் தரிசித்தது அலையற்ற பேரின
பக் கடலினும் தூரத்தே புரியினும் விழுந்து (பின்பு) எழுந்தாங்கள்.—எ-று. உரைகள்
இலக்கணையால வேதங்களை யுணர்த்தியது (கக)

கைதலை முகிழ்த்துக் கரகர ணங்கள் கம்பிதஞ் செயதுகண ணருவி
பெய்தலை வெள்ளத் தாழ்ந்துவாய் குழறிய பிரமன்மா லினனமுந் தேரு
மைதழை கண்ட வெள்ளிமன் குடும வானவர் நாயக வாணே
ருய்தர விடமுண் டமுதருள் புரிந்த வுத்தம போறறியென நேத்தா.

இ - ன். கரங்களைச் சிரமேற்கூப்பி நடுங்கி (மனமுருகிக்) கண்ணீர்பொழிந்து
அலைகின்ற வெள்ளத்தில் (உடல்) மூழ்கி நாத்தமொழி நீலகண்டோ, தேவநாயகனோ, விட
த்தை யருந்தி அமிர்த்தத்தை யருளியவுததமனோ நாத்தருளுகவென்று துதித்தது.—எ-று. (1)

மறைபொருள் காணா துள்ளமா லுழைது வாழிய வெய்க்குநீ யோயர்
நினைபொரு ளாகி நின்றனை யதற்கு நீயலாற பொருளிப்பிறி தியாடுதல்
நிறைவனை யிறைவன் பங்கிலங் கயற்க ணிறைவியை யமமுறை மேக்தி
முறைவலஞ் செய்து வடகிழ மொருந முாததிமுன செய்தினர் முனிவோர்.

இ - ள். (வேதங் ளின்) மந்தணப்பொருளைக் காணாமல் மயங்கி வாழிய அடி
யேங்களுககுத தேவரீரோ அம் மறைகளினின்றந்த பொருளாய்நின்றீர் அம்மறைகளுக்
குத் தேவரீரன்றிப் பிறிதுபொரு ளில்லையென்று அப்பெருமானை (தேவரீர்தது) அவகயற்
கண்ணி யம்மையானாயும் அவங்னம் (உணங்கித்) சூழித்தப பிரதவினைஞ்செய்து தனி
னாமுத்தி சநந்தியை அமமுநிகாசன் அடைந்தாகன்.—எ-று. (கரு)

சீதளப் பளிக்கு மேவியுந் பளிகுதச் செழுமலை பதித்ததுப் பன்ன
பூதமுஞ் செவ்வாய மலருமுக கணலும பங்கயச் செங்கர நான்கும
வேதமுத் தகமு மமுதகும பமுநதன விழிமணி வடமுமெய்ஞ் ஞான
போதமுத்தியாயுத் தரித்ததோர் தனிமைப்போதன் முனமுநதெழுந்தேக்கா

இ - ள். (அடைந்தது) குளிரந்த பளிங்கு (மலைபோல வெள்ளிய) திருமேனியும்
அழகிய அம்மலையிற் பதித்த பவனம்போலும் பாசவந்தும் செங்கரம் மலர்போலும் திரு
வாயும் மூன்றுகண்களும் செங்கரமாமலைபோலும் நான்கு திருக்கரங்களும் (முறையே
வலமிடமாகிய மேற்றிருக்கரங்களிலே) உருத்திராகமணியாலையும் அமிதகலசமும்
(கீழ்த்திருக்கரங்களிலே) சினமுத்தியாயும் சிவஞானபோத புஸ்தகமும் தரித்த ஒப்பற்ற
தனிமுநாத் தி சந்திரியிலே வணங்கி எழுந்து வந்தது.—எ-று. வேதம்-ஞானம்.

ஆணவ கனம் மாயைகளாகிய மும்மலமு நீங்கி ஆன்மாச் சிவவியாபகத்தில்
வியாப்பியமாய் இரண்டற நிறவேண்டுகென உபதேசித்தருளினமை தோன்றக் கதிட்
டை அநாமிகை மத்திமை மூவிரல்களு நீங்கித் தாசுசுனி அங்குட்டத்தோடு இரண்டற
அடங்கிநிறகுஞ் சினமுத்தியை ஒருகரமும, உபதேசப்பொருளேசுகிந் திகக்கவேண்டுமென
பது தோன்ற வேதத்தை மூலமாகவுடைய சிவாகாசாரபூதமான சிவஞானபோதம் ஒரு
கரமும, சிந்தித்தபின் தெனிகது ரிட்டையாகிய ஞானத்தினிறகவேண்டு மென்பதுதோ
ன்ற ஞானமிாத கும்பம் ஒருகரமும, வாசனாவ நீக்கத்தின்பொருட்டு முடிபிபஞ்சாக்கா
ஜபம் பண்ணவேண்டுமென்பது தோன்றச் செபவடம் ஒருகரமும உடையராயினு னொன
பூர், பங்கயச் செங்கர நான்கும் வேதமுத் தகமு மமுதகும பமுநதன் விழிமணி வடமு
மெய்ஞ் ஞான போதமுத் தியாயுத் தரித்ததோர் தனிமைப் போதன என்றா.

“மும்மலம் வேறுபட் டொழிய மொய்த்துயி

ரம்மலந்த தாணிழ லடங்கு முணமையைக்

கைம்மலர்க் காட்சியிற் கதுவ நலகிய

செம்மலை யலதுனஞ் சிந்தி யாதோர்”

எனத் திருவானைக்காப் புராணதாலுடையார் கூறியவாற்றல், சின்புத்தினை
கொண்டமை உணாக. (கசு)

வடகிழ ஸ்மரந்த மறைமுதன் மேதா மனுவெழுத் திருந்து மிரண்டுந்
திடமுற வரபுத் தன்றறை நெளிகது தேணிறை மதிமுத லடைவிற
படுமதி யுளவுந் தருப்பண மோமம் பார்ப்பன வுண்டிமுப் போது
மடைவுற துவன்று நோற்குமா தவமு னருமறைப பொருள்வெளிவருமால்.

இ-ள். கல்லாளிமூலில் எழுந்தருளிய மேதாதக்ஷிணமூர்த்தி மந்திராக்ஷரம் இரு, பத்திரண்டும் அரபத்தமுநீவ ருபதேசத்தால் உறுதிப்படத் தெளிந்து கார்த்திகைமூசய் பூரணமுதல் முறையினவ்ருக கார்த்திகைமாசம் (பூரண) வளையும் மூன்றுகாலமும் விதிப்படி ஜபித்துத் தாப்பணம் ஒழம் பிராமணபோசனம் இவைகள் செய்து தவம்புரியும் அம்முரிவர்கள் முன்பு தக்ஷிணமூர்த்தி வெளிப்பட்டு வந்தருள்கின்றார்;—எ-று, பதனரு ஜபித்தால் ஒருதரப்பணமும் துறரு ஜபித்தால் ஒரு ஓமமும் ஆயிரமுரு ஜபித்தால் ஒரு பிராமணபோஜனமும் செய்கவென்பது விதி. (௧௫)

கவிவிருத்தம்.

மானமுனி வோரதி சயிப்பவட நீழன்
மோனவடி வாகிய முதற்குரவ நெண்ணுன்
கூடமி லிலக்கண வுறுப்பகவை நானுன்
கானவொரு காளாமறை யோன்வடிவ மாகி.

இ-ள். அம்முரிவர்கள் அதிகசயிக்க, மௌனரூப முதலாகிரியராகிய தக்ஷிணமூர்த்தி குற்றமற்ற முப்பத்திரண்டிலக்கணமுடைய அவயவங்களும் பதினாறு வயசுமுள்ள ஒப்பற்ற சாளைப்பருவத்தோடுகூடிய பிராமணவேடம் பூண்டு.—எ-று. (௧௬)

நீண்டதிரி முண்டமழ நெற்றிவிழி பொத்தக்
காண்டகைய கண்டிகை வளைந்தொழுகு காதிற
பூண்டகுழை கௌவிய பொலனசெய்பல காக
சேண்டவ ழிளங்குதிர் சிரித்திருள் சிதைப்ப.

இ-ள். நீண்ட திரிபுண்டரவிபூதி நெற்றியின் கண்ணதாகிய அக்கிரிக்கணனை மறைக்கவும் காணத்தக்க அழகினையுடைய (கழுத்திலிட்ட) கண்டிகையொடு வளைந்து நீண்ட திருச்செவியில் அணிந்த குண்டலத்தில அமுத்திய அழகிய இரத்தினங்கள் ஆகாயத்திலே தவழும் இளஞ்சூரியனிலும் ஒளிவீசி இருளைப் போக்கவும்.—எ-று. (௧௭)

உத்தரிய வெண்படம் வலம்பட வொதுங்க
முத்தவள நூலினெடு முத்தமிடை யிட்டு
வைத்தணியு மக்கவட மாலையெறி வாளாற்
பத்தலா மறைத்தமல பந்தவிருள் சிந்த.

இ-ள். வெள்ளிய வத்தரியமாகிய வஸ்திரம் வலப்புறம் ஒதுங்கவும் வெள்ளிய வுபவீத்தொடு முத்துகள் இடையிட்டிக் கோவைசெய்தணிந்த உருத்திராக்கமணிமாலையீசும் ஒளியால் முரிவர்களை மறைத்த ஆணவபாசவிருள் சிதறவும்.—எ-று. (௧௮)

கண்டிகை தொடுத்திரு கரத்தினெடு வாகு
தண்டினிடு மாலையிட வாளரவு தள்ள
வெண்கிணி னானவிரி கோவண மருங்கற்
மண்டரிய பட்டிகை வளைந்தொளி தழைப்ப.

*இ-ள். உருத்திராக்ஷங்கள் கோத்து இரண்டு கைகளிலும் புயங்களிலும் அணிந்த பழல்கள் பாம்பணிகளை ஒழிக்கவும் வெள்ளிய வஸ்திரத்தினுற் போக்கிய கோவணத்தின் பக்கத்தில் நங்காத பட்டிகைக்குநது விளங்கவும்.—எ-று. (௧௧)

வண்ணெரி பாடுவன போலமலர் பாத
புண்டரிக மேலுழல் சிலம்புகள் புலம்பத்
தொண்டரக மாசிரு னெறிததுமுடி சூட்டு
முண்டக மலர்ப்புறம் விறற்கழன் முழங்க.

இ-ள். வண்டிகள் இசைபாடுதல்போல மலாகாத பாததாமகங்களின்மீது சூட்டு ந்த்சிலம்புகள் ஒலிக்கவும் அடியாடானது அகக்குற்றமாய் மலலிருநாப்போக்கி அவாகள் முடியிற் சூட்டிம செங்கமல மலாபோதும் (வஸ்த) திருவமயினகண் வீரணடைமுழங்கவும்.—எ-று. (௨0)

வதமில் பவித்திரம் வலகநர நிமைப்பப
போதமவரை புத்தக மிடக்கையது பொற்பு
வோதியுன ராதலறி யோலமிடம வேதம்
பாதுகைக ளாகியிரு பாதமலா சூட

இ-ள். குற்றமற்ற பவித்திரம் வலத்திருக்கரத்தில் விளங்கவும் சிவஞானபோதம் எழுதிய புஸ்தகம் இடத்திருக்கரத்தில் அழகுபெறவும் வேதங்கள் பாதுகைகளாய்த் திருவடிச் சமலங்களைச் சூடவும்.—எ-று. சிவஞானபோதம், போதமெனத்தலைக்குறையாயிற்று. (௨௧)

திருக்கைலாச மலையிலே, அருள்வடிவாகிய கல்லாலமர நிழலிலே, தகதினாமுரத்தியாய் எழுந்தருளியிருந்து, திருநந்திரேவருக்குக் காரிகாதி எல்லா ஆகமங்களின் ஞானபாதப்பொருள் முற்றும் மாறுகோளினறி இனிது விளக்குமாறு திருவுளங்கொண்டு அத் திவ்வியாகமங்களுள்ளே பதினாறுவது ஆகமமாயிவ ளொளவாகமத்துச் சிவஞான போதபடலப் பன்னிரண்டு சூத்திரமும் உபதேசித்தருளினமையால், கைமசிவநமுரிவர் கன்பொருட்டுக் குருமூர்த்தகொண்டருளியபோது ௩ அநதச் சிவஞானபோத புஸ்தகத் தோடு வந்தருளினொன்பா, போதம்வரை புத்தக மிடக்கையது பொற்பவென்றா.

திருநந்திரேவர் பின் சிவஞானபோதத்தினைச் சுற்றற் மாரமுசிவருக்கு அருளிச் செய்தார். அவர் சத்தியஞாதரிசரிகளுக்கு அருளிச்செய்தார். அவர் பரஞ்சோதிமுநி வுக்கு அருளிச்செய்தார். பின்பு அப்பரஞ்சோதிமுநிவா திருக்கைலாசமலையினின்று நீங்கி மெய்யுணர்வின் முற்றப்பேறுடையராய்த் திருவெண்ணை நல்லூரில் அமர்ந்த மெய்கண்டதேசிகளுக்கு அச்சிவஞானபோதத்தினை நல்கி இதனைத் தமிழ்காட்டார் உணர்ந்துய்தற்பொருட்டு. மொழிபெயர்த்து வாராதிகப்பொழிப்புரைக்குமாறு அருளிச்செய்ய அவ்வாறே மெய்கண்டதேசிகர் தமிழில் மொழிபெயர்த்துத் திருத்தறையூர் அருணந்திசிவாசாரியர் முதலாயினருக்கு உபதேசித்தருளினார். அருணந்திசிவாசாரியர் முதலானாகிய திரமிட சிவஞானபோதத்திற்கு வழிதூலாகச் சிவஞானசித்தியார் அருளிச்செய்து திருப்பெண்குடத்து மறைஞானசம்பந்தசிவாசாரியருக்கு முதலால் வழிதூல்களே உபதேசித்தருளினார். அவர் அந்தூல்களாக கொற்றவன்குடி உமாபதிசிவா

சாரியருக்கு உபதேசித்தருளினார். அவர் புடைதூலாகிய சிவப்பிரகாசம் அருளிச்செய்து, மூன்றுதலையும் அருணைமச்சிவாயதேசிகர் முதலாயினருக்கு உபதேசித்தருளினார். அருணைமச்சிவாயதேசிகர், திருவாவடுதுறைச் சித்தர்சிவப்பிரகாசதேசிகருக்கு உபதேசித்தருளினார். அவர் நமச்சிவாயமூர்த்திகளுக்கு உபதேசித்து அத்தேசிகரை ஆதீன முதற் குரவராக நிறுத்தியருளினார். அந்த நமச்சிவாயதேசிகர்மரபில் அதுக்கிரகம்பெற்றவரும் அகஸ்தியமகாமுனிவா வரததால உகித்தவருமாகிய சிவஞானயோகிகள் திராவிட சிவஞானபோதத்திற்கு மகாபாஷ்யஞ் செய்தருளினார். கந்தகுருபரம்பரைச் சூரியனாகோயில் ஆதீன முதற்குரவராகிய சிவாக்கிரயோகிகள் வடமொழிச் சிவஞானபோதத்திற்குப் பாஷ்யம் இயற்றியருளினார்.

வடமொழிச் சிவஞான போதத்திற்றுதிப பாயிரத்திலே:—

மொளரவாஹொமமெஸெவவவியூத நம்ஸாஹொநாதிதஸ் |

ஸிவவசாமெஸுஸாரணாஹுதூரெயெவநநிநெ || எனவும்,

தெனமொழிச் சிவஞானபோதத் திறுதிப் பாயிரத்திலே:—

“எஃதை சநற்குமா னேத்தித் தொழவியலபாய

நந்தி யுரைத்தருளு ஞானதூல—சிகதைசெய்து

தானுரைத்தான மெய்கண்டான ருரணியோ தாமுணர

வேதுதிருட் டாந்தததா லினது.” எனவும்,

உமாபதிசிவாசாரியா அருளிய புடைதூலாகிய சிவப்பிரகாசத்திலே:—

“தேவாபிரான் வளாகயிலே காவல் பூண்ட திருநந்தி யவாகணத்தோர் செல்வர் பாரிற், பாலியசத் தியஞான தரிசநிக ளடிசேர் பாஞ்சோதி மாமுநிகள் பதியாய்விவண்ணை; மேவியசா மெய்கண்ட திறலார் மாற விரவுபுக முருணந்தி விறலார செல்வத், தாவிலருண மறைஞான சம்பந்த ரிவரிச சநதானத் தெமையாளுந் தனமையோரே.” எனவும்,

திராவிட மபாஷ்யகாரா மொழிபெயர்த்த காஞ்சிப்புராணத்திலே:—

“கயிலாய பரமபரையிற் சிவஞான போதநெறி காட்டும் வெண்ணை பயில்வாய்மை மெய்கண்டான சநந்திக்கோ மெய்ஞ்ஞான பாது வட்கிம் குயிலாரும் பொழிற்றிருவா வடுதுறைவாழ குருநமச்சி வாய தேவன் சயிலாதி மரபுடையோன றிருமரபு நீழி தழைக மாதோ.” எனவும்

கூறியவாற்றால், திருக்கயிலாச பரமபரையிற் சிவஞானபோததூல் தென்னாடு உய்யும்வண்ணம் வந்தமை சித்தித்தது. சயிலாதிமரபு - திருநந்தி தேவாமரபு. (உ-க)

கள்ளமுள ரிக்குணமூரல் காணையறு கால

புள்ளொலியி னொலித மூமுபுடை பெயர்ந்து

துள்ளவெழு வேதவொலி தொண்டர்செவி யாற்றர்

ஹள்ளவயல் புக்குவகை யொண்பயிர் வளர்ப்ப.

இ - ன். - தேனையுடைய கமலமலரினுள்ளேமுழங்கும் ஆறுகால்களையுடைய ஆண் வண்டின் ஒலிபோல நாவும் இடமும் எழுந்து துள்ளத்தோன்றும் வேதவொலி, ஞானிகள் செவியாகிய காலவழியால் உளமாகிய கழனியிற் பாய்ந்து மகிழ்ச்சியாகிய ஒள்ளிய பயிலா வளர்க்கவும்,—எ-று. (உ-உ)

சீதமணி மூரறிரு வாய்சிறி தரும்ப
மாதவர்களுக் காணவெளி வந்துவெளி நின்ற
தாமுடி வாயளவி னன்மறைழி னந்த
போதவடி வாகிநிறை பூரண புரணன்.

இ - ன். திருவாயிலே ஞானிச்சியும் அழகுமுள்ள கடைசித் திருவோன்றவும் நாத சத்துவத்தின் முடிவும் வேதங்கூறிய முடிவாகிய ஞானவடிவுமாய் நிறைந்த பூரணமான பழையோராகிய தக்கிணுமாததி அமமுநிவாகுந் தரிசுகுமபடி எளிதாக வெளிவந்து நின்றருளினான்—எ-று

(உ௬)

அறுநாடிபாஸிபயிருத்தம்

வட்டவாள் மறுகண டார்க்கு மூவாக்கட ன் நான நான் ன்
சிட்டரா முனிவா காளைத் தேநிக வடிவ நோகல்
யொட்டரு யுவகை வெள்ள மேற்கொள வுருத்த கூற்றை
யட்டதா மனாதரு ரெனலிந் கணினல் நீரகத் தாழ்ந்தாள்.

இ - ன். சந்திரசரிசனத்தால் முழங்கும் கடல்போல மாட்சிமையுள்ள பெரியராகிய முனிவர்கள் தக்கிணுமாததி திருவுருவத்தை தரிசித்து வந்துதலற்ற மகிழ்ச்சிப் பெருக்கு மேற்படக் கோபித்த கூற்றுடனாகக்கொன்ற திருவடிகமலம் தங்கள் முடிக்குச் சூடு மலராக வணங்கினார்கள்.—எ-று வால். வெண்ணை உலா நிறைவு.

(உ௭)

அளவறு கலைகட கெல்லா முறைவிட மாகி வேத
விளைபொரு ளாகி நின்ற வேடிய ராண பென்ற
வளைவுறு மனத்து ஞானத் தேநிக வள்ள னோக்கிப்
பளகறு தவத்தீர் வேட்கை யாதெனப் பணிந்து சொல்வார்.

இ - ன். கலைகள் அனைத்திற்கும் இருப்பிடமும் வேதங்களில் விளைகின்ற பொருளுமாய் நின்ற வேதியோ அடைக்கலமென்ற குழைந்த வுளத்தையுடைய முனிவர்களை அருட்கொடையினராகிய தேசிகமூர்த்தி திருக்கண சாததியருளிக் குற்றமற்ற தவத்தையுடைய முனிவர்களே உங்கள் விருப்பம் யாதென்று வினவியருள (அதற்கு முனிவர்கள்) வணங்கி விண்ணப்பஞ்செய்வார்கள்.—எ-று. சொல்வடிவம் தமது சத்தியும் பொருள்வடிவம் தாமுமாதலால், கலைக்கெல்லா முறைவிடமாகி வேதவிளைபொருளாகி நின்ற வேதியென்றால்.

*சாமவேதத்திலே பிரபத மந்திரத்திலே (சிவபிரானோக்கி) “கீர் தேவர்களுள் னே பிராமணராயிருக்கிறீர், யான் மாதுடருளே பிராமணன், பிராமணன் பிராமணருடைய பாத்தத்தில் விழவேண்டுமே” என்றும்,

சாந்தோகியோபநிடதத்திலே:—“சிவபிரான் தேவர்கள் அனைவர்க்கும் பிராமணர் விஷ்ணு க்ஷத்திரியா பிரமா வைசியா” என்றும்,

பராசரோப புராணத்திலே:—(பிராமணன் உருத்திரன், க்ஷத்திரியன் விஷ்ணு, பிரமா வைசியன், இந்திரன் சூத்திரன், வீணயதேவர்கள் சுவகரஜாதிகள் என னும் பொருளுடைய) ஸ்ராவணனா ஹவாநு ரூபம் க்ஷத்திரியாவிஷ்ட ரூபிதெ ஸ்ராவணாவெஸு உதிப்பொருதாவ ரூபஸைகாவுரூபரூபம் ஸாக்ராவண வுருஷ்வாஸு. என்றும்,

ஆதந்திரி என்பவராலே செய்யப்பட்ட சங்கரவிஜயத்திலே:—(பிராமணருக்குத், தெய்வம் சம்பு, கூத்திரியருக்குத் தெய்வம் விஷ்ணு, வைசியருக்குத் தெய்வம் பீரமர் குத்திரருக்குத் தெய்வம் இத்திரன் என்னும் பொருளுடைய) விபூரணம் ஹெவ சம்ஸாஹம் கூப்யாணாணரோவஃ வெஸ்யாநாஹம்ஹவெசு ஸூஹா ஸூபூரணாம்ஹநரயகஃ, என்றுங் கூறியிருத்தலாலே சிவபிரான் வேதியனென்பது கண்டுகொள்க.

இக்கருத்து நோக்கியன்றே, பேரூராகிய மேலைச்சிதம்பர புராணதுலையார்:— “திருமார்பன் முதலான தேவருக்கெல் லர்மறையோன் சிவனே யாமென், றெருவாய் மை முறைகளைத் துண்மையெனத் தெளிந்துலக முய்ய முத்தீ, மருவாருங் குழலுமை பத் தினிவளர்ப்ப விடக்கரத்து வயங்கவேந்திப், பெருவாழ்வு தரவரசம் பலத்தாமெ பே ரொளியைப் பேணி வாழ்வாம்” என்று கூறினார். (௨௫)

அடியோ முய்யு மாறு முலகெலா மளிக்கு மாறும்
படியிலா வரத்த வேதப் பயனருள் செய்தி யென்னக்
கொடியமா பாசந தீர்ப்பான் குரவனம் முகிவ ரோடு
முடிவிலா விவிங்க முன்போய் மறைப் பொருள் மொழிவதானான்.

இ-ள். அடியேங்கள் பிழைக்கும் வண்ணமும் உலகமுற்றும் பாதுகாக்கும் வண்ணமும் ஒப்பற்ற சிறப்புடைய வேதங்களின் பொருளை உபதேசித்தருளுநென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய (அதற்கு அம்முநிவர்களின்) மிக்கொடிய பாசங்களை ஒழித்தற்பொருட்டுக் குருமூர்த்தியாக எழுந்தருளிய சிவபிரான் அம் முநிவர்களோடும் சுயம்புமூர்த்தியாகிய சொக்கலிங்கப்பெருமான் சந்திதேசேந்து வேதங்களின பொருளை அருளுவாராயினா—எறு. (௨௬)

அந்தணர் கேண்மின் சால வருமறைப பொருள்க னெல்லா
மந்தன மாரு மிந்த மறைப்பொருள் கேட்ட லாலே
நந்திடு துக்க மெல்லா நண்ணுறு தகலும் பாச
பந்தனை கழிக்கும் வீட்டின் பயனுக்குங் கருவி யாகும்.

இ-ள். முநிவர்களே கேளுங்கள் அரிய வேதங்களின் அருத்தமுழுவதும் பெரிதும் இரகசியமாகும் இசைக்கேட்டலாலே விருத்தியாகின்ற துன்பமுற்றும் நீங்கும் (அன்றி அக்கேட்டலானது) பாசபந்தத்தை ஒழிக்கின்ற வீடுபெற்றின் பயனுக்குஞ் சாதனமாகும்.—எறு. (௨௭)

உத்தம சுயம்புக் குள்ளு முததம தரமாய் மேலாக்
தத்துவ மாரு மிந்தச் சுந்தர சுயம்பு விங்க
கித்தமாய் மறைகட் கெல்லா நிதானம தாகி நீங்காச்
சத்தியப் பொருளு மாகித் தயங்குறு மென்பர் னாலோர்.

இ-ள். உத்தம சுயம்புலிங்கங்களில் மேம்பட்ட உத்தம சுயம்புமூர்த்தியாய் மேலான தத்துவாத்துவின் வடிவாகிய இச் சொக்கலிங்கசுயம்புமூர்த்தி நித்திங்கமாய் வேதங்களுக்கெல்லாம் ஆதிகாரணமாய் நீங்காத மெய்ப்பொருளுமாய் விளங்குமென்பர் னாலாகியார் (அனைவரும்).—எறு. (௨௮)

நிறைபரம் பரம்விஞ்ஞாந நிகழுமெய் ஞாந மின்ப
மிறைபரம் பிரம் மென்று மேகமே வாத்விதீய
முறைபரஞ் சோதி யெனந் மொழிவிவ்வி விவிங்கக் தன்னே
மறைமுடி வான வெல்லாம் வளமபட வுரைக்கு மாலோ.

இ-ள். வேதார்த்தங்களெல்லாம் நிதமாகிய இந்தச் சுந்தரலிங்கமூர்த்தியை மே
லானதற்கு மேலானது விஞ்ஞாநம் சச்சிதானந்தம் பரம்பிரமம் ஏகமே வாத்விதீயம்
பரஞ்சோதிஎன்று செவ்விறாக்ககூறும்.—எ-று. ஏகமென்றதனால்,—சஜாதீயாகித்
தும், ஏவகாரத்தினால்,—விஜாதீயாகிதமும், அசுவீதீயமென்றதனால்—சுவகத்பேத ரகித
த்துவமும் பெறப்படுமே. (௨௯)

ஆகையான் மறையு மொன்றே யருமறைப பொருளு மொன்றே
சாகையா லந்த மாருந் தருமவன் மாயை யானே
யோகையா லயனை யாக்கி யுலகமும் மையும்வே தத்தின்
பாகையா மறிவு சாரப பணமறை பிரமற் கீந்தான.

இ-ள். ஆதலால் வேதமும் ஒன்றே வேதார்த்தமும் ஒன்றே அந்தச் சுந்தரோச
ரது மாயையினாலே அவ்வேதம் சாகாபேதப்பற்றி அநந்தமாம் (அங்கனமே வேதப்பொ
ருளும் அநந்தமாம். உண்மையால் அநந்தமில்லை) மகிழ்ச்சியினாலே (சுந்தரோசா முதலி
லே) பிரமானைப் படைத்து மூவுலகத்தாரும் (அப்பிரமாவினால்) வேதத்தின் பருத்த
றிவை அடையும்வண்ணம் பண்ணுடைய வேதங்களைப் பிரமாவுக்குக் கொடுத்தருளி
ஞர்.—எ-று. (௩௦)

மலர்மக னாகி மூன்று வையமும் படைத்து மாலா
யலைவற நிறுத்தி முக்க னாதியா யழித்தம் மூவர்
தலைவனுப்ப பரமா காச சரீரியாய் முதலீ நின்றித்
தொலைவருஞ் சோதி யாமிச் சுந்தர விவிங்கந் தன்னில்.

இ-ள். பிரமாவை அறிவுத்திறின்று உலகங்களைப் படைத்து, விஷ்ணுவை
அறிவுத்திறின்று காத்தது, உருத்திரமூர்த்தியை அறிவுத்திறின்று அழித்து, இந்த
மூம்மூர்த்திகட்குந் தலைவராய்ப் பரமாகாச சரீரமுடையவராய் ஆதியந்தமின்றி நித்திய
சோதிருபராகிய இந்தச் சொக்கலிங்க மூர்த்தியிடத்தில்.—எ-று. (௩௧)

எழுசீரடியாளியவ்ருத்தம்.

ஆதியி லான்ம தத்துவ மான வலர்மகன் பாகமு நடுவி
னீதியில் விச்சா தத்துவ மான நெடியவன் பாகமு முடியி
லோதிய சிவதத் துவமென ளான வருத்திர பாகமு முள்ள
சோதியின் பாக சர்வதத் துவமும் தோற்றிடு மிவைகளின் முறையால்.

இ-ள். முறையினால் அடியிலே பிரமபாகமாகிய ஆன்மத்துவமும் நடுவிலே
விஷ்ணுபாகமாகிய வித்தியாதத்துவமும் முடியிலே உருத்திரபாகமாகிய சிவதத்துவ
மும் உள்ளன. இவைகளிலே ஈசபாகமாகிய சர்வதத்துவங்களுந் தோற்றும் (பின்பு) கிர
மமாக.—எ-று. (௩௨)

ஓதரு மகார முதாரமே மகார முதித்தபின் விந்துவி னோடு
நாதமு முதிக்கு மிவைபிரணவமா நவியத்த தாரக மதனிற்
பேதவி யாகி'ருதியுமே சமத்த பிரணவத் தன்னிலே சமத்தக்
கோதிலா வியாகி ருதியுமே யுதிக்குவ கொள்வியா கிருதிக ளிரண்டின்.

இ-ள். சொல்லுதற்கு அரிய அகார உகார மகாரங்கள் தோன்றியபின் விந்து
நாதங்கள் தோன்றும் இவ்வைந்துங்கூடிப் பிரணவமாம் வியஷ்டிப் பிரணவத்திலே
வியஷ்டி வியாகிருதியும் சமஷ்டிப் பிரணவத்திலே சமஷ்டி வியாகிருதியும் தோன்
றும். கொள்ளத்தக்க அவ்வியாகிருதிகளிரண்டில்.—எ-று. சமஸ்தம் - தருமி. சமஷ்டி -
தருமம். நகாரம் - சிறப்புப்பொருளில் வந்தது.

சூக்கும் பஞ்சாக்கமென்னும் சமஷ்டிப் பிரணவமாகிய ஒங்காரத்துக்குச் சிவ
பெருமானே பொருளாம். வியஷ்டிப் பிரணவமாகிய அகாராதிகட்கு முறையே பிரமா
விஷ்ணு உருத்திரன் மகேசுரன் சதாசிவன் பொருளாம் என்பது வடநூல் ஆலாசிய மா
ன்மியம் பததா மத்தியாயத்திற் காண்க.

சிவபிரான் அமாந்தருளும் பீடமும், மற்றைதேவர்கள் அனைவர்க்கும் பிறப்
பிடமும், சமஸ்தமக்திரங்களுக்கும் வேதங்களுக்கும் மூலமும், காசிவிலே மரிப்பவரு
க்கு எம்பெருமான் உபதேசித்தருளும் தாரகப்பிரமமும் ஆதலால், பிரணவத்தைத் தாரக
மெனரூர். (குக)

பாதமூன் றுளகா யத்திரி யிரண்டுற் பவிக்குந் முறையினு லீதனில்,
வேதமோ நானகும் பிறந்திடும் பின்னர் விளங்குதா ரகமுதன் மறுக்கள்
கோதறு மகார மாதியக் கரங்கள் கொன்சிவ ஞானவுற் பவத்திற்
கேதுவாயப பயிலகா மிகமுனு கமங்க ளிவ்வர னடுமுகத் துதித்த.

இ-ள். நல்ல முறையினால் மூன்று பாதங்களுடைய வியஷ்டி. காயத்திரியும் சம
ஷ்டிகாயத்திரியுந் தோன்றும் இக்காயத்திரியில் நான்கு வேதங்களும் தோன்றும்.
பின்பு பிரணவத்தை முதலிலுடைய மந்திரங்களும் அகாரமுதலிய அகரங்களும் மகி
மையுள்ள சிவஞானோம்பத்திக்கு ஏதுவாகப் பொருந்திய காமிகாதி யிருபத்தெட்டுத்
திவ்வியாகமங்களும் இந்தச் சிவபிரானது ஈசானமுகத்தில் உற்பலித்தன.—எ-று.

“காயத்திரிமந்திரப்பொருள் சிவபிரானே சவிதாவன்று என்ன? அக்
னிதத்துள்ள பர்க்கசப்தம் சிவபிரானாகே இடுகுறியாதலானும், அவனோ அறிவைப்
பிரோப்பவ ராதலானுமென்பது. அபபர்க்க சப்தம் அகாரார்த்தமன்று ஸகாரார்த்தமெ
னின்;—அதனகத்துள்ள யத்சப்தமும் தத்சப்தமும் முறையே புலவிங்கமும் நயம்ஸூக
லிங்கமும் மாகலிற் றமமுன் அந்வயமுறா. ஆகவே, அந்வயமாதற்குரிய அபின்னலிகத்
தை அவாய் நிற்கும், அதனால், ஸகாரார்த்தமெனறல் பொருந்தாதென மறுக்க. வியாகி
ரணநூலார் அஸுன் பிரத்தியயமாக கன்னுப் பிரத்தியயமாக ஈற்றிலவந்த பதங்களு
க்கு ஆகியில் உதாத்தசரம் வருமென்றலின. மைத்திராயண சுருதியில் அகாரார்த்தமாகக்
காணப்படுதலின், ‘நிரிந்த காரகமாகிய கருநதமேயெனக் இந்த மைத்திராயண சுருதி
‘பர்க்கா தியானிக்கற்பாலர்’ என்றும், ‘பாக்கப்பெயருடையான் உருத்திரன்’ என்
றும் கூறுமுகத்தானே அது ஸகாரார்த்தமென்றலை நிராகரித்தது. காயத்திரியின் முதற்
பாதத்தைக் கடர்விடைகளாற் கூறி, இரண்டாம் பாதம் ‘பர்க்கமயம்’ என்ற தலவகா
ரிப் பிராம்ஹணமும் ஸகாரார்த்தமென்றற் கிடந்ததாது.

அற்றல், 'எந்தப்பாக்கன் எமது புத்தியைப் பிரிக்கின்றான் அசனேக் தியானிக்கிறோம்' என்று விஷயேதமபோதர அவ்வயித்தல் தமக்குள் ஓலாடுதலின்;—காயத்திரிக்குரிய பொருளாகிய சிவபிரானது பெயராகிய பாக்கசப்தம் அவரின் வேறுகாத ஒளிக்கு முண்மையின், 'அசனே தியானிக்கின்றோம்' என்பது அந்தப் பாக்களோடையுடையதாய் வொளியைத் தியானிக்கின்றோமென்று பொருளபடுதலின், எமக்கது சாலாமை யாண்டையதென்க. இது சாயபிரகி துற்றுணிடென்க. 'அதுவெயக்கம்' என்றும், 'அது சலிதாவின வரிக்கப்படுமொருன்' என்றும், 'அதனினின்றும் அறிவங்குரித்தது' என்றுஞ் சுவேதாசுவதோபபிடதவ கூறுதலினுநாய் காயத்திரிக்குரிய பொருள் சிவபிரானையென்பது தெற்றெனவணர்க இக்காயத்திரிமந்திரம் பாக்காகிய சிவபிரானேயே யுணர்த்துவதாயினும், சலிதாவென்னுஞ் சப்தமாசுதிபாபற்றி ஆதித்தன்மேலுஞ் செல்லும், பிறண்டும் ஒரு கடவையுணர்த்து மந்திரம் சப்தவொப்புமையாற பிறகடவன்மேலுஞ் செல்லுமென முறிவா கூறுவர்; அது அருக்கனைத் தெய்வமாகவுடைய இருக்கு விசுவதேவசப்த வொப்புமையாற பிதிராமேலும், புஷ்யசப்த வொப்புமையாற பூடண தேவாமேலுஞ் செல்லுமாற்றுவணாக, பிறவுமன்ன. இளியில்வாற்றி, 'கிரகபூஜாவியில் 'சம' என்று தொடங்கிய மந்திரத்தாற் சனிபூஜையும், 'உதபுத்தியசுவ' என்றதொரு பூதபூஜையுங் கூறுதலுங்காண்க இருக்கு யசா சாமமென்னும் வேதமூன்றையு நன்குணராத பிரமன் அவற்றின் சாரமாகிய மூன்றுபாதத்தை யுடைத்தாய் இக்காயத்திரியைக் கண்டான்" என்று மதுவாற கூறப்பட்டது என்னும் பொருளைச் சதுர்வேததாற்பரியசங்கிரகம். அறுபதாஞ் சுலோகமுதற்பதினொரு சுலோகங்களாற் காண்க

பிரணவமும் காயத்திரியுஞ் சிவபிரானையே பொருளாகவுடையன வெனவே இடையிலுள்ள வியாகிருதியுஞ் சிவபிரானையே பொருளாகவுடைத்தாய்க் காயத்திரியின் அநதாக்கதமாயிருத்தல் கண்டுகொள்க. (௩௪)

கீட்டியசை முகத்தொன் றடுத்தா லேந்திற் கிளைத்ததா லிருக்குது தென்பா லீட்டிய விரண்டாம் வேதநாற் றென்றே டெழுந்தது வடதிரை முகத்தி னீட்டிய சாம மாயிர முகத்தா னியிர்த்தது குடதிரை முகத்தி னுட்டிய வொன்ப துருவொடு கிளைத்து நடந்தது நானகதா மறையே

இ - ன் தற்புருட முகத்திலே இருபத்தொரு சாகையுடைய இருக்குவேதமும், அகோரமுகத்திலே துற்றொரு சாகையுடைய யசர்வேதமும் வாமதேவமுகத்திலே ஆயிரஞ் சாகையுடைய சாமவேதமும் சத்தியோசாதமுகத்திலே ஒன்பது சாகையுடைய அதிவேதமும் உதித்தன —என்று.

•• வேத சிவாகமங்களுக்குத் தோற்றம் இன்னும் பலவாகக் கூறுதல் சிருட்டிபேதமாம்.

வேதம் இங்ஙனம் உதித்ததேல், வேதம் நித்தியமென்னுஞ் சுருதிகளோடு முரணும் பிறவெனின் முரணது: நித்தனாகிய பரமசிவனாற் செய்யப்பட்டமையாலும் இறுதிக்காலத்துப் பரமசிவனிடத் தொடுங்கிய வேதம் படைப்புக்காலத்து முன்போலவே தோன்றலானும் நித்தமென் றுபசரித்துக் கூறப்படுமொகலின். சிவாகமங்களை நித்தமென்பதும் இக்கருத்தே பற்றியென்க. அங்ஙன மல்லாக்கால் 'வேதம் பரமசிவனாற் செய்யப்பட்டது' என்னுஞ் சுருதிகளோடும் அட்டாதச வித்தைக்கு முதற்கருத்தாவாகிய இச்

“வேதப்பொருளை நிச்சயித்தற் கதுகூலமான பிரமாண முதலியவற்றை உணர்த்
தவது நியாயமல்ல.

வேதப்பொருளின் குற்பரிய முணர்த்தற்கு கதுகூலமான நியாயங்களை ஆராய
ச்செய்து துணர்த்துவது மீமாஞ்சை; அது பூருவமீமாஞ்சை உத்தரமீமாஞ்சையென
வும் வேதமெனவும் பின்னையது வேதாந்தமெனவும் வழங்கப்படும்.

வேதமெனப்படும் பூருவமீமாஞ்சை பன்னிரண்டு தீயாயமாகச் சைவிரிமுநி
வராத் செய்யப்பட்டது. வேதாந்தமெனப்படும் உத்தரமீமாஞ்சை நான்கு அத்தியா
யங்களையும் பதினாறுபாடங்களையும் தூறறைப்பீதாறு அதிகாரங்களையும் ஐந்துநூற்றை
ம்பத்தைந்து சூத்திரங்களையும் உடையது; இந்த வேதாந்தசூத்திரம் வியாசமுநிவ
ராலே துவைதவாக்கியரூபமாகச் செய்யப்பட்டது; என்ன? “வேதத்தை மூலமாகவு
டைய சிவாகம சாரபூதமான பன்னிரண்டு சூத்திரங்களுடைய சிவஞாநபோத சாஸ
்திரத்தைத் திருநத்திதேவர் அடைந்ததுபோல மதுவந்தரங்கனிலே யுகந்தோறும் உண
டான வியாசமுநிவர்கள் பரமசிவஞான சித்தியின்பொருட்டு விபூதி ருத்திராக்கங்களை
உடலமுழுவதும் அணிந்தவர்களாகித் திருநல்லாசாலையையடைந்து சிவபிரான
றிருவடித் தியாகந்தினிலே அப்பெருமானிடத்தினின்று சூத்திரங்களை அடைந்து பிரா
மானிய வாத்தவர்களைச் செய்கின்றார்கள்” என்றும், “இவ்விடத்திலே சூத்திரங்களைப்பது
சிவஞானபோதசாஸ்திர துவாத்ச சூத்திரங்களே” “பாணிரிமுநிவர் அகஸ்தியமகாமுநி
வா முதலியோர்களால் அடையப்பட்ட மாகேசுவரசூத்திரத் திரரிடஞ்சூத்திர முதலிய
வைகளால் உபரிடத் தித்தாந்தத்தை அறிதற்குக் கூடாமையால்” என்றும் மணியசிவ
ஞர் இயற்றிய வித்தியாவிருத்தியிலே கூறப்பட்டமையால்.

துவைதவாக்கியரூப வேதாந்தசூத்திரத்துக்கு அவ்வாறே ஸ்ரீகண்டசிவாசாரி
யர் பதிபசுபாசமென்னு முப்பொருளு முத்திரிலையினு முணமைவிளங்க முதலிலே
பாஷ்யஞ்செய்தார்.

சங்கராசாரியர் சைவசித்தாந்தத்தில் உணமைக் கருத்துடையராயினும் மாயா
வாதிகள் வேண்டுமோருக்கு இசையத் தமது வித்தியாசாமாதியம் விளங்கக் கேவலா
ந்துவிதபரமாகப் பாஷ்யஞ்செய்தார்.

சூதசங்கிதையிலே;—“காரிகாஷிபு^ய ஹெடிஸ்யயா^ய பெ^யவொரி^யமெ^யசூ^யந^ய : ।
தயோஸவ^யபு^யபா^யரணா^யநா^ய கதயோஸ^யத்ய^யவதீ^யஸு^யத^ய” என்பதனாலும்,

மதுஸ்மிருதியிலே—“பு^யத்யுக்ஷி^யந^யபிரா^யந^யய^ய ஸா^யஸு^யவ^யவி^யயாம^யரி^ய ।
த்ய^யஸ^யஸ^யவி^யதி^யகாய^யபு^யபி^யபி^யவி^யவி^யத^யதி^ய”,, என்பதனாலும்,

மகாபாரதத்திலே,— “ஸா^யஸு^யயொ^யய^யவா^யவா^யரா^யகு^ய வெ^யடி^யவா^ய
ஸு^யவ^யத^யதயா^ய । ஜா^யநா^யத^யத^யநா^யநா^யஜ^யஷ^யத^யஹ^யத^யவ^யநி^யஹ^யத^ய
ஹி^ய” என்பதனாலும் சிவாகமம் பிரமாணமென்பது சித்தித்தது.

சிவபிரான் உமாதேவியாருக்கு உபதேசித்தருளிய பரமேதிகாசமாகிய சிவாகமிய
த்தில், ஆரவது அம்மிசத்தில் சூத்திரவிதிகிரமத்தில்; — “ஷா^யஸா^யரி^யநூ^யஞ்ஞ^யர^ய
ஷ^யபு^யத்ய^யம^யஜ^யநி^யதா^யஸா^யஹ^யவஜ்^யந^யவி^யநெ^யடி^யஹ^யஸா^யஹ^யத^யஸ^யஸ^யமா^ய
த்ய^யவி^யஹ^யஸ^யஸா^யக்ஷ^யர^யவா^யயா^ய : । நெ^யதா^யஸ^யஸ^யஸ^யரி^யவ^யஷ^யஸ^யகா^யவ^ய
த்ய^யபா^யத^யஸ^யத^யதிரா^யண^யபிரகா^யண^யஸ^ய பு^யவ^யவி^யத^யத^யத^யஸ^யபி^யபா^யப^ய

சோணபுரவாசாநடுவெயாதி||” என்பதனால் ‘வியாசமுநிவர்’ சிவஞானசித்தியின் பொருட்டிச் சிவபிரானிடத்தினின்றும் சிவாகமசாரபூத சிவஞானபோத சாஸ்திர ‘துவா’ தச சூத்திரங்களை ஆடைந்து பிராமணியவாத வேதாந்தசூத்திரங்களைச் செய்கின்றார்கள்’ என்பது சித்தித்தது.

சிவரகசியத்திஃ, நவமாம்மிசத்தில்:— “வ்யாஸௌவபிஷ்ட வ்ருக்ராணாஃ டெஹே தவாக்ரூத நான்யிவெசுஹெஹே தவெவஸு-ருக்ராபு-ஸங்குஃ கெஹெஷ்டுதி||” என்பதனால் ‘வியாசமுநிவர்’ அருளியபடி ஸ்ரீகண்டசிவாசாரியர்முத்தியினு முப்பொருளும் விளங்குமுறையாகப் பாஷ்யஞ் செய்தமையும், சங்கராசாரியர் அத்து விதபரமாகப் பாஷ்யஞ் செய்தமையுஞ் சித்தித்தது.

அவ்வவ்ருணங்கட்கும் நிலைக்குமுரிய தருமங்களை உணர்த்துவது மிருதிநூல். புராணமுதலியநான்கும் வேதத்திற்கு உபாங்கமெனப்படும்.

எல்லாம் அதுட்டித்தற்குச் சாதனமான யாக்கையை நோயின்றி நிலபெறச் செய்வது ஆயுள்வேதம். பகைவரால் நலிவின்றி உலகங்காததற்கு வேண்டப்படும் படைக்கலம்பயிறல் உணர்த்துவது வில்வேதம். எல்லாக்கடவுளர்க்கும் உவகையாச் செய்யும் இசைமுதலியவற்றை உணர்விப்பது காந்தருவவேதம். இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் எதுவாகியபொருள்களை ஈட்டுமுபாயம் உணர்விப்பது அருததநூல்.

வேதங்கள் வன்சொற்களினாலே புணர்க்கப்பட்டிக் கன்மாதுசாரமாகப் ப்லர்க்கும் பலபொருள் கொள்ளும்படி சூத்திரம்போன்று தற்புருஷமாதிய நான்கு கீழ்முகத்திலே தோன்றினமையால், பொதுவாகவும், காமிகாதி ஆகமங்கள் மென்சொற்களினாலே புணர்க்கப்பட்டிச் சத்திரிபாதமுடையார்க்கு அசஞ்சுதிரத்தைத் தெளித்துநாக்கும் பாஷ்யம்போன்று ஈசாநமாகிய மேனமுத்திலே தோன்றினமையால், சிறப்பாகவும் கொள்ளற்பாலன.

காமிகாதி ஆகமங்களாவன:—காமிகம், யோகசம், சிந்தியம், காரணம், அசிதம், தீப்தம், சூஞ்ஞம், சகச்சிரம், அஞ்சுமான், சுப்பிரபேதம், விசயம், நிச்சவாசம், சுவாயமபுவம், ஆக்கிநேயம், வீரம், ஞௌரவம், மருடம், விமலம், சந்திரஞானம், முதலிம்பம், புரோற்கீதம், லளிதம், சித்தம், சந்தானம், சர்வோகதம், பாரமேசுரம், இரணம், வாதுனம் என இருபத்தெட்டாம். இவ்வாகமங்கள் மாந்திரம் எனவும், தந்திரம் எனவும் சித்தாந்தம் எனவும் பெயாபெறும். இவ்விருபத்தெட்டுச் சிவாகமங்களுக்கும் ஒவ்வொன்றுக்குக் கோடிகிரந்தமாக இருபத்தெட்டுக்கோடி கிரந்தங்களாம். இவை ஞானபாதம், யோகபாதம், கிரியாபாதம், சரியாபாதம், என்று சனித்தனி நான்குபாதங்கள் உடையனவாயிருக்கும். இவற்றுள் ஞானபாதம் பதி பசு பாசமென்னும் திரிபதார்த்தங்களின் ஸ்வரூபத்தையும், யோகபாதம் பிராணாயாமமுதலிய அங்கங்களோடுங்கூடிய சிவயோகத்தையும், கிரியாபாதம் மந்திரங்களின் உத்தாரம், சந்தியாவந்தனம், பூஜை, செபம், ஓமம் என்பனவற்றையும் சமய விசேஷ நிருவாண ஆசாரியாபிஷேகங்களையும் சரியாபாதம் சமயாசாரங்களையும் உபதேசிக்கும். ஆகமம் என்பது (பரமார்த்தினின்றும்) வந்தது எனப்பொருள்படும். இன்னும் ஆ என்பது பாசம் எனவும், க என்பது பசு எனவும், ம என்பது பதி எனவும் பொருள் படுதலால், ஆகமம் என்பதற்குத் திரிபதார்த்த லக்ஷணத்தை உணர்த்தும் நூல் என்பதே சிறந்தபொருளு என்க. ஆ என்பது சிவஞானமும், க என்பது மோகனமும், ம என்பது மலநாசமுமாம் ஆதலால், ஆன்மாக்களுக்கு

மலத்தை நாசம்பண்ணிச், சிவஞானத்தை உதிப்பித்து, மோகத்தைக் கொடுத்தவற்றி, ஆகமமென்பெயராயிட்டுண்டு கூறலுமாம்.

ஆகமமென்பது ஆப்தவாக்கியம் ஆகமங்கள் லெளகிகம், ஸ்வதிகம், அத்தியான்மகம், அதிமார்க்கம், மாந்திரம் என ஐவகைப்படும். தற்காலத்திற் பயன்றருவது லெளகிகம், நாலாந்தரத்திற் பயன்றருவது வைதிகம், ஆத்துமவிசார வியற்கையது அத்தியான்மகம், யோகவியற்கையது அதிமார்க்கம், சிவஞானவியற்கையது மாந்திரம் எனப்படும். அவற்றுள், மாந்திரம், பிறதூலகளைப், பூருவபக்ஷமாகக் கீழ்ப்படுத்தி, மேற்பட்டு விளங்கும் காமிகமுதலிய சைவாகமங்கள், ஆகமார்த்தம் என்னும் ஞானப்பகுதி யோகருடிகாமமாகிய சித்தாந்தம் என்னும் பெயரையுடையது. அது இரத்தினத்திரயத்திலே:— ‘சித்தாந்தமே சித்தாந்தம்; அவைகரு வேறுணவை பூருவபக்ஷங்கள்’ என்றும், காந்தத்திலே:— ‘இந்த எல்லையிலலாக சிவபிரான் வெளியிமையாகிய கைலாசத்திலே சநகர்முதலிய முநீர்கிரங்களுக்குத் திரிபதார்த்ததாந்தங்களினாலே சம்மிதமாகியும் இரகசியமாகியும் ஆகமார்த்தம் என்னும் பெயராகியும் உள்ள சித்தாந்தத்தைச் சொல்லிக் கொண்டு இருந்தார்’ என்றும், சைவம் வேதப்பொருளோடு ஒற்றமையாயிருந்தலால், வைதிகம் என்றும் வேதசாரம் என்றும் கூறப்படும். சிவப்பிரகாசமாகிய சிவஞானம் பரஞானமாம்; பசுபாசபதார்த்த போதகமாகிய வேதமுதலியன அபரஞானமாம். இராத் திரியில் மனிதரதுகண்ணும் பூனையின்கண்ணும் விலக்ஷணமாயிருப்பதுபோல இந்தப் பரஞானமும் அபரஞானமும் விலக்ஷணமாயிருக்கும். என்றும், கூறுமாற்றால் அறிக, லெளகிகமுதலிய ஐந்துசாஸ்திரங்களும் முறையே ஒன்றற்கொன்று ஏற்றமுடையன. காமிகத்திலே, சித்தாந்தம் மந்திரதந்திரமாகும் அதிமார்க்கம் அதனின்றிற்றிற்றது. அத்தியான்மகம் அதிலும்தாழ்ந்தது. அதிலும் தாழ்ந்தது வைதிகம் வைதிகத்திலும் தாழ்ந்தது லெளகிகம்” என்று சொல்லப்பட்டது.

சைவாகமங்கள் வைதிகவாகியமாதலில் அபபிரமாணங்களென்று சிலமுடர் கூறுவர். ‘வேதாந்த நிஷ்டைபெற்றுக் களங்கமற்றஞானிகளும், எனது சிவாகமத்திலே தற்பார்களாகி ஞானபாத்ததிலே நிலநினறேருமாகிய இருவகையோரும் பெற்றகரிய சாயுச்சியம்பெறுவார்களா. கருமத்தையும் பிரமததையும் உணர்ந்தும் வேதாகமம் என்று பிரசித்தம்பெற்ற இரண்டொராககங்களிலும் நிலவரபாவிகள் சாத்திரத்திற்குரிய நால்வகைத் தண்டங்களாலும் தண்டிக்கப்பாலாகள்’ என்னும் காந்தசம்பவ சிதம்பரமான்மியீத்திலே சிவபிரான் அருளிய பொருளையுடைய வியாசவாகியத்தினாலே அது பேதைமையாம் எனமுறுக்க.

‘வேதநெறிமுறையிய மாந்தாக்கே தந்திரங்கள் கூறப்பட்டன எனச் சிலதூல்களிற் கூறியதென்னையெனின்; ஆண்டுக்கூறியது வாமசோபலாருணைபரமுதலிய தந்திரங்களை யன்றிச் சிவசித்தாந்தத்தை அன்றென்க. அது அப்பதிக்கிதர் இயற்றிய சிவதத்துவவிகேவருத்தியிலே பலபிரமாணகொண்டு சாதிக்கப்பட்டது.

பிரமமீமாஞ்சைக்கு நீலகண்டசிவாசாரியா இயற்றிய பாஷ்யத்திலு:— ‘வேதசிவாகமங்களுக்குப் பேதங்காண்கின்றிலம் வேதமே சிவாகமம்.’ என்று கூறப்பட்டது. சிவாகமம் தனது பொருட்டன்மையால், மகாமாயையும் அதனின்றேன்றிய சிவமுதற்சுத்தவியக்கையீருகிய காரியங்களும், மலமாயாகாமங்களும், கலமுதற் பிருதிவியீருயுள்ளகாரியங்களாகிய அமிதார்த்தங்களை விளக்கலால், வியாபகமாம். வேதமுதலியன தம்பொருட்டன்மையால், பிருதிருதிமுதல் பிருதிவியீருயுள்ள காரியங்களினத்திரமாகிய மிதார்த்தங்களை விளக்கலால் வியாபியங்களாம் என்பது பிருகேத்திரத்திலே

“மிதாரித்தத்திலும் அமிதார்த்தத்துக்கு மேன்மை (உண்டென்பர் புலவோர்கள்) என்று கூறியவாற்றுவனாக.

சிவதீக்ஷைபெற்ற பிராமணர்முதலிய நான்குவருணத்தாருமே சைவாகமத்துக்கு அதிகாரிகளென்று சிவாகமம் செப்புதலாலும், சைவபுராணத்திலே பசுசாத்திரங்களைப் பற்றுவதிலுஞ் சிவசாத்திரத்தைப்பற்றிப் பயிலும் பிராமணர்முதலிய நான்குவருணத்தாருமே ஆசாரியராவனென்று புகழப்படுவர். சிவாகமத்திற் கூறப்பட்டனான மேனானமென்று சொல்லப்படும் அதுவே சிவபிராணப்பற்றின பெரியோருக்கு முத்திசாதனம் என்று கூறுதலாலும், சுவேதர் உபமன்னியு கிருஷ்ணா அருச்சுநாமுதலியோர் சிவசித்தாந்தமாகக் கிரவணசரணஞ் செய்தமையாலும், தில்லைவாழ்ந்தணர்களாகிய வைதிகப்பிராமணர்கள் சமயதீக்ஷை விசேஷதீக்ஷை நிருவாணதீக்ஷை ஆசாரியாபிஷேகம் என்னும் நான்கும்பெற்றோர்கள் எனவும், மூலாகமங்களையும் உபாகமங்களையும் ஒதி உணர்ந்தோர்கள் எனவும் சிவரகசியத்து நவமாமிசத்தில் இருபத்தைந்தாம அத்தியாயத்திலும் சிதம்பரமான்மியத்திலும் கூறப்படுதலாலும், சிவாகமத்திற்கூறிய தீக்ஷையின் உயாசசி, வாயவ்வியசங்கிதையிலே ‘சைவநூலிற் கூறப்பட்டதும் பாசமூனையுந் தலாப்பதும் மேலானதுமானிய தீக்ஷையைத்தவிர வேறுயாதொரு ஆச்சிரமமும் இவ்வுலகத்திலே மாந்தருக்கு மேன்மையன்று; ஆதலால், தீக்ஷையிறுற்றான் மோக்ஷம் : ஆச்சிரமங்களினாலும் மற்றைக் கருமங்களினாலும் மோக்ஷம் இல்லை. அத்து வசத்தையினிற் முத்தியை விருமபும மனிதா கோலினிற் நடக்கத்தொடங்கிய குருடர்போலவர்; தோணியினிற் கடலைக்கடக்க விருபினவர் போலவர்’, என்று கூறுமாற்றலும் விபூதி ருத்திராண்களைத் தரித்தும், விஷ்ணுமுதலிய பசுக்களைப் பசுப்தியாகிய சிவபிரானோடு சமமெனக் கொள்வோராகிய புலவறிவாளர், தீக்ஷையை இசுழுகூற்றுத் தூரம்போய்த் துச்சமாய்விடும்.

சங்கராசாரியர் இயற்றிய பிரபஞ்சசாரத்தில், பஞ்சாக்ஷரஜபவிதானப் பிரகரணத்தில்:— ‘சிவாகமோகத சிவசம்ஸ்காரரூப சடத்துவசோதந மென்னும் நிருவாணதீக்ஷையைச் செய்துகொண்டவர்களே பஞ்சாக்ஷர ஜபத்துக்கும் சிவபூஜைக்கும் அதிகாரிகள்’ என்றும், இந்தத் தீக்ஷை ‘ஞானவதி கிரியாவதி என இரண்டு பேதம்’ என்றும், ‘தேசகாலாதிகார சம்பந்தங்களுக்கு ஏற்ப இந்த அதுட்டாநஞ் செய்துகொள்ளல் வேண்டும்’ என்றும் சொல்லியிருக்கிறான்.

சூதசங்கிதையில், யஜ்ஞவைபவ காண்டத்தில், முப்பத்தைந்தாவது அத்தியாயத்தில்:—‘பின்பு ஆகையால், சம்பிரதாய சமநவபஞ் சொல்லப்போகிறோம்’ என்று தெர்டங்கிக்கொண்டு ‘சடத்துவ சோதநரூபமான கிரியாவதி தீக்ஷை’ சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

சூதசங்கிதைக்கு வியாக்கியாதாவும் சதுர்வேதபாஷ்யகர்த்தாவுமாகிய வித்தியாரண்ணியர் என்று பிரசித்திபெற்ற மாதவாசாரியர் சூதசங்கிதை முப்பத்தைந்தாவது அத்தியாய வியாக்கியானத்தில்:—“மூரூபெநுந ப்ரகாரெண” என்னும் வாக்கியத்துக்குச் சங்கராசாரியர் பிரபஞ்சசாரத்திற் சொல்லியபடி தீக்ஷைசெய்துகொள்ள வேண்டுமென்று வியாக்கியானஞ் செய்திருக்கிறார்.

அந்த அத்தியாயத்திற்குணை:—“மூயிடுஷுஃபௌந்ஃகூயபூக்” என்னும் வர்க்கிய வியாக்கியானத்தில், கூறப்பட்டிருக்கிற தல்லவா ‘ஆகயிகரூனல் நிருவாணதீக்ஷையை உத்தேசித்து’ என்று கூறி அதை முறையும் எழுதியிருக்கிறார்.

கௌடப்பிரமாணந்தீயம் என்னும் உயர்ந்த அத்தவீததன் இயற்றியவராகிய ப்ரீமீந்தந்தாரர் செய்யப்பட்ட புருஷாததப்பிரபோத சாஸ்திரத்தின்:—

“ஃக்ஷாஹாவொவெஷிகாநா ஸ்வீஜ-ஞவ-புஷ்கலீத! | ஃக்ஷுநீவெஷிகாநி ஷாநாஸ்வீஃக்ஷாவிவோவிநிகெநொஷிதெதாவநீயெ. வெஷாஃ தெஷ்வவரெஷு-வா ஃக்ஷாஹெளதீ-தராகாய-பாஃ | தெநாவிஸு-கி வுஜீதா:!” என்னுள் சுலோகங்களால்:—“வைதிகப் பிரமாணர்களுக்குத்தீக்ஷைஇல் லென்று கற்பித்தது மூர்க்கருடைய ஏற்பாடு; வைதிகரிஷ்டருக்குங்கூடப் பாசவி மோசநஞ் செய்யத்தக்க தீக்ஷை உண்டு. கேகோபரிஷத்திலும் தாபநீயோபரிஷத்திலும் ஏனைய வுபநிடதங்களிலும் ஹௌதகிரி என்ற கிரியாவதிக்கு இதரமான ஞான வதிதீக்ஷை கூறப்பட்டிருக்கிறது. அந்தஞானவதி தீக்ஷாவிலுயங்கள் எல்லாம் வேதங்களுக்குச் சம்மதமே; ஆகையால், வைதிகர்களாலும் தீக்ஷைகள் செய்துகொள்ளத் தக்கதே” என்பதுகாண்க. (கடு)

அருமறை நாலவே முகையால் வருண மாச்சிர மங்களு நான்கார் தருமயா காதி கருமமு மறையின் றகைமையிற றேன்றின மறையுங் கருமநன் ஞான. காண்டமென் றிரண்டாங் கருமநா விவனருச் சனைக்கு வரும்வினை யுணர்த்து ஞானநா விவன்றன் வடிவிலா வடிவினை யுணர்த்தும்.

இ - ள். வேதங்கள் நான்கு பகுதியாதலால் பிரம ஷுத்திரிய வைசிய ருத்திரர் என்னும் வருணங்களும் நான்கே பிரமசரிய கிருகஸ்த வானப்பிரஸ்த சந்திராசங்கள் என்னும் ஆசிரமங்களும் நான்கே. தருமங்களும் யாகாதி கருமங்களும் வேதங்களின் வழியிலே தோன்றின. வேதங்களும் கருமகாண்டம் என்றும், நல்ல ஞானகாண்டம் என்றும் இருவகைப்படும. கருமகாண்டம் இச்சுந்தசோசுது பூசைக்குரிய கிரியை களைக் கூறும் ஞானகாண்டம் இவரது சச்சிதாந்த சொரூபத்தைக்கூறும்.—எ-று.

முதனுகா நீரார் சினைகுழைத் தாங்கிம் முழுமுதற் கருத்துநல் லவியின் பதமிவன வடிவப் பண்ணவர் பிறர்க்குந் திருத்தியாப பலன்றரு மிவனே யிதபரி மேத விறுதிவேள் விகளு மெழின்மறை விரதமு நித்த முதலிய மும்மை வினைகளு மிவன்றன் முன்செய்யு சனைகளே யாகும்.

இ - ள். வேர்துகரும் நீரினாலே கிளைகள் தளிர்ந்தார்போல இச்சொக்கலிங்கப் பேருமானுக்கு ஊட்டிம் நல்ல இனிய அவியுணவு இப்பெருமானது அம்சபூதாகிய விஷ்ணுவாதி தேவர்களுக்கும் பிறருக்கும் திருத்தியாகக் கொண்டருளி இச்சிவபிரானே பயினை அருளுவார். (அக்கிரிஷ்டோமமுதல) அசுவமேதம் வரையுள்ள யாகங்களும் வேதத்திற்குரிய விரதங்களும் நித்திய கைமிததிக காமிய பூசைகளும் இச்சிவபெருமான் நிகுமுன்பு செய்யும் அர்ச்சனைகளேயாம்.—எ-று.

வேள்வி முதலிய வைதிககருமங்கள் சுவர்க்காதிலோக போகம் தருகின்ற பசு புண்ணியங்களாயினும், பசுபதியாகிய சிவபிரானேநோக்கிச் சிறப்புவுகையாக நிஷ்கா மிய முறையார் செய்யப்படிற் சிவபுண்ணியமாமென்பார் நித்தியபூசை முதலிய சிவ புண்ணியங்களோடு கூட்டி “இதபரி மேத விறுதிவேள் விகளு மெழின்மறை விரதமு நித்த முதலிய மும்மை வினைகளு மிவன்றன் முன்செய்யு சனைகளே யாகும்” என்றார். இதனால், பசுபுண்ணிய சிவபுண்ணியங்கள் வேதசம்மத மென்பது பெறப்பட்டது :

பெறவே, பாஷ்யம்போன்று, வேதப்பொருளை விளக்குஞ் சிவாகமங்கள் பசுபண்ணிய சிவபண்ணியகளைச் செப்புதல் பரம்பிரமாணமென்பது காண்க. (கௌ)

மறைபல முகங்கொண் டலறிவா யினைத்து மயங்கவே நகண்டபூ ரணமா யுறைபரம் பிரம் மாகுமிக் குறியை யுறுகன்ம நெறிவழாப் பூசை முறையினு ஞான நெறியினிப் பொருளை யருளினான் முயக்கற முயங்கு மறிவினுந் தெளிவ துமக்குநா முரைத்த வருமறைப் பொருள்பிறர்க் கரிதால்.

இ - ள் வேதங்கள் அநேகசாணைகளாய்த் (தேடியமுணராது) கதறி வாய் சோர்ந்து மயங்க் (அவற்றிற்கு) விலகாணமாய் அகண்டபூரணமாய் அமாந்த சொரூப சிவம் அறிவுத்திறுள்ள இந்நகை சொக்கலிங்கப்பெருமானைக் கருமகாண்டத்திற் கூறிய விதிப்படி உழுவாத பூசைமுறையினாலும், இச்சிவபிரானை (அவரது) திருவருளினால் ஞானகாண்டத்திற் கூறியபடி இரண்டறவியாபகவியாப்பியமாய்நிற்கும் உணர்வினாலும் தெளிதல் (முறையாம். முறிவர்களை) யாம் உங்களுக்கு உரைத்த (இவ்) வேதார்த்தங் கள் (அபக்குவாகளாகிய) பிறர்க்கு (உணாதல்) அரியதாம். ஏறு.

சொக்கலிங்கப்பெருமானை 'உபவிடதங்கள் ஏகமும் அத்துவிதியுமும் உண்மைய றிவாநந்த ரூபமும் பிரமமும் நிட்களமும் நிர்மலமும் சுத்தமும் சூக்குமமும் நிரஞ்சன மும் சிவமும் வேதங்களுக்கு ஆதியும் உருத்திரரும் விசகவாதிகரும் பிரபுவும் சாவஞ் ஞரும் சாவகர்த்தாவும் சாவகாரணமும் ஈசுவரரும் ஆதியந்தமற்றவஸ்துவும் பராபரவி ணீனரும் பரமானந்தரூபரும் பூஞ்சோதிசொரூபரும் பராற்பாரும் அபபிரமேயமும் ஒப் பற்றவரும் தத்துவமசியாதிவாககியங்களுக்கு வாச்சியருமாகச் சொல்லுகின்றன' என்று வடநூலுடையதலையும் உபலக்ஷணத்தாற்கொள்க. (கூஅ)

அறுதேடியாகிரியவிருத்தம்.

கருமத்தாற் சித்த சுத்தி கரையுமச் சித்த சுத்தித் தருமத்தான் ஞானங் கங்கள் சம்பவித திமெவ் வங்க மருமைத்தாந தருமஞ் சாந்தி யறைதரு தாந்தி யாதி பெருமைத்தா மியம முனனப் பிறங்குமட் டாங்க யோகம்.

இ - ள். நித்தியகருமத்தினாற் சித்தசுத்தியும் கூறுகின்ற அச்சித்தசுத்தித்தன்மை யிலை ஞானத்திறகு எதுவாகிய அங்கங்களும் உண்டாகும். அவ்வங்கங்கள் தருமமும், சாந்தியும், தாந்தியாகியும், இயமம் ரியமம் ஆசனம் பிராணயாமம் பிரத்தியாகாரம் தாரணை தியாநம் சமாதியாகிய அட்டாங்கயோகமும் ஆம்.—எ - று.

தருமம், கொல்லாமை - பொறுமை - உண்மைகூறல் - பழிபாவங்களுக்கு அஞ் சுதல் - புண்ணியவிருப்பம் - மனமுதலியனவொடுக்கல் - கொடை - சிவார்ச்சனை - தவம் - சதாசிவாதிமுர்த்தங்களைத் தியாந்ததல் எனப்பத்தாம்.

சாந்தி - அகக்காரணதண்டம். தாந்தி - புறக்காரணதண்டம். ஆதியென்றதஞல் திதிகைமுதலியவுங்கொள்க; திதிகை - காமாதிகளைத் தணித்தல்.

இயமம், கொல்லாமை - வாய்மை - கள்ளாமை - பிறர்மனைவியையுமும் பொது மகளினாயும் விரும்பாமை - இரக்கம் - வஞ்சனையின்மை - பொறையுடைமை - மனங் கலங்காமை - அற்பாகாரம் - சசியுடைமை எனப்பத்தாம்.

ரியமம், தவம் - மகிழ்ச்சி - விசவாசம் - தானம் - ஈசுவரபூசை - சித்தாந்தசிரவ ணம் - ஸ்வதிகமாரக்க லெனகிகமாரக்கங்களுக்கு விரோதவழியில் நாணுதல் - தக்கனதகா தன பகுத்தறிதல் - ஜபம் - விரதம் எனப்பத்தாம்.

ஆசனம், சுவத்திகம் - கோமுகம் - பத்மம் - வீரம் - சிங்கம் - பசு, கிரம் - முத்தம் - மயூரம் - சகம் என ஒன்பதாம்.

பிராணயாமம், இரோசக பூரக கும்பகமாகிய இம்முன்றும் அகாரவகர மகார சொருபமாம்; இவைபுணரின் பிரணவம்; பிராணயாமம் அதனது சொருபம். ஆதலாலே பிராணவாயுவை இடையிலை ஆகருஷணஞ்செய்து பதினாறுமாதங்கொழுகித்து அகார தியானஞ்செய்து பூரித்தவாயுவை அறுபத்துநான்குமாதங்கொழுகியிதது உத்தியாப கஞ்செய்தல்.

பிரத்தியாகாரம், விடயதுகாசசியிலே செல்லும் இந்திரியங்களை அறிவாற்ற லாலே தன்வசமாக்குதல்.

தாரணை, ஐம்புலன்களையும் மனசினுள் கிருகித்து, இருதயமுதலிய ஸ்தாநங்களில் ஒன்றிலே தகவினாவுர்த்தியைத் தியாதித்து அவாநிருவடியிலே வைத்தல்.

தியாநம், நிருமலமான ஆகாயத்திலே விளக்கமும் குளிர்ச்சியும்பெற்ற சந்திர மண்டலத்தைத் தியாதித்து அதன்மத்தியிலே பேராணந்தருபராய உமாசேவியை ஒரு பாகத்திலுடையராயச் சுத்தப்படிக்கசுவகாசவடிவினராயப் பிறைமதியணிந்த சடாமுடி யினராய் நீலகண்டராய் முககண்ணராய் நாரற்றோளினராய் ஆநிமத்தியாநதாதிதராய் உள்ள சிவபிரானைச்சிந்தித்தல்.

சமாதி, அகண்டாகார நித்தவியாபக சச்சிதாநந்தப ப்ரமபாயுள்ள சிவபிரான் மாட்டு இரண்டறக்கலந்து இன்பம் அடைதல் (௩௯)

பரகறு ஞானஞ் சுத்துட் பரசிவ பத்தி பூசை

தரிசனஞ் சைவ லிங்க தாபனஞ் செய், லீசந்

சூரியமெய் யன்பர் பூசை யுருதந்ர பின்னத் தாங்க

லரியதே சுகன்பாற பத்தி யனைத்துமே சிறந்த வாகும்.

இ - ன். புகழ்ப்பெற்ற ஞானங்களைகளே மேலாகிய சிவபத்தி சிவபூஜை சிவ தரிசனம் சிவலிங்கத்தாபனஞ்செய்தல் சிவபிரானுக்குரிய மெய்யன்பாபூசை சிவசின்னமாகிய விபூதிருத்திராக்ஷங்களைத் தரித்தல் அரியசிவாசாரியரிடத்தே பத்திபண்ணல் இவைகளைல்லாம் சிறந்த சிவபுண்ணியங்களாகும். — ௭ - று. (௪௦)

எழுரேடியாகிரியவிருத்தம்.

அறைதரு மத்தின் மார்த்தமாந் தரும மதிகமவை திகமதி னுயரு

மறைவழி யறத்தி னுயர்விலை தருமா தருமங்கள் வகுத்துரைப பதினு

நிறைசிவ பிரானே பரமகா ரணனு நிகழ்த்துத் தன்னினு மறையே

குறைவரு மளவை யாகுமம் மறைக்குக் கூர்மிரு தியுமது குணமாம்.

இ - ன். சொல்லுகின்ற தருமங்களில் ஸ்மிருதிகளிலேகூறாத் தருமங்கள் சிறந்தன. அவைகளினும் வேதங்களால் ஒதப்படுந் தருமங்கள் சிறந்தனவாம். அந்தவைதிக் தருமங்களின் மேம்பட்டதில்லை, சிவதரும பசுதருமங்களையும் அதருமங்களையும் வகுத்துக்கூறுவதிலும் பரமசிவனே (எல்லாவற்றிற்கும்) பரமகாரணனொன்று கூறுவதிலும் வேதங்களே பரமப்பிரமாணங்களாகும். அவ்வேதங்களுக்கு ஸ்மிருதிகளும் அநுகுணங்களாகும். — ௭ - று. (௪௧)

தெருட்பெறு போகம் வீகொ ரணமாத் திகழ்சிவ மெவற்றினு நிறைவெவ்
 திருட்கெட வுணர்தன் ஞானமிப் பொருளே யேற்றமா மிப்பொரு ணுட்கு
 மருட்கெடத் தெளிவ தாகென விய வழிவழா மாதவர் நெஞ்சை
 யருட்கையாற் றடவி யிவிங்கத்துட் புகுந்தா னருள்பழுத் தன்னதே சிகனே.

இ-ள். போக வீடுபெறுகளுக்கு ஏதுவாக விளங்குகின்ற பரமசிவமே எல்லாப்
 பொருளினும் நிறைவுள்ளதென்று அஞ்ஞானம் கெட உணாதலே மெய்ஞ்ஞானமாம்.
 இப்பொருளே சிறந்ததாம் இந்தப்பொருள் உங்களுக்கு மயக்கங்கெடத் தெளியக்கட
 வது என்று கருணைகனிந்தாற்போன்ற தேசிகர் நல்லொழுக்கத்தினின்று வழுவாதமுநி
 வர்களது மார்க்கைக் கருணைக்கையாலே தடவிச் சொக்கலிங்கப் பெருமானிடத்தே அந்
 தந்தானமாயினார்.—எ-று. (சஉ)

வேதத்துக்குப் பொருளருளிச்செய்தபடல முற்றியது.

ஆகச்செய்யுள் - கககசு.

பதினேழாவது

நவமணிவிற்றபடலம்.

கவிநிலைத்துறை.

சுகந்த வார்பொழின் மதுகையெம் பிரான்றன துணைத்தா
 ளுகந்த வாவறு கண்ணுவ முனிமுதலோது
 மகந்த வாதபே ரன்பருக் கருமறைப் பொருளைப்
 பகர்ந்த வாறிது நவமணி பகர்ந்தவா பகர்வாம்.

இ-ள். மிக நல்லவாச முள்ள சோலைசூழ்ந்த மதுரைப்பதியில் வதிந்தருளும்
 சுகந்தோசர், தம்முடைய இரண்டு திருவடிகளையும் பற்றி (யான எனதென்னும் இரு)
 பற்றுநீங்கிய கண்ணுவமுநிவர்முதலாகக் கூறும் உளத்துணைகாத பேரன்பருக்கு
 அரிய வேதார்த்தங்களை உபதேசித்தருளிய திருவிளையாடல் இது. நவமணிவிற்ற திரு
 விளையாடலை இனி (யாம்) கூறுவாம்.—எ-று. (க)

அன்ன நாவியின் வீரபாண்டியற்கணங் கனைய
 மின்ன னாருளேம் போகமும் விளையில மனைய
 பொன்ன னார்பெறு காளைய கைங்கணைப் புத்தே
 ளென்ன வீறினார் வான்பயிர்க் கெழுகளை யென்ன.

இ-ள். அக்காலத்திலே வீரபாண்டியனுக்குத் தேவமகளிர்போன்ற மனைவியர்
 களில் (கண்டு கெட்டுண் டியிர்ந்த துற்றறியும்) ஐம்புலப் போகங்களும் விளையும் பூமி
 போலும் காமக்கிழத்தியர் பெற்ற குமாரர்கள் மேம்பட்ட பயிர்களுக்கு இடையூறுகத்
 தோன்றுங் களைகள்போல மன்முதர்களு என்று சொல்லும்படி ஒங்கினார்கள்.—எ-று. (உ)

பின்ன ரும்பெற்ற குமாணைப் பெறுவது கருதி
மன்ன னுங்குல தேவியுங் கயற்கணி மணான்
றன்னை நோக்கியட் டமிசுதர்த் தசிமதி வார
பின்ன நோன்புநோற ரெழுசுவா ரிறைவனின் னருளால்.

இ-ள். பின்பு பெறுதற்கரிய சம்புத்திரனைப் பெறுதலைக் குறித்து வீரபாண்டியனும் அவனுடைய பட்டமகிஷியும் சந்தோசனாப் பிரார்த்தித்து அஷ்டமி சதுர்த்தசி சோமவாரம் இவ்விரதங்களை அதுட்டிப்பாராயினர். அச்சந்தோசரது திருவருளினாலே—எ-று. (௧)

சிறிது நாள்கழித் தகன்றபின் கங்கையிற் சிறந்
மறுவி லாவட மீன்புரை கற்பினுள் வயிற்றிற்
குறிய வாலவித் தங்குரம் போன்றொரு குமர
னிறையு நீருல கருடகுடை நிழற்றவந் துதித்தான்.

இ-ள். சிலதினஞ் சென்றபின்பு கங்கையினுஞ் சிறந்த தூய்மையுடைய அருந்ததிபோன்ற கம்புள்ள அப்பட்டமகிஷி வயிற்றிலே ஒரு சம்புதகிரை உலகத்திற்குக் கருணையாகிய குடைநிழல் செய்யும்படி தோன்றினான்.—எ-று. சிறிய ஆலயித்திறேன்றிய அங்குரம் பலசாகைகளாலே விரிந்து பலருககுத் தணணிழல செயவதுபோல வென உவமை விரிக்க. (௨)

அத்த னிச்சிறு குமரனுக் ககங்களி சிறப்ப
மெய்த்த னான்முறை சாதக வினைமுதல் வினையும்
வைத்த னுன்பொலி வெய்துநான மனனவ னூழ்வந்
தொத்த நாள்வர வேட்டைபுக் குழுவைகோட் பட்டான்.

இ-ள். அச் சம்புத்திரனுக்கு மனமகிழ வேதசிவாகம விதிப்படி ஜாதகர்முமுதலிய கிரியைகள் முடித்துவைத்து அப்புத்திரன் வளருங்கால், வீரபாண்டியன் போகூழ்வந்து பொருந்திய காலம் வந்தமையால் வேட்டம ஆடுவானசென்று புலியினுற் பறமப்பட்டான்.—எ-று. (௩)

வேங்கை வாய்ப்படு மீனவன் விணவிருந் தாக
வாங்கு னான்மருங் கிறக்கர மாபெறிக் தாராக
தாவரு கொங்கைசாக தழிந்திடத் தடங்கண்முத் திறைப்ப
வேங்க மாதர்பொன் னகருளார் யாவரு மிரங்க.

இ-ள். (அங்கனம்) புலியின்மாட்டு அகப்பட்ட வீரபாண்டியன் வீரசுவர்க்கத்திற்கு விருந்தாகச் சென்றமையால் தவறும் தூல்போன்ற இடைமுறியும்படி கைகளினால் மார்பில் அடித்து முத்துமாலை தாவருந் தனங்களிற்சூசிய கலவைச்சாத்தழியப் பெரியகண்கள் நீர்த்தாளிசிற்த மனைவியா அனைவரும் வருந்தவும் அழகிய நகருளார் எல்லாரும் வருந்தவும்.—எ-று. (௪)

மற்ற வேலைகா மக்கிழத் தியாபெறு மைந்த
ரற்ற நோக்கியி தமையமென் றானைமா வாதி
புற்ற பல்பிற பொருணிதி யொண்கல னோடுங்
கொற்ற மௌலியுங் கவரந்தனர் கொண்டோய் மறைந்தார்

இ - ன். அங்ஙனம் வருந்தும்பொழுது காமக்கிழத்தியர் பெற்ற பிள்ளைகள், சோர்வு நோக்கி இதுவே சமயமென்று யானை குதிரைமுதலியவும் பொருந்திய வீணப் பலபொருள்களும் திரவியங்களும் ஆபரணங்களும் மகுடமும் ஆகிய இவைகளை அபகரித்துக் கொண்டிபேய் ஒளித்தார்கள்.—எ-று. (எ)

மன்ன னானையா ரொழுகிய மந்திரக் கிழவர்
மின்னு வேலிளங் குமரனைக் கொண்டுவிண் ணடைந்த
தென்வர் கோமகற்குறுதியிற் செய்வினை நிரப்பி
யன்ன காதலற் கணிமுடி சூட்டுவா னமைந்தார்.

இ - ன். பாண்டியனது ஆணைவழி ஒழுகிய அமரத்தியர், விளங்கும் வேற்படை எந்திய புத்திரனைக்கொண்டு துறக்கம் பெற்ற வீரபாண்டியனுக்கு அந்தியேஷ்டியை முடித்து அப்புத்திரனுக்கு மகுடஞ்சூட்டத் தொடங்கி.—எ-று. அமைந்தார் முற நெச்சம். (அ)

நாடிப் பொன்னறை திறத்தனர் நவமணி மகுடந்
தேடிக் கண்டிலர் நிதிசில கண்டிலர் திகைத்து
வாடிச் சிந்தைநோ யுழந்திவை மாற்றலர் கூட்டுண்
டோடிப் போயின வாகுமென் றுணர்ந்திது நினைவார்.

இ - ன். பொக்கிஷத்தைத் திறந்து ஆராய்ந்து நவரத்தினங்கள் அழுத்திய மகுடத்தைத் தேடிக்காணாது சில இரத்தினங்களையும் காணாது மயங்கி வாடி மனம்வருந்தி இவைகள் படைவர் திருடிக்கொண்டு போயினவாமென்று உணர்ந்து இதனைக் கருதுவார்.—எ-று, திறத்தனர் கண்டிலர் முற்றெச்சங்கள். (க)

வேறு மாமுடி செய்துமா லென்னினோ விலைமிக்
கேறு மாமணி யிலையா சிருக்கையின் றின்றேற்
றேறு நீருல கலையுமென் செய்வதிங் கென்னு
வாறு சேர்சடை யாரருள் காண்டுமென் றமைச்சர்.

இ - ன். வேறு மகுடஞ்செய்யக் கருதுவோமானால் அதிக விலைபெறும் பெரிய இரத்தினங்கள் இல்லை (மகுடமில்லையானால்) அரசிருக்கையுமில்லை அரசிருக்கை இன்றாகில் தெளிந்த கடல்குழந்த உலகம் வருந்தும் இங்கே நம்மாலே செய்யற்பாலது யாதென்று கருதிச் சுந்தோசரது திருவருளைக் காண்போமென அமைச்சர்.—எ-று. (க௦)

ககாசெ யாபபெருங் கவலைசூழ் மனத்தராய்க் கறங்கு
முரசு கணபடாக் கடிமனை முற்றநீத் தருமை
யரசி ளநதனிக் கொழுந்தினைக் கொண்டுபோ யம்பொன்
வகாசெய் கோபுர வாயின்முன் வருகுவார் வருமுன்.

இ - ன். அளவிடப்படாத மிக்க துன்பமுள்ள மனத்தினராய் இராஜகிருக முற்றத்தினிங்கி இராஜகுமரனைக்கொண்டு சென்று மேருமலைபோல் அமைத்த சிவாஸ்யத் திருக்கோபுர வாயின் முன் வருவாராயினர். அவர் வருதற்கு முன்பு.—எ-று, கறங்கல் + ஒலித்தல். (க௧)

எற்ற தும்புகோ வணவுடை யிடம்படப் பிறங்கத்
துறற பல்கதிர் மணிப்பொதி சுவன்மிசுதீ தூங்க
மற்ற டம்புய வரைமிசை வரடிபிலா விலைகள்
பெற்ற வங்கதம் பரிதியிற் போந்துபேர்ந் திமைப்ப.

இ-ள். ஒளிமிக்க கோவணமாகப்போக்கிய வஸ்திரமவிசாலமாக விளங்கவும்
நெருங்கிய பல கிரணங்கையுடைய இரத்தினப்பொதி பிடரினமீது தூங்கவும்
போர்புரியும் பெரிய புயமலையில் வாகுவலயம் சூரியன்போல் வீட்டுவிட்டு ஒளிவீச
வும்.—எ-று. (௧௨)

மகதி ரப்புரி நூலது வலம்படப் பிறழ
விந்தி ரத்திரு வில்லென வாரமார் பிலங்கச்
சுந்த ரக்குழை குண்டலந் தோர்புரண் டாடத்
தந்தி ரத்தரு மறைகளி தாணிலந் தேராய.

இ-ள். மந்திரத்தால் அமையப்பெற்ற பூணூல் வலப்பாலிற் புரளவும் இந்திர
ததுசுபோல இரத்தினமாலே மார்பில விளங்கவும் அருகிய காத்திற்குண்டலம் புயத்திலே
புரண்டாடவும் சிவாகமங்களோடு கூடிய வேதங்கள் (தாங்கி) மகிழ்தற்கேதுவாகிய திரு
வடிகளின் பூமியிலே தோயவும்.—எ-று. (௧௩)

கலிவிருத்தம்.

பொன்னவிரக திலங்குகோ புரமுன் போதுவார்
முன்னவர் துனிவுகூட முன்ன நீக்கிய
தென்னவர் குலப்பெருந் தெய்வ மாகிய
மன்னவா வணிகராய் வந்து தோன்றினார்.

இ-ள். திருக்கோபுர வாயிலுக்கு முன்வரும் மந்திரி முதலாயினர்க்கு எதிரோ
அவரது வருத்தமிக்க எண்ணத்தை ஒழிக்கச் சுந்தரோசர் வைசிய வேடம்பூண்டு வந்தரு
ளினார்.—எ-று. (௧௪)

வந்தவ ரெதிர்வரு வாரை மம்மாகொள்
சிந்தைய ராய்வரு செய்தி யாதென
முந்தையில் வினாவெலா முறையிற் கூறினார்க்
கெந்தையாம் வணிகரீ தியமபு மாலரோ.

இ-ள். வந்த வைசியராகிய சுந்தரோசர் தம் மெதிர்வரும் மந்திரியாதியோரை
(நோக்கி) மயங்கிய மனத்தினராய் (நீவிர்) வரும் செய்தியாதென்று வினவ முன்னிக
ழ்த்தவைகளைக் கூறிய அவர்க்கு வைசியர் இதனைக் கூறுகின்றார்.—எ-று. (௧௫)

என்பட ரொய்துகின் நீக ளென்வயி
னொன்பது மணிகளு முள்ள வாலவை
பொன்பதி னுயிர கோடி போனதென்
றன்புற மணியெலா மடைவிற் காட்டுவார்.

இ-ள். என்னை துன்பம் அடைகின்றீர் நம்மிடத்தே சுவரத்தினங்களும் இரு
க்கின்றன. அவை அளவற்ற விலையுடையனவென்று விருப்பமுற அவைகளை முறை
யே காட்டத்தொடங்கி.—எ-று. காட்டுவார் - முற்றெச்சம். (௧௬)

இருந்தனர் கீழ்த்திசை நோக்கி யிட்டதோர்
கருந்துகி னீடுவுமிந் திராதி காவல
ரநீர்த்திசை யெட்டினு மடைவிற் செம்மணி
பெருந்தண்முத் தாதியெண் மணியும் பெய்தரோ.

இ-ள். கீழ்த்திசைநோக்கி இருந்து விரித்ததாகிய ஓர் கரியகம்பலத்தினது நடுவில் மாணிக்கமும் இத்திராதி எட்டுத் திக்குள் முத்துமுதலிய எண்வகை யிரத்தினமும் வரிசையினால் வைத்து.—எ-று. (௧௭)

இம்மணி வலனுடற் சின்ன மென்னவக்
கைம்மறி கரந்தவர் கூறக் கற்றநூற்
செம்மதி யமைச்சரச் செம்மல் யாரவன்
மெய்ம்மணி யாயதென் விளம்பு கென்னவே.

இ-ள். இவ்விரத்திகங்கள் வலாகரனது உடலின் பேதமென்று மாலை மறைத் துவந்த அந்த வணிகர் கூற (அதற்கு) மந்திரிகள் அவ்வலன் யாவன் அவனது சரீரம் இரத்திகங்களாகிய காரணம் யாது சொல்லுகவென்று வினவ.—எ-று. வணிகர் விடை கூறத் தொடங்கினார் என்பது குறிப்பெச்சம். (௧௮)

மேவரும் வலனெனு மவுணன் மேலைநான்
மூவரின் விளங்கிய முக்கண் மூர்த்திசெஞ்
சேவடி யருச்சனைத் தவத்தின் செய்தியால்
யாவது வேண்டுமென் நிறைவன் கூறலும்.

இ-ள். (பகைவர்) கிட்டதெற்கரிய வலாகான் முன்னாளிலே மும்மூர்த்தியின் (மேலாக) விளங்கிய சிவபிரான் நிருவடிப் பூசை செய்துவந்தமையால் அப்பிரானார் யா துவேண்டுமென்று வினவ.—எ-று. (௧௯)

தாழ்ந்துநின் நியம்பும்யான் சமரில் யாரினும்
போழ்திற வாவரம புரிதி யூழ்வினை
சூழ்ந்திற நாலென்மெய் துறத்த மாநதரும்
வீழ்ந்திட நவமணி யாதல் வேண்டுமால்.

இ-ள். (அதற்கு அவ்வசரன்) வணங்கிநின்று கூறத்தொடங்கி, போரில் யாவ ராலும் யான் பிளவுபட்டு இறவாத வரத்தை அருளும் (பின்பு) ஊழ்வினைச் செறிவால் இறந்தால் எனதுசரீரம் துறவினரும் விரும்பும்படி நவரத்திகங்களாகவேண்டும்.—எ-று.

என்றுவேண் டலும்வர மீச னலகினு
னன்றுபோ யமர்குறித் தமரா கோனெடு
சென்றுபோ ராற்றலுந் தேவர் கோனெதிர்
நின்றுபோ ராற்றல னீங்கிப் போயினுன்.

இ-ள். என்று வரங் கேட்க, சிவபிரான் (அங்ஙனம்) அருளினார். அப்பொழுதே (அவ்வசரன்) இத்திரனோடுபோய்ப் போர்செய்ய (அதற்கு) இத்திரன் எதிர்த்துப் போர் செய்யக் கூடாதவனாகிப் புறங்கொடுத்துப்போனான்.—எ-று. (௨௦)

தோற்றவா னுடவன் மீண்டு குழுகதம
ராற்றினும் வெல்லரி தழிவி லாவா
மேற்றவ னாதலா விவனைச் சூழ்ச்சியாற
கூற்றினா றோற்றுதல் குறிப்பென் றுன்னியே.

இ-ள். தோல்வியுற்ற இத்திரன் திரும்பவும் (அவ்வகையைச்) சூழ்ந்த போர்புரிந்தாலும் வெல்லக்கூடாது (அவன்) அழிவிலாவரம் பெற்றவனாதலால் அவனை விரயத் தாலே கொல்வதே தகுதியென்று கருதி.—எ-று. (உஉ)

விடங்கலுழ் படைக்கல னின்றி விண்ணவ
ரடங்கலுந் தழீஇக் கொள வடுத்துத் தானவ
மடங்கலே வருகென நோக்கி வானவக்
கடங்கலுழ் யானே போற் கரைந்து கூறுவான்.

இ-ள். விடஞ்சித்தம் படைக்கலம் இன்றித் தேவாகன குழ அடுத்த அசுர சிங்கத்தைப் (போர்க்கு) வருகவென்று அழைத்துப் பார்த்துத் தேவயானைபோல் மனமுருகிக் கூறத்தொடங்கி.—எ-று. கூறுவான் முற்றெச்சம். (உ௩)

விசயநின் றோள்வவி வென்றி வீக்கமெத்
திசையினும் பரந்ததச சீர்த்தி நோக்கியுண்
ணசையொ மகிழ்ச்சியா னல்கு வேனுனக்
கிசையவேண் டியவரம் யாது கேளென.

இ-ள். வெற்றிபெற்றவனே? உனது மிக்க புயவலியும் வெற்றியும் எவரும் பரவியுன அப்பெரும்புகழ்ச்சி நோக்கி மகிழ்ச்சியினால் உனக்குப்பொருந்த (வரம்) கொடுப்பேன் (நீ) விருமபியவரம் யாதோ (அதனைக்) கேளென்று சொல்ல.—எ-று. (உ௪)

கடிபடு கற்பக காடு காவலோ
னொடியுரை செவித்தொலை னுழையத் தானவ
னொடியகை புடைத்துட னிமிர்ந்து கார்படு
மிடியென நகைத்திழந் தினைய கூறுவான்.

இ-ள். இத்திரன்கூறிய வாரததை செவியிற்புகவும் அசுரன் கைகொட்டி உடலிமிர்ந்து இடிபோல நகைத்து இப்படிப்பட்டவைகளைக் கூறத்தொடங்கி.—எ-று. கூறுவான் முற்றெச்சம். (உ௫)

அறுசேடியாளிரியவருத்தம்.

நன்றிது மொழிந்தா யாரு நகைக்கநீ யெனைவெந் கண்ட
வென்றியு மதனற் பெற்ற புகழூரின் னீறு பாடு
மின்றுநின் போரிற் காணப் பட்டவே யிசைபோ யெற்கு
நின்றதே யிதுபோ னின்கை வண்மையு நிற்ப தன்றோ.

இ-ள். வெளி, வெந் - புறம். வண்மை - கொடை. (உ௬)

நடிலா னளித்த நலவ வரமெனக் கிருக்க நிற்பால்
வேறுநான் பெறுவ துண்டோ வேண்டுவ துனக்கியா தென்பாற்
கூறுநீ யதனை யின்னே கொடுக்கலே னாகி னின்போற்
பாறுகிழ் களத்திற் றோற்ற பழிப்புக் கழ் பெறுவ னென்றான்.

இ-ன். வெளி. ஈறிலான் - சிவபிரான். இன்னே - இப்பொழுதே. 'பாது' பருந்து. (௩௭)

மார்தண்ட வவுணன் மாற்ற மகபதி கேட்டு வந்து
கோதண்ட மேருக் கோட்டிக் கொடுமபுரம் பொடித்தான் வேள்ளி
வேதண்டமெய்தி யாங்கோர் வேள்வியான புரிவனியப்
போதண்டர்க் கூட்ட வாவாய்ப் போதுவாய் வலலை பென்றான்.

இ-ன். பெரிய தண்டாயுதமேந்திய வலாகரனது ஸார்த்தையை இந்திரன் கேட்டுத் தானகருதியது கைகூடியதென்று மகிழ்ந்து திருக்கைலாச மலையில் யான் ஒரு யாகஞ்செய்வேன் நீ அப்போது தேவர்களுக்கு அவிதூட்ட ஒரு பசுவாய் விரைந்து வருவாயாகவென்றான்.—எ-று. கோதண்டம் - வில்லாக. (௨௮)

அன்றொரு தவத்தோ னென்பு வசசிர மொன்றே யாக
வொன்றிய கொடையாற் பெற்ற புகழுடம பொன்றே பென்போல்
வென்றியினாலும் வீயா மெய்யெலா மணிக ளாகப்
பொன்றிய கொடையி னாலும் புகழுடம பிரண்டுன் டாமே.

இ-ன். அக்காலத்திலே தத்சிமுநிவர் (பூதவுடம்பின) முதுகத்தண்டெலும்பு ஒன்றே வச்சிராயுதமாகக் கொடையினால் அடைந்த புகழுடம்பு ஒன்றேயாம். (பிறரை வெல்லும்) வெற்றியினாலும் (பிறரால்) அழியாத (எனது புகழ்) உடலமுற்றும் நவமணிக ளாக இறத்தலாலாகும் கொடையினாலும் எண்ணப்போலப் புகழுடம்பு இரண்டில்லையல்லவா.—எ-று. பொன்றும் என்பதைச் செளிவுபற்றிப் பொன்றியவென்றார். (௨௯)

மேவல னல்ல நீயே நட்டவன மேலை வானோ
யாவரு மருந்து மாற்று னறம்புக முனக்கே யாக
வாவரு வாதி யென்ற யன்னதே செய்வே நென்ற
யீவதே பெருமை யனறி யிரக்கின்ற திழிபே யன்றே.

இ-ன் நீ பகைவன் அல்ல நண்பனே. தேவரயாவரும் உண்ணமுறையால், புண்ணிய கண்ணியங்கள் எனக்கேயுண்டாகப் பசுவடிவாக வருவாயென்றாய் அங்கு நமே செய்வேனென்றான்.—எ-று. கூடலே பெருமையனறி இறந்தல் சிறுமையே அன்றே என்பது இவ்வுடையார் கூற்றும். (௩௦)

அதற்கிசைத் தவுணர் கோந்த னமரர்வேந் தனைமுன் போக்கி
மதாக்கடுங் குருதிச் செங்கண் மைந்தனுக் கிறைமை யீந்து,
முதற்பெருங் கலையாம் வேத மொழிமா பமைந்த வானாய்
புதாக்கடு வேள்விச் சாலைப் புறத்துவந் திறுத்து நின்றான்.

இ-ன். பசுவாய்வர உடன்பட்ட வன் இந்திரனை அனுப்பிவிட்டு மதாபிபுடைய கொடியவனிரம்போற் சிவந்த கண்ணுள்ள புத்திரனுக்கு அரசியலாக் கொடுத்து வேதங்கூறிய இலக்கணம்பெற்ற பசுவாய்த் தேவர்க்கு அவிபுணவாக்கும் யாகசாலை யின் அருகேவந்து நின்றான்.—எ-று. இசைந்தவென்னும் அகரத்தொகை. (௩௧)

வாய்மையான் மாண்ட நின்போல் வள்ளல்யா ரென்று, தேவர்
கோமகள் வியந்து கூறத் தருக்குமேற கொண்டு மேரு
கேமியோ டுகலும் விர்த வரையென நிமிர்ந்து வேள்விக்
கூமெனீ யூபத் தோடும் யாமினென் றடுகது நின்றான்.

இ - ள். சதசிபத்தினில் மாட்சிமைபெற்ற உனபோல்து தாதா பாவனுள்ளென் னுழ் இந் திரன்கூற மேருமலையோடு பனகத்த விநதமலையோடு (வலன் சிவபிரானைச் சிந்தித்து) நிமிர்ந்து யாகததுக்குப் பயன்படும என்னே யூ ஸ் தம்பித்திடுவ தீட்டுங்களை ன்று (அதனை) அடுத்து நின்றான் —எ-று. (௧௨)

யாத்தனர் தருப்பைத் தாமபா லூர்ணை பால்வயர்த்த சிங்கப்
போத்தென நின்றான வாயைப் புனைக்துயிர்ப் பட்டங் விட்ட
மாய்த்தனர் மாய்ந்த வள்ளல் வலனும் தா மாரி
தூர்த்திட விமான மேறித் தொல்விதி புலகஞ் சேசத்தால்.

இ - ள். (சிவபிரான் ஆளுகைப்படி, தேவாகன் யூ ஸ்தப்பததிலே) தருப்பைக் கயிறறினாலே (அவ்வலாசரனைக்) கட்டிச் சிலம்பிதூலாற் கட்டப்பட்ட ஆன்சிறுக்கம் போலவின்ற அவனவாயைப்பொருதிச் சுவாசம் ஆடங்கக் கொன்றார்கள் இறந்த வலன் விமானமேறிப் பிரமலோகஞ் சார்ந்தான்.—எ-று. யாத்தனர் முறறெச்சம். ஊர்ணநாபி ஊர்ணை எனத்திரிந்து ஆகுபெயராய் நின்றது. (௧௩)

மணித்தலை மலையின் பக்க மாய்த்தவன் வயிர வேலாற்
பிணித்துயிர் செகுத்த வாளாற் பெருநகை யாலாய் வேதந்
பணித்திடும் வலையை வாய்க்கப் பட்டொரி சுவைமுனை பார்த்துக்
குணர்த்தவா னூடர்க் கூட்டித் கோதுலா வேளவி செய்தார்.

இ - ள். கொல்லப்பெற்ற அப்பசுவின்சுண இடசிறன் வச்சிரப்படையால் கே ழுவிதித்த வலையைவாங்கி முன்னே அக்கிரிதேவன் சுவைபாக்க (இட்டு) மதிக்கத்தக்க தேவர்களுக்கு ஊட்டி யாகததை முறறுவித்தான்.—எ-று. இட்டு - சொல் லெச்சம். (௧௪)

அத்தகை யாவின் சோரி மாணிக்க மாமபன் முத்தம்
பித்ததைவையே மெண்டி வச்சிரம பித்தம் பச்சையா
நெய்த்தவெண ணினையகோ மேதந் தபைதுகிடு நெடுங்க ணீல
மெய்த்தவை புருட ராக மிவைநல மணியின் றோற்றம்.

இ - ள். அந்தப் பசுவினது உதிரம் மாணிக்கமாகும், தந்தை முத்தமாம், மயிர் வைநீயமாம், ஏலம்பு வயிரமாம், பித்தம் பச்சையாம், நிணம் கோமேதமாம், தசை புலளமாம், நேத்திரம் நீலமாம், கபம் புருடராகமாம், இவைகள் நவமணிகளின் உற்பத் தியாகும்.—எ-று. எய்த்த - இளைத்தறகேதுவாகிப். (௧௫)

இவ்வடி வெடுத்துத் தோன்றி யிருண்முகம் பிளப்பக் காங்
தைகரு மணிபொன பீரனுஞ் சார்விட நிறங்கா சாதி
நெய்வத மொளிமா செள்ளிச் சோதனை செய்து தேசு
மெய்வர வணிவோ ரெயதும் பயனிலை விதிபாற் கேணமின்.

இ - ள். இவ்வுருவெடுத்து இருட்டுக்கெட ஒளிவிறை நவமணிகளுஞ் சார்ந்த இடம் நிறம் சாதி செய்வை ஒளி என்னும் இவையும் குற்றத்தை அகற்றி உடலில் அணி வோர் அடையும் பயனும் முறையாற் கேளுங்கள்.—எ-று. (௧௬)

ஷேவேறு.

வாளாவிரு மாணிக்கங் கிருதமுத லுகநான்கும் வழியே மக்கங்
காள்புரத் தும்புரஞ்சிங் களமிநான் கிடைப்படும்க் கமல ராக
மாளுநிறம் பத்தாகு மரைமாது ளமபூவித் தழல்கல் லாரங்
கோளரிய கச்சோத மாதித்த னுடுதிபவ கோப மென்ன.

இ-ள். ஒளிவிளங்கும் மாணிக்கம் - கிருதயுகத்திலே மக்கத்தினும், திரோதயுகத்திலே காள்புரத்திலும், துவாபரயுகத்திலே தும்புரத்திலும், கலியுகத்திலே சிங்கனத்திலும் முறையே தோன்றும். அம்மாணிக்கம் ஆளுகின்ற நிறம் - செங்கமலமலர், மாதுளம்பூ, மாதுளம்வித்து, அக்கிநி, செங்குவளைமலர், குற்றமற்ற மின்மினி, சூரியன், கந்திரம், தீபம், இந்திரகோபம் என்னும் இவை பத்துகளின் நிறம்போலாகும்.—எ-று.

(௩௭)

இந்நிறத்த பொதுவாய மாணிக்க மறையவாமுன் னியறும் சாதி
தன்னியலபாற் சாதரங்கங் குருவிந், செளகந்தி கங்க வாங்க
மென்னுமிவற் றாற்சிறந்த நான்காகு மிவ்வடைவே யிநான் கிற்குஞ் [ன்.
சொன்னவொளி பத்திருநான் கிருமுன்று நான்கவைபுற் சொல்லக் கேண்மி

இ-ள். பொதுவாகிய இப்பத்துநிறங்களுடைய மாணிக்கம் சாதரங்கமாயின் பிரமாணஜாதியும், குருவிந்தாயின் கந்திரியஜாதியும், செளகந்திகமாயின் வைசியஜாதியும், கவாங்கமாயின் சூதகிரஜாதியும் ஆகும். இவைகட்கு முறையே ஒளி - பத்து, எட்டு, ஆறு, நான்குளாகும். அவைகளைக் கூறக்கேளுங்கள்.—எ-று. கவாங்கத்தோடு நீலகந்தி ஒன்றுகூட்டிச் சூதகிரசாதியென்று வடநூல் கூறுகின்றது. (௩௮)

சாதரங்க நிறங்கமலங் கல்லார மிரவிபொளி தழல்கச சோத
மாதுளம்போ ததவ்வித்துக் குயிறகண்ட பங்கோபம் வகுத்த பத்து
மேதகைய குருவிந்த நிறங்குன்றி முயற்குருதி வெள்ள லோத்தம
போதுபலா சலாந்திலகற் செவ்வரத்தம் சிவதூர மெரிபொன் னெட்டு

இ-ள். சாதரங்கநிறம் - செந்தாமரைப்பூ, செங்குவளைமலர், சூரியனொளி, அக்கிநி, மின்மினி, மாதுளம்பூ, மாதுளம்வித்து, குயிற்கண்ட, தீபம், இந்திரகோடும் ஆகிய இப்பத்துப்போன்ற நிறமாம். குருவிந்தநிறம் - குன்றிமணி, முயலிரத்தம், வெள்ளலோத்தமலர், பலாசலர், உச்சித்திலக மலர், செவ்வரத்தமலர், சிந்தூரம், நெருப்பிலிட்டஇரும்பு ஆகிய இவ்வெட்டுப்போன்ற நிறமாம்.—எ-று. உச்சித்திலகம், திலகமெனத் தலைக்குறை ஆயிற்று; இத்தினைப் பந்துகமென வடநூல் கூறும். (௩௯)

களிதருசௌ கந்திகத்தி நிறமிலவம் போதுகுயிற் கண்ண சோகற்
தளிரெரிபொன் செம்பஞ்சி யைபாண மெனவாறு தருக் வாங்க
வொளிரூவு குசும்பைமலா செங்கலகொவ் வைக்கனியென் றொருநான் கந்த
மிளிர்ந்தும் ராகத்தைப் பொதுமையினற் சோதிக்க வேண்டு மெல்லை.

இ-ள். செளகந்திகநிறம் - இலவமலர், குயிற்கண்ட, அசோகந்தளிர், நெருப்பிலிட்ட இரும்பு, செம்பஞ்சிக்குழம்பு, ஐந்திலைமாமலர் ஆகிய ஆறும்போன்ற நிறமாம். கவாங்கநிறம் - குரவமலர், குசும்பைமலர், மலையிலுண்டான செந்தாது, கொவ்வைக்கனி ஆகிய நான்கும்போன்ற நிறமாம். அந்த மாணிக்கத்தைப் பொதுவாகப் பரிசோதனஞ் செய்யுமிடத்து.—எ-று.

(௪௦)

திண்ணியதாய் மேல்கீழ்க்குழ் பக்கமுற வொளிவிடிகல் செய்தாற் செவ்வே
யண்ணியவுத் தமமதம மத்திமமாஞ் சாதரங்க மணிவோ விச்சை .
புண்ணியவான் கன்னியி ருளபூமி முதலான புனித தானம்
பண்ணியதும் பரிமேத யாகமுதன் மகம்புரிந்த பயனுஞ் சோவா.

இ-ள். திண்ணியதாய் மேலே ஒளிவிட்டால் உத்தமமும், கீழே ஒளிவிட்டால்
அதமமும், பக்கங்களில் ஒளிவிட்டால் மத்திமமமாகும். சாதரங்க தரிப்பேர், வித்
தை - பசு - கன்னிகை - பயிருள்ளகழனி முதலிய தானங்கள் செய்தபயனும் அசுவமே
தமாய் யாகங்கள்செய்த பயனும் பெறுவா—எ-று. (சக)

குருவிர்தந் தரிப்பவர்பார் முழுதுவாரு குடைநிழலிற் குளிப்ப வாண்டு
திருவிர்தை யுடையருப்பா செளகந்தி கந்தரிப்போர செல்வங்கீர்த்தி
மருவிர்தப் பயனடைவர் கவாங்கந்தான் தரிப்போர்தம் மனையிற் பாலும்
பெருவிர்த மெனச்சாவி முதறபண்ட முடன்செல்வப் பெருக்கு முண்டாம்.

இ-ள். குருவிர்தந்தரிப்பவர் உலகமுழுவதும் அரசாட்சிசெய்து திருமகள்
வீரமகள் இருவரோடு கூடிவாழ்வா. செளகந்திகந்தரிப்பவா செல்வம் புகழ்களை அடை
வர், கவாங்கந்தரிப்பவர் பால் நெல்லமுதலிய செல்வப்பெருக்கினை அடைவர்,—எ-று. (1)

எள்ளியிடு குற்றமெலா மிகுதுகுண னேற்றொளிவிட் டிருள்கால் சித்துத்
தள்ளியவிச் செம்பதும் ராகமது புனைதக்கோ தம்பா லேனைத்
தெள்ளியமுக் துள்ளிட்ட பன்மணியும் வந்தொதுங்குந் செய்யா னோடு
மொள்ளியசெல் வங்கல்லி யொப்பநெடும் பாற்கடல் னேங்கு மாலோ.

இ-ள். இகழப்பட்ட குற்றங்கள் அகன்று குணங்கள்பொருந்தி ஒளிவீசி இரு
ளைப் பற்றறக்கெடுத்துப்போக்கிய இச்செம்மாணிக்கத்தை அணிபவாமாட்டு ஏனைப் இரத
தினங்களும் வந்துசேரும் (அணித்) திருமகனோடு செல்வங் கல்விகள் சமமாகப்
பாற்கடலபோல வளரும்,—எ-று. (சக)

அறுசேடியாசிரியவிருத்தம், ।

பிறநிறச சார்பு புள்ளி புள்ளடி பிறங்கு கீற்று
மறுவுறு திராச மென்ன வகுத்தவைங் குற்றந் தள்ளி
யறைதரு பண்பு சான்ற வரதன மணியும் வேந்தன
செறுநாவா னுற்ற மின்றிச செருமகட் கனப னாவான்.

இ-ள். அந்நியநிறஞ்சார்தல், விற்து, காபாதம், தானா, ஒளிசலித்தல் என்னும்
ஐங்குற்றங்களையும் அகற்றி (தூலிற்) கூறும் குணமிகு இரத்தினங்களைத் தரிக்கும் போ
ரசன், பகைவா படைகளால் ஊறுபாடினறி வீரமகளுக்கு நண்பினன் ஆவான்,—எ-று.

குறுநிலக் கிழவ னேனி மவன்பெருங் குடைக்கீழ்த் தங்கி
மறுசூரீர் ஞால மெல்லாம் வாழமுற் றவனைப் பரம்பு
தெறுவிவங் கலகை பூதஞ் சிறுதெய்வம் வறுமை நோய்திக்
கறுவுகொள் கூற்றச் சிற்றங் கலங்கிட வாதி யாவாம்.

இ-ள். (அவ்விரத்தினங்களை அணிபவன்) சிற்றரசனானும் அவனது குடைநி
ழலில் உலகமுற்றும் தங்கிவாழும். அவனைப் பாம்பும் கொல்லுமிருகமும் பேயும் பூத

மும் சிறிய தெய்வங்களும் வறுமையும் கோயும் தீயும் கோபங்கொண்ட இயமலாஜை, சினமும் வருத்தஞ் செய்யமாட்டா.—எ-று. (சசி)

முன்னவ ரென்ப கறனோர் வச்சிர முந்நீர் முத்த
மன்னவ ரென்ப துப்பு மாணிக்கம வணிக ரென்ப
மின்னவீர் புருட ராகம் வயியேயம் வெயிரகோ மேதம
பின்னவ ரென்ப நீல மாகதம் பெற்ற சாதி.

இ - ள். கற்றவா, வயிரமும் முத்தும் பிராமணசாதியென்பர். பவனமும் மாணிக்
கமும் ஷுத்திரியசாதிபெனபா. புருடராகமும் வைரீரியமும் கோமேதமும் வைசிய
சாதியென்பர். நீலமும் மரகதமும் சூத்திரசாதியென்பர்.—எ-று. (சசு)

பார்த்திவர் மதிக்கு முததம பளிங்கன்றிப் பச்சை தானுஞ்
சாத்திக் துகிரமா ணிககவ கோமேதந தாமே யன்றி
மரத்திகழ் புருட ராகம் வயியேயம் வயிரர் தாழு
மேத்திரா சதமா நீலந் தாமத மென்ப ராய்ந்தோர்.

இ - ள். முததம் பளிங்கும் பச்சையும் சாத்துவிக் குணமுடையனவாம். பவன
மும் பதுமராகமும் கோமேதமும் புருடராகமும் வைரீரியமும் வயிரமும் இராஜதகுண
முடையனவாம். நீலம் தாமதகுண முடையதாம் எனபா.—எ-று. (சசு)

இனையவை யளந்து கண்டு மதிக்குந் னெழுமான் பொற்றேர்
முனைவனன் முதலா வேழே முறையினுந் பதம ராகங்
கனைகதிர் முத்தந் துப்புக் காருடம் புருட ராகம்
புனையொளி வயிர நீல மெனமனா புலமை சான்றோர்.

இ - ள். சப்தாவென்னுங் குதிராபூட்டிய ஆழகிய தேனையுடைய சூரியனுக்
சூரிய ஆதிவாரமுதல் ஸ்ரீவார மீனாகிய ஏழுநாட்களே முறையாக மாணிக்கமுதல் நீல
மீனாகிய இவைகளை அளவிட்டு ஆராயுங்காலம் என்று கூறுவர்.—எ-று. காருடம் பச்சை.

வெய்யவன் கிழமை தானே மேதக மணிக்கு மாரு
மையறு நங்கடானே வயியே மணிக்கு மாரு
மைபற விறைவொன் பானுமாய்பவ ரகமடி நம்பு
தய்யரா யறவோ ராயமுன் சொன்னா ளடையே யாய்வார்.

இ - ள். வெளி, ஐயம், யென்பது ஐ யெனக் கடைக்குறை யாயிற்று. (சீசு)

அலலியம் பதுமஞ் சாதி யரத்தவா யாமபல் கோடல்
வலலிசேர் மெளவற போது தூறறிதழ் மரைகா லேய
மெல்லிதழ்க் கழுநீர் பேழ்வாய வெள்ளைமந் தார மின்ன
சொல்லிய முறையால வண்டு சூழத்தம் முடிமேற சூடி.

இ - ள். செங்கமலமலர், சிறுசண்பகமலர், செவ்வாம்பன்மலர், செங்காந்தன
மலர், மல்லிகைமலர், தூறிதழ்களுடைய வெண்டாமரைமலர், மரமஞ்சளம்மலர், கழுநீர்
மலர், வெள்ளைமந்தாரமலர் இவ்வொன்பதையும் (மாணிக்கமுதலாகிய ஒன்றிது மணிக
ளுக்கும்) முறையே (உரியனவாகக்கொண்டு) தங்கள் சிரமேற்குடி.—எ-று. (சீசு)

தலத்தினைச் சுத்தி செய்து தவிசனை யிட்டுத் தூய .
நலத்துகில் விரித்துத் தெய்வ மாணிக்க நடுவே வைத்துக்
குலத்தமுத் தாதி யெட்டுங் குணநிசை முதலெண் டிக்குமீ
வலப்பட முறையே பானு மண்டல மாக வைத்து.

இ-ள். வெளி.குணநிசை - கிழக்குத்திசை. பானு - சூரியன். (௩௧)

அன்புறு பதும ராக மாதிபா மரத னங்க
னொன்பதுங் கதிரோ னுது யொன்பது கோளு மேற்றி
முன்புரை கமலப போது முதலொன்பான் மலருஞ் சாத்தி
யின்புற நினைந்து பூசை யினன்முதல வழாது செய்தல்.

இ-ள். விரும்பப்பெற்ற மாணிக்கத்திற்கு அகித்தனும், முத்துக்குச் சந்திர
னும், பவனத்திற்குச் செவ்வாயும், பச்சைக்குப் புதனும், புருடராகத்திற்கு வியாழமும்,
வயிரத்திற்கு வெள்ளியும், நீலத்திற்குச் சனியும், கோமேதத்திற்கு இராகுவும், வை
ரியத்திற்குக் கேதுவும் ஆகக்கொண்டு அம்மணிகளில் அக்கோள்களை ஆவாகனஞ்
செய்து, செந்தாமரை மலர்முதலிய ஒன்பதுஞ் சாத்தி அவ்வாதித்தன்முதலியவற்றைத்
தியாதித்து விதிப்படிபூசைசெய்க.—எ-று. (௩௨)

தக்கமுந் திரண்டு வேறு தலசமே சலர மென்ன
விக்கதிா முத்தார் தானம பதின்மூன்று சிப்பி யிப்பி
மைக்கரு முகில் வேய பாம்பின் மத்தகம் பன்றிக் கோடு
மிக்கவெண சாலி நீர்வாழ் மீன்றலை வேழக் கன்னல்.

கரிமருப் பகல்வாய் மான்கை கற்புடை மடவார் கண்ட
மிருசிறைக் கொக்கின் கண்ட மெனக்கடை கிடந்த மூன்று
மரியன வாதிப் பத்தி னிறங்களு மணங்குந் தங்கட்
சூரியன நிறுத்த வாறே யேனவு முரைபபக் கேண்மின்.

இ-ள். முத்து, தலசம சலசம் என்று இருவகைப்படும். இம்முத்துப் பிறக்
கும் இடம் - சிப்பி, சங்கு, முகில், மூங்கில், பாம்பின்படம், பன்றிகொம்பு, வெண்
ணைற்பயிர், மீன்றலை, வேழக்கரும்பு, யானைக்கொம்பு, சிங்கத்தின் புயம், கற்புடை
கீகிரித்து கழுத்து, கொக்கின் கழுத்து, என்னும் பதின்மூன்றாம். இறுதியிலுள்ள சிங்கத்
தின் புயமுதலிய மூன்றாம் அரியனவாம். முதலிலுள்ள பதின்நிறம் தேவதைமுதலி
யவும் முறையே சொல்லக் கேளுங்கள்.—எ-று. தலசம்-நிலத்திற் பிறப்பது. சலசம் -
நீர்ப்பிறப்பது. சிப்பி, சங்கு, முகில், மீன் இவை நீரின் சம்பந்தமுடையன. மற்றவை
நிலத்தின் சம்பந்தமுடையன. (௩௩)

சேடுசேர் மதியின் வெண்மை நிறத்தது சிப்பி முத்தங்
கோடுகொன்.முத்தும் வெள்ளை நிறத்தது கொண்டமு முத்த
நீடுசெம் பரிதி யன்ன நிறத்தது கிளைமுத் தாலி
பீடுசுர னிறத்த ராவின் பெருமுத்த நீலத் தாமால்.

இ-ள். சிப்பிமுத்தம் ஆகாயத்திற் செல்லுஞ் சந்திரன்போலும் வெண்ணிற
முடையது சங்கமுத்தமும் வெண்ணிறமுடையது முகில்முத்தம் செஞ்ஞாயிற்போலும்
நிறமுடையது மூங்கில் முத்தம் பெருமையமைந்த கல்மழைபோலும் நிறமுடையது

பாம்பு முத்தம் நீலநிறமுடையது.—எ-று. நிறத்தது லீலத்தது என்பன இடைக் குன்றையாய் நின்றன. (திரு)

ஏனும் வாரஞ் சோரி யீர்ஞ்சுவைச் சாவி முத்த
மானது பசுமைத் தாகும் பாதிரி யனைய தாகு
மீனது தரளீம் வேழ மிரண்டினும் வினையு முத்தந்
தானது பொன்னின் சோதி தெய்வதஞ் சாற்றக் கேணமின்

இ-ள். பனரிமுத்தம் உதிரநிறமுடையது வெண்ணெல்முத்தம் பசியநிறமுடையது மீன்முத்தம் பாதிரிமலாபோலும் நிறமுடையது யானைமுத்தமும் வேழக்கரும்பு முத்தமும் பொன்னிறமுடையன (இனித்) தெய்வங்களைச் செப்பக் கேளுங்கள்—எ-று. (திரு)

பான்முத்தம் வருணன் முத்தம் பகன்முத்த மழலோன் முத்த
மான்முத்த நீல முத்த மாசறு குருதி முத்தந்
கான்முத்தம் பசிய முத்தந் காலன்றன் முத்தந் தேவர்
கோன்முத்தம் பொன்போன் முத்தந் குணங்களும் பயனுஞ் சொல்வாம்.

இ-ள். வெள்ளியமுத்தங்கள் வருணனுக்கும் சூரியன்போலுமுத்தங்கள் அக்கினிக்கும் நீலமுத்தங்கள் திருமாலுக்கும் சிவந்தமுத்தங்கள் வாயுவுக்கும் பசியமுத்தங்கள் இயமனுக்கும் பொன்போலுமுத்தங்கள் இந்திரனுக்கும் உரிய முத்தங்களாம் (இனித்) குணமும் பயனும் கூறுவாம்.—எ-று. (திரு)

ஒடுக்கமி லாத சோபை யுருட்சிமா சின்மை கையா
லெடுத்திழற் றின்மை பார்வைக் கின்புறல் வெடிப்பி லாமை
யடுத்திடு குணமா றின்ன வணியின்மு தணங்கோ டின்மை
விடுத்திடு திருவர் தெய்தும் வினோந்திடுஞ் செல்வம் வாழ்வார்.

இ-ள். விரிந்த ஒளி உருட்சி (காற்றேறு, மண்ணேறு, தல்லேறு, நீர்நிலை என்னுங்) குற்றமில்லாமை, தின்மை கண்ணுக்கு இனிமை வெடிப்பின்மை ஆகியகுணங்கள் ஆறு. இப்படிப்பட்ட முத்துக்களை அணிந்தால் மூதேவியொடு வறுமையும் நீங்கும், இலக்குமி சேர்வன் செல்வமும் ஆயுளும் அபிவிருத்தியாம்.—எ-று. (திரு)

மாசறு தவுத்தோ னென்பும் வலாசுர னென்பும் வீழ்ந்த
கோசலங் கலிங்க நாடு கோளிலா மதங்க தண்டங்
காசறு யிமய வெற்பு கவினுமா ராட்டி ரந்தான்
பூசலார் செளவீ ரஞ்சொல் புண்டர மகத தேயம்.

இ-ள். ததிசுமுரிவரது எலும்பும் வலாசுரனது எலும்பும் வீழ்ந்த கோசலதேசம் கலிங்கதேசம் மதங்கதேசம் இமயமலை மாராட்டிரதேசம் செளவீரதேசம் புண்டரதேசம் மகததேசம்.—எ-று. பூசல் - போர். (திரு)

இவைகளின் வாகை மஞ்சளியன்மௌவல் வெண்மை செம்மை
செவையுறு கார்நீ லம்பொன் சேர்நிற வயிரந்தோன்றுங்
குணவபடு வாழ்வு வாகை கூறுவேய் மலரோ போலு
மவையரி தெய்வம் வெண்மை யறுகோண மகவான் நேவாம்.

இ-ள். (என்னும்) இத்தேசங்களிலே முறையே வாகைமலர் மஞ்சள்மலர் மல்லிகைமலர் இவை (போன்ற நிறமும்) வெள்ளை சிவப்பு கறுப்பு நீலம் பொன் ஆகிய இந்நிறமும் உள்ள வயிரங்கள் தோன்றும். வாகைமலர் மல்கைமலர் மூங்கில்மலர் இவை போன்ற நிறவயிரங்களுக்கு விஷ்ணு தேவதையாம். வெள்ளைநிறமும் ஆழகோணமுமுடைய வயிரங்களுக்கு இந்திரன் தேவதையாம்.—எ-று. இயல்-பொருந்திய, குவை-கூட்டம். (௬௦)

வேறு.

வண்டு நெய்தல் வயிரமிய மன்றே வதையா மிலவுபலா
சண்ட வாயு கோங்குமல ரலையார் வருணன தேவதையா
மண்டு நீரி னிறவயிர மதியாங் கோப மாதித்தன்
றுண்ட வழுவச் சிரந்தனக்குச் கூட்டு மங்கி தெய்வதமாம்.

இ-ள், வண்டு நெய்தல்மலர் இவைபோன்ற நிற வயிரங்களுக்கு இயமன் தேவதையாம். இலவமலர் பலாசமலா இவைபோன்ற நிற வயிரங்களுக்கு ஆகாயத்தை இடமாகவுடைய வாயு தேவதையாம். கோங்குமல்போன்ற நிற வயிரத்துக்கு வருணன் தேவதையாம். நெருங்கிப் நீர்போன்ற நிற வயிரத்துக்குச் சந்திரன் தேவதையாம். இந்திரகோபம்போன்ற நிறவயிரத்துக்குச் சூரியன் தேவதையாம். அக்கிரித்துண்டம் போன்ற நிற வயிரத்துக்கு அக்கிரிதேவதையாம்.—எ-று. (௬௧)

படிக முயற்கண் கதலியிதழ் பதமாங் கட்டம் போன்றவிறு
மடிவில வயிர முறைமையினன் மறையோர் முதனாற் சாதித்தா
மடைவி னணிக வவரறவோ ரனைத்தும் புனைக கோபம்போ
லுடைய குணந்தா னிலேசதா பொனியாய்த் தெளிவா வதுசிறப்பாம்.

இ-ள். படிகம்போன்ற வயிரம், பிராமணசாதியாம். முயற்கண்போன்ற வயிரம், ஸுத்திரியசாதியாம். வாகைக்குருத்துப்போன்ற வயிரம், வைசியசாதியாம். கத்தி போன்ற வயிரம், சூத்திரசாதியாம். முறையே அவ்வவ் வருணத்தார் அவ்வவ் வயிரங்களை அணிபகடவர். பிராமணர் ஏல்லாவயிரங்களையும் அணிபகடவர். இத்திரகோபம்போன்ற குணமுடைய வயிரம் இலேசாய் ஒளியும் தெளிவுமுடையதா யிருந்தாற் சிறப்புடையதாம்.—எ-று. (௬௨)

அருக்க னதற்குத் தெய்வதமா மளவில் விலைய தாமதுசீர்ப்
பெருக்க வரசா தமக்குவென்றி பிணியின் மைகளை விளைவிக்குந்
திருக்கண் மகளிர் தாலியினிற் சிறிதும் வயிர மழுத்தாம
அருக்க வற்ப நிறமுதலேத் தேத மிலலா வயிரமதை.

இ-ள். அந்தச் சிறந்த வயிரத்துக்கு ஆதித்தன் அதிதேவதையாம் அளவற்ற விலையுடையதாகிய அது அணிந்த செல்வப்பெருக்கமுடைய பேரரசர்க்கு வெற்றி ஆரோக்கியங்களை உண்டாக்கும். அழகிய கண்ணையுடைய மடவார் மங்கிவியத்திலே சிறிதாயினும் வயிரம் அழுத்தாம வருகக்கடவா. அற்பநிறம், கீற்று, ஒளிசலித்தல், காகபாதம், புள்ளி என்னும் ஐங்குற்றமுமில்லாத வயிரத்தை.—எ-று. (௬௩)

வேறு.

சூறுநிலத் தரசுந் தாங்கிற் குறைவுதீர் செல்வ மெய்தி
யுறுபகை யெறிந்து தன்கோன் முழுதுல கோச்சிக் காக்கும்
வறுமைநோய் விலங்கு சாரா வரைந்தநா ளன்றிச் செல்லுங்
கறுவுகொள் கூற்றம் பூதங் கணங்களு மணங்கு செய்யா.

இ-ள். சிற்றரசனும் அணிந்தால் நிறைந்த செல்வம்பெற்றுப் பெரிய பவர வரையும் வென்று தனது செங்கோல் உலகமுற்றுஞ் செலுத்திக் காப்பன். (அவனை) வறுமையும் நோயும் மிருகமும் அடையா. வரையறுத்த நாளில் அன்றி (இடையிலே) கோபமுள்ள ஔயமனும் பூதம் பிசாசுமுதலிய கூட்டங்களும் வருத்தஞ்செய்யா.—எ-று.

மாமணி மரபுக் கெல்லாம் வயிரமே முதன்மைச் சாதி
யாமென வுரைப்பார் நாலோ ரதிகம்யா தென்னி னேனைக்
காமரு மணிகட் கெல்லார் தமரிடு கருவி யாமத்
தாமணி தனக்கும் தானே தொனையிடுங் கருவி யாகும்.

இ-ள். இரத்திரவிலக்கண தூலின்வல்லார், இரத்திர மரபுகள் அனைத்திற்கும் வயிரமே முதன்மையுடைய சாதியெனக் கூறுவர். (அங்ஙனம்) மேம்பட்டது யாது காரணத்தால் எனின் அழகிய ஏனைய இரத்திரங்களுக்கெல்லாம் தொனையிடுங் கருவி யாகிய அத்தாயவயிரம் தனக்குந் தமரிடுங் கருவியாம் (ஆதலால்).—எ-று. (சுரு)

மரகதத் தோற்றங் கேண்மின் வலாசுரன் பித்தந் தன்னை
யினாதனக் காகக் கௌவிப பறந்தபுள் ளீரந்தண் டிலலித்
தனாதனிற் சிதற வீழ்ந்து தங்கிய தோற்ற மாரு
முனாதரு தோற்ற மின்னும் வேறுவே றுள்ள கேண்மின்.

இ-ள். மரகதத்தோற்றத்தைக் கேளுங்கள் வலாசுரனது பித்தத்தைத் தீனக்கு இராயாகக் கௌவிப் பறந்த கருடன மிகத்தண்ணிய டிலலிதேயத்திற் சிதறுதலால் வீழ்ந்து தங்கிய (இடங்களில்) உற்பத்தியாம். இன்னமும் கூறுகின்ற (அம்மரகதத்) தோற்றம் வெவ்வேறாக வுள்ளவற்றையும் கேளுங்கள்.—எ-று. (சுசு)

விதிர்த்தவே லனைய வாட்கண் வினதைமா தருணச் செல்வ
னுதித்தவான் முட்டை யோட்டை யுலகவேற நரையில் யாப்பக்
கதிர்த்தவோ டரையிற் றபபி வீழ்ந்தொரு கடல்குழ் வைப்பி
னுதித்தவா ருரு மின்னு முண்டொரு வகையாற் றோற்றம்.

இ-ள். அசைத்தலுடைய வேற்படைபோன்ற ஒளிபெற்ற கண்ணுடைய வினதை என்பவன் அருணத்தோன்றிய மேலாகிய முட்டையின் ஓட்டைக் கருடனது அரையிற்கட்ட அதி தவறிவீழ்ந்த ஓரிடத்தில் உதித்தவிதம் ஒன்றாகும். இன்னும் தோற்றம் ஒருவகையால் உண்டு.—எ-று. வினதை, தக்கன்புத்திரியும் காசியமுரிவர்ப்பத் துனியுமாயுள்ளவன். (சுசு)

முள்ளரை முளரிக் கண்ணன் மோகிநி யணங்கா யோட
வள்ளரை மதியஞ் சூடி மந்தர வராமட் டாகத்
துள்ளரி யேறு போலத் தொடர்ந்தொரு விளையாட் டாலே
யெள்ளரி தாய செந்தி யிர்தியக் கவினஞ் செய்தான்.

இ-ள். (திருப்பாற்கடல் கடைத்து அமிர்தந்தோன்றியபோது அசுரர் பொருட்டு மோகிநியுருக்கொண்ட) விஷ்ணு அம்மோகிநிப் பெண்ணையோடச் சிவபிரான் மந்தரமலையுளவும் ஆன்சங்கம்போலப் பின்றொடர்ந்து ஒரு திருவிளையாட்டினுற் பழிப் பற்ற செந்தீமயமாகிய இந்திரியத்தைச் சிந்தினார்.—எ-று. வள் - வளம், காசிக் கரு என்பது தோன்ற, விளையாட்டாலே என்றார். (சுசு)

அப்பொழுதமல வித்தி லரிசுர குமரன் கான
வைப்புறை தெய்வ மாக வந்தன னந்த வீந்து
துப்புறு கருடன் கௌவிக் கடற்கரை துருக்க நாட்டிம
பப்புற விடுத்த வாறே பட்டது கலுழப் பச்சை

இ-ள். அக்காலத்தே நிருமலமாகிய அந்த வந்துவினிலே 'ஐயனார் வனத்தில் வசிக்கும் தேவதையாகத்தோன்றினார். அவ்வினிலை வலிய கருடன் கௌவிக் கடற்கரையினும் துருக்கதேயத்தும் பாவவிடுத்த வழியிலே கருடப்பச்சை தோன்றியது.—எ-று. களையினும் உம்மை தொகை.

(சுக)

வேறு.

காடமே சுப்பிரமே காளமெனக் குணமூன்றும் கருடப் பச்சைக்
கீடறுகி னிதழ் கிறத்த காடமது சாதியினு விருவே ருகுஞ்
சாடரிய சகுணமெனச் சதோடமென வவையிரண்டிற சகுண மாறும்
பீடுபெறு காடமொடு முலலகிதம் பேசலம்பித தகமே முத்தம்.

இ-ள். கருடப்பச்சைக்குக் காடம், சுப்பிரம், காளம் எனக் குணம் மூன்றும் அம்மூன்றுள்ளே பெருமைபெற்ற அறகின் இதழ் நிறத்தையுடைய காடம், கெடுதலில்லாத சகுணம் சதோடம் என்று இரண்டு சாதியாம். அவ்விருண்டிலே சகுணம் அறுவகைப்படும். காடமும் உல்லகிதமும் பேசலமும் பித்தகமும் முத்தமும் —எ-று (எடு)

புல்லரிய பிதுகமென விவையாறிற் காடமது புல்லின் வண்ண
முல்லகித மெலிதாகும் பேசலமே குளச்செல்லொண் ணுதியே போலு
மல்லடரும் பித்தகமே பசங்கிளியின் கிறைநிறத்த தாகு முத்தம்
புல்லகிறம் பிதுகமொ யிலையினிறஞ் சதோடத்தின் குணனை தாகும்.

இ-ள். அடைதற்கரிய பிதுகமென. இவையாறிலே காடம், புல்லுப்போலும் பசியநிற முடையதாம். உல்லகிதம், புல்லினிறத்தோடு மென்மையுடையதாம். பேசலம், செந்நெற்பயிர் னுனிபோலும் நிறமுடையதாம். பித்தகம், கிளிச்சிறைபோலும் நிறமுடையதாம். முத்தம், துளசியிலேபோன்ற நிறமுடையதாம், பிதுகம், தாமரையிலேபோன்ற நிறமுடையதாம். சதோடத்தின் குணம் ஐவகைப்படும்.—எ-று. பல்வளம்.

(எக)

தோடலே சாநவிதமே துட்டமே தோடமூர்ச் சிதமே வெயய
தோடலே சத்தினொடு சூழ்மந்த தோடமெனத் தொகுத்த வைந்நிற்
தோடலே சாநவிதஞ்சம் பிரவிலையா மலரியிலே துட்ட மாரு
தோடதாந் கலலாரந் தோடமூர்ச் சிதமுளரி தோட லேசம்

இ-ள். தோடலேசாநவிதம் துட்டம் தோடமூர்ச்சிதம் தோடலேசம் மந்ததோடம் என (அநவனம்) தொகுத்த ஐந்தில், தோடலேசாநவிதம் - எலும்பிச்சையிலேபோலு நிறமுடையதாம். துட்டம் - அலரியிலேபோலு நிறமுடையதாம். தோடமூர்ச்சிதம் - மலரின் இதழ்போலு நிறமுடையதாம். தோடலேசம் - தாமரையிலேபோலு நிறமுடையதாம்.—எ-று.

(எஉ)

மந்ததோ டங்கலப மயிலிறகி னிறமாயிவ் வகுத்த தோடஞ்
சிறந்தியா னாகுண மணியணிவோர் நாற்கருவிச் சேனை வாழ்நா
நூந்தவாழ் வார்வலன்க ணரன்கண்ட விடமிவற்றா யுறன்மா நீ
மிந்திரநீ லம்மெனவு மாநீல மெனவுமவே நிரண்டுண டின்னும்.

இ-ள். மந்தநோடம் - மயிலிறகுபோல நிறமுடையதாம். வகுத்துக்கூறிய இத்தோடங்களின்மீடீங்காத குணமுடைய மரகதமணியை அணிபவர் நால்வகைச் சேனைகளும் ஆயினும் அபிவிர்த்தியாக வாழ்வார். வலன்கண்ணிலும் சிவபிரானது திரு மிடற்றின் விடத்திலும் உண்டான நீலம் மகாரீலமாம். இன்னும் இந்திரரீலம் மாகரீலம் என்று இரண்டு உண்டு.—எ-று. (௭௩)

முந்தியுவிந் திரரீலம் விச்சவரு பனைமகவான் முடித்த காளி னந்தியடு பழிதவிர்ப்பான் புரிந்தபரி மேதமதை நன்கு முற்றி யுந்துறுகா லம்மேக வூதியங்க மாங்கண்ணி நொழுகும் பீளை சிந்தியவாற் றிடைப்படுமே னையரீலத் தோற்றந்தான் செப்பக் கேண்மின்.

இ-ள். முற்படக்கூறிய இந்திரரீலம், விச்சவருபனை இந்திரன் கொன்றகாலத் தில் உண்டாகி வருத்திய கொலைப்பாவத்தை ஒழிக்கும்பொருட்டுச் செய்த அசுவமேத த்தை முடித்திருக்கும்பொழுது அவ்விந்திரனது கண்ணினின்றும் ஒழுகியபீளை சிந்திய வழியிலே தோன்றும். ஏனைய மகாரீல வற்பத்தியைக் கூறக்கேளுங்கள்.—எ-று. (௭௪)

சஞ்சையாம் பகற்கடவுண் மனைவியவன் கனலுடலந தழுவு லாற்று தஞ்சவா டன்னிழிலைத் தன்னுருவா நிறுவியவ மடைந்து நோற்க விஞ்சையா லறிந்திர வி பின்றொடா மாப்பரியா மின்னைத் தானுஞ் செஞ்செவே வயப்பரியாய் மையல் பொறு திந்தியத்தைச் சிந்தினுனே.

இ-ள். சஞ்சை என்னும் பெயருடைய சூரியன்மனைவி அஞ்சாயகனது அக்கினி மயமாகிய சரீரத்தைத் தழுவுமுடியாது அஞ்சித் தனது சரீரசாயையைத் தனது வடிவ மாக நிறத்தி வளஞ்சார்ந்து தவஞ்செய்ய (அதனை) ஞானத்தால் உணர்ந்து சூரியன் பின்னே தொடர (அதுகண்டு) பெண்குதிரை வடிவங்கொண்டு ஓடும் பெண்ணைச் ஸூ. யனும் மிகச்செவ்விய ஆண்குதிரையாய் ஒடிக்காமமயக்கத்தைச் சகியாது விறதுவைச் சிந்தினான்.—எ-று. அஞ்சவான் முற்றெச்சம். (௭௫)

அவைசிறையும் புலந்தோன்று நீலமா நீலமிவை யணிவோர் தேவர் நவையறுசீர் மானவரிந் நகைரீலச் சாதிதனை நவிலு கிற்பாங் கவலரிய வெண்மைசெம்மைகருமைபொன்மைகலந்திருக்கிற்கரிதாய்முற்றும் தவலரிதா யிருக்கிலிரு பிறப்பாளர் முதன்மொழிநாற் சாதித்தாகும். ௮

இ-ள். அவ்விந்திரியைகள் சிந்திய இடங்களிலே உதித்த நீலங்கள் மகாரீலங் களாம். இவைகளைத் தேவரும் சிறந்த மாறுடரும் அணிவார்-ஒளியுடைய இந்நீலமணி பின் சாதியைக் கூறுவாம். (பிறிதொன்று) பற்றுதல் அற்ற வெண்மை (சிறிது கலந் திருந்தால்) பிராமணசாதியும் செம்மை (சிறிதுகலந்திருந்தால்) கூத்திரிய சாதியும் கரு மை பொன்மை கலந்திருந்தால் வைசியசாதியும் முற்றுந் கரியதாய்க் கெடுதலில்லா திருந்தால் சூத்திரசாதியும் ஆம்.—எ-று. கவ்வல் இடைக்குறையாயிற்று. (௭௬)

இலங்கொளிய விரீல மெய்ப்படுப்போர் நீலம்பெறுவ றொழின்மா நீலந் துலங்குவதான் பங்கடத்தி னூறுகுணச் சிறப்படைந்து தோற்றுஞ்சோதி யலங்கியவிந் திரரீல மிடையினிலவச் சிரப்படைபோ லவிர்த்து தோன்றுங் கலங்குட லுடைவைப்பி லரிதிந்த விந்திரன்பேர்க் கரிய நீலம்.

இ-ள். விளங்கும் ஒளியுடைய இந்நீலமணிகளை உடலின் அணிபவன் நன்மை அடைவார். விளங்குவதாகிய அழகிய மகாரீலம் பசுப்பால் (நிறைந்த) குடத்திற் (போட்

உள் அப்பால்நிறத்தைக் கீழ்ப்படுத்தி) நாமகூறு நீலகுண மேற்பட்டு ஒளிவிளங்கும். விஞங்கிய இரதிரீலம் இடையே வச்சிரப்படைபோல விளங்கித் தோன்றும். இவ்விர்திரீலம் இவ்வுலகின்கண்ணே அரியதாம்.—எறு.

(௭௭)

மைந்துறுசெம் மணிமுத்து வாள்வயிரம் பச்சையொளி வழங்கு நீல மைந்திவைமேற கோமேத முதற்பவள மீறாக வறைந்தி நான்கு நந்தொளிக ளுடையன வாயச சிறுவேட்கை பயப்பவழ னகுசெங் குஞ்சி வெந்தறுகண் வவணிணங்கள் சிதறுமிடைப் பவெனகோ மேத மென்ப.

இ-ள். வன்மைபெற்ற மாணிக்கம் முததம் ஒளிபொருந்திய வயிரம் பச்சை ஒளிவீசும் நீலம் என்னும் இவ்வைந்திற்குமேல் கோமேதம் புருடராகம் வைரீயம் பவளம் ஆகிய நான்கும் குறைந்த ஒளியுடையனவாகிச் சிறியபோகங்களைத் தருவனவாம். நெருப்புப்போல விளங்குஞ் சிவந்த சிகையும் வெவ்விடி அஞ்சாமையுமுடைய வலாசர னது நிணங்கள் சிந்தியவிடத்து உண்டாகிய மணிகள் கோமேதங்கள் எனப்.—எறு.

உருக்குறறு நெயத்துளிதேன் நுளிரலலான் புண்ணியரீ ரொத்துச் சேந்து செருக்குபசும் பொன்னிறமும் பெற்றழகி தாய்த் தூய்தாய்த் திணணி தாகி யிருக்குமது தரிககினிருட் பாவம்போம் பரிசுத்தி பெய்தும் வென்றித் தருக்குவலன் கபம்விழுந்த விடைப்புருட ராகமொளி தழையத் தோன்றும்.

இ-ள். உருக்கிய நல்ல நெய்த்துளியும் தேனாறியும் சிறந்த புண்ணியருப் கோமேததிரமும் போன்று சிவந்து உயர்ந்த பசிய பொன்னிறமும்பெற்று அழகும் தூய்மையும் திண்மையும் உடைய கோமேதமணிதரித்தால் கருமையாகிய பாவம்போம் சுத்தி அடையும். வலனது கபம்விழுந்தவிடத்தில் புருடராகம் ஒளிபெருகத்தோன்றும்.—எறு.

(௭௯)

தாழ்ந்தபிலத் திழித்தெரிபொற் கண்ணவுண் னுயிர்குழக்குந் தறுகட் பன்றி, போழ்ந்தமுழை வாய்திறந்து திசைசெவிடு படநகைத்துப் பொன் போற் கக்கி, விழ்ந்தகபம் படுதீவி லாகுமுசரி வட்டமாய் விளங்கும் பொன் போற்குழ்ந்தொளிவிட்டவிர்தழல்போற நெளிவெய்தி மனங்கவர்ந்து தோற் றஞ் செய்யும்.

இ-ள். ஆழியபாதலத்திலே இறங்கி (பூமியைச் சுருட்டிக்கொண்டு போன) இரணியாக்ஷனது உயிரைப்பருகிய அஞ்சாமையுடைய விஷ்ணுவாகிய பன்றி பிளந்த குகை போலும்வரையத் திறந்து திக்குகளிலுள்ளார் செவி செவிபெடுமபடி சிரித்துப் பொன் னோலஉமிழ்ந்து வீழ்ந்தகபம் படிந்த தீவினும் (அப்புருடராகம்) உண்டாகும் உச்சி வட்ட மாய் விளங்குகின்ற பொன்போல் ஒளிவீசி அக்கினிபோலத் தெளிந்து மனத்தைக் கிரு கித்துவிளங்கும்.—எறு. திசை ஆகுபெயர்.

(௮௦)

இந்தமணி பாரியாத் திரகிரியிற் கொடுமுடியா யிலங்குந் தெய்வ மந்தரமால் வரைப்புறஞ்சூழ் மேகலையா மயனிந்த மணியி னாலே யந்தரநாடவனகரு மாசிருப்பு மண்டபமு மமைத்தா னிந்தச் சந்தீமணி தரிப்பவரே தரியார்வெந் றிடவாகை தரிக்க வல்லார்.

இ-ள். இப்புருடராகம் பாரியாத்திர கிரியிலே சுகரமாய் விளங்கும். மந்தரமலை யைச் சூழ்ந்த மேகலையாகவும் விளங்கும். அசரத்தச்சன் இமமணியினால் இத்திரனது

குகஅ ~~புராணம்~~ திருவிளையாடற்புராணம்.

ககரமும் அசிருக்கை மண்டபமும் செய்தான். இவ்வழகிய மணியைத் தரிப்பவரோ பகைவர் புறங்கொடுக்கவெற்றிமலை தரிக்க வல்லுநராவார்.—எ-று. (அக)

வலன்மயிராம் வயியே மிளவிறுத கண்டம்பொன மலைமேற் றிக்கு,
பலாபுகழுங் கோரக்க, மகதந், சிங் கள, மலயம், பார சீக,
மிலகுதிரி கூடாதி தேயங்கள் பிறதீப மெங்குந் தோற்று
மலையூழிக் கால்கலங்குங் கடல்போற்கா ரிடிக்குமமை யத்துந் தோற்றும்

இ-ள். வலாகரனுடைய உரோமமாகிய வையேரியம் இளவிறுத கண்டத்துப் பொன்மலையின் மேலத்திசை முதலிய இடங்களிலே தோற்றும் (உலகத்தை) அலைக் கின்ற இறுதிகாலத்திலே கலங்குகின்ற கடல்போல மேகமுழங்குந் சமயத்திலுந் தோற்றும்—எ-று. மலயம்-பொதியமலை. (அட)

கழையிலைகார் மயிலெருத்தம் வெருகின்கண் ணிறத்ததாய்க் காண்ப பட்டு
வீழைவுதரு தெளிதாகிக் கரத்தினுக்குக் கனத்ததாய் விளங்குமீதி
லழகுபெற லாமிடமேல் கீழொளிவிட் டான்முறையே யறவோராதித்
தழைவுநாற் சாதிகளாந் தினமிதனைப் பூசித்துத் தரிக்க மன்னர்.

இ-ள். மூங்கிலை மயிலின்பிடர் வெருகின்கண் இவைகளின் நிறமுடைய தாய்க் காணப்பெற்று விரும்பத்தக்க தெளிவுடையதாய்க் கனமுடையதாய் விளங்கும். இதில் வலத்தில ஒளிவிட்டால் பிராமணசாதியும், இடத்தில் ஒளிவிட்டால் க்ஷத்திரிய சாதியும், மேலே ஒளிவிட்டால் வைசியசாதியும், கீழே ஒளிவிட்டால் சூத்திரசாதியு மாம். நாள்தோறும் இதனைப் பூசித்த அரசர்கள் அணியக்கடவர்.—எ-று. (அக)

வலத்தவுணன் றசைவீழ்ந்த வழிப்படுதுப் பயன்சந்தி வடிவ மாத்தென் ன்
புலத்தவரை விதிக்குமிடத் தவனுடன்மா சிழிபுலத்தும் புயல்போல் வண்ண
வலத்தமது கைடவரைக் குறைகுருதி வழிநிலத்து மகவான் வெற்பின்
குலத்தையிற் கரிசோரி சிதறிடத்தும் வந்துகுடி கொண்டு தோன்றும்.

இ-ள். வலாகரனது மாம்சம் வீழ்ந்தவிடத்து உண்டாகிய பவளமானது பிரமா சந்தியாகால வடிவமாக விருந்து பிரித்தேவரைச் சிருட்டிக்குமிடத்தே அப்பிரமாவின் உடற்களங்கம் வீழ்ந்தவிடத்தும் விஷ்ணு வலியமதுகைடவரைச் சேகித்த வுதிரம் ஒழு கியவழியிலும் இத்திரன் மலையிறகை அரித்ததலாகியவுதிரஞ்சிதறியவிடத்துந் தோன் றும்.—எ-று. தாயினாற் பிளக்கப்பட்ட வுடலுடைய அருணன் உதிரம் ஒழுகிய விட த்தும் என்றுவடநூல் கூறும். (அச)

அவ்வழியிற் படுபவளங் கிஞ்சுகப்பூப் பசுங்களிமூக் கலர்ந்த செவ்விச்
செவ்வரத்த மலாகொவ்வைக் களிபோலுங் குணங்குற்றந் சேறு கோட
லெவ்வமுறப் புழுவரித்தன் முகமொடிதல் பெருமபாலு மிப்பூ ணேந்தல்
பெய்வனையார் தமக்கேயார் தரிககினமகப் பேறுமுதற் பேறுண் டாகும்.

இ-ள். அவ்விடங்களிலே தோன்றியபவளத்தின்குணம், நீருக்கமலர் பசிய கிளிமூக்கு விரிந்த பருவமுடைய செவ்வரத்தமலர் கொவ்வைக்கனி இவைபோலும் நிற முடையதாம். குற்றம், சேறுநிறம்பொருந்தல் குற்றம் பொருந்தும்படி புழுவரித்தல். முகமொடிதல் இவைகளாம். பெரிதும் இப்பவளவணிதரித்தல் பெண்களுக்கே யுரியதாம் தரித்தால் பிள்ளைப்பேறு (ஆயுள் நோயின்மை சுகம்) முதலிய பயன்கள் உண்டாகும்

—எ-று.

(அடு)

இவ்வியெதி ரொரியிறைக்குங் கல்லுமதி பெதிர்செழுநீ ரினறக்குங் கல்லு முனையிடமொன் பதிலொன்றி லுட்கிடையாய்க் கிடக்குமென வொன்பான் னீபுரைத்து வணிககோ றுகியவா னல்லோறு வடபா ளேகுகிப [வேறு பரவியிருந் தருச்சித்து மணிகைக்கொண டெதிர்மதுரைப் பரணீ நோக்கா.

இ-ள். சூரியகாந்தக்கல்லுளு சந்திரகாந்தக்கல்லும், கூறிய நவமணிகளுள்ளே ஒருமணியின உட்கிடையாய் அடங்குமென்று சிறந்த வைசியவேடம் பூண்ட மகாதே வா (சனித்)தனியே நவமணிகளின மரபுகளமுற்றும் அருளி வடதிசைநோக்கியிருந்து இரத்தினைக்களை வணங்கிப் பூசித்துக் கையிறகொண்டு மதுராபுரேசனா எதினோ நோக்கி.—எ-று. (அஞ)

அஞ்சலிசெய் தகநோக்கா லிக்குமரத களவிறந்த வாயுள் செல்வம் விஞ்சுகுவென் றவித்தருள விறைமகனும் விண்ணிழிந்த விமால் நோக்கிச் செஞ்சரணம் பணிகிருகைத் தாமரையும் விரித்தேற்றான செல்வ நாயகா மஞ்சளையும் புடைநின்ற வமைச்சரையு நோக்கிமுடி மலர்ந்தது சொலவரா.

இ-ள். அஞ்சலித்துத் திருவுளக்குறிப்போடு இவ்விராஜகுமாரனுக்கு ஆயுளும் செல்வமும் அளவிறக்கன்வாய் ஒங்குகுவென்று வாழ்த்திக் கொடுத்தருள அககுபரனும் இந்நிரவிமானத்தை நோக்கிச் சுந்தரோசரது திருவடிகளை வணங்கி இருந் கமல்வள்ளியும் விரித்து வாங்கினான். செல்வமுள்ள வைசியராய்வந்தருளிய சுந்தரோசா அவ்விராஜ குமாரனையும் அருகேநின்ற அமாததியரையும் நோக்கித் திருமுகமலர்ந்து கூறுகின்றார். —எ-று. மஞ்சள - மைந்தனைன்பதன் போலி. (அஞ)

இம்மணியா லிழைத்துநவ முடிசூட்டி யிச்சிங்க விளவே றன்ன செம்மறனை யபிடேக பாண்டியனென் றியர்ப்புமெனச் செம்பொன் றாக்கிக் கைமமறியில வணிகருக்கு விலைகொடுப்பான வருவாரமுன் கருணைநாடட மமமகனமே விரப்பியிள நகையரும்பி நின்றாரா யங்குக்காணா.

இ-ள். இவ்விரத்திரங்கனாலே புதிய மகுடஞ்செய்துசூட்டி இந்நச்சிறந்த இனஞ் சிங்கமபோன்ற குமரனை அபிடேகபாண்டியனென்று அழையுங்கொன்று (அவ்வைசிய ராய்வந்தவா) கூறியருள (அவ்விரத்திரங்களுக்கு உரையறுத்த) செய்பொனைத் (துலையாலே) ஆக்கி மானை (மறைத்த) திருக்கையுடைய வைசியருக்கு விலையாகக் கொடுக்க ஒரு மந்திரிகள்முன்பு அக்குமான்மீது திருவருளைக்கம வைத்துத் திருப்புன்முறுவல் செய்துநின்ற அவ்வைசியரை அங்கே காணாதவாகளாய்.—எ-று. காணா - முற்றெச்சம்.

ஒருருவாய் நோகின்ற வணிகேசர் விடையின்மே லுமையா ளோடு மீருருவாய் முக்கண்ணு நாற்கரமு மஞ்சமர ரிறவா வாறு காருருவா யெழுமிடறுங் காட்டித்தங் கோயிலபுகக் கண்டா ரின்னு* பாருருவாய் நின்றவணி தேசரிவ றொனவேபின் பற்றிப் போவார்.

இ-ள். உத்தரிலே ஒரு திருவுருவாய்நின்ற வைசிய சிரோஷ்டர் (ஆகாயத்திலே) இடபாருடராய் உமாதேவியாளோடும் இருதிருவுருவாய்த திரிதேத்திரமும் சதூப்புய மும் அஞ்சுகின்ற தேவாகன மரியாவாறு (விடதையுண்டமையால்) நீலவடிவாய் எழுவ் கண்ட முங்கொண்டு தந்திருக்கோயிலிலே புகும்வண்ணம் நோக்கி இப்போது (இப்) பூமியின் கண்ணே வைசிய சிரோஷ்டவடிவராய் நின்றவா இவ்வென்றே. (சீருதி இராஜ குமாரன் முதலாயினா) பின்னொட்டத்து போவாராயினர்.—எ-று. இஃது எண்ணவக்கா ரம். கண்டார் - முற்றெச்சம். (அக்)

தேன்செய்க கொன்றைநெடுஞ் சடையார்முன்றழந்தெழுந்துசெங்கைக் கூப்பி
யான்செய்யுங் கைம்மாறு செயம்பிராற் கொன்றுண்டோ யானுமென்ன
துன்செயுட லும்பொருளு முயிருமெனி னவையாவு முனவே யையா
வான்செய்யு நன்றிக்கு வையகத்தோர் செய்யுங்கை மறாண் டேயோ.

இ - ன். சிவபிரான் சந்தித்திலே வணங்கி எழுந்து அஞ்சலித்துத் தேவர்க்கு
அடியேன்செய்யுங் கைம்மாறாக ஒன்றுண்டோ ஐயோ அடியேனும் அடியேனது உட
லும் பொருளும் உயிருமோவென்றால் அவையனைத்தும் தேவர்களுடையனவே. மேகஞ்
செய்யும் நன்றிக்கு உலகத்தார் செய்யுங் கைம்மாறு இல்லையன்றே.—எ - று. தேன்
செய்த - தேன் ஒருகிய. (௧௦)

என்னமுன் வழத்தலுறும்விறன்மாறன்கோக்கொழுந்தையிகல்வேல் விர்தை
மன்குரு மிவறகுமன வாக்கிறந்த பூரணமா மதுகா நாதன்
பொன்னுரு மணிமகுடஞ் சூடமணி நல்குதலாற் புவிந நேகம்
பன்னுரு முறைபுரியத் தக்கதென வாழ்த்தினார் பல்சான்றோரும்.

இ - ன். என்று சந்தித்திலே துதிக்கும் வீரபாண்டியனுடைய புத்திரனை (நோக்
கிப்) போபுரியும் வேற்படைதாங்கிய வீரலட்சுமிக்குத் தலைவனாகிய இவ்வரசனுக்கு
மனவாக்குகளைக் கடந்த சுந்தரோசர் அழகிதாகிய இரத்திரமகுடஞ் சூடம்படி இரத்தி
நங்களை அருளிளமையால் உலரமுழுவதும் நெடுங்காலம் (இவ்வரசன்) செங்கோல்செ
லுத்துசுவென்று ஆன்றோர் அனைவரும் ஆசீர்வதித்தனர்.—எ - று. (௧௧)

ஏத்திவலங் கொண்டிருநான் கிபந்தழுவப் பெற்றோங்கி யிருக்கு மட்ட
முர்த்திவிடை யருள்பெற்று மூவாநன் மறையாசி முனிவர் கூறப் [வி
பார்த்திவன்றன் பொலன்மாட மனைபுகுந்தா னிறைமணிப்பன் பாயுங்கேள்
சாத்திரரு மந்திரரு மணிநோக்கி வியப்படைந்தார் சங்கை கூர்ந்தார்.

இ - ன். துதித்துப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து அஷ்டகஜங்கள் தாங்கப்பெற்ற (விமா
னத்தில்) வீற்றிருக்குஞ் சொக்கலிங்கமுர்த்தி அருளிய விடைபெற்று முனிவர்கள் கெ
டாத நல்ல வேதங்களை ஒதி ஆசீர்வதிக்க இராஜகுமாரன் பொன்மாடஞ்சூழ்ந்த தனது
அரமணையிற் புகுந்தான் நவமணிகளின் நிறைந்த குணங்களை ஆராய்தற் கேழுவாகிய
கேள்வியுடைய னூலின் வலலாரும் ஏனைய மந்திரிகளும் மணிகளை நோக்கி அதி
முற்று ஐயங்கொண்டவாகளாய்.—எ - று. அடைந்தார் கூர்ந்தார் முற்றெச்சங்கள். (௧௨)

ஷே வேறு.

வேளென வந்த நாய்கர் சுந்தர விடங்க ராஜா
னாளுங் கோளும் பற்றி நவமணி யாக்கி னாரோ
தாள்களுந் தோளு மார்புந் கரித்தநீ னாகமீன்ற
வாள்விடு மணியோ வீந்தார் யாதென மதிக்கற் பாலேம்.

இ - ன். முருகவேளென்று சொல்லும்படி வந்த வைசியர் பேரழகியையுடைய
திருவாலவாய்சீரானால் நகைத்திரங்கனையும் கிரகங்களையும் அகப்படுத்தி நவமணிகளாக்கி
(க் கொடுத்தருளி). னாரோ புயமுதலியவற்றிற் பூண்ட பாம்புகள் உமிழ்ந்த ஒளிவிடு
மணிகளைக் கொடுத்தருளிநாரோ (இவற்றுள்) யாதென்று என்னுதற் பகிதீயுடை
யேம்.—எ - று. (௧௩)

இந்திரக் கடவு ணட்டு மிமணி யரிய வென்ன
மந்திரக் கிழவர் நல்கி மயனினு மாண்ட கேள்வித்
தந்திரக் கனகக் கொல்லர்க் குவப்பன ததும்ப வீசிச்
செந்திரு மார்பினற்குத் திருமணி மகுடஞ் செய்தா.

இ - ள். இந்திரனது அமராவதி நகரத்தும் இம்மணிகல் அரியனவென்று சொ
ல்லிப் (பின்பு) மந்திரிகள் (அவ்விரத்திரங்களைக்) கொடுத்து அசுர தச்சனிலும் மாட்
சிமைப்பட்ட(சிற்ப)தூற் கேள்வியுடைய பொற்கொலலாக்கு வேண்வெனவறறை நிறை
யக் கொடுத்துச் செவ்விய இலக்குமி தங்கும் கார்பினையுடைய திருமாலபோன்ற இரா
ஜகுமாரனுக்கு இரத்திர மகுடம் இயற்றினார்.—௭-று. (௧௪)

மங்கல மரபான் மாலை மணிமுடி*சூட்டி நாமஞ்
செங்கணை றுயர்த்த நாய்கா செப்பிய முறையால வேத
புங்கவ ரிசைப்ப வீதி வலஞ்செய்து புனிகள் பாத
பங்கய மிறைஞ்சி வேந்தன் பன்மணிக் கோயி லெய்தா.

இ - ள். (தூலிந்குறிய) முறையால் நல்ல முகூர்த்தத்தில் (அவ்விராஜகுமா
னுக்கு) மலர்மாலைபுனைந்த இரத்திரமகுடஞ் சூட்டி இடபக் கொடியை உயர்த்திய வை
சியர் அருளிய முறையால் வேதங்களை யுணர்ந்த அந்தணர் அபிடேகபாண்டியனென்று
நாமங்கூற (அக்குமாரன்) அரசனாகி வீதிவலமவந்து சுந்தரோசரது திருவடிக்கமலங்
களை வணங்கி அரமனையை அடைந்தது.—௭-று. வேந்தன் குறிப்புமுற்றெச்சம். (௧௫)

போர்மகட் குறையு ளான புயத்தபி டேகத் தென்னன்
றோமுதற் கருவித் தானைத் தெவ்வாரீண முடியெ லாந்தன்
வார்கழற் கமலஞ் சூட மனுமுறை பைங்கூழ் காக்குங்
காொனக் கருணை பெய்து வையகங் காக்கு நாளில.

இ - ள். வீரமசளுக்கு இருப்பிடமாகிய புயங்கையுடைய அவ்வபிடேக பாண்
டியன், பகையரசர் மகுடங்களெல்லாம் தனது நீண்ட வீரகண்டையணிந்த பாதபங்கய
ங்களைச் சூடும்படி பயிர்களைக்காக்கும் மேகம்போல் மனுதல்முறையால் அருள் சுரந்து
உயிர்களைக் காக்குவகால்.—௭-று. (௧௬)

எழுசேடியாகிரியவிறுததம்.

தூதைதன் காமக் கிழத்திய ரீன்ற தனயராய்த் தனக்குமுன் னவராய்
முந்தைநா ளரசன் பொன்னறை முரித்து முடிமுதற் பொருள்கவார் துட்குஞ்
சின்றைய ராகி மறுபுலத் தொளித்த தெவ்வரைச் சிலாகொடு விடுப்ப
வந்தவர் கவாந்த தனமெலா மீள் வாங்கினு னீர்வகதிர் மருமான.

இ - ள். பிதாவினுடைய காமக்கிழத்தியாபெற்ற புத்திரராய்த் தனக்கு முன்
பிறந்தவராய் முன்னாளில் இராஜபொக்கிஷத்தின் தாழைமுரித்து மகுடமுதலிய பொ
ருள்களை அபகரித்து அஞ்சிய மனமுடையராய் அயலிடத்தே புகுந்தொளித்த பகைவ
ரைச் சிலசேவகர்க்கொண்டெவந்து விடுப்ப வந்தவர்களிடத்தே அபகரித்த பொருள்களை
யெல்லாம் சந்திரன் மரபிலவந்த அவ்வபிடேக பாண்டியன் திரும்பவும் வாங்கினான்.—
௭-று. (௧௭)

நவமணிவிற்படல முற்றியது.

ஆகச் செய்யுள்-௩௩௯௧.

பதினெட்டாவது
வருணன்விட்டகடலை வற்றச்செய்தபடவம்.

அறுசேடியாரெய்விருத்தம்.

காழ்கெழு கண்டத் தண்ணல் கௌரியன் மகுடஞ் சூட
வீழ்வ வணிக ளீந்த வியப்பிது விடையோன் சென்னி
வாழ்கரு முகிலைப் போக்கி மதுனாமேல் வருணன் விட்ட
வாழ்கடல் வறப்பக் கண்ட வாடலைப் பாடல் செய்வாம்.

இ-ள். (கரிய) ஒளிபொருந்திய கண்டத்தையுடைய சுந்தரோசர் அபிடேச
பாண்டியன் மகுடந்தரிக்கும்படி விரும்புகின்ற நவமணிவற்ற திருவிளையாடல் இது.
அந்தச் சுந்தரோசர் தமது முடியிலே தங்கிய கரிய மேகங்களை அனுப்பி மதுனாப்பதி
யின் மீது வருணன் விட்ட ஆழியகடலை வற்றச்செய்த திருவிளையாடலை (இனியாம்)
பாடுவாம்.—எ-று.

(க)

சித்தினா மதியிற் சேர்ந்த சித்தினா நாளிற் நென்னன்
மைத்திரண் மிடற்று வெள்ளி மன்றுளாற் களவு மாண்ட
பத்திமை விதியிற் பண்டம் பற்பல சிறப்ப நல்கிப்
புத்தியும் வீடு நல்கும் பூசனை நடாத்த லுற்றான்.

இ-ள். (நித்திய பூசை நடாத்தும்) அபிடேசபாண்டியன், சித்தினா மாசம
சித்தினா நகைத்திரத்திலே சுந்தரோசருக்கு அளவிறந்த பத்தியோடு அபிடேசத்திற்
சூரிய மிகச்சிறந்த பல திரவியங்களைக் கொடுத்துப் போகமும் வீடு பேறும் அருளும்
பூசையைச் சிவாகமவிதிப்படி நடாத்தத் தொடங்கினான்.—எ-று.

(உ)

நறியசெய் யாதி யார நறுங்குழம் பீரூ வாட்டி
வெறியகர்ப் புரீ ராட்டி யற்புத வெள்ளம் பொங்க
விறைவனை வியந்து நோக்கி யேததுவா நெறிநீர் வைகைத்
துறைவனீ யென்கர்ப் பூர சுந்தர னேயோ வென்றான்.

இ-ள். நல்ல எண்ணெய்க் காப்புமுதல் சந்தனக்குழம்பு ஈறாக அபிடேகிப்பித
து(ப் பின்) வாசனைவீசும் பச்சைக்கர்ப்பூரங் கலந்த திர்த்தத்தால் அபிடேகஞ் செய்வி
த்து அழகின்பெருக்கு மிகுதலாலே சுந்தரோசனா நோக்கி அவ்வபிடேச பாண்டி
யன் அதிசயித்துத் துதிக்கின்றவன் தேவரீர் என்னுடைய கர்ப்பூர சுந்தரோ என
றான்.—எ-று.

(ஈ)

பூசனை புரியு மெல்லைப் பொன்னகர்க் கிறைமை பூண்ட
வாசவன் வருடந் தோறும் பூசித்து வருவா னன்ன
தூசறு மனத்தான் பூசை கழிவுறு மளவுந் தாழ்த்துத
தேசமை சிறப்பார் பூசை செய்துதன் னாடு புக்கான்.

இ-ள். (இங்ஙனம்) பூசை நடாத்தும்போது இந்திரன் வருடந்தேரீறும் (சித். திண் மாசம் சித்தினை நகரத்திரத்திற்) பூசித்து வருகின்றவன் குற்றமற்ற மனத்தை யுடைய அப்பாண்டியன் பூசை முடியும்வரை தாமசித்து (ப் பின் அச்சுத்தோசனா) அழகிய சிறப்புப்பெற்ற பூசைசெய்து தனது அமராவதியை அடைந்தான்.—எ-று. (ச)

அன்றுநீர்க் கடவுள் வேள்வி நாயக னவையத்விதய்தி
நின்றவன் மன்னோய் தீருஞ் செவ்வியி னிகழ்ச்சி தோன்றக்
குன்றவன் சிறக ரீரந்த கொற்றவன் முகத்தை நோக்கி
யின்றாநீ சிறிது தேம்பி யிருத்தியா விதென்கொ லென்றான்.

இ-ள். (அடைந்த) அப்பொழுது வருணன் இந்திரனது சபையை அடைந்து நின்றவனுக்கித் தனது டிராய்மீங்குஞ் சமயத்தின் விளக்கந் தோன்றுதலாலே அவ்விந்தி ரன் முகத்தையோக்கி நீ இப்பொழுது சிறிது வருந்தியிருக்கின்றாய் என தென்னையெ ன்று வினவினான்.—எ-று. (ரு)

சிலைப்படு முகிலூ ரண்ணல் செப்புவா னிருட ரன்பின்
வலைப்படு பெருமா னெம்மான் மதுநாயம பிரானை யன்பு
தலைப்படு பூசை செய்யத் தாழ்த்ததின் மதனா விப்போ
தலைப்படச் சிறிதெ னுள்ள மாகுல மடைந்த துண்டால்.

இ-ள். (அதற்கு) இந்திரன் கூறுவான் நிருமலமாகிய பத்திவலையிற்படும் மது நாபுசோனா (யான) அன்பு பெறுதற்கு ஏதுவாகிய அர்ச்சனைசெய்ய இன்று தாமசித் தது அக்காரணத்தால் இப்பொழுது எனது மனஞ் சற்றே சலனப்பட வருத்தமுற்றது ண்டு.—எ-று. சிலைப்படம் - இந்திரததுச தோன்றும். (சு)

என்னவவ் விவிங்கந் தான்மா விவிங்கமோ வென்று முந்நீர்
மன்னவன் வினவ லோடு மகபதி மொழிவான் முன்பென்
மன்னரும பழியும் வேழச் சாபமுந் தொலைத்த தன்றோ
வன்னதை யறிந்தி லாயகொ லென்னநீ ரண்ணல கூறும்.

இ-ள். என்றுகூற வருணன் அச் சிவலிங்கமூர்த்தி மேம்பட்ட சிவலிங்க மூர்த் தியோவென்று கேட்டலோடும் இந்திரன் கூறுவான். முன்னே எனது பெரும்பழியும் வெள்ளையானைச் சாபமும் (அம் மூர்த்தி) ஒழித்தாரன்றோ அவ்வதிசயத்தை நீ உணர்ந் திலேபோலும் என்றுகூற வருணன் கூறுவான்.—எ-று. (எ)

அற்றது வாகிற நெயவ மருத்துவ ராலுந் தீரச்
செற்றிட லரிதா யென்னைத் தெறும்பெரு வயிற்று நோயை
வற்றிடு மாறு தீர்க்குங் கொலலென வலாரி யைய
முற்றுகீ வினா தென்னென் றுண்ணகை யரும்பிச் சொல்வான்.

இ-ள். அது அத்தன்மைத்தாயின் அச்சுவினி தேவராலும் முற்றக்கெடுத்தற்கு அரிதாய் என்னை வருத்தும் ஐலோதரநோயைக் கெடும்வண்ணம் (அப்பெருமான்) ஒழிப்பாரோவென்று கேட்க (அதற்கு) இந்திரன் நீ சந்தேகங்கொண்டு வினவியது என்னையென்று அகத்தில் நகைத்துக் கூறுவான்.—எ-று. (அ)

அரியய ராலுந் தீராப் பிறவினோ யறுக்க வல்ல
பெரியுவ னிந்த யார்க்கைப் பெரும்பிணி பிறவுந் தீர்த்தற்
கரியனோ வையன் செய்யுந் திருவிளையாட்டை யின்னோ
தெரியநீ சோதியென்னத் தெண்கடற் சேர்ப்பன் சொல்வான்.

இ - ன். அரிபிரமாலும் அகலாத பிறவிப்பிணியை அகற்றவல்ல மகாதேவர் இவ்வுடற் பெருநோய் முதலியவற்றை ஒழித்தற்கு வல்லரல்லலோ அம்மகாதேவர் செய்யுந் திருவிளையாட்டை இப்பொழுதே உணரும்படி சோதி (த்துப்பின் அவரைப் பூஜை செய்) யென்று கூற (அதற்கு) வருணன் கூறுவான். —எ-று. (௯)

கல்லிற கரிந்தோ யிங்கு நாண்வருந் காலே வேட்டார்த்
கெல்லையில் காம நல்குஞ் சுரபியு மின்பால் சேர்ப்
புல்லிய கன்று மாற்றுப் பட்டவப் போது கண்ட
நல்லசோ பனத்தா லிந்த நன்மொழி கேட்டே னென்னு.

இ - ன். தேவராஜனே யான் வரும்போது விரும்பினவர்க்கு வேண்டவனவற் றைத் தரும் பசவும் (மடியினின்று) பாஸொழுக (அப்பசவாலே) தழுவப்பெற்ற கன்றும் வழியிலே நேர்பட்டன அச்சப சகுணத்தினால் இந்த நல்லவார்த்தை கேட்டேனென்று கூறி. —எ-று. (௧௦)

வருணனு மேகி வெள்ளி மன்றுடை யடிகள் செய்யுந்
திருவிளையாடல் கண்டு வயிற்றுநோய் தீர்ப்பா னெண்ணி
முரசநிர் மதுரை மூதூர் முற்றுநீ யழித்தி யென்னாக்
குறாகட றன்னை வலலே கூவினா னேவினானே.

இ - ன். வருணன் சென்று சுந்தாசர் திருவிளையாட்டைக் கண்டு (யின்தன்) ஜலோதர நோயைப் போக்கக் கருதி மதுரைப்பதியை அழிப்பாயென்று கடலை விரை வாக அழைத்து வவினான். —எ-று. (௧௧)

கொச்சககலிப்பா.

கொடுத்தெழுந்து தருக்களிறக் கொத்தியெடுத் தெத்தினையு
மதிர்த்தெறிந்து வகைகளெல்லா மகழ்ந்துதிசைப் புறஞ்செல்லட
பிதிர்த்தெறிந்து மாடநீரை பெயர்த்தெறிந்து பிரளயத்தி
லுதித்தெழுந்து வருவதென வோங்குதிரைக் கடல்வருமால்.

இ - ன். (வலியவுடனே) கடலானது கோபித்தெழுந்து மரங்கள்கெடப் பறித் தெடுத்துத் திசைகளெங்கும் ஒலித்த வீசியும் மலைகளைப் பறித்துத் திசைகளுக்கு அபி பாற்செல்லத் துளாக்கி வீசியும் மாடவரிசைகளைப் பெயர்த்துவிசியும் முடிவுகாலத்திலே ஒங்கியெழுந்து வருதல்போல வரும். —எ-று. (௧௨)

கந்தமலர்த் தனிக்கடவுள் கற்பத்து மழியாத
விந்தவளம் பதிக்கிடையு ரெய்கியதெம் பதிக்குமினி
வந்ததெனச் சுந்தாணை வந்திதறஞ்சி வானவருஞ்
சிந்தைகலங் கினர்வருணன் செய்தசெய ரெளியாதார்.

இ - ள். பிரமகற்பத்தும் அழியாத இம்மதுணைச் செழும்பதிக்கு இடையூறு, வந்துவிட்டது எங்கள் சுவர்க்கலோகத்திற்கும் இனி (அழிவு) வந்ததென்று தேவர்களும் வருணன்செய்த செய்கையை உணராதவராய் வந்து சுந்தரோசனா வணங்கி மனங்க லங்கினர், —எ-று.

(௧௬)

சூலமோ டழலேந்துஞ் சொக்கர்திரு வினையாடமுன
சீலமோ நாமிழைத்த தீவினையின் நிறமிதுவோ
வூலமோ வுலகமெலா மழியவரும் பேருழிக்
கூலமோ வெனக்கலங்கிக் கடிநகரம பனிப்பெய்த.

இ - ள். வெளி: சீலம் - தன்மை; செய்கையாப. திறம் - பாகுபாடு. கடி - காவல்.

(௧௭)

மண்புதைக்கத் திசைபுதைக்க மயங்கிருள்போல் வருநீத்தம்
விண்புதைக்க வெழுமாட வியனகரின் புறத்திரவி
கண்புதைக்க வருமளவிற் கண்டாச னடுநடுங்கிப்
பெண்புதைக்கு மொருபாகப் பிரானடியே சரணென்னு.

இ - ள். வெளி. புதைக்க - மறைய. மயங்கு - மயங்குகற்கேதுவாகிய. வியன் - பெரிய. புதைக்கும் - தங்குகின்ற சரண் - அடைக்கலம்.

(௧௮)

ஆலமெழுந் திமையவர்மே லடர்க்கவரும் பொழுதஞ்சு
மாலெனவுந் தன்னுயிர்மேன மறவிவரும் பொழுதஞ்சும
பாலென வங்கலங்கிப் பசுபத்சே வடியில்விழும்
தோலென முறையிட்டா னுலகுபுக முறையிட்டான்.

இ - ள். வெளி அடாக்க - நெருக்க. பாலன் - மார்க்கண்டேயர். ஆலமென - அடைக்கலமென்று. உலகுபுகழ் உறையிடல - உலகமுற்றும் புகழ் வியாபிக்கச்செய்தல்.

(௧௯)

முறையிட்ட செழியனெதிர் முறுவலித்தஞ் சலையென்னுக்
கறையிட்டு விண்புரந்த கந்தரசுந் தரக்கடவு
நெறையிட்டு வருகடலைச் சுவறப்போய்ப் பருகுமெனப்
பிறையிட்ட திருச்சடையிற் பெயனான்கும் வரவிடுத்தான்.

• இ - ள். முறையிட்ட அபிடேகபாண்டியன் எதிரிலே திருப்புன்முறுவல்செய்து பயிப்படாதேயென்று விடத்தை மிடற்றிலே அடக்கிக் கடவுளணாக் காத்த சுந்தரோசர் துறைகளைச் செய்துவருகின்ற கடலை வற்றும்படிபோய் உண்ணுங்களென்று சடையிலுள்ள நான்கு மேகங்களையும் அனுப்பினார், —எ-று.

(௨௦)

அழகேடி யாகிரியவிருத்தம்.

நிவப்புற வெழுந்த நான்கு மேகமு நிமிர்ந்து வாய்விட்
டுவர்ப்புறு கடலை வாரி யுறிஞ்சின் வறிஞ்ச லோடுஞ்
சிவப்பெருங் கடவுள் யார்க்குந் தேவனத் தெளிந்தோ ரேழு
பவப்பெரும் பெளவம் போலப் பசையற வறந்த தன்றே.

இ - ன். உயரவெழுந்த நான்கு மேகங்களும் கடலையுறிஞ்சின(அக்கடல்) உடனே
சிவப்பிரானே அரிபிரமேந்திராகி தேவர்க்கும் மற்றவர்க்கும் முதற்கடவுளென்று தெளி
ந்தோர்களது எழுவகைத்தோற்றமாகிய பிறவிப் பெருங்கடல்போல் வற்றியது.—எ-று.

அந்நிலை நகரு ளாரும் வானவ ராதி யோருந்
தென்னவர் பிரானு மெங்கை திருவிளையாட லுனக்கிப்
பன்னரு மகிழ்ச்சி பொங்கப் பன்முறை புகழ்ந்து பாடி
யின்னநீர் மனத்த ராகி யீறிலா விற்பத தாழ்ந்தார்.

இ - ன். அப்பொழுது அனைவரும் எம்பெருமான் திருவிளையாடலை நோக்கி மகி
ழ்ச்சிமிகத் துதித்துத் துன்பந்தீர்ந்த மனத்தராய் முடிவில்லாத இன்பத்தில் மூழ்கி
னார்.—எ-று. (கக)

வருணன்விட்ட கடலைவற்றச்செய்தபடல முற்றியது.

ஆகச்செய்யுள்-கக௧௦.

மதுரைக்காண்ட முற்றியது.

பரிசோதன பத்திரம்.

பக.சம்.	செய்யுள்	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
டு	சு0	டு	கிரீடந்	கிரீடத்தைத்
கக	உஉ	கக	டாரா	மார்த்
கக	க0	க0	மகிமை	மிக்சமகிமை
கசு	கசு	கசு	ஒழியுமென்னும்	ஒழியுமென்பதைத்
உக	கசு	கசு	சங்குக்களைக்	சங்குகளை
கக	எக	கசு	உதிரபோற்	உதிரமும
”	”	எ	புகுகொததும	புகுகொததும
டுடு	க0க	ச	வென்று	வென்ற
டுஅ	க	டு	தேவமகளிர்	தேவரம்பையா
”	ச	எ	இவகனம், அரம்பையா அர	தேவரம்பையர் எனறு திருத்திக.
”	உச	டு	மகுகையா என்றுவருமிட	
”	உடு	டு	நதோறும்	(த திருமேனி
”	உ0	க	ததிருமேனி	
”	உஉ	உ	உயர்ந்த	அவ்வயர்ந்த
”	உஉ	உ	வேலெடுத்த	வேலவிடுத்த
”	உஉ	உ	வார்	வார்.—எ.—
”	உஉ	உ	ருத்திர	ருருத்திர
”	உஉ	உ	அருகட்ட	அருட்ட
”	உஉ	உ	தேவர	தேவர்
”	உஉ	உ	தேவரர்	தேவரா
”	உஉ	உ	ஸ்நாநன	ஸ்நாந
”	உஉ	உ	சூழ்த்	சூழ்த்த
”	உஉ	உ	கிரணம்போன்ற	கிரணசம்பந்த முள்ள
”	உஉ	உ	கினறன்	ரத்தான்
”	உஉ	உ	ஆடியும்	ஆடி
”	உஉ	உ	இரத்திர	அவ்விரத்திர
”	உஉ	உ	புகழல்லவாயிற்	புகழன்றாயிற்
”	உஉ	உ	இவகனம் அன்று என்னும்	அன்று என்று திருத்திக்கொள்க.
”	உஉ	உ	ஒருமைக்கு அல்ல என்னும்	
”	உஉ	உ	பன்மையாக முன்னும் பின்	அன்று என்று திருத்திக்கொள்க.
”	உஉ	உ	னும் வருமிடந்தோறும்	
”	உஉ	உ	கின்றவர்	கின்றவராய்
”	உஉ	உ	புண்ணவரும்	புண்ட
”	உஉ	உ	சிறத்த	சிறத்த
”	உஉ	உ	விழவும்	விழ
”	உஉ	உ	பிழக்கவும்	பிழந்து
”	உஉ	உ	தெய்வ	தெய்வத்
”	உஉ	உ	சோந்து	சேர்த்து
”	உஉ	உ	முன்ற	முன்ற
”	உஉ	உ	பதமு	கடந்து
”	உஉ	உ	கன்மமலம்	மாயாமலம்
”	உஉ	உ	முத்துக்களைச்	முத்துகள்

பரிசேசாத பத்திரம்.

பக்கம்.	செய்யுள்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
கஅஅ	கசுசு	சு	தினககனை	தினககன
”	கசுசு	எ	உக்கிரகுமாரபாண்டியர்	உக்கிரபாண்டியர்
உ௦௬	உஅ	க	உ-று.	உ-று, என்றும் அருளினர் சுத் தோசா என்பது எஞ்சியது.
உ௦௬	கசு	க	யுண்டான	யண்டது
”	கரு	அ	போட்டான்	போட்டது
உ௦௬	அ	க	வருந்துக	வருந்தும்
உ௦௭	எ	அ	தழுவுதல்	தழுவுதல்
உ௦௭	உ௦௭	சு	மாமனை	மாமனை
உ௦௭	கசு	ரு	(தன்னைத் தழுவு)	தன்னைத் தழு
உ௦௭	கசு	அ	ஒன்று	ஒன்றைத் துலித்
உ௦௭	கசு	கசு	விடுதல் தய:	விடுதல் தய.
உ௦௭	கரு	உ	நோக்கிக	நோக்கித் [கிரியம்]
உ௦௭	சு	க	(வியாகிருதியும்)	(வியாகிருதியும் அநிலகாயத்
உ௦௭	உரு	உ௦	உவருதல்	உவரு
உ௦௭	உஅ	சு	தத்துவாத்து	தத்துவாத்துவா
உ௦௭	கசு	எ	பிரணவத்தைமுதலிலுடைய	பிரணவமாத்
உ௦௭	”	கசு	பராவு	பரா
”	”	கசு	விரு	விரு
உ௦௭	”	கசு	விருபினவர்	விருபினவர்
க௦௭	கசு	க	பத்துகளின	பத்தின
”	கசு	அ	நான்குமுகம்	நான்குமுகம்
”	சு௦	க	செய்யு	செய்யு
க௦௭	சு௦	ரு	வென்பது	வென்பது
”	ரு௦	ரு	செனகா	செனகா
க௦௭	கசு	சு	மகாநிலம்	மகாநிலம்

உஅக-ம பக்கமுதல உஅஅ-ம பக்கம் வரை பக்கத்தொகை இரட்டி
த்து நெடுகப்பிச்சிவிட்டதால் அனைத்திருத்திக்கொள்க.

